

Officia propria sanctorum ecclesiae cathedralis, civitatis et dioecesis Ruraemundensis

<https://hdl.handle.net/1874/313399>

56

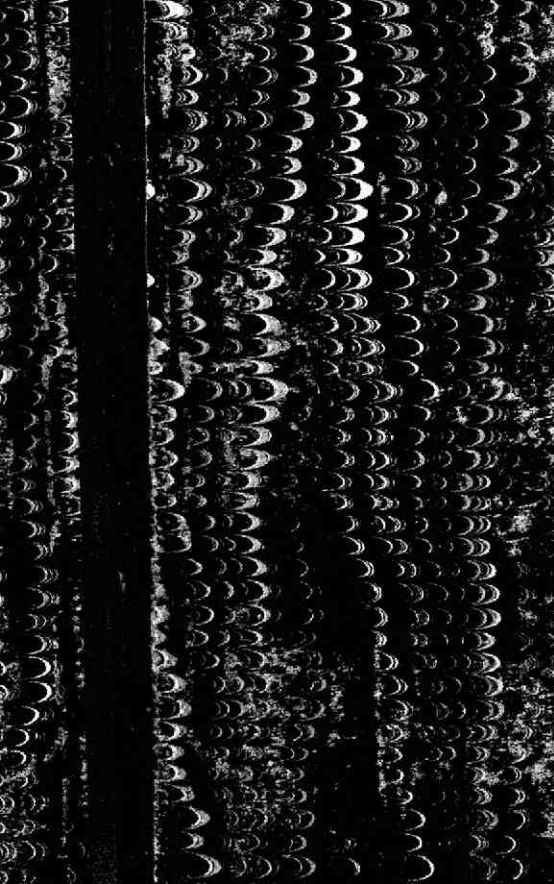
Vak 80

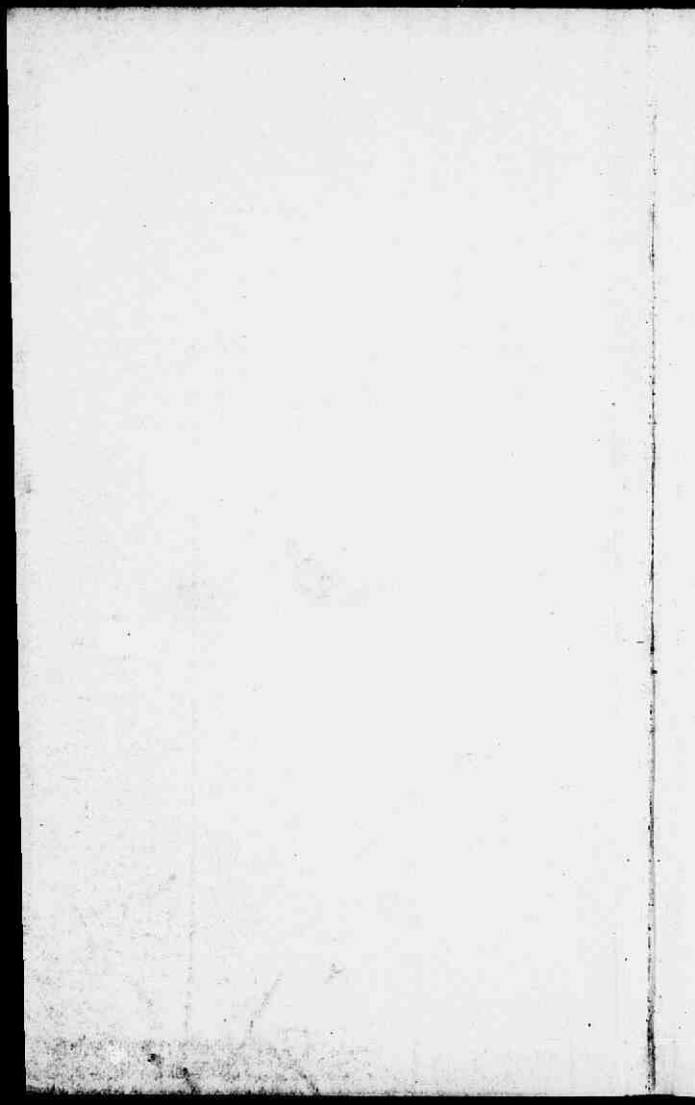
VERBOD RIJ.

van

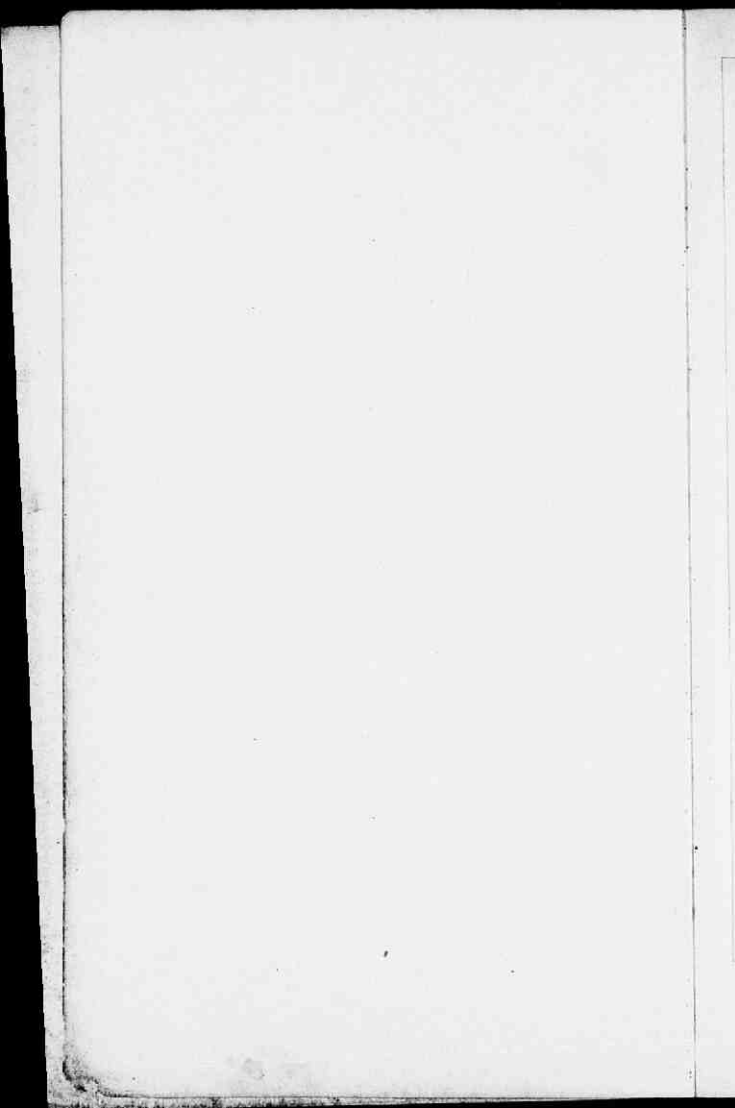
J. J. KOPPERS

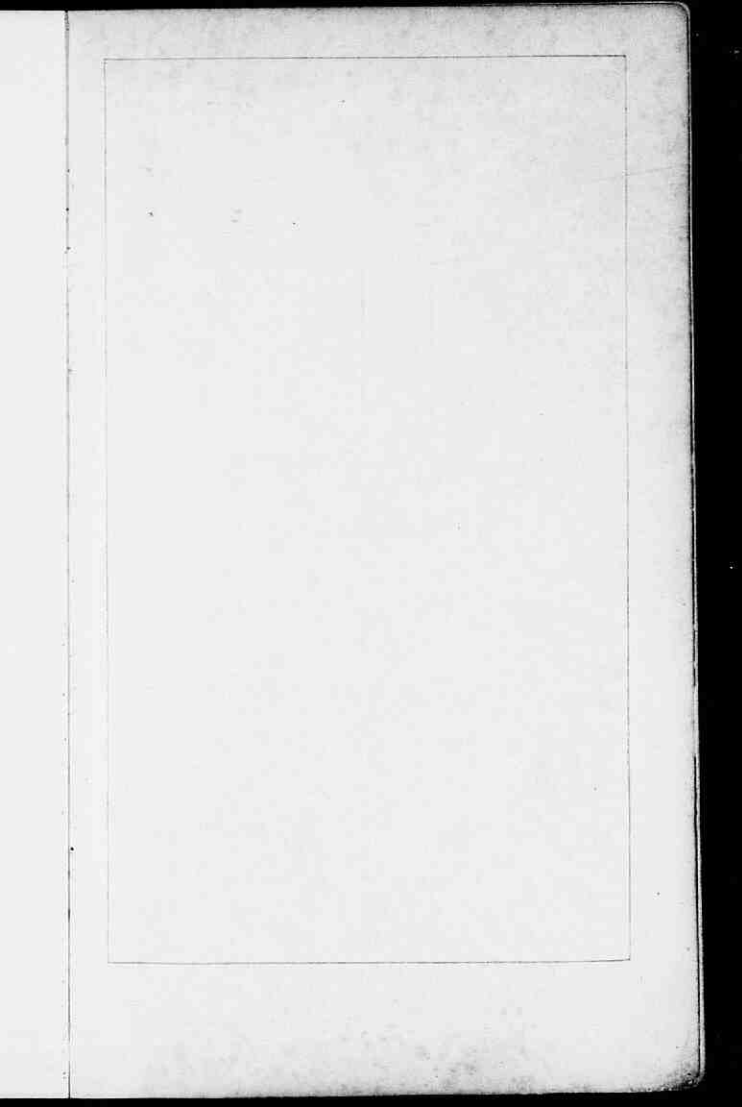
ROERMOND.

Edmund

Cyflunwedd

Breviárium
Romanum.

THE NEW YORK

LIBRARY

1875

AMERICAN

Breviarium Romanum

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI
RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

IUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

Pars Aeterna.

Cornaci,

Typis Societatis S. JOANNIS EVANG.

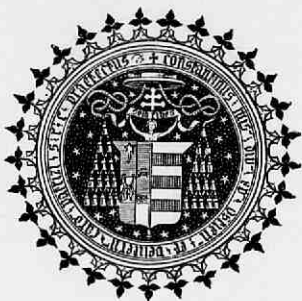
DESCLEE, LEFEBVRE & Soc.

MCCC.LXXVII.

Fas proprietatis vindicabitur.

*Diligenti revisione peracta omnia cum
originalibus concordare reperta sunt.*

*In quorum fidem, etc. Ex secretaria
Sacrorum Rituum Congregationis die
xix. Septembris, 1876.*

Placidus Ralli, S. R. C.
Secretarius.

L. + S.

Edmundus Iosephus Dumont,

MISERATIONE DIVINA ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
EPISCOPUS TORNACENSIS,

Omnibus has visuris salutem in Domino.

EUUM pluribus Romanorum Pontificum imprimis
vero Clementis VIII. et Urbani VIII. decretis
sancitum sit ne quis typographus Breviarium
Romanum recudat vel in lucem edat, quin ab Ordinario
loci facultas in scriptis accepta sit, et de perfecta novae
editionis cum archetypis Romanis exemplaribus concordantia
certo constet; hinc est quod Nos dederimus in scriptis
licentiam illud imprimendi dilectis filiis DESCLEE,
LEFEBVRE ET SOCIIS. Postquam autem fuimus legitime
informati huiusce novae Breviarii Romani in quatuor
partes distributi editionis in-24, ut aiunt, partem secundam,
quam vernam vocant, juxta probatas editiones Romanas
fideliter exaratam, cum suo originali, diligenti facta
collatione, in omnibus convenire, excusam approbavimus
evulgandique licentiam dedimus, prout per praesentes
approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus, sigilloque nostro
ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci,
die vii. Decembris anni M.DCCC.LXXVI.

✠ Edmundus Jos. EPŪS TORNACEN.

L. † S.

De Mandato Illmi. ac Rmi. D.D. Episcopi:
VICT. DUREZ, Prosecret.

EX DECRETORUM REGISTRO
Sacrae Rituum Congregationis

HAEC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam saeculares quam regulares, addere Kalendaris, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quae Breviarii Romani Rubricis, vel Sacrae Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicae licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis praetextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiore ritum; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari, per totam Civitatem vel Dioecesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et haec omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando poenas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papae VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub praedictis poenis servari praecepit; nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suae imprimendis apponi jussit.

Loco Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisien. Secr.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM Sac. Rit. Congreg. habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Ja-

nuarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de praecepto in aliqua Religione vel Dioecesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiae recitanda, ex Decreto Sacrorum Rituum Congregationis 11 Augusti 1691, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu reliquiae insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de caeteris autem Sanctis in praedicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiae in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout haecenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub poenis de non satisfaciendo praecepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis. Die 11 Augusti 1691, et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco + Sigilli.

J. VALLEMANUS, S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit, a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctae Quadragesimae, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici trans-

lato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavae sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Emmentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicae.

Ad secundum Affirmative.

Ad tertium Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta praedicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

B. Card. Carpineus.

Loco Sigilli.

B. INGHIRAMI, Sac. Rit. Congr. Secr.

De Anno et Ejus Partibus.

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas :

tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horae singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, EJUSQUE NECESSITATE,
AC CALENDARIO GREGORIANO.

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexagintaquinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quae ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Aequinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Aequinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicaeno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 praecedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Aequinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis

a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Aequinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582, eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in praeteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendas Aprilis Aequinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissexthum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, praeterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesi-

mus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000, more consueto dies Bissextilis intercaletur, Februario dies 29

continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextilis diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta FERIA ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post

primam Dominicam Quadragesimae, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis Sanctae Crucis.

NUPTIAE QUANDO CELEBRARI NON POSSINT JUXTA
DECRETUM TRIDENTINI CONCILII.

ADOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniae, et a FERIA quarta Cinerum usque in Oct. Paschatis inclusive, sancta Syno-

dus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, anno 1577, numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1; anno sequenti 1578 est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem

redeundum est, ita ut anno 1596, Aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, &c.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniat, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582, reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.
----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	----	----	----	----	----

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellae, qui est 6; secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum nume-

rum quaeris perveniat; redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quaesitum.

erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quae ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc, * propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variae decem et novem Epactae prout Solaris anni, ac Lunarisi aequatio exposcit: quae quidem decem et novem Epactae progrediun-

tur, ut olim, per eundem numerum 11, addunturque semper 12 illi Epactae quae respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quae continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno 1582 post deductionem 10 dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactae mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandae sunt, una cum Aur. num., in cuius locum hae nostrae Epactae succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

Aur. num.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
Epactae.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.	x.	xxi.	ii.	xiii.	xxiv.
15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.
v.	xvi.	xxvii.	viii.	xix.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.

Itaque si Epacta quocumque anno proposito inveniendi sit, quacrendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellae, quae illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellae reperietur Epacta anni propositi vel certe hoc signum. * Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Calendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente,tribuendo primum Aureum numerum illius tabellae illi anno,

a quo usus tabellae incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, &c. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellae tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, &c.

Exemplum: Anno correctionis 1582, Aureus numerus est 6; nempe primus primae tabellae, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvi, quae sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1582 jam correcto Aureus numerus

est 7, cui in eadem tabella
supposita est Epacta vii. quae
toto eo anno in Calendario

Novilunia indicabit: ut in Januario die 24, in Febuario die 22, in Martio die 24, &c.

Alia Tabella Epacturum respondentium Aureis numeris ab anno 1833 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Epactae.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.	xxvi.

18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
vii.	xviii.	x.	xi.	xxii.	iii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novae tabulae Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1833 tribuatur Epacta ix, quae sub Aureo numero 10 collocatur: fietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, 22 Martii. Item anno 1834 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata; quae toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 11, in Febuario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordi-

nem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellae, quotiescumque percurreris. Rursus anno 1862, Epacta non signatur numero, sed hoc signo * quod colloca- tur sub Aureo numero 1, et in Calendario toto eo anno Novi- lunia indicabit; nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, &c.

*Tabella Litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris
anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus),
usque ad annum 1700 exclusive.*

c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d

Usus hujus tabellae hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius x diebus) tribuatur littera c primae cellulae, et sequenti anno 1583 littera b secundae, et anno 1584 dentur litterae A g tertiae cellulae, et sic deinceps aliis annis ordine aliae cellulae tribuantur, donec ad unum propositum perventum

sit, redeundo ad principium tabellae quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dum modo minor sit, quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quae si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem

ostendet in Calendario a principio anni usque ad Festum S. Mathiae Apostoli; inferior autem, ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582 quem tribue primae litterae c, usque ad annum 1587,tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quae sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Do-

minicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anno 1616; numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellae, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c, Dominicam diem indicabit a principio anni illius, usque ad festum S. Mathiae, inferior autem b, in reliqua parte anni.

Alia Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1833 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

f	e	d	c	A	g	f	e	c	b	A	g	e	d
			b				d			f			
c	b	g	f	e	d	b	A	g	f	d	c	b	A
	A				c			e				g	

Usus hujus tabellae talis est. Anno 1833 tribuatur littera f primae cellulae, et sequenti anno 1834 littera e, et sic deinceps caeteris annis ordine aliae cellulae tribuantur, donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris: Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit

litteram Dominicalem propositi anni. Quae si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis, et tunc superior littera Dominicam diem indicabit in Calendario a principio anni, usque ad festum S. Mathiae Apostoli, inferior autem, ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum redit ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est

in Diplomatis et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est: initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

TABELLA INDICATIONIS AB ANNO CORRECTIONIS 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
-----	-----	-----	-----	-----	-----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum pro-

positum, redeundo ad principium tabellae, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quae quaeritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUONIAM ex decreto sacri Concilii Nicaeni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunae primi mensis, (is vero apud Hebraeos, vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Aequinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactae xiv Luna cadit vel in diem Aequinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur) numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judaeis conveniamus, si forte dies xiv Lunae caderet in diem Dominicum) sit dies Paschae.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 Martii, a quo inclusive si deorsum versus numerentur 14 dies,

inveniemus xiv Lunam die 3 Aprilis, quae est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judaeis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv Lunae, sumenda est littera Dominicalis b, quae sequitur xiv Lunam, nempe ea quae e regione diei 10 Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix, et duplex littera Dominicalis d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix quae e regione diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive, numerentur dies 14 cadet xiv Luna in diem 14 Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quae post diem 14 Aprilis, id est, post xiv Lunam collocata est e regione diei 18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 Aprilis.

Caeterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositae sunt duae sequentes tabulae Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulae accipiat Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium

sumatur littera Dominicalis currentis infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currentis reperiatur e regione Epactae currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litterae Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1606. Epacta est xxi et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A. quae primo infra Epactam xxi occurrit, reperitur e regione hujus litterae Dominica Septuagesimae die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Februarii, Pascha 26 Martii, Ascensio Domini 4 Maji, Pentecostes 14 Maji, et Festum Corporis Christi 25 Maji. Dominicae autem inter Pentecosten, et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 Decembris: et sic de caeteris. Item anno 1605. Epacta est x et littera Dominicalis b, quae in tabula reperitur e regione Epactae x. Quare sumenda est alia littera b, quae proxime infra Epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 6 Febr., diem Cinerum 23 Febr., Pascha 10 Apr., &c.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactae in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactae reperiatur, assumendae sunt aliae duae similes litterae proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litterae Dominicalis currentis quaeratur Epacta currentis. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609 in cellula litterae Dominicalis d, tunc currentis e regione Epactae xxiv quae eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pascha 19 Aprilis, &c.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, inveniendae sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quae nimirum currit post Festum sancti Mathiae Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit: ita tamen, ut Septuagesimae et diei Cinerum inventae in Januario aut Febuario addatur unus dies. Quod ideo fit quia ante diem S. Mathiae currit prior littera Dominicalis, quae in Calendario posteriorem semper sequitur: post Festum autem S. Mathiae in Febuario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, &c. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Febuario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv vel xxv et littera Dominicali d, c, ut in secundo ac

tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088, et 3784. Exempli gratia: anno 2096 Bissextili. Epacta erit v et litterae Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quae est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Febr. et dies Cinerum 28 Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Febr. quae est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Febr. quae est FERIA IV. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv et litterae Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quae posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Febr. et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Febr. quae est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii: quare nihil additur, &c. Rursus anno 3784 Bissextili, Epacta erit xxv et litterae Dominicales d, c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21 Februarii, hoc est, addita 1 die, 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuages. die 15 Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuages. die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschae, Dominicae retro numerentur usque ad Septuag.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram praeposuimus

Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Calendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, caeteraque Festa mobilia, a Concil. Nicaeno usque ad ann. 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio, ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruantur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa haec celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiat, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litterae d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, &c.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive, usque ad diem 3 Decembris inclusive, ita ut littera Dominicalis curens, quae reperitur in Calendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut, verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g, in Calendario, &c.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniantur; quae quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitae aliae erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMAT.

Ann. Num.	Cycl. Epact.	Leit. Dom.	Septuag.	Dies Cinq.	Pascha.	Ascensio.	Pentecost.	Corp. Chr.	D. Pasch.	Dom. L. Adv.
16	xyiiij		Jan.	Febr.	Mar	Apr.	Maji.	Maji.		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
13	xx	e	19	5	23	1 Maji	11	22	28	30
2	xix	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
		g	21	7	25	3	13	24	28	2
10	xviiij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
	xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
18	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
7	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
15	xiiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec
4	xij	g	28	14	1 Ap	10	20	31	27	2
	xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
12	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viii	d	1 Fe	18	5	14	24	4	26	29
9	vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
17	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iiij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11	xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvii	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25	3
19	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
	xxiv	d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS

Litt. Dominic.	Cyclus Epactarum.	Septuag.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. 29. 28. 27. 26. XXV. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	D. p. Pent.	Dom. I. Adventus.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anno D.	Lit. Dom.	Aur. Num.	Epactae.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.
1876	b A	13	iv	13 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1878	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vij	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1881	b	1	i	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1882	a	2	xj	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1883	g	3	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1884	f e	4	iii	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1889	f	9	xxviii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1892	c b	12	j	14 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1893	A	13	xij	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1894	g	14	xxiij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1895	f	15	iv	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.
1896	e d	16	xv	2 Febr.	19 Febr.	5 Apr.
1897	c	17	xxvj	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.
1898	b	18	vij	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.
1902	e	3	xxj	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1903	d	4	ij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1904	c b	5	xiiij	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvj	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

Anno D.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Inflatio.	Id. p. Pent.	Joan. I. Adventus.
1876	25 Maji.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Dec.
1877	10 Maji.	20 Maji.	31 Maji.	5	27	2 Dec.
1878	30 Maji.	9 Junii.	20 Junii.	6	24	1 Dec.
1879	22 Maji.	1 Junii.	12 Junii.	7	25	30 Nov.
1880	6 Maji.	16 Maji.	27 Maji.	8	27	28 Nov.
1881	26 Maji.	5 Junii.	16 Junii.	9	24	27 Nov.
1882	18 Maji.	28 Maji.	8 Junii.	10	26	3 Dec.
1883	3 Maji.	13 Maji.	24 Maji.	11	28	2 Dec.
1884	22 Maji.	1 Junii.	12 Junii.	12	25	30 Nov.
1885	14 Maji.	24 Maji.	4 Junii.	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	14	23	28 Nov.
1887	19 Maji.	29 Maji.	9 Junii.	15	25	27 Nov.
1888	10 Maji.	20 Maji.	31 Maji.	1	27	2 Dec.
1889	30 Maji.	9 Junii.	20 Junii.	2	24	1 Dec.
1890	15 Maji.	25 Maji.	5 Junii.	3	26	30 Nov.
1891	7 Maji.	17 Maji.	28 Maji.	4	27	29 Nov.
1892	26 Maji.	5 Junii.	16 Junii.	5	24	27 Nov.
1893	11 Maji.	21 Maji.	1 Junii.	6	27	3 Dec.
1894	3 Maji.	13 Maji.	24 Maji.	7	28	2 Dec.
1895	23 Maji.	2 Junii.	13 Junii.	8	25	1 Dec.
1896	14 Maji.	24 Maji.	4 Junii.	9	26	29 Nov.
1897	27 Maji.	6 Junii.	17 Junii.	10	24	28 Nov.
1898	19 Maji.	29 Maji.	9 Junii.	11	25	27 Nov.
1899	11 Maji.	21 Maji.	1 Junii.	12	27	3 Dec.
1900	24 Maji.	3 Junii.	14 Junii.	13	25	2 Dec.
1901	16 Maji.	26 Maji.	6 Junii.	14	26	1 Dec.
1902	8 Maji.	18 Maji.	29 Maji.	15	27	30 Nov.
1903	21 Maji.	31 Maji.	11 Junii.	1	25	29 Nov.
1904	12 Maji.	22 Maji.	2 Junii.	2	27	27 Nov.
1905	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	3	24	3 Dec.
1906	24 Maji.	3 Junii.	14 Junii.	4	25	2 Dec.
1907	9 Maji.	19 Maji.	30 Maji.	5	27	1 Dec.
1908	28 Maji.	7 Junii.	18 Junii.	6	25	29 Nov.

Januarius.

C.E.	L.D.	D.M.	
	A Kal.	1	CIRCUNCISIO DOMINI, duplex.
xxix	b iv	2	Octava S. Stephani, duplex, cum Commemoratione Octavarum.
xxviii	c iij	3	Octava S. Joannis Apostoli, duplex, cum Commem. Octavae SS. Innocentium.
xxvij	d Prid.	4	Octava SS. Innocentium, duplex.
xxvj	e Non.	5	Vigilia Epiphaniae, semid. cum Comm. S. Telesphori Papae et Martyris.
25. xxv	f viij	6	EPIPHANIA DOMINI, duplex.
xxiv	g vij	7	De Octava Epiphaniae.
xxiii	A vj	8	De Octava.
xxij	b v	9	De Octava.
xxj	c iv	10	De Octava.
xx	d iij	11	De Octava et Commemoratio S. Hygini Papae et Martyris.
xix	e Prid.	12	De Octava.
xviii	f Idib.	13	Octava Epiphaniae, duplex. Dominica. ij. post Epiphaniam, SS. NOMINIS JESU duplex.
xvij	g xix	14	Hilarii Ep. Conf. et Eccl. Doct., duplex, cum Comm. S. Felicis Presb. et Mart.
xvj	A xviii	15	Pauli primi Eremitae Conf., duplex, cum Commemoratione S. Mauri Abbatis.
xv	b xvij	16	Marcelli Papae et Mart., semiduplex.
xiv	c xvj	17	Antonii Abbatis, duplex.
xiii	d xv	18	CATHEDRA S. PETRI ROMAE, duplex, et Comm. S. Priscæ Virginis et Martyris.
xij	e xiv	19	Canuti Regis et Martyris, semiduplex ad libitum, cum Commemoratione SS. Marii, Marthae, Audifacis et Abachum, Martyrum.
xj	f xiiij	20	Fabiani et Sebastiani Mart., duplex.
x	g xij	21	Agnetis Virginis et Martyris, duplex.
ix	A xj	22	Vincentii et Anastasii Mart., semiduplex.
viii	b x	23	Raymundi de Pennafort Confessoris, semiduplex, cum Commemoratione S. Emerentianæ Virginis et Martyris.
vij	c ix	24	Timothei Episcopi et Martyris, duplex.
vj	d viij	25	CONVERSIO S. PAULI APOST., duplex.
v	e vij	26	Polycarpi Episcopi et Martyris, duplex.
iv	f vj	27	Joannis Chrysostomi Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
iiij	g v	28	Agnetis, secundo.
ij	A iv	29	Francisci Salesii Episcopi et Confessoris, duplex.
j	b iiij	30	Martinae Virg. et Mart., semiduplex.
	c Prid.	31	Petri Nolaschi Confessoris, duplex.

februarius.

C.E.	L.D.	D.M.
XXIX	d Kal.	1 Ignatii Episc. et Mart., duplex.
XXVIII	e iv	2 PURIFICATIO B. M. V. duplex.
XXVII	f iij	3 Blasii Episcopi et Martyris.
XXVI	g Prid.	4 Andreae Corsini Episc. Confess., duplex.
25. XXV	A Non.	5 Agathae Virginis et Martyris, duplex.
XXIV	b viij	6 Titi Episcopi et Confessoris, duplex, cum Commemoratione S. Dorotheae Vir- ginis et Martyris.
XXIII	c vij	7 Romualdi Abbatis, duplex.
XXII	d vj	8 Joannis de Matha Confessoris, duplex.
XXI	e v	9 Apolloniae Virginis et Martyris.
XX	f iv	10 Scholasticae Virginis, duplex.
XXIX	g iij	11
XXVIII	A Prid.	12
XXVII	b Idib.	13
XXVI	c xvj	14 Valentini Presbyteri et Martyris.
XXV	d xv	15 Faustini et Jovitae Martyrum.
XXIV	e xiv	16
XXIII	f xij	17
XXII	g xj	18 Simeonis Episcopi et Martyris.
XXI	A xj	19
XX	b x	20
XXIX	c ix	21
XXVIII	d viij	22 CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIAE dupl.
XXVII	e vij	23 Petri Damiani Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex, cum Com- memoratione Vigiliae.
XXVI	f vj	24 MATHIAE APOSTOLI duplex.
XXV	g v	25
XXIV	A iv	26
XXIII	b iij	27
XXII	c Prid.	28

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiae celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et Littera Dominicalis, quae assumpta fuit in mense Januario, mutatur in praecedentem, ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in praecedentem, quae est g, etc., et Littera f bis servit 24 et 25.

Martius.

C.E.	L.D.	D.M.
	d Kal.	1
xxix	e vj	2
xxviiij	f v	3
xxviij	g iv	4 Casimiri Conf., semiduplex, et Commem. S. Lucii Papae et Martyris.
xxvj	A iij	5
25. xxv	b Prid.	6
xxiv	c Non.	7 Thomae de Aquino Confessoris et Eccl. Doct., duplex et Comm. SS. Perpetuae et Felicitatis Martyrum.
xxiiij	d viij	8 Joannis de Deo Confessoris, duplex.
xxij	e vij	9 Franciscæ Viduae Romanae, duplex.
xxj	f vj	10 Quadraginta Martyrum, semiduplex.
xx	g v	11
xix	A iv	12 Gregorii Papae Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xviii	b iij	13
xvij	c Prid.	14
xvj	d Idib.	15
xv	e xvij	16
xiv	f xvj	17 Patritii Episcopi et Confessoris, duplex.
xiiij	g xv	18
xij	A xiv	19 JOSEPH Sponsi Beatæ Mariæ Virginis Confessoris, duplex.
xj	b xiiij	20
x	c xij	21 Benedicti Abbatis, duplex.
ix	d xj	22
viii	e x	23
vij	f ix	24
vj	g viii	25 ANNUNTIATIO B. Mariæ Virginis, dupl. * Feria vi. post Dominicam Passionis, Septem Dolorum Beatæ Mariæ Vir- ginis, duplex.
v	A vij	26
iv	b vj	27
iiij	c v	28
ij	d iv	29
j	e iij	30
	f Prid.	31

Aprilis.

G.R.	L.D.	D.M.	
xxix	g Kal.	1	
xxviii	A iv	2	Francisci de Paula Confessoris, duplex.
xxvii	b iij	3	
25. xxvi	c Prid.	4	Isidori Episcopi Confessoris et Ecclesiae Doctōris, duplex.
xxv. xxiv	d Non.	5	Vincentii Ferrerii Confessoris, duplex.
xxiii	e viij	6	
xxii	f vij	7	
xxj	g vj	8	
xx	A v	9	
xix	b iv	10	
xviii	c iij	11	Leonis Papae, Confessoris et Ecclesiae Doctōris, duplex.
xvij	d Prid.	12	
xvi	e Idib.	13	Hermenegildi Martyris, semiduplex.
xv	f xvij	14	Tiburtii, Valeriani, et Maximi Mart.
xiv	g xvij	15	
xiii	A xvj	16	
xij	b xv	17	Aniceti Papae et Martyris.
xi	c xiv	18	
x	d xiiij	19	
ix	e xij	20	
viii	f xj	21	Anselmi Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctōris, duplex.
vij	g x	22	Soteris et Caji PP. et MM., semiduplex.
vj	A ix	23	Georgii Martyris, semiduplex.
v	b viij	24	Fidelis a Sigmaringa Martyris, duplex.
iv	c vij	25	MARCI EVANGELISTAE, duplex.
iii	d vj	26	Cleti et Marcellini Pontificum et Martyrum, semiduplex.
ij	e v	27	
j	f iv	28	Pauli a Cruce, Confessoris, duplex. Commemoratio S. Vitalis Martyris.
	g iij	29	Petri Martyris, duplex.
xxix	A Prid.	30	Catharinae Senensis Virginis, duplex. Dominica iij. post Pascha, Festum Patrocinii S. Joseph, duplex.

Maius.

C.E.	L.D.	D.M.	
xxvij	b Kal.	1	PHILIPPI ET IACOBI APOSTOL., duplex.
xxvij	c vj	2	Athanasii Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xxvj	d v	3	INVENTIO S. CRUCIS, duplex, et Comm. SS. Alexandri, etc. Martyrum, ac Iuvenalis Episcopi et Confessoris.
25. xxv	e iv	4	Monicae Viduae, duplex.
xxiv	f iij	5	Pii V. Papae et Confessoris, duplex.
xxiiij	g Prid.	6	IOANNIS ANTE PORT. LATIN., duplex.
xxij	A Non.	7	Stanislai Episcopi et Martyris, duplex.
xx	b viij	8	APPARITIO S. MICHAELIS ARCHANG., duplex.
xx	c vij	9	Gregorii Nazianzeni, Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xix	d vj	10	Antonini Episc. Confess., duplex, cum Comm. SS. Gordiani et Epimachi, MM.
xvij	e v	11	Nerei, Achillei, Domitillae Virginis, atque Pancratii Martyrum, semiduplex.
xvij	f iv	12	
xvj	g iij	13	
xv	A Prid.	14	Bonifacii Martyris.
xiv	b Idib.	15	
xiiij	c xviij	16	Ubaldi Episcopi et Confess., semiduplex.
xij	d xvj	17	Paschalis Baylon Confessoris, duplex.
xj	e xv	18	Venantii Martyris, duplex.
x	f xiv	19	Petri Coelestini Papae et Confess., duplex, cum Comm. S. Pudencianae Virginis.
ix	g xiiij	20	Bernardini Senensis Confessoris, semid.
viii	A xij	21	
vij	b xj	22	
vj	c x	23	
v	d ix	24	
iv	e viij	25	Gregorii VII. Papae et Confess., duplex, cum Comm. S. Urbani Papae et Mart.
iii	f vij	26	Philippi Nerii Confessoris, duplex, cum Comm. S. Eleutherii Papae et Martyris.
ij	g vj	27	Mariae Magdalenae de Pazzis Virginis, semiduplex, cum Commem. S. Joannis Papae et Martyris.
i	A v	28	
	b iv	29	
xxix	c iij	30	Felicis Papae et Martyris.
xxvij	d Prid.	31	Angelae Mericiae Virginis, duplex. Commemoratio S. Petronillae Virginis.

Feria vj. post Octavam SS. Corporis Christi, SS. Cordis Jesu, duplex.

Junius

C.E.	L.D.	D.M.	
xxvij	e Kal.	1	
25. xxvj	f iv	2	Marcellini, Petri atque Erasmi Martyr.
xxv. xxiv	g iij	3	
xxiij	A Prid.	4	Francisci Caracciolo Confess., duplex.
xxij	b Non.	5	Bonifacii Episcopi et Martyris, duplex.
xxj	c viij	6	Norberti Episcopi et Confess., duplex.
xx	d vij	7	
xix	e vj	8	
xvij	f v	9	Primi et Feliciani Martyrum.
xvj	g iv	10	Margaritae Viduae Reginae Scotiae, semiduplex.
xvj	A iij	11	BARNABAE APOSTOLI, duplex.
xv	b Prid.	12	Joannis a S. Facundo Confess., duplex. Comm. SS. Basilidis, etc. Martyrum.
xiv	c Idib.	13	Antonii de Padua Confessoris, duplex.
xiiij	d xviij	14	Basilii Magni Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xij	e xviij	15	Viti, Modesti atque Crescentiae, Martyr.
xj	f xvj	16	
x	g xv	17	
ix	A xiv	18	Marci et Marcelliani Martyrum.
viii	b xiiij	19	Julianae de Falconeriis Virginis, duplex. Commemoratio SS. Gervasii et Protasii Martyrum.
vij	c xij	20	Silverii Papae et Martyris.
vj	d xj	21	Aloysii Gonzagae Confessoris, duplex.
v	e x	22	Paulini Episcopi et Confessoris.
iv	f ix	23	Vigilia.
iiij	g viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPT. duplex.
ij	A viij	25	Gulielmi Abbatis, dupl. Comm. Octavae.
i	b vj	26	Joannis et Pauli Martyrum, dupl. Commemoratio Octavae.
	c v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis.
xxix	d iv	28	Leonis II. Papae et Confess., semiduplex. Commemoratio Octavae et Vigiliae.
xxvij	e iij	29	PETRI ET PAULI APOSTOLORUM, dupl.
xxvj	f Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apostoli, dupl. cum Commemoratio S. Petri et Octavae S. Joannis.

Julius.

C.E.	L.D.	D.M.	
			Dominica j. Juli, Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., duplex.
xxvj	g Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistae, duplex, cum Commemoratione Octavae Apostolorum.
25. xxv	A vj	2	VISITATIO B. M. V., duplex, cum Comm. SS. Processi et Martiniani Martyrum.
xxiv	b v	3	De Octava SS. Apost., semiduplex.
xxiiij	c iv	4	De Octava, semiduplex.
xxij	d iiij	5	De Octava, semiduplex.
xxj	e Prid.	6	Octava Apostol. Petri et Pauli, duplex.
xx	f Non.	7	
xix	g viij	8	Elisabeth Reginae Portug. Vid., semid.
xviii	A vij	9	
xvij	b vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinae ac Secundae Martyrum, semiduplex.
xvj	c v	11	Pii I. Papae et Martyris.
xv	d iv	12	Joannis Gualberti Abbatis, duplex, et Comm. SS. Naboris et Felicis Martyr.
xiv	e iiij	13	Anacleti Papae et Martyris, semiduplex.
xiiij	f Prid.	14	Bonaventurae Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xij	g Idib.	15	Henrici Imperatoris, Confess., semidupl.
xj	A xvij	16	B. M. V. DE MONTE CARMELO, duplex.
x	b xvj	17	Alexii Confessoris, semiduplex.
ix	c xv	18	Camilli de Lellis Confess., duplex. Commemoratio S. Symphorosae et septem filiorum, Martyrum.
viii	d xiv	19	Vincentii a Paulo Confessoris, duplex.
vij	e xiiij	20	Hieronymi Æmiliani Confessoris, duplex, cum Commemoratione S. Margaritae Virginis et Martyris.
vj	f xij	21	Praxedis Virginis.
v	g xj	22	Mariae Magdalenae, duplex.
iv	A x	23	Apollinaris Episcopi et Martyris, duplex, cum Commemoratione S. Liborii Episcopi et Confessoris.
iiij	b ix	24	Vigilia et Comm. S. Christinae Virginis et Martyris.
ij	c viij	25	JACOBI APOSTOLI, duplex. Commemoratio S. Christophori Martyris.
j	d vij	26	ANNAE MATRIS B. M. V., duplex.
	e vj	27	Pantaleonis Martyris.
xxix	f v	28	Nazarii, Celsi et Victoris Martyrum, ac Innocentii Papae et Confess., semid.
xxviii	g iv	29	Marthae Virginis, semiduplex. Comm. SS. Felicis, Simplicii, etc. Martyrum.
xxvij	A iiij	30	Abdon et Sennen Martyrum.
25. xxvj	b Prid.	31	Ignatii Confessoris, duplex.

Augustus.

C.E.	L.D.	D.M.	
xxv. xxiv	c Kal.	1	PETRI AD VINCULA duplex, et Comm. SS. Machabeorum Martyrum.
xxiiij	d iv	2	Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. Conf. et Ecclesiae Doctoris, duplex. Commem. S. Stephani Papae et Martyris.
xxij	e iij	3	Inventio S. Stephani Protomart., semid.
xxj	f Prid.	4	Dominici Confessoris, duplex.
xx	g Non.	5	DEDICATIO S. MARIAE AD NIVES, dupl.
xix	A viij	6	TRANSFIGURATIO DOMINI, duplex. Comm. S. Xysti, Papae et Martyris.
xviii	b vij	7	Cajetani Thienaei Confess., duplex. cum Comm. S. Donati Episcopi et Mart.
xvij	c vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi Mart., semid.
xvj	d v	9	Vigilia. Comm. S. Romani Martyris.
xv	e iv	10	LAURENTII MARTYRIS, duplex.
xiv	f iij	11	De Octava. semid., Comm. SS. Tiburtii et Susannae Martyrum.
xiiij	g Prid.	12	Clarae Virg. duplex. cum Comm. Octavae
xij	A Idib.	13	De Octava, cum Comm. SS. Hippolyti et Cassiani Martyrum.
xj	b xix	14	De Octava Comm. Vigil. et S. Eusebii C
x	c xvij	15	ASSUMPTIO B.M.V., duplex. Dom. infra Octavam Assumpt. S. Joachim Confessoris, duplex.
ix	d xvij	16	Hyacinthi Conf., dupl. Comm. Octavae Assumptionis et S. Laurentii.
viii	e xvj	17	Octava S. Laurentii, duplex. Commemor. Octavae Assumptionis.
vij	f xv	18	De Octava. Comm. S. Agapiti Martyris.
vj	g xiv	19	De Octava.
v	A xiiij	20	Bernardi Abbatis et Ecclesiae Doctoris, duplex. Commemoratio Octavae.
iv	b xij	21	Joannae Franciscæ, dupl. Comm. Oct.
iiij	c xj	22	Octava Assumpt. B. M. V., dupl. Comm. SS. Timothei, etc. Martyrum.
ij	d x	23	Philippi Benitii Confessoris, duplex. Commemoratio Vigiliae.
i	e ix	24	BARTHOLOMAEI APOST. dupl. (Rom. 25.
	f viij	25	Ludovici Regis Confessoris, semiduplex. (Romae 26.)
xxix	g vij	26	Zephyrini Papae et Martyris.
xxviii	A vj	27	Joseph Calasancii Confessoris, duplex.
xxvij	b v	28	Augustini Episcopi, Confessoris et Eccl. Doct., dupl. Comm. S. Hermetis Mart.
xxvj	c iv	29	DECOLLATIO S. JOANNIS BAPT., duplex. Commem. S. Sabinae Martyris.
25-xxv	d iij	30	Rosae Virginis Limanae, duplex. Comm. SS. Felicis, etc. Martyrum.
xxiv	e Prid.	31	Raymundi Nonnati Confessoris, duplex.

September.

C.E.	L.D.	D.M.	
xxiiij	f Kal.	1	Aegidii Abbatis, et Comm. SS. duodecim Fratrum Martyrum.
xxij	g iij	2	Stephani Regis Confessoris, semiduplex.
xxj	A vi	3	
xx	b Prid.	4	
xix	c Non.	5	Laurentii Justiniani Episc. Conf., semid.
xviii	d viij	6	
xvij	e vjj	7	
xvj	f vi	8	NATIVITAS B. M. V. duplex, cum Commemoratione S. Adriani Martyris. Dominica infra Octavam Nativitatis SS. Nominis B. M., duplex.
xv	g v	9	De Octava. Comm. S. Gorgonii Mart.
xiv	A vi	10	Nicolai de Tolentino Confessoris, duplex, cum Commemoratione Octavae.
xiiij	b iij	11	De Octava. Comm. SS. Proti, etc. Mart.
xij	c Prid.	12	De Octava.
xj	d Idib.	13	De Octava.
x	e xvij	14	EXALTATIO S. CECILIE, duplex, cum Commemoratione Octavae Nativitatis.
ix	f xvij	15	Octava Nativitatis B. Mariae, duplex, cum Comm. S. Nicomedis Martyris. Dom. iij. Septembris Septem Dolorum B. M. V. duplex.
viii	g xvj	16	Cornelii et Cypriani Pontificum et Mart., semid. Comm. S. Euphemiae, etc.
vij	A xv	17	Impressio Stigmat. S. Francisci, duplex.
vj	b xiv	18	Josephi a Cupertino Confessoris, duplex.
v	c xiiij	19	Januarii Episcopi et Sociorum Martyrum, duplex.
iv	d xij	20	Eustachii et Sociorum Martyrum, dupl. et Commemoratio Vigiliae.
iiij	e xj	21	MATTIAE APOSTOLI ET EVANG. dupl.
ij	f x	22	Thomae a Villanova Episcopi Confess., duplex, cum Commemoratione S. Mauritii et Sociorum Martyrum.
j	g ix	23	Lini Papae et Mart., semiduplex. Commemoratio S. Theclae Virginis et Mart.
*	A viij	24	B. M. V. DE MERCEDE, duplex.
xxix	b vij	25	
xxviii	c vj	26	Cypriani et Justinae Martyrum.
xxvij	d v	27	Cosmae et Damiani Martyrum, semid.
xxvi	e iv	28	Wenceslai Ducis et Martyris, semid.
25. xxvj	f iij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCH. duplex.
xxv. xxiv	g Prid.	30	Hieronimi Presbyteri, et Ecclesiae Doctoris, duplex.

October.

C.E.	L.D.	D.M.	
			Dominica j. Octobris SS. Rosarii B. M.V., <i>duplex</i> .
xxij	A Kal.	1	Remigii Episcopi et Confessoris, <i>semid</i> ad libitum vel simplex de praecepto.
xxj	b vj	2	Angelorum Custodum, <i>duplex</i> .
xx	c v	3	
xix	d iv	4	Francisci Confessoris, <i>duplex</i> .
xviii	e iij	5	Placidi et Sociorum Martyrum.
xvij	f iij	6	Brunonis Confessoris, <i>duplex</i> .
xvi	g Non.	7	Marci Papae et Confessoris. Commemoratio SS. Sergii etc. Martyrum.
xv	A viij	8	Birgittae Viduae, <i>duplex</i> .
xiv	b vij	9	Dionysii, etc. Martyrum, <i>semiduplex</i> .
xiii	c vj	10	Francisci Borgia Confessoris, <i>semid</i> .
xii	d v	11	
xi	e iv	12	
x	f iij	13	Eduardi Regis Confessoris, <i>semiduplex</i> .
ix	g iij	14	Callisti Papae et Martyris, <i>duplex</i> .
viii	A idij	15	Teresiae Virginis, <i>duplex</i> .
vii	b xvij	16	
vi	c xvj	17	Hedwigis Viduae, <i>semiduplex</i> .
v	d xv	18	JUDAE EVANGELISTAE, <i>duplex</i> .
iv	e xiv	19	Petri de Alcantara Confessoris, <i>duplex</i> .
iii	f xij	20	Joannis Cantii Confessoris, <i>duplex</i> .
ii	g xij	21	Hilarionis Abbatis, Commemoratio SS. Ursulae et Sociarum Virginum et Martyrum.
i	A xj	22	
	b x	23	
xxix	c ix	24	
xxviii	d viij	25	Chrysanthi et Dariae Martyrum.
xxvii	e vij	26	Evaristi Papae et Martyris.
xxvi	f vj	27	Vigilia.
xxv	g v	28	STUDENTI ET JUDAE APOSTOLORUM: <i>dup.</i>
xxiv	d iv	29	
xxiii	e iij	30	
xxii	f iij	31	Vigilia.

November.

C.E.	L.D.	D.N.	
xxj	d Kal.	1	FESTUM OMNIUM SANCTORUM, duplex.
xx	e iv	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum, duplex, et de Octava omnium Sanctorum.
xix	f iij	3	De Octava.
xviii	g Prid.	4	Caroli Episcopi Confessoris, duplex, cum Commemoratione Octavae et SS. Vitalis et Agricolae Martyrum.
xvij	A Non.	5	De Octava.
xvj	b viij	6	De Octava.
xv	c vij	7	De Octava.
xiv	d vj	8	Octava Omnium Sanctorum, duplex. Commemoratio SS. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e v	9	Dedicatio Basilicae SS. Salvatoris, dupl., et Comm. S. Theodori Martyris.
xij	f iv	10	Andreae Avellini Confessoris, duplex, et Comm. S. Tryphonis, etc. Martyrum.
xi	g iij	11	Martini Episcopi et Confessoris, duplex, et Commem. S. Mennae Martyris.
x	A Prid.	12	Martini Papae et Martyris, semiduplex.
ix	b Idib.	13	Didaci Confessoris, semiduplex.
viii	c xvij	14	
vij	d xviij	15	Gertrudis Virginis, duplex.
vi	e xvj	16	
v	f xv	17	Gregorii Thaumaturgi Episcopi, Confessoris, semiduplex.
iv	g xiv	18	Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli, duplex.
iii	A xiiij	19	Elisabeth Viduae, duplex. Commemoratio S. Pontiani Papae et Martyris.
ij	b xij	20	Felices de Valois Confessoris, duplex.
j	c xj	21	PRESENTATIO B.M.V., duplex.
	d x	22	Caeciliae Virginis et Martyris, duplex.
xxix	e ix	23	Clementis Papae et Martyris, duplex, cum Commem. S. Felicitatis Martyris.
xxviii	f viij	24	Joannis a Cruce Confessoris, duplex, cum Commem. S. Chrysogoni Martyris.
xxvij	g vij	25	Catharinae Virginis et Martyris, duplex.
25-xxvj	A vj	26	Petri Alexandrini Episcopi et Martyris.
xxv-xxiv	b v	27	
xxiii	c iv	28	
xxij	d iij	29	Vigilia, et Commemoratio S. Saturnini Martyris.
xxj	e Prid.	30	ANDREAE APOSTOLI, duplex.

December.

C.E.	L.D.	D.M.
xx	f Kal.	1
xix	g iv	2 Bibianae Virginis et Martyris, semid.
xviii	A iij	3 Francisci Xaverii Confessoris, duplex.
xvii	b Prid.	4 Petri Chrysologi Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex. Comm. S. Barbarae Virginis et Martyris.
xvi	c Non.	5 Sabbae Abbatis, Commemoratio.
xv	d viij	6 Nicolai Episcopi et Confessoris, duplex.
xiv	e vij	7 Ambrosii Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, duplex.
xiii	f vj	8 IMMAC. CONCEPTIO B. M. V., duplex.
xii	g v	9 De Octava.
xi	A iv	10 De Octava et Commemoratio Feriae et S. Melchiadis.
x	b iij	11 Damasi Papae et Confessoris, semiduplex. Commemoratio Octavae et Feriae.
ix	c Prid.	12 De Octava.
viii	d Idib.	13 Luciae Virginis et Martyris, duplex. Commemoratio Octavae et Feriae.
vii	e xix	14 De Octava.
vi	f xviii	15 Octava Immaculatae Conceptionis, dupl. Commemoratio Feriae.
v	g xvij	16 Eusebii Episcopi et Martyris, semidupl.
iv	A xvj	17
iii	b xv	18
ii	c xiv	19
i	d xiiij	20 Vigilia.
	e xij	21 THOMAE APOSTOLI, duplex.
xxix	f xj	22
xxviii	g x	23
xxvii	A ix	24 Vigilia.
xxvi	b viij	25 NATIVITAS D. N. J. C., duplex.
25.xxv	c vij	26 STEPHANI PROTOMARTYRIS, duplex. Commemoratio Octavae.
xxiv	d vj	27 JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTAE, duplex, cum Commem. Octavarum.
xxiii	e v	28 SS. INNOCENTIUM, duplex, cum Commemoratione Octavarum.
xxij	f iv	29 Thomae Cantuariensis Episc. et Mart., semiduplex. Commem. Octavarum.
xxj	g iij	30 De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava, cum Commem. aliarum Octav.
19.xx	A Prid.	31 Silvestri Papae et Confessoris, duplex, cum Commemoratione Octavarum.

Haec Epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurret cum Aureo num. xix.

Duae Tabellae

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTAE.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium praecedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quaeritur.

DRIMUM invenitur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt:

deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primae Classis, et Dominica primae Classis, erit qui est in angulo superiori primae Tabellae, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica praedicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum appositae sic habet: 1. Translatio de primo, Officium de secundo. Id est, Duplex primae Classis praedictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primae Classis, quia cum in his regulis dicitur, de primo seu praecedenti, intelligitur de Festo in

superiori parte Tabellae appposito, ut Duplex praedictum, cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris appposito, ut Dominica praedicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occurrit, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quae sint Duplicita primae et secundae Classis et majora per annum, et quae Dominicae et Feriae majores dicantur.

DUPLICIA

PRIMAE CLASSIS

In quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Assumptio B. Mariae Virginis.

Nativitas sancti Joannis Baptistae.

Festum sancti Joseph Sponsi B. Mariae Virginis.

Festum SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Festum Omnium Sanctorum.

Dedicatio propriae Ecclesiae.

Patronus vel Titulus Ecclesiae.

DUPLICIA

SECUNDAE CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum SS. Trinitatis.
Festum pretiosissimi Sanguinis
D. N. J. C.

Purificatio
Annuntiatio
Visitatio
Nativitas
Conceptio
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum sancti Stephani Protomartyris.
SS. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii, Mart.
Festum Patrocinii S. Joseph.
Inventio sanctae Crucis.

DOMINICAE MAJORES

dividuntur in duas Classes.

DOMINICAE I. CLASSIS

quae nunquam omittuntur :

Prima Adventus.
Prima Quadragesimae.
Passionis.
Palmarum.
Paschae.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICAE II. CLASSIS

Quae non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiae, et ejusdem Dedicatione: et tunc de eis fit semper Commemoratio in

utrisque Vesperis et Laudibus:

Secunda	} Adventus
Tertia	
Quarta	
Dominicae	} Septuagesimae. Sexagesimae. Quinquagesimae.
Secunda	
Tertia	
Quarta	} Quadragesimae.

DUPLICIA MAJORA

PER ANNUM

Quae aliis Duplicibus minoribus praeferruntur :

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctae Crucis.
SS. Cordis D. N. J. C.
Duo Festa VII. Dolorum.
Commem. B. M. V. de Monte Carmelo.
B. M. V. ad Nives.
Festum SS. Nominis B. M. V.
Festum B. M. V. de Mercede.
Solemnitas SS. Rosarii.
Praesentatio B. M. V.
Apparitio S. Michaelis Arch.
Decollatio S. Joan. Baptistae.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad vincula.
Conversio S. Pauli.
Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
S. Barnabae Apostoli.
S. Joachim Patris B. M. V. Confessoris.
S. Annae Matris B. M. V.
Patronorum minus principium.

FERIAE MAJORES,

de quibus semper fit Commemoratio :

Adventus.
Quadragesimae.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiae, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniae, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschae et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumpt. B. V., et Omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniae fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiae et ejusdem Dedicatione, cum Commemoratione Octavae : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Oct. Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem : quae si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Oct. Nativitatis Domini, Epiphaniae, et Corporis Christi, semper fit Commem., quocumque Festo in illis occurr.

De aliis Octavis, quae non sunt in Calendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavae nunquam transfertur : ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistae occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem : non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiae descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam ; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimae, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primae Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiae, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

[illegible]

Notandum, quod in primis Vesperis diei Octavae Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione praecedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primae vel secundae Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commem. de Oct.

In secundis Vesperis diei Octavae Epiphaniae, Paschae, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primae, vel secundae Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiae: quia tunc de Festo fieret Offi-

cium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava sancti Joannis Baptistae, Vesperae erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavae S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundae Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Oct. de Fer. majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabb., de Simplici.

Absolutiones et BenedictionesDICENDAE ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM
ET TRIUM LECTIONUM.IN I. NOCTURNO,
et pro ii. et v. Feria.

Absolutio.

EXAUDI, Dómine
Jesu Christe, preces
servórum tuórum, et mise-
rere nobis: qui cum Patre et
Spiritu Sancto vivis et re-
gnas in saecula saeculó-
rum. *R.* Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpé-
tua benedicat nos Pater
aetérnus. *R.* Amen.2. Unigénitus Dei Filius,
nos benedicere et adjuvare
dignetur.3. Spiritus Sancti grátia
illúminet sensus et corda
nostra.IN II. NOCTURNO,
et pro iii. et vi. Feria

Absolutio.

IPSIUS p̄fetas et mi-
sericórdia nos adju-
vet, qui cum Patre et Spi-
ritu Sancto vivit et regnat
in saecula saeculórum.
R. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípo-
tens sit nobis propitius et
clemens. *R.* Amen.5. Christus perpétuae det
nobis gáudia vitae.6. Ignem sui amoris ac-
cendat Deus in córdibus
nostris.IN III. NOCTURNO,
et pro Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

AVINCULIS pecca-
tórur nostrórum ab-
solvat nos omnípotens et
miséricors Dóminus. *R.*
Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica lécitio sit
nobis salus et protéctio.
R. Amen.8. Divínur auxílium má-
neat semper nobiscum.9. Ad societátem civium
supernórum perducát nos
Rex Angelórum.Si Officium sit de Sancto
novem Lectionum, octava
Benedictio erit:

Cujus festum cōlimus, ipse (vel ipsa) intercēdat pro nobis ad Dōminum.

Quando sunt plures, dicitur

Quorum (vel quarum) festum cōlimus, ipsi vel ipsae intercēdant pro nobis ad Dōminum.

Si Officium sit de S. Maria, viii. Benedictio erit:

Cujus festum cōlimus, ipsa Virgo virginum intercēdat pro nobis ad Dñum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per evangelica dicta deleantur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones praedictae ordine superius in Rubricis generalibus, et in I. Dominica de Adventu descripto:

et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendae sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur:

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.

2. Divinum auxilium.

3. Ad societatem.

In Off. iii. Lect., quando legitur Hom. cum Evang., prima Benedictio erit:

1. Evangelica lectio.

2. Divinum auxilium.

3. Ad societatem.

Si Officium sit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit:

1. Ille nos benedicat qui sine fine vivit et regnat.

2. Cujus vel Quorum.

3. Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quae ibidem ponuntur.

Oratio

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflámma, ut digne, attente ac devóte hoc Officium recitare váleam, et

exaudiri mérear ante conspéctum divínae Majestátis tuae. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illús divínae intentionis qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Oratio

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitanti-
bus, Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolven-
do ex humana fragilitate contractas induisit : et dicitur
flexis genibus.

SACROSANCTAE et
individue Trinitati,
crucifixi Domini nostri Jesu
Christi humanitati, bea-
tissimae et gloriosissimae
sempérque virginis Mariae
fecundae integritati, et ó-
mnium Sanctorum univer-
sitati, sit sempiterna laus,
honor, virtus et glória, ab
omni creatúra, nobisque

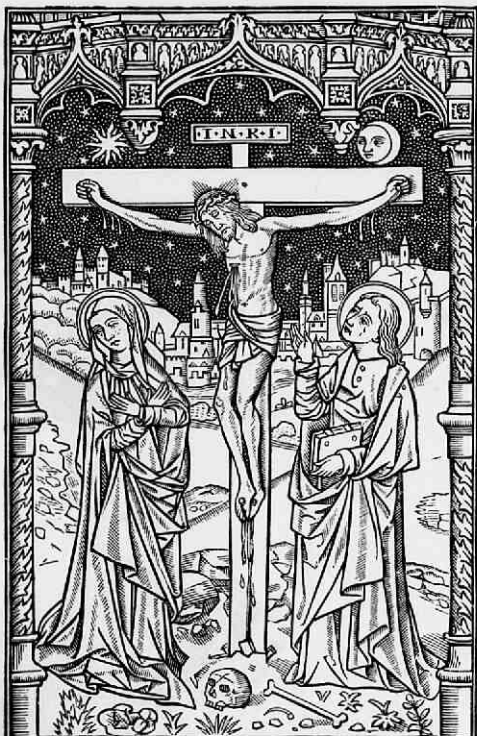
remissio ómnium peccató-
rum per infinita saecula
saeculorum. *R.* Amen.

V. Beata viscera Mariae
Virginis, quae portaverunt
aetérni Patris Filium. *R.*
Et beata úbera quae lacta-
verunt Christum Dómi-
num.

Pater noster. Ave, Ma-
ría.

Psalterium.

Humiliavit semetipsum factus
obediens usque ad mortem
mortem autem crucis. Philipp. II. 8

Psalterium

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS VERNA.

DOMINICA

AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, praeterquam ad Completorium, dicitur secreto :

DATER noster, qui es in coelis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in mulieribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

In principio Matutini, et Primae, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem coeli et terrae. Et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dñum nostrum, qui concéptus est de Spiritu Sancto. natus ex Maria Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus,

mórtuus, et sepúltus : descendit ad inferos : tértia die resurrexit a mórtuis : ascendit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est iudicare vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, Sanctam Ecclesiám catholicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam aetérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur. V.

DOMINE, lábia mea apéries. R. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus, in adiutorium meum inténde. R. Dñe, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen. Laus tibi, Dómine, Rex aetérnae glóriæ.

Sic dicitur Laus tibi, Dómine. etc. ad omnes Horas per totam Quadragesimam usque ad Feriam v. in Coena Domini : et a Sabbato sancto dicitur Alleluia.

Invitatorium sequens dicitur in Dominicis tantum, a prima Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane surgere

ante lucem : Quia promissit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem : quia promissit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus xciv.

AENITE, exultemus Dño, jubilemus Deo salutári nostro : praeoccupemus faciém ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem : quia promissit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse conspícit.

Quia promissit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manusejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem :

quia promisit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audiéritis; nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quia promisit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem : quia promisit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Quia promisit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem : quia promisit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dicit. in Dominicis et Ferialiis, usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Hymnus.

EX more docti mystico
Servemus hoc jejúnium,

Deno diérum círculo

Ducto quater notíssimo.

Ilex et Prophetae primittus

Hoc praetulérunt : póstmódum

Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factór témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quae súbruunt mentes vagas,

Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámur iram vándicem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súplici,
Dicámus omnes cernui :

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam :
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem Nóninis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod féci-
mus :

Auge bonum quod pósci-
mus ;

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pèrpetim.

Præsta, beáta Trinitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

TEMPORE PASCHALI.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Surréxit
Dóminus vere, * Allelúia.
Psalmus. Veníte, exulté-
mus. 2.

Hymnus.

REX sempitérne Coe-
litum,
Rerum Creatór ómnium,
Æqualis ante saecula
Semper Parénti Filius.

Nascénte qui mundo Fa-
ber

Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dae-
monis
Foedáset humánum ge-
nus ;

Tu carne amíctus pérdi-
tam

Formam refórmas Artifex.

Qui natus olim e Virgine,
Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor aetérnus gre-
gem

Aqua lavas Baptísmatis :

Haec est lavácrum mén-
tium :

Haec est sepúlchrum cri-
minum.

Nobis diu qui débitae
Redémptor affixus Cruci,
Nostrae dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,

A morte dira críminum
Vitae renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per annum, Añá. Ser-
vite Dómino.

Tempore Paschali, Añá.
Allelúia.

Asteriscus * notat pau-
sam cantus in choro.

Psalmus i.

BEATUS vir, qui
non ábiit in con-
silio impiórum, et
in via peccatórum
non stetit, * et in cáthedra
pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege
ejus meditábitur die ac
nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in témpo-
re suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quaecúm-
que fáciat, prosperabúntur.

Non sic impíi, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie ter-
rae.

Ideo non resúrgent impíi
in iudicio : * neque pec-
catóres in concílio justó-
rum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter im-
piórum peribit.

Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto :

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sae-
cula saeculórum. Amen.

Hic versus Glória sem-
per dicitur in fine omnium
Psalmorum nisi aliter no-
tetur.

Psalmus ii.

QUARE fremuérunt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt inánia ?

Astiterunt reges terrae, et
principes convenérunt in
unum, * advérsus Dómi-
num et advérsus Christum
ejus.

Dirumpámus víncula eo-
rum: * et projiciámus a no-
bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, ir-
ridébit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitúus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
praedicans praecéptum
ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego hó-
die genui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes haereditátem
tuam, * et possessionem
tuam téminos terrae.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli con-
fringes eos.

Et nunc reges intelli-
gite: * erudímini qui judi-
cátis terram.

Servite Dño in timóre: *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinā
nequādo irascátur Dñus, *
et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes, qui
confidunt in eo.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multi-
plicáti sunt qui tribu-
lant me? * multi insurgunt
advérsus me.

Multi dicunt ánima
meae: * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dñe, suscē-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de mon'te sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum: * et exurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me: * exúrge,
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversátes mihi sine
causa: * dentes peccatórum
contrivisti.

Dómini est salus: * et su-
per pópulum tuum bene-
dictio tua.

Psalmus vi.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me,* neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dñe, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dñe, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * saluum me fac propter miséricórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatē : * quóniam exaudivit Dñs vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam,* Dñs orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velociter.

Per Annum, Añña. Servite Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Añña. Deus iudex justus.

Psalmus vii.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * saluum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam,* dum non est qui rédímat, neque qui saluum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala,* decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam,* et glóriam meam in pulverem dedúcat.

Exúrge, Dñe, in ira tua : * et exaltáre in finibus inimícorum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam,* et secúndum innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum,* scrutans corda et renes Deus.

Justum adiutórium meum a Dómino,* qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pateriens : * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniquitatem : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus : * et psallam nomini Domini altissimi.

Psalmus viii.

DOMINE Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hominis, quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Deus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Psalmus ix.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo : * narrabo omnia mirabilia tua.

Laetabor et exultabo in te : * psallam nomini tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum : * infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam : * sedisti super thronum qui iudicas justitiam.

Increpasti Gentes, et periiit impius : * nomen eorum delesti in aeternum, et in saeculum saeculi.

Inimici defecerunt fraemeae in finem : * et civitates eorum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in aetérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terrae in aequitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dñs refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatione.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quaeréntes te, Dómine.

Psállite Dño, qui hábitat in Sion . * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requiréns sanguinem eórum recordátus est . * non est oblitus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infixae sunt Gentes in intéritu, quem fecerunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dñs iudicia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnū, * omnes Gentes quae obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblitio erit páuperis : * patientia páuperum non péribit in finem.

Exúrge, Dñe, non confortétur homo : * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislátorem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dñe, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatione ?

Dum supérbit impius, incénditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimae suae : * et iniquus benedicitur.

Exacerbávit Dñm peccátor : * secúndum multitudinem irae suae non quaeret.

Non est Deus in conspéctu ejus . * inquinatae sunt viae illús in omni témpore.

Auferúntur iudicia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatione in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et doleo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divítibus in ocúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus : * avértit faciém suam, ne videat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requirét.

Vides quóniam tu labóre et dolóre consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper * órphano tu eris adjutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quaerétur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in aetérnum, et in saeculum saeculi : * peribitis Gentes de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * praepratióem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus x.

IN Dómino confido : quómo do dicitis animae meae : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecisti, destruxérunt. * justus autem quid fecit?

Dñs in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebrae ejus interrogant filios hóminum.

Dñs interrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procéllarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Per Annum. Aññ. Deus judex justus, fortis, et longánimis : numquid irascétur per singulos dies?

Aññ. Tu Dómine.

Psalmus xi.

SALVUM me fac, Dñe, quóniam defécit sanctus : * quóniam dimínutae sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériā inopum, et gémitum páuperum * nunc exúrgam, dicit Dñs.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terrae purgátum séptuplum.

Tu, Dñe, servábis nos : et custódies nos * a generatíone hac in aetérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus xii.

USQUEQUO, Dñe, obliviscéris me in finem ? * Usquequo avértis faciém tuam a me ?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat

inimícus meus : Praeválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fuéro : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus xiii.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dñs de coelo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscunt omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocáverunt, * illic trepidáverunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dñus in generatióne justa est, consilium inopis confudístis : * quóniam Dñus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suae, exultábit Jacob, et laetábitur Israël.

Psalmus xiv.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit adversus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloriícat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúnia suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit haec, * non móvélbitur in aetérnum.

Per Annum. Añá. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

In Quadrages. V. Ipse liberávit me de láqueo venántium. R. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis. V. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. R. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Añá. Allelúia, Lapis revólutus est, allelúia : ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Post Versiculum cuiuslibet Nocturni dicitur Pater noster secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio.

EXAUDI, Dñe Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spirítu Sancto, vivis et regnas in saecula saeculórum. R. Amen.

V. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater aetérnus. R. Amen.

Deinde leguntur Lectiões cum Responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. R. Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. R. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Añā. Bonórum meórum.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia.

Psalmus xv.

CONSERVA me, Dñe, quóniam sperávi in te. * Dixi Dño : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars haereditatis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * etenim haereditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dñum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpúérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques animam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplébis me laetitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Per Annum, Antíphona. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, conserva me, Dómine.

Añā. Propter verba.

Psalmus xvi.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecationem meam.

Auribus pécipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat : * óculi tui videant aequitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimā meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Susceperunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, praeveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dñe, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimiserunt reliquias suas párvulis suis,

Ego autem in justítia apparebo conspéctui tuo : * satiabor cum apparuerit glória tua.

Per Annum, Antiphona. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ana. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Antiphona incipit a primo Versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

Psalmus xvii.

DILIGAM te, Dñe, fortitúdo mea : * Dñs firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meae, * et suscepátor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * praeocupavérunt me láquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dóminum, * et ad Deum meum clamavi :

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit coelos, et descendit : * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténébras latibulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Prae fulgóre in conspectu ejus nubes transiérunť, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de coelo Dóminus, et Altissimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunť fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratione spirítus irae tuae.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Praevenérunt me in die afflictiónis meae : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuet mihi Dñus secundum justitiam meam, * et secundum puritatem mánuum meárum retribuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo : * et justítias ejus non répuľi a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dóminus secundum justitiam meam : * et secundum puritatem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum
húmilem saluum fácies : *
et óculos superbórum hu-
miliábis.

Quóniam tu illúminas lu-
cérnam meam, Dómine : *
Deus meus, illúmina tene-
bras meas.

Quóniam in te erípiar a
tentatióne, * et in Deo meo
transgrédíar murum.

Deus meus impollúta via
ejus : elóquia Dómini igne
examináta : * protéctor est
ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus prae-
ter Dñm ? * aut quis Deus
praeter Deum nostrum ?

Deus qui praecínxit me
virtúte : * et pósuit imma-
culátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos
tamquam cervórum, * et
super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad
praelium : * et posuisti, ut
arcum aereum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protecti-
onem salutis tuae : * et dé-
xtera tua suscepit me :

Et disciplina tua corréxit
me in finem : * et disciplina
tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos
subtus me : * et non sunt
infirmáta vestigia mea :

Pérsequar inimícos meos,
et comprehéndam illos : * et
non convértar, donec defi-
ciant.

Confríngam illos, nec
póterunt stare : * cadent
subtus pedes meos.

Et praecínxísti me virtúte
ad bellum : * et supplantásti
insurgéntes in me subtus
me.

Et inimícos meos dedísti
mihi dorsum, * et odiéntes
me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat
qui salvos fáceret, ad Dó-
minum : * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos, ut
púlverem ante faciém ven-
ti : * ut lutum plateárum
delébo eos.

Erípies me de contradi-
ctiόνibus pópuli : * consti-
tues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non co-
gnóvi, servívit mihi : * in au-
dítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti sunt
mihi, * filii aliéni inveteráti
sunt, et claudicavérunt a
sémitis suis.

Vivít Dóminus, et bene-
dictus Deus meus, * et exal-
tétur Deus salutis meae.

Deus, qui das vindíctas
mihi, et subdis pópulos sub
me, * liberátor meus de ini-
mícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me
exaltábis me : * a viro inf-
quo erípies me.

Proptérea confitébor tibi
in natiόνibus, Dómine : *
et nómini tuo psalmum
dicam.

Magníficans salútes Re-
gis ejus, et faciens miseri-
córdiam christo suo Da-
vid, * et sémini ejus usque
in saeculum.

Per Annum, Añā. Dīligam te, Dñe, virtus mea.

In Quadrages. V. Scāpulis suis obumbrābit tibi. R. Et sub pennis ejus sperābis.

Tempore Passionis, V. De ore leōnis libera me, Dōmine. R. Et a cōnibus unicōrnium humilitātem meam.

Tempore Paschali, Añā. Allelūia, Quem quaeris mīlier? allelūia: vivētem cum mōrtuis, allelūia, allelūia.

V. Surrēxit Dōminus vere, allelūia. R. Et appāruit Simōni, allelūia.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indūcas in tentatiōnem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio.

IPSIUS pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spirītu Sancto vivit et regnat in saecula saeculōrum. R. Amen.

V. Jube, domne, benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. R. Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae. R. Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cōrdibus nostris. R. Amen.

IN III. NOCTURNO

Per Annum, Añā. Non sunt loquēlae.

Tempore Paschali, Añā. Allelūia.

Psalmus xviii.

O E L I enarrant glōriam Dei, * et ōpera mānuum ejus annūtiat firmamētum.

Dies diēi erūctat verbum, * et nox nocti indicat sciētiā.

Non sunt loquēlae, neque sermōnes, * quorum non audiāntur voces eōrum.

In omnem terram exivit sonus eōrum : * et in fines orbis terrae verba eōrum.

In sole pōsuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procēdens de thālamō suo :

Exultāvit ut gigas ad currēdam viā, * a summo coelo egrēssio ejus :

Et occūrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calōre ejus.

Lex Dōmini immaculāta, convērtens ānimas : * testimōnium Dōmini fidēle, sapiētiā praestans parvulis.

Justīiae Dōmini rectae, laetificāntes corda : * praeceptum Dōmini lūcidum, illūminans ōculos.

Timor Dōmini sanctus, pērmānens in saeculum

saeculi : * iudicia Dñi vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domini, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adiutor meus, * et redemptor meus.

Per Annum, Añña. Non sunt loquelaes, neque sermones, quorum non audiuntur voces eorum.

Antiphona. Exaudiat.

Psalmus xix.

EXAUDIAT te Dñs in die tribulationis : * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum : * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo : * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas : * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de coelo sancto suo : * in potentibus salus dexterac ejus.

Hi in curribus, et hi in equis : * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt : * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Dñe, salvum fac regem : * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Per Annum, Añña. Exaudiat te Dominus, in die tribulationis.

Antiphona. Domine.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtute tua laetabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi, non comovebitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consilia, quae non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis prae-
parábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum. Añã. Dómine, in virtúte tua laetábitur rex.

In Quadragesima. V. Scuto circúmdábit te veritas ejus. R. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, V. Ne perdas cum ímpii Deus

ánimam meam. R. Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, Noli flere María, allelúia : resurréxit Dñus, allelúia, allelúia.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A VINCLIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

V. Jube, domne, benedícere.

Bened. Evangélica lécção sit nobis salus et protéctio. R. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divínium auxílium máneat semper nobiscum. R. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. R. Amen.

Sequens Hymnus a Septuages. usque ad Pascha non dicitur nisi in Festis : a Paschate vero usque ad Pentecost. dicitur etiam in feriali Officio, excepta Feria secunda Rogationum. Quando vero non dicitur,

ejus loco ponitur nonum
aut tertium Responsorium.

Hymnus

SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudamus:
te Dóminum confitémur:

Te aeternum Patrem
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, tibi
Coeli, et univérsae Potestá-
tes,

Tibi Chérubim et Séra-
phim, incessábili voce pro-
clámant:

Sanctus, Sanctus, San-
ctus Dñus Deus Sábaoth.

Pleni sunt coeli et terra
majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostoló-
rum chorus,

Te Prophetárum laudá-
bilis número,

Te Mártyrum candidátus
laudat exércitus.

Te per orbem terrárum
sancta confitétur Ecclésia,
Patrem imménsae maje-
státis,

Venerándum tuum ve-
rum et únicum Filium,

Sanctum quoque Pará-
clitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es
Filius.

Tu, ad liberándum susce-
ptúrus hóminem, non hor-
ruisti Virgínis úterum.

Tu, devictó mortis acú-
leo, aperuisti credéntibus
regna coelórum.

Tu ad dexteram Dei se-
des, in glória Patris.

Judex créderis esse ven-
túrus.

Te ergo quaesumus, tuis
fámulis súbveni: quos pre-
tíoso ságuine redemísti.

Ætérna fac cum sanctís
tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum
tuum, Dómine, et benedic
haereditáti tuæ.

Et rege eos, et extólle il-
los usque in aeternum.

Per singulos dies benedi-
cimus te.

Et laudamus nomen tu-
um in saeculum, et in sae-
culum saeculi.

Dignáre, Dñe, die isto
sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine:
miserére nostri.

Fiat misericórdia tua,
Dñe, super nos, quemád-
modum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi:
non confundar in aeternum.

AD LAUDES.

V. Deus, in adjutórium
meum inténde. **R.** Dñe,
ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Filio, et
Spíritui Sancto. Sicut erat
in principio, et nunc, et
semper, et in saecula saecu-
lórum. Amen. Laus tibi,
Dómine, Rex aetérnae gló-
riæ, vel Allelúia, pro tem-
poris diversitate.

Tempore Paschali, *Aññ.*
Allelúia.

Psalmus xcii.

DOMINUS regnāvit, decorem indūtus est: * indūtus est Dóminus fortitudinem, et praecinxit se.

Etenim firmāvit orbem terrae, * qui non commovebitur.

Parāta sedes tua ex tunc: * a saeculo tu es.

Elevāverunt flúmina, Dómine: * elevāverunt flúmina vocem suam.

Elevāverunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquarum multarum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dñus.

Testimónia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dñe, in longitudinem diérum.

Psalmus xcix.

JUBILATE Deo omnis terra: * servite Dómino in laetitia.

Introite in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitote quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscenae ejus: * introite portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in aetérnum misericórdia ejus, * et usque in

generatió nem et generatió nem veritas ejus.

Psalmus lxi.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

Et in velaménto alarum tuarum exultábo, adhaesit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quae-siérunt ánimā meam, introibunt in inferióra terrae: * tradéntur in manus gládi, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Hic non dic. Glória Patri.

Psalmus lxxvi.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutare tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus : * confiteantur tibi pópuli omnes.

Laetentur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in aequitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus : confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et ménuant eum omnes fines terrae.

Glória Patri, etc.

Tempore Paschali, Añña.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Añña. Surréxit Christus.

Canticum trium puerorum.

Danielis iii. c.

BENEDICITE ómnia ópera Dómini Dño : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedicite coeli Dómino.

Benedícite aquae omnes, quae super coelos sunt,

Dómino : * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedicite stellae coeli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dño : * benedicite omnes spíritus Dei Dño.

Benedícite ignis et aestus Dómino : * benedicite frigus et aestus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glacies et nives Dómino : * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebrae Dómino : * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dómino : * laudet et superexaltet eum in saecula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedicite unívsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quae movéntur in aquis, Dómino : * benedicite omnes volúcrs coeli Dómino.

Benedícite omnes béstiae et pécora Dño : * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dómino : * laudet et superexaltet eum in saecula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedicite servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus, et
ánimae justórum Dño : *
benedicite sancti, et húmi-
les corde Dómino.

Benedícite Ananía, Aza-
ríá, Misaél Dómino : * lau-
dáte et superexaltáte eum
in saecula.

Benedicámus Patrem et
Fílium cum Sancto Spí-
ritu : * laudémus et super-
exaltémus eum in saecula.

Benedíctus es, Dómine,
in firmaménto coeli : * et lau-
dábilis, et gloriósus, et su-
perexaltátus in saecula.

Hic non dicitur Glória
Patri, neque Amen; in aliis
Canticis dicuntur.

Tempore Paschali, Aña.
Surréxit Christus de sepúl-
chro, qui liberavit tres pue-
ros de camino ignis ardén-
tis, allelúia.

Aña, Allelúia.

Psalmus cxlviii.

LAUDATE Dñum
de coelis : * laudáte
eum in excélsis.

Laudáte eum omnes An-
geli ejus : * laudáte eum
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : *
laudáte eum omnes stellae,
et lumen.

Laudáte eum coeli coe-
lórú : * et aquae omnes,
quae super coelos sunt, lau-
dent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in aetérnum,
et in saeculum saeculi : *
praecéptum pósuit, et non
praeteribit.

Laudáte Dñum de terra, *
dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procellárum : *
quae faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : *
ligna fructífera, et omnes
cedri :

Béstiae, et univérsa pé-
cora : * serpéntes, et volú-
cres pennátae :

Reges terrae, et omnes
pópuli : * principes, et
omnes júdices terrae.

Júvenes, et virgines : se-
nes cum junióribus laudent
nomen Dñi : * quia exaltá-
tum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super coe-
lum et terram : * et exaltávit
cornu pópuli sui.

Hymnus omnibus sanctis
ejus : * fíliis Israël, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dic. Glória Patri.

Psalmus cxlix

CANTATE Dño cán-
ticum novum : * laus
ejus in Ecclesia sanctórum.

Laetétur Israël in eo, qui
fecit eum : * et filii Sion exúl-
tent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro : * in tympano, et psal-
tério psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dño in pópulo suo : * et exal-
tábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * laetabúntur in cubi-
libus suis.

Exaltatiónes Dei in gú-
ture eórum : * et gládii anci-
pites in má nibus eórum :

Ad faciéndam vindictam
in natió nibus : * increpati-
ones in pópulis.

Ad alligándos reges eó-
rum in compédibus : * et
nóbiles eórum in máncis
féreis.

Ut fáciant in eis iudici-
um conscriptum : * glória haec
est ómnibus sanctis ejus.

Hic nondic. Glória Patri.

Psalmus cl.

LAUDATE Dóminum
in sanctis ejus : *
laudáte eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúti-
bus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudinem
magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bae : * laudáte eum in psal-
terio, et cithara.

Laudáte eum in tympa-
no, et choro : * laudáte eum
in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymba-
lis benesonántibus : laudáte
eum in cymbális jubilatió-
nis : * omnis spíritus laudet
Dóminum.

Glória Patri, etc.

Tempore Paschali. Añā.

Allelúia, allelúia, allelúia,

Capitulum proprium in
Quadragesima.

Hymnus.

OSOL salutis, íntimis
Jesu refúlgeméntibus,
Dum nocte pulsa grátor
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat Chári-
tas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti dextera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus man-
dávít de te. R. Ut custó-
diant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Benedi-
ctus, et Oratio propria.

Tempore Passionis, Hy-
mnus. Lustra sex.

V. Eripe me de inimícis
meis Deus meus. R. Et
ab insurgéntibus in me lí-
bera me.

Tempore Paschali, se-
quens Capitulum dicitur in
fer. Officio tantum : Hymn.
vero, etiam in Dominicis.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resúrgens
ex mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra non

dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel, quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

AURORA coelum purpurat,
 Ether resultat laudibus,
 Mundus triumphans jubilat,
 Horrens avérnus infremit.
 Rex ille dum fortissimus
 De mortis inférno specu
 Patrum Senátum liberum
 Edúcit ad vitae jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo

Custóde signábat lapis,
 Víctor triúmphat, et suo
 Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
 Sat est datum dolóribus :
 Surréxit extínctor necis,
 Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
 Paschále Jesu gáudium,
 A morte díra críminum,
 Vitae renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
 Et Filio, qui a mórtuis
 Surréxit, ac Paráclito,
 In sempitérna saecula.

Amen.

V. In resurrectione tua
 Christe, allelúia. **R.** Coeli
 et terra laetentur, allelúia.
 Ad Bened. Añā propria.

Canticum Zachariae.

Luc. i. g.

BENEDICTUS Dñs
 Deus Israël, * quia
 visitávit, et fecit redem-
 ptiónem plebis suae :

Et eréxit cornu salútis
 nobis : * in domo David pú-
 eri sui.

Sicut locútus est per os
 sanctórum, * qui a saeculo
 sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis no-
 stris, * et de manu ómnium,
 qui odérunt nos :

Ad faciendam misericór-
 diam cum pátribus nostris : *
 et memorári testaménti sui
 sancti.

Jusjurándum, quod jurá-
 vit ad Abraham patrem no-
 strum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de ma-
 nu inimicórum nostrórum
 liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justitia
 coram ipso, * ómnibus dié-
 bus nostris.

Et tu, puer, Prophéta
 Altissimi vocáberis : * prae-
 fíbis enim ante faciē Dó-
 mini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam sa-
 lútis plebi ejus : * in remissió-
 nem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiae
 Dei nostri : * in quibus
 visitávit nos, óriens ex
 alto :

Illumináre his, qui in té-
 nebris, et in umbra mortis
 sedent : * ad dirigēdos pe-
 des nostros in viam pacis.

Glória Patri, etc.

Deinde dicitur Antipho-
 na et Oratio propria, et
 post eam, si occurrat eo die
 aliquod Festum Simplex,
 fit de eo Commemoratio.

Postremo (si id tempus requirit) sunt Commemorationes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrone Ecclesiae in ordine aliarum Commemorationum secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Anis B. Mariae, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo. V. Deus, in adiutorium, ut supra. 19.

Hymnus.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur sup-
plices,

Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refraenans tem-
peret,

Ne litis horror insonet :
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia :
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.

Ut, cum dies abscesserit,
Noctemque sors reduxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimae, Antiphona propria.
Tempore Paschali, Aña.
Alleluia.

Psalmus lji.

DEUS in nomine
tuo salvum me
fac : * et in virtute
tua iudica me.

Deus, exaudi orationem
meam : * auribus percipe
verba oris mei.

Quoniam alieni insur-
rexerunt adversum me, et
fortes quaesierunt animam
meam : * et non proposue-
runt Deum ante conspectum
suum.

Ecce enim Deus adjuvat
me : * et Dominus suscep-
tor est animae meae.

Averte mala inimicis
meis : * et in veritate tua
disperde illos.

Voluntarie sacrificabo ti-
bi, * et confitebor nomini
tuo, Domine : quoniam bo-
num est :

Quoniam ex omni tribu-
latione eripuisti me : * et
super inimicos meos despe-
xit oculus meus.

Sequens Psalmus Confite-
mini Dño dicitur tantum in
Dominicis, quando fit Offi-
cium de Dominica ut in Psalterio ;
praeterquam in Dominicis
a Pascha usque ad Pente-
costen. A Septuagesima

vero usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus Dóminus regnávít, ut supra in Laudibus. 20.

Psalmus cxvii.

CONFITEMINI Dño quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dñs mihi adjutor : * et ego despiciá inimicos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in principibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdédérunt me : * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Impulsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis, et salutis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dñi fecit virtutem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperite mihi portas justítiae, ingressus in eas confitebór Dño : * haec porta Dñi, justí intrábunt in eam.

Confitebór tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salutem.

Lápidem, quem reprobarérunt aedificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Haec est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et laetémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitebor tibi quóniam exaudisti me : * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Psalmus cxviii.

BEATI immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambuláverunt.

Tu mandásti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viae meae, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in omnibus mandátis tuis.

Confitebor tibi in directiône cordis : * in eo quod didici júdicia justítiae tuae.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? * in custodiéndis sermónibus tuis.

In toto corde meo exquisivi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dñe : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórú tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Incepásti supérbos : * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisivi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consilium meum justificatióes tuae.

Adhaesit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me : * et exercabor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea prae taedio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi : * iudicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis, Domine : * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante omnia opus est ut teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisque integram inviolatamque servaverit, * absque dubio in aeternum peribit.

Fides autem catholica haec est : * ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur.

Neque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, * alia Spiritus Sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spiritus Sancti una est divinitas : * aequalis gloria, coaeterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, * increatus Spiritus Sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus Sanctus.

Aeternus Pater, aeternus Filius, * aeternus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres aeterni, * sed unus aeternus.

Sicut non tres increati, nec tres immensi, * sed unus increatus, et unus immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, * Deus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii ; * sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, * Dominus Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Domini ; * sed unus est Dominus.

Quia, sicut singillatim unamquámque persónam Deum ac Dñum confitéri Christiána veritate compélimur : * ita tres Deos aut Dóminos dicere Cathólica Religióné prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Filius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spiritus Sanctus a Patre et Filio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Filius, non tres Filii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus ; * sed totae tres persónae coaetérnae sibi sunt, et coaequáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et unitas in Trinitáte, et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad aetérnam salútem, * ut incarnationem quoque Dñi nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante saecula génitus : * et homo est ex substántia matris in saeculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo : * ex ánima rationali, et humana carne subsistens.

Aequalis Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióné divinitátis in carnem ; * sed assumptione humanitátis in Deum.

Unus omnino non confusióné substántiae : * sed unitáte persónae.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descendit ad inferos : * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascendit ad coelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicare vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aetérnam : * qui vero mala, in ignem aetérnum.

Haec est fides cathólica,*
quam nisi quisque fidéliter
firmitérque crediderit, sal-
vus esse non póterit.

Glória Patri, etc.

In Dominicis Quadrage-
simae, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Añña.

Allelúia, allelúia, allelúia,
allelúia.

Capitulum. *1 Tim. i. d.*

REGI saeculórum im-
mortáli et invisibili,
soli Deo honor et glória
in saecula saeculórum. A-
men. *R.* Deo grátias.

R. br. Christe, Fili Dei
vivi, * Miserére nobis. *Et*
repetitur: Christe, Fili Dei
vivi, miserére nobis. *V.* Qui
sedes ad dexteram Patris.
R. Miserére nobis. *V.* Gló-
ria Patri, et Filio, et Spi-
ritui Sancto. *R.* Christe,
Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exúrge, Christe, ad-
juva nos. *R.* Et libera nos
propter nomen tuum.

Sequentes Preces non di-
cuntur in Duplicibus nec
infra Octav.: sed tunc dicto
R. brevi, dicitur Dóminus
vobiscum, et Oratio Dó-
mine, Deus omnipotens, ut
infra.

KYRIE eléison. Chri-
ste eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster, secreto
usque ad *V.* Et ne nos in-
dúcas in tentatióem. *R.*
Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto
usque ad *V.* Carnis resur-
rectiόem. *R.* Vitam ae-
térnam. Amen.

V. Et ego ad te, Dñe,
clamávi. *R.* Et mane orá-
tio mea praeveniet te.

V. Repleátur os meum
laude. *R.* Ut cantem gló-
riam tuam, tota die magni-
túdinem tuam.

V. Dómine, avérte faciē
tuam a peccátis meis. *R.*
Et omnes iniquitátes meas
dele.

V. Cor mundum crea in
me, Deus. *R.* Et spíritum
rectum innova in visceribus
meis.

V. Ne projicias me a
facie tua. *R.* Et spíritum
sanctum tuum ne áuferas
a me.

V. Redde mihi laetítiam
salutáris tui. *R.* Et spíritu
principáli confirma me.

V. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. *R.* Qui
fecit coelum et terram.

Deinde Hebdomadarius
facit confessionem.

CONFITEOR Deo
omnipoténti, beatae
Maríae semper Vírgini, be-
áto Michaéli Archángelo,
beáto Joánni Baptístae, san-
ctis Apóstolis Petro et Pau-
lo, ómnibus Sanctis, et vo-
bis fratres: quia peccávi
nimis cogitatióne, verbo et
ópere: mea culpa, mea cul-
pa, mea máxima culpa

Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Chorus responderet :

OISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam. *R.* Amen.

Deinde repetit confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi Pater, et te Pater.

Facta confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

OISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam aeternam. *R.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutiōnem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dñs. *R.* Amen.

Et prosequitur : *V.* Dignare, Domine, die isto. *R.* Sine peccato nos custodire,

V. Miserere nostri, Dñe. *R.* Miserere nostri.

V. Fiat misericordia tua, Domine, super nos. *R.* Quemadmodum speravimus in te.

V. Dñe, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE, Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti, tua nos hodie salva virtute : ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino. *R.* Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de Beata Maria, praeponitur Lectio Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit : *V.* Pretiosa in conspectu Domini. *R.* Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus,

Oratio.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui

vivit et regnat in saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Deus, in adiutorium meum intende. *R.* Dñe, ad adiuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos, Dñe, et in ópera tua, et dirige filios eorum. *R.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

V. Glória Patri. *R.* Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Dómine Deus, Rex coeli et terrae hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones et actus nostros in lege tua, et in operibus mandatorum tuorum, ut hic, et in aeternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Jube, domne, benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dñs omnipotens. *R.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica prima Quadagesimae usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Isaiae lv. b.

QUAERITE Dñm, dum inveniri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine, miserere nobis. *R.* Deo grátias.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive.

Isaiae l. c.

FACIEM meam non avérti ab increpantibus, et conspuentibus in me: Dóminus Deus auxiliátor meus et ideo non sum confusus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Coloss. iii.

SI consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sápite, non quae super terram. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur *V.* Adiutorium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit coelum et terram.

V. Benedícite. *R.* Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát aetérnam; et Fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiescant in pace. *Ry.* Amen.

IN FERIALE OFFICIO

Extra tempus Paschale.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. *X.* Deus, in adiutórium, ut supra. 19.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere Deum precémur sup-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refraenans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abcésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saecu-
lum. Amen.

Tempore Quadragesimae, Aña. Vivo ego.

Tempore Passionis, Aña. Libera me, Dómine.

Psalmus liii.

DEUS, in nómine tuo saluum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam : * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesierunt ánimam meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscēptor est ánimae meae.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritatē tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus in nómine, loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis secundum Férias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus xxlii.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non acépít in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dño: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quacréntium eum, * quacréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in praelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalms xxiv.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimíci mei: * etenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, démonstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quae a saeculo sunt.

Delficta juventútis meae, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dñs: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in iudicio: * docébit mites vias suas.

Univérsae viae Dómini, misericórdia et veritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dñe, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Ánima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus haereditábit terram.

Firmaméntum est Dñs timéntibus eum: * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evélet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatae sunt : * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitatem meam et labórem meum : * et dímítte univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt : * et odio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me : * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhaesérunt mihi : * quia sustinui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus xxv.

JUDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ingressus sum : * et in Dño sperans non infirmabor.

Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácuí in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitátis : * et cum iniqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dñe :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuae, * et locum habitatiónis glóriæ tuae.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris ságuinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : * rédimé me, et miserére mei.

Pes meus stetit in directo : * in ecclésiis benedicam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus xxii.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscae ibi me collocávit.

Super aquam refectiόnis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consolata sunt.

Parásti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tróbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébríans quam praeclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus díebus vitae meae :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem díerum.

FERIA SEXTA.

Psalmus xxi.

DEUS, Deus meus, respice in me : quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * saluum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui exististi me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meae. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quóniam tribulatio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdederunt me vituli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a cór nibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dñum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non spre vit, neque despéxit depre cationem páuperis :

Nec avértit faciém suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ec clésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timén tium eum.

Edent páuperes, et satu rabúntur : et laudábunt Dñum qui requírun t eum : * vivent corda eórum in sae culum saeculi.

Reminiscéntur, et con verténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspé ctu ejus * univérsae familiae Géntium.

Quóniam Dómini est reg num : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt, et ado ravérunt omnes pingues

terrae : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descén dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur, Dómine, generátio ventúra : * et annuntiábunt coeli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 33.

Deinde dicitur :

Psalmus cxviii.

BEATI immaculáti in via * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur tes timónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viae meae * ad custodiéndas ju stificationes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in dire ctióné cordis : * in eo quod didici judícia justitiae tuae.

Justificationes tuas custó diam : * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adole scéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisi te : * ne repellas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dñe : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditabor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me : * et custódiám sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum : * quia testimoniá tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimoniá tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuas.

Adhaesit pavíménto ánima mea : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea prae taedio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudícia tua non sum oblítus.

Adhaesi testimoniis tuis, Dñe : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Tempore Quadrag. Añæ.
Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

Tempore Passionis. Añæ.
Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cújusvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. viii. d.

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnipotens. *R.* Deo grátias.

R. br. Christe, Fili Dei vivi,* Miserere nobis. Et repetitur: Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis. V. Qui sedes ad dexteram Patris. R. Miserere nobis. V. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. R. Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exurge, Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster, *secreto*.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto*.

V. Carnis resurrectione. R. Vitam aeternam. Amen.

V. Et ego ad te, Domine, clamavi. R. Et mane oratio mea praeveniet te.

V. Repleatur os meum laude. R. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Domine, averte faciem tuam a peccatis meis. R. Et omnes iniquitates meas dele.

V. Cor mundum crea in me, Deus. R. Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

V. Ne proicias me a facie tua. R. Et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

V. Redde mihi laetitiam salutaris tui. R. Et spiritu principali confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictae Preces feriales statim dicitur: Adjutorium nostrum, et Confiteor Deo, ut infra.

Quando autem ad Laudes dictae sunt Preces feriales inferius positae post Laudes Feriae secundae, tunc ad Primam praedictae Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. Eripe me, Domine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

V. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me.

V. Eripe me de operantibus iniquitate. R. Et de viris sanguinum salva me.

V. Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi. R. Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exaudi nos, Deus, salutaris noster. R. Spes omnium finium terrae, et in mari longe.

V. Deus, in adjutorium meum intende. R. Domine, ad adjuvandum me festina.

V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. R. Miserere nobis.

V. Benedic, anima mea, Domino. R. Et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

V. Benedic, anima mea, Domino. R. Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

V. Qui propitiatur ómnibus iniquitatibus tuis. *R.* Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui redimit de interitu vitam tuam. *R.* Qui coronat te in misericordia et miseratiónibus.

V. Qui replet in bonis desiderium tuum. *R.* Renovabitur, ut áquilae, juvenis tua.

V. Adjutorium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit coelum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem :

CONFITEOR Deo omnipoténti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaéli Archángelo, beato Joánni Baptístae, sanctís Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatíone, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístā, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam. *R.* Amen.

Deinde repetit confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam. *R.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutíonem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dñus. *R.* Amen.

Et prosequitur *V.* Dignare, Dñe, die isto. *R.* Sine peccáto nos custodire.

V. Miserere nostri, Dñe. *R.* Miserere nostri.

V. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dñe, exáudi oratíonem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hodie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant eloquia,

dirigantur cogitationes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dño.
R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de Beata María, praepositur Lectiōi Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit : *V.* Pretiōsa in conspéctu Dómini. *R.* Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus,

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dñum : ut nos mereámur ab eo adjuvāri et salvāri : qui vivit et regnat in saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Deus, in adiutorium meum inténde. *R.* Dñe, ad adjuvandum me festína.

Et dicitur ter : ultimo additus Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo,

V. Réspice in servos tuos, Dñe, et in ópera tua, et dirige filios eorum. *R.* Et sit splendor Dñi Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrarum dirige supernos, et opus mánuum nostrarum dirige.

V. Glória Patri. *R.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio.

DIRIGERE et sanctificare, régere et gubernare dignare, Dómine Deus, Rex coeli et terrae, hodie corda et corpore nostra, sensus, sermones, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatorum tuorum, ut hic, et in aeternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. *R.* Amen.

V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dóminus omnipotens. *R.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Fieriis a Dominica prima Quadragesimae usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Isaiae lv. b.

QUAERITE Dñum dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive.

Isaiae l. c.

EACIEM meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me: Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectio- nis usque ad Ascensionem exclusive.

Coloss. iii.

SI consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sápite, non quae super terram. Tu autem.

Post Lectiorem brevem dicitur *V.* Adjutórium nostrum in nómine Dñi. *R.* Qui fecit coelum et terram.

V. Benedícite. *R.* Deus.

Bened. Dñs nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat aetérnam: et Fidélium animae per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

IN FERIALI OFFICIO

Temporis Paschalis

ET IN FESTIS

per Annum.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, dicitur tantum Psalmus Beáti immaculáti et Retribue. 37.

Deinde Aña competens, et reliqua, ut supra in Dominica. 30. Sed in Duplicibus, et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de Beata Maria, si dicenda est; postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur *V.* Pretiósá, cum reliquis, ut supra. 41.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonae.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

NUNC Sancte nobis Spíritus, Unum Patri cum Filio, Dignare promptus ingeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,

Confessiõem pèrsonent, Flamméscat igne cháritas, Accéndat ardor próximos.

Praesta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne saeculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimae, Aña propria.

Tempore Quadragesimae, in feriali Officio, Aña Advenérunt nobis.

Tempore Passionis, Aña. Judicásti, Dómine.

In Dominicis tempore

Paschali, et in feriali Officio, Añña. Allelúia.

Psalmus.

DEGEM pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimónia tua : * et non in avaritiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem : * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum : * quia iudícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in aequitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in saeculum et in saeculum saeculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quae diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quae diléxi : * et exercébar in justificatió-nibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Haec me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquiũ tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a saeculo, Dñe : * et consolátus sum.

Deféctio tenuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuae, * in loco peregrinatiónis meae.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Haec facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : *

miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas : * et converti pedes meos in testimonium tua.

Paratus sum, et non sum turbatus : * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi, * super iudicia justificationis tuae.

Particeps ego sum omnium timantium te : * et custodientium mandata tua.

Misericordia tua, Dñe, plena est terra : * justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Dñe, * secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me : * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui : * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu : * et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum : * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum : * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me : * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri, et argenti.

Manus tuae fecerunt me, et plasmaverunt me : * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, et laetabuntur : * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi, Domine, quia aequitas iudicia tua : * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuae, et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me : * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te : * et qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

In Dominicis Quadragesimae, Añña propria.

Temp. Quadrag. in seriali Officio. Añña. Advenérunt nobis dies poenitentiae, ad redimenda peccata, ad salvandas animas.

Capitulum. Joëlis. ii. c.

CONVERTIMINI ad me in toto corde vestro, in jejunio, et fletu, et planctu. Et scindite corda

vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnipotens.

R⁷. breve. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. V. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. R⁷. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dic.:

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentationem. R⁷. Sed libera nos a malo.

V. Dómine Deus virtutum, convérte nos. R⁷. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

V. Exúrge, Christe, ádjuva nos. R⁷. Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi orationem meam. R⁷. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R⁷. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Añá. Judicásti, Dómine, causam ánimae meae, defénsor vitae meae, Dómine Deus meus.

Capitulam. *Jerem. xvii. b.*

DOMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te,

in terra scribéntur: quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R⁷. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. V. Et de manu canis unicam meam. Deus, ánimam meam. Erue a frámea.

V. De ore leónis libera me, Dómine. R⁷. Et a cónibus unicórnium humilitátem meam.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Añá. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Antiphona. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Rom. vi. b.*

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

R⁷. br. Surréxit Dñs de sepúlchro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória. Surréxit Dóminus.

V. Surréxit Dñs vere, allelúia. R⁷. Et apparuit Simóni, allelúia.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adiutorium. 19.

Hymnus.

RECTOR potens, ve-
rax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem.

Extingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Praesta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paraclyto,
Regnans per omne saeculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimae, Antiphona.

Tempore Quadragesimae
in feriali Officio, Antiphona.
Commendemus nosmetipsos.

Tempore Passionis, Antiphona.
Popule meus.

In Dominicis tempore
Paschali, et in feriali Officio, Antiphona. Alleluia.

Psalmus.

DEFECIT in salutem tuum anima mea : * et in verbum tuum superavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes :
Quando consolaberis me ?

Quia factus sum sicut uter in pruna : * justificationes tuas non sum oblitus,

Quot sunt dies servi tui : *
quando facies de persecutoribus me iudicium ?

Narraverunt mihi iniqui
fabulationes : * sed non ut
lex tua.

Omnia mandata tua veritas : * inique persecuti sunt me, adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra : * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me : * et custodiam testimonia oris tui.

In aeternum, Domine, *
verbum tuum permanet in coelo.

In generationem et generationem veritas tua : * fundasti terram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies : * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est : * tunc forte periissem in humilitate mea.

In aeternum non obliviscar justificationes tuas : * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me : * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem : * latum mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam, Domine ? *
tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : * quia in aeternum mihi est. .

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, * super mel ori meo !

A mandatis tuis intellexi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui * custodire judicia justitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque, Domine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei benedicta fac, Domine : * et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi : * et de mandatis tuis non erravi.

Haereditate acquisivi testimonia tua in aeternum : * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in aeternum, * propter retributionem.

IN QUOS odio habui : * et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate a me maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam : * et non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discendentes a judiciis tuis : * quia injusta cogitatio eorum.

Praevaricantes reputavi omnes peccatores terrae : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * a judiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * et in eloquium justitiae tuae.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: *
da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómi-
ne: * dissipavérunt legem
tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, *
super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia man-
dáta tua dirigébar: * omnem
viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadrage-
simae, Añña propria.

Tempore Quadragesimae
in feriali Officio, Añña. Com-
mendémus nosmetípsos in
multa patiéntia, in jejúniis
multis, per arma justítiae.

Capitulum. *Isaiae lv. b.*

DERELINQUAT
impíus viam suam,
et vir iniquus cogitatiónes
suas, et revertátur ad Dó-
minum, et miserébitur ejus,
et ad Deum nostrum, quón-
iam multus est ad igno-
scéndum.

R. br. Scápolis suis, *
Obumbrábit tibi. Scápu-
lis. V. Et sub pennis ejus
sperábis. Obumbrábit tibi.
Glória Patri. Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te
véritas ejus. R. Non timé-
bis a timóre noctúrno.

KYRIE eléison. Chri-
ste eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in
tentatiónem. R. Sed líbe-
ra nos a malo.

V. Dómine Deus virtú-
tum, convérte nos. R. Et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

V. Exúrge, Christe, ad-
juva nos. R. Et líbera nos
propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. R. Et cla-
mor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spiritu tuo

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in fe-
riali Officio, Añña. Pópule
meus, quid feci tibi? aut
quid moléstus fui? Respón-
de mihi.

Capitulum. *Jerem. xvii. c.*

CONFUNDANTUR,
qui me persequún-
tur, et non confundar ego:
páveant illi, et non páveam
ego: induc super eos diem
afflictiónis, et dúplici con-
tritióne cóntere eos, Dñe
Deus noster.

R. breve. De ore leó-
nis, * Líbera me, Dómine.
De ore. V. Et a córnibus
unicórnium humilitátem
meam. Líbera. De ore
leónis.

V. Ne perdas cum ím-
piis, Deus, ánimam meam.
R. Et cum viris sángu-
inum vitam meam.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore
Paschali. Añña. Allelúia,
allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1 Cor. xv. c.

CHRISTUS resurrexit a mórtuis primitiae dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. breve. Surrexit Dñs vere, * Allelúia, allelúia. Surrexit. V. Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surrexit.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María. Deus, in adjutórium. 19.

Hymnus.

ERUM Deus tenax vigor,

Immótu in te pérmanens,
Lucis diúrnae témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen vespere,
Quo vita nusquam decídat,

Sed praemium mortis sacrae

Perénis instet glória.

Praesta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne saeculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimae, Aña propria.

Tempore Quadragesimae, in feriali Officio, Aña. Per arma justitiae.

Tempore Passionis, Aña. Numquid rédditur.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Aña. Allelúia.

Psalmus.

IRABILIA testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermonum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí, et atráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum júdicium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum júdicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua : * et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus : * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer : * et servus tuus dilexit illud.

Adolescens sum ego, et contemptus : * justificationes tuas non sum oblitos.

Justitia tua, justitia in aeternum : * et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua in aeternum : * intellectum da mihi, et vivam.

ALMAVI in toto corde meo, exaudi me, Domine : * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac : * ut custodiam mandata tua.

Praeveni in maturitate, et clamavi : * quia in verba tua supersperavi.

Praeveni oculus mei ad te diluculo : * ut meditare eloquia tua.

Vocem meam audis secundum misericordiam tuam, Domine : * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine : * et omnes viae tuae veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis : * quia in aeternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me : * quia legem tuam non sum oblitos.

Judica iudicium meum, et redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus : * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae multae, Domine : * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevaricantes, et tabescebam : * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine : * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas : * in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidavit cor meum.

Laetabor ego super eloquia tua : * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum : * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiae tuae.

Pax multa diligentibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viae meae in conspéctu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquiúm tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificátiones tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut óvis quae périit : * quaere servum tuum; quia mandáta tua non sum oblítus.

In Dominicis Quadragesimae, Añña propria.

Tempore Quadragesimae, in feriali Offício, Añña. Per arma justítiae virtútis

Dei commendémus nosmetipsos in multa patiéntia.

Capit. *Isaiae* lviii. c.

ERANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R̃. breve. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. Ṽ. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

Ṽ. Angelis suis Deus mandávit de te. R̃. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

KYRIE eléison. Christe eléison, Kyrie eléison. Pater noster, *secreto*.

Ṽ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R̃. Sed líbera nos a malo.

Ṽ. Dómine Deus virtútum, convérte nos. R̃. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ṽ. Exúrge, Christe, ádjuva nos. R̃. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ṽ. Dómine, exáudi oratiónem meam. R̃. Et clamor meus ad te véniat.

Ṽ. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spírítu tuo.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis, in feriali Offício, Añña. Numquid rédditur pro bono malum, quia foderunt sóveam ánimae meae?

Capit. *Jerem. xviii. d.*

RECORDARE quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum impiis, * Deus, animam meam. Ne perdas. V. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

V. Eripe me, Domine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Kyrie eleison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Añā. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Añā. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1 *Petr. iii. d.*

CHRISTUS semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro injústis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spiritu.

R. br. Gavísi sunt discipuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. V. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi sunt.

V. Mane nobiscum, Domine, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Oratio conveniens.

Vesperae in Dominica, et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

V. Dómine, lábia mea aperies, ut supra. 2.

In Quadragesima, Invitatorium. Veníte, * Exultémus Dómino. Psalmus. Jubilémus Deo salutári nostro, ut supra. 2. Hymnus. Ex more docti, ut supra in Dominica. 3.

Temp. Pasch. * Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Psalm. Veníte, exultémus. Hymn. Rex sempitérne, ut supra in Dominica. 4.

Añae Nocturnorum per totum Annum dicuntur ut infra.

Antiphona. Dóminus defensor.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia; sub qua una Añā dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus xxvi.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitae meae: * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolaui in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamaui ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt

me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne traderis me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psalmus xxvii.

Ad te, Domine, clamabo ; Deus meus, ne sileas a me : * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventioinum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis : * redde retributionem eorum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dñi, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non aedificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dóminus adjutor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjutus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suae, * et protéctor salvationum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic haereditáti tuae : * et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

Añá. Dóminus defénsor vitae meae.

Antífona. Adoráte.

Psalmus xxviii.

AFFERTE Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dñs super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vitulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dñs désertum Cades.

Vox Dómini praeparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in aetérnum.

Dñs virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedicet pópulo suo in pace.

Psalmus xxix.

EXALTABO te, Dñe, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memoríae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatíone ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum laetítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * praestitisti decóri meo virtútem.

Avertisti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dñe, clamábo : * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audivit Dóminus, et míseríus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia :

Ut cantet tibi glóriamea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in aetérnum confitébor tibi.

Añña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Añña. In tua justítia.

Psalmus xxx.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum : * in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spiritum meum. * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et laetabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in máribus inimici : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánimamea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolore vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quóniam audivi vituperaciónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum, omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Psalmus xxxi.

BEATI, quorum remissae sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognovit tibi feci: * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quae circúmdedit me : * exultatió mea érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fraeno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Laetámini in Dómino, et exultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.

Aña. Rectos decet.

Psalmus xxxii.

EXULTATE justí in Dño : * rectos decet collaudatió.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus dissipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consilia principum.

Consílium autem Dñi in aetérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in haereditátem sibi.

De coelo respéxit Dñus : * vidit omnes filios hóminum.

De praeparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex permultam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitudíne virtútis suae.

Fallax equus ad salutem : * in abundántia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis,

qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dñum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus xxxiii.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dñus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * tímórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multae tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : *

et non delinquent omnes
qui sperant in eo.

Añs. Rectus decet col-
laudatio.

Antiphona. Expugna.

Psalmus xxxiv.

JUDICA, Dómine,
nocéntes me : * ex-
pugna impugnantes me.

Apprehénde arma et scu-
tum : * et exúrge in adjutó-
rium mihi.

Effúnde frámeam, et con-
clúde advérsus eos, qui
persequúntur me : * dic
ánimae meae : Salus tua
ego sum.

Confundántur et reve-
reántur, * quaeréntes áni-
mam meam.

Avertántur retrórsus, et
confundántur * cogitántes
mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti : * et An-
gelus Dñi coárctans eos.

Fiat via illórum ténebrae
et lúbricum : * et Angelus
Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscon-
derunt mihi intéritum lá-
quei sui : * supervácue
exprobravérunt ánimam
meam.

Véniat illi láqueus, quem
ignórat : et cáptio, quam
abscondit, apprehéndat
eum : * et in láqueum cadat
in ipsum.

Ánima autem mea exul-
tábit in Dómino : * et dele-
ctábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : *
Dómine, quis símilis tibi ?

Eripiens ínopem de ma-
nu fortiórum ejus : * egénus
et páuperem a diripiénti-
bus eum.

Surgéntes testes iníqui, *
quae ignorábam interrogá-
bant me.

Retribuébant mihi mala
pro bonis : * sterilitátem
ánimae meae.

Ego autem cum mihi
molésti essent, * induébar
cilício.

Humiliábam in jejúnio
ánimam meam : * et orátio
mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et qua-
si fratrem nostrum, sic com-
placébam : * quasi lugens
et contrístátus, sic humiliá-
bar.

Et advérsus me laetáti
sunt et convenérunt : *
congregáta sunt super me
flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec com-
púncti, tentavérunt me,
subsannavérunt me sub-
sannatióne : * frenduérunt
super me déntibus suis.

Dómine, quando respi-
cies ? * restítue ánimam
meam a malignitáte eórum,
a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclé-
sia magna, * in pópulo gra-
vi laudábo te.

Non supergáudeant mi-
hi qui adversántur mihi
iníque : * qui odérunt me
gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terrae loquén-tes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discé- das a me.

Exúrge et inténde iudí- cio meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum ju- stitiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáu- deant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, animae nostrae : * nec dicant : De- vorávimus eum.

Erubéscant, et revereánt- tur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna lo- quúntur super me.

Exúltent et laeténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnifi- cétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditá- bitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus xxxv.

DIXIT injústus ut de- línquat in semet- ipso : * non est timor Dei ante óculos ejus

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inve- niátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * nóluit intelli- gere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viae non bonae, malítiam autem non odi- vit.

Dómine, in coelo miseri- córdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : * iudicia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dñe : * quemád- modum multiplicásti mise- ricórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab uber- táte domus tuae : * et torrénte voluptátis tuae potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitae : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Praeténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et ju- stítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes su- pérbiae : * et manus pecca- tóris non móveat me.

Ibi ceciderunt qui ope- rántur iniquitátem : * ex- pulsí sunt, nec potuérunt stare.

Añā. Expugna impugnantes me.

Antiphona. Revéla.

Psalms xxxv.

NOLI aemulāri in malignāntibus : * neque zelaveris faciētes iniquitatem.

Quoniam tamquam focum velōciter arēscet : * et quemādmōdum olēra herbārum cito dēcident.

Spera in Dōmino, et fac bonitatem : * et inhābita terram, et pascēris in divitiis ejus.

Delectāre in Dōmino : * et dabit tibi petitiōnes cordis tui.

Revéla Dōmino viam tuam et spera in eo : * et ipse faciet.

Et edūcet quasi lumen justitiam tuam : et judicium tuum tamquam meridiem : * sūbditus esto Dōmino, et ora eum.

Noli aemulāri in eo, qui prosperatur in via sua : * in hōmine faciēte injustitias.

Désine ab ira, et derelinque furōrem : * noli aemulāri ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinētes autem Dōminum, ipsi haereditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccātor : * et quaeres locum ejus, et non invēies.

Mansuēti autem haereditabunt terram : * et dele-

tabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccātor justum : * et stridēbit super eum dēntibus suis.

Dōminus autem irridēbit eum : * quoniam prōspicit quod vēniet dies ejus.

Glādium evaginaverunt peccātores : * intenderunt arcum suum,

Ut dejiciant pāuperem et inopem : * ut trucident rectos corde.

Glādus eōrum intret in corda ipsōrum : * et arcus eōrum confringatur.

Mélius est módicum iusto, * super divitias peccātorum multas.

Quoniam brāchia peccātorum conterentur : * confirmat autem justos Dōminus.

Novit Dñs dies immaculātorum : * et haereditas eōrum in aeternum erit.

Non confundentur in tēpore malo, et in diēbus famis saturabuntur : * quia peccātores peribunt.

Inimici vero Dñi mox ut honorificāti fuerint et exaltati : * deficientes, quemādmōdum fumus deficient.

Mutuabitur peccātor, et non solvet : * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicētes ei haereditabunt terram : * maledicētes autem ei disperibunt.

Apud Dōminum gressus

hóminis dirigéntur : * et
viam ejus volet.

Cum ceciderit, non colli-
détur : * quia Dñs suppó-
nit manum suam.

Júnior fui, étenim senui : *
et non vidi justum dereli-
ctum, nec semen ejus quae-
rens panem.

Tota die miserétur et
cómodat : * et semen il-
lius in benedictióne erit.

Declina a malo, et fac
bonum : * et inhábita in
saeculum saeculi.

Quia Dóminus amat ju-
dicium, et non derelinquet
sanctos suos : * in aetérnum
conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et se-
men impiórum peribit.

Justi autem haereditá-
bunt terram : * et inhabitá-
bunt in saeculum saeculi
super eam.

Os justí meditábitur sapi-
éntiam, * et lingua ejus
loquétur judicium.

Lex Dei ejus in corde
ipsíus : * et non supplantá-
búntur gressus ejus.

Considerat peccátor ju-
stum : * et quaerit mortifi-
cáre eum.

Dóminus autem non de-
relinquet eum in mánibus
ejus : * nec damnábit eum,
cum judicábitur illi.

Expécta Dñum, et custó-
di viam ejus : et exaltábit te
ut haereditáte cápías ter-
ram : * cum perierint pecca-
tóres vidébis.

Vidi ímpium superexal-
tatum, * et elevátum sicut
cedros Libani.

Et transivi, et ecce non
erat : * et quaesivi eum, et
non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et
videaequitátem : * quóniam
sunt reliquiae hómini paci-
fico.

Injústi autem disper-
bunt simul : * reliquiae im-
piórum interibunt.

Salus autem justórum a
Dómino : * et protéctor
eórum in témpore tribula-
tiónis.

Et adjuvábít eos Dñs
et liberábit eos : * et éruet
eos a peccatóribus, et sal-
vábít eos : quia speravérunt
in eo.

Psalmus xxxvii.

DOMINE, ne in furóre
tuo árguas me, * ne-
que in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttae tuae
infixae sunt mihi : * et con-
firmásti super me manum
tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie irae tuae : * non
est pax óssibus meis a fácie
peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes me-
ae supergréssae sunt ca-
put meum : * et sicut onus
grave gravatae sunt super
me.

Putruérunt, et corrúptae
sunt cicatrices meae, * a
fácie insipientiae meae.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciebant qui quaerebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * et dolos tota die meditantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te, Domine, speravi: * tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici

mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me, Dñe Deus meus: * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meae.

Añs. Revela Dño viam tuam.

In Quadragesima. V. Ipse liberavit me de laqueo venantium. *R.* Et a verbo aspero.

Tempore Passionis. V. Erue a fratre, Deus, animam meam. *R.* Et de manu canis unicam meam.

Tempore Paschali. Añs. Allelúia, allelúia, allelúia.

V. Surrexit Dominus de sepulchro, allelúia. *R.* Qui pro nobis pependit in ligno, allelúia.

Pro uno, vel pluribus Martyribus tempore Paschali, *V.* Sancti et iusti

in Dómino gaudéte, allelúia. R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice tempore Paschali, V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, alleiúia. R. Stolum glóriæ induit eum, allelúia.

Pro una Sancta, V. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúia. R. Inténde, prospere procéde, et regna, allelúia.

AD LAUDES.

V. Deus in adiutorium meum inténde, ut supra. 19.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonae de Dominica. 19. Capitulum vero, Hymnus, Versus, et Antiphona ad Benedíctus, ut in Proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriae Antiphonae, dicitur Añña Miserére.

Psalmus I.

ISERERE mei, Deus, *secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationũ tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et laetitiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui: * et spíritu principalí confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meae: * et exultábit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: *

holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Añá. Miserére mei, Deus.
Antiphona. Intéllige.

Psalmus v.

UERBA mea áuribus percípe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudíne misericórdiae tuae.

Introsbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Añá. Intéllige clamórem meum, Dómine.

Añá. Deus Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Psalm. idem ut supra. 20.

Antiph. Conversus est.

Cantic. Isaiae Prophetae.
Cap. xii.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * conversus

est furor tuus et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in illa die : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Añs. Conversus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Añs. Laudáte Dñm * de coelis.

Psalmus idem. 22.

In Quadragésima.

Capitulum. *Isaiae* lviii.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

OSOL salutis, íntimis Jesu refúlge méntibus,

Dum nocte pulsa gratior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile, Da, lacrymárum rívlis Laváre cordis víctimam, Quam laeta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas, Fluent perénnes lácrymae, Si virga poeniténtiae Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua, In qua reflórent ómnia : Laetémur et nos in viam Tua reduéti délixera.

Te prona mundi máchina Clemens adóret Trínitas, Et nos novi per grátiam Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadrag. in quibus post Antiphonam ad Benedíctus et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster totum dicitur clara voce.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi, Dómine, miserére mei. **R.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

V. Convertere, Dómine, tísquequo. *R.* Et deprecábilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te.

V. Sacerdótes tui induántur justitiam. *R.* Et sancti tui exúltent.

V. Dómine, salvum fac regem. *R.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic haereditáti tuae. *R.* Et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

V. Meménto congregatiónis tuae. *R.* Quam poscedísti ab infíto.

V. Fiat pax in virtúte tua. *R.* Et abundantia in túrribus tuis.

V. Orémus pro fidélibus defúctis. *R.* Réquiem aetérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requíescant in pace. *R.* Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Pro afflíctis et captívis. *R.* Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *R.* Et de Sion tuére eos.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dic. Psalm. cxxix.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dñum misericórdia : * et copíosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, etc.

Finíto Psalmo, dicitur *V.* Dómine Deus virtútum, converte nos. *R.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

V. Exúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commemoratio, communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Añā. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.

℟. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. ℞. Psalmum dicat nōmini tuo, Dōmine.

Orémus. Oratio.

PER PETUA nos, quaesumus Dōmine, pace custōdi: quos per lignum sanctae Crucis redimere dignatus es.

Quae commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, quae habetur Feria secunda post Dominicam in Albis, omnis aliis Commemorationibus, ut supra.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitatorium. Jubilemus Deo, * Salutāri nostro.

Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Ex more docti mystico, ut in Dominica. 3.

Tempore Pasch. Invitat. Allelūia, allelūia, * Allelūia.

Hymn. Rex sempiternae coelitus, ut in Dominica. 4. Añā. Ut non delinquam.

Tempore Paschali, Añā. Allelūia.

Psalmus xxxviii.

IXI: Custōdiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Pōsui ori meo custōdiam, * cum consisteret peccātor adversum me.

Obmūtui, et humiliatus sum, et silui a bonis: * et dolor meus renovatus est.

Concāluit cor meum intra me: * et in meditatiōne mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * notum fac mihi, Dōmine, finem meum,

Et nūmerum diērum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verūmtamen universa vānitas, * omnis homo vivens.

Verūmtamen in imāgine pertransit homo: * sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quae est expectatio mea? nonne Dōminus? * et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érué me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráncam ánimam ejus: * verúntamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * áuribus pécipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus xxxix.

EXPECTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitates et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblationem nolúisti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, et íegem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiá tuam in ecclesiá magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritatem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dñe, ne longe fácias miseraciones tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehenderunt me iniquitates meae, et non pótui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas me : * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et reve-reantur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et reve-reantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confu-sionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent, et laetentur super te omnes quaerentes te : * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutem tuam.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protec-tor meus tu es : * Deus meus, ne tardaveris.

Añña. Ut non delinquam in lingua mea.

Antiphona. Sana.

Psalmus xl.

BEATUS, qui intelli-git super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conserve eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam in-imicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus : *

universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine, mi-serere mei : * sana ani-mam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt ma-la mihi : * quando morietur, et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniqui-tatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum consti-tuerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnifi-cavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me : * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter inno-centiam suscepisti : * et confir-masti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Psalms xli.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarū : * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lácrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsam ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dñus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añs. Sana, Dñe, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Eructávit.

Psalms xliii.

DEUS, áuribus nostris audívinus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispédidit, et plantásti eos : * afflixisti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et brachium eórum non salvávit eos :

Sed dextera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilávimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo : * et gladius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confundísti.

In Deo laudávimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in saeculum.

Nunc autem repulísti et confundísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimicos nostros : * et qui oderunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum. * et in Génitibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatió-nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsanna-tiónem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * com-motió-nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confú-sio faciéi meae coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie in-imíci, et persequéntis.

Haec ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te : * et inique non éginus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua.

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et co-opérui nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandi-mus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abs-cóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * aesti-máti sumus sicut oves occi-siónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avér-tis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatió-nis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra. * con-glutinátus est in terra ven-ter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos pro-pter nomen tuum.

Psalmus xlv.

ERUCAVIT cor me-
um verbum bonum : *
dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam

ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munerebus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum : * et in saeculum saeculi.

Aññ. Eructavit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjutor.

Psalmus xlv.

DEUS noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitatẽm Dei : * sanctíficávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclinátæ sunt regna : * dedit vocem suam, móta est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dñi, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscēptor noster Deus Jacob.

Psalmus xlvj.

OMNES Gentes pláudite mánibus : * jubilate Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dñus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbi-lo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapién-ter.

Regnábít Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Añs. Adjútor in tribulatió nibus.

Añs. Magnus Dóminus.

Psalmus xlvij.

AGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitatẽ Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatiónẽ universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípíet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convénérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-tis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justitia plena est dextera tua.

Laetetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Circumdante Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Psalmus xlviii.

AUDITE haec, omnes Gentes : * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem :

Quique terrigenae, et filii hominum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam : * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam : * aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala ? * iniquitas calcanei mei circumdabit me :

Qui confidunt in virtute sua : * et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo : * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animae suae : * et laborabit in aeternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes : * simul insipiens, et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas : * et sepulchra eorum domus illorum in aeternum.

Tabernacula eorum in progenie, et progenie : * vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cum in honore esset, non intellexit : * comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Haec via illorum scandalum ipsis : * et postea in ore suo complacent.

Sicut oves in inferno positi sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino : * et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum acceperit me.

Ne timéris, cum dives factus fuerit homo: * et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Quóniam cum interférit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo gloria ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in aetérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipientibus, et similis factus est illis.

Añá. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Añá. Deus deórum.

Psalms xlix.

DEUS deórum Dñs locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásu: * ex Sion species decóris ejus.

Deus manifesté véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempésta válda.

Advocábit coelum desúrsum: * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órulant testaméntu ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt coeli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vitulos: * neque de gregibus tuis hircos.

Quóniam meae sunt omnes ferae silvárū, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília coeli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terrae et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ságuinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et invóca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et projecisti sermões meos retrórsu:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum

adúlteris porciónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia : * et lingua tua concinábatur dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * haec fecísti, et tácuí.

Existimásti iníque quod ero tui similis : * árguam te, et státuam contra faciém tuam.

Intelligite haec qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus li.

QUID gloriáris in malitia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui aequitátem.

Dilexísti ómnia verba praecipitátiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllat te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et tímébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum :

Sed sperávit in multítudine divitiárum suárum : * et praeváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in aetérnum : et in saeculum saeculi.

Confitébor tibi in saeculum, quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Añá. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadragesima. V. Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, V. De ore leónis libera me, Dómine. *R.* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Añá. Allelúia, allelúia, allelúia. *V.* Surrexit Dóminus vere, allelúia. *R.* Et apparuit Simóni, allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus, tempore Paschali, V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúia. *R.* Et aetérnitas téporum, allelúia.

Pro Confessore Pontifice tempore Paschali, V. Elégit eum Dñs sacerdotem

sibi, allelúia. *R.* Ad sacrificandum ei hóstiam laudis, allelúia.

Pro Confessore non Pontifice, V. Os iusti meditabitur sapiéntiam, allelúia. *R.* Et lingua ejus loquétur iudícium, allelúia.

Pro una Sancta, V. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúia. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

AD LAUDES.

Añ. Dele, Dómine, * iniquitátem meam. *Psalm.* Miserére, ut supra. 64.

Añ. Salutare.

Psalmus xlii.

UDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo, et doloso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui laetificat juventútem meam.

Confitébor tibi in cithara, Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añ. Salutare vultus mei, et Deus meus.

Añ. Ad te de luce * vigo, Deus.

Ps. Deus, Deus meus. 20.

Añ. Cunctis diebus.

Canticum Ezechiae.

Isaiae xxxviii. b.

EGO dixi : In dimidio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quaesivi résiduam annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convoluta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Praecisa est velut a texente, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pulvis hirúdinis sic clamábo, meditabor ut columba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excésum :

Dñe, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam,

aut quid respondébit mihi,
cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimae meae.

Dómine, si sic vivitur, et
in talibus vita spíritus mei,
corrípies me, et vivificábis
me. * Ecce in pace amari-
túdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non períret : *
projecísti post tergum tuum
omnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-
tébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non expectá-
bunt qui descéndunt in lac-
cum, veritátem tuam.

Vivens vivens-ipse confi-
tébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater filiis notam
faciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunéctis diébus vitae
nostrae in domo Dómini.

Aññ. Cunéctis diébus vi-
tae nostrae salvos nos fac,
Dómine.

Aññ. Omnes Angeli * ejus,
laudáte Dñm de coelis.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de coelis. 22.

In Quadragesima.

Capitulum. *Isaiae* lviii.

QUASI tuba exálta
vocem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eórum,
et dómui Jacob peccáta
eórum.

Hymnus.

O SOL salútis, íntimis
Jesu refúlge mén-
tibus,

Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívilis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat chári-
tas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te, R. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Benedíctus, Aññ pro-
pria, ut in Feriis Quadra-
gesimae.

Preces, quando dicuntur,
habentur supra in Feria
secunda. 66.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invit.
In manu tua, Dómine, *
Omnes fines terrae.

Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Ex more docti mystico, ut in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Invit. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymn. Rex sempitérne coelitim, ut in Dominica. 4.

Añā. Avértit Dóminus.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia.

Psalmus lli.

IXIT inspiens in cordesuo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de coelo prospéxit super filios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitatem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum convérterit Deus captivitatem plebis suae, exultábit Jacob, et laetábitur Israël.

Psalmus liv.

EXAUDI, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitátione mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulátione peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contéxerunt me ténebrae :

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbae, * et volábo, et requiescam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spíritus, et tempestáte.

Praecípita, Dñe, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitatem, et contradíctionem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas : * et labor in médio ejus, et injustitia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Etsi is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis, * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dñs salvábit me.

Véspere, et mane, et meridie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndum.

Contamináverunt testaméntum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dñum curam tuam, et ipse te enútriet : *

non dabit in aetérnum fluctuatióem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum interítus.

Viri sanguínum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Añs. Avértit Dóminus captivitátem plebis suae.

Añs. Quóniam.

Psalmus lv.

QUISERERE mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcáverunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * advérsum me omnes cogitatióes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nñhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dño laudábo sermónē : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quóniam eripulsti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium

Psalmus lvi.

MISERERE mei, Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec trans-eat iniquitas.

Clamábo ad Deum Altísimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittae : * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super coelos, Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciám meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad coelos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super coelos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Añs. Quóniam in te confidit ánima mea.

Añs. Justa judicáte.

Psalmus lvii.

SI vere útique justítiam loquimini : * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestrae concinnant.

Alienátí sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locútí sunt falsa.

Furor illis secúndū similitúdinem serpéntis : * sicut

áspidissurdae, et obturántis aures suas,

Quae non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dñus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quae fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinae vestrae rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absorbet eos.

Laetábitur justus cum viderit vindíctam : * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus lviii.

ERIPE me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad nihilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus praeveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protéctor meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et finium terrae.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meae.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Aññ. Justa judicáte filii hóminum.

Aññ. Da nobis.

Psalmus lix.

DEUS, repulstisti nos, et destruxisti nos : * iratus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatióem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac délixtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Laetábor, et partíbor Síchimam : et con-

vállem tabernaculórum me-tíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraím fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meae.

In Idumaeam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenae súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam ? * quis dedúcet me usque in Idumaeam ?

Nonne tu, Deus, qui repulstisti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxiliium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus lx.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meae.

A finibus terrae ad te clamávi : * dum anxiaré-tur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernaculo tuo in saecula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióne meam : *

dedisti haereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicias : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in aetérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritatem ejus quis requirét ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añña. Da nobis, Dómine, auxilium de tribulatióne.

Añña. Nonne Deo.

Psalmus lxi.

NONNE Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nám et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor amplius.

Quóusque irrúitis in hóminem ? * interficitis universi vos : tamquam parieti inclináto et macériae depúlsae ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repéltere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso paciéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjutor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatió pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjutor noster in aetérnum.

Verúntamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris : * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite speráre in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere : * divítiae si áfluant, nolite cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo haec audiui, quia potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

Psalmus lxiii.

EXAUDI, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timóre inimiciéripe ánima meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudine operántium iniquitatē.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intenderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónē nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis videbit eos ?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Añña. Nonne Deo subiecta erit ánima mea?

Añña. Benedícite.

Psalmus lxxv.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo quam terribilia sunt ópera tua, Dómine ! * in multitudíne virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terribilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede : * ibi laetábimur in ipso.

Qui domináture in virtúte sua in aetérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt : * qui exáspérant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum : * et auditam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalms lxxvii.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui odérunt eum, a facie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei : * et delectentur in laetitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unus moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto :

Terra mota est, etenim coeli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, haereditati tuae : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dñs dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit coelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium : * Dominus in eis in Sina in Sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dñm Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Dñi Domini exitus mortis.

Verúm tamen Deus confringet cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sáanguine : * lingua canum tuórum ex inimicis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos, Deus, * ingrédus Dei mei : Regis mei qui est in Sancto.

Praevenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israél.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuae : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut excludant eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes, quae bella volunt : vénient legáti ex Aegypto : * Aethiopia praeveniet manus ejus Deo.

Regna terrae, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super coelum coeli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suae vocem virtútis, date glóriam Deo super Israél, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israél ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae, * benedíctus Deus.

Añ. Benedícite, Gentes, Deum nostrum.

In Quadragesima, *V.* Scuto circúmdabit te veritas ejus. *R.* Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, *V.* Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam. *R.* Et cum viris sáanguinú vitam meam.

Tempore Paschali, *Añ.* Allelúia, allelúia, allelúia.

V. Gavisí sunt discípuli, allelúia. *R.* Viso Dómino, allelúia.

Pro uno, vel pluribus Martyribus tempore Paschali, *V.* Laetitia sempitérna super cápita eórum, allelúia. *R.* Gáudium et exultatióem obtinébunt, allelúia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, *V.* Tu es sacerdos in aetérnum, allelúia. *R.* Secúndum órđinem Melchisedech, allelúia.

Pro Confessore non Pontifice, V. Lex Dei ejus in corde ipsius, allelúia. R. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúia.

Pro una Sancta, V. Elégit eam Deus, et praeelégit eam, allelúia. R. In tabernáculo suo habitare facit eam, allelúia.

AD LAUDES.

Añā. Amplius lava me, * Dñe, ab injustitia mea.

Psalm. Miserere, ut supra. 64.

Antiphona. Te decet.

Psalmus lxiiv.

DE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddetur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióñē meam : * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquórum praevaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuae : * sanctum est templum tuum, mirábile in aequitate.

Exáudi nos, Deus, salutaris noster, * spes ómnium finium terrae, et in mari longe.

Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia : * qui contúrbas

profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutini, et vespere deletábis.

Visitásti terram et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est praeparatio ejus.

Rivos ejus inébria, múltiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus laetábitur gérmínans.

Benedices coronae anni benignitátis tuae : * et campi tui replebúntur ubertate.

Pinguéscent speciosa déserti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Añā. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Añā. Lábía mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalm. Deus, Deus meus, ut supra. 20.

Añā. Dóminus judicábit.

Canticum Annae.

1. Reg. ii.

EXULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum
super inimícos meos : *
quia laetáta sum in salutári
tuo.

Non est sanctus, ut est
Dñs : neque enim est álius
extra te, * et non est fortis
sicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui
sublimia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore
vestro : quia Deus scientiá-
rum, Dóminus est, * et ipsi
praeparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus
est, * et infirmi accíncti
sunt róbores.

Repléti prius, pro páni-
bus se locavérunt : * et fa-
mélíci saturáti sunt,

Donec stérilis péperit
plúrimos : * et quae multos
habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et
vivíficat, * dedúcit ad ínfe-
ros et redúcit.

Dóminus páuperem facit
et ditat, * humíliat et sú-
blevat.

Súscitat de púlvere egé-
num, * et de stércore élevat
páuperem :

Ut sédeat cum princípí-
bus, * et sólium glóriæ té-
neat.

Dómini enim sunt cárdi-
nes terrae, * et pósuit super
eos orbem.

Pedes sanctórum suórum
servábit, et impíi in téne-
bris conticéscunt : * quia
non in fortitúdine sua ro-
borábitur vir.

Dóminum formidábunt
adversárii ejus : * et super
ipsos in coelis tonábit :

Dóminus judicábit fines
terrae, et dabit impérium
Regi suo, * et sublimábit
cornu Christi sui.

Añs. Dóminus judicábit
fines terrae.

Añs. Coeli coelórum
laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dómi-
num de coelis. 22.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiae lviii.

QUASI tuba exálta
vocem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eórum,
et dómui Jacob peccáta
eórum.

Hymnus.

OSOL salutis, íntimis
Jesu refúlge mén-
tibus,

Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Danstempus acceptábile,
Da lacrymarum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat chári-
tas.

Q uo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

D ies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

T e prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,

Et nos novi per grátiam
Novum canánuſ canticum.

Amen.

V. Angelis ſuis Deus
mandávit de te. R. Ut
custodiánt te in ómnibus
viis tuis.

Ad Benedíctus, Añſa pro-
pria, ut in Feriis Quadra-
gesimae.

Preces, quando dicuntur,
habentur ſupra in ſecunda
Feria. 66.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invit.
Dóminum, qui fecit nos,
Veníte, adorémus. Psalm.

Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ex more docti,
ut in Dominica. 3.

Tempore Paſchali, Invit.

Allelúia, allelúia,* Allelúia.

Hymnus. Rex ſempitérne

Coelitus, ut in Dñica. 4.

Añſa. Dómine Deus.

Tempore Paſchali, Añſa.

Allelúia.

Psalmus lxxviii.

ALVUM me fac,
Deus : * quóniam
intravérunt aquae
usque ad ánimam
meam.

Infixus sum in limo pro-
fúndi : * et non est substán-
tia.

Veni in altitúdinem ma-
ris : * et tempéſtas demérsit
me.

Laborávi clamans, rau-
cae factae sunt fauces me-
ae : * defecerunt óculi mei,
dum spero in Deum meum.

Multiplícati sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
iníuste : * quae non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus, tu ſcis inſipientiam
meam : * et delícta mea a te
non sunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me qui
expéctant te, Dómine, *
Dómine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quaerunt te, Deus
Israél.

Quóniam propter te sus-
tinui oppróbrium : * opéruit
confúſio faciém meam.

Extráneus factus sum frá-
tribus meis, * et peregrínus
filiis matris meae.

Quóniam zelus domus
tuae comédit me : * et op-
próbria exprobrántium tibi,
cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam : * et factum est
in oppróbrium mihi.

Et pòſui vestiméntum
meum cilícium : * et factus
sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebán-
tur qui sedébant in porta : *
et in me psallébant qui bi-
bébant vinum.

Ego vero oratiónem me-
am ad te, Dómine : * tem-
pus benepláciti, Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me,* in veritate salutis tuae :

Eripe me de luto, ut non infingar : * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improprium meum, et confusionem meam,* et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me,* improprium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invenii.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum,* et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viventium : * et cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico : * et magnificabo eum in laude :

Et placebit Deo super vitulum novellum : * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et laetentur : * quaerite Deum, et vivet anima vestra :

Quoniam exaudivit pauperes Dominus : * et vincitos suos non despexit.

Laudent illum coeli et terra,* mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion : * et aedificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi,* et haereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam,* et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus lxi.

DEUS, in adiutorium meum intende : * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, * qui quaerunt animam meam :

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala :

Avertantur statim erubescētes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum : * Deus, adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Domine, ne moreris.

Añs. Domine Deus, in adiutorium meum intende.

Añs. Esto mihi.

Psalmus lxx.

IN te, Domine, speravi, non confundar in aeternum : * in iustitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitionis : * ut salvum me facias,

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de

manu contra legem agentis et iniqui :

Quoniam tu es patientia mea, Domine : * Domine, spes mea a juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : * de ventre matris meae tu es protector meus :

In te cantatio mea semper : * tamquam prodigium factus sum multis : et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam : * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris a me : * Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animae meae : * operiantur confusione, et pudore qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit iustitiam tuam : * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in

poténtias Dómini : * Dñe, memorábor justítiae tuae solius.

Deus, docuísti me a juven-túte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirábilía tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelin-quas me,

Donec annúntiem brá-chium tuum * generatióni omni, quae ventúra est :

Poténtiam tuam, et justí-tiam tuam, Deus, usque in altíssima, quae fecísti ma-gnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et ma-las : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terrae íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificén-tiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritá-tem tuam : * Deus, psal-lam tibi in cithara, sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et re-véríti fúerint qui quaerunt mala mihi.

Psalmus lxxi.

DEUS, júdicium tuum regi da : * et justí-tiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in júdicio.

Suscipiant montes pacem pópulo : * et colles justí-tiam.

Judicábit páuperes pó-puli, et salvos faciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in genera-tióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in díebus ejus ju-stítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flú-mine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona ad-dúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terrae : * omnes Gen-tes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitáte ré-dimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arábiae, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitaté sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedíctum in saecula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terrae : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñus Deus Israël, * qui facit mirabilia solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in aeternum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Añs. Esto mihi, Dñe, in Deum protectórem.

Antiphona. Liberásti virgam.

Psalmus lxxij.

QUAM bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortí eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitaté et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in coelum os suum : * et lingua eórum transivit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni veniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in saeculo, * obtinuérent divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut iumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in coelo ? * et a te quid volui super terram ?

Defecit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhaerere Deo bonum est : * ponere in Domino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Psalmus lxxiii.

UT quid, Deus, reputasti in finem : * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae ?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : * quanta malignatus est inimicus in sancto !

Et gloriati sunt qui oderunt te : * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa : * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum : * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum : * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul : * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta : * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperebit inimicus : * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante saecula : * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis : * dedisti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrentes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecisti omnes términos terrae : * aestátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dño : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiiis ánimas confitentes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terrae dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confusus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropériórum tuórum, eórum quae ab insípiéte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * superbia eórum, qui te odérunt, ascendit semper.

Ana. Liberásti virgam haereditátis tuae.

Ana. Et invocábimus.

Psalmus lxxiv.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirábilia tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columbas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte inique ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolite loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriéte, neque ab Occidéte, neque a désertis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen faex ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terrae.

Ego autem annuntiábo in saeculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus lxxv.

DOTUS in Judaea Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus
ejus : * et habitatio ejus in
Sion.

Ibi confrégit poténtias ár-
cuum, * scutum, gládium,
et bellum.

Illúminans tu mirabíliter
a móntibus aetérnis : * tur-
báti sunt omnes insipientes
corde.

Dormiérunt somnum su-
um : * et nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus
Jacob, * dormitavérunt qui
ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis re-
sístet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítum fecísti
judícium : * terra trémuit
et quíevit,

Cum exúrgeret in judicíu
Deus, * ut salvos fáceret
omnes mansuétos terrae.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi : * et
reliquiae cogitationis diem
festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dño
Deo vestro : * omnes qui in
circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum principum, * ter-
ribili apud reges terrae.

Añs. Et invocábimus no-
men tuum, Dómine.

Añs. Tu es Deus.

Psalmus lxxvi.

UOCE mea ad Dñum
clamávi : * voce mea
ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meae
Deum exquisívi, mánibus
meis nocte contra eum : *
et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, * memor fui Dei, et
delectátus sum, et exercitá-
tus sum : et defécit spíritus
meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : *
et annos aetérnos in mente
hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citábar, et scopébam spíri-
tum meum.

Numquid in aetérnum
projiciet Deus : * aut non
appónet ut complacítior sit
adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, * a
generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri
Deus? * aut continébit in
ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc coepi : *
haec mutatio dexterae Ex-
célsi.

Memor fui óperum Dó-
mini : * quia memor ero ab
initio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus
opéribus tuis : * et in
adinventiönibus tuis exer-
cébor.

Deus, in sancto via tua :
quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus
qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis virtutem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquae, Deus, viderunt te aquae : * et timuerunt, et turbatae sunt abyssi.

Multitudo sónitus aquarum : * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittae tuae transeunt : * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae : * commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus lxxvii.

ATTENDITE pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apérim in parábolis os meum : * loquar propositiões ab initio.

Quanta audivimus et cognovimus ea : * et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum, * in generatióne altera.

Narrantes laudes Dómini, et virtutes ejus, * et mirabilia ejus quae fecit.

Etsuscitavit testimónium in Jacob : * et legem posuit in Israël.

Quanta mandavit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognoscat generatió altera.

Filii qui nascuntur, et exúrgent, * et narrabunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur óperum Dei : * et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum : * generatió prava et exasperans.

Generatio, quae non direxit cor suum : * et non est creditus cum Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum : * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei : * et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, * et mirabilium ejus quae ostendit eis.

Coram pátribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrúpit petram in eremo : * et adaquavit eos velut in abyso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccáre ei : * in iram excitáverunt Excélsus in inaquóso.

Et tentáverunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquae, * et torréntes inundáverunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israél :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speráverunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas coeli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem coeli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránsulit Austrum de coelo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatilia penáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducáverunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escae eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israél impedívit.

In ómnibus his peccáverunt adhuc : * et non credidérunt in mirabilibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quae-rébant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsae autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rediens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto, * in iram concitavérunt eum in iniquosó ?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne biberent.

Misit in eos coenomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit aerúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústas.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini júmenta eórum : * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suae : * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitae irae suae, non pepércit a morte animábus eórum : * et júmenta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in deserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérent : * et inimicos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suae, * montem, quem acquisivit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad aemulationem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum : * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum : * et haereditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis : * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt : * et viduae eorum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora : * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph : * et tribum Ephraim non elegit :

Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et aedificavit sicut unicorneum sanctificium suum in terra, * quam fundavit in saecula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium : * de post foetantes accepit eum,

Pascere Jacob servum suum, * et Israel haereditatem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Añã. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Añã. Propitius esto.

Psalmus lxxviii.

DEUS, venerunt Gentes in haereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus coeli : * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gentes, quae te non novérunt : * et in regna, quae nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob : * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos : * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eorum ? *

et innotéscat in natióibus
coram óculis nostris.

Ultio sánguiniis servórum
tuórum, qui effúsus est : *
intróeat in conspéctu tuo
gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdine
bráchi tui, * pósside filios
mortificatórum.

Et redde vicinis nostris
séptuplum in sinu eórum : *
impropérium ipsórum, quod
exprobravérunt tibi, Dñe.

Nos autem pópulus tuus,
et oves páscae tuae, * con-
fitebimur tibi in saeculum :

In generatióem et gene-
ratióem * annuntiábimus
laudem tuam.

Psalmus lxxix,

QUI regis Israél, in-
téndé : * qui dedúcis
velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chéru-
bim, * manifestáre coram
Ephraím, Bénjamin, et Ma-
násse.

Excita poténtiam tuam,
et veni, * ut salvos fácias
nos.

Deus, convérte nos : * et
osténdé faciém tuam, et sal-
vi érimus.

Dómine Deus virtútum, *
quóusque irascéris super
oratióem servi tui ?

Cibábis nos pane lacry-
márum : * et potum dabis
nobis in lácrymis in men-
súra ?

Posuísti nos in contradi-
ctiόnem vicinis nostris : *

et inimíci nostri subsanna-
vérunt nos.

Deus virtútum convérte
nos : * et osténdé faciém
tuam : et salvi érimus.

Víneam de Ægypto
transtulísti : * eiecísti Gen-
tes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in con-
spéctu ejus : * plantásti ra-
dices ejus, et implévit ter-
ram.

Opérui montes umbra
ejus : * et arbústa ejus ce-
dros Dei.

Exténdit pálmities suos
usque ad mare : * et usque
ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti ma-
cériam ejus : * et vindémiant
eam omnes, qui praeter-
grediúntur viam ?

Exterminávit eam aper
de silva : * et singuláris
ferus depástus est eam.

Deus virtútum convér-
tere : * réspice de coelo,
et vide, et vísitá víneam
istam.

Et pérfice eam, quam
plantávit dextera tua : * et
super filium hómínis, quem
confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa *
ab increpatione vultus tui
peribunt.

Fiat manus tua super vi-
rum dexterae tuae : * et su-
per filium hómínis, quem
confirmásti tibi.

Et non discédimus a te,
vivificábis nos : * et nomen
tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum,
convérte nos : * et osténde
fáciem tuam, et salvi éri-
mus.

Añs. Propítius esto pec-
cátis nostris, Dómine.

In Quadrages. V. Ipse
liberávit me de láqueo ve-
nántium. R. Et a verbo
áspero.

Tempore Passionis, V.
Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam. R. Et de
manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Añs.
Allelúia, allelúia, allelúia.
V. Surréxit Dóminus de
sepúlchro, allelúia. R. Qui
pro nobis pepéndit in li-
gno, allelúia.

Pro uno, vel pluribus
Martyribus tempore Pa-
schali, V. Sancti et justi in
Dómino gaudéte, allelúia.
R. Vos elégit Deus in hae-
reditátem sibi, allelúia.

Pro Confessore Pontifice,
et non Pontifice, tempore
Paschali, V. Amávit eum
Dóminus et ornávit eum,
allelúia. R. Stólam glóriæ
índuit eum, allelúia.

Pro una Sanéta, V. Spé-
cie tua, et pulchritúdine
tua, allelúia. R. Inténde,
prósperè procéde, et regna,
allelúia.

AD LAUDES.

Antiphona. Tibi soli pec-
cávi, * Dñe, miserére mei.

Psalm. Miserére. 64.

Antiphona. Dómine.

Psalmus lxxxix.

DOMINE, refú-
gium factus es
nobis : * a gene-
ratione in gene-
rationem.

Priúsqvam montes fle-
rent, aut formarétur terra,
et orbis : * a saeculo et
usque in saeculum tu es
Deus.

Ne avértas hóminem in
humilitátem : * et dixísti :
Convertímini, filii hómi-
num.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam
dies hestérna, quæ præ-
tériit,

Et custódia in nocte, *
quæ pro nihilo habéntur,
eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-
eat, mane flóreat, et tráns-
eat : * vésperè decídat, ín-
dúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira
tua, * et in furóre tuo tur-
báti sumus.

Posuísti iniquitátes no-
stras in conspéctu tuo : *
saeculum nostrum in illu-
minatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies no-
stri defecerunt : * et in ira tua
defécimus.

Anni nostri sicut aránea
meditabúntur : * dies annó-
rum nostrórum in ipsis, se-
ptuagínta anni.

Si autem in potentá-
tibus octógínta anni : * et

amplius eorum, labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo : * et corripiemur.

Quis novit potestatem irae tuae : * et prae timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapientia.

• Convertere, Domine, usquequo ? * et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus mane misericordia tua : * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Laetati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti : * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua : * et dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos : * et opus manuum nostrarum dirige.

Añña. Domine, refugium factus es nobis.

Añña. In matutinis * meditabor in te.

Psalmus. Deus, Deus meus. 20.

Añña. Cantemus.

Canticum Moysis.

Exod. xv.

QANTEMUS Dñs : gloriose enim magnificatus est, * equum et ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem :

Iste Deus meus, et glorificabo eum : * Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare :

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuerunt eos, descendunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine : dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos :

Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae :

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar, et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea :

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate,

terribilis atque laudábilis,
fáciens mirabilia?

Extendisti manum tuam,
et devorávit eos terra. * Dux
fuisti in misericórdia tua
pópulo quem redemisti :

Et portásti eum in forti-
túdine tua, * ad habitácu-
lum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et
iráti sunt : * dolóres obti-
nuerunt habitatóres Phi-
listhiim.

Tunc conturbáti sunt
principes Edom, robústos
Moab obtínuit tremor : *
obriguerunt omnes habita-
tóres Chánaan.

Irruat super eos formído
et pavor, * in magnitúdine
bráchii tui :

Fiant immóbiles quasilá-
pis, donec pertránsat pó-
pulus tuus, Dómine, * donec
pertránsat pópulus tuus
iste, quem possedisti.

Introdúces eos, et plan-
tábis in monte haereditátis
tuae, * firmissimo habitá-
culo tuo quod operátus es,
Dómine :

Sanctuárium tuum, Dñe,
quod firmavérunt manus
tuae. * Dóminus regnábit
in aetérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques
Phárao cum curríbus et
equítibus ejus in mare : *
et redúxit super eos Dñs
aquas maris :

Fílii autem Israël ambu-
lávérunt per siccum * in
medio ejus.

Añs. Cantémus Dómino
glorióse.

Añs. In sanctis ejus *
laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dó-
minum de coelis. 22.

In Quadragesima.
Capitulum. *Isaiae* lviii.

Q L A M A, ne cesses,
quasi tuba exálta
vocem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eórum,
et dómui Jacob peccáta
eórum.

Hymnus.

O SOL salútis, íntimis
Jesu refúge mén-
tibus,

Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dan tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rivulis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat chári-
tas.

Q uo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti dextera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

¶ Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Benedictus, Añā propria, ut in Feriis Quadragesimae.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 66.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invit. Adorēmus Dñm, * Quoniam ipse fecit nos. Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Ex more docti mystico, ut in Dominica. 3.

Tempore Paschali, Invit. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymn. Rex sempiternae coelitus, ut in Dominica. 4.

Añā. Exultáte.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia.

Psalmus lxxx.

EXULTATE Deo adjutori nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltéríum jucúndum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitatís vestrae:

Quia praecéptum in Israël est: * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudivi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradíctiōnis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Aegypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiōnibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimicos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in saecula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus lxxxi.

D EUS stetit in synagoga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitatem : * et fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno, et pupillo : * húmitem et páuperem justificáte.

Eripite páuperem : * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terrae.

Ego dixi : Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram : * quóniam tu haereditábis in ómnibus Géntibus.

Añña. Exultáte Deo adjutori nostro.

Añña. Tu solus.

Psalmus lxxxi.

DEUS, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérent : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter : * simul ad-

vérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumaeórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terrae.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixerunt : Haereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante faciém venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignominia : * et quaerent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in saeculum saeculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus lxxxiii.

QUAM dilecta tabernacula tua, Dñe virtutum : * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum : * rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine : * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis * super milia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam

habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus : * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añs. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Añs. Benedixisti.

Psalmus lxxxiv.

BENEDIXISTI, Domine, terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus salutaris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis ? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem ?

Deus, tu conversus vivificabis nos : * et plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam : * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : *
et in eos, qui convertuntur
ad cor.

Verumtamen prope timen-
tes eum salutare ipsius : *
ut inhabitet gloria in terra
nostra.

Misericordia, et veritas
obviaverunt sibi : * iustitia,
et pax osculae sunt.

Veritas de terra orta est : *
et iustitia de coelo pro-
spexit.

Etenim Dominus dabit
benignitatem : * et terra no-
stra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambu-
labit : * et ponet in via
gressus suos.

Psalmus lxxxv.

INCLINA, Domine,
aurem tuam, et exau-
di me : * quoniam inops,
et pauper sum ego.

Custodi animam meam,
quoniam sanctus sum : *
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine,
quoniam ad te clamavi
tota die : * laetifica animam
servi tui, quoniam ad te,
Domine, animam meam le-
vavi.

Quoniam tu, Domine,
suavis et mitis : * et multae
misericordiae omnibus in-
vocantibus te.

Auribus percipe, Domi-
ne, orationem meam : * et
intende voci deprecationis
meae.

In die tribulationis meae
clamavi ad te : * quia exau-
disti me.

Non est similis tui in diis,
Domine : * et non est secun-
dum opera tua.

Omnes Gentes quascum-
que fecisti, venient, et ado-
rabunt coram te, Dñe : * et
glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu,
et faciens mirabilia : * tu es
Deus solus.

Deduc me, Dñe, in via
tua, et ingrediar in veritate
tua : * laetetur cor meum
ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine
Deus meus, in toto corde
meo, * et glorificabo nomen
tuum in aeternum :

Quia misericordia tua ma-
gna est super me : * et eru-
isti animam meam ex infer-
no inferiori.

Deus, iniqui insurrexe-
runt super me, et synagoga
potentium quaesierunt ani-
mam meam : * et non pro-
posuerunt te in conspectu
suo.

Et tu, Domine Deus
miserator et misericors, *
paciens, et multae misericor-
diae, et verax,

Respice in me, et mise-
rere mei, * da imperium
tuum puero tuo : et salvum
fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in
bonum, ut videant qui ode-
runt me, et confundan-
tur : * quoniam tu, Domine,

adjuvisti me, et consolatus es me.

Añā. Benedixisti, Domine, terram tuam.

Añā. Fundamenta ejus.

Psalmus lxxxvi.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendētib; in lacum: * factus sum sicut homo sine

adjutorio, inter mortuos liber.

≡ Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute

mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Fundaménta ejus in montibus sanctis.

Antiphona. Benedíctus.

Psalmus lxxxviii.

MISERICORDIAS Dómini, * in aetérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In aetérnum misericórdia aedificábitur in coelis : * praeparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo? * usque in aetérnum praeparábo semen tuum.

Et aedificábo in generatióem, et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur coeli mirabilia tua, Dómine : * etenim veritátem tuam in ecclesia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui glorificátur in consilio sanctórum : * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis similis tibi ? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuae dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt coeli, et tua est terra, orbem terrae et plenitudinem ejus tu fundásti : * aquilonē, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua : * justitia et judícium praeparátió sedis tuae.

Misericórdia et véritas praecedént faciém tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justitia tua exaltábúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra : * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti : * Pósuí adjutórium in potente : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum meum ; * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsíus inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipsé invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meae :

Et ego primogénitum ponam illum * excélsus prae régibus terrae.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in saeculum saeculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies coeli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quae procédunt de lábiis meis non fáciam irríta.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in aetérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in aetérnum : et testis in coelo fidélis.

Tu vero repulisti et despexísti : * distulisti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formidinem.

Diripuérunť eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depri-méntium eum : * laetificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorasti dies tēporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quae measubstantia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiae tuae antiquae, Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua?

Memor esto, Dñe, opprobrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimici tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutationem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in aetérnum : * fiat, fiat.

Psalmus xciii.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióne superbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustitiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et haereditátem tuam vexavérunt.

Viduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite insipientes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non audiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem scientiam?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanae sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mitiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri sóvea.

Quia non repéllet Dñs plebem suam : * et haereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justitia convertátur in júdícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicebam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábát me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in praecepto ?

Captábunt in ánimam justí : * et ságuinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dñs in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meae.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malitia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Deus noster.

Añs. Benedíctus Dñs in aetérnum.

Añs. Cantáte.

Psalmus xcv.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dño, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium daemónia : * Dóminus autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae Géntium, afférte Dño glóriam et honórem : * afférte Dño glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébítur : * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur coeli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dñi, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet,* et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae : * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Dñi : * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine :

Quoniam tu Dñs Altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dñum, odite malum : * custodit Dñs animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini just i Domino : * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Añã. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus.

In Quadragesima, V. Scapulis suis obrumbrabit tibi. R. Et sub pennis ejus sperabis.

Tempore Passionis, V. De ore leonis libera me,

Domine. R. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia, allelúia. V. Surrexit Dominus vere, allelúia. R. Et apparuit Simóni, allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus, tempore Paschali, V. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Dñe, allelúia. R. Et aeternitas temporum, allelúia.

Pro Confessore Pontifice tempore Paschali, V. Eligit eum Dominus sacerdotem sibi, allelúia. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis, allelúia.

Pro Confessore non Pontifice, V. Os just i meditabitur sapientiam, allelúia. R. Et lingua ejus loquetur judicium, allelúia.

Pro una Sancta, V. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúia. R. Deus in medio ejus, non commovebitur, allelúia.

AD LAUDES.

Añã. Spíritu principali confirma cor meum, Deus.

Psalm. Miserere. 64.

Añã. In veritate.

Psalmus cxlii.

DOMINE, exaudi orationem meam : auribus percipe obsecrationem meam in veritate

tua : * exáudi me in tua
justítia.

Et non intres in iudicium
cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu
tuo omnis vivens.

Quia persecútus est in-
imicus ánimam meam : *
humiliávit in terra vitam
meam.

Collocávit me in obsúris
sicut mórtuos saeculi : * et
anxiátus est super me spí-
ritus meus, in me turbátum
est cor meum.

Memor fui diérum anti-
quórum, meditátus sum in
ómnibus opéribus tuis : * in
factis mánuum tuárum me-
ditábar.

Expándi manus meas ad
te : * ánima mea sicut terra
sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me, Dó-
mine : * defécit spiritus
meus.

Non avértas fáciem tuam
a me : * et símilis ero de-
scendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane
misericórdiam tuam : * quia
in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem : * quia ad
te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis
meis, Dñe, ad te confúgi : *
doce me fácere voluntátem
tuam, quia Deus meus
es tu.

Spiritus tuus bonus dedú-
cet me in terram rectam : *
propter nomen tuum, Dó-

mine, vivificábis me, in
aequitáte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam : * et in mi-
sericórdia tua dispérdes in-
imicos meos.

Et perdes omnes, qui trí-
bulant ánimam meam : *
quóniam ego servus tuus
sum.

Añsa. In veritáte tua ex-
áudi me, Dómine.

Antiphona. Illúmina, *
Dómine, vultum tuum su-
per nos.

Ps. Deus, Deus meus. 20.

Añsa. Dómine.

Canticum Habacuc.

Cap. iii.

DOMINE, audívi au-
ditiónem tuam, * et
tímui.

Dómine, opus tuum * in
médio annórum vivifica
illud.

In médio annórum notum
fácies : * cum irátus fúeris,
misericórdiae recordáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran :

Opérui coelos glória
ejus : * et laudis ejus plena
est terra.

Splendor ejus ut lux erit : *
córnu in má nibus ejus :

Ibi abscondita est forti-
túdo ejus : * ante fáciem
ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus
ante pedes ejus. * Stetit, et
mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes : * et contriti sunt montes saeculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itinéribus aeternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria *Æthiopiae*, * turbabuntur pelles terrae *Madian*.

Numquid in flumínibus irátus es, Dñe? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrigae tuae salvatio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tribubus, quae locútus es :

Flúvios scindes terrae : viderunt te, et doluerunt montes : * gurges aquarum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastae tuae.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupéficies Gentes.

Egréssus es in salutem pópuli tui : * in salutem cum Christo tuo :

Percussisti caput de domo ímpii : * denudásti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, *

veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultatio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérent lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivae : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in praesépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Añna. Dómine, audívi auditum tuum, et tímui.

Añna. In tympano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmi. Laudáte Dñum de coelis. 22.

In Quadragesima.

Capitulum. *Isaiae lviii.*

QUASI tuba exálta
vocem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eórum,
et dómui Jacob peccáta
eórum.

Hymnus.

OSOL salútis, íntimis
Jesu refúlge mén-
tibus,

Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Danstempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnis lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

Angelis suis Deus
mandávit de te. *R.* Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Bened. *Añá* própria,
ut in Feriis Quadrage.

Preces, quando dicendae
sunt, habentur supra in
Feria secunda. 66.

SABBATO

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invi-
tatorium. Dóminum Deum
nostrum, * Veníte, adoré-
mus. *Psalmus.* Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus. Ex more do-
cti mystico, ut in Domini-
ca. 3.

Tempore Paschali, Invi-
tat. Allelúia, allelúia, alle-
lúia. Hymnus. Rex sem-
pitérne coelitum, ut in
Dominica. 4.

Añá. Quia mirabília.

Tempore Paschali, *Añá.*
Allelúia.

Psalmus xevii.

ANTATE Dó-
mino cánticum
novum : * quia
mirabília fecit.

Salvavit sibi délixera
ejus : * et bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutáre suum : * in conspé-
ctu géntium revelávit justí-
tiam suam.

Recordátus est miseri-
córdiae suae, * et veritátis
suae dómui Israël.

Vidérunt omnes términi
terrae * salutáre Dei no-
stri.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra : * cantáte, et exultáte,
et psállite.

Psállite Dómino in cí-
thara, in cithara et voce

psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * et pópulos in aequitáte.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiões : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte scabélum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et praeceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcéscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Añs. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte hic prae-
mittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur Antiphona et Psalmus Bonum est confiteri Dómino, ut infra.

Añs. Jubiláte.

Psalmus xcix.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in laetitia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuae ejus : * introíte portas ejus in confessiõe, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dñs,

in aeternum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem veritas ejus.

Vel Psalmus xci.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério : * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profundae factae sunt cogitatióes tuae :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intéliget haec.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in saeculum saeculi : * tu autem Altíssimus in aeternum, Dñe.

Quóniam ecce inimici tui, Dómine, quóniam ecce inimici tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimicos meos : * et in

insurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dñi, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dñus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Psalmus c.

MISERICORDIAM, et judícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meae.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes praevaricatióes odívi.

Non adhaesit mihi cor pravum : * declinántem a me malignum non cognoscebam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérho óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terrae ut sédeant mecum : *

ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domus meae qui facit superbiam : * qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terrae : * ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Añs. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Añs. Bonum est confiteri Domino.

Añs. Clamor meus.

Psalmus 4.

DOMINE, exáudi orationem meam : * et clamor meus ad te veniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóclter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut foenum, et áruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhaesit os meum carni meae.

Similis factus sum pelli-cáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudábant me adversum me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A faciē irae et indignationis tuae : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut foenum áruí.

Tu autem, Domine, in aetérnum pérmānes : * et memoriále tuum in generationem et generationem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápidēs ejus : * et terrae ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dñe, * et omnes reges terrae glóriam tuam.

Quia aedificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in orationem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur haec in generatione áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de coelo in terram aspéxit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntiet in Sion nomen Domini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suae : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu, Domine, terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in saeculum dirigetur.

Psalmus cii.

BENEDIC anima mea Domino : * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus :

Benedic anima Domino : * et noli oblivisci omnes retributiones ejus :

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat

te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur ut aquilae juvenus tua :

Faciens misericordias Dominus : * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus : * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur : * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem coeli a terra : * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se : * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : * homo, sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognoscat amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno,* et usque in aetérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum,* his qui servant testaméntum ejus :

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus,* ad faciéndum ea.

Dñs in coelo parávit sedem suam:* et regnum ipsíus omnibus dominábitur.

Benedícite Dño omnes Angeli ejus:* poténtes virtúte,faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dño omnes virtútes ejus:* ministriejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dño ómnia ópera ejus:* in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánimá mea Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña. Benedic.

Psalmus ciii.

BENEDIC ánimá mea Dómino:* Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiómem, et decórem induísti:* amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens coelum sicut pellem:* qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsu tuum:* qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus:* et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam:* non inclinábitur in saeculum saeculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus:* super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient:* a voce tonitrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes:et descéndunt campi* in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti,quem non transgrediéntur:* neque converténtur operire terram.

Qui emíttis fontes in convállibus:* inter médium móntium pertransíbunt aquae.

Potábunt omnes béstiae agri:* expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres coeli habitábunt:* de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis:* de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens foenum jumentis,* et herbam servituti hóminum :

Ut edúcas panem de terra:* et vinum lactíficet cor hóminis :

Ut exhílalet faciém in óleo:* et panis cor hóminis confírmes.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervís : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásu suum.

Posuisti ténebras, et fácta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes béstiae silvae.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatióne suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dñe ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum máribus : * illic reptília, quorum non est número.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficiént, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttēs spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terrae.

Sit glória Dómini in saeculum : * laetábitur Dñus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et fácit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bédedic ánima mea Dño.

Psalmus cív.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * laetétur cor quaeréntium Dóminum.

Quaerite Dóminum, et confirmámini : * quaerite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus, quae fecit : * prodígia ejus, et júdicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérſa terra iudicia ejus.

Memor fuit in ſaeculum teſtaménti ſui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod diſpóſuit ad Abraham, * et juraménti ſui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in praeceptum : * et Iſraél in teſtaméntum aetérnum :

Dicens : tibi dabo terram Chánaan, * funiculum haereditátis vestræ.

Cum eſſent número brevi, * pauciſſimi et incolae ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hómínem nocére eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolite tângere chriſtos meos : * et in prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem ſuper terram : * et omne firmaméntum panis contrivit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflam-mávit eum : * miſit rex, et ſolvit eum ; princeps populórum, et dimiſit eum.

Conſtituit eum dómínum domus ſuae : * et príncipem omnis poſſeſſiónis ſuae :

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetípſum : * et ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſraél in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum veheménter : * et firmávit eum ſuper inimicos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in ſervos ejus.

Miſit Móysen ſervum ſuum : * Aaron, quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténébras, et obſcurávit : * et non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum in ſánguinem : * et occidit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit et venit coenomyía : * et cinifes in ómnibus finibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipſórum.

Et percúſſit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne foenum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terrae eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argento et auro : * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Laetáta est Ægyptus in protectióne eórum : * quia incubuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane coeli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquae : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in laetitia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Añña. Benedic ánima mea Dómino.

Añña. Visita nos.

Psalmus cv.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt iudícium, * et faciunt justítiam in omni ténepore.

Meménto nostri, Dñe, in beneplácito pópuli tui : * visita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad laetándum in laetitia gentis tuae : * ut lauderis cum haereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mómores multitudinis misericórdiae tuae.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notari faceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare rubrum, et exsiccatum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et crediderunt verbis ejus : * et laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus : * et non sustinerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto : * et tentaverunt Deum in iniquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * et misit saturationem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan : * et operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum : * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb : * et adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis foenum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in Mari rubro.

Et dixit ut disperderet eos : * si non Moyses electus ejus stetisset in confectione in conspectu ejus :

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos : * et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem :

Non crediderunt verbo ejus, et murmuraverunt in tabernaculis suis : * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos : * ut prosterneret eos in deserto :

Et ut deiceret semen eorum in nationibus : * et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor : * et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis : * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit : * et cessavit quasi satio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem et generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis : * et vexatus est Moyses propter eos : quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis : * non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum : et servierunt sculptilibus eorum * et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, * et filias suas daemoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem : * sanguinem

filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguinibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est haereditátem suam.

Et trádidit eos in manus gentium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * saepe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo : * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et poenítuit eum secundum multitudínem misericórdiae suae.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster : * et cógrega nos de Natió nibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dñus Deus Israël a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalms cvi.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicant qui redépti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiõnibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilõne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt,

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum eripuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatióis.

Confiteántur Dño misericórdiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inanem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consilium Altissimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : *

et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis: * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Dño misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas: * et vectes ferreos confrégit.

Suscipit eos de via iniquitatis eorum: * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum: * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, et sanavit eos: * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Dño misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in návis, * facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spíritus procellae: * et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad coelos, et descendunt usque ad

abyssos: * ánima eorum in malis tabescébat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram: * et siluerunt fluctus ejus.

Et laetati sunt quia siluerunt: * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Dño misericordiae ejus: * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exáltent eum in ecclesia plebis: * et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in désertum: * et éxitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem, * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit désertum in stagna aquarum: * et terram sine aqua in éxitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes: * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas: * et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis: * et jumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: * et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.

Effusa est contemptio
super principes : * et errare
fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de
inópia : * et pósuit sicut
oves famlias.

Vidébunt recti, et laeta-
búntur : * et omnis iniquitas
oppilábit os suum.

Quis sapiens et custódiet
haec ? * et intélliget miseri-
córdias Dómini ?

Añã. Visita nos, Dñe, in
salutári tuo.

Añã. Confitébor Dño.

Psalmus cxvii.

PARATUM cor me-
um, Deus, parátum
cor meum : * cantábo, et
psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúr-
ge psalterium, et cithara : *
exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópu-
lis, Dómine : * et psallam
tibi in natióibus.

Quia magna est super coe-
los misericórdia tua : * et
usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super coelos,
Deus, et super omnem ter-
ram glória tua : * ut libe-
réntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua,
et exáudi me : * Deus lo-
cútus est in sancto suo :

Exultábo, et dividam Sí-
chimam, * et convállem ta-
bernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus
est Manásses : * et Ephraím
susceptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab
lebes spei meae.

In Idumaeam exténdam
calceamentū meum : * mihi
alienígenae amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civi-
tatem munitam ? * quis
dedúcet me usque in Idu-
maeam ?

Nonne tu, Deus, qui re-
pulisti nos, * et non exibis,
Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxilium de tri-
bulatióne : * quia vana sa-
lus hóminis.

In Deo faciémus virtú-
tem : * et ipse ad nihilum
dedúcet inimicos nostros.

Psalmus cxviii.

DEUS, laudem meam
ne tacúeris : * quia
os peccatóris, et os do-
lósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me
lingua dolósa, et sermónibus
ódii circumdederunt me : *
et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent :
detrahébant mihi : * ego
autem orábam.

Et posuérent advérsus
me mala pro bonis : * et
ódium pro dilectiόne mea.

Constitue super eum pec-
catórem : * et diábolus stet
a dextris ejus.

Cum judicáture, éxeat
condemnátus : * et oratio
ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et
episcopátum ejus accípiat
alter.

Fiant filii ejus órphani : *
et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur
filii ejus, et mendicent : * et
ejiciántur de habitatióibus
suis.

Scrutétur foenerátor o-
mnem substántiã ejus : * et
dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec
sit qui misereátur pupíllis
ejus.

Fiant nati ejus in inté-
ritum : * in generatióne una
deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iní-
quitas patrum ejus in con-
spéctu Dñi : * et peccátum
matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñum sem-
per, et dispéreat de terra
memória eórum : * pro eo
quod non est recordátus
facere misericórdiam.

Et persecútus est hómi-
nem ínopem, et mendícum, *
et compúnctum corde mor-
tificáre.

Et diléxit maledictiόnem,
et véniet ei : * et nóluit be-
nedictiόnem, et elongábitur
ab eo.

Et induit maledictiόnem
sicut vestiméntum, * et in-
trávit sicut aqua in interióra
ejus, et sicut óleum in óssi-
bus ejus.

Fiat ei sicut vestimén-
tum, quo operítur : * et sicut
zona, qua semper praecin-
gitur.

Hoc opus eórum, qui dé-
trahunt mihi apud Dómi-

num : * et qui loquúntur
mala advérsus ánimam
meam.

Et tu, Dómine, Dómine,
fac mecum propter nomen
tuum : * quia suávis est mi-
sericórdia tua.

Líbera me, quia egénus,
et pauper ego sum : * et cor
meum conturbátum est in-
tra me.

Sicut umbra cum declí-
nat, ablátus sum : * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta
sunt a jejúnio : * et caro
mea immutáta est propter
óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis : * vidérunt me,
et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus
meus : * salvum me fac
secúndum misericórdiam
tuam.

Et sciant quia manus tua
haec : * et tu, Dómine, feci-
sti eam.

Maledicent illi, et tu be-
nedices : * qui insúrgunt in
me, confundántur : servus
autem tuus laetábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre : * et operián-
tur sicut diplóide confu-
sióne sua.

Confitébor Dño nimis in
ore meo : * et in médio
multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páu-
peris, * ut salvam fáceret
a persecúentibus ánimam
meam.

Añā. Confitébor Dómino
nimis in ore meo.

In Quadragesima, V.
Scuto circúmdabit te veritas
ejus. R. Non timébis
a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, V.
Ne perdas cum impiis, Deus,
ánimam meam. R. Et
cum viris sánguinem vitam
meam.

Tempore Paschali, Añā.
Allelúia, allelúia, allelúia.

Pro B. Maria, V. Diffú-
sa est grátia in lábiis tuis,
allelúia. R. Proptérea be-
nedixit te Deus in aetér-
num, allelúia.

AD LAUDES.

Añā. Benigne fac * in
bona voluntáte tua, Dñe.

Psalm. Miserére. 64.

Antiphona. Bonum est.

Psalmus xci.

BONUM est confi-
téri Dómino : * et
psállere nómini
tuo, Altissime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam : * et
veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psalté-
rio : * cum cántico, in cí-
thara.

Quia delectásti me, Dó-
mine, in factúra tua : * et in
opéribus mánuum tuárum
exultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua, Dómine ! * nimis
profúndae factae sunt cogi-
tationes tuae :

Vir insípiens non cognó-
scet : * et stultus non intél-
liget haec.

Cum exórti fúerint pec-
catóres sicut foenum : * et
apparúerint omnes, qui
operántur iniquitátem :

Ut intéreant in saeculum
saeculi : * tu autem Altissi-
mus in aetérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui,
Dñe, quóniam ecce inimíci
tui peribunt : * et disper-
géntur omnes, qui operán-
tur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut uni-
córnis cornu meum : * et se-
néctus mea in misericórdia
úberi.

Et despéxit óculus meus
inimícos meos : * et in in-
surgéntibus in me mali-
gnántibus audiet auris mea.

Justus, ut palma floré-
bit : * sicut cedrus Libani
multiplicábitur.

Plantáti in domo Dñi,*
in átriis domus Dei nostri
florébunt.

Adhuc multiplicabúntur
in senécta úberi : * et bene
patientes erunt, ut annún-
tiant :

Quóniam rectus Dñus
Deus noster : * et non est
iniquitas in eo.

Añā. Bonum est confitéri
Dómino.

Añā. Méтуant Dñum *
omnes fines terrae.

Ps. Deus, Deus meus. 20.

Antiphona. Date magni-
túdinem.

Canticum Moysis.

Deut. xxxii.

AUDITE coeli quae loquor, * audiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillae super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro, * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viae ejus judicia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus :

Generatio prava atque perversa. * Haecine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiqúorum, * cógita generatiónes singulas :

Interroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat filios Adam,

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dñi, pópulus ejus : * Jacob funículus haereditátis ejus.

Invenit eum in terra déserta, * in loco horróris, et vastae solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodivit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos volitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo :

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla tritici, * et ságuinem uvae bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrasátus, impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum factórem suum, * et recessit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt daemóniis. et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt,* quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te genuit dereliquisti,* et oblitus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dñus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiae.

Et ait : Abscóndam faciám meam ab eis,* et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim perversa est,* et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus,* et irritavérunt in vanitatibus suis :

Et ego provocábo eos in eo,qui non est pópulus,* et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo,* et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabitque terram cum gérmine suo,* et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala,* et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame,* et devorábunt eos aves morsu amarissimo :

Dentes bestiárum immítam in eos,* cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor,* júvenem simul ac vírginē, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt?* cessáre faciám ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dicerent : Manus nostra excélsa, et non Dñus,* fecit haec ómnia.

Gens absque consilio est, et sine prudéntia.* Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómmodo persequátur unus mílle,* et duo fugent decem millia?

Nonne ideo, quia Deus suus véndidit eos,* et Dñus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum,* et de suburbánis Gomórrhae :

Uva eórum uva fellis,* et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum,* et venénium áspidum insanábile.

Nonne haec cóndita sunt apud me,* et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribuam in témpore,* ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis,* et adesse festinant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum,* et in servis suis miserébitur :

Vidēbit quod infirmāta sit manus,* et clausi quoque defecerunt, residuique cōsumpti sunt.

Et dicit: Ubi sunt dī eōrum,* in quibus habēbant fidūciam?

De quorum vīctimis comedēbant ādipes,* et bibēbant vinum libāminum:

Surgant, et opitulēntur vobis,* et in necessitatē vos protégant.

Vidēte quod ego sim solus,* et non sit aliū Deus praeter me:

Ego occīdam, et ego vivere faciām:* percūtiam, et ego sanābo, et non est qui de manu mea possit erūere.

Levābo ad coelum manum meam, et dicām:* Vivo ego in aeternum.

Si acūero ut fulgur glādiū meum,* et arripūerit iudiciū manus mea:

Reddam ultionem hōstibus meis,* et his, qui odērunt me retribuam.

Inebriābo sagittas meas sāguine,* et glādius meus devorābit carnes.

De cruōre occisorū,* et de captivitātē, nudātī inimicōrum cāpitis.

Laudāte gentes pōpulum ejus,* quia sāguinem servōrum suōrum ulciscētur:

Et vindictā retrībuet in hostes eōrum,* et propitius erit terrae pōpuli sui.

Āñā. Date magnitudinē Deo nostro.

Āñā. In cymbalis* benesonāntibus laudāte Deum.

Psalm. Laudāte Dōminum de coelis. 22.

In Quadragesima.

Capitulum. *Isaiae* lviii.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annūntia pōpulo meo scēlera eōrum, et dōmū Jacob peccāta eōrū.

Hymnus.

OSOL salutis, intimis Jesu refūlgementibus, Dum nocte pulsa grātor Orbi dies renāscitur.

Dans tempus acceptābile, Da, lacrymarū rīvulis Lavāre cordis vīctimam, Quam laeta adūrāt chāritas.

Quo fonte manāvit nefas, Fluent perēnnes lācrymae, Si virga poenitēntiae Cordis rigōrem cōterat.

Dies venit, dies tua, In qua reflorent omnia: Laetēmur et nos in viam Tua redūcti dēxtera.

I e prona mundi māchina Clemens adōret Trīnitas, Et nos novi per grātiā Novum canāmus cānticum.

Amen.

℟. Angelis suis Deus mandāvit de te. ℞. Ut custodiānt te in omnibus viis tuis.

Ad Bened. Āñā propria, ut in Feriis Quadrag.

Preces, quando dicendae sunt, habentur supra in Feria secunda. 66.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.
V. Deus in adiutorium.

Añá. Dixit Dóminus.
Tempore Paschali, Añá.
Allelúia.

Sub qua sola Antiphona
dicuntur omnes Psalmi Ve-
sperarum, tam in Domini-
cis, quam in Feriis.

Psalmus cix.

DIXIT Dñus Dño
meo : * Sede a dex-
tris meis :

Donec ponam
inimicos tuos, * scabellum
pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emit-
tet Dóminus ex Sion : * do-
minare in medio inimicó-
rum tuorum.

Tecum princípium in die
virtutis tuae in splendóri-
bus sanctórum : * ex útero
ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non
poenitébit eum : * Tu es
sacerdos in aeternum se-
cúndum ordinem Melchí-
sedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die irae suae
reges.

Judicábit in natióibus,
implébit ruínas : * conquas-
sábit cápita in terra multó-
rum.

De torrén-te in via bi-
bet : * proptérea exaltábit
caput.

Añá. Dixit Dóminus Dó-
mino meo : Sede a dextris
meis.

Antiphona. Fidélia.

Psalmus cx.

CONFITEBOR tibi,
Dñe, in toto corde
meo : * in consilio justó-
rum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : *
exquisita in omnes volun-
tates ejus.

Confessio et magnificén-
tia opus ejus : * et justitia
ejus manet in saeculum sae-
culi.

Memóriam fecit mirabí-
lium suórum, miséricors et
miserátor Dñus : * escam
dedit timéntibus se.

Memor erit in saeculum
testaménti sui : * virtútem
óperum suórum annuntiá-
bit pópulo suo :

Ut det illis haereditátem
géntium : * ópera mánuum
ejus veritas, et judiciú.

Fidélia ómnia mandáta
ejus : confirmáta in saecu-
lum saeculi, * facta in veri-
tate et aequitate.

Redemptiónem misit pó-
pulo suo : * mandávit in
aeternum testaméntum su-
um.

Sanctum, et terríbile no-
men ejus : * initium sapién-
tiae timor Dómini.

Intelléctus bonus ómni-
bus faciéntibus eum : *
laudatio ejus manet in
saeculum saeculi.

Añā. Fidēlia ómnia mandata ejus, confirmata in saeculum saeculi.

Antiphona. In mandatis.

Psalmus cxi.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicetur.

Glória et divítiae in domo ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in iudicio : * quia in aeternum non commovebitur.

In memoria aeterna erit justus : * ab auditióne mala non timebit.

Parátum cor ejus sperare in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovebitur donec despicat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltabitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet : * desiderium peccatórum peribit.

Añā. In mandatis ejus cupit nimis.

Añā. Sit nomen Dómini.

Psalmus cxii.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in coelo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stercore érigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

Añā. Sit nomen Dómini benedictum in saecula.

Añā. Nos qui vivimus.

Psalmus cxlii.

IN éxitu Israël de Aegypto, * domus Jacob de populo bárbaro :

Facta est Judaea sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis conversus est retrórsū.

Montes exultavérunt ut arietes : * et colles sicut agni óvium

Quid est tibi mare quod fugisti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsū?

Montes exultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in coelo : * ómnia quaecúmque vóluit, fecit.

Simulácula géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit no-
stri : * et benedíxit nobis :
Benedíxit dómui Israël : *

Benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui
timent Dóminum, * pusillis
cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super
vos : * super vos, et super
filios vestros.

Benedícti vosa Dómino, *
qui fecit coelum, et terram.

Coelum coeli Dómino : *
terram autem dedit filiis
hóminum.

Non mórtui laudábunt
te, Dómine : * neque omnes,
qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, be-
nedícimus Dño, * ex hoc
nunc, et usque in saeculum.

Añā. Nos qui vivimus,
benedícimus Dómino.

Tempore Paschali, Añā.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum ut in Proprio
de Tempore.

In Quadragesima.

Hymnus.

AUDI, benigne Cón-
ditor,

Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro jejúnio

Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium

Infirma tu scis virium :

Ad te revérsis exhibe

Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccá-
vimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam ;
Culpae ut relínquant pá-
bulum

Jejúna corda críminum.

Praesta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas ;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Magnif. Añña propria.

Tempore Paschali,
Hymnus.

AD régias Agni dapes
Stolis amícti cándi-
didis

Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi :
Dívina cujus cháritas
Sacrum propínat sángu-
nem,

Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pósti-
bus

Vastátor horret Angelus ;
Fugítque dívísium mare :
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera coeli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitae praemia.

Víctor subáctis ínferis
Trophaea Christus éxpli-
cat,

Coelóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte díra críminum
Vitae renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. Mane nobíscum, Dñe,
allelúia. R. Quóniam ad-
vesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Añña propria.

Canticum

Beatae Mariae Virginis.
Luc. i. e.

MAGNIFICAT * áni-
ma mea Dóminum :
Et exultávit spíritus me-
us * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitá-
tem ancillae suae : * ecce
enim ex hoc beátam me
dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et sanctum
nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : * dispérsit supér-
bos mente cordis sui.

Deposuit potentes de se-
de, * et exaltavit humiles.

Esuriētes implēvit bo-
nis : * et divites dimisit
inānes.

Suscēpit Israël puerum
suum, * recordātus miseri-
cōrdiae suae.

Sicut locūtus est ad pa-
tres nostros, * Abraham, et
sēmini ejus in saecula.

Glória Patri, et Filio, etc.
Deinde dicitur Antipho-
na et Oratio propria.

FERIA SECUNDA

AD VESPERAS.

Antiphona. *Inclināvit.*
Tempore Paschali, *Añā.*
Allelúia.

Psalmus cxiv.

DILEXI, quoniam
exāudiet Dñs *
vocem oratiōnis
meae.

Quia inclināvit aurem
suam mihi : * et in diēbus
meis invocābo.

Circumdederunt me do-
lōres mortis : * et pericula
infēni invenērunt me.

Tribulatiōnem et dolō-
rem invēni : * et nomen
Dōmini invocāvi.

O Dñe, libera animam
meam : * misēricors Dñs,
et justus, et Deus noster
miserētur.

Custodiens parvulos Dō-
minus : * humiliātus sum, et
liberāvit me.

Convertere anima mea in

rēquiem tuam : * quia Dō-
minus benefecit tibi.

Quia eripuit animam
meam de morte : * oculos
meos a lacrymis, pedes
meos a lapsu.

Placēbo Dōmino * in re-
giōne vivōrum.

Añā. Inclināvit Dōminus
aurem suam mihi.

Antiphona. *Crédidi.*

Psalmus cxv.

CREDIDI, propter
quod locūtus sum : *
ego autem humiliātus sum
nimis.

Ego dixi in excēssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dño, *
pro omnibus, quae retribuit
mihi ?

Cálicem salutāris acci-
piam : * et nomen Dōmini
invocābo.

Vota mea Dño reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiōsa in conspēctu Dñi
mors sanctōrum ejus :

O Dōmine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus tuus,
et fīlius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea : *
tibi sacrificābo hóstiam lau-
dis, et nomen Dñi invocābo.

Vota mea Dōmino red-
dam in conspēctu omnis
pópuli ejus : * in atriis do-
mus Dōmini, in médio tui
Jerúsalem.

Añā. Crédidi, propter
quod locūtus sum.

Antiphona. *Laudáte.*

Psalms cxvi.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in aetérnum.

Añs. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Antiphona. Clamávi.

Psalms cxix.

AD Dñm cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittae poténtis acútae, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánimá mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Añs. Clamávi, et exaudivit me.

Antiphona. Unde véniet.

Psalms cxx.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxiliúm mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Añs. Unde véniet auxiliúm mihi.

Tempore Paschali, Añs. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragesima.

Capitulum. Joëlis ii. d.

INTER vestibulum et altáre plorábunt sacerdotes mínistri Dñi, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des haereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor, ut supra. 139.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Magnificat, et Oratio propria.

Tempore Paschali.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad regias Agni dapes, ut supra. 140.

V. Mane nobiscum, Dñe, allelúia. R. Quoniam advesperascit, allelúia.

Ad Magnif. Añā propria.

Oratio dicitur de Dominica praecedenti.

In Feriis tantum Quadrag. post Antiphonam ad Magnif. dicuntur sequentes Preces flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur clara voce.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi, Dñe, miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

V. Convertere, Dómine, usquequo. R. Et deprecabilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemadmodum sperávi-
mus in te.

V. Sacerdotes tui induantur justitiam. R. Et sancti tui exultent.

V. Dómine, salvum fac Regem. R. Et exaudi nos in die, qua invocáverimus te.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic haereditati tuae. R. Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

V. Meménto congregatiónis tuae. R. Quam poscedisti ab initio.

V. Fiat pax in virtute tua. R. Et abundantia in túrribus tuis.

V. Orémus pro fidélibus defunctis. R. Réquiem aeternam dona eis, Dómine, et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace. R. Amen.

V. Pro fratribus nostris abséntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

V. Pro afflicis et captivis. R. Libera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulationibus suis.

V. Mitte eis, Dómine, auxilium de sancto. R. Et de Sion tuere eos.

V. Dómine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

Psalmus I.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuarum,* dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incérta, et occulta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundabor : * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principalí confirma me.

Docébo iníquos vías tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útiq : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Glória Patri, et Filio, etc.

Finito Psalmo, dicitur :

V. Dómine Deus virtútum, converté nos. R. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

V. Exúrge, Christe, adjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica praecedenti ut habetur in Proprio de Tempore.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Añā. In domum Dómini.
Tempore Paschali, *Añā.*
Allelúia.

Psalmus cxxi.

AETATUS sum
in his, quae dicta
sunt mihi : * In
domum Dómini
ibimus.

Stantes erant pedes no-
stri, * in átriis tuis Jerúsalē.

Jerúsalem, quae aedificá-
tur ut civitas : * cujus par-
ticipatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt
tribus, tribus Dñi : * testi-
mónium Israël ad confitén-
dum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quae ad pacem
sunt Jerúsalem : * et abund-
ántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundantia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te :

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quaesívi bona tibi.

Añā. In domum Dómini
laetántes ibimus.

Antiphona. Qui hábitas.

Psalmus cxxii.

AD te levávi óculos
meos, * qui hábitas
in coelis.

Ecce sicut óculi servó-
rum, * in mánibus dominó-
rum suórum,

Sicut óculi ancillae in
mánibus dóminae suae : *
ita óculi nostri ad Dómi-
num Deum nostrum donec
misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine,
miserére nostri : * quia mul-
tum repléti sumus despe-
ctióne :

Quia multum repléta est
ánima nostra : * oppróbrium
abundántibus, et despéctio
superbis.

Añā. Qui hábitas in coe-
lis, miserére nobis.

Antiphona. Adjutórium.

Psalmus cxxiii.

DISI quia Dñus erat in
nobis, dicat nunc
Israel : * nisi quia Dóminus
erat in nobis,

Cum exúrgerent hómines
in nos, * forte vivos deglu-
tissent nos :

Cum irascerétur furor eo-
rum in nos, * fórsitan aqua
absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit
ánima nostra : * fórsitan
pertransísset ánima nostra
aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus *
qui non dedit nos in capti-
onem déntibus eórum.

Anima nostra sicut pas-
ser erépta est * de láqueo
venántium :

Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui fecit
coelum et terram.

Añā. Adjutórium no-
strum in nómine Dómini.

Antiphona. Bénēfac.

Psalmus cxxiv.

QUI confidunt in Dó-
mino, sicut mons
Sion : * non commovēbitur
in aeternum, qui hábitat in
Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : *
et Dóminus in circúitu pó-
puli sui, ex hoc nunc et
usque in saeculum.

Quia non relínquet Dó-
minus virgam peccatórum
super sortem justórum : * ut
non exténdant justi ad ini-
quitátem manus suas.

Bénēfac, Dñe, bonis, * et
rectis corde.

Declinántes autem in
obligatiónes, addúcet Dó-
minus cum operántibus ini-
quitátem : * pax super
Israël.

Añā. Bénēfac, Dómine,
bonis, et rectis corde.

Antiphona. Facti sumus.

Psalmus cxxv.

IN converténdo Dñs
captivitátem Sion : *
facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum : * et lingua
nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gen-
tes : * Magnificávit Dñs
facere cum eis.

Magnificávit Dóminus fá-
cere nobiscum : * facti su-
mus laetántes.

Convérte, Dómine, capti-
vitátem nostram, * sicut tor-
rens in Austro.

Qui séminant in lácry-
mis, * in exultatióne me-
tent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exultatióne, * portán-
tes manipulos suos.

Antiphona. Facti sumus
sicut consoláti.

Tempore Paschali, Añā.
Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitul., Hymnus, Ver-
sus, Añā ad Magnificat,
et Oratio pro Tempore, ut
in Vesp. Feriae secundae.

Preces si dicendae sint,
habentur supra in Vesperis
Feriae secundae. 143.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Añā. Non confundétur.

Tempore Paschali, Añā.
Allelúia.

Psalmus cxxvi.

ISI Dñs aedifi-
cáverit domum, *
in vanum labora-
vérunt qui aedi-
ficant eam.

Nisi Dóminus custodi-
erit civitátem, * frustra vígi-
lat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante
lucem surgere : * surgite

postquam sedéritis, qui manducátis panem doloris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce haeréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu poténtis * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Añã. Non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Antiphona. Beáti.

Psalms cxxvii.

BEATI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuae.

Filii tui sicut novéllae olivárum, * in circúitu mensae tuae.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dñs ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitae tuae.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Añã. Beáti omnes qui timent Dóminum.

Antiphona. Saepe.

Psalms cxxviii.

SAEP E expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Saepe expugnáverunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: * prolongáverunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concidit cervices peccatórum: * confundántur, et convertántur retrósum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut foenum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui mánpulos cóligit.

Et non dixerunt qui praeteribant: Benedictio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Añã. Saepe expugnáverunt me a juventúte mea.

Añã. De profúndis.

Psalms cxxix.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dñe, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas : * et occidit reges fortes :

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et omnia regna Chánaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem, * hæreditatem Israël pópulo suo.

Dñe, nomen tuum in ætérnum : * Dñe, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum, Et aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israël benedicite Dño : * domus Aaron benedicite Dómino.

Domus Levi benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Añá. Omnia quaecúmque vóluit, Dóminus fecit.

Antiphona. Quóniam in ætérnum.

Psalms CXXXV.

CONFITEMINI Dómino, quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit coelos in intellectu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum
in divisiones : * quoniam
in aeternum misericordia
ejus.

Et eduxit Israel per me-
dium ejus : * quoniam
in aeternum misericordia
ejus.

Et excussit Pharaonem,
et virtutem ejus in Mari
rubro : * quoniam in aeter-
num misericordia ejus.

Qui traduxit populum
suum per desertum : * quo-
niam in aeternum miseri-
cordia ejus.

Qui percussit reges ma-
gnos : * quoniam in aeter-
num misericordia ejus.

Et occidit reges fortes : *
quoniam in aeternum miseri-
cordia ejus.

Sehon regem Amorrhaeo-
rum : * quoniam in aeter-
num misericordia ejus.

Et Og regem Basan : *
quoniam in aeternum miseri-
cordia ejus.

Et dedit terram eorum
haereditatem : * quoniam
in aeternum misericordia
ejus.

Haereditatem Israel ser-
vo suo : * quoniam in aeter-
num misericordia ejus.

Quia in humilitate nostra
memor fuit nostri : * quo-
niam in aeternum miseri-
cordia ejus.

Et redemit nos ab in-
imicis nostris : * quoniam
in aeternum misericordia
ejus.

Qui dat escam omni car-
ni : * quoniam in aeternum
misericordia ejus.

Confitemini Deo coeli : *
quoniam in aeternum miseri-
cordia ejus.

Confitemini Domino do-
minorum : * quoniam in
aeternum misericordia ejus.

Añta. Quoniam in aeter-
num misericordia ejus.

Añta. Hymnum cantate.

Psalmus cxxxvi.

SUPER flumina Baby-
lonis, illic sedimus et
flevimus : * cum recordare-
mur Sion :

In salicibus in medio
ejus, * suspendimus organa
nostra.

Quia illic interrogave-
runt nos, qui captivos du-
xerunt nos, * verba cantio-
num :

Et qui abduxerunt nos : *
Hymnum cantate nobis de
canticis Sion.

Quomodo cantabimus
canticum Domini * in terra
aliena ?

Si oblitus fuero tui Jeru-
salem, * oblivioni detur dex-
tera mea.

Adhaereat lingua mea
faucibus meis, * si non me-
minero tui :

Si non proposuero Jeru-
salem, * in principio laeti-
tiae meae.

Memor esto, Domine,
filiorum Edom, * in die Je-
rusalem :

Qui dicunt : Exinanſte, exinanſte * usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributióem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Añā. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus. Versus, Añā ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriae secundae. 143.

Preces, quando dicendae sunt, habentur supra in Vesperis Feriae ii. 143.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Añā. In conspéctu.

Tempore Paschali, Añā. Allelúia.

Psalmus cxxxvii.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dñe, omnes reges terrae : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dñi : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dñus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in saeculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Añā. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Psalmus cxxxvii.

DOMINE, probásti me, et cognovisti me : * tu cognovisti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.

Intellexisti cogitatiόnes meas de longe : * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas praevidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia novissima, et antiqua : * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est sciéntia tua ex me : * confortata est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in coelum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebrae conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebrae non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meae.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferioribus terrae.

Imperféctum meum víderunt óculi tui, et in libro

tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos. et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres : * viri sánguinem declínate a me :

Quia dicitis in cogitatíone : * accipient in vanitaté civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te, Dñe, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aetérna.

Aññ. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Aññ. A viro iníquo.

Psalmus cxxxix.

ERIPE me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo erípe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénúm áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dño : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meae.

Dómine, Dómine, virtus salútis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus júdicium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt rectí cum vultu tuo.

Añsa. A viro iníquo libera me, Dómine.

Antiphona. Dómine.

Psalmus cxl.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dñe, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singulariter sum ego donec tránseam.

Añã. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Antiphona. Pórtio mea.

Psalmus cxli.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam,* et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum,* et tu cognovísti sémitas meas.

In vía hac, qua ambulábam,* abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dextéram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me,* et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine,* dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añã. Pórtio mea, Dñe, sit in terra vivéntium.

Tempore Paschali, Añã. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitul., Hymnus, Versus, Añã ad Magnificat et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ ii. 143.

Præces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ ii. 143.

SABBATO

AD VESPERAS.

Antiphona. Benedíctus. Tempore Paschali, Añã. Allelúia.

Psalmus cxliii.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium,* et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína coelos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos : * emitte

sagittas tuas, et conturbabis eos :

Emitte manum tuam de alto, eripe me, et libera me de aquis multis * de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem : * et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus, canticum novum cantabo tibi : * in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus : * qui redemisti David servum tuum de gladio maligno : eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem : * et dextera eorum, dextera iniquitatis :

Quorum filii, sicut novellae plantationes * in juventute sua.

Filiae eorum compositae : * circumornatae ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fetosae, abundantes in egressibus suis : * boves eorum crassae.

Non est ruina maceriae, neque transitus : * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui haec sunt : * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

Añã. Benedíctus Dñs Deus meus.

Añã. Per singulos dies.

Psalmus cxliv.

EXALTABO te, Deus meus Rex : * et benedicam nomini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudabo nomen tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dominus et laudabilis nimis : * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua : * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquuntur : * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eruclabunt : * et justitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus : * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis : * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Dñe, omnia opera tua : * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent : * et potentiam tuam loquuntur :

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam : *

et glóriam magnificéntiae regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium saeculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatió-nem.

Fidélis Dñs in ómni-bus verbis suis : * et san-ctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt : * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te spe-rant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imple omne ánimál be-nedictióne.

Iustus Dóminus in ómni-bus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dñs ómni-bus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat, * et deprecationem eórum exáudiet : et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispédet.

Laudatióem Dómini lo-quetur os meum : * et be-nedícat omnis caro nómini sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

Añña. Per síngulos dies * benedícam te, Dómine.

Antiphona. Laudábo.

Psalmus cxlv.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dñm in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in prin-cípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit coelum et terram, mare, et ómnia, quae in eis sunt.

Qui custódit veritátem in saeculum, facit judicium in-júriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedí-tos : * Dóminus illúminat caecos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádve-nas, pupillum et víduam suscipiet : * et vias peccató-rum dispédet.

Regnabit Dñs in saecu-la, Deus tuus Sion, * in gene-ratióne et generatióne.

Añña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Antiphona. Deo nostro.

Psalmus cxlvi.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque lau-dátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israël congregábit.

Qui sanat contritos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dñs noster, et magna virtus ejus : * et sapientiæ ejus non est númerus.

Suscipiens mansuétos Dñs : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Praecínite Dómino in confessione : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit coelum núbibus : * et parat terrae plúviam.

Qui producit in móntibus foenum : * et herbam servituti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Añs. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Antiphona. Lauda.

Psalmus cxlvii.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti satiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit,

Míttit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquae.

Qui annútiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Tempore Paschali, Añs. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitul., Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quae dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

AD VESP. ET LAUDES.

Añā. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. *Oratio.*

PERPETUA nos, quaesumus, Dñe, pace custódi: quos per lignum sanctae Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES,

Sive Suffragia Sanctorum.

DE S. MARIA,

quando non dicitur ejus
Officium Parvum.

AD VESP. ET LAUDES.

Añā. Sancta María, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro Clero, intercède pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicumque celebrant tuam sanctam commemoratióem.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. *R.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

CONCEDE nos famulos tuos, quaesumus Dñe Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere: et gloriósa beatae Mariae semper Vírginis in-

tercessióne, a praesénti liberári tristitia, et aetérna pérfrui laetitia.

DE S. JOSEPH.

AD VESPERAS.

Añā. Ecce fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

V. Glória et divítiae in domo ejus. *R.* Et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

AD LAUDES.

Añā. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum triginta ut putabátur filius Joseph.

V. Os justí meditábitur sapiéntiam. *R.* Et lingua ejus loquétur júdicium.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui ineffábilí providéntia beátum Joseph sanctíssimae Genitricis tuae sponsum elígere dignátus es: praesta quaesumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in coelis.

DE APOSTOLIS

AD VESPERAS.

Añā. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctór Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Dómine.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram. *R.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

AD LAUDES.

Añs. Gloriosi principes terrae, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. *R.* Et in fines orbis terrae verba eorum.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, cujus dextera beatū Petrum ambulāntem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, et coapostolum ejus Paulum tertio naufragāntem, de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis, aeternitatis gloriā consequamur.

DE PATRONO

VEL TITULARI ECCLESIAE
fiat Commemoratio consue-
ta ante, vel post Commem.
praedictas, pro dignitate
illius, et ultimo loco:

DE PACE.

AD VESP. ET LAUDES.

Añs. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

V. Fiat pax in virtute tua. *R.* Et abundantia in turribus tuis.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam

mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dñm.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Dño.

R. Deo gratias.

V. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

Deinde dicitur secreto

Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictae Commemorationes seu Suffragia, dicuntur ab Octava Epiphaniae usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium Beatae Mariae, non fit alia Commemoratio de ea.

In feriali Offic. ante Commemorationes de Sancta Maria, et de Apostolis, primo fit Commemoratio de Cruce, quae habetur supra.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit:

V. Jube, domne, benedicere.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. *R.* Amen.

brevis. *i. Petr. v. c.*

FRATRES: Sóbrii
estóte et vigiláte:
quia adversárius
vester diábolus,
ám leo rúgiens cir-
cuauerens quem dévo-
ui resistite fortes in
Fu autem, Dñe, mise-
bis. *R.* Deo grátias.
Adjutórium nostrum
ine Dómini. *R.* Qui
belum et terram.
er noster dicitur to-
creto.

nde Hebdomadarius
Confessionem.

CONFITEOR Deo
omnipoténti, beátæ
ae semper Vírgini,
Michaéli Archángelo,
Joánni Baptistæ,
is Apóstolis Petro et
o, ómnibus Sanctis, et
fratres: quia peccávi
cogitatíone, verbo et
mea culpa, mea
mea máxima culpa.
precor beátam Maríã
er Virgínem, beátum
aélem Archángelum,
m Joánnē Baptistam,
os Apóstolos Petrum
ulum, omnes Sanctos,
fratres, oráre pro me
ñum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui
omnípotens Deus, et
ssis peccátis tuis, per-
te ad vitam aetér-
R. Amen.

Deinde repetit Confes-
sionem, et ubi dicitur vobis,
fratres, et vos, fratres, dici-
tur tibi, Pater, et te, Pater.

Facta Confessione a Cho-
ro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR ve-
stri omnípotens
Deus, et dimissis peccátis
vestris, perdúcat vos ad vi-
tam aetérnam. *R.* Amen.

INDULGENTIAM,
absolutíonem et remis-
sionem peccatórum nostró-
rum tribuat nobis omnípo-
tens et miséricors Dóminus.
R. Amen.

Et facta Absolut. dic. *V.*

CONVERTE nos
Deus, salutáris no-
ster. *R.* Et avérte iram
tuam a nobis.

V. Deus, in adjutórium
meum inténde. *R.* Dñe,
ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Miserére.

Tempore Paschali, Añsa.

Allelúia.

Psalmus iv.

CUM invocárem ex-
audívit me Deus
justitiae meae: *
in tribulatíone di-
latásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid dili-
gitis vanitátem, et quaeritis
mendácium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irasimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus xxx.

IN te, Domine, speravi, non confundar in aeternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Psalmus xc.

QUI habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei coeli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulibus suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et daemónio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In
te: *
lapiden

Super
liscum
concul
conem.

Quo
liberab
eum, q
men m

Clam
exaudi
sumin
eum et

Lon
plebo
illi salu

P
et

servi I
Qui
mini, *
nostri,

In r
nus ve
bened

Ben
ex Sio
et terr

Aff
mine,
meam

Ter
Allelu

T
Rerun
Ut pr
Sis pr

Añs. Salva nos, Dómine, vigilantes, custódi nos dormientes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, praeterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quae in feriali officio tempore Quadragesimae, et in Quatuor Temporibus, quando dictae sunt Preces in Vesperis dicuntur flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto.

V. Carnis resurrectionem. *R.* Vitam aeternam, Amen.

V. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrorum. *R.* Et laudábilis et gloriósus in saecula.

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. *R.* Laudémus, et superexaltémus eum in saecula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto coeli. *R.* Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in saecula.

V. Benedícat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

V. Dignáre, Dómine, nocte ista. *R.* Sine peccátis nos custodíre.

V. Miserére nostri, Dómine. *R.* Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine, exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VISITA, quaesumus Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custó-diant, et benedíctio tua si super nos semper. Per Dó-minum.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dño. *R.* Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater et Fílius, et Spíritus sanctus. *R.* Amen.

Et non dicitur Fidélium animae, sed immediate dicitur sequens Antiphona.

Post Purificationem, id est a fine Completorii illius diei secundae Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariae Virg., usque ad

Feriam quintam in Coena
Domini exclusive.

Antiphona.

VE, Regina coe-
lorum,

Ave, Dómina An-
gelorum :

Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta :

Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa :

Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum
exóra.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. R. Da
mihi virtútem contra hostes
tuos.

Orémus. Oratio.

AONCEDE, miséricors
Deus, fragilitáti no-
strae praesídium : ut qui
sanctae Dei Genitricis me-
móriam ágimus, interces-
sionis ejus auxílio, a nostris
iniquitatibus resurgámus.
Per eúmdem Christum Dó-
minum nostrum. R. Amen.

A Completorio Sabbati
sancti usque ad Nonam
Sabbati post Pentecosten
inclusive.

Antiphona.

EGINA coeli, lac-
táre, allelúia.

Quia quem me-
ruisti portáre,
allelúia.

Resurrexit sicut dixit, alle-
lúia.

ora pro nobis Deum, alle-
lúia.

V. Gaude et laetáre, Vir-
go María, allelúia. R.
Quia surrexit Dóminus ve-
re, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per resur-
recciónem Filii tui
Domini nostri Jesu Christi
mundum laetificáre digná-
tus es : praesta quaesumus ;
ut per ejus Genitricem, Vir-
ginem Mariam, perpétuae
capiámus gáudia vitae. Per
eúmdem Christum Dñm
nostrum. R. Amen.

V. Divínium auxílium
maneant semper nobíscum.
R. Amen.

Deinde dic. secreto Pater
noster, Ave María, Credo.

Sic dicitur Completo-
rium per totum annum,
praeterquam in triduo ma-
joris Hebdomadae, et per
Octavam Paschae, ut suo
loco dicetur.

Si post Completorium
immediate sequatur Matu-
tinum, tunc bis dicatur Pa-
ter noster, Ave María, et
Credo: quia Completorium,
quod est finis Officii, sic ter-
minari debet; et ante Matu-
tinum iterum repetitur pro
principio Officii sequentis
diei.

Antiphonae praedictae di-
cuntur etiam in fine Lau-
dum, quando discedendum
est a Choro : sed si imme-
diate post Matutinum sub-
sequatur Prima, vel alia

Hora, dicuntur in fine ultimae Horae, ita ut dicantur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro; et tunc, post *V. Fidélum ánimae, et Pater noster secreto, dicitur;*

V. Dóminus det nobis suam pacem. R. Et vitam aetérnam. Amen.

Deinde una ex praedictis

Antiphonis, et in fine: *Divinum auxílium máneat semper nobiscum. R. Amen.*

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimae Horae. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum *Pater noster, secreto.*

Proprium de Tempore.

PARS VERNA.

SABBATO PRIMO

In Quadragesima.

Hodie et deinceps usque ad Pascha dicuntur Vesperae ante comestionem, tam in Festis quam in Fieriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

AD VESPERAS.

Capitulum.

2. Cor. vi.

FRATRES :
Hortámur
vos, ne in
vácuum grá-
tiam Dei re-
cipiátis. Ait

enim : Tém-pore accépto
exaudívi te, et in die salú-
tis adjúvi te.

Hymnus.

AUDI, benigne Cón-
ditor,
Nostras preces cum fléribus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium :
Ad te revérsis exhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccá-
vimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinentiam ;
Culpaе ut relínquant pábu-
lum

Jejúna corda criminum.

Praesta beáta Trinitas,
Concéde simplex Unitas ;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniorum múnера.

Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Magníf. Añña. Tunc
invocabís, et Dóminus
exáudiet : clamábis, et di-
cet : Ecce adsum.

Oratio.

DEUS qui Ecclesiam tuam annua Quadragesimali observatione purificas : praesta familiae tuae ; ut quod a te obtinere abstinendo nititur, hoc bonis operibus exequatur. Per Dominum nostrum.

DOMINICA PRIMA

In Quadragesima.

Si hac die, et in aliis Dominicis Quadragesimae occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimae usque ad majorem Hebdomadam si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione, et nona Lectione de Homilia Feriae.

De Simplicibus fit tantum commemoratio.

Per totam Quadragesimam in feriali Officio. Feria ii. dicitur Officium Defunctorum, Feria iv. dicuntur Psalmi Graduales, Feria vi. Septem Psalmi Poenitentiales cum Litanis, praeterquam in Feriis majoris Hebdomadae, quae omnia habentur in fine Breviarii.

AD MATUTINUM.

Invitator. Non sit vobis vanum mane surgere ante

lucem : Quia promissit Dominus coronam vigilantibus.

Quod dicitur in Dominicis tantum usque ad Dominicam Passionis.

Ps. Venite exultemus. 2. Hymnus. Ex more docti, ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

Añs. Servite Domino. Psalmus. Beatus vir, cum reliquis ut in Psalterio. 4.

De Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios

Leccio i. Cap. vi.

DJUVANTES autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim : Tempore accepto exaudivite, et in die salutis adjuvite. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum : sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta,

in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma justitiae a dextris, et a sinistris, per gloriam, et ignobilitatem, per infamiam, et bonam famam : ut seductores, et veraces, sicut qui ignoti, et cogniti : quasi morientes, et ecce vivimus : ut castigati, et non mortificati : quasi tristes, semper autem gaudentes : sicut egentes, multos autem locupletantes : tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

R. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis : commendemus nosmetipsos in multa patientia, in jejuniis multis, * Per arma justitiae virtutis Dei. V. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejuniis multis. — Per arma justitiae.

Lectio ii.

OS nostrum patet ad vos, o Corinthii, cor nostrum dilatatum est. Non angustiamini in nobis : angustiamini autem in visceribus vestris : eandem autem habentes remunerationem, tamquam filiis dico, dilatamini et vos. Nolite jugum ducere cum infidelibus. Quae enim participatio justitiae cum iniquitate ? aut quae societas luci ad tenebras ? Quae

autem conventio Christi ad Belial ? aut quae pars fidelium cum infidelibus ? Qui autem consensus templo Dei cum idolis ? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo inter eos, et ero illorum Deus, et ipsi erunt mihi populus.

R. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia : * Ut non vituperetur ministerium nostrum. V. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis : commendemus nosmetipsos in multa patientia. — Ut non.

Lectio iii. Cap. vii.

REPLETUS sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra. Nam et cum venissemus in Macedoniam, nullam requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem passus sumus : foris pugnae, intus timores. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram aemulationem pro me, ita ut magis gauderem. Quoniam etsi contristavi vos

in epístola, non me poenitet : et si poenitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad poeniténtiam.

R. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicentes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hacreditátem tuam in perditionem. V. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicentes. — Parce. Glória Patri. Parce.

In secundo Nocturno.

Añs. Bonórum meórum. Psalmus. Consérva, cum reliquis. 12.

Sermo S. Leónis Papae.
Serm. iv. de Quadrag.

Lectio iv.

RAEDICATURUS vobis, dilectíssimi, sacratíssimū maximūque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebatur, incípiam, dicámque quod lectum est : Ecce nunc tempus acceptábile : ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quae divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsius grátiam praestétur accéssus : nunc tamen ómnium men-

tes majóri stúdio ad spirítales proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis officia, illius nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat : ut excéllens super ómnia passionis Domínicae sacraméntū, purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

R. Emendémus in mélius, quae ignoránte peccávimus : ne súbito praeoccupáti die mortis, quaerámus spátium poeniténtiae, et invenire non possímus : * Atténde, Dómine, et misere-re, quia peccávimus tibi. V. Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dñe, libera nos. — Atténde.

Lectio v.

DEBEBATUR quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveniri. Sed quia haec fortitúdo paucórum est ; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitae hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósá corda sordéscere : magna divínae institutiónis salubritáte provísus est, ut

ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitatio mereretur, in quibus aliorum téporum culpas, et pia ópera redimerent, et jejúnia casta decóquerent.

R. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dñum, et miseretur ejus: * Quia benignus et misericors est, et prae-stabilis super malitia Dñus Deus noster. *V.* Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertatur et vivat.—Quia benignus.

Lectio vi.

INGRESSURI igitur, dilectíssimi, dies mysticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institutos, praecéptis Apostólicis obedire curémus, emundantes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctationibus, quae sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernaculis constitutum, corpóris sui decet esse rectórem, dominationis suae obtíneat dignitatem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperationibus obloquéntium non simus obnoxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguae impiae in injúriam se religiónis armá-

bunt, si jejunántium mores a puritáte perfectae continéntiae discrepárint. Non enim in sola abstinentia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse corpóris esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocetur.

R. Paradisi portas aperuit nobis jejúnii tempus: suscipiamus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectionis cum Dómino gloriémur. *V.* In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia.—Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

In tertio Nocturno.

Añs. Non sunt loquélæ. *Psalm.* Coeli enarrant, cum reliquis. 16.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. iv.

IN illo tépore: Ductus est Jesus in désertum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo. Et cum jejunásset quadraginta diébus et quadraginta nóctibus póstea esúriit. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papae.

Homil. xvi. in Evangel.

QUBITARI a quibusdam solet, a quo spíritu ductus sit Jesus in désertum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitatem: et rursum: Assúmpsit

eum in montem excelsum valde. Sed vere et absque ulla quaestione convenienter accipitur, ut a sancto Spiritu in desertum ductus credatur: ut illuc eum suus Spiritus duceret, ubi hunc ad tentandum malignus spiritus inveniret. Sed ecce, cum dicitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitatem a diabolo assumptus, mens refugit credere, humanae hoc audire aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibilia ista cognoscimus, si in illo et alia facta pensamus.

R. Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra: et convertimini ad Dñm Deum vestrum: * Quia benignus et misericors est. V. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur ejus.—Quia.

Lectio viii.

CERTE iniquorum omnium caput diabolus est: et hujus capitis membra sunt omnes iniqui. An non diaboli membrum fuit Pilatus? an non diaboli membra Judaei persequentes, et milites crucifigentes Christum fuerunt? Quid ergo mirum si se ab illo permisit in montem duci, qui se pertulit etiam a

membris illius crucifigi? Non est ergo indignum Redemptori nostro quod tentari voluit, qui venerat occidi. Justum quippe erat, ut sic tentationes nostras suis tentationibus vinceret, sicut mortem nostram venerat sua morte superare.

R. Frange esurienti panem tuum, et egenos vagosque induc in domum tuam: * Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et anteibit faciem tuam justitia tua. V. Cum videris nudum, operi eum, et carnem tuam ne despexeris.—Tunc erumpet.

Lectio ix.

SED sciendum nobis est, quia tribus modis tentatio agitur: suggestione, delectatione, et consensu. Et nos cum tentamur, plerumque in delectationem, aut etiam in consensum labimur: quia de carnis peccato propagati, in nobis ipsis etiam gerimus, unde certamina toleramus. Deus vero, qui in utero Virginis incarnatus, in mundum sine peccato venerat, nihil contradictionis in semetipso tolerabat. Tentari ergo per suggestionem potuit: sed ejus mentem peccati delectatio non momordit. Atque ideo omnis diabólica illa tentatio foris, non intus fuit.

R. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. V. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et draconem.—In mánibus. Glória Patri. In mánibus.

Per Hebd. ejus loco dicitur R. Abscóndite eleemósynam, ut infra. 186.

AD LAUDES.

Aña. Cor mundum.

Psalmus I.

ISERERE mei Deus, * secúndū magnam misericórdiam tuam :

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum : * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci : * ut iustificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incérta, et occulta

sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundabor : * lavábis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exultábunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificiū, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus non despícies.

Benigne fac, Dñe, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões,

et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Añs. Cor mundum crea in me Deus, et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Añs. O Dómine.

Psalmus cxvii.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dñum : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor : * et ego despíciám inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circue-runt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumde-runt me : * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt mesicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis et salutis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dñi exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vívam : * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperite mihi portas justítiae, ingrédus in eas confitébor Dño : * haec porta Dñi, justí intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudivisti me : * et factus es mihi in salutem.

Lápidem, quem reproba-vérunt aedificátes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Haec est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et laetémur in ea.

O Dñe, salvum me fac,
o Dñe, bene prosperare: *
benedíctus qui venit in nó-
mine Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus Dó-
minus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solé-
mnem in condénsis, * usque
ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitebor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitebor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus
es mihi in salutem.

Confitémini Dño quón-
iam bonus: * quóniam in
saeculum misericórdia ejus.

Añs. O Dómine, salvum
me fac: o Dómine, bene
prosperare.

Añs. Sic benedicam.

Psalmus lxii.

DEUS, Deus meus, * ad
te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa: * sic in sancto
apparui tibi, ut vidérem
virtutem tuam, et glóriam
tuam.

Quóniam mélior est mi-
sericórdia tua super vitas: *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et

lábii exultatiónis laudábit
os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matutí-
nis meditábor in te: * quia
fúisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exultábo, adhaesit
ánima mea post te: * me
suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quae-
sierunt ánimam meam, in-
trofunt in inferióra ter-
rae: * tradéntur in manus
gládii, partes vúlpium e-
runt.

Rex vero laetábitur in
Deo, laudabúntur omnes
qui jurant in eo: * quia
obstrúctum est os loquén-
tium íniqua.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus lxvi.

DEUS misereátur no-
stri, et benedícat
nobis: * illúminet vultum
suum super nos, et mise-
reátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus
géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus: * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Laeténtur et exúltent
gentes: * quóniam júdicas
pópulos in aequitate, et
gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus: confiteántur tibi pó-
puli omnes: * terra dedit
fructum suum.

Benedicat nos, Deus,
Deus noster, benedicat nos
Deus: * et métuant eum
omnes fines terrae.

Glória Patri, etc.

Añsa. Sic benedicam te
in vita mea, Dómine: et in
nómine tuo levábō manus
meas.

Añsa. In spíritu.

Canticum trium puerorum.

Dan. ii. c.

BENEDICITE ómnia
ópera Dómini Dó-
mino: * laudáte et super-
exaltáte eum in saecula.

Benedícite Angeli Dñi
Dómino: * benedicite coeli
Dómino.

Benedícite aquae omnes,
quae super coelos sunt,
Dño: * benedicite omnes
virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna
Dómino: * benedicite stel-
lae coeli Dómino.

Benedícite omnis imber
et ros Dómino: * benedi-
cite omnes spíritus Dei
Dómino.

Benedícite ignis et aestus
Dómino: * benedicite fri-
gus et aestus Dómino.

Benedícite rores et pruina
Dómino: * benedicite gelu
et frigus Dómino.

Benedícite glácies et ni-
ves Dómino: * benedicite
noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et téné-
brae Dómino: * benedicite
fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dñum: *
laudet et superexáltet eum
in saecula.

Benedícite montes et
colles Dómino: * benedi-
cite univérſa germinántia in
terra Dómino.

Benedícite fontes Dño: *
benedicite mária et flúmina
Dómino.

Benedícite cete et ómnia,
quae movéntur in aquis,
Dño: * benedicite omnes
vólucres coeli Dómino.

Benedícite omnes béstiae
et pécora Dómino: * benedi-
cite filii hóminum Dó-
mino.

Benedicat Israël Dómi-
num: * laudet et superex-
áltet eum in saecula.

Benedícite sacerdótes
Dómini Dómino: * benedi-
cite servi Dómini Dó-
mino.

Benedícite spíritus, et
ánimae justórum Dño: *
benedicite sancti, et húmi-
les corde Dómino.

Benedícite Ananía, Aza-
ría, Misaél Dómino: * lau-
dáte et superexaltáte eum
in saecula.

Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíri-
tu: * laudémus et super-
exaltémus eum in saecula.

Benedíctus es, Dómine,
in firmaménto coeli: * et
laudábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in saecula.

Hic non dicitur Glória
Patri, neque Amen.

Añs. In spíritu humili-
tátis, et in ánimo contríto
suscipiámur, Dómine, a te :
et sic fiat sacrificium no-
strum, ut a te suscipiátur
hódie, et pláceat tibi, Dó-
mine Deus.

Añs. Laudáte Deum.

Psalms exlviii.

LAUDATE Dóminum
de coelis : * laudáte
eum in excélsis.

Laudáte eum omnes An-
geli ejus : * laudáte eum
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et lu-
na : * laudáte eum omnes
stellae, et lumen.

Laudáte eum coeli coe-
lórum : * et aquae omnes,
quae super coelos sunt, lau-
dent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in aetérnum, et
in saeculum saeculi : * prae-
céptum pósuit, et non prae-
teribit.

Laudáte Dóminum de
terra, * dracones, et omnes
abyssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procellarum : *
quae faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : *
ligna fructífera, et omnes
cedri :

Béstiae, et univérsa péco-
ra, * serpéntes, et volúcris
pennátae :

Reges terrae, et omnes

pópuli : * principes, et
omnes júdices terrae.

Júvenes, et virgines : se-
nes cum junióribus laudent
nomen Dómini : * quia ex-
altátum est nomen ejus
soliús.

Conféssio ejus super coe-
lum et terram : * et exaltá-
vit cornu pópulí sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus : * filiis Israël, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

Psalms cxlix.

CANTATE Dómino
cánticum novum : *
laus ejus in Ecclesia san-
ctórum.

Laetétur Israël in eo, qui
fecit eum : * et filii Sion
exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro : * in tympano, et
psalterio psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * laetabúntur in cubi-
libus suis.

Exaltatiónes Dei in gú-
ture eórum : * et gládii an-
cípites in má nibus eórum :

Ad faciéndam vindictam
in natió nibus : * increpatió-
nes in pópulis.

Ad alligándos reges eo-
rum in compédibus : * et
nóbiles eórum in má nicis
férreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * glória haec est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus cl.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundum multitudínem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubae : * laudáte eum in psalterio, et cithara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, etc.

Añá. Laudáte Deum coeli coelórum, et aquae omnes.

Capitulum. 2. Cor. vi.

FRATRES : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témperé accépto exaudívi te, et in die salutis adjúvi te.

Hymnus.

OSOL salutis, íntimis Jesu refúlge méntibus,

Dum nocte pulsa grátior Orbí dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da, lacrymárum rivulis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

Te prona mundi má-
china

Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

¶ Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Bened. Añá. Ductus
est Jesus * in désertum a
Spíritu, ut tentarétur a diá-
bolo : et cum jejúnasset
quadragínta diébus, et qua-
dragínta nóctibus, póstea
esúriit.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiám
tuam ánnua Quadra-
gesimáli observatióne purí-
ficas : praesta familiae tuae ;
ut quod a te obtínere absti-
nén-do nítitur, hoc bonis
opéribus exequátur. Per
Dóminum.

AD PRIMAM.

Añá. Jesus autem * cum
jejúnasset quadragínta dié-

bus et quadraginta noctibus, postea esuriit. Psalm. Deus in nomine tuo, cum reliquis ut in Psalt. 25.

Capitulum. Regi saeculorum. 30.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Quae-rite Dominum, ut in Psalterio. 32.

Et dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

AD TERTIAM.

Añã. Tunc assumpsit * eum diabolus in sanctam civitatem, et statuit eum supra pinnaculum templi, et dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum.

Capitulum. Fratres: Hortamur vos, ut supra.

R. br. Ipse liberavit me, * De laqueo venantium. Ipse. V. Et a verbo aspero. De laqueo. Gloria Patri. Ipse.

V. Scapulis suis obumbrabit tibi. R. Et sub pennis ejus sperabis.

AD SEXTAM.

Añã. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. vi.

ECCE nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Nemi-
ni dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium nostrum.

R. br. Scapulis suis, * Obumbrabit tibi. Scapulis. V. Et sub pennis ejus sperabis. Obumbrabit. Gloria Patri. Scapulis.

V. Scuto circumdabit te veritas ejus. R. Non timebis a timore nocturno.

AD NONAM.

Añã. Dominum Deum tuum * adorabis, et illi soli servies.

Capitulum. 2. Cor. vi. b.

UT castigati, et non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

R. br. Scuto circumdabit te, * Veritas ejus. Scuto. V. Non timebis a timore nocturno. Veritas. Gloria Patri. Scuto.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añã et Psalmus Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 137.

Capitulum. Fratres: Hortamur vos, ut supra.

Hymnus. Audi, benigne Conditor, ut supra in Vesperis Sabbati. 167.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnif. Añā. Ecce nunc tempus * acceptabile, ecce nunc dies salutis: in his ergo diebus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejuniis, in vigiliis, et in charitate non ficta.

Oratio. Deus, qui Ecclesiam, ut supra. 178.

Hymni, Versiculi, et R. R. brevia supradicta dicuntur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperae Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, de Psalterio. Hymnus. Ex more. 3. Antiphonae et Psalmi Nocturnorum, de Psalterio.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Pater noster. Absolutio. Exaudi, Domine. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xxv. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum venerit Filius hominis in maiestate sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae: et congregabuntur ante eum omnes gentes. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. de Fide et operibus cap. xv. t. 4. circa medium.

Servatis non mandatis, ad vitam veniri potest per solam fidem, quae sine operibus mortua est: illud deinde quomodo verum erit, quod eis, quos ad sinistram positurus est, dicet: *Ite in ignem aeternum, qui paratus est diabolo, et angelis ejus: nec increpat, quia in eum non crediderunt; sed quia bona opera non fecerunt?* Nam profecto, ne sibi quisquam de fide, quae sine operibus mortua est, promittat aeternam vitam; propterea omnes gentes segregaturum se dixit, quae permixtae eisdem pascuis utebantur: ut appareat, eos illi dicturos: *Domine, quando te vidimus illa et illa patientem, et non ministravimus tibi? qui in eum crediderant, sed bona operari non curaverant, tamquam de ipsa fide mortua ad vitam perveniretur aeternam.*

R. Ecce nunc tempus. 169. Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

AN forte ibunt in ignem aeternum, qui opera misericordiae non fecerunt: et non ibunt, qui aliena ra-

puérunt? vel corrupéndo in se templum Dei, in seipsos immisericórdes fuérunt: quasi ópera misericórdiae prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuiam ómnia mea paupéribus, charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut diligat quisquam próximum sicut seipsum, qui non diligit seipsum? Qui enim diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

R̃. In ómnibus. 169.
Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

NEQUE illud dici hic póterit, in quo non-núlli seipsos sedúcunt, ignem aetérnum dictum, non ipsam combustiònem aetérnam. Per ignem quippe, qui aetérnus erit, transíturos arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salutem: ut vidélicet ipse ignis aetérnus sit, combustiò vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos aetérna: cum et hoc praevidens Dóminus sententiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiònem aetérnam, justí autem in vitam aetérnam. Erit ergo aetérna combustiò, sicut ignis: et eos in illam itúros Vértas dicit; quorum non fidem,

sed bona ópera defuísse declarávit.

R̃. In jejúnio et fletu orábunt. 170

AD LAUDES.

Añã et Psalm. Miserére, cum reliquis de Psalt. 64.

Capitulum. *Isaiae* lviii.

QUAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus. O sol salutis, ut supra. 178.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. R̃. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Añã. Veníte benedícti* Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab origine mundi.

Deinde dicuntur Preces ut supra. 66.

Oratio.

CONVERTE nos Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium Quadragesimále proficiat, mentes nostras coeléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM.

Añã. Vivo ego,* dicit Dñs: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Cap. Pacem et veritatem cum reliq. ut in Psalt. 38.

Ad Absol. Cap. Quaerite Dñm, ut in Psalt. 32.

AD TERTIAM.

Añs. Advenérunt nobis * dies poenitentie, ad redimenda peccata, ad salvandas animas.

Capitulum. *Joëlis ii. c.*

CONVERTIMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio et fletu, et planctu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra, ait Dóminus omnipotens.

Rz. br. Ipse liberávit me, * Deláqueo venantium. Ipse.

V. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. Rz. Et sub pennis ejus sperábis.

Deinde Preces ut in Psalt.

AD SEXTAM.

Añs. Commendémus nosmetipsos * in multa patientia, in jejúniis multis per arma justitie.

Capitulum. *Isaiae lv. b.*

DERELINQUAT impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

Rz. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis.

V. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te veritas ejus. Rz. Non timebis a timóre noctúrno.

Deinde Preces, ut in Psalterio. 48.

AD NONAM.

Añs. Per arma justitie * virtutis Dei commendémus nosmetipsos in multa patientia.

Capitulum. *Isaiae lviii. c.*

ERANGE esuriénti panem tuum, et egenos vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéris.

Rz. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas ejus. Scuto.

V. Non timebis a timóre noctúrno. Veritas. Glória Patri. Scuto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. Rz. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 51.

AD VESPERAS.

Añs. Inclínávit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 141.

Capitulum. *Joëlis ii. d.*

INTER vestibulum et altáre plorábunt sacerdotes ministri Dñi, et dicent: Parce, Dñe, parce

pópulo tuo : et ne des hæreditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes.

Hymnus. Audi, benigne Cónditor. 167.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphonae et Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnif. Añ. Quod uni * ex mínimis meis fecistis, mihi fecistis dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ABSOLVE, quaesumus Dñe, nostrórum víncula peccatórum : et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Pater noster. Absolutio. *Ipsius pietas.*

Benedictio. *Evangélica* lécitio.

Lécitio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lécitio i. *Cap. xxi. b.*

IN illo témpore : Cum intráset Jesus Jerosólymam, commóta est universa civitas, dicens : Quis est hic ? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Homilia vii. in Quadr.
tom. 7.

QUOD maledicendo ficum infructuosam per figuram fecit Dñus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciendo improbos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum témpus advénérat : sed peccavere sacerdótes qui in domo Dómini negótia saeculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersederant. Arefécit Dóminus arborem maledicto, ut homines haec vidéntes, sive audientes, multo magis intelligerent sese divíno condemnandos esse iudicio, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósí sermonis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridantium foliórum.

R. Emendémus. 170.
Bened. Divínium auxílium.

Lécitio ii.

UERUM quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritae ultiónis exércuit : et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res

agi, hóstias et oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audiri, et decantári praeceptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérent in templo, quae ad ministérium necessariá essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas: quia nimirum haec ómnia non nisi ut offerrentur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, abindígenis comparáre credéndum est.

R7. Derelinquat. 171.
Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúndari in templo, quae in templo volébat offerri, videlicet propter stúdiu avaritiae, sive fraudis, quod próprium solet esse negociántium fácinus: quanta putas animadversióne puniret, si invenisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álli cuilibet vítio mancipátos? Si enim ea quae álibi libere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non páti-tur: quanto magis ea quae nusquam fieri licet, plus coeléstis irae meréntur, si in aedibus Deo sacrátis agúntur. Verum quia Spí-

ritus sanctus in colúmba super Dóminum apparuit, recte per colúmbas sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositione manus accipiunt, per quam videlicet impositionem Spíritus sanctus coelitus datur?

R7. Paradisi portas. 171.

Ad Bened. Añá. Intrávit Jesus* in templum Dei, et ejiciebat omnes vendéntes et eméntes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

RESPICE, Dómine, famíliam tuam, et praesta, ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quae se carnis maceratióne castígat. Per Dñm.

Ad Magnif. Añá. Scriptum est enim,* quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecistis illam spelúncam latrónum: et erat quotidie docens in templo.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ASCENDANT ad te, Dómine, preces nostrae: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi
Graduales.

Pater noster. Absolutio.
A vinculis. Bened. Evan-
géllica lectio.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xii. c.

IN illo tempore : Re-
sponderunt Jesu qui-
dam de Scribis et Phari-
saeis, dicentes : Magister,
volumus a te signum videre.
Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 7. in Lucae cap. xi.

IUDAEORUM
plebe damnata,
Ecclesiae mysté-
rium evidenter
exprimitur, quae in Ninivitis
per poenitentiam, et in Re-
gina Austri per studium
percipiendae sapientiae, de
totius orbis finibus congre-
gatur, ut pacifici Salomón-
nis verba cognoscat. Regi-
na plane, cujus regnum est
indivisum, de diversis et
distantibus populis in unum
corpus assurgens.

¶ Scindite corda vestra,
et non vestimenta vestra :
et convertimini ad Domi-
num Deum vestrum.* Quia
benignus et misericors est.
¶ Derelinquat impius viam
suam, et vir iniquus cogita-

tiones suas et revertatur ad
Dominum, et miserabitur
ejus.—Quia benignus. Be-
ned. Divinum auxilium.

Lectio ii.

ITAQUE Sacramén-
tum illud magnum est
de Christo, et Ecclesia.
Sed tamen hoc majus est,
quia illud in figura ante
praecessit, nunc autem plen-
num in veritate mysterium
est. Illic enim Salomon ty-
pus, hic autem Christus in
suo corpore est. Ex duobus
igitur constat Ecclesia :
ut aut peccare nesciat, aut
peccare desinat. Poenitén-
tia enim delictum abolet,
sapientia cavet.

¶ Frange esuriénti pa-
nem tuum, et egénos vagos-
que induc in domum tuam.*
Tunc erumpet quasi mane
lumen tuum, et anteíbit fá-
ciem tuam justitia tua. ¶
Cum videris nudum, óperi
eum, et carnem tuam ne de-
spéxeris. — Tunc. Bened.
Ad societatem.

Lectio iii.

AETERUM Jonae si-
gnum, ut typus Domi-
nicae passionis, ita étiam
gravium, quae Judaei com-
miserint, testificatio pecca-
torum est. Simul advértere
licet et majestátis oráculum,
et pietátis indícium. Nam-
que Ninivitarum exémplo
et denunciátur supplicium,
et remédium demonstrátur.

Unde etiam Judaei debent non desperare indulgentiam si velint agere poenitentiam.

R. Abscondite eleemosynam in sinu pauperum, et ipsa orabit pro vobis ad Dominum : * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleemosyna extinguit peccatum. **V.** Date eleemosynam, et ecce omnia munda sunt vobis. — Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Bened. Añ. Generatio * haec prava et perversa signum quaerit : et signum non dabitur ei, nisi signum Jonae Prophetae.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRECES nostras, quaesumus Dómine, clementer exaudi: et contra cuncta nobis adversantia, dexteram tuae majestatis extende. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añ. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, ita erit Filius hominis in corde terrae.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

QUENTES nostras, quaesumus Dómine, lumine tuae claritatis illustra : ut videre possimus, quae agenda sunt ; et quae recta sunt, agere valeamus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Pater noster. Absolutio. Exaudi, Dómine. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xv. c.

IN illo tempore : Egressus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. xv.

Matthaei.

SCRIBIS et Pharisaeis calumniatoribus derelictis, transgreditur in partes Tyri et Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curaret. Mulier autem Chananaea egréditur de finibus pristinis, ut clamans filiae impetret sanitatem. Observa quod in quintodécimo loco filia Chananaeae sanatur. Miserere mei, Dñe, Fili David. Inde novit vocare Filium David, quia egressa jam fuerat de finibus suis, et errorem Tyriorum ac Sidoniorum loci ac fidei commutatione dimiserat.

R. Tribulärer, si nescirem misericórdias tuas, Dómine : tu dixisti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat. Qui Chananaeam et publicánum vocásti ad poenitentiam. **V.** Secundum

multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae laetificaverunt animam meam.—Qui. Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

FILIA mea male a daemónio vexatur. Ego filiam Chananaeae puto animas esse credentium, quae male a daemónio vexabantur, ignorantes creatorem, et adorantes lapidem. Qui non respondit ei verbum : non de superbia Pharisaeica, nec de Scribarum supercilio : sed ne ipse sententiae suae videretur esse contrarius, per quam jusserat : In viam Gentium ne abiieritis, et in civitates Samaritanorum ne intraveritis. Nolēbat enim occasionem calumniatoribus dare : perfectamque salutem Gentium passionis et resurrectionis tempori reservabat.

R7. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia : * Ut non vituperetur ministerium nostrum. V. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis : commendemus nosmetipsos in multa patientia.— Ut non vituperetur. Bened. Ad societatem.

Lectio iii.

ET accedentes discipuli ejus rogabant eum, dicentes : Dimitte eam,

quia clamat post nos. Discipuli illo adhuc tempore mysteria Domini nescientes, vel misericordia commoti, rogabant pro Chananaea muliere, quam alter Evangelista Syrophoenissam appellat : vel importunitate ejus carere cupientes, quia non ut clementem, sed ut durum medicum crebrius inclamaret. Ipse autem respondens ait : Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt domus Israel. Non quod et ad Gentes non missus sit, sed quod primum missus sit ad Israel : ut illis non recipientibus Evangelium, justa fieret ad Gentes transmigratio.

R7. In jejūio et fletu orabunt sacerdotes, dicentes : * Parce, Dñe, parce populo tuo; et ne des haereditatem tuam in perditionem. V. Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, dicentes.—Parce. Glória Patri. Parce.

Ad Bened. Añā. Egressus Jesus * secēssit in partes Tyri et Sidonis : et ecce mulier Chananaea a finibus illis egressa, clamabat dicens : Miserere mei fili David.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DEVOTIONEM populi tui, quaesumus Domine, benignus intēde:

ut qui per abstinéntiam macerántur in corpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. O mûlier, * magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis Christianis, et quæ profiténtur agnóscere: et coeléstè munus diligere, quod frequentant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lécio i. Cap. v.

IN illo témpore: Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xvii. in Joan. post initium.

IDEAMUS quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invé-

nit in annis ejus númerum quemdam languóris. Triginta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut congrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitor charitatí vestrae: testántur saepissime divínae Scriptúrae: jejúnium hoc númeró consecrátum esse bene nostis. Nam et Móyses quadraginta diébus jejunávit, et Elias tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Eliam significantur Prophétae, per Dñm significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérent, ubi se discíplis osténdit in claritaté vultus et vestis suae: apparuit enim médius inter Móysen et Eliam, tamquam Evangélium testimoníum habéret a Lege et Prophétis.

R. Emendémus in mélius, quae ignoránter peccávimus: ne súbito praeoccupáti die mortis, quaerámus spátium poeniténtiae, et inveníre non possímus: *

Attēde, Dñe, et miserere, quia peccávimus tibi. *V.* Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, libera nos. — Attēde, Dómine. *Benedictio.* Divinum auxílium.

Lectio ii.

SIVE ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitatibus et illicitis voluptatibus saeculi, quod est perfectum jejúnium: ut abnegantes impietatem et saeculares cupiditates, temperanter et juste et pie vivamus in hoc saeculo. Huic jejúnio quam mercēde addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Expectantes illam beátam spem, et manifestatióem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo saeculo quasi quadragésimam abstinéntiae celebrámus, cum bene vivimus, cum ab iniquitatibus et ab illicitis voluptatibus abstinémus: sed quia haec abstinéntia sine mercēde non erit, expectámus beátam illam spem, et revelatióem glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, accepturi sumus

mercēdem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vinea laborántibus, secúndum Evangéliū, quod vos credo reminisci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperitis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem rédditur, et conjúctus quadragenário fit quinquagenárius, unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum laetitia vero, tamquam accépta mercēde, Quinquagésimam post Pascha.

R. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatióes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benignus et miséricors est, et praestábilis super malitia Dóminus Deus noster. *V.* Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. — Quia benignus. *Benedictio.* Ad societátem.

Lectio iii.

MEMENTOTE quod proposuerim númerum trigintaócto annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicebam, cháritas implet legem: ad plenitudinem legis in ómni-

bus opéribus pértinet quaderagenárius número. In charitaté autem duo praecepta nobis commendántur: Dlíges Dñum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus praeceptis tota Lex pendet, et Prophetae. Mérito et illa vídua omnes facultates suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritános bídium fecit Jesus, ut eos charitaté firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significáetur, máxime bipartíta cháritas commendáetur. Si ergo quaderagenárius número habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino praecepto charitátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadraginta, duo minus habebat?

R. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipíamus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. *V.* In omnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa patientia.— Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Ad Bened. Añs. Angelus Dómini * descendébat de coelo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

ESTO, Dñe, propítius plebi tuae: et quam tibi facis esse devótam, benigno réfove miserátus auxilio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales.

Ad Magnificat, Añs. Qui me sanum fecit, * ille mihi praecepit: Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

EXAUDI nos miséricors Deus: et méntibus nostris grátiae tuae lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Pater noster. Absolutio.

A vínculis. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio I. Cap. xvii.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum secretum: et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis
Papae.

Homilia de Transfiguratione Domini.

VANGELICA
lectio, dilectissi-
mi, quae per au-
res corporis inte-

riorem mentium nostrarum pulsavit auditum, ad magni sacramenti nos intelligentiam vocat: quam aspirante gratia Dei, facilius assequemur, si considerationem nostram ad ea quae paulo superius sunt narrata, referamus. Salvator enim humani generis Jesus Christus, condens eam fidem, quae et impios ad justitiam, et mortuos revocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrinae monitis, et operum miraculis imbuēbat, ut idem Christus et Unigenitus Dei, et hominis Filius crederetur. Nam unum horum sine altero non proderat ad salutem: et aequalis erat periculi, Dominum Jesum Christum aut Deum tantummodo sine homine, aut sine Deo solum hominem credidisse: cum utrumque esset pariter confitendum: quia sicut Deo vera humanitas, ita homini inerat vera divinitas.

R. Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra: et convertimini ad Dominum Deum vestrum: * Quia benignus et misericors est. V.

Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miseretur ejus. — Quia. Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

AD confirmandam ergo hujus fidei saluberrimam cognitionem interrogaverat discipulos suos Dominus, inter diversas aliorum opiniones quid ipsi de eo crederent, quidve sentirent. Ubi Petrus Apostolus, per revelationem summi Patris corporea superans, et humana transcendens, vidit mentis oculis Filium Dei vivi, et confessus est gloriam Deitatis: quia non ad solam respexit substantiam carnis et sanguinis. Tantumque in hac fidei sublimitate complacuit, ut beatitudinis felicitate donatus, sacram inviolabilis petrae acciperet firmitatem: super quam fundata Ecclesia, portis inferi et mortis legibus praevaleret: nec in solvendis aut ligandis quorumcumque causis, aliud ratum esset in coelis, quam quod Petri sedisset arbitrio.

R. Frange esuriēti panem tuum, et egenos vagosque induc in domum tuam: * Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et anteibit faciem tuam justitia tua. V. Cum videris nudum,

óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. — Tunc. Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

HAEC autem, dilectíssimi, laudátae intelligentiae celsitúdo instruenda erat de inferioris substantiae sacraménto : ne Apostólica fides ad glóriam confitendae in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostrae receptionem indignam impassibili Deo atque incóngruam judicáret : et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplicio posset affici, nec morte dissólvi. Et ideo dicente Dño, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senioribus et Scribis, ac principibus sacerdotum, et occídi, et tértia die resúrgere : cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Filii Dei confessione fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimae mortis oppróbrium religioso, ut putábat, et libero fastídio respuisset ; benígna a Jesu increpatione corréptus, et ad cupiditátem participandae cum eo passionis animátus est.

R. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dñum : * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleemó-

syna extinguit peccátum. V. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. — Quia. Glória. Quia.

Ad Bened. Añá. Assumpsit Jesus* discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

POPULUM tuum, quaesumus Dñe, propitius respice : atque ab eo flagélla tuae iracúndiae clementer avérte. Per Dñum.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. *Thess.* iv.

RATRES : Rogámus vos, et obsecrámus in Dño Jesu, ut quemádmódum accepistis a nobis, quómmodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis virium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinentiam,
Culpaē ut relinquant pá-
bulum

Jejuna corda criminum.

Praesta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas :
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniorum múnera. Amen.

✠. Angelis suis Deus
mandávit de te. ✠. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Magnif. Añā. Visió-
nem quam vidístis,* némini
dixeritis, donec a mórtuis
resúrgat Fílius hóminis

Oratio.

DEUS, qui cóspicis
omni nos virtúte des-
titui : intérius exteriúsque
custódi ; ut ab ómnibus
adversitatibus muniámur in
córpore, et a pravis cogi-
tationibus mundémur in
mente. Per Dóminum.

DOMINICA II.

in Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitat. Non sit vobis va-
num. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus et reliqua usque
ad Lectiones, ut in Psalt. 3.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. xxvii.

SENUIT autem
Isaac, et caliga-
vérunt óculi ejus,
et vidére non pó-
terat : vocavitque Esau fi-
lium suum majórem, et dixit

ei : Fili mi? Qui respóndit :
Adsum. Cui pater : Vides,
inquit, quod senúerim et
ignórem diem mortis meae.
Sume arma tua, pháre-
tram, et arcum, et egrédere
foras : cumque venátu áli-
quid apprehénderis, fac
mihi inde pulméntum, sicut
velle me nosti, et affer ut
cómedam : et benedícat
tibi ánima mea ántequam
móriar. Quod cum audísset
Rebécca, et ille abiísset in
agrum ut jussiónem patris
impléret, dixit filio suo Ja-
cob : Audívi patrem tuum
loquéntem cum Esau fratre
tuo, et dicéntem ei : Affer
mihi de venatióne tua, et
fac cibos ut cómedam, et
benedícam tibi coram Dño
ántequam móriar. Nunc
ergo fili mi, acquiesce consi-
liis meis : et pergens adgre-
gem, affer mihi duos haedos
óptimos, ut fáciam ex eis
escas patri tuo, quibus libén-
ter véscitur : quas cum intú-
leris et coméderit, benedícat
tibi priúsquam moriátur.

✠. Tolle arma tua, phá-
retram et arcum, et affer de
venatióne tua, ut cóme-
dam : * Et benedícat tibi
ánima mea. ✠. Cumque
venátu áliquid attúleris, fac
mihi inde pulméntum, ut
cómedam. — Et benedícat.

Lectio ii.

QUI ille respóndit :
Nosti quod Esau fra-
ter meus homo pilósus sit,

et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, et inducam super me maledictionem pro benedictione. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledictio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens affer quae dixi. Abiit, et attulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illius. Et vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum : pelliculasque haedorum circumdedit manibus, et colli nuda protexit. Deditque pulmentum, et panes, quos cóxerat, tradidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi? At ille respondit : Aúdio. Quis es tu fili mi? Dixitque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut praecepisti mihi : surge, sede, et cómede de venatione mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursumque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito invenire potuisti, fili mi? Qui respondit : Volúntas Dei fuit, ut cito occurreret mihi quod volébam.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dñus : crescere te faciat Deus meus sicut arenam maris : * Et donet tibi de rore coeli benedictionem. *V.* Deus autem

omnipotens benedícat tibi, atque multiplicet. — Et donet.

Lectio iii.

DIXITQUE Isaac : Accéde huc, ut tangam te fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósae manus similitudinem majoris exprésserant. Benedicens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedisset, obtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum : Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statimque ut sensit vestimentórum illius fragrantiam, benedicens illi, ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto dóminus fratrú tuórum, et incurvén-tur ante te filii matris tuae. Qui maledixerit tibi, sit ille

maledictus : et qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.

R. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguedine terrae abundantiam : seruiant tibi tribus et populi : * Esto dominus fratrum tuorum. *V.* Et incurventur ante te filii matris tuae. — Esto. Gloria Patri. Esto.

In secundo Nocturno.

Añā. Bonorum meorum. Psalmus. *Conserva, cum reliquis. 12.*

Ex libro sancti Augustini
Episcopi,
contra mendacium.
Cap. x. tom. 4. post init.

Lectio iv.

ACOB quod matre fecit auctore, ut patrem fallere videretur, si diligenter et fideliter attendatur, non est mendacium sed mysterium. Quae si mendacia dixerimus, omnes etiam parabola ac figurae significandarum quarumcumque rerum, quae non ad proprietatem accipiendae sunt, sed in eis aliud ex alio est intelligendum, dicentur esse mendacia : quod absit omnino. Nam qui hoc putat, tropicis etiam tam multis locutionibus omnibus potest hanc importare calumniam : ita ut haec ipsa, quae appellatur metáphora,

hoc est, de re propria ad rem non propriam verbi alicujus usurpata translatio, possit ista ratione mendacium nuncupari.

R. Dum exiret Jacob de terra sua, vidit gloriam Dei, et ait : Quam terribilis est locus iste ! * Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli. *V.* Vere Deus est in loco isto, et ego nesciebam. — Non est.

Lectio v.

QUAE significantur enim, utique ipsa dicuntur : putantur autem mendacia, quoniam non ea quae vere significantur, dicta intelliguntur ; sed ea quae falsa sunt, dicta esse creduntur. Hoc ut exemplis fiat planius, id ipsum quod Jacob fecit, attende. Hoedinis certe pellibus membra contexit. Si causam proximam requiramus, mentitum putabimus : hoc enim fecit, ut putaretur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significandum revera factum est, referatur, per hoedinas pelles peccata ; per eum vero, qui eis se operuit, ille significatus est, qui non sua, sed aliena peccata portavit.

R. Si Dominus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo, et custodierit me, et dederit

mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte : * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. *℣.* Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. — Erit mihi.

Lectio vi.

UERAX ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest : ut autem in factó, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixisset : Quis es tu, fili ? Ille respóndit : Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur : si autem ad illud propter quod significándum ista gesta dictaque conscripta sunt ; ille est hic intelligéndus in corpore suo, quod est ejus Ecclesiá, qui de hac re loquens, ait : Cum vidéritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte, et Occidénté, et Aquilóne, et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi : et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

R. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei : et de univérsis quae déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. *℣.* Si revérsus fuéro prospere ad domum patris mei. — Décimas. Glória Patri. Décimas.

In tertio Nocturno.

Añs. Non sunt loquélæ. *Psalm.* Coeli enarrant, cum reliquis. *16.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xvii.

IN illo témpore : Assumpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia sancti Leonis Papae.

Ex Homilia de Transf. Domini.

ASSUMPSIT Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte praecélso, claritátem suae glóriæ demonstrávit : quia licet intellexissent in eo majestátem Dei, ipsius tamen corpóris quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ideo próprie signantérque

promiserat, quosdam de adstantibus discipulis non prius gustare mortem, quam viderent Filium hominis venientem in regno suo, id est, in régia claritate, quam spiritaliter ad naturam suscepti hominis pertinentem his tribus viris voluit esse conspicuam. Nam illam ipsius Deitatis ineffabilem et inaccessibleem visionem, quae in aeternam vitam mundis corde servatur, nullo modo mortali adhuc carne circumdati intueri poterant et videre.

R. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimitte me, aurora est. Respondit ei : Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. *V.* Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabatur cum eo usque mane : et cum videret quod eum superare non posset, dixit ad eum.—Dimitte.

Lectio viii.

DICENTE Patre : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite : nonne evidenter auditum est : Hic est Filius meus, cui ex me et mecum esse sine tempore est ? quia nec genitor genito prior, nec genitus est genitore posterior. Hic est Filius meus, quem a me non separat Deitas, non dividit potestas, non discernit aetér-

nitas. Hic est Filius meus, non adoptivus, sed proprius : non aliunde creatus, sed ex me genitus : nec de alia natura mihi factus comparabilis, sed de mea essentia mihi natus aequalis.

R. Vidi Dñum facie ad faciem : * Et salva facta est anima mea. *V.* Et dixit mihi : Nequáquam vocaberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum.—Et salva.

Lectio ix.

HIC est Filius meus, per quem omnia facta sunt, et sine quo factum est nihil : qui omnia quae facio, similiter facit ; et quidquid operor, inseparabiliter mecum atque indifferenter operatur. Hic est Filius meus, qui eam, quam mecum habet aequalitatem, non rapina appetiit, nec usurpatione praesumpsit : sed manens in forma glorie meae, ut ad reparandum genus humanum exqueretur commune consilium, usque ad formam servilem inclinavit incommutabilem Deitatem. Hunc ergo, in quo mihi per omnia bene complacere, et cujus praedicatione manifestor, cujus humilitate clarificor, incunctanter audite : quia ipse est veritas et vita, ipse virtus mea atque sapientia.

R. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra

eum, divisit filios suos et uxóres, dicens : Si percúserit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera, me, Dómine, qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas coeli, et sicut arénam maris, quae prae multitudíne numerári non potest. *V.* Dómine, qui dixísti mihi : Révèrtere in terram nativitátis tuae : Dómine, qui pascis me a juventúte mea. — Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES.

Añae. 1. Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalm.* Miserére, cum reliquis. 173.

2. Dextera Dñi * fecit virtútem : dextera Dómini exaltávit me.

3. Factus est * adjutor meus, Deus meus.

4. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

5. Státuit ea * in aetérnum, et in saeculum saeculi : praecéptum pösuit, et non praeteribit.

Capitulum. *1 Thess. iv.*

RRATRES : Rogámus vos, et obsecrámus in Dño Jesu, ut quemádmódū accepístis a nobis, quómo-do vos opórteat ambuláre, et placére Deo : sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

O SOL salútis, íntimis Jesu refúlge méntibus,

Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile, Da, lacrymárum rívlis Laváre cordis víctimam, Quam laeta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,

Fluent perénnes lácrymae, Si virga poeniténtiae Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua, In qua reflórent ómnia : Laetémur et nos in viam Tua reducéti dextera.

Te prona mundi máchina Clemens adóret Trínitas, Et nos novi per grátiam Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Añae. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi ; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore, et a pravis cogitátionibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Añā. Dómine, * bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula ; tibi unum, Móysi unum, et Elíae unum.

Capitulum. Regi saeculorum, cum reliquis. 30.

AD TERTIAM.

Antiphona. Dómine, * bonum est, ut supra ad Primam.

Capitulum. Fratres: Rogámus, ut supra.

R. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. *V.* Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Antiph. Faciámus hic * tria tabernácula ; tibi unum, Móysi unum, et Elíae unum

Capitulum. 1. *Thess.* iv.

HÆC est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra : ut abstinéatis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore.

R. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis. *V.* Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te veritas ejus. *R.* Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Añā. Visionem quam vidístis, * némini dixeritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 1. *Thess.* iv. b.

NON enim vocávit nos Deus in immunditiā, sed in sanctificationem in Christo Jesu Dño nostro.

R. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas ejus. Scuto. *V.* Non timébis a timóre noctúrno. Veritas. Glória Patri. Scuto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añā et Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 137. *Capitulum.* Fratres : Rogámus. 198. Hymn. Audi benigne Cón-ditor. 167.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magníf. *Añā.* Visionem quam vidístis, * némini dixeritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio. Deus, qui. 198.

Deinde in Choro dicuntur *Vesperae Defunctorum.*

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitat. de Psalterio. 52.
Hymn. Ex more. 3. Añae
et Psalmi Nocturnorum de
Psalterio. 52.

Et sic dicitur etiam in aliis
sequentibus Feriis.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Joannem.

Lectio i. Cap. viii. c.

IN illo tempore : Di-
xit Jesus turbis Judae-
orum : Ego vado, et quaeré-
tis me, et in peccato vestro
moriémini. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. xxxviii. in Joann.
post initium.

LOCUTUS est Dó-
minus Judaeis,
dicens : Ego va-
do. Christo enim
Dómino mors profectio fuit
illo, unde vénerat, et unde
non discésserat. Ego, in-
quit, vado, et quaerétis me,
non desidério, sed ódio.
Nam illum posteaquam abs-
cécit ab óculis hóminum,
inquisierunt et qui óderant,
et qui amábant, illi perse-
quendo, isti habére cupiénd-
do. In Psalmis ait ipse Dñus
per Prophétam : Périt fuga
a me, et non est qui requírat
ánimam meam. Et iterum
ait alio loco in Psalmo : Con-
fundántur et revearéantur
requiréntes ánimam meam.

R7. Dum iret Jacob de
Bersabée, et pérgeret Ha-
ran, locútus est ei Dómi-
nus, dicens : * Terram in
qua dormis, tibi dabo, et
sémini tuo. V. Aedificávit
ex lapídibus altáre in honó-
rem Dómini, fundens óle-
um désuper : et benedíxit
eum Deus, dicens. — Ter-
ram in qua dormis.

Lectio ii.

CULPAVIT qui non
requirerent : damná-
vit requiréntes. Bonum est
enim quaerere ánima Christi,
sed quo modo eam quae-
sierunt discipuli : et malum
est quaerere ánima Christi,
sed quo modo eam Ju-
daeí quaesierunt : illi enim
ut habérant, isti ut pérde-
rent. Dénique istis, quia
sic quaerébant more malo,
corde perverso, quid secú-
tus adjúnxit? Quaerétis me ;
et, ne putétis, quia bene me
quaerétis, in peccato vestro
moriémini. Hoc est Chri-
stum male quaerere, in pec-
cato suo mori : hoc est
illum odísse, per quem pos-
sit solum salvus esse.

I7. Appáruit Deus Ja-
cob, et benedíxit eum, et
dixit : Ego sum Deus Be-
thel, ubi unxísti lápidem, et
votum vovísti mihi : * Cré-
scere te fáciam, et multipli-
cábo te. V. Vere Dóminus
est in loco isto, et ego ne-
sciébam. — Créscere.

Lectio iii.

QUUM enim homines, quorum spes in Deo est, non debeant mala reddere nec pro malis; reddebant isti mala pro bonis. Praenuntiavit ergo illis Dominus, dixitque sententiam praescius, quod in suo peccato morerentur. Deinde adiunxit: Quo ego vado, vos non potestis venire. Hoc et discipulis suis alio loco dixit: nec tamen eis dixit: In peccato vestro moriemini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potestis venire. Non abstulit spem, sed praedixit dilationem. Quando enim hoc discipulis Dominus loquebatur, tunc non poterant venire, quo ille ibat, sed postea venturi erant: isti autem nunquam, quibus praescius dixit: In peccato vestro moriemini.

R. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguedine terrae abundantiam: serviant tibi tribus et populi: * Esto dominus fratrum tuorum. *V.* Et incurvantur ante te filii matris tuae.—Esto. Gloria Patri. Esto.

AD LAUDES.

Añā et Psalm. Miserere, cum reliquis de Psalt. 64.

Capitulum. Isaiae lviii.

QUASI tuba exalta vocem tuam: et annuntia

populo meo scelera eorum, et domui Jacob peccata eorum.

Hymn. O sol salutis. 198.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. *R.* Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

*Ad Bened. Añā. Ego principium, * qui et loquor vobis.*

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

PRAESTA quaesumus omnipotens Deus: ut familia tua, quae se, affligendo carnem, ab alimentis abstinet; sectando iustitiam, a culpa jejundet. Per Dominum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD VESPERAS.

Antiphona. Inclinauit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis, de Psalterio. 141.

Capitulum. Joelis ii. d.

INTER vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et dicent: Parce, Domine, parce populo tuo: et ne des haereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes.

Hymnus. Audi, benigne Conditor. 167.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. *R.* Ut

custódiant te in ómnibus
viis tuis.

Ad Magnif. Añã. Qui me
misit, mecum est, * et non re-
líquit me solum : quia quae
plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dicuntur Preces
ut supra, 143.

Oratio.

ADESTO supplicatió-
nibus nostris omni-
potens Deus : et quibus fi-
dúciã sperãndae pietátis
indúlges, consuetae miseri-
córdiae tribue benígnus ef-
féctum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xxiii. b.

IN illo témpore : Locú-
tus est Jesus ad tur-
bas, et ad discípulos suos,
dicens : Super cáthedram
Móysi sedérunt Scribae, et
Pharisaei. Omnia ergo quae-
cúmque dixerint vobis, ser-
váte, et fácite : secúndum
ópera vero eórum nolíte fá-
cere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 4. *Comm. in cap. xxiii.
Matthaei.*

QUID mansuétius,
quid benígnius
Dómino ? Tentá-
tur a Pharisaeis,
confringúntur insídiae eó-
rum, et secúndum Psalmí-
stã : Sagittae parvulorum

factae sunt plagae eórum :
et nihilóminus propter sa-
cerdotii et nóminis dignitá-
tem hortátur pópulos, ut
subjiciántur eis, non ópera,
sed doctrína considerántes.
Quod autem ait : Super cá-
thedram Móysi sedérunt
Scribae et Pharisaei : per
cáthedram, doctrínam legis
osténdit. Ergo et illud quod
dicitur in Psalmo : In cáthe-
dra pestiléntiae non sedit :
et : Cáthedras vendéntium
colúmbas evértit, doctrínam
debémus accíperé.

Ry. Dum exíret. 195.

Lectio ii.

ALLIGANT enim ó-
nera grávia et im-
portabília, et impónunt in
húmeros hóminum, dígitó
autem suo nolunt ea mové-
re. Hoc generáliter advér-
sus omnes magistros, qui
grávia jubent, et minóra
non fáciunt. Notándum
autem, quod et húmeri, et
dígitus, et ónera, et vín-
cula quibus alligántur óne-
ra, spiritaliter intelligénda
sunt. Omnia vero ópera sua
fáciunt, ut videántur ab ho-
mínibus. Quicúmque igitur
ita facit quódlibet, ut vide-
átur ab homínibus, Scriba
et Pharisaeus est.

Ry. Si Dñs Deus. 195.

Lectio iii.

DILATANTEM phy-
lactéria sua, et ma-
gníficant simbrias. Amant

quoque primos recubitus in coenis, et primas cathedras in synagogis, et salutationes in foro, et vocari ab hominibus rabbi. Vae nobis miseris, ad quos Phariseorum vitia transierunt. Dominus cum dedisset mandata Legis per Moysen, ad extremum intulit: Ligabis ea in manu tua, et erunt immota ante oculos tuos. Et est sensus: Praecepta mea sint in manu tua, ut opere compleantur: sint ante oculos tuos, ut die ac nocte mediteris in eis. Hoc Pharisei male interpretantes, scribebant in membranis Decalogum Moysi, id est, decem verba Legis, complicantes ea et ligantes in fronte, et quasi coronam capiti facientes: ut semper ante oculos moverentur.

R. Erit mihi Dominus. 196.

Ad Bened. Añ. Unus est enim magister vester, qui in coelis est, Christus Dominus.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PERFICE, quaesumus Domine, benignus in nobis observantiae sanctae subsidium: ut quae te auctore facienda cognovimus, te operante impleamus. Per Dominum.

Ad Magnif. Añ. Omnes autem vos fratres estis: et patrem nolite vocare vobis

super terram: unus est enim Pater vester, qui in coelis est: nec vocemini magistri, quia magister vester unus est Christus.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

PROPITIARE, Domine, supplicationibus nostris, et animarumstrarum medere languoribus: ut remissione percepta, in tua semper benedictione laetemur. Per Dominum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xx. b.

IN illo tempore: Ascendens Jesus Jerosolymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, et ait illis: Ecce ascendimus Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, et Scribis, et condemnabunt eum morte. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, cap. ii. post init.

CONSIDERATE, quae mater filiorum Zebedaei cum filiis et pro filiis petat: mater est utique, cui

pro fili^orum hon^ore sollici-
tae, immoder^orior quidem,
sed tamen ignosc^onda men-
sura vot^orum est. Atque
mater aetate longaeva, st^u-
dio religi^osa, solatio desti-
tuta, quae tunc t^oporis,
quando vel iuv^onda, vel
al^onda foret v^olidae prolis
auxilio, abesse sibi liberos
patiebatur, et voluptati
suae mercedem sequ^ontium
Christum praetulerat fili^o-
rum. Qui prima voce vo-
cati a D^omino (ut legimus)
relictis r^etibus et patre se-
cuti sunt eum.

R^y. Dixit Angelus. 197.

Le^octio ii.

HAEC igitur st^udio
mat^ornae sedulitatis
indulgentior obsecrabat
Salvatore^m, dicens: Ut se-
deant hi duo filii mei, unus
ad d^exteram tuam, et alter
ad sinistram in regno tuo.
Etsi error, pietatis tamen
error est. Nesciunt enim
mat^orna viscera patientiam:
etsi voti av^ora, tamen veni^o-
bilis cupiditas, quae non
pecuniae est avida, sed gr^o-
tiae. Nec inverecunda pe-
t^otio, quae non sibi, sed
liberis consul^obat. Matrem
considerate, matrem cogi-
tate.

R^y. Vidi D^ominum. 197.

Le^octio iii.

CONSIDERABAT
Christus matris dile-
ctionem, quae fili^orum mer-

cede grandaevam solabatur
senectam: et desid^oriis licet
fessa mat^ornis, carissim^o-
rum pignorum tolerabat
absentiam. Considerate
etiam fem^onam, hoc est, se-
xum fragili^ore, quem D^ons
propria nondum confirm^o-
verat passio^one. Consid-
erate, inquam, Hevae illius
primae mulieris haeredem,
transfusa in omnes im-
moderate cupiditatis suc-
cessio^one labentem: quam
D^ominus adhuc proprio
sanguine non redemerat,
nondum inolitam affectibus
omnium imm^odici contra
fas hon^oris appetentiam suo
Christus cru^ore diluerat.
Haereditario igitur mulier
delinqu^obat errore.

R^y. Cum audisset. 197.

Ad Benedic^otus, Antipho-
na. Ecce ascendimus
Jerosolymam: et Filius ho-
minis tradetur ad crucifi-
gendum.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

POPULUM tuum,
quaesumus D^omine,
propitius respice: et quos
ab escis carnalibus praeci-
pis abstinere, a noxiis quo-
que vitiis cessare concede.
Per D^ominum.

Ad Magnif. A^ona. Tradetur enim G^ontibus* ad illu-
dendum, et flagellandum,
et crucifigendum.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DEUS innocentiae re-
stitutō et amātor,
dirige ad te tuōrum corda
servōrum : ut spīritus tui
servōre concēpto, et in fide
inveniāntur stābiles, et in
ōpere efficāces. Per Dōmi-
num.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.

Lectio i. Cap. xvi. e.

IN illo tēpore : Dixit
Jesus Pharisaeis : Ho-
mo quidam erat dives, qui
induebātur pūrpura et bys-
so : et epulabātur quotidie
splēdide. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homilia xl. in Evangelia.

EU M, fratres
charīssimi, quem
dives iste, qui in-
duebātur pūrpura
et bysso, et epulabātur
quotidie splēdide, nisi Ju-
daicum pōpulum signat :
qui cultum vitae extērius
hābuit, qui accēptae legis
deliciis ad nitōrem usus
est, non ad utilitatem?
Quem vero Lāzarus ulcēri-
bus plenus, nisi Gentilem
pōpulum figurāliter expri-
mit? Qui dum convērsus
ad Deum peccāta confitēri
sua non erūbuit, huic vul-
nus in cute fuit. In cutis

quippe vūlnere virus a vi-
scēribus trāhitur, et foras
erūmpit.

Ry. Tolle arma tua. 193.

Lectio ii.

QUID est ergo pecca-
tōrum confessio, nisi
quaedam vūlnere rūptio?
Quia peccāti virus salūbri-
ter aperitur in confessiōne,
quod pestifere latebat in
mente. Vūlnere etenim
cutis in superficiem trahunt
humōrem putredinis. Et
confitēdo peccāta quid
aliud āgimus, nisi malum,
quod in nobis latebat ape-
rimus? Sed Lāzarus vul-
nerātus cupiēbat saturāri
de micis, quae cadēbant
de mensa divitis, et nemo
illi dabat : quia Gentilium
quemque ad cognitiōnem
Legis admittēre supēbus
ille pōpulus despiciēbat.

Ry. Ecce odor filii. 194.

Lectio iii.

QUI dum doctrinam
Legis non ad chari-
tatem hābuit, sed ad ela-
tationem, quasi de accēptis
ōpibus tūmuit : et quia ei
verba defluēbant de sciētia,
quasi micae cadēbant
de mensa. At contra, jacē-
tis pāuperis vūlnere lingē-
bant canes. Nonnūquam
solent in sacro elōquio, per
canes praedicatōres intē-
ligi. Canum etenim lingua,
vulnus dum lingit, curat :
quia et doctōres sancti,

dum in confessione peccati nostri nos instruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

R. Det tibi Deus. 195.

Ad Bened. Añā. Fili, recordare * quia recepisti bona in vita tua, et Lázarus similiter mala.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRAESTA nobis, quaesumus Dñe, auxilium grátiae tuae: ut jejuniis et orationibus conveniēter intēti, liberemur ab hóstibus mentis et corporis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añā. Dives ille * guttam aquae pétiit, qui micās panis Lázaro negávit.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ADESTO, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitatem largire poscētib: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta cōserves. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xxi. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum, et principibus sacerdotum parabolam hanc:

Homo erat paterfamilias, qui plantávit vineam, et sepem circúmdedit ei. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 9. in cap. xx. Lucae.

LERIQUE varias significatiōes de vineae appellatione derivant:

sed evidēter Isaías vineam Dómini Sábaoth, domum Israēlesse memorávit. Hanc vineam quis álius, nisi Deus, cōdidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse pégre fuit: non quia ex loco ad locum profectus est Dóminus, qui ubique semper praesens est: sed quia est praesentior diligentibus, negligentibus abest. Multis temporibus ábfuit, ne praeprópera videretur exáctio. Nam quo indulgētiór liberálitás, eo inexcusabiliór pervicácia.

R. Dum exíret. 195.

Lectio ii.

UNDE bene secundum Matthaeum habes, quia et sepem circúmdedit: hoc est, divínae custódiae munitióe vallávit, ne fáci le spiritalium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intelligimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torcularibus inscribúntur; eo quod in his mystéria

Dominicae passionis, modo musti sancto ferventis Spiritu redundantius aestuaverint? Unde ebrii putabantur, quibus Spiritus sanctus inundabat. Ergo et hic fodit torcular, in quod uvae rationabilis fructus interior spiritali infusione deflueret.

Ry. Si Dominus. 195.

Lectio iii.

GLORIFICAVIT turrim, verticem scilicet Legis attollens: atque ita hanc vineam munitam, instructam, ornata, locavit Judaeis. Et tempore fructuum servulos misit. Bene tempus fructuum posuit, non proventum. Nullus enim fructus extitit Judaeorum, nullus vineae hujus proventus, de qua Dominus ait: Expectavi ut faceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non laetitiae vino, non spiritali musto, sed cruento Prophetarum sanguine torcularia redundant.

Ry. Erit mihi. 196.

Ad Bened. Aña. Malos male perdet, * et vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus: ut sacro nos purificante jejunio, sinceris mentibus ad sancta

ventura facias pervenire. Per Dominum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona. Quaerentes eum tenere, * timuerunt turbam, quia sicut Prophetam eum habebant.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DA, quaesumus Dñe, populo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis operibus inhaerendo, tuae semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. xv. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus Phariseis et Scribis parabolam istam: Homo quidam habuit duos filios: et dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiae, quae me contingit. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. Comment. in cap. xv. Lucae post initium.

DIDES, quod divinum patrimonium petentibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentiori

dedit. Nulla Dei regno infirma aetas : nec fides gravatur annis. Ipse certe se iudicavit idoneum, qui poposcit. Atque utinam non recessisset a patre ! impedimentum nescisset aetatis. Sed posteaquam domum patriam derelinquens peregre profectus est, coepit egere. Mérito ergo prodégit patrimonium, qui recessit ab Ecclesia.

R. Pater, peccavi in coelum, et coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus : * Fac me sicut unum ex mercenariis tuis.

V. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor ! surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei.—Fac me.

Lectio ii.

PEREGRE profectus est in regionem longinquam. Quid longinquius, quam a se recedere ; nec regionibus, sed moribus separari : studiis discretum esse, non terris ; et quasi interfuso luxuriae saecularis aestu, divortia habere sanctorum ? Etenim qui se a Christo separat, exul est patriae, civis est mundi. Sed nos non sumus advenae atque peregrini, sed cives sumus sanctorum, et domestici Dei. Qui enim eramus longe, facti sumus prope in

sanguine Christi. Non invideamus de longinqua regione remeantibus : quia et nos fuimus in regione longinqua, sicut Isaias docet. Sic enim habes : Qui sedebant in regione umbrae mortis, lux orta est illis. Regio ergo longinqua, umbra est mortis.

R. Vidi Dominum facie ad faciem : * Et salva facta est anima mea. *V.* Et dixit mihi : Nequaquam vocaberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum.—Et salva.

Lectio iii.

DOS autem, quibus spiritus ante faciem Christus est Dominus, in umbra vivimus Christi. Et ideo dicit Ecclesia : In umbra ejus concupivi, et sedi. Ille igitur vivendo luxuriose, consumpsit omnia ornamenta naturae. Unde tu, qui accepisti imaginem Dei, qui habes similitudinē ejus, noli eam irrationabili foeditate consumere. Opus Dei es : noli ligno dicere, Pater meus es tu : ne accipias similitudinē ligni, quia scriptum est : Similes illis fiant qui faciunt ea.

R. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra eum, divisit filios suos et uxores, dicens : Si percusserit Esau unam turmam, salvabitur altera. * Libera me, Domine, qui dixisti

mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas coeli, et sicut arenam maris, quae prae multitudíne numerári non potest. *V.* Dómine, qui dixisti mihi, Révèrtere in terram nativitátis tuae : Dómine, qui pascis me a juventute mea. — *Líbera me. Glória Patri. Multiplicábo semen.*

Ad Bened. Añã. Vadam ad patrem meum, et dicam ei : Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.*

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DA, quaesumus Dñe, nostris effectum jejuniis salutarem : ut castigatio carnis assumpta, ad nostrarum vegetatióem transeat animarum. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Ephes. v.

RATRES: Estóte imitatóres Dei, sicut filii charísimi: et ambuláte in dilectiône, sicut et Christus diléxit nos, et trádedit semetípsum pro nobis oblatiõem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus.

AUDI, bénigne Cón-
ditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

*S*crutátor alme córdium,
Infirma tu scis virium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissióis grátiam.

*M*ultum quidem peccá-
vimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

*C*oncède nostrum cónteri
Corpus per abstinentiam,
Culpae ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

*P*raesta beáta Trínitas,
Concède simplex Unitas :
Ut fructuósa sint tuis

Jejuniórum múnera. Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. *R.* Ut cus-
tódiant te in ómnibus viis
tuis.

*Ad Magnif. Añã. Dixit autem pater ad servos suos : * Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pé-
dibus ejus.*

Oratio.

QUAESUMUS omni-
potens Deus, vota
humílium réspice : atque
ad defensióem nostram
dexteram tuae majestátis
exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III.

In Quadragesima.

AD MATUTINUM.

*Invitator. Non sit vobis
vanum. Psalm. Veníte. .*

Hymnus. Ex more docti,
cum reliquis usque ad
Lectioes ut in Psalterio. 3.

De libro Génesis.

Lectio. i. *Cap. xxxvii.*

IOSEPH cum sexdecim esset annorum, pascēbat gregem cum fratribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui, accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo. Israël autem diligēbat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum : fecitque ei tunicam polymitam. Vidētes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis filiis amarētur, óderant eum : nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómniūm reférret fratribus suis : quae causa majóris ódii seminárium fuit. Dixitque ad eos : Audíte sómniū meum quod vidi : Putábam, nos ligáre manípulos in agro : et quasi consurgere manípulum meum, et stare, vestrosque manípulos circumstātes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris ? aut subjiciémur ditioni tuae ? Haec ergo causa somniorū atque sermonum, invídiae et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómniū,

quod narrans fratribus, ait : Vidi per sómniū, quasi solem, et lunam, et stellas undecim adoráre me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset, increpávit eum pater suus et dixit : Quid sibi vult hoc sómniū quod vidisti ? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábitus te super terram ?

R. Vidētes Joseph a longe, loquebāntur mútuo fratres, dicētes : Ecce somniátor venit : * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

V. Cumque vidissent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis fratribus plus amarētur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicēbant. — Veníte occidámus.

Lectio ii.

INVIDEBANT ei igitur fratres sui : pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illius in pascēdis grégibus patris morarēntur in Sichem, dixit ad eum Israël : Fratres tui pascunt oves in Sichimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondēte : Praesto sum ; ait ei : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errāntem in agro,

et interrogávit quid quaeret. At ille respóndit: Fratres meos quaero, indica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir: Recesserunt de loco isto: audívi autem eos dicentes: Eamus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invenit eos in Dóthain. Qui cum vidissent eum procul, antequam accéderet ad eos, cogitaverunt illum occidere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidamus eum, et mittamus in cisternam vétèrem: dicemusque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparebit quid illi prosint sómnia sua.

R. Dixit Judas fratribus suis: Ecce Ismahelitæ transeunt; veníte, venundetur, et manus nostrae non polluántur: * Caro enim et frater noster est. V. Quid enim prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinẽ ipsius? melius est ut venundetur.—Caro enim.

Lectio iii.

AUDIENS autem hoc Ruben, nitebátur liberare eum de manibus eorum, et dicebat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sanguinem: sed projícite eum in cisternam hanc, quae est in solitúdine, manúsque vestras

serváte innóxias: hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, et redde patri suo. Confestim igitur ut pervénit ad fratres suos, nudaverunt eum túnica tálari et polymíta: miserúntque eum in cisternam vétèrem, quae non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, viderunt Ismahelítas viatóres venire de Gálaad, et camélos eorum portántes arómata, et resínam, et staeten in Ægyptum. Dixit ergo Judas fratribus suis: Quid nobis prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinem ipsius? Melius est ut venundetur Ismahelítis, et manus nostrae non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermonibus illius. Et praeteréuntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismahelítis viginti argénteis, qui duxérunt eum in Ægyptum.

R. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismahelítis viginti argénteis: * Reversúsque Ruben ad puteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo? V. At illi intíncta túnica Joseph in sanguine hœdi, miserunt qui ferret eam

ad patrem, et diceret: Vide, si tunicam filii tui sit, an non.—Reversusque. Glória Patri. Puer non compareret.

In secundo Nocturno.

Añā. Bonórum meórum. Psalm. Consérva me, cum reliquis. 12.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de sancto Joseph.

Lectio iv. Cap. i.

SANCTORUM vita caeteris norma vivendi est. Ideoque digestam plenius accepimus seriem Scripturarum; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, caeterosque justos legendo cognoscimus, velut quemdam nobis innocentiae trāmitem virtute eorum reseratum imitantibus vestigiis persequamur. De quibus mihi cum frequens tractatus fuerit, hodie sancti Joseph historia occurrat: in quo cum plurima fuerint genera virtutum, praecipue tamen insigne effulsit castimoniae. Justum est igitur, ut cum in Abraham didiceritis impigram fidei devotionem, in Isaac sinceræ mentis puritatem, in Jacob singularem animi laborumque patientiam: ex illa generalitate virtutum in ipsas species disciplinarum intendatis animum.

R̃. Videns Jacob vestimenta Joseph, scidit vesti-

menta sua cum fletu, et dixit: * Fera pessima devoravit filium meum Joseph. V. Tulérunt autem fratres ejus tunicam illius, mittentes ad patrem: quam cum cognovisset pater, ait. — Fera pessima.

Lectio v.

SIT igitur nobis propositus sanctus Joseph tamquam speculum castitatis. In ejus enim moribus, in ejus actibus lucet pudicitia, et quidam splendet castimoniae comes, nitor gratiae. Unde etiam a parentibus plus quam caeteri filii diligebatur. Sed ea res invidiae fuit: quod silentio praetereundum non fuit: hinc enim argumentum totius historiae processit: simul ut cognoscamus, perfectum virum non moveri ulciscendi doloris invidia, nec malorum rependere vicem. Unde et David ait: Si reddidi retribuētibus mihi mala.

R̃. Joseph dum intraret in terram Aegypti, linguam quam non noverat, audivit: manus ejus in laboribus serviérunt: * Et lingua ejus inter principes loquebatur sapientiam. V. Humiliaverunt in compēdibus pedes ejus: ferrum pertransiit animam ejus, donec veniret verbum ejus.—Et lingua.

Lectio vi.

QUID autem esset, quod praefèrri Joseph mereretur caeteris, si aut laedentes laesisset, aut diligentes dilexisset? Hoc enim plerique faciunt. Sed illud mirabile, si diligas inimicum tuum: quod Salvator docet. Jure ergo mirandus, qui hoc fecit ante Evangelium, ut laesus parceret, appetitus ignosceret, venditus non referret injuriam, sed gratiam pro contumelia solveret: quod post Evangelium omnes didicimus, et servare non possumus. Discamus ergo et sanctorum invidiam, ut imitemur patientiam: et cognoscamus, illos non naturae praestantioris fuisse, sed observantioris: nec vitia nescisse, sed emendasse. Quod si invidia etiam sanctos adussit, quanto magis cavendum est, ne inflammet peccatores?

R. Meménto mei, dum bene tibi fuerit: * Ut suggeras Pharaóni, ut educat me de isto cárcere: * Quia furtim sublatus sum, et hic innocens in lacum missus sum. **V.** Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Phárao ministerii tui, et restituet te in gradum prístinum: tunc meménto mei.—Ut suggeras. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Añs. Non sunt loquélæ. Psalm. Coeli enarrant, cum reliquis. 16.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xi. b.

IN illo tempore: Erat Jesus ejiciens daemonium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset daemonium, locutus est mutus, et admiratae sunt turbae. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. cap. xviii. in cap. xi. Lucae.

DAEMONIACUS iste apud Matthaeum non solum mutus, sed et caecus fuisse narratur: curatusque dicitur a Dño, ita ut loqueretur, et videret. Tria ergo signa simul in uno homine perpetrata sunt: caecus videt, mutus loquitur, possessus a daemone liberatur. Quod et tunc quidem carnaliter factum est, sed et quotidie complètur in conversiõne credentium: ut expulso primum daemone, fidei lumen aspiciant; deinde ad laudes Deï tacéntia prius ora laxentur. Quidam autem ex eis dixerunt: in Beelzebub principe daemoniorum ejicit daemónia. Non haec

aliqui de turba, sed Pharisaei calumniabantur et Scribae, sicut alii Evangelistae testantur.

R. Mérito haec patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustias animae ejus, dum deprecaretur nos, et non audivimus : * Idcirco venit super nos tribulatio. *V.* Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolite peccare in puerum ; et non audistis me ?—Idcirco.

Lectio viii.

TURBIS quippe, quae minus eruditae videbantur, Dñi semper facta mirantibus ; illi contra, vel negare haec, vel quae negare nequiverant, sinistra interpretatione pervertere laborabant : quasi non haec divinitatis, sed immundi spiritus opera fuissent. Et alii tentantes, signum de coelo quaerebant ab eo. Vel in morem Eliae ignem de sublimi venire cupiebant ; vel in similitudinem Samuelis tempore aestivo mugire tonitrua, coruscare fulgura, imbres ruerere : quasi non possent et illa calumniari, et dicere, ex occultis et variis aeris passionibus accidisse : At tu, qui calumniaris ea quae oculis vides, manu tenes, utilitate sentis ; quid feceris de iis quae de coelo venerint ? Utique

respondēbis, et Magos in Aegypto multa signa fecisse de coelo.

R. Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolite peccare in puerum ; et non audistis me ? * En sanguis ejus exquiritur.

V. Mérito haec patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustias animae ejus, dum deprecaretur nos, et non audivimus.—En sanguis.

Lectio ix.

IPSE autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitata respondit : ut vel sic compellerentur credere potentiae ejus, qui cordis videbat occulta. Si autem omne regnum in seipsum divisum desolatur : ergo Patris et Filii et Spiritus sancti regnum non est divisum ; quod sine ulla contraditione, non aliquo impulsu desolandum, sed aeterna est stabilitate mansurum. Si autem satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ipsius, quia dicitis, in Beelzebub ejicere me daemonia ? Hoc dicens, ex ipsorum confessione volebat intelligi, quod in eum non credendo, in regno diaboli esse elegissent

quod útique advérsus se
divisum stare non posset.

R. Lamentabátur Jacob
de duóbus filiis suis : Heu
me, dolens sum de Joseph
pérdito, et tristis nimis de
Bénjamin ducto pro alimó-
niis : * Precor coeléstem
Regem, ut me doléntem
nimium fáciat eos cernere.
V. Prostérnens se Jacob
veheménter cum lácrymis
pronus in terram, et adó-
rans, ait. — Precor coelé-
stem. Glória Patri. Pre-
cor coeléstem.

AD LAUDES.

Añae. 1. Fac benígne *
in bona voluntáte tua, ut
aedificéntur, Dómine, muri
Jerúsalem. *Psalmus* Mise-
rere, cum reliquis. 173.

2. Dóminus * mihi adjú-
tor est, non timébo quid
fáciat mihi homo.

3. Deus misereátur no-
stri, * et benedícat nos.

4. Vim virtútis suae *
oblívis est ignis : ut púeri
tui liberaréntur illaesi.

5. Sol et luna * laudáte
Deum : quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Capitulum. *Ephes. v.*

ERATRES : Estóte
imitatóres Dei, sicut
filii caríssimi : et ambuláte
in dileccióné, sicut et Chri-
stus diléxit nos, et trádidit
semetípsum pro nobis ob-
lationém, et hóstiam Deo
in odórem suavitátis.

Hymnus.

O SOL salútis, íntimis
Jesu refúlgé ménti-
bus,

Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptáble,
Da, lacrymárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Benedíctus, **Añae.** Cum
fortis armátus * custódit
átrium suum, in pace sunt
ómnia quae póssidet.

Oratio.

O UAESUMUS omni-
potens Deus, vota
humílium réspice : atque
ad defénsiónem nostram,
délixeram tuae majestátis
exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Añae. Et cum ejecísset
Jesus * daemónium, locútus

est mutus, et admiratae sunt turbae.

AD TERTIAM.

Añā. Si in dígito Dei * ejicio daemónia, profecto pervénit in vos regnum Dei.

Capitul. Fratres : Estóte imitatóres, ut supra. 215.

R̃. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. Ṽ. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Ṽ. Scápolis suis obumbrábit tibi. R̃. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Añā. Qui non cólligit mecum, * dispérgit : et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. *Ephes. v. b.*

HOC enim scitóte intel-
ligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idólorum sérvitus, non habet haereditátem in regno Christi et Dei.

R̃. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis. Ṽ. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

Ṽ. Scuto circúmdabit te veritas ejus. R̃. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Añā. Cum immúndus spíritus * exierit ab hómine, ámbulat per loca ina-

quósa, quaerens réquiem, et non invenit.

Capitulum. *Ephes. v. c*

ERATIS enim ali-
quándo ténebrae ; nunc autem lux in Dómino Ut filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

R̃. br. Scuto circúmdabit te, * Veritas ejus. Scuto. Ṽ. Non timébis a timóre noctúrno. Veritas. Glória Patri. Scuto.

Ṽ. Angelis suis Deus mandávit de te. R̃. Ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añā et Psalmus Dixit Dñs, cum reliquis de Dominica. 137.

Capitul. Fratres : Estóte. Hymnus. Audi, benígne Cōnditor. 209.

Ṽ. Angelis suis Deus mandávit de te. R̃. Ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Añā. Extól-
lens vocem * quaedam múl-
lier de turba, dixit : Beátus venter qui te portávit, et úbera quae suxísti. At Je-
sus ait illi : Quinimo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Oratio. Quaesumus omni-
potens, ut supra. 215.

Post Vesperas dicuntur
Vesperae Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalterio.
Hymn. Ex more. 3. Añae
et Psalmi Nocturnorum de
Psalterio. 52.

Et sic dicitur etiam in
aliis sequentibus Feriis.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.

Lectio i. *Cap. iv. d.*

IN illo tempore : Dixit
Jesus Phariseis :
Utique dicētis mihi hanc
similitudinē : Médice cu-
ra te ipsum : quanta audí-
vimus facta in Caphár-
naum, fac et hic in pátria
tua. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 4. in cap. iv. Lucae,
post medium.*

IN mediocris in-
vidia próditur,
quae civicae cha-
ritátis oblita, in
acérba ódia causas amoris
inflexit. Simul hoc exem-
plo pariter et oráculo de-
claratur, quod frustra opem
misericórdiae coeléstis ex-
péctes, si aliénac fructibus
virtútis invidéas. Asper-
nátor enim Dñs invidórum
est : et ab iis qui divina
beneficia in aliis persequún-
tur, miracula suae pote-
státis avértit. Dominicae
quippe carnis actus, divi-
nitátis exemplum est : et

invisibília nobis ejus, per
ea quae sunt visibília de-
monstrántur.

R. Tóllite hinc vobis-
cum múnera, et ite ad
dóminum terrae : et cum
invenéritis, adoráte eum
super terram : Deus au-
tem meus fáciat eum vobis
placábilem : et remittat et
hunc fratrem vestrum vo-
biscum, et eum quem te-
net in vínculis. **V.** Súmte
de óptimis terrae frúgibus
in vasis vestris, et deférte
viro múnera. — Deus au-
tem.

Lectio ii.

NON otiose itaque Sal-
vátor excúsat, quod
nulla in pátria sua miracula
virtútis operátus sit : ne for-
tássis áliquis viliórem pá-
triae nobis esse debére putá-
ret afféctum. Neque enim,
cives póterat non amáre,
qui amáret omnes : sed ipsi
se charitáte pátriae, dum
invident, abdicárunť. In ve-
ritáte dico vobis : multae
viduae fuérunt in diébus E-
líae. Non quia Elíae dies
fuérunt, sed in quibus Elías
operátus est : aut quia Elías
dies faciébát illis, qui in ejus
opéribus lucem vidébant
grátiae spiritalis, et conver-
tebántur ad Dóminum.
Et ideo aperiebátur coelum
vidéntibus aetérna et divi-
na mystéria, claudébátur,
et fames erat quando nulla

erat cognoscendae divinitatis ubertas. Sed de hoc plénius diximus, cum de vídus scriberémus.

R. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinávítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrymae, et non póterat se continére. *V.* Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo.—Festinávítque.

Lectio iii.

ET multi leprósi erant in Judaea tempóribus Eliséi Prophétae: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmát, et ad stúdiúm venerándae divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso officio stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína beneficia, sed observántibus deferúntur. Diximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías directus est, typum Ecclesiæ prae-míssum. Pópulus Ecclesiá congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienigenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsqvam

mystico baptizarétur in flúmine, idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo coepit esse sine ruga.

R. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vivere. *V.* Bién-nium ením est quod coepit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti.—Ite. Glória Patri. Ite.

AD LAUDES.

Antiphona et Psalmus Miserére, cum reliquis de Psalterio. 64.

Capitulum. *Isaiae* lviii.

QUASI tuba exálta vocem tuam: et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymn. O sol salutis. 215.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. *Añs.* Amen dico vobis, * quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 66.

Oratio.

CORDIBUS nostris, quaesumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: ut sicut ab escis carnalibus abstinemus; ita sensus quoque nostros a noxiis retrahamus excessibus. Per Dominum nostrum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD VESPERAS.

Añsa. Inclinauit. Psalm. Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 141.

Capitulum. Joëlis ii. d.

INTER vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et dicent: Parce, Domine, parce populo tuo; et ne des haereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes.

Hymnus. Audi, benigne Conditor. 209.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnific. Añsa. Jesus autem transiens * per medium illorum ibat.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 143.

Oratio.

SUBVENIAT nobis, Domine, misericordia tua: ut ab imminenti- bus peccatorum nostrorum

periculis, te mereamur protegente eripi, te liberante salvári. Per Dominum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xviii. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si peccaverit in te frater tuus, vade, et corripe eum inter te et ipsum solum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xvi. de Verbis

Dñi, tom. 10. post initium.

QUARE illum corripis? Quia tu doles, quod peccaverit in te? Absit. Si amore tui id facis, nihil facis: si amore illius facis, optime facis. Denique in ipsis verbis attende, cujus amore id facere debeas, utrum tui, an illius. Si te audierit, inquit, lucratus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucreris illum. Sic faciendo lucraris: nisi fecisses, perierat. Quid est ergo, quod plerique homines ista peccata contemnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hominem peccavi. Noli contemnere: in hominem peccasti.

R. Nuntiaverunt Jacob dicentes: Joseph filius tuus

vivit, et ipse dominatur in tota terra Ægypti: quo audito revixit spiritus ejus, et dixit: * Sufficit mihi, vadam et videbo eum antequam moriar. *℣.* Cumque audisset Jacob quod filius ejus viveret; quasi de gravi somno evigilans, ait. — Sufficit mihi.

Lectio ii.

UIS nosse, quia in hominem peccando, peristi? Si te ille in quem peccasti, corripuerit inter te et ipsum solum, et audieris illum, lucratus est te. Quid est: Lucratus est te; nisi quia perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quomodo te lucratus est? Nemo ergo contemnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apostolus: Sic autem peccantes in fratres, et percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis: ideo quia membra Christi omnes facti sumus. Quomodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

R. Joseph dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non noverat, audivit: manus ejus in laboribus serviérunt: * et lingua ejus inter principes loquebatur sapientiam. *℣.* Humiliaverunt in compedibus pedes ejus: ferrum pertransiit ani-

mam ejus, donec veniret verbum ejus. — Et lingua.

Lectio iii.

NEMO ergo dicat, quia non peccavi in Deum, sed peccavi in fratrem: in hominem peccavi; leve, vel nullum peccatum est. Forte inde dicis: Leve est; quia cito curatur. Peccasti in fratrem: fac satis, et sanatus es. Cito fecisti mortiferam rem; sed remedium cito invenisti. Quis nostrum speret regnum coelorum, fratres mei, quando dicit Evangelium: Qui dixerit fratri suo, fatue; reus erit gehennae ignis? Magnus terror; sed vide ibi remedium. Si obtuleris munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te, relinque ibi munus tuum ante altare. Non irascitur Deus, quia differs imponere munus tuum; te quaerit Deus magis, quam munus tuum.

R. Meménto mei, dum bene tibi fuerit, * Ut suggeras Pharaóni, ut educat me de isto cárcere: * Quia furtim sublatus sum, et hic innocens in lacum missus sum. *℣.* Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Phárao ministérii tui, et restituet te in gradum pristinum: tunc meménto mei. — Ut suggeras.

Glória Patri. Quia furtim.

Ad Benedictus, Añā. Si duo ex vobis* consenserint super terram: de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

EXAUDI nos, omnipotens et miséricors Deus: et continéntiae salutaris propítius nobis dona concede. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Añā. Ubi duo vel tres* congregáti fuerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

TUA nos, Dómine, protectione defénde: et ab omni semper iniquitate custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangelii secúndum Matthaeum.

Léctio i. Cap. xv.

IN illo témpore: Accesserunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribae et Phariseae, dicétes: Quare discipuli tui transgrediúntur traditionem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. *Comment. in cap. xv. Matthaei.*

IRA Pharisaeorum Scribarumque stultitia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiones, et praecepta non servet. Non enim lavant manus suas, cum panem manducant. Manus, id est, ópera, non córporis útique, sed ánimae lavandae sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredimini mandátum Dei propter traditionem vestram? Falsam calúnniam vera responsióne confutat. Cum, inquit, vos propter traditionem hóminum praecepta Dómini negligátis; quare discipulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

R7. Mérito haec. 214.

Léctio ii.

NAM Deus dixit: Honóra patrem et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriáture. Vos autem dicitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum aut matrem suam. Honor in Scriptúris

non tantum in salutatióibus et officiis deferendis, quantum in eleemósynis, ac múnorum oblatiõe senti-
tur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quae vere víduae sunt. Hic honor donum intelligitur. Et in álio loco : Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui laborant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere : et dignus sit operárius mercéde sua.

R. Dixit Ruben. 214.

Lectio iii.

PRAECEPERAT Dóminus, vel imbecillitátes, vel aetátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitae necessariis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribae et Pharisaei subvértre, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos filios, ut si quis ea, quae paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est Pater, oblátio Dñi praeponátur paréntum munéribus : vel certe ipsi paréntes, quae Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiebat, ut oblátio liberórum sub

ocasiõe templi et Dei, in sacerdotum lucra céderet.

R. Lamentabátur. 215.

Ad Benedíctus, Antiph. Audíte et intelligite * traditiões, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRAESTA nobis, quae sumus Dómine : ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vitiis abstinentes, propitiatiõe tuam facilius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiph. Non lotis mánibus * manducáre, non cóinquinat hóminem.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

CONCEDE quae sumus omnipotens Deus : ut qui protectiões tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. iv. f.

IN illo témpore : Surgens Jesus de synagoga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis febribus. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.
*Lib. 4. in Lucae cap. iv.
circa finem.*

IDE cleméntiam
Dñi Salvatoris :
nec indignatione
commótus, nec
scélere offénsus, nec injúria
violátus Judaeam désertit :
quin étiam immemor injú-
riae, memor cleméntiae,
nunc docéndo, nunc libe-
rándo, nunc sanádo, in-
fidae plebis corda demúl-
cet. Et bene sanctus Lucas
virum ab spíritu nequítiae
liberátum ante praemisit,
et subdit féminae sanitátē.
Utrúmque enim sexum Dó-
minus curatúrus advénérat :
sed prior sanári débuit, qui
prior creatus est ; nec prae-
termitti illa, quae mobili-
tate magis animi, quam pra-
vitate peccáverat.

R. Vidéntes Joseph. 210.

Lectio ii.

SABBATO medicinae
Dominicae ópera
coepta significat, ut inde
nova creatúra coeperit, ubi
vetus creatúra ante desívit :
nec sublege esse Dei Fílium,
sed supra legem in ipso
principio designáret : nec
solvi legem, sed impléri.
Neque enim per legem, sed
verbo factus est mundus,
sicut légimus : Verbo Dñi
coeli firmáti sunt. Non sól-
vitur ergo lex, sed implétur :
ut fiat renovátio hóminis

jam labéntis. Unde et Apó-
stolus ait : Expoliántes vos
vétērem hóminem, indúite
novum, qui secúndum Deum
creátus est.

R. Dixit Judas. 211.

Lectio iii.

ET bene sabbato coe-
pit, ut ipsum se ostē-
deret creatórem, qui ópera
opéribus intéxeret, et pro-
sequerétur opus, quod ipse
jam coeperat : ut si domum
faber renováre dispónat,
non a fundaméntis, sed a
culmínibus incipit sólvere
vetustátē. Itaque ibi prius
manum ádmovet, ubi ante
desíerat : desínde a minóri-
bus incipit, ut ad majóra
pervéniat. Liberáre a dae-
mone et hómines, sed in
verbo Dei possunt : resurre-
ctiónem mórtuis imperáre,
divínae solus est potestátis.
Fortáassis étiam in typo mu-
lieris illius socrus Simónis
et Andréae váriis críminum
fébribus caro nostra lan-
guébat, et diversárum cu-
piditátum immódicis aestu-
abat illécebris. Nec minóre
febrem amoris esse díxerim,
quam calóris. Itaque illa
ánimum, haec corpus in-
flámmat. Febris enim no-
stra, avaritia est : febris
nostra, libído est : febris no-
stra, luxúria est : febris
nostra, ambítio est : febris
nostra, iracúndia est.

R. Extrahéntes. 211.

Ad Bened. Añā. Exibant autem daemōnia * a multis clamāntia, et dicēntia, quia tu es Christus Filius Dei : et increpans non sinēbat ea loqui, quia sciēbant ipsum esse Christum.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

MAGNIFICET te, Dōmine, sanctōrum tuōrum Cosmae et Damiāni beāta solēmnitas : qua et illis glōriam sempitērnā, et opem nobis ineffābili providētia contulisti. Per Dōminum.

Ad Magnif. Añā. Omnes qui habēbant infirmos, * ducēbant illos ad Jesum, et sanabāntur.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

SUBJECTUM tibi pópulum, quaesumus Dōmine, propitiatio coelēstis amplifcet : et tuis semper faciat servīre mandātis. Per Dōminum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio i. Cap. iv.

IN illo tēpore : Venit Jesus in civitatem Samariāe, quae dicitur Sichar : juxta praedium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xv. in Joann. post initium.

AM incipiunt mysteria. Non enim frustra fatigatur Jesus : non enim frustra fatigatur virtus Dei : non enim frustra fatigatur, per quem fatigati recreantur : non enim frustra fatigatur, quo deserente fatigamur, quo praesente firmamur. Fatigatur tamen Jesus, et fatigatur ab itinere, et sedet, et juxta puteum sedet, et hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid : intentos nos faciunt : ut pulsatus, hortantur. Ipse ergo aperiat et nobis et vobis, qui dignatus est ita hortari, ut diceret : Pulsate, et aperietur vobis.

R7. Videns Jacob. 212.

Lectio ii.

TIBI fatigatus est ab itinere Jesus. Invenimus virtutem Jesum : et invenimus infirmum Jesum : fortem, et infirmum. Fortem, quia in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : hoc erat in principio apud Deum. Vis videre quam iste Filius Dei fortis sit ? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso

factum est nihil : et sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius, per quem sine labore facta sunt omnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Fortitudo Christi te creavit : infirmitas Christi te recreavit. Fortitudo Christi fecit, ut quod non erat, esset : infirmitas Christi fecit, ut quod erat, non periret. Condidit nos fortitudine sua, quaesivit nos infirmitate sua.

Rz. Joseph dum. 212.

Lectio iii.

NUTRIT ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallina pullos suos : huic enim se similem fecit. Quoties volui, inquit ad Jerusalem, congregare filios tuos sub alas tamquam gallina pullos suos, et noluisti? Videtis autem, fratres, quemadmodum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla enim alia avis, quod sit mater, agnoscitur. Videmus nidificare passerres quoslibet ante oculos nostros : hirundines, ciconias, columbas quotidie videmus nidificare : quos, nisi quando in nidis videmus, parentes esse non agnoscimus. Gallina vero sic infirmatur in pullis suis, ut etiam si ipsi pulli non sequantur, filios non videas, matrem tamen intelligas.

Rz. Meménto mei. 213.

Ad Bened. Aña. Aquam, quam ego dederó, * si quis biberit ex ea, non sitiet in aeternum.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

JEJUNIA nostra, quaesumus Dómine, benigno favóre proséquere : ut sicut ab alimentis abstinemus in corpore ; ita a vitiis jejunemus in mente. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona. Dómine, * ut video, Prophéta es tu : patres nostri in monte hoc adoraverunt.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

PRAESTA quaesumus, omnipotens Deus : ut qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvante, vincamus. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. viii.

IN illo tempore : Perrexit Jesus in montem Oliveti, et diluculo iterum venit in templum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Tract. xxxiii. in Joannem,
post initium.*

IESUS perrexit in montem Oliveti, in montem fructuosum, in montem unguenti, in montem chrismatis. Ubi enim debebat docere Christum, nisi in monte Oliveti? Christi enim nomen a chrismate dictum est: chrisma autem Graece, Latine unctio nominatur. Ideo autem nos unxit, quia luctatores contra diabolum fecit. Et diluculo iterum venit in templum, et omnis populus venit ad eum: et sedens docebat eos, et non tenebatur, quia nondum pati dignabatur. Nunc jam attendite, ubi ab inimicis tentata sit Domini mansuetudo.

R. Mérito haec. 214.

Lectio ii.

ADDUCUNT autem illi Scribae et Pharisaei mulierem in adultério deprehensam, et statuerunt eam in medio, et dixerunt ei: Magister, haec mulier modo deprehensa est in adultério: in lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare: tu ergo quid dicis? Haec autem dicebant tentantes eum: ut possent accusare eum. Unde accusare? Numquid ipsum in

aliquo facinore deprehenderant, aut illa mulier ad eum aliquo modo pertinuisse dicebatur?

R. Dixit Ruben. 214.

Lectio iii.

INTELLIGAMUS, fratres, admirabilem mansuetudinem in Domino fuisse. Animadvertunt eum nimium esse mitem, nimium esse mansuetum. De illo quippe fuerat ante praedictum: Accingere gladio tuo circa femur tuum potentissime. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna: propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Ergo attulit veritatem ut doctor, mansuetudinem ut liberator, iustitiam ut cognitor. Propter haec eum esse regnaturum in Spiritu sancto Propheta praedixerat. Cum loqueretur, veritas agnoscebatur: cum adversus inimicos non moveretur, mansuetudo laudabatur. Cum ergo de duobus istis, id est, de veritate et mansuetudine ejus, inimici livore et invidia torquerentur: in tertio, id est iustitia, scandalum posuerunt.

R. Lamentabatur. 215.

Ad Bened. Añ. Inclinavit se Jesus, et scribebat in terra: Si quis sine peccato est, mittat in eam lapidem.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRAESTA quaesumus, omnipotens Deus : ut qui se, affligendo carnem, ab alimentis abstinent ; se-ctando justitiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Galat. iv. c.*

RATRES : Scri-
ptum est : quón-
iam Abraham
duos filios há-
buit : unum de ancilla, et
unum de libera. Sed qui de
ancilla, secúndum carnem
natus est : qui autem de libe-
ra, per repromissionē : quae
sunt per allegoriam dicta.

Hymnus.

AUDI, benígne Cón-
ditor,

Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium :
Ad te reversis exhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem peccávi-
mus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concede nostrum cón-
teri

Corpus per abstinéntiam,
Culpaē ut relínquant pá-
bulum

Jejúna corda críminum.

Praesta beáta Trínitas,
Concede simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Ad Magnif. Añña. Nemo
te condemnávit múlter ?
nemo, Dómine : nec ego te
condemnábo : jam ámplius
noli peccáre.

Oratio.

CONCEDE quaesu-
mus, omnipotens
Deus : ut qui ex mérito no-
strae actiónis affligimur,
tuae grátiae consolatióne
respirémus. Per Dóminum
nostrum.

DOMINICA IV.

In Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitator. Non sit vobis.

Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Ex more docti, cum
reliquis usque ad Lectiones
ut in Psalterio. 3.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. iii

MOYSES autem
pascébat oves Je-
thro sóceri sui sa-
cerdótis Mádian:
cumque minásset gregem
ad interióra desérti, venit
ad montem Dei Horeb. Ap-
paruitque ei Dóminus in

flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardérét, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visionem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc, solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses faciém suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

R. Locútus est Dñs ad Móysen, dicens: Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimítttere pópulum meum, nisi in manu forti. *V.* Clamor filiórum Israël venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem.—Ut dimíttat.

Lectio ii.

QUI ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui praesunt opéribus: et sciens dolórem

ejus, descénde ut liberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quae fluit lacte et melle, ad loca Chananaei, et Hethaei, et Amorrhaei, et Pherezaei, et Hevaei, et Jebusaei. Clamor ergo filiórum Israël venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israël de Ægypto.

R. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit: Haec dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacrificet mihi in desérto. *V.* Dñs Deus Hebraeórum misit me ad te, dicens. — Dimítte.

Lectio iii.

DIXITQUE Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israël de Ægypto: Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébissignum, quod miserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israël, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si dñxerint mihi: Quod est

nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israël: Qui est, misit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Móysen: Haec dices filiis Israël: Dñs Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in aeternum, et hoc memoriale meum in generationem et generationem.

R. Cantemus Dómino: glorióse enim honorificatus est, equum et ascensorem projecit in mare. * Adjutor et protector factus est mihi Dóminus in salutem. V. Dóminus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus.—Adjutor. Glória Patri. Adjutor.

In secundo Nocturno.

Añ. Bonórum meórum.

Psalm. Consérva me, cum reliquis. 12.

Sermo S. Basilli Magni.

Homilia i. de jejunió, ante medium.

Lectio iv.

MOYSEN per jejúnium nóvimus in montem ascendisse: neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adf're, atque in caliginem ingredi, nisi jejúnio múnitus. Per jejúnium mandáta dígitó Dei in tábulis conscripta suscepit. Item

supra montem jejúnium legis latae conciliátor fuit: inférius vero gula ad idololatriam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bñbere, et surrexérunt ludere. Quadragínta dírum labórem ac persévérantiam Dei servo continuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebrietas easam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígitó conscriptas jejúnium accépit, has ebrietas contrívit, Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accipere.

R. In mari viae tuae, et sémitae tuae in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. V. Transtulísti illos per Mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiám. — Deduxísti.

Lectio v.

U NO témporis momén-
to ob gulam pópulus ille per máxima prodigia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatriam turpíssime devolúus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delicias vero salutem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit?

nonne esca una, propter quam primogénita vendidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem reddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívít, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri praecépít, monens, quaecúmque ex vite procederent, ne attingeret, non vinum, non sícera biberet. Jejúnium Prophétas génuít, poténtes confirmat atque róborat.

R. Qui persequébántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in columna nubis ductor eórum fuísti. *V.* Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.—Et in columna.

Lectio vi.

J EJUNIUM legislátóres sapiéntes facit: ánimae óptima custódia, córporis sócius secúrus, fortibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc praeterea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiae ópifex est, in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaraeum sanctíficat, sacerdotem pérficit:

neque enim fas est sine jejúnio sacrificium attingere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrificium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Ellám magnae visiónis spectatórem fecit: quadraginta namque diérum jejúnio cum ánimam purgáset, in spelúnca mérui, quantum fas est hómini Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínae minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

R. Móyses famulus Dei jejunávit quadraginta diébus et quadraginta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. *V.* Ascéndens Móyses in montem Sínei ad Dóminum, fuit ibi quadraginta diébus et quadraginta nóctibus.—Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Añ. Non sunt loquélæ. *Psalmus* Coeli enarrant, cum reliquis. 16.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. vi.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberíadis:

et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quae faciebat super his qui infirmabantur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. xxiv. in Joannem.

MIRACULA, quae fecit Dominus noster Jesus Christus, sunt quidem divina opera, et ad intelligendum Deum de visibilibus admonent humanam mentem. Quia enim ille non est talis substantia, quae videri oculis possit; et miracula ejus, quibus totum mundum regit, universamque creaturam administrat, assiduitate viluerunt ita, ut pene nemo dignetur attendere opera Dei mira et stupenda in quolibet seminis grano: secundum ipsam suam misericordiam servavit sibi quaedam, quae faceret opportuno tempore praeter usitatum cursum ordinemque naturae; ut non majora, sed insolita videndo stuperent, quibus quotidiana viluerant.

R. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus: **V.** Videntes seniores claritatem vultus ejus, admirantes timuerunt valde. **V.** Cumque descendisset de monte Sinai, portabat duas tabulas testimonii, ignorans quod cornuta

esset facies ejus ex consortio sermonis Dei.—Videntes.

Lectio viii.

MAJUS enim miraculum est gubernatio totius mundi, quam saturatio quinque millium hominum de quinque panibus. Et tamen hoc nemo miratur: illud mirantur homines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit universum mundum, nisi ille, qui de paucis granis segetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multiplicat de paucis granis segetes, inde in manibus suis multiplicavit quinque panes: potestas enim erat in manibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi semina erant, non quidem terrae mandata, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicata.

R. Ecce mitto Angelum meum, qui praecedat te, et custodiat semper: **V.** Observa et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligentes te affligam: et praecedet te Angelus meus. **V.** Israel si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum: ego enim Dominus.—Observa.

Lectio ix.

HOC ergo admotum est sensibus, quo erigeretur mens: et exhibitum

óculis, ubi exercerétur intellectus: ut invisibilem Deum per visibilia ópera miráremur, et erecti ad fidem, et purgati per fidem, étiam ipsum invisibilem vidére cuperémus, quem de rebus visibilibus invisibilem noscerémus. Nec tamen súfficit haec intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

R. Atténdite pópule meus legem meam: * Inclínate aurem vestram in verba oris mei. *V.* Apériam in parábolis os meum: loquar propositiões ab infíto saeculi.—Inclináte aurem. Glória Patri. Inclínate aurem.

AD LAUDES.

Añae. 1. Tunc acceptábis * sacrificium justítiae, si avérteris faciē tuam a peccátis meis. *Psalmus* Miserere, cum reliquis. 173.

2. Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3. Benedícat nos Deus, * Deus noster, benedícat nos Deus.

4. Potēns es, Dómine, * erípere nos de manu forti: líbera nos Deus noster.

5. Reges terrae * et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum. Galat. iv. c.

FRATRES: Scriptum est: quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de ancilla, et unum de líbera. Sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissionem: quae sunt per allegóriam dicta.

Hymnus.

O SOL salutis, íntimis Jesu refúlgē méntibus,

Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat chárítas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Laetémur et nos in viam
Tua redúcti délixera.

T'e prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiānt te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, Añae. Cum sublevásset óculos * Jesus,

et vidisset máximam multitudinem venientem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

QONCEDE quaesumus, omnipotens Deus : ut qui ex mérito nostrae actiónis affligimur, tuae grátiae consolatióne respíremus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Añā. Accépit ergo * Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

AD TERTIAM.

Añā. De quinque páribus * et duóbus pscibus satiávit Dóminus quinque millia hóminum.

Capitulum. Fratres. 232.

R. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. *V.* Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pen- nis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Añā. Satiávit Dóminus * quinque mília hóminum de quinque páribus et duóbus pscibus.

Capitulum. *Galat. iv. d.*

LAETARE stérilis, quae non paris : erúmpe, et clama, quae non

párturis : quia multi filii désertae, magis quam ejus quae habet virum.

R. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis. *V.* Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

V. Scuto circúmdabit te véritas ejus. *R.* Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Añā. Illi ergo * hómines cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicebant : quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. *Galat. iv. d.*

ITAQUE, fratres, non sumus ancillae filii, sed líberae : qua libertáte Christus nos liberávit.

R. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. *V.* Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añā et Ps. Dixit Dñs, cum reliquis. *Capitulum.* Fratres : Scriptum est. 232. Hymn. Audi, benigne. 227.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Añā. Sú-
biit ergo in montem Jesus,
et ibi sedebat cum disci-
pulis suis.

Oratio. Concède quaesu-
mus. 233.

Post Vesperas diei dicun-
tur Vesperae Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalt. 52.
Hymn. Ex more docti. 3.
Añae et Psalmi Nocturno-
rum de Psalterio. 52.

Et sic dicitur etiam in aliis
sequentibus Feriis.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Joannem.

Lectio i. Cap. ii. c.

IN illo tempore ; Prope
erat Pascha Judaeó-
rum, et ascendit Jesus Jero-
solymam ; et invenit in tem-
plo vendentes boves, et oves,
et columbas. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Tractatu x. in Joannem,
post initium.*

QUID audivimus
fratres ? Ecce
templum illud fi-
gúra adhuc erat,
et ejecit inde Dñs omnes
qui sua quaerebant qui ad
núndinas vénerant. Et quae
ibi vendebant illi ? Quae
opus habebant homines in
sacrificiis illius temporis.
Novit enim charitas vestra,

quod sacrificia illi pópulo
pro ejus carnalitate, et corde
adhuc lapideo, talia data
sunt, quibus teneretur, ne
in idóla deflúeret ; et immo-
labant ibi sacrificia, boves,
oves et columbas. Nostis,
quia legistis.

R. Vos qui transitóri
estis Jordánem, aedificáte
altáre Dño, * De lapídibus
quos ferrum non tétigit ; et
offérte super illud holocáu-
sta, et hóstias pacíficas Deo
vestro. **V.** Cumque intra-
véritis terram, quam Dñs
datúrus est vobis, aedificáte
ibi altáre Dómino.—De.

Lectio ii.

NON ergo magnum
peccátum, si hoc ven-
debant in templo, quod
emebátur ut offerretur in
templo ; et tamen ejecit
inde illos. Quid si ibi ebrío-
sos inveníret, quid fáceret
Dóminus, si vendentes ea
quae licita sunt, et contra
justítiam non sunt (quae
enim honeste emúntur, non
illicite vendúntur) expulit
tamen, et non est passus
domum oratiónis fieri do-
mum negotiátionis ?

R. Audi Israël praecep-
ta Dñi, et ea in corde tuo
quasi in libro scribe : * Et
dabo tibi terram fluéntem
lac et mel. **V.** Obsérva ígi-
tur, et audi vocem meam : et
inimicus ero inimicis tuis.—
Et dabo.

Lectio iii.

Sⁱ negotiatiōnis domus non debet fieri domus Dei, potatiōnis debet fieri? Nos autem quando ista dicimus, strident dētibz suis advērsus nos : et consolātur nos Psalmus, quem audīstis : Striderunt in me dētibz suis. Nō vimus et nos audire unde curēmur : etsi ingeminātur flagēlla Christo, quia flagellātur sermo ipsius. Congregāta sunt, inquit, in me flagēlla, et nesciebam. Flagellātus est flagellis Iudaeōrum : flagellātur blasphēmiis falsōrum Christianōrum : multiplicant flagēlla Dōmino Deo suo, et nesciunt. Faciāmus nos, quantum ipse adjuvat. Ego autem, cum mihi molesti essent, induēbam me cilicio, et humiliābam in jejūnio ānimam meam.

R. Sicut fui cum Mōyse, ita ero tecum, dicit Dñs. Confortāre, et esto robustus : introdūces pōpulum meum ad terram lacte et melle manāntem. *V.* Noli timēre, quōniam tecum sum : ad quaecūque perrexeris, non dimittam te, neque derelinquam. — Confortāre. Glōria Patri. Confortāre.

AD LAUDES.

Añā et Psalm. Miserere, cum reliquis de Psalt. 64.

Capitulum. Isaiae lviii.

Q^UAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam : et annūtia pōpulo meo scēlera eōrum, et dōmui Jacob peccāta eōrum.

Hymn. O sol salutis. 232.

V. Angelis suis Deus mandāvit de te. *R.* Ut custōdiant te in omnibz viis tuis.

*Ad Bened. Añā. Auferte ista hinc, * dicit Dñs : et nolite facere domum Patris mei domum negotiatiōnis.*

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

P^RAESTA quaesumus, omnipotens Deus : ut observatiōnes sacras ānnua devotiōne recolētes, et corpore tibi placeāmus, et mente. Per Dōminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD VESPERAS.

Añā. Inclināvit. Psalmus Dilēxi, cum reliquis de Psalterio. 141.

Capitulum. Joēlis ii. d.

I^NTERvestibulum et altāre plorābunt sacerdōtes ministri Dōmini, et dicent : Parce, Dōmine, parce pōpulo tuo : et ne des haereditātem tuam in opōrbrium, ut dominentur eis natiōnes.

Hymn. Audi, benigne. 227.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Añs. Sóluite templum hoc, * dicit Dñs; et post trídium reaedificábo illud : hoc autem dicebat de templo córporis sui.

Deinde dic. Præces. 143.

Oratio.

DE PRECATIONEM nostram, quaesumus Dñe, benignus exáudi : et quibus supplicándi praestas afféctum, tribue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. vii. b.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirábantur Judaei. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xxix. in Joann. sub initium.

ILLI qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirábantur Judaei. Omnes quidem, quantum árbitor, mirábantur, sed non omnes

convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmódum fúerit educátus. Nunquam eum viderant líttéras discéntem : audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quae nemo posset proférre, nisi legiset, nemo légeret, nisi líttéras didicisset : et ideo mirábantur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándae áltius veritátis occasio.

R. Quid me quaeritis interficere, hóminem, qui vera locútus sum vobis? Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo : si autem bene, cur me caedis? V. Multa bona ópera operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occidere?—Si male.

Lectio ii.

EX eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dñs profúndum áliquid, et diligéntius inspici et discuti dignum. Quid ergo Dñs respóndit eis, admirántibus quómodo sciret líttéras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Haec est profúnditas prima : vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea : sed,

Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque : et mea doctrína, et non mea.

R7. Addúxi vos per désertum quadraginta annis ego Dñs, et non sunt attríta vestiménta vestra : * Manna de coelo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. V. Ego edúxi vos de terra Ægypti, et de domo servitútis liberávi vos. — Manna.

Lectio iii.

SI ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelista : In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : inde pendet hujus solútio quaestiónis. Quae est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullus, sed alicújus : et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicújus est, quod es?

R7. Móyses fámulus Dei jejunávit quadraginta diébus et quadraginta nóctibus : * Ut legem Dñi mererétur accípere. V. Ascéndens Móyses in montem

Sinaï ad Dóminum, fuit ibi quadraginta diébus et quadraginta nóctibus. — Ut legem. Glória. Ut legem.

Ad Bened. Añá. Quid me quaeritis * interficere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

SACRAE nobis, quaesumus Dómine, observatiónis jejúnia, et piaé conversatiónis augméntum, et tuae propitiatiónis continuum praestent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añá. Nemo in eum misit manum * quia nondum vénerat hora ejus.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

OISERERE, Dómine, pópulo tuo, et confínis tribulatióibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales. ccx.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. ix.

IN illo témpore : Praetériens Jesus, vidit hóminem caecum a nativitate, et interrogavérunt eum discípuli ejus : Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes

ejus, ut caecus nasceretur?
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Tract. xlv. in Joannem,
circa initium.*

Aquaec fecit Dñs
noster, JesusChristus,
stupenda atque miranda,
et opera, et verba sunt: opera,
quia facta sunt; verba,
quia signa sunt. Si ergo
quid significet hoc quod factum
est, cogitemus; genus humanum
est iste caecus. Haec enim caecitas
contigit in primo homine per peccatum,
de quo omnes originem duximus,
non solum mortis, sed etiam iniquitatis.
Si enim caecitas est infidelitas,
et illuminatio fides: quem fidelem,
quando venit Christus, invenit? Quando-
quidem Apostolus natus in gente
Prophetarum dicit: Fuimus et nos
aliquando natura filii irae sicut et
caeteri. Si filii irae, filii vindictae,
filii poenae, filii gehennae: quomodo
natura, nisi quia peccante primo
homine, vitium pro natura inolevit?
Si vitium pro natura inolevit,
secundum mentem omnis homo
caecus natus est.

R. Splendida facta. 23r.

Leccio ii.

TENIT Dominus: quid
fecit? Magnum mysterium
commendavit. Ex-

puit in terram, de saliva sua
lutum fecit; quia Verbum
caro factum est: et inunxit
oculos caeci. Inunctus erat,
et nondum videbat. Misit
illum ad piscinam, quae
vocatur Siloe. Pertinuit au-
tem ad Evangelistam com-
mendare nobis nomen huius
piscinae, et ait: Quod inter-
pretatur, Missus. Jam quis
sit missus agnoscitis. Nisi
enim ille fuisset missus,
nemo nostrum esset ab
iniquitate dimissus. Lavit
ergo oculos in ea piscina,
quae interpretatur, Missus;
baptizatus est in Christo. Si
ergo quando eum in seipso
quodammodo baptizavit,
tunc illuminavit: quando
inunxit, fortasse catechu-
menum fecit.

R. Ecce mitto. 23r.

Leccio iii.

AUDISTIS grande
mysterium. Interro-
ga hominem: Christianus
es? Respondet tibi: Non
sum. Si paganus est, aut
Judaeus: Si autem dixerit,
Non sum: adhuc quaeris
ab eo, Catechumenus, an
fidelis? Si responderit tibi,
Catechumenus: inunctus
est, nondum lotus. Sed
unde inunctus? Quaere, et
respondet. Quaere ab illo,
in quem credat? Eo ipso
quo catechumenus est, di-
cit, in Christum. Ecce mo-
do loquor et fidelibus et

catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia verbum caro factum est; hoc catechúmeni audiunt: sed non eis sufficit ad quod inuncti sunt: festinant ad lavacrum, si lumen inquirunt.

R. Attendite. 232.

Ad Bened. Añs. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod caecus natus est? Respondit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DEUS, qui et justis praemia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam praebes: miserére supplicibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnificat. Antiphona. Ille homo * qui dicitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linxit óculos meos, et modovideo.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

PATEANT aures misericórdiae tuae. Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quae tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Léctio i. Cap. vii. b.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et reliqua. *Homilia S. Ambrósii Episc. Lib. 5. Comment. in Lucae cap. vii. post initium.*

ST hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduae lamentatióne credámus, ejus praecipue, quae únici filii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduae gravitátis méritum exequiárum turba concessit: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quae resurrectionem únici et adolescentis filii suis lácrymis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclesiá populum juniórem a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlchri, suárum révoctet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quae flere prohibétur eum, cui resurrectio debebátur.

R. Locútus est. 228.

Léctio ii.

QUI quidem mórtuus in lóculo materiális: quátuor ad sepúlchrum

ferebatur elementis, sed spem resurgendi habebat, quia ferebatur in ligno. Quod etsi nobis ante non pröderat tamen posteaquam Jesus id tetigit, proficere coepit ad vitam : ut esset indicio, salutem populo per crucis patibulum refundendam. Audito igitur Dei verbo, steterunt acerbis illi fúneris portitores, qui corpus humanum lethali fluxu naturae materialis urgebant. Quid enim aliud, nisi quasi in quodam feretro, hoc est, supremi fúneris instrumento, jacemus exánimes, cum vel ignis immódicae cupiditatis exaestuatur, vel frigidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni corpóris habitúdine vigor hebetatur animórum, vel concréta noster spíritus labe, purae lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitores.

R. Stetit Móyses. 228.

Lectio iii.

SED quamvis suprema mortis spem vitae omnis aboléverint, et túmulo próxima corpóra jáceant defunctorum : verbo tamen Dei jam mórtua resurgunt cadáverá : vox reddit, redditur filius matri, revocatur a túmulo, eripitur a sepúlchro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores?

Túmulus tuus perfidia est : sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens, est guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepúlchro te liberat Christus : ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod poeniténtiae lácrymis ipse lavare non possis ; fleat pro te mater Ecclesia, quae pro singulis tamquam pro úniciis filiis vídua mater intévenit. Compátitur enim quodam spiritali dolore naturae, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgeri.

R. Cantemus Dño. 229.

Ad Benedíctus, Antiphona. Ibat Jesus * in civitatem, quae vocatur Naim : et ecce defunctus efferebatur filius únicus matris suae.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRAESTA quaesumus, omnipotens Deus : ut quos jejúnia votiva castigant : ipsa quoque devótio sancta lactifcet ; ut terrénis affectibus mitigátis, facilius coeléstia capiamus. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Añña. Prophéta magnus * surrexit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

POPULI tui Deus institutor et rector, peccata, quibus impugnatur expelle: ut semper tibi placitus, et tuo munimine sit securus. Per Dñm.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. xi.

IN illo tempore: Erat quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariae et Marthae sororis ejus. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xlix. in Joannem, post initium.

IN superiori lectione meministis, quod Dominus exiit de manibus eorum qui lapidare illum voluerant, et discessit trans Jordanem, ubi Joannes baptizabat. Ibi ergo Domino constituto, infirmabatur in Bethania Lazarus: quod castellum erat proximum Jerosolymis. Maria autem erat, quae unxit Dominum unguento, et extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lazarus infirmabatur. Misérunt ergo sorores ejus ad eum. Jam intelligimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quoniam absens erat, trans

Jordanem scilicet. Misérunt ad Dominum, nuntiantes quod aegrotaret frater earum, ut si dignaretur, veniret, et eum ab aegritudine liberaret. Ille distulit sanare ut posset resuscitare.

ky. In mari, 229.

Lectio ii.

QUID ergo nuntiaverunt sorores ejus? Domine, ecce quem amas, infirmatur. Non dixerunt, Veni: amanti enim tantummodo nuntiandum fuit. Non ausae sunt dicere: Veni, et sana: Non ausae sunt dicere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istae, si fides illius Centurionis inde laudatur? Ait enim: Non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nihil horum istae, sed tantummodo: Domine, ecce quem amas, infirmatur. Sufficit ut noveris: non enim amas, et deseris.

R. Qui persequébantur populum. 230.

Lectio iii.

DICIT aliquis: Quomodo per Lazarum peccator significabatur, et a Domino sic amabatur? Audiat eum dicentem: Non veni vocare justos, sed peccatores. Si enim peccatores Deus non amaret, de coelo ad terram non descenderet.

Audiens autem Jesus, dixit eis : Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificetur filius Dei. Talis glorificatio ipsius, non ipsum auxit, sed nobis profuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem : quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed potius ad miraculum : quo facto crederent homines in Christum, et vitarent veram mortem. Sane videte quemadmodum tamquam ex obliquo Dominus Deum se dixit : propter quosdam qui negant Filium Deum esse.

Ry. Móyses famulus. 230.

Ad Bened. Añ. Lázarus amicus noster * dormit : eamus, et a somno excitemus eum.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DEUS, qui ineffabilibus mundum renovas sacramentis : praesta quaesumus ; ut Ecclesia tua et aeternis proficiat institutis, et temporalibus non destituatur auxiliis. Per Dominum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales.

Ad Magnif. Añ. Dñe, * si fuisses hic, Lázarus non esset mortuus : ecce jam foetet quatríduanus in monumento.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DA nobis, quaesumus omnipotens Deus : ut qui infirmitatis nostrae conscii, de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus. Per Dominum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. viii. b.

IN illo tempore : Locutus est Jesus turbis Judaeorum, dicens : Ego sum lux mundi : qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxxiv. in Joann. post initium.

QUOD ait Dominus, Ego sum lux mundi ; clarum puto esse eis, qui habent oculos, unde hujus lucis participes fiant : qui autem non habent oculos, nisi in sola carne, mirantur quod dictum est a Domino Jesu Christo : Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetipsum : Numquid forte Dominus Christus est sol iste, qui ortu et occasu peragit diem ? Non enim defuerunt haeretici, qui ista senserunt.

Manichaei solem istum oculis carnis visibilem, expositum et publicum non tantum hominibus, sed etiam pecoribus ad videndum Christum Dominum esse putaverunt.

R. Splendida. 231.

Lectio ii.

SED catholicae Ecclesiae recta fides improbat tale commentum, et diabolicam doctrinam esse cognoscit: nec solum agnoscit credendo, sed in quibus potest convincit etiam disputando. Improbemus itaque huiusmodi errorem, quem sancta ab infatio anathematizavit Ecclesia. Non arbitremur Dñm Jesum Christum hunc esse solem, quem videmus oriri ab Oriente, occidere in Occidente: cujus cursui nox succedit, cujus radii nube obumbrantur: qui certa de loco in locum motione commigrat. Non est hoc Dñus Christus. Non est Dominus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

R. Ecce mitto. 231.

Lectio iii.

EST ergo lux, quae fecit hanc lucem. Hanc amemus, hanc intelligere cupiamus, ipsam si tiamus, ut ad ipsam duce ipsa aliquando veniamus:

et in illa ita vivamus, ut nunquam omnino moriamur. Ista enim lux est, de qua prophetia olim praemissa ita in Psalmo cecinit: Quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen. Advérte quid de tali luce antequam sanctorum hominum Dei sermo praemisit: Homines, inquit, et iumenta salvos facies, Domine: sicut multiplicata est misericordia tua, Deus.

R. Attendite. 232.

Ad Benedictus, Añs. Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitae, dicit Dominus.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

FIAT, Domine, quae sumus, per gratiam tuam fructuosus nostrae devotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta jejunia, si tuae sint placita pietati. Per Dñm.

SABBATO

ante Dominicam Passionis.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Hebr. ix. b.*

RATRES: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non huius

creaciónis : neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

UEXILLA Regis prodeunt :

Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Implata sunt quae concinuit

David fideli carmine,
Dicendo nationibus :

Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,

Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite

Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Praetium pependit saeculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque praedam tartari.

O crux ave spes unica,
Hoc passionis tempore
Piis adauge gratiam,
Resque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde praemium.

Amen.

℣. Eripe me, Domine,
ab homine malo. ℞. A
viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Aññ. Ego
sum qui testimonium* per-
hibeo de meipso : et testi-
monium perhibet de me,
qui misit me Pater.

Oratio.

QUAESUMUS omni-
potens Deus, fami-
liam tuam propitius respi-
ce : ut te largiente, regatur
in corpore ; et te servante,
custodiatur in mente. Per
Dominum.

Ab hoc Sabbato usque
ad Feriam secundam post
Octavam Pentecostes, non
fiunt Commemorationes
consuetae de Cruce, de
sancta Maria, et aliae in
Psalterio positae.

Ad Complet. in R. brevi
non dicitur Gloria Patri, in
Officio feriali usque ad Fe-
riam quintam in Coena
Domini.

DOM. DE PASSIONE.

AD MATUTINUM.

Invitator. Hodie si vo-
cem Dñi audieritis,* Nolite
obdurare corda vestra.

Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hoc Invitatorium dicitur
usque ad Feriam quintam
in Coena Domini, etiam in
feriali Officio.

In Psalmo, Hodie si vo-
cem omittitur, et repetitur
a Choro Invitatorium : de-
inde sequitur Sicut in exa-
cerbatione.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri, hoc tempore Passionis, nisi in Festis : sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum, et in Responsoriis brevibus Horarum, ubi similiter repetitur Responsorium.

Hymnus.

PANGE lingua gloriosi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Qualiter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditoris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amictus pródiit.

V agit infans inter arcæta
Cónditus praesépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fascia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Unus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.
Ad Noct. omnia ut in Psalt.
V. Erue a frámea, et alii
VV. ibid. temp. Passionis.

In primo Nocturno.

Incipit liber Jeremiæ Prophætae.

Lectio i. Cap. i.

ERBA Jeremiæ
filií Helcíæ, de
sacerdotibus qui
fuérunt in Ana-
thoth, in terra Bénjamin.
Quod factum est verbum
Dómini ad eum in diébus
Josíæ filii Amon regis Ju-
da, in tertiodécimo anno
regni ejus. Et factum est
in diébus Jóakim filii Jo-
síæ regis Juda, usque ad
consummationem undécimi
anni Sedecíæ filii Josíæ
regis Juda usque ad trans-
migrationem Jerúsalem, in
mense quinto. Et factum
est verbum Dñi ad me, di-
cens : Priúsqvam te formá-
rem in útero, novi te : et
ántequam exíres de vulvá,
sanctificávi te, et Prophé-
tam in Géntibus dedi te.
Et dixi, A a a, Dómine
Deus, ecce nescio loqui,
quia puer ego sum.

R. Isti sunt dies, quos
observáre debétis tempóri-
bus suis : Quartadécima

die ad vésperum Pascha Dñi est : et in quintadécima solemnitétem celebrábitis altíssimo Dño. *V.* Locútus est Dñus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos.—Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ii.

ET dixit Dóminus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quae mittam te, ibis : et univérsa, quaecúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tégit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et aedífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Quid tu vides Jeremía ? Et dixi : Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me : Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens : Quid tu vides ? Et dixi : Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

R. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus : ** Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.* *V.* Nequándo dicat inimícus meus ; Praeválui advérsus eum.—Exúrge.

Lectio iii.

ET dixit Dóminus ad me : Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitátóres terrae. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus : et vénient, et ponent unusquisque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis, super omnem malítiam eórum, qui dereliquerunt me, et libaverunt diis aliénis, et adoraverunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quae ego praecípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúmnam férream, et in murum aereum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terrae. Et bellábunt advérsus te,

et non praevalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut liberem te.

R. Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? *R.* Respice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

V. Qui tróbulant me exultábunt si motus fuero : ego autem in misericórdia tua sperábo. — Respice, et exáudi. Usquequo.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papae.

Serm. ix. de Quadrag.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis, non ignorámus Paschále sacraméntum esse praecipuum : cui condigne et cógrue suscipiéndó, totíus quidem nos témporis institúta refórmant : sed devotióne nóstam praeséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínae misericórdiae sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctís Apóstólis per doctrinam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos aliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábitur. Certa atque secúra est expectátio promíssae

beatitúdinis ubi est participátio Domínicae passiónis.

R. Deus meus es tu, ne discédas a me : Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. *V.* Tu autem, Dñe, ne elongáveris auxiliúm tuum a me : ad defénsionem meam aspice. — Quóniam.

Lectio v.

NEMO est, dilectíssimi, cui per conditionem témporis societas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquillitas pacis vácuá sit occasiõe virtútis. Apóstolus enim praedicat, dicens : Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutióne patiéntur : et ideo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatióibus suis dicit : Qui non accipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclesiám pertinére, quae salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

R. In te iactátus sum ex útero, de ventre matris meae Deus meus es tu, ne discédas a me : Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. *V.* Salva

me ex ore leónis, et a cornibus unicornium humilitatem meam.—Quoniam.

Lectio vi.

SICUT ergo totius est corporis pie vivere, ita totius est temporis crucem ferre: quae merito ferri unicuique suadet, quia propriis modis atque mensuris ab unoquoque toleratur. Unum nomen est persecutionis, sed non una est causa certaminis: et plus plerumque periculi est in insidiatore occulto, quam in hoste manifesto. Beatus Job alternantibus bonis ac malis mundi huius eruditus, pie veraciterque dicebat: Nonne tentatio est vita hominis super terram? Quoniam non solis doloribus corporis atque suppliciis anima fidelis impetitur, verum etiam, salva incolumitate membrorum, gravi morbo urgetur, si carnis voluptate mollitur. Sed cum caro concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem; praesidio crucis Christi mens rationalis instruitur, nec cupiditatibus noxiis illecta consentit, quoniam continentiae clavis, et Dei timore transfigitur.

Rz. In proximo est tribulatio mea, Domine, et non est qui adjuvet; ut fodiant manus meas et pedes meos: libera me de ore leónis,

Ut enarrem nomen tuum fratribus meis. V. Erue a framaea Deus animam meam, et de manu canis unicam meam.—Ut enarrem. In proximo.

~~tertio~~ Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. viii. f.

IN illo tempore: Dicebat Jesus turbis Iudaeorum: Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xviii. in Evangel.

INSATE, fratres carissimi, mansuetudinem Dei. Relaxare peccata venerat, et dicebat: Quis ex vobis arguet me de peccato? Non dedignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse, qui ex virtute divinitatis poterat peccatores justificare. Sed terribile est valde quod subditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audire verba eius non potest quisquis ex illo non est: interroget se unusquisque, si verba Dei in aure cordis percipit; et intelliget unde sit. Coelestem

patriam desiderare Veritas jubet, carnis desideria conterere, mundi gloriam declinare, aliena non appetere, propria largiri.

R. Tota die contristatus ingrediebar, Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus: * Et vim faciebant, qui quaerebant animam meam. V. Amici mei et proximi mei adversum me appropinquaverunt et steterunt: et qui juxta me erant, de longe steterunt. — Et vim.

Lectio viii.

PENSET ergo apud se unusquisque vestrum si haec vox Dei in cordis ejus aure conváluit, et quia jam ex Deo sit, agnoscit. Nam sunt nonnulli, qui praecepta Dei nec aure corporis percipere dignantur. Et sunt nonnulli, qui haec quidem corporis aure percipiunt, sed nullo ea mentis desiderio complectuntur. Et sunt nonnulli, qui libenter verba Dei suscipiunt, ita ut etiam in fléibus compungantur, sed post lacrymarum tempus ad iniquitatem redeunt. Hi profecto verba Dei non audiunt, qui haec exercere in opere contemnunt. Vitam ergo vestram, fratres carissimi, ante mentis oculos revocate, et alta consideratione pertimescite hoc quod ex ore Veritatis

sonat: Propterea vos non audistis, quia ex Deo non estis.

R. Ne avertas faciem tuam a pueris tuis, Domine: * Quoniam tribulor, velociter exaudi me. V. Intende animae meae, et libera eam: propter inimicos meos eripe me. — Quoniam tribulor.

Lectio ix.

SED hoc quod de reprobis Veritas loquitur, ipsi hoc de semetipsis reprobi iniquis suis operibus ostendunt: nam sequitur: Respondérunt igitur Judaei et dixerunt ei: Nonne benedicimus nos, quia Samaritanus es tu, et daemónium habes? Accépta autem tanta contumelia, quid Dñs respondeat, audiámus: Ego daemónium non habeo, sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Quia enim Samaritanus interpretatur custos: et ipse veraciter custos est, de quo Psalmista ait: Nisi Dominus custodierit civitatem, in vanum vigílant qui custodiunt eam: et cui per Isaiam dicitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respondere noluit Dñs: Samaritanus non sum; sed, Ego daemónium non habeo. Duo quippe ei illata fuerunt: unum negávit, aliud tacendo consénsit.

R⁷. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propinquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. V. Fiant viae eórum ténebrae et lúbicum: et Angelus Dómini pérsequens eos.— Et omnis. Quis dabit.

AD LAUDES.

Añae. 1. Vide, Dómine, * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus. Psalmus Miserére, cum reliquis. 173.

2. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudivit me in latitúdine.

3. Judicásti, Dñe, * causam ánimae meae, defénsor vitae meae, Dñe Deus meus.

4. Pópule meus * quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

5. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimae meae?

Capitulum. *Hebr. ix. c.*

FRATRES: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, aetérna redemptióne in-venta.

Hymnus.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforáruit:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavántur flúmíne!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitás;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum praeparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unsus Trínisque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

V. Eripe me de inimícis
meis Deus meus. R⁷. Et

ab insurgéntibus in me libera me.

Ad Bened. Añā. Dicébat Jesus * turbis Judaeórum, et princípibus sacerdotum : Qui ex Deo est, verba Dei audit : propterea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

QUAESUMUS omnípotens Deus, famíliā tuam propítius respice : ut te largiēte, regátur in corpore ; et te servāte, custodiátur in mente. Per Dñum.

AD PRIMAM.

Añā. Ego daemónium non hábeo, * sed honorífico Patrem meum, dicit Dñus.

Capitulum. Regi saeculorum. 30.

R̃. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. V. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Repetitur : Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exúrge Christe, et relíqua ut in Psalterio. 30.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Fáciem meam, ut in Psalterio. 32. Et dicitur in Dominica et Feriis usque ad Feriam v. in Coena Domini exclusive.

AD TERTIAM.

Añā. Ego * glóriam meam non quaero : est qui quaerat, et júdicet.

Capit. Fratres : Christus assístens Póntifex. 250.

R̃. br. Erue a frámea, Deus ánimam meam. Erue. V. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam. Erue a frámea.

V. De ore leónis libera me, Dómine. R̃. Et a córnibus unicórnium humilitatem meam.

AD SEXTAM.

Añā. Amen, amen dico vobis : * si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in aetérnum.

Capitulum. Hebr. ix. d.

SI enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulae aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatióem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ?

R̃. br. De ore leónis, * Lsbera me, Dómine. De ore. V. Et a córnibus unicórnium humilitatem meam. Lsbera. De ore.

V. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. R̃. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM.

Añā. Tulérunt lápidés * Judaei ut jácerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exívit de templo.

Capitulum. *Hebr. ix. d.*

ET ideo novi testamēti mediātor est; ut morte intercedēte, in redēptionem eārum praevaricationū, quae erant sub priōri Testamēto, repromissionem accipiant, qui vocāti sunt, aeternae hereditatis, in Christo Jesu Dōmino nostro.

R. br. Ne perdas cum impiis, * Deus animam meam. Ne perdas. V. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus animam meam. Ne perdas.

V. Eripe me, Dōmine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

AD VESPERAS.

Añā et Psalmus Dixit Dōminus, cum reliquis de Dominica. 137.

Capit. Fratres: Christus assūstēns Pōntifex. 250.

Hymnus. Vexilla Regis prōdeunt, ut supra. 244.

V. Eripe me, Dōmine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona. Abraham * pater vester exultāvit ut vidēret diem meum: vidit, et gāvīsus est.

Oratio. Quaesumus omnipotens Deus, ut supra. 251.

Hymni, VV. et R. R. br. supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Officio, usque ad

Feriam quartam majoris Hebdomadae.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperae Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Hódie si vocem Dñi audieritis, * Nolite obdurare corda vestra.

Psalm. Venite, exultemus. 2.

Hymn. Pangelingua. 245.

Añae et Psalmi hujus Feriae. V. Erue a frāmea, ut ibidem tempore Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio i. Cap. vii. e.

IN illo tempore: Misērunt principes et Pharisaei ministros, ut apprehēderent Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxxi. in Joānnem, circa medium.

QUOMODO apprehēderent adhuc nolentem?

Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quod modo vultis facere, facturi estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc modicum tempus vobiscum sum, et

tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationem meam, et sic pervenire ad passionem meam.

R. Deus meus eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis, et inquit: * Quoniam tu es patientia mea. V. Deus meus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice. — Quoniam.

Lectio ii.

QUAERETIS me, et non inveniatis, et ubi sum ego, vos non potestis venire. Hic jam resurrectionem suam praedixit: noluerunt enim agnoscere praesentem, et postea quassierunt, cum viderent in eum multitudinem jam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cum Dominus resurrexit, et ascendit in coelum. Tunc per discipulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seipsum. Ipse quippe illis dixerat: Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad vocem Petri surrexit, et suis pedibus ambulavit, ita ut homines mirarentur, sic eos allocutus est Petrus, quia non in sua potestate ista fecit, sed in virtute illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt, Quid faciemus?

R. Qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum, * Persequimini et comprehendite eum: quia non est qui libaret eum: Deus meus ne elongeris a me: Deus meus in adiutorium meum intende. V. Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes. — Persequimini.

Lectio iii.

VIDERUNT enim se ingenti crimine impietatis astrictos, quando illum occiderunt, quem venerari et adorare debuissent: et hoc putabant esse inexpiable. Magnum enim facinus erat, cuius consideratio illos faceret desperare: sed non debabant desperare, pro quibus in cruce pendens Dominus est dignatus orare. Dixerat enim: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Videbat quosdam suos inter multos alienos: illis jam petebat veniam, a quibus adhuc accipiebat injuriam. Non enim attendebat quod ab ipsis moriebatur, sed quia pro ipsis moriebatur.

R. Pacifice loquebantur mihi inimici mei, et in ira molesti erant mihi: * Vidisti, Domine, ne sis leas, ne

discédas a me. *V.* Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnió ánimam meam. — Vidísti. *Pacífice.*

AD LAUDES.

Añá et *Psalm.* Miserére, cum reliquis de *Psalt.* 64.

Capitulum. *Jerem.* xi. d.

VENITE, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymn. *Lustra* sex. 250.

V. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *R.* Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. *Añá.* In die magno* festivitátis stabat Jesus, et clamábat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde dic. *Preces.* 66.

Oratio.

SANCTIFICA, quæsumus Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM.

Añá. Líbera me, Dñe,* et pone me juxta te; et cújúsvis manus pugnet contra me.

Capitul. Pacem et veritátem, cum reliquis. 38.

Ab Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Fáciem meam non avérti, ut in *Psalterio.* 42.

AD TERTIAM.

Añá. Judicásti, Dñe,* causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. *Jerem.* xvii. b.

DOMINE, omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R. br. Erue a frámea,* Deus ánimam meam. Erue.

V. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue.

V. De ore leónis líbera me, Dómine. *R.* Et a cór-nibus unicórniū humilitátem meam.

Deinde dicuntur *Preces*, ut in *Psalterio.* 45.

AD SEXTAM.

Añá. Pópule meus,* quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Capitulum. *Jerem.* xvii. c.

CONFUNDANTUR qui me persequúntur, et non confundar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem

afflictionis, et dúplici contritione cóntere eos, Dómine Deus noster.

R. br. De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore. *V.* Et a cónibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

V. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. *R.* Et cum viris sánguinem vitam meam.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 48.

AD NONAM.

Añ. Numquid rédditur pro bono malum, quia foderunt foveam animae meae?

Capitulum. *Jerem. xviii. d.*

RECORDARE quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignationem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. *V.* Et cum viris sánguinem vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *R.* A viro iníquo eripe me.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 51.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi Feriae secundae ut in Psalterio. 141.

Capitulum. *Jerem. xi. d.*

U autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónē tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dñe Deus meus.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt. 244.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *R.* A viro iníquo eripe me.

Ad Magnif. *Añ.* Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat : et de ventre ejus fluent aquae vivae, dicit Dóminus.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DA, quaesumus Dñe, pópulo tuo salútem mentis et cörperis : ut bonis opéribus inhaeréndo, tua semper mereátur protectiōne deféndi. Per Dñum.

Capitula praedicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadae ; Antiphonae vero per Horas, usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélíi secundum Joánnem.

Léctio i. *Cap. vii.*

IN illo témpore : Ambulábat Jesus in Galilaeam : non enim volébat in

Judaeam ambulare, quia quaerebant eum Judaei interficere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. xxviii. in Joannem.

IN isto Evangelii capitulo, fratres, Dominus noster Jesus Christus secundum hominem se plurimum commendavit fidei nostrae. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credatur et homo. Deus qui nos fecit, homo qui nos quaesivit : Deus cum Patre semper, homo nobiscum ex tempore. Non enim quaereret quem fecerat, nisi fieret ipse quod fecerat. Verum hoc memento, et de cordibus vestris nolite dimittere : sic esse Christum hominem factum, ut non destiterit Deus esse. Manens Deus accepit hominem, qui fecit hominem.

R. Adjutor et susceptor meus es tu, Domine : et in verbum tuum speravi : * Declinate a me maligni : et scrutabor mandata Dei mei. *V.* Iniquos odio habui : et legem tuam dilexi. — Declinate.

Leccio ii.

QUANDO ergo latuit ut homo, non potentiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitati praeuisse. Ille enim

quando voluit, detentus est : quando voluit, occisus est. Sed quoniam futura erant membra ejus, id est, fideles ejus, qui non haberent illam potestatem, quam habebat ipse Deus noster : quod latebat, quod se tamquam ne occideretur, occultabat, hoc indicabat factura esse membra sua, in quibus utique membris suis ipse erat.

R. Docébo iniquos vias tuas, et impii ad te convertentur : * Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae. *V.* Domine, labia mea aperies : et os meum annuntiabit laudem tuam. — Libera.

Leccio iii.

NON enim Christus in capite, et non in corpore : sed Christus totus in capite, et in corpore. Quod ergo membra ejus, ipse : quod autem ipse, non continuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non diceret Saulo : Quid me persequeris ? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fideles ejus, in terra persequeretur. Noluit tamen dicere sanctos meos, servos meos ; postrémo honorabilius, fratres meos : sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

R. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, et

cum viris sanguinum vitam meam : * Rédimme me, Dñe. *V.* Eripe me, Dñe, ab homine malo, a viro iniquo libera me. — Rédimme. Ne perdas.

Ad Bened. Añā. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

DOSTRA tibi, Dómine quaesumus, sint accepta jejúnia : quae nos et expiando, grátia tua dignos efficiant, et ad remédia perducant aetérna. Per Dñum.

Ad Magnificat. Ana. Vos ascéndite * ad diem festum hunc : ego autem non ascendam, quia tempus meum nondum advénit.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dñe, perseverántem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dñum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio i. *Cap. x. d.*

IN illo témpore : facta sunt encaenia in Jerosólymis : et hiems erat. Et ambulabat Jesus in

templo, in pórticu Salomónis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. *Tract. xlviii. in Joánnem, circa initium.*

NCAENIA festivitatis erat dedicationis templi.

Graece enim caenon dicitur novum. Quandoquémque novum aliquid fuerit dedicátum, encaenia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur encaeniare dicitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judaei solémniter celebrábant : ipse dies festus agebátur, cum ea, quae lecta sunt, locútus est Dóminus.

R. Tota die. 249.

Lectio ii.

HIEMS erat, et ambulabat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judaei, et dicebant ei : Quóusque ánimam nostram tollis ? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniā praeparábant. Hiems erat, et frígidi erant : ad illum enim divínium ígnem accédere pigri erant. Si accédere est crédere : qui credit, accédit : qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

R. Ne avértas. 249.

Lectio iii.

FRIGUERANT diligendi charitate, et ardébant nocendi cupiditate. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant credendo, et premébant persequendo. Quaerébant audire a Dño, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndū hóminem sapiébant. Prædicáverunt enim Prophætae Christum : sed divinitatem Christi et in Prophétis et in ipso Evangelio nec hæretici intélligunt : quanto minus Judæi, quám diu velamen est super cor eórum?

R. Quis dabit. 250.

Ad Benedictus. Añ. Oves meae * vocem meam audiunt : et ego Dñs agnósko eas.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

SANCTIFICATO hoc jejúnio, Deus, * tuórum corda fidélium miserátor illústra : et quibus devotionis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Añ. Multa bona ópera * operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occidere ?

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ADESTO supplicatió-nibus nostris omnipotens Deus : et quibus

fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ miseri-córdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangelii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. vii. f.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Phariseis ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisei discúbuit. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. xxxiii. in Evangel.

COGITANTI mihi de Mariæ Magdalénæ poeniténtia, flere magis libet, quam áliquid dicere. Cujus enim vel sáxeum peccus illæ hujus peccatricis lácrymæ ad exéplum poeniténdi non emólliant ? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingressa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas obtulit. Discite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

R. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem ágéntis, et iníqui : * Quóniam tu es patiéntia mea. V. Deus meus ne elongéris a me : Deus meus in auxílium

meum respice. — Quoniam tu es.

Lectio ii.

HANC vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joannes Mariam nominat; illam esse Mariam credimus, de qua Marcus septem daemonia ejecta fuisse testatur. Et quid per septem daemonia, nisi universa vitia designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, recte septenario numero universitas figuratur. Septem ergo daemonia Maria habuit, quae universis vitiis plena fuit.

R. Multiplicati sunt qui tribulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus: Exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus. V. Nequando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum. — Exurge.

Lectio iii.

SED ecce quia turpitudinis suae maculas aspexit, lavanda ad fontem misericordiae cucurrit, convivantes non erubuit. Nam quia semetipsam graviter erubescibat intus, nihil esse credidit, quod verecundaretur foris. Quid ergo miramur fratres? Mariam venientem, an Dominum suscipientem? Suscipientem dicam, an trahentem? Sed melius trahentem dicam, et

suscipientem: quia nimis ipse eam per misericordiam traxit intus, qui per mansuetudinem suscepit foris.

R. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? Respice, et exaudi me, Domine Deus meus. V. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua sperabo. — Respice, et exaudi. Usquequo exaltabitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus: ut dignitas conditionis humanae per immoderantiam sauciata, medicinalis parsimoniae studio reformetur. Per Dominum

Ad Magnif. Añ. Desiderio desideravi* hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ESTO, quaesumus Domine, propitius plebi tuae: ut, quae tibi non placent, respuentes; tuorum potius replentur delectationibus mandatorum. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. xi. f.

IN illo tempore : Collegérunt Pontifices et Pharisei concilium adversus Jesum, et dicebant : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit ? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xlix. in Joann. sub fin.

PONTIFICES et Pharisei sibi consulébant : nec tamen dicebant : Credámus. Plus enim perdití homines cogitábant quómodo nocérent ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne pérírent : et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicebant enim : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit ? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum : et vénient Románi et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timéunt, et vitam aetérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

R. Deus meus es tu. 247.

Lectio ii.

NAM et Románi post Dómini passiónem et glorificatióem tulérunt eis et locum et gentem, ex-

pugnando et transferendo : et illud eos sequitur, quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérent, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanérét, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet : quóniam contra ipsum templum, et contra suas patrénas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

R. In te jactátus. 247.

Lectio iii.

UNUS autem ex ipsis Caíphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis : Vos nescitis quidquam, nec cogitátis, quia expedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam homines malos prophetíae spíritu futúra prae-dícere : quod tamen Evangelísta divíno tribuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacerdos.

R. In próximo est. 248.

Ad Benedíctus, Antiph.

Appropinquábat autem * dies festus Judaeórum : et quaerébant príncipes sacerdotum quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

QUORDIBUS nostris, quaesumus Dómine, grátiam tuam benignus infunde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplícii deputémur aetérnis. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Poenitentiales. ccxix.

Ad Magnificat, Antiphona. Príncipes sacerdotum* consílium fecérunt ut Jesum occiderent : dicebant autem : Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

QUONCEDE quaesumus omnipotens Deus : ut qui protectiōnis tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. xii. b.

IN illo tempore : Cogitaverunt principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent : quia multi propter illum abibant ex Judaeis, et credebant in Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 1. in Joann. in fine.

ISO Lázaro resuscitato, quia tantum miraculum Dñi, tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre : quid invenérunt, vidéte. Cogitaverunt autem príncipes sacerdotum ut et Lázarus interficerent. O stulta cogitatio et caeca saevítia ! Dñus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísus ? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dño potestátem ? Si aliud vobis vidétur mórtuum, aliud occísus : ecce Dñus utrúmque fecit, et Lázarus mórtuum, et seípsum suscitávit occísus.

R. Tota die. 249.

Lectio ii. Tract. li.

IN crástinum autem turba multa, quae vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam ; acceperunt ramos palmárum, et processerunt óbviám ei, et clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israél. Rami Palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dñus mortem moriéndó supera-

túrus, et trophaeo crucis de diabolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúllic dicunt, qui Hebraeam linguam novérunt, magis afféctum indicans, quam rem áliquam significans, sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiones vocant : velut cum doléntes dicimus, heu ; vel cum delectámur, vah, dicimus.

R. Ne avértas. 249.

Lectio iii.

HAS ei laudes turba dicebat : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dñi, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia principum Judaeórum perpéti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat ? Sed quid fuit Dño Regem esse Israël ? Quid magnum fuit Regi saeculórum, Regem fieri hóminum ? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum, vel exercitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos : sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in aetérnum cónsulat, quod in regnum coelórum credéntes, sperántes, amantésque perducát.

R. Quis dabit. 250.

Ad Bened. Añs. Clarifica me Pater* apud temet-

ípsum claritáte, quam hábui priúsqvam mundus fieret.

Deinde dic. Preces. 66.

Oratio.

PROFICIAT, quaesumus Dñe, plebs tibi dicata pia devotionis afféctu : ut sacris actionibus erudita, quanto majestati tuae fit grátior, tanto donis potióribus augeatur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Philip. ii.

RATRES : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se aequálem Deo : sed semetípsam exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

UEXILLA Regis proudeunt :

Fulget Crucis Mystérium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Impléta sunt quae concinunt

David fideli carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.

A rbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit saeculi,
Statéra facta corpóris,
Tulítque praedam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde praemium,
Amen.

V. Eripe me, Dómine, ab
hómine malo. R. A viro
iníquo éripe me.

Ad Magnif. Añ. Pater
juste,* mundus te non co-
gnóvit : ego autem novi te,
quia tu me misísti.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
pitérne Deus, qui
humáno géneri, ad imitán-
dum humilitátis exéplum,
Salvatórem nostrum car-
nem súmere, et crucem
subíre fecísti : concéde pro-
pitius; ut et patiéntiae ipsíus
habére documénta, et resur-
rectiónis consórtia mereá-
mur. Per eúmdem Dñum.

DOM. IN PALMIS

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si
vocem Dómini audieritis,*

Nolíte obduráre corda ve-
stra.

Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostrae salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virginali
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus praesépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Strícta cingit fascia.

Sempitérna sit beatae
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Unus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia ut
in Psalterio.

V. Erue a frámea, et alii XX. ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

De Jeremia Propheta.

Lectio i. Cap. ii. c.

BSTUPESCITE coeli super hoc, et portae ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus. Me dereliquerunt fontem aquae vivae, et fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quae continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? quare ergo factus est in praedam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitates ejus exústae sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

R. In die qua invocávi te, Dómine, dixísti: Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. V. In die tribulatiónis meae clamávi ad te, quia exaudísti me.—Judicásti.

Lectio ii.

ET nunc quid tibi vis in via Aegypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórurum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et aversio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A saeculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: non sérviam. In omni enim colle sublímí, et sub omni ligno frondóso, tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te vineam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vinea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me: dicit Dóminus Deus.

R. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei, * Quasi aliéni recessérunt a me. V. Dereliquerunt me próximi mei, et qui me novérunt.—Quasi.

Lectio iii.

QUID vultis mecum júdicio conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dñs. Frustra percússi filios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit

gladius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generatio vestra. Vidéte verbum Dómini : Numquid solitúdo factus sum Israël, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus : Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliuiscétur virgo ornamenti sui, aut sponsa fásCIAE pectorális suae? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúneris.

R^y Atténde, Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum : * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimae meae? V. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis. — Numquid. Atténde.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papae.
Serm. xi. de Pass. Domini.

Lectio iv.

ESIDERATA nobis, dilectíssimi, et unívsero optábilis mundo adest festívitás Dominicae passiónis, quae nos inter exultatióes spiritalium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitate saepius digne aptéque dissérere : non est tamen liberum Sacerdóti in

tanto divinae misericórdiae sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis officium : cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tribuat facultátem : nec possit deficere quod dicátur, dum nunquam potest satis esse quod dicitur. Succúmbat ergo humana infirmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiae ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, haereámus ingénio, deficiámus elóquio : bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini maiestate sentímus.

R^y. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscondito, replévit et inebriávit me amaritúdine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérent lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitates illórum : et júdica causam ánimae meae, defénsor vitae meae. V. Factus sum in derisum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. — Vide, Dómine.

Lectio v.

DICENTE enim Prophéta : Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite faciém ejus semper : némini praesuméndum est, quod totum quod quærit, invénierit, ne désinat

propinquare, qui cessarit accedere. Quid autem inter omnia opera Dei, in quibus humanae admirationis fatigatur intentio, ita contemplationem mentis nostrae et oblectat et superat, sicut passio Salvatoris? Qui ut humanum genus vinculis mortiferae praevaricationis absolveret, et saevienti diabolo potentiam suae maiestatis occuluit, et infirmitatem nostrae humilitatis objecit. Si enim crudelis et superbus inimicus consilium misericordiae Dei nosse potuisset, Iudaeorum animos mansuetudine potius temperare, quam iniustis odiis studuisset accendere: ne omnium captivorum amitteret servitutem, dum nihil sibi debentis persequitur libertatem.

R. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam: ne avertas faciem tuam a me: Quoniam tribulor, exaudi me, Domine Deus meus. V. Intende animae meae, et libera eam: propter inimicos meos eripe me.—Quoniam tribulor.

LECTIO VI.

FEFELLIT ergo illum malignitas sua, intulit supplicium Filio Dei, quod cunctis filiis hominum in remedium verteretur. Fudit sanguinem justum,

qui reconciliando mundo et pretium esset, et poculum. Suscepit Dominus, quod secundum propositum suae voluntatis elegit. Admisit in se impias manus furentium: quae dum proprio incumbunt sceleri, famulatae sunt Redemptori. Cujus etiam circa interfectores suos tanta erat pietatis affectio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindicari, sed illis postularet ignosci.

R. Noli esse mihi, Dñe, alienus: parce mihi in die mala: confundantur omnes qui me persequuntur. Et non confundar ego. V. Confundantur omnes inimici mei, qui quaerunt animam meam.—Et non. Noli esse.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. xxi.

IN illo tempore: Cum appropinquasset Jesus Ierosolymis, et venisset Bethphage ad montem Oliveti: tunc misit duos discipulos, dicens eis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 9. in Lucam.

QUICHRE relictis Iudaeis, habitaturus in affectibus Gentium, templum Dominus ascendit. Hoc enim templum

est verum, in quo non in littera, sed in spiritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fidei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ideo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quae sursum est Jerúsalem. In hoc monte est ille coeléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

R. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intelligere non potuerunt: Dómine, probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. V. Vidísti, Dómine, iniquitates eórum adversum me: júdica iudícium meum.— Tibi revelávi.

Lectio viii.

ET fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spirítus plenítudine Géntium faecundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánuá ipse est via, qui áperitur, et qui áperit: qui

pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castélló erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis áctus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvare.

R. Dixérunt impíi apud se, non recte cogitantes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris, promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illius veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de maníbus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. V. Tamquam nugáces aestimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab imundítiis: et praeferit novíssima justórum.— Videámus.

Lectio ix.

NUNC considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemámodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ideo secúndum Matthaeum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus

expulsus, in duobus animabilibus sexus uterque revocetur. Ergo illic in asina, matrem quasi Hevam figuravit erroris : hic autem in pullo generalitatem populi Gentilis expressit : et ideo pullo sedetur asinae. Et bene, in quo nemo sedit : quia nullus, antequam Christus, nationum populos vocavit ad Ecclesiam. Denique secundum Marcum sic habes : Quem nemo adhuc sedit hominum.

R. Circumdederunt me viri mendaces sine causa flagellis ceciderunt me : * Sed tu, Domine, defensor vindica me. V. Quoniam tribulatio proxima est, et non est qui adjuvet. — Sed tu, Dñe. Circumdederunt.

AD LAUDES.

Añae. I. Dominus Deus * auxiliator meus : et ideo non sum confusus. Psalm. Miserere, cum reliquis. 173.

2. Circumdantes * circumdederunt me : et in nomine Dñi vindicabor in eis.

3. Iudica * causam meam : defende, quia potens es, Domine.

4. Cum Angelis * et pueris fideles inveniámur, triumphatori mortis clamantes : Hosanna in excelsis.

5. Confundantur * qui me persequuntur, et non confundar ego, Domine Deus meus.

Capitulum. Philip. ii.

ERATRES : Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

Hymnus.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stípite.

Felle potus ecce languet :

Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavantur flumine !

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas ;
Et superni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam ;
Atque portum praeparare

Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Eripe me de inimicis
meis, Deus meus. ℞. Et
ab insurgéntibus in me lí-
bera me.

Ad Bened. Añña. Turba
multa, * quae convénérat
ad diem festum, clamábat
Dómino : Benedíctus qui
venit in nómine Dómini,
Hosánna in excélsis.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
pitérne Deus, qui
humáno géneri, ad imitán-
dum humilitátis exémp-
lum, Salvatórem nostrum car-
nem súmere, et crucem su-
bire fecisti : concéde propí-
tius ; ut et patiéntiae ipsius
habére documénta, et re-
surrecciónis consórtia me-
reámur. Per eúndem Dó-
minum nostrum.

AD PRIMAM.

Añña. Púeri Hebraeórum*
tolléntes ramos olivárum,
obviavérunt Dómino cla-
mántes, et dicéntes : Ho-
sánna in excélsis.

AD TERTIAM.

Añña. Púeri Hebraeórum*
vestiménta prosternébant

in via, et clamábant, dicen-
tes : Hosánna filio David :
benedíctus qui venit in nó-
mine Dómini.

Capitulum. Fratres: Hoc
enim, ut supra. 268.

℞. br. Erue a frámea, *
Deusánimam meam. Erue.
℣. Et de manu canis úni-
cam meam. Deus. Erue.

℣. De ore leónis libera
me, Dñe. ℞. Et a córni-
bus unicórnium humilitatē
meam.

AD SEXTAM.

Añña. Tibi revelávi* cau-
sam meam, defénsor vitæ
meae, Dñe Deus meus.

Capitulum. Philip. ii.

HUMILIAVIT semet-
ípsu factus obé-
diens usque ad mortem,
mortem autem crucis. Pro-
pter quod et Deus exaltá-
vit illum, et donávit illi no-
men, quod est super omne
nomen.

℞. br. De ore leónis, *
Líbera me, Dómine. De
ore. ℣. Et a córnibus uni-
córnium humilitátem me-
am. Líbera. De ore.

℣. Ne perdas cum ím-
piis Deus ánimam meam.
℞. Et cum viris sánguinem
vitam meam.

AD NONAM.

Antiphona. Invocabo *
nomen tuum, Dómine : ne
avértas faciē tuam a cla-
móre meo.

Capitulum. *Philip. ii. b.*

IN nómine Jesu omne genu flectatur coeléstium, terréstrium, et infernórum; et omnis lingua confiteatur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. br. Ne perdas cum impiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. V. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. R. A viro iniquo eripe me.

AD VESPERAS.

Añae et Psálm. Dixit Dñs, cum reliq. de Dominica. 137. Cap. Fratres: Hoc enim. 268.

Hymn. Vexilla Regis. 262.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnif. Añae. Scriptum est enim: * Percutiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurrexero, praecedam vos in Galilaeam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus. 269.

Ab hac die usque ad Oct. Paschae, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam: trium vero Lect. a Feria quinta in Coena Domini, usque ad Feriam iii. Pasch. nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitator. Hódie si vocem Dñi audieritis, * Nolite obdurare corda vestra. Ps. Venite exultemus. 2.

Hymnus. Pange lingua gloriósi. 263.

Añae et Psalmi hujus Feriae. V. Erue a frámea, ut ibidem tempore Passionis.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dñe. Benedictio. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. xii.

ANTE sex dies Paschae venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu 1. in Joannem post initium.

E putarent homines phantasma esse factum, quia mórtuus resurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, veritas ostendebátur, infidelitas Judaeórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et caeteris: ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, et un-

xit pedes Jesu, et extérsit capillis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystériū requirámus.

R. Viri ímpii dixerunt : Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum : auferámus memóriam illius de terra : et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos : ipsi enim homicídae thesaurizavérunt sibi maia : * Insipientes et maligni odérunt sapiéntiam : et rei facti sunt in cogitátionibus suis. *V.* Haec cogitavérunt et erravérunt : et excaecávit illos malítia eórum.—Insipientes. *Bened.* Divinum auxílium.

Lectio ii.

QUAECUMQUE áníma fidélis vis esse, cum María unge pedes Dñi pretiósó unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ideo libra fuit : erat autem unguéntum nardi pístici pretiósí. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósus : nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis graece, fides latíne dicitur. Quaerébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo : Domínica sectáre vestígia. Capillis

terge : si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti : capilli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis : tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessariá sunt. Forte in terra Dómini pedes indigent.

R. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis : vidérunt me, et movérunt cápita sua : * Adjuva me, Dómine, Deus meus. *V.* Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdederunt me.—Adjuva. *Bened.* Ad societátem.

Lectio iii.

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est : Cum uni ex minimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis : sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre : mundus implétus est fama bona : nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo faciunt : de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dñi blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dñi laudátur. Audi Apóstolum : Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

R. Insurrexerunt in me viri iniqui absque misericordia, quaesierunt me interficere : et non pepercerunt in faciē meam spūere, et lanceis suis vulneraverunt me : et concussa sunt omnia ossa mea : * Ego autem existimabam me tamquam mortuum super terram. **V.** Effuderunt furorē suum in me : fremuerunt contra me dēntibus suis. — Ego autem. Insurrexerunt.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Faciē meam * non avēti ab increpantibus, et conspuentibus in me.

Psalmi de Laudibus Feriae secundae. 64.

2. Frāmea * suscitāre adversus eos, qui dispērgunt gregem meum.

3. Appendērunt * mercēdem meam triginta argenteis, quibus appretiatus sum ab eis.

4. Inundavērunt * aquae super caput meum : dixi, perii : invocābo nomen tuum, Dōmine Deus.

5. Lābia insurgentium, * et cogitationes eōrum vide, Dōmine.

Capitulum. *Jerem. xi. d.*

UENITE, mittāmus lignum in panem ejus, et eradāmus eum de terra viventium, et nomen ejus non memorētur amplius.

Hymnus. Lustra sex. 268.

V. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Bened. Añae. Clarifica me * Pater apud temetipsum claritate, quam habui priusquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus : ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate defecimus : intercedente Unigeniti Filii tui passione respirēmus : Qui tecum vivit et regnat.

AD TERTIAM.

Añae. Frāmea suscitāre.

Capitulum. *Jerem. xvii. b.*

DOMINE, omnes, qui te derelinquunt, confundentur : recedentes a te, in terra scribentur : quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dōminum.

R. br. Erue a frāmea, * Deus animam meam. Erue.

V. Et de manu canis unicam meam. Deus. Erue.

V. De ore leōnis libera me, Dōmine. **R.** Et a cornibus unicōrnium humilitatem meam.

Kyrie eléison. 45.

AD SEXTAM.

Añae. Appendērunt mercēdem.

Capitulum. *Jerem. xvii. c.*

CONFUNDANTUR
qui me persequuntur,
et non confundar ego:
paveant illi, et non paveam
ego: induc super eos diem
afflictionis, et duplici con-
tritione conterere eos, Dñe
Deus noster.

R. br. De ore leónis, *
Líbera me, Dómine. De
ore. V. Et a cornibus uni-
cornium humilitatē meam.
Líbera. De ore.

V. Ne perdas cum im-
piis, Deus, animam meam.
R. Et cum viris sangui-
num vitam meam.

Kyrie eléison. 48.

AD NONAM.

Antiphona. Lábia insur-
géntium.

Capitulum. *Jerem. xviii. d.*

RECORDARE quod
steterim in conspectu
tuo, ut loquerer pro eis
bonum, et averterem indi-
gnationem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum
impiis, * Deus, animam me-
am. Ne perdas. V. Et
cum viris sanguinum vitam
meam. Deus animam. Ne
perdas.

V. Eripe me, Dómine, ab
homine malo. R. A viro
iniquo eripe me.

Kyrie eléison. 50.

AD VESPERAS.

Añae et Psalmi Feriae
secundae ut in Psalt. 141.

Capitulum. *Jerem. xi. d.*

U autem, Dómine
Sábaoth, qui jú-
dicas juste, et
probas renes et
corda, vídeam ultionem
tuam ex eis: tibi enim re-
velávi causam meam, Dó-
mine Deus meus.

Hymnus. Vexilla. 162.

V. Eripe me, Dómine, ab
homine malo. R. A viro
iniquo eripe me.

Ad Magníf. Añae. Non ha-
béres* in me potestatem,
nisi désuper tibi datum fu-
isset.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

ADJUVA nos Deus sa-
lutáris noster, et ad
beneficia recolenda, quibus
nos instaurare dignatus es,
tribue venire gaudentes.
Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Pater noster. Absolutio.
Ipsius pietas. Bened. Deus
pater omnipotens.

De Jeremía Prophéta.

Leção i. Cap. xi. c.

QUID est, quod
dilēctus meus in
domo mea fecit
scélera multa?
numquid carnes sanctae
áuferent a te malitias tuas,
in quibus gloriata es? Oli-
vam úberem, pulchram,
fructíferam, speciósam, vo-

cavit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercituum qui plantávit te, locútus est super te malum : pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecerunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Etego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam, et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam.

R. Contumélias et terrores passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes : Decipiámus eum, et praevaléamus illi : sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindictá in eis, quia tibi revelávi causam meam. V. Júdica, Dñe, causam ánimæ meae, defén- sor vitæ meae. — Cadant. Bened. Christus perpétuae.

Lectio ii. *Cap. xii.*

IUSTUS quidem tu es, Dómine, si díspu- tem tecum : verúmta- men justa loquar ad te : Quare via impiórum pro- sperátur : bene est ómnibus, qui praevaricántur et iní- que agunt? Plantásti eos, et radicem misérunt : profi- ciunt, et faciunt fructum : prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vídisti me, et probásti cor meum tecum, cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et san- ctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccá- bitur, propter malítiam ha- bitántium in ea? consúm- ptum est ánimæ et vólucere, quóniam dixerunt : Non ví- débit novíssima nostra.

R. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, et opéruit reveréntia faciém meam, extráneus factus sum frátribus meis, et ho- spes fíliis matris meae : * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. V. Inténde ánimæ meae, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. — Quóniam. Benedictho. Ignem sui amoris.

Lectio iii.

RELIQUI domum meam, dimísi hae- reditátem meam : dedi dí- lectam ánimam meam in

manu inimicorum ejus. Facta est mihi haereditas mea quasi leo in silva : dedit contra me vocem, ideo odii eam. Numquid avis discolor haereditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestiae terrae, properate ad devorandum. Pastores multi demoliti sunt vineam meam conculcaverunt partem meam, dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me : desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde.

R. Synagoga populum circumdederunt me : et non reddidi retribuētibus mihi mala. * Consumetur, Domine, nequitia peccatorum, et diriges justum. V. Jūdica me, Domine, secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam super me.—Consumetur. Synagoga.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Vide, Domine, * et considera, quoniam tribulor : velociter exaudi me.

Psalmi de Feria tertia ad Laudes, ut in Psalterio. 78.

2. Discerne causam meam, * Domine : ab homine iniquo et doloso eripe me.

3. Dum tribulärer, * clamavi ad Dñum de ventre inferi, et exaudivit me.

4. Domine, * vim patior, responde pro me : quia nescio quid dicam inimicis meis.

5. Dixérunt * impii : Opprimamus virum justum, quoniam contrarius est operibus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona. Ante diem festum * Paschae, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexisset suos, in finem dilexit eos.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

OMNIPOTENS semipiterno Deus, da nobis ita Domínicae passionis sacramenta peragere : ut indulgentiam percipere mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Magnif. Añae. Potestatem habeo * ponendi animam meam, et iterum sumendi eam.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 143.

Oratio.

TUA nos misericordia, Deus, et ab omni subreptione vetustatis expurget, et capaces sanctae novitatis efficiat. Per Dominum.

FERIA QUARTA.

Pater noster. *Absolutio.*
A vinctulis. *Bened.* Ille nos
benedicat.

De Jeremia Propheta.

Lectio i. *Cap. xvii. b.*

XPPECTATIO
Israël, Dómine :
omnes, qui te de-
relinquunt, con-
fundéntur : recedéntes a te,
in terra scribéntur : quón-
iam dereliquerunt venam
aquarum vivéntium Dómi-
num. Sana me, Dómine,
et sanabor : salvum me fac,
et salvus ero : quóniam laus
mea tu es. Ecce ipsi di-
cunt ad me : Ubi est ver-
bum Dómini ? véniat. Et
ego non sum turbátus, te
pastórem sequens : et diem
hóminis non desiderávi, tu
scis. Quod egréssum est
de lábiis meis, rectum in
conspéctu tuo fuit. Non
sis tu mihi formídini, spes
mea tu in die afflictiónis.
Confundántur, qui me per-
sequúntur, et non confún-
dar ego : páveant illi, et non
páveam ego : induc super
eos diem afflictiónis, et dú-
plici contritióne cóntere
eos.

R. Locúti sunt advérsum
me lingua dolósa, et sermó-
nibus ódii circumdedérunt
me : pro eo ut me dilige-
rent, detrahébant mihi :
Ego autem orábam, et ex-
audísti me, Dómine Deus

meus. *V.* Et posuéront
advérsum me mala pro bo-
nis, et ódium pro dilectiόne
mea.—Ego autem. *Bened.*
Divinum auxilium.

Lectio ii. *Cap. xviii. b.*

QUIS audívit talia hor-
ribília, quae fecit ni-
mis virgo Israël ? Numquid
deficiet de petra agri nix
Líbani ? aut evélli possunt
aquae erumpéntes frígidae,
et defluéntes ? Quia oblítus
est mei pópulus meus, fru-
stra libántes, et impingén-
tes in viis suis, in sémitis
saeculi, ut ambulárent per
eas in itinere non trito, ut
fieret terra eórum in deso-
latiόnem, et in sibilum sem-
pitérnum : omnis qui prae-
terferit per eam, obstupé-
scet, et movébit caput suum.
Sicut ventus urens dispér-
gam eos coram inimíco :
dorsum et non faciém ostén-
dam eis in die perditionis
eórum. Et dixerunt : Vení-
te, et cogitémus contra Je-
remíam cogitatiόnes : non
enim peribit lex a sacer-
dóte, neque consilium a
sapiénte, nec sermo a Pro-
phéta : veníte, et percutiá-
mus eum lingua, et non
attendámus ad univérsos
sermónes ejus.

R. Dixerunt ímpii apud
se, non recte cogitátes :
Circumveniámus justum,
quóniam contrárius est opé-
ribus nostris, promíttit se

sciéntiam Dei habére, Fílius Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illíus veri sunt : et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémus eum. *V.* Tamquam nugáces aestimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis : et praefert novíssima justórum. — Videámus. *Benedictio.* Ad societátem.

Lectio iii.

ATTENDE, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt foveam ánimae meae? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis. Proptérea da filios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii : fiant uxóres eórum absque liberis, et víduae : et viri eárum interficiántur morte : júvenes eórum confodiántur gládio in praelio. Audiátur clamor de dómibus eórum : addúces enim super eos latrónem repénite : quia fodérunt foveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne

consílium eórum advérsus me in mortem : non propitiéris iniquitati eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur : fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

R. Circumdederunt me viri mendáces : sine causa flagéllis ceciderunt me : * Sed tu, Dómine, defénsor vindica me. *V.* Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui adjuvet. — Sed tu. Circumdederunt,

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Líbera me, * de sanguínibus, Deus Deus meus : et exultábit lingua mea iustitiam tuam. *Psalmi de Feria quarta in Laud.* 89.

2. Contumélias * et terrores passus sum ab eis : et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3. Ipsi vero * in vanum quaesierunt ánimam meam, introibunt in inferióra terrae.

4. Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum : Dómine, laetáti sunt quóniam tu fecísti.

5. Alliga, Dómine, * in vínculis nátiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Ad Bened. Aña. Simon dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Deinde dic. *Preces.* 66.

Oratio.

PRAESTA quaesumus
omnipotens Deus :
ut qui nostris excéssibus
incessánte affligimur, per
unigéniti Filii tui passióne
liberémur : Qui tecum vivit
et regnat.

Ad Magnif. Aña. Ancilla
dixit * Petro : Vere tu ex
illis es : nam et loquéla tua
manifestum te facit.

Deinde dic. Preces. 143.

Oratio.

RESPICE, quaesumus
Dómine, super hanc
famíliam tuam, pro qua Dó-
minus noster Jesus Christus
non dubitávit mánibus tra-
di nocéntium, et crucis su-

bíre torméntum : Qui tecum
vivit et regnat.

Tribus sequentibus die-
bus dicto secreto **Pater**
noster, **Ave María**, et ad
Matutinum, et in principio
Primae, **Credo**, omnibus
aliis praetermissis, absolute
incipitur Officium ad Ma-
tutinum et Vesperas, ab
Antiphona primi Psalmi : et
Antiphonae duplicantur sic-
ut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non
dicitur **Glória Patri**, per
omnes Horas, nec in R. R. :
et in fine cujuslibet Psalmi
ad Matutinum extinguitur
una ex quindecim candelis
positis in candelabro trian-
gulari ante Altare.

FERIA QUINTA
In Coena Domini.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Añā. Zelus domus tuae
comédit me, et oppróbria
exprobrántium tibi cecidé-
runt super me.

Psalmus lxxviii.

ALVUM me
fac, Deus : *
quóniam in-
travérunt a-
quae usque
ad ánimam

meam.

Infixus sum in limo pro-
fúndi : * et non est substán-
tia.

Veni in altitúdinem, ma-
ris : * et tempésta demér-
sit me.

Laborávi clamans, raucae
factae sunt fauces meae : *
defecerunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
oderunt me gratis.

Confortáti sunt qui perse-
cúti sunt me inimici mei
injúste : * quae non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipién-
tiam meam : * et delícta
mea a te non sunt abscon-
dita.

Non erubéscant in me qui
expéctant te, Dómine, * Dó-
mine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quaerunt te, Deus
Israël.

Quóniam propter te susti-
nui oppróbrium : * opéruit
confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frá-
tribus meis, * et peregrinus
filiis matris meae.

Quóniā zelus domus tuae
comédit me : * et oppróbria
exprobrántium tibi, cecidé-
runt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam : * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum

meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero orationē meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiae tuae exáudi me, * in veritate salútis tuae:

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profundis aquárum.

Non me demérgat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum : * neque úrgeat super me puteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdínē miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas faciē tuam a púero tuo : * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióne meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne videant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placebit Deo super vitulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et laeténtur : * quaerite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudivit páuperes Dñus : * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum coeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion: * et aedificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et haereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Añña. Zelus domus tuae comedit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Añña. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui cogitant mihi mala.

Psalmus lxxix.

DEUS, in adiutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, * qui quaerunt animam meam:

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligit salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum: * Deus, adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu: * Domine, ne moreris.

Añña. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui cogitant mihi mala.

Antiphona. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

Psalmus lxx.

IN te, Domine, speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitionum: * ut salvum me facias,

Quóniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui:

Quóniam tu es patientia mea, Domine: * Domine, spes mea a juventute mea.

In te confirmatus sum ex útero: * de ventre matris meae tu es protector meus:

In te cantatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis: et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, * tota die magnitudinem tuam,

Ne projicias me in tēpore senectūtis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiēbant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicētes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris a me : * Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahētes animae meae : * operiantur confusione, et pudore qui quae-runt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justitiam tuam : * tota die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini : * Domine, memorabor justitiae tuae solius.

Deus, docuisti me a juventute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium : * Deus, ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est :

Potentiam tuam, et justitiam tuam, Deus, usque in

altissima, quae fecisti magna : * Deus, quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas : et conversus vivificasti me : * et de abyssiis terrae iterum reduxisti me :

Multiplicasti magnificē-tiam tuam : * et conversus consolatus es me :

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi : * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : * cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi.

Antiphona. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.

V. Avertantur retrorsum, et erubescant.

R. Qui cogitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem, sed primae tres Lectiones Jeremiae terminantur ut infra.

Incipit Lamentatio Jeremiae Prophetae.

Lectio i. Cap. i. Aleph.

UOMODO sedet sola civitas plena populo : facta est quasi vidua domina Gentium : princeps provinciarum facta est sub tributo.

Beth. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus : non est qui consoletur eam ex omnibus caris ejus : omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici.

Ghimel. Migravit Judas propter afflictionem, et multitudinem servitutis : habitavit inter Gentes, nec invenit requiem : omnes persecutores ejus apprehenderunt eam inter angustias.

Daleth. Viae Sion lugent, eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem : omnes portae ejus destructae : sacerdotes ejus gementes : virgines ejus squalidae, et ipsa oppressa amaritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus completati sunt : quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus : parvuli ejus ducti sunt in captivitatem, ante faciem tribulantis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Sic terminantur Lectio-
nes de Lamentatione in
hoc triduo.

R̃. In monte Oliveti oravit ad Patrem : Pater, si fieri potest, transeat a me calix iste : Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Ṽ. Vigilate, et orate, ut non intratis in tentationem. — Spiritus.

Lectio ii. Vau.

ET egressus est a filia Sion omnis decor ejus : facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascea : et abiērunt absque fortitudine ante faciem subsequēntis.

Zain. Recordata est Jerusalem dierum afflictionis suae, et praevaricationis omnium desiderabiliū suorum, quae habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator : viderunt eam hostes, et deriserunt sabbata ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis facta est : omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus : ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui : depōsita est vehementer, non habens consolatorem : vide, Dñe,

afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum : nunc videbitis turbam, quae circumdabit me : * Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis. V. Ecce appropinquat hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. — Vos.

Leccio iii. J od.

Q ANUM suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus : quia vidit Gentes ingressas Sanctuarium suum : de quibus praeceperas ne intrarent in Ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et quaerens panem : dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocillandam animam. Vide, Domine, et considera, quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus : quoniam vindemiavit me, ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

Mem. De excelsis misit ignem in ossibus meis, et erudit me : expandit rete pedibus meis, convertit me retrorsum : posuit me de-

solatam, tota die moerore confectam.

N un. Vigilavit jugum iniquitatum mearum : in manu ejus convolutae sunt, et impositae collo meo : infirmata est virtus mea : dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem : aspectus ejus in eo non est : hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet : ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras : * Cujus livore sanati sumus. V. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. — Cujus livore. Ecce vidimus.

In secundo Nocturno.

Añ. Liberavit Dominus pauperem a potente ; et inopem, cui non erat adiutor.

Psalmus lxxi.

QU S, judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis :

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo : * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios

páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulae múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona ad dúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terrae : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciat.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiae, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et flo-

rébunt de civitáte sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedíctū in saecula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terrae : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israël, * qui facit mirábslia solus :

Et benedíctū nomen majestátis ejus in aetérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Añs. Liberávit Dóminus páuperem a poténte; et ínopem, cui non erat adjútor.

Añs. Cogitavérunt impii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus lxxii.

QUAM bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuít eos superbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transié-
runt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitá-
tem in excélsó locúti sunt.

Posuérunt in coelum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsó ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in saeculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióem filiór-
um tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognó-
scerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctu-
árium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter do-
los posuisti eis : * deiecisti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defe-
cérent : * perierunt propter iniquitátem suam.

Velut sómniū surgén-
tium, Dómine, * in civitate

tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutatí sunt : * et ego ad nihilum redáctus sum, et nescívi.

Ut junéntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexte-
ram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in coelo ? * et a te quid volui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdi-
dísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhaerére Deo bonum est : * pónere in Dño Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes praedicatióes tuas, * in portis filiae Sion.

Añs. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélsó locúti sunt.

Añs. Exúrge, Dómine, et júdica causam meam.

Psalmus lxxiii.

UT quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscae tuae ?

Memoresto congregatió-
nis tuae, * quam possedisti
ab initio.

Redemisti virgam haere-
ditátis tuae : * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus est in-
imicus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te : * in médio sole-
mnitátis tuae.

Posuerunt signa sua, si-
gna : * et non cognóverunt
sicut in éxitu super sum-
mum.

Quasi in silva lignórum
secúribus exciderunt jánuas
ejus in idípsum : * in secúri
et áscia dejecerunt eam.

Incedérunt igni Sanctu-
árium tuum : * in terra pol-
luérunt tabernáculum nó-
minis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul : *
Quiéscere faciámus omnes
dies festos Deí a terra.

Signa nostra non vidi-
mus, jam non est prophé-
ta : * et nos non cognóscet
áplius.

Usquequo, Deus, impro-
perábit inimicus : * irritat
adversáriu nomen tuum in
finem ?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tuam, *
de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster
ante saecula : * operátus est
salútem in médio terrae.

Tu confirmásti in vir-
túte tua mare : * contri-
bulásti cápita draconum in
aquis.

Tu confregísti cápita dra-
cónis : * dedisti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes : * tu siccásti flú-
vios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox : * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecisti omnes térmi-
nos terrae : * aestátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimi-
cus improperávit Dño : * et
pópulus insipiens incitávit
nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et ánimas
páuperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum : * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terrae
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus : * pauper et
inops laudábunt nomen
tuum.

Exúrge, Deus, júdica cau-
sam tuam : * memor esto
improperiórum tuórum, eó-
rum quae ab insipiente sunt
tota die.

Ne obliviscáris voces in-
imicórum tuórum : * supér-
bia eórum, qui te odérunt,
ascéndit semper.

Aña. Exúrge, Dómine, et
júdica causam meam.

℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℞. Et de manu contra legem agéntis, et iníquí.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustini Epíscopi super Psalmos.

In Psal. liv. ad i. vers.

Lectio iv.

XA U D I, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam : inténde mihi : et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatione pósti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desiderans. Súperest ut videámus in quo malo sit : et cum dicere coeperit : agnoscámus ibi nos esse : ut communicáta tribulatione, jungámus orationē. Contristátus sum, inquit, in exercitiatione mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitiatione mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est : eamdémque passionem malórum hóminum, exercitiationem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur : aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℞. Amícus meus ósculi me trádidit signo : quem osculátus fúero, ipse est. tenéte eum : hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix praetermísit prétium ságuinis, et in fine láqueo se suspendit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille.—Infélix.

Lectio v.

UTINAM ergo qui nos modo exercent, convertántur, et nobíscum exerceántur : tamen quám diu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis córum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem aetérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam : ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctatio advérsus carnem et sánguinem : id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligéres daemones

esse rectores coeli et terrae. Mundi dixit, tenebrarum harum : mundi dixit, amatorum mundi : mundi dixit, impiorum et iniquorum : mundi dixit, de quo dicit Evangelium : Et mundus eum non cognovit.

R. Judas mercator pessimus osculo petiit Dñm : ille ut agnus innocens non negavit Judae osculum : * Denarium numero Christum Judaeis tradidit. V. Melius illi erat, si natus non fuisset.—Denariorum.

Lectio vi.

QUONIAM vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem : domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant : Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem, et contradicentem. Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem : perfidiam intellige. Videbat ergo Dñs in civitate iniquitatem et contradictionem, et exten-

debat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem : et tamen et ipsos expectans dicebat : Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie : Vae illi per quem tradar ego : * Melius illi erat, si natus non fuisset. V. Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum.—Melius illi. Unus.

In tertio Nocturno.

Añ. Dixi inquis : Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Psalmus lxxiv.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi inquis : Nolite inique agere : * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque

a desértis móntibus : * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misero.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúm tamen faex ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatóres terrae.

Ego autem annuntiábo in saeculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam : * et exaltabúntur córnua iusti.

Añs. Dixi iniquis : Nolite loqui advérsus Deum iniquitatem.

Añs. Terra trémuit et quíevit, dum exúrgeret in iudicio Deus.

Psalmus lxxv.

DOTUS in Iudaea Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítum fecísti iudícium : * terra trémuit et quíevit,

Cum exúrgeret in iudiciú Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terrae.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dño Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnere.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terrae.

Añs. Terra trémuit et quíevit, dum exúrgeret in iudicio Deus.

Añs. In die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis.

Psalmus lxxvi.

VOCE mea ad Dñum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulationis meae Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitavi dies antiquos : *
et annos aeternos in mente
habui.

Et meditatus sum nocte
cum corde meo, * et exer-
citabar, et scopébam spíri-
tum meum.

Numquid in aeternum
projiciet Deus : * aut non
appónet ut complacitior sit
adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, * a
generatióne in generatió-
nem?

Aut obliviscétur miseréri
Deus ? * aut continébit in
ira sua misericórdias suas ?

Et dixi : Nunc coepi : *
haec mutatio dexteræ Ex-
célsí.

Memor fui óperum Dó-
mini : * quia memor ero ab
infíto mirabílium tuórum,

Et meditabor in ómni-
bus opéribus tuis : * et in
adinventiōibus tuis exer-
cébor.

Deus, in sancto via tua :
quis Deus magnus sicut
Deus noster ? * tu es Deus
qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis
virtutem tuam : * redem-
isti in bráchio tuo pópulum
tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquae, Deus,
viderunt te aquae : * et ti-
muérunt, et turbatae sunt
abyssi.

Multitúdo sónitus aquá-
rum : * vocem dedérunt
nubes.

Etenim sagittae tuae
tránseunt : * vox tonitruí
tui in rota.

Illuxérunt coruscationes
tuae orbi terrae : * commóta
est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémi-
tae tuae in aquis multis : *
et vestigia tua non cognos-
céntur.

Deduxisti sicut oves pó-
pulum tuum, * in manu
Móysi et Aaron.

Ana. In die tribulatiōis
meae Deum exquisivi má-
nibus meis.

V. Exúrge, Dñe. R. Et
júdica causam meam.

Pater noster, *secreto.*

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Corín-
thios.

Lectio vii. Cap. xi. d.

OC autem praec-
pio : non laudans
quod non in mé-
lius, sed in deté-
rius convenitis. Primum
quidem convenientibus vo-
bis in Ecclesiám, áudio
scissúras esse inter vos, et
ex parte credo. Nam opór-
tet et haereses esse, ut et
qui probáti sunt, manifesti
fiant in vobis. Conveni-
entibus ergo vobis in unum,
jam non est Domínicam
coenam manducáre. Unus-
quisque enim suam coenam
praesúmit ad manducán-
dum. Et álius quidem esu-
rit, álius autem ébrius est.

Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclesiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

R. Eram quasi agnus innocens; ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consilium fecérunt inimíci mei advérsus me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. V. Omnes inimíci mei advérsus me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsus me, dicéntes.— Veníte.

LECTIO VIII.

EGO enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem

Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori prome? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judaeis? V. Quid dormítis? surgite, et oráte, ne intrétis in tentatióem.— Vel Judam.

LECTIO IX.

ITAQUE quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indígne: reus erit corpóris et sáanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indígne, judícium sibi manducat et bibit: non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecíles, et dormiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dño corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, invicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Caetera autem, cum vénero, dispónam.

R. Seniores pópuli consilium fecérunt,* Ut Jesum

dolo tenérent, et occiderent : cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. *V.* Collegérunt Pontífices et Pharisaei concilium. — Ut Jesum. Seniores.

AD LAUDES.

Añs. Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmus I.

ISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccátis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti : * incérta et occulta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audíui meo dabis gáudium et laetítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi laetítiam salutaris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impíi ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus, Deus, salutis meae : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, *labia mea apé-*ries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificiũ, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despicies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos,

Añā. Justificéris, Dñe, in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Añā. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus lxxxix.

DOMINE, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra, et orbis : * a saeculo et usque in saeculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, filii hóminū.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quae praetériit,

Et custódia in nocte, * quae pro nñhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat : * vespere decídat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * saeculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecerunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus octoginta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniā supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem irae tuae : * et prae timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxterā tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, ús-quequo ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Laetáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Añā. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Añā. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus lxií.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sivítit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa : * sic in san-
cto appáruí tibi, ut vidérem
virtútem tuam, et glóriam
tuam.

Quóniam mélior est mi-
sericórdia tua super vitas : *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita
mea : * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea : * et
lábiis exultatiónis laudábit
os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matutí-
nis meditábor in te : *
quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exultábo, adhaesit
ánima mea post te : * me
suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quae-
siérunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra ter-
rae : * tradéntur in manus
gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in
Deo, laudabúntur omnes
qui jurant in eo : * quia
obstrúctum est os loquén-
tium iníqua.

Psalmus lxi.

DEUS misereátur no-
stri, et benedícat no-
bis : * illúminet vultum
suum super nos, et mise-
reátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam : * in ómnibus
géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Laeténtur et exúltent
gentes : * quóniam júdicas
pópulos in aequitáte, et
gentes in terra dirígis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus : confiteántur tibi pó-
puli omnes : * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus,
Deus noster, benedícat nos
Deus : * et métuant eum
omnes fines terrae.

Aññ. Contrítum est cor
meum in médio mei, con-
tremuérunt ómnia ossa
mea.

Aññ. Exhortátus es in
virtúte tua, et in refectiône
sancta tua, Dómine.

Cantic. Moysis. Exodi xv.

QUANTEMUS Dómi-
no : glorióse enim
magnificátus est, * equum
et ascensórem dejécit in
mare.

Fortitúdo mea et laus
mea Dóminus, * et factus
est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum : * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pu-
gnátor, omnipotens nomen
ejus. * Currus Pharaónis
et exércitum ejus projécit
in mare :

Elécti príncipes ejus
submersi sunt in mari Ru-
bro. * Abyssi operuérunt

eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multítudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos :

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furoris tui congregatæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar, et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt : * dolóres obtinuerunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant inmóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedisti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dñe.

Sanctuárium tuum, Dñe, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábít in aetérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fíllí autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Añá. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectione sancta tua, Dómine.

Añá. Oblátus est quia ipse voluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus cxlviii.

LAUDATE Dóminum de coelis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : *
laudáte eum omnes stellae,
et lumen.

Laudáte eum coeli coeló-
rum : * et aquae omnes, quae
super coelos sunt, laudent
nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in aetérnum,
et in saeculum saeculi : *
praecéptum pósuit, et non
praeteríbit.

Laudáte Dñum de terra, *
dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procellárum : *
quae faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : *
ligna fructífera, et omnes
cedri :

Béstiae, et univérsa péco-
ra : * serpéntes, et volúcris
pennatae :

Reges terrae, et omnes
pópuli : * príncipes, et omnes
iúdicés terrae.

Júvenes, et vírgines : se-
nes cum junióribus laudent
nomen Dómini : * quia exal-
tátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super coe-
lum et terram : * et exaltá-
vit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctís
ejus : * filiis Israél, pópulo
appropinquánti sibi.

Psalmus cxlix.

ΑNTATE Dño cán-
ticum novum : * laus
ejus in Ecclesia sanctórum.

Laetétur Israël in eo, qui
fecit eum : * et filii Sion
exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro : * in tympano, et
psalterio psallant ei :

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo : *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * laetabúntur in cubí-
libus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum : * et gládii an-
cipites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam
in natióibus : * increpati-
ones in pópulis.

Ad alligándos reges eo-
rum in compédibus : * et
nóbiles eórum in mánicis
férreis.

Ut faciant in eis iudí-
cium conscriptum : * glória
haec est ómnibus sanctís
ejus.

Psalmus cl.

LAUDATE Dóminum
in sanctis ejus : * lau-
dáte eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúti-
bus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudínem
magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bae : * laudáte eum in psal-
terio, et cithara.

Laudáte eum in tympa-
no, et choro : * laudáte eum
in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Añs. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus non dicantur.

V. Homo pacis meae, in quo sperávi. *R.* Qui edébat panes meos, ampliávit adversum me supplantatió-nem.

Ad Bened. Antiphona. Tráditior autem dedit eis signum, dicens : Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariae.

Lucae i. g.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suae :

Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui odérunt nos :

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abrahám patrem nostrum, * datúrú se nobis .

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * praeſbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiae Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndoſ pedes nostros in viam pacis.

Añs. Tráditior autem dedit eis signum, dicens : Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, praeter unam, quae posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelae positae a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela : similiter extinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. Cum repetitur *Añs* Tráditior, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolae. Repetita *Añs* post Benedíctus dicitur :

V. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. Secunda nocte additur Mortem autem crucis. Tertia nocte additur Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur V. Christus factus est, omnes genuflectunt; et eo finito, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea Psalm. Miserere mei Deus. 293. aliquantulum altius: quo finito sine Orémus, dicitur simili voce:

Oratio.

RESPICE, quaesumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit má nibus tradi nocéntium, et crucis subire tormentum; sed Qui tecum dicitur sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta, et Nona, dictis secreto Pater noster, Ave María, et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, ut in Festis: quibus finitis

dicitur V. Christus factus est pro nobis, etc. flexis genibus: et dicitur secreto: Pater noster. Psalm. Miserere. 293. Oratio. Respice, quaesumus Dómine, sicut in Laudibus.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiosa.

AD VESPERAS.

Vesperae, dicto secreto Pater noster, Ave María, inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.

Añá, Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus cxv.

REDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quae retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus: * pretiosa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dño reddam
in conspéctu omnis pópuli
ejus: * in átriis domus Dñi,
in médio tui Jerúsalem.

Añā. Cálicem salutaris
accípiam, et nomen Dómi-
ni invocábo.

Añā. Cum his, qui odé-
runt pacem, eram pacífi-
cus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tri-
bulárer clamávi: *
et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttae poténtis acútae, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Añā. Cum his, qui odé-
runt pacem, eram pacífi-
cus: dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Añā. Ab homínibus iní-
quis libera me, Dómine.

Psalmus cxxxix.

ERIPE me, Dómine, ab
hómine malo: * a
viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tates in corde: * tota die
constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis: * venénium
áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de
manu peccatóris: * et ab
homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos: *
abscondérunt superbi lá-
queum mihi.

Et funes extendérunt in
láqueum: * juxta iter scán-
dalum posuérunt mihi.

Dixi Dño: Deus meus
es tu: * exáudi, Dómine,
vocem deprecationis meae.

Dñe, Dñe, virtus salútis
meae: * obumbrásti super
caput meum in die belli:

Ne tradas me, Dómine,
a desidério meo peccatóri: *
cogitavérunt contra me, ne
derelínquas me, ne forte
exalténtur.

Caput circúitus eórum: *
labor labiórum ipsórum
opériet eos.

Cadent super eos carbó-
nes, in ignem dejícies eos: *
in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigé-
tur in terra: * virum injú-
stum mala cápient in inté-
ritu.

Cognóvi quia faciet Dó-
minus júdiciu inopis: * et
vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confite-
búntur nómini tuo: * et ha-
bitábunt recti cum vultu tuo.

Añā. Ab hominibus iniquis libera me, Dómine.

Añā. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus cxl.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitudo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia

ad te, Dñe, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Añā. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Añā. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus cxli.

TUOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórto mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecaciónem meam : * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custódia animam meam ad confitendum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añā. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Añā. Coenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, dedítque discipulis suis.

Cantic. B. Mariae Virginis.

Lucae i. e.

MAGNIFICAT * anima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillae suae : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in saecula.

Añā. Coenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, dedítque discipulis suis.

V. Christus factus est pro nobis, cum reliquis ut supra in Laudibus. 299.

Ad Completorium non dicitur Jube, domne, nec Lectio brevis, nec Adjutorium, neque Oratio Dominica : sed facta Confessione et Absolutione, incipitur a Ps. Cum invocárem. 161. Dicitis Psalmis, dicitur Nunc dimíttis.

Deinde *V.* Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes. 299.

Sic terminantur omnes Horae in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbatis sancti.

FERIA SEXTA

In Parasceve.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Añā. Astitérunt reges terrae, et principes convénérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus ii.

UARE fremuerunt Gentes,* et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et principes convenērunt in unum,* adversus Dñum et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, iridebit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua,* et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* praedicans praecēptū ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam,* et possessionē tuam terminos terrae.

Reges eos in virga fereat,* et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dōmino in timore : * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinā, nequādo irascatur Dōminus,* et pereātis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus,* beāti omnes, qui confidunt in eo.

Añā. Astiterunt reges terrae, et principes convenērunt in unum, adversus Dōminum, et adversus Christum ejus.

Añā. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus xxi.

DEUS, Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictōrū meōrum.

Deus meus, clamābo per diem, et non exaudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas,* Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hōminum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt lābiis, et moverunt caput.

Speravit in Dōmino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meae. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quóniam tribulatio próxima est : * quóniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rápiens, et rúgiens.

Sicut aqua effusus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniã circumdedérunt me canes multi : * conciliũ malignántium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxilium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dñum qui requírunť eum : * vivent corda eórum in saeculum saeculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsae famsiliae Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet :
et semen meum serviet
ipsi.

Annuntiábitur Dño gene-
rátio ventúra : * et annun-
tiábunt coeli justítiam ejus
pópulo qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

Añña. Diviserunt sibi ve-
stiménta mea, et super ve-
stem meam miserunt sor-
tem.

Añña. Insurrexérunt in
me testes iníqui, et mentíta
est iníquitas sibi.

Psalmus xxvi.

DOMINUS illuminátio
mea, et salus mea, *
quem timébo ?

Dóminus protéctor vitæ
meæ : * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super
me nocéntes, * ut edant
carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt, et
cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit cor
meum.

Si exúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut inhá-
bitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut videam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me
in tabernáculo suo : * in

die malórum protéxit me
in abscondito tabernáculo
sui.

In petra exaltávit me : *
et nunc exaltávit caput me-
um super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiam
vociferatiónis : * cantábo,
et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi ad te : *
miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea : *
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me : * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne
derelínquas me, neque des-
picias me, Deus salutáris
meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt
me : * Dóminus autem
assumpsit me.

Legem pone mihi, Dñe,
in via tua : * et dírige me
in sémitam rectam propter
inimícos meos.

Ne tradideris me in áni-
mas tribulántium me : *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et mentíta
est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, virí-
liter age : * et confortétur
cor tuum, et sústine Dó-
minum.

Añā. Insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

V. Diviserunt sibi vestimenta mea. **R.** Et super vestem meam miserunt sortem.

Pater noster, secreto.

De Lamentatione Jeremiae Prophetae.

Lectio i. Cap. ii. c. Heth.

OGITAVIT Dominus dissipare murum filiae Sion : tetendit funiculum suum, et non avertit manum suam a perditione : luxitque antemurale et murus pariter dissipatus est.

Teth. Defixae sunt in terra portae ejus, perdidit, et contrivit vectes ejus : regem ejus et principes ejus in Gentibus : non est lex, et prophetae ejus non invenerunt visionem a Domino.

Iod. Sederunt in terra, conticuerunt senes filiae Sion : consperserunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis : abjecerunt in terram capita sua virgines Jerusalem.

Caph. Defecerunt prae lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea : effusum est in terra jecur meum super contritione filiae populi mei, cum deficeret parvulus et lactens in plateis oppidi.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Omnes amici mei dereliquerunt me, et praevaluerunt insidiantes mihi : tradidit me quem diligebam : * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, aceto potabant me. **V.** Inter iniquos projecerunt me, et non pepercuerunt animae meae.—Et terribilibus.

Lectio ii. I. a med.

QUATRIBUS suis dixerunt : Ubi est triticum et vinum ? cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis : cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.

Mem. Cui comparabo te ? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem ? cui exaequabo te, et consolabor te, virgo filia Sion ? magna est enim velut mare contritio tua : quis medebitur tui ?

Nun. Prophetae tui viderunt tibi falsa, et stulta, nec aperiabant iniquitatem tuam, ut te ad poenitentiam provocarent, viderunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

Samech. Plauserunt super temanibus omnes transeuntes per viam : sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem : Haecine est urbs,

dicentes, perfecti decoris,
gáudium univérsae terrae ?

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

Ry. Velum templi scis-
sum est, * Et omnis terra
trémuit : latro de cruce
clamábat, dicens : Memén-
to mei, Dómine, dum vé-
neris in regnum tuum. V.
Petrae scissae sunt, et mo-
numénta apérta sunt, et
multa cōrpora sanctorum,
qui dormierant, surrexé-
runt.—Et omnis.

Lectio iii. Cap. iii. Aleph.

EGO vir videns pau-
pertatem meam in
virga indignationis ejus.

Aleph. Me minávit, et
addúxit in ténebras, et non
in lucem.

Aleph. Tantum in me
vertit, et convértit manum
suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pel-
lem meam, et carnem me-
am, contrivit ossa mea.

Beth. Aedificávit in gyro
meo, et circúmdedit me
felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis col-
locávit me, quasi mórtuos
sempiternos.

Ghimel. Circumaedificá-
vit advérsus me, ut non
egrédia : aggravávit cóm-
pedem meum.

Ghimel. Sed et cum cla-
mávero, et rogávero, exclú-
sit orationem meam.

Ghimel. Conclúsit vias
meas lapidibus quadris, sé-
mitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

Ry. Vineá mea elécta,
ego te plantávi : Quómodo
convérsa es in amaritúdi-
nem, ut me crucifigeres et
Barábbam dimitteres. V.
Sepívi te, et lápidés elégi
ex te, et aedificávi turrim.—
Quómodo. Vineá mea.

In secundo Nocturno.

Añá. Vim faciébant, qui
quaerébant ánimam meam.

Psalmus xxxvii.

DOMINE, ne in
furóre tuo árguas
me, * neque in ira
tua corripias me.

Quóniam sagittae tuae
infixae sunt mihi : * et
confirmásti super me ma-
num tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie irae tuae : *
non est pax óssibus meis a
fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes me-
ae supergréssae sunt caput
meum : * et sicut onus
grave gravatae sunt super
me.

Putruérunt, et corrúptae
sunt cicatríces meae, * a
fácie insipientiae meae.

Miser factus sum, et cur-
vátus sum usque in finem : *
tota die contristátus ingre-
diébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quaerébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergaudeant mihi inimíci mei : * et dum commóventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátē.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discesseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meae.

Añs. Vim faciébant, qui quaerébant ánimam meam.

Añs. Confundántur et reveréantur, qui quaerunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus xxxix.

EXPECTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exáudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et tímébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem nolústi : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justitiam tuam in ecclesiá magna, * ecce lábia mea non prohibéo : Dómine, tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concilio multo.

Tu autem, Dñe, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorúm non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meae, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátae sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quaerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et laeténtur super te omnes quaeréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Añia. Confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Añia. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesierunt ánimam meam.

Psalmus liii.

DEUS in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióne meam : * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quaesierunt ánimam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscëptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritatē tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me : * et super inimicos meos despexit óculus meus.

Añs. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesierunt ánimam meam.

V. Insurrexérunt in me testes iniqui. *R.* Et mentita est iniquitas sibi.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum lxxiii. ad vers. ii.

Lectio iv.

ROTEXISTI me Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitatem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártýres talia passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártýrum : ibi mélius intu-

émur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam in ipso Filio, et hómine, quem gerébat : quia Filius hóminis est, et Filius Dei est. Filius Dei, propter formam Dei, filius hóminis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuerunt fácere inimíci ? Occiderunt corpus, ánimam non occiderunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

R. Tamquam ad latronē exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me : Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátū dúcitis ad crucifigéndum. *V.* Cumque iniecissent manus in Jesum, et tenuissent eum, dixit ad eos. — Quotídie apud vos.

Lectio v.

NOSTIS qui convéntus erat malignántium Judaeórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitatem. Quam iniquitatem ? Quia voluerunt occidere Dñm Jesum Christum. Tánta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod hórum me vultis occidere ? Pértulit omnes

infirmos eorum, curavit omnes languidos eorum, praedicavit regnum coelorum, non tacuit vitia eorum; ut ipsa potius eis displicerent, non medicus, a quo sanabantur. His omnibus curationibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenetici, insaniētes in medicum, qui venerat curare eos, excogitaverunt consiliū perdendi eum: tamquam ibi volentes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapiētia Salomonis: Morte turpissima, inquit, condemnemus eum. Interrogemus eum, erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

☩. Tenebrae factae sunt, dum crucifixissent Jesum Judaei: et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquisti? Et inclinato capite emisit spiritum. ☩. Exclamans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum.—Et inclinato.

LECTIO VI.

EXACUERUNT tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judaei; Non occidimus Christum. Etenim propterea

eum dederunt iudici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus: Vos eum occidite: responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in iudicem hominem refundere volebant: sed numquid Deum iudicem fallēbant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatione illorum multo ipse innocentior. Institit enim quantum potuit, ut illum ex eorum manibus liberaret: nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequendo Dñum flagellavit, sed eorum furori satisfacere volens: ut vel sic jam miterent, et desinerent velle occidere, cum flagellatum viderent. Fecit et hoc. At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus: illi innocētes, qui coegerunt ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos o Judaei occidistis. Unde occidistis? Gladio linguae: aculistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

R. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi haereditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversarius, dicens: Congregamini, et properate ad devorandum illum: posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene.

V. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pepercerunt animae meae.—Quia non est. Animam meam.

In tertio Nocturno.

Añ. Ab insurgentibus in me libera me, Domine, quia occupaverunt animam meam.

Psalmus lviii.

RIPE me de inimicis meis, Deus meus: * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine: * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide: * et tu, Domine Deus virtutum, Deus Israël,

Intende ad visitandas omnes gentes: * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vespeream: et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquuntur in ore suo, et gladius in labiis eorum: * quoniam quis audivit?

Et tu, Domine, deridebis eos: * ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericordia ejus praeveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: * et depone eos protector meus, Domine:

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: * et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob: * et finium terrae.

Convertentur ad vespeream, et famem patientur ut canes: * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitudínem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatióis meae.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Añña. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt animā meam.

Añña. Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dñe, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confítebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obli-viónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus ajuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añā. Longe fecisti notos meos a me : trāditus sum, et non egrediēbar.

Añā. Captābunt in animam justi, et sāguinem innocentem condemnābunt.

Psalmus xciii.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltāre qui júdicas terram : * redde retributiónem superbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitatem : * loquéntur omnes, qui operántur injustitiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et haereditatem tuam vexavérunt.

Víduam, et advenam interfecérunt : * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite insipientes in pópulo : * et stulti aliquādo sápite.

Qui plantávit aurem, non audiet ? * aut qui finxit óculum, non cōsiderat ?

Qui cōrripit Gentes, non arguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanae sunt.

Beátus homo, quem tu erudíseris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et haereditatem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in júdiciū : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignātes ? * aut quis stabit mecum advérsus operātes iniquitatem ?

Nisi quia Dñs adjúvit me : * paulo minus habitasset in inférno ánima mea.

Si dicēbam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dñe, adjuvābat me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuae laetificavérunt animam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in praecépto ?

Captābunt in animam justi : * et sāguinem innocentem condemnābunt.

Et factus est mihi Dñs in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsórum : et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dñs Deus noster.

Añs. Captábunt in ánimã justí, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

V. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa. **R.** Et sermónibus ódii circumdédérunt me, et expugnávérunt me gratis.

Pater noster, secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio vii. *Cap. iv. c. et v.*

ESTINEMUS ingredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis inci-dat incredulitátis exémplū. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrábilior omni gládio ancípi : et pertíngens usque ad divisió-nem ánimae ac spíritus, compágum quoque ac me-dullárum, et discrétor cogi-tatiónum et intentiόνum cordis. Et non est ulla crea-túra invisibilis in conspé-ctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit coelos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessió-nē. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infir-mitatibus nostris ; tentátum autem per ómnia pro simi-litúdine absque peccáto.

R. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et

non pepercérunt ánimae meae : congregáti sunt ad-vérsus me fortes : **V.** Et sicut gigántes steterunt contra me. **V.** Aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quae-siérunt ánimam meam. — Et sicut.

Lectio viii.

ADEAMUS ergo cum fidúcia ad thronum grátiae : ut misericórdiam consequámur ; et grátiam inveníamus in auxílio op-portúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus as-súptus, pro homínibus constitúitur in iis quae sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrificia pro peccátis : qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant : quó-niam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et pro-ptérea debet, quemádmo-dum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

R. Jesum trádidit impius summis princípibus sacer-dótum, et senióribus pó-puli : **V.** Petrus autem se-quebátur eum a longe, ut vidéret finem. **V.** Adduxé-runt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi Scribae et Pharisei convé-nerant. — Petrus.

Lectio ix.

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam

Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, dedit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex iuxta ordinem Melchisedech.

Rz. Caligaverunt oculi mei a fletu meo: quia elongatus est a me, qui consolabatur me. Videte omnes populi, * Si est dolor similis sicut dolor meus. V. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte.— Si est dolor. Caligaverunt.

AD LAUDES.

Añā. Proprio Filio suo non pepércit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Psalmus Miserere. 293.

Añā. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Psalmus cxlii.

DOMINE, exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi: * et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velociter exaudi me, Domine: * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem

tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in aequitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Añā. Anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Añā. Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Domine, dum véneris in regnum tuum.

Ps. Deus Deus meus. 294.

Añā. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris.

Cantic. Habacuc. Cap. iii.

DOMINE, audivi auditionem tuam, * et timui.

Dñe, opus tuum * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies : * cum iratus fueris, misericordiae recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * et sanctus de monte Pharan:

Operuit coelos gloria ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * cornua in manibus ejus :

Ibi abscondita est fortitudo ejus : * ante faciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diabolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit Gentes : * et contriti sunt montes saeculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itinéribus aeternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae, * turbabuntur pelles terrae Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos : * et quadrigae tuae salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum : * juramenta tribubus, quae locutus es :

Fluvios scindes terrae : viderunt te, et doluerunt montes : * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitudo manus suas levavit.

Sol, et luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastae tuae.

In fremitu conculcabis terram : * in furore obstruēs facies Gentes.

Egréssus es in salutem
pópuli tui: * in salutem cum
Christo tuo:

Percussísti caput de do-
mo ímpii: * denudásti fun-
daméntum ejus usque ad
collum.

Maledixisti sceptris ejus,
cápiti bellatórum ejus, *
veniéntibus ut turbo ad dis-
pergéndum me.

Exultatio eórum * sicut
ejus, qui dévorat páuperem
in abscondito.

Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquárum
multárum.

Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce con-
tremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in
óssibus meis, * et subter me
scáteat.

Ut requiéscam in die tri-
bulatiónis: * ut ascéndam
ad pópulum accínctum no-
strum.

Ficus enim non florébit: *
et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívae: *
et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pe-
cus: * et non erit armén-
tum in praesépiis.

Ego autem in Dómino
gaudébo: * et exultábo in
Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo
mea: * et ponet pedes meos
quasi cervórum

Et super excélsa mea de-
ducet me victor * in psal-
mis canéntem.

Añña. Cum conturbáta
fúerit ánima mea, Dómine,
misericórdiae memor eris.

Añña. Memento mei, Dó-
mine, dum véneris in re-
gnum tuum.

Psalmus. Laudáte Dómi-
num de coelis. 296.

℣. Collocávit me in ob-
scúris. ℞. Sicut mórtuos
saeculi.

Ad Benedíctus. Añña.
Posuérunt super caput ejus
causam ipsíus scriptam:
Jesus Nazaréus, Rex Ju-
daeórum.

℣. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem, mortem autem
crucis.

Pater noster, secreto.

Psalmus Miserére. 293.

Oratio.

RESPICE, quaesumus
Dómine, super hanc
famíliam tuam, pro qua
Dóminus noster Jesus Chri-
stus non dubitávit má nibus
tradi nocéntium, et crucis
subíre tormentum: Qui te-
cum vivit, et regnat.

AD VESPERAS.

Añña et Psalmi praeteriti
diei dicuntur sine cantu.

Ad Magníf. Añña. Cum
accepísset acétum, dixit:
Consummátum est: et in-
clináto cápite emisit spi-
ritum.

℣. Christus factus est, et
alia ut supra ad Laudes. 299.

SABBATO SANCTO

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Añs. In pace in idípsum
dórmiam, et requiéscam.

Psalmus iv.

U M invocárem
exaudivit me Deus
justítiae meae : *
in tribulatióne di-
latásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióem meam.

Fílli hóminum úsquequo
gravi corde ? * ut quid dilí-
gitis vanitátem, et quaeritis
inendácium ?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum : * Dóminus exáudiet
me cum clamávero ad
eum.

Irascímini, et nolíte pec-
cáre : * quae dicitis in cór-
dibus vestris, in cubílibus
vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium ju-
stítiae, et speráte in Dño.*
Multi dicunt : Quis ostén-
dit nobis bona ?

Signátum est super nos
lumen vultus tui, Dñe : *
dedísti laetítiam in corde
meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam ;

Quóniam tu, Dñe, singu-
láríter in spe * constituísti
me.

Añs. In pace in idípsum
dórmiam, et requiéscam.

Añs. Habitábit in taber-
náculo tuo, requiéscet in
monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

D OMINE, quis habi-
tábit in tabernáculo
tuo ? * aut quis requiéscet
in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine má-
cula, * et operátur justí-
tiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit
dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppróbrium
non accépit advérsus próxi-
mos suos.

Ad nihilum dedúctus est
in conspéctu ejus mali-
gnus : * tíméntes autem
Dóminum gloriícat :

Qui jurat próximo suo,
et non decípit, * qui pecú-
niam suam non dedit ad
usúram, et múnera super in-
nocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non
movébitur in aetérnum.

Añs. Habitábit in taber-
náculo tuo, requiéscet in
monte sancto tuo.

Añs. Caro mea requié-
scet in spe.

Psalmus xv.

C ONSERVA me, Dó-
mine, quóniam spe-
rávi in te.* Dixi Dómino :
Deus meus es tu, quóniam
bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei : * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris : * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dñum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dñum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplēbis me laetitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añs. Caro mea requiescet in spe.

V. In pace in idipsum.

R. Dormiam et requiescā.

Pater noster, *secreto.*

De Lamentatione Jeremiae Prophetae.

Lectio i. Cap. iii. c. Heth.

ISERICORDIAE

Dñi quia non sumus consumpti : quia non defecerunt miserationes ejus.

Heth. Novi diluculo, multa est fides tua.

Teth. Pars mea Dominus, dixit anima mea : propterea expectabo eum.

Teth. Bonus est Dñus sperantibus in eum, animae quaerenti illum.

Teth. Bonum est praestolari cum silentio salutare Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.

Jod. Sedebit solitarius, et tacebit : quia levavit super se.

Jod. Ponet in pulvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum : traditus est ad mortem : * Ut vivificaret populum suum. *V.* Tradidit in mortem animam suam, inter sceleratos reputatus est. — Ut vivificaret.

Leectio ii. Cap. iv. Aleph.

QUOMODO obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum?

Beth. Filii Sion Inclyti, et amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

Ghimel. Sed et lamiae nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

Daleth. Adhaesit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt sterora.

Vau. Et major effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quae subversa est in momento, et non cepérunt in ea manus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Jerusalem surge, et exue te vestibus jucunditatis: induere cinere et cilicio,* Quia in te occisus est Salvator Israel. V. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem,

et non taceat pupilla oculi tui.—Quia in te.

Incipit Oratio Jeremiae Prophetae.

Leectio iii. Cap. v.

RECORDARE, Dñe, quid acciderit nobis: intueri, et respice opprobrium nostrum. Haereditas nostra versa est ad alienos, domus nostrae ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostrae quasi viduae. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. Aegypto dedimus manum, et Assyriis ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto. Pellis nostra, quasi cilbanus, exusta est a facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo plebs mea: ululate pastores in cinere et cilicio: * Quia venit dies Domini magna, et amara valde.

V. Accingite vos sacerdotes, et plangite ministri altaris, aspergite vos cinere.—Quia venit. Plange.

In secundo Nocturno.

Añs. Elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glórie.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum : * et super flumina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano animam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dño : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glórie.

Quis est iste Rex glórie ? * Dñs fortis et potens, Dñs potens in praelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glórie.

Quis est iste Rex glórie ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glórie.

Añs. Elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glórie.

Añs. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus xxvi.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo ?

Dóminus protéctor vitae meae : * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me praelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dñi ómnibus diébus vitae meae :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circulvi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam

vociferationis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dñe, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dñe, in via tua : * et dfrige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánnimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dñi * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dñum.

Aññ. Credo vidére bona Dñi in terra vivéntium.

Aññ. Dómine, abstraxísti ab inferis ánimam meam.

Psalmus xxiv.

EXALTA B O te, Dñe, quóniam suscepísti me : nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memoriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum laetítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dñe, in voluntate tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avértísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptionem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dñus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : *

Dómine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Añs. Dómine, abstraxisti ab inferis animam meam.

V. Tu autem, Dómine, miserere mei. *R.* Et resuscita me, et retribuam eis.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. lxxiii. vers. vii.

Lección iv.

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltabitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos videbit? Defecerunt scrutantes scrutaciones, consilia mala. Accessit homo ad ipsa consilia, passus est se teneri ut homo. Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut caederetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moreretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quae in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, obiciens aspectibus humanis hominem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua aequalis est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

R. Recessit pastor noster, fons aquae vivae, ad cujus

transitum sol obscuratus est: * Nam et ille captus est, qui captivum tenebat primum hominem: hodie portas mortis, et seras pariter Salvator noster dirupit. *V.* Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. — Nam et ille.

Lección v.

QUO perduxerunt illas scrutaciones suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulchrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille. Hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur seductores. Ergo illi Pilato: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepulchrum usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite: custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

R. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, * Si est dolor similis sicut dolor meus. *V.*

Attēdite univērsi pópuli,
et vidēte dolórem meum.—
Si est.

Lectio vi.

POSUERUNT custó-
des mílites ad sepúl-
chrum. Concússsa terra Dó-
minus resurréxit : mirácula
facta sunt tália circa sepúl-
chrum, ut et ipsi mílites, qui
custódes advénérunt, testes
fierent, si vellent vera nūn-
tiáre. Sed avarítia illa, quae
captivávit discipulum có-
mitem Christi, captivávit et
mílitem custodē sepúlchri.
Damus, inquit, vobis pe-
cúniam : et dícite, quia vo-
bis dormiéntibus venérunt
discípuli ejus, et abstulé-
runt eum. Vere defecérunt
scrutántes scrutatiónes.
Quid est quod dixísti, o in-
félix astútia? Tantúmne
déseris lucem consilii pietá-
tis, et in profúnda versútiae
demérgeris, ut hoc dicas :
Dícite, quia vobis dormién-
tibus venérunt discípuli
ejus, et abstulérunt eum?
Dormiéntes testes ádhibes :
vere tu ipse obdormísti, qui
scrutándo tália defecísti.

R. Ecce quómodo móri-
tur justus, et nemo pécipit
corde: et viri justi tollúntur,
et nemo considerat : a fácie
iniquitátis sublátus est ju-
stus : * Et erit in pace me-
mória ejus. **V.** Tamquam
agnus coram tondēte se
obmútuit, et non apéruit os

suum : de angústia, et de
judicio sublátus est.—Et
erit. Ecce.

In tertio Nocturno.

Añ. Deus ádjuvat me,
et Dóminus suscēptor est
ánimae meae.

Psalmus liii.

DEUS in nómine
tuo saluum me
fac : * et in virtú-
te tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem
meam : * áuribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me, et
fortes quaesiérunt ánimam
meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me : * et Dóminus suscē-
ptor est ánimae meae.

Avérte mala inimicis
meis : * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi, * et confitébor nómini
tuo, Dómine : quóniam bo-
num est :

Quóniam ex omni tribu-
latiône eripuísti me : * et
super inimicos meos despé-
xit óculus meus.

Añ. Deus ádjuvat me,
et Dóminus suscēptor est
ánimae meae.

Añ. In pace factus est
locus ejus, et in Sion habi-
tatio ejus.

Psalmus lxxv.

NOTUS in Judaea
Deus : * in Israël
magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a móntibus aetérnis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis résistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecísti judicium : * terra trémuit et quíevit,

Cum exúrgeret in judiciu Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quóniam cogitatio hominis confitébitur tibi : * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et réddite Dño Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus affértis múnera.

Terribili et ei qui aufert spíritum principum, * terribili apud reges terrae.

Añã. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum: * et notos meos a miseria.

Añs. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

V. In pace factus est locus ejus. *R.* Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster, *secreto.*

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lectio vii. Cap. ix. c.

CHRISTUS assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum

non manufactum, id est, non hujus creationis; neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi?

R. Astiterunt reges terrae, et principes conveniunt in unum, * Adversus Dominum, et adversus Christum ejus. *V.* Quare fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania?—Adversus Dominum.

Lectio viii.

ET ideo novi testamenti mediator est; ut morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, re-promissionem accipiant, qui vocati sunt, aeternae haereditatis. Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum

vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est.

R̃. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. V. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. — Factus.

Lectio ix.

LE C T O enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens ságuinem vitulórum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo ; ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur : et sine ságuinis effusióne non fit remissio.

R̃. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidē ad óstium monuménti : * Ponéntes mílites, qui custodírent illum. V. Accedéntes Príncipes sacerdotum ad Pilátum, petiérunt illum. — Ponéntes. Sepúlto Dómino.

AD LAUDES.

Añã. O mors, ero mors tua : morsus tuus ero inférne.

Psalmus Miserére. 293.
Antiphona. Plangenteum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Psalmus xlii.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érué me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti ? et quare tristis incédo dum affligit me inimícus ?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cithara, Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añã. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Añã. Atténdite univérso pópulo, et vidéte dolórem meum.

Psalmus. Deus, Deus meus. 294.

Antiphona. A porta inferi érué, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiae.

Isaiae xxxviii. b.

EGO dixi : In dimidio
diérum meórum *
vadam ad portas inferi.

Quaesivi residuum annó-
rum meórum : * dixi : Non
vidébo Dóminum Deum in
terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiétis.

Generatio mea ablata est,
et convoluta est a me, *
quasi tabernaculum pastó-
rum.

Praecisa est velut a te-
xente, vita mea : dum adhuc
ordírer, succidit me : * de
mane usque ad vésperam
fines me.

Sperábam usque ad ma-
ne, * quasi leo sic contrivit
omnia ossa mea :

De mane usque ad véspe-
ram fines me : * sicut pul-
lus hirúndinis sic clamábo,
meditabor ut columba :

Attenuátis sunt óculi mei, *
suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátiór, re-
spónde pro me. * Quid
dicam, aut quid respondébit
mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimae meae.

Dómine, si sic vívitur, et
in talibus vita spíritus mei,
corrípies me, et vivificábis
me. * Ecce in pace amari-
túdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam
meam ut non períret : * pro-
jecísti post tergum tuum
omnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-
tébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non expectá-
bunt qui descéndunt in la-
cum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater filiis notam
faciet veritátem tuam.

Dñe, salvum me fac, * et
psalmos nostros cantábi-
mus cunctis diébus vitae
nostrae in domo Dómini.

Añña. A porta inferi érue,
Dómine, ánimam meam.

Añña. O vos omnes qui
transítis per viam, atténde-
te et vidéte, si est dolor sic-
ut dolor meus.

Psalmus. Laudáte Dómi-
num de coelis. 296.

V. Caro mea requiescet
in spe. *R.* Et non dabis
Sanctum tuum vidére cor-
ruptionem.

Ad Bened. Añña. Mulie-
res sedéntes ad monumén-
tum lamentabántur, flentes
Dóminum.

V. Christus factus est
pro nobis obédiens usque
ad mortem, mortem autem
crucis : propter quod et
Deus exaltávit illum, et de-
dit illi nomen, quod est su-
per omne nomen.

Pater noster, secreto.

Psalmus. Miserére mei
Deus. 293.

Oratio.

RESPICE, quaesumus
Dómine, super hanc
familiam tuam, pro qua
Dóminus noster Jesus Chri-
stus non dubitávit manibus
tradi nocéntium, et crucis
subíre tormentum : Qui te-
cum vivit et regnat.

Et sic dicitur usque ad
Nonam.

Dicitis Horis ut supra 299.
dicitur Missa ut in Ordi-
nario : et facta Communio-
ne Sacerdotis, statim pro
Vesperis dicitur :

Añá. Allelúia, allelúia,
allelúia.

Psalmus cxvi.

LAUDATE Dóminum
omnes Gentes : *
laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus : * et veritas Dómini
manet in aetérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Añá. Allelúia,
allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus et
V. non dicuntur.

Ad Magnificat, Añá. Vé-
spere autem sábbati, quae
lucéscit in prima sábbati,
venit María Magdaléne,
et áltera María, vidére se-
púlchrum, allelúia.

Canticum Magnificat,
cum Glória Patri.

Et repetitur Añá. Véspe-
re autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit :
Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

SPÍRITUM nobis,
Dñe, tuae charitátis
infunde : ut quos Sacra-
méntis Paschálibus satiásti,
tua fácias pietáte concórdes.
Per Dóminum nostrum, in
unitáte Spíritus sancti
Deus.

Deinde Dñus vobíscum.

Postea Diaconus dicit :

Ite, missa est, allelúia, alle-
lúia. R. Deo grátias, alle-
lúia, allelúia.

Extra Chorum, dicto Pa-
ter noster, et Ave María,
Vesperae inchoantur abso-
lute ab Añá Allelúia, cum
reliquis ut supra : et loco,
Ite, missa est, allelúia, alle-
lúia, dicitur V. Benedicá-
mus Dómino, allelúia, alle-
lúia. R. Deo grátias,
allelúia, allelúia.

Deinde additur Pater no-
ster, et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM.

Jube, domne.

Leótió brevis. Fratres :
Sóbrii estóte.

V. Adjutórium nostrum.
Pater noster.

Et facta Confessione et
Absolutione, dicitur :

V. Convérte nos Deus.

V. Deus in adjutórium. :

Glória Patri, et amplius
non dicitur Laus tibi, Dñe,
Rex aetérne glóriæ, sed

ejus loco deinceps dicitur
Allelúia.

Deinde sine Añā dicuntur Psalmi consueti. Capitulum, V. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Añā.
Vespere autem sabbati.

Canticum Simeonis.

Lucæ ii. e.

NUNC dimittis servum tuum, Dómine,* secundum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatióem géntium,* et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri, et Filio.

Añā. Vespere autem sabbati, quæ lucéscit in prima sabbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúia.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

VISITA, quaesumus Dñe, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dño.

R. Deo grátias.

Benedíctio. Benedícat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dñus, Pater, et Fílius, et Spírítus sanctus. R. Amen.

Añā. Regína coeli, ut in Psalterio. 165.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

Christus resurgens ex mortuis
jam non moritur, mors illi
ultra non dominabitur. Rom. VI. 9

Dominica Resurrectionis.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo.V. Dñe, lábia mea apé-
ries. Deus in adiutorium.
Glória Patri. Allelúia.Invitat. Surréxit Dómi-
nus vere, * allelúia. Psalm.
Veníte, exultémus. 2.Hymni et Capitula non
dicuntur in aliqua Horarum
usque ad Vesperas Sabbati
in Albis, nec Versiculi, nisi
in Nocturno.

Ad Nocturnum.

Añā. Ego sum qui sum,
et consilium meum non est
cum ímptis, sed in lege Dñi
volúntas mea est, allelúia.

Psalmus i.

DEATUS vir,
qui non ábiit
in consilio
impiórum, et
in via pecca-
tórum non
stetit, * et in cáthedra pe-
stiléntiae non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas
ejus, * et in lege ejus medi-
tábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in tén-
pore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quaecúm-
que faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpti, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent ímpti
in iudicio : * neque pecca-
tóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter ím-
piórum peribit.

Añā. Ego sum qui sum,
et consilium meum non est
cum ímptis, sed in lege Dñi
volúntas mea est, allelúia.

Añā. Postulávi Patrem
meum, * allelúia : dedit mihi
Gentes, allelúia, in haeredi-
tátem, allelúia.

Psalmus ii.

QUARE fremué-
runt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terrae,
et príncipes convenérunt in
unum, * advérsus Dñum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a no-
bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore : * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añā. Postulavi Patrem meum, allelúia : dedit mihi Gentes, allelúia, in haereditatem, allelúia.

Añā. Ego dormivi, * et somnum cepi : et exurrexi, quoniam Dominus suscepit me, allelúia, allelúia.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Añā. Ego dormivi, et somnum cepi : et exurrexi, quoniam Dominus suscepit me, allelúia, allelúia.

V. Surrexit Dominus de sepulchro, allelúia. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi, Domine.

V. Jube, domine, benedicere. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio i. Cap. xvi.

IN illo tempore : Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homilia xxi. in Evangelia.

AUDISTIS, fratres
carissimi, quod
sanctae mulieres,
quae Dñum fue-
rant secutae, cum aromati-
bus ad monumentum vené-
runt, et ei quem vivéntem
diléxerant, étiam mórtuo,
stúdio humanitátis obse-
quúntur. Sed res gesta
áliquíd in sancta Ecclesia
signat geréndum. Sic quip-
pe necesse est ut audiámus
quae facta sunt, quatenus
cogitémus étiam quae nobis
sint ex eórum imitatione
faciéndi. Et nos ergo in
eum, qui est mórtuus, cre-
déntes, si odóre virtútum
reférti, cum opiníone bonó-
rum óperum Dñum quae-
rimus, ad monumentum
profécito illíus cum aromá-
tibus venímus. Illae autem
mulieres Angelos vident,
quae cum aromátibus vené-
runt : quia vidélicet illae
mentes supérnos cives aspi-
ciunt, quae cum virtútum
odóribus ad Dñum per san-
cta desidéria proficiscúntur.

R. Angelus Dñi descén-
dit de coelo, et accédens re-
vólvit lápidem, et super
eum sedit, et dixit muliéribus :
* Nolite timére : scio
enim quia crucifixum quae-
ritis : jam surréxit : veníte,
et vidéte locum, ubi pósitus

erat Dóminus, allelúia. **V.**
Et introeúntes in monu-
méntum, vidérunt júvenem
sedéntem in dextris, coopér-
tum stola cándida, et obstu-
puérunt : qui dixit illis.—
Nolite.

Gloria Patri, et Filio, et
Spirítui sancto, et repetitur
usque ad **V.**

Deinde dicitur. **V.** Jube,
domne, benedícere. Bened.
Divínium auxiliúm máneat.

Lectio ii.

NOTANDUM vero no-
bis est, quidnam sit,
quod in dextris sedére Ange-
lus cernitur. Quid namque
per sinistram, nisi vita prae-
sens ; quid vero per dexte-
ram, nisi perpétua vita de-
signáture ? Unde in Cánticis
canticórum scriptum est :
Laeva ejus sub capite meo,
et dextera illius amplexábi-
tur me. Quia ergo Redém-
ptor noster jam praeséntis
vitae corruptiónē transierat,
recte Angelus, qui nuntiáre
perénnem ejus vitam vé-
nerat, in dextera sedébat.
Qui stola cándida coopértus
apparuit : quia festivitátis
nostrae gáudia nuntiávit.
Candor etenim vestis, splen-
dórem nostrae denúnciat
solemnitátis. Nostrae dicá-
mus, an suae ? Sed ut fate-
ámur vérius, et suae dicá-
mus, et nostrae. Illa quippe
Redemptóris nostri resurre-
ctio et nostra festívitás fuit,

quia nos ad immortalitatem reduxit: et Angelorum festiuitas extitit, quia nos reuocando ad coelestia, eorum numerum implévit.

R. Cum transisset sabbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emerunt arómata, * Ut venientes ungerent Jesum, allelúia, allelúia. V. Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto jam sole.—Ut venientes. Glória Patri. Ut venientes.

V. Jube, domne. Bened. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. R. Amen.

Lectio iii.

IN sua ergo ac nostra festiuitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimur, coelestis patriae damna reparantur. Sed quid advenientes feminas affatur, audiamus. Nolite expavescere. Ac si aperte dicat, Paveant illi, qui non amant adventum supernorum civium: pertimescant, qui carnalibus desideriis pressi, ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis, quae vestros concives videtis? Unde et Matthaeus Angelum apparuisse describens, ait: Erat

aspectus ejus sicut fulgur, et vestimenta ejus sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est; in nive autem blandimentum candoris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 19.

AD LAUDES.

Añae. 1. Angelus autem Dñi * descendit de coelo, et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Et ecce terraemotus * factus est magnus: Angelus enim Domini descendit de coelo, allelúia.

3. Erat autem * aspectus ejus sicut fulgur, vestimenta autem ejus sicut nix, allelúia, allelúia.

4. Prae timore autem ejus * exterriti sunt custodes, et facti sunt velut mortui, allelúia.

5. Respondens autem Angelus, * dixit mulieribus: Nolite timere: scio enim quod Jesum quaeritis, allelúia.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur, sed eorum loco Antiphona. Haec dies, quam fecit Dñus: exultemus, et laetemur in ea.

Ad Benedictus, Antiph. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodierna die per Unigenitum tuum, aeternitatis nobis adiutum devicta morte reserasti: vota nostra, quae praeveniēdo aspiras, etiam adjuvādo prosēquere. Per eūdem Dōminum.

V. Dōminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicāmus Dño, allelūia, allelūia. R. Deo grā-tias, allelūia, allelūia.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis, exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, post **Deus** in adiutorium, et Glōria Patri, dicuntur Psalmi consueti; ad Primam tamen ut in Festis, scilicet, **Deus** in nōmine tuo, Beāti immaculāti, et Retribue, quibus finitis dicitur Añā **Haec** dies, postea Oratio, quae ad Primam dicitur, ut in Psalterio, Dōmine, Deus omnipotens. 31. Pretiosa, cum reliquis et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Si consurrexistis cum Christo, ut in Psalterio. 32.

Ad alias autem Horas, post Añam **Haec** dies, dicitur Oratio quae ponitur in Laudibus.

AD VESPERAS.

Añā. Angelus autem Dñi, cum reliquis de Laudibus, et

Psalm. Dixit Dōminus, cum reliquis de Dominica. 137.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Añā. Haec dies, quam fecit Dñus: exultemus, et laetemur in ea.

Ad Magnificat, Añā. Et respicientes viderunt revolutum lapidem: erat quippe magnus valde, allelūia.

Oratio. Deus, qui hodierna, ut supra.

AD COMPLETORIUM.

Dicto V. Jube, domne. Fratres: Sobrii estote. V. Adjutorium nostrum. Pater noster, et facta Confessione et Absolutione, post V. Convertēte nos Deus. V. Deus in adiutorium. Glōria Patri. Allelūia, dicuntur Psalmi consueti: quibus finitis dicitur Allelūia, allelūia, allelūia, allelūia.

Deinde Canticum Simeonis Nunc dimittis. 163. Postea Antiphona **Haec** dies, Oratio Visita, quae sumus. 164.

Praedictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Añae, et Psalmi ad Nocturnum et Landes dicuntur ut supra in die Paschae, per totam Octavam.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia. **R.** Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster. Absolutio.
Exáudi, Dómine. Bened.
Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. xxiv. b.

IN illo témpore : Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papae.

Homília xxiii. in Evangel.

AUDISTIS, fratres caríssimi, quia duóbus discipulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dñs appáruit : sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præsentiá exhibuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suae spéciem abscondit.

R. María Magdaléne, et áltera María, ibant dilúculo ad monuméntum : Jesum quem quaeritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, praecedet vos in Galilaeam, ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis.—Jesum quem. **Benedictio.** Divínium auxilium.

Lectio ii.

AERBA quidém contulit, durítiam intelléctus increpávit, sacrae Scriptúrae mystéria, quae de seipso erant, apérui : et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fingere namque, compónere dicimus : unde et composítóres luti, figulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhibuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum diligere, saltem ut peregrínum amare potuissent.

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúia,

allelúia, allelúia. *V.* Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. — Allelúia, Glória Patri. Allelúia. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iii.

SED quia esse extranei a charitate non poterant hi, cum quibus Veritas gradiebatur: eum ad hospitium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus vocant, cum illic scriptum sit: Et coegerunt eum? Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes, cibosque offerunt: et Deum, quem in Scripturae sacrae expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo praecepta Dei illuminati non sunt, faciendo illuminati sunt: quia scriptum est: Non auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quae jam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognitus dum loqueretur, et dignatus est cognosci dum pasceretur.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Antiphona. Jesus junxit se disci-

pulis suis in via, et ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent: et increpavit eos, dicens: Ostulti et tardi corde ad credendum in his, quae locuti sunt Prophetae, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti: populum tuum, quaesumus, coelesti dono proséquere; ut et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dominum.

Ad Magnificat, Ant. Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? allelúia.

FERIA TERTIA.

V. Surrexit Dominus vere, allelúia.

R. Et apparuit Simóni, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsiús pietas. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. xxiv. e.

IN illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum, et dicit eis: Pax vobis: Ego sum, nolite timere. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 10. Comm. in Lucam,
cap. xxiv. ante finem.*

IRUM, quomodo
se natura cor-
porea per impe-
netrabile corpus
infuderit invisibili aditu, vi-
sibili conspectu; tangi fá-
cilis, difficilis aestimari.
Dénique conturbati disci-
puli aestimabant se spíri-
tum vidére. Et ideo Dñus,
ut spéciem nobis resurre-
ctionis ostenderet: Pal-
pate, inquit, et videte,
quia spíritus carnem et ossa
non habet, sicut me vidétis
habere. Non ergo per in-
corpóream natúram, sed
per resurrectionis qualitá-
tē, impervia usu clausa pene-
trávit. Nam quod tángi-
tur, corpus est: quod pal-
pátur, corpus est.

R̃. Virtute magna reddé-
bant Apóstoli, * Testimó-
nium resurrectionis Jesu
Christi Dómini nostri, alle-
lúia, allelúia. Ṽ. Repléti
quidem Spíritu sancto lo-
quebantur cum fidúcia ver-
bum Dei. — Testimónium.
Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

IN corpore autem
resurgemus. Semi-
nátur enim corpus animále,
resurgit corpus spiritále: sed
illud subtilius, hoc crás-
sius, útpote adhuc terrénæ

labis qualitáte concrétum.
Nam quomodo non corpus,
in quo manébant insignia
vulnerum, vestigia cicat-
ricum, quae Dóminus pal-
panda obtulit? In quo non
solum fidem firmat, sed
étiam devotióne acuit,
quod vulnera suscepta pro
nobis coelo inférre máluit,
abolére noluit; ut Deo Pa-
tri nostrae prétia libertátis
ostenderet. Talem sibi
Pater ad dexteram locat,
trophaeum nostrae salutis
ampléctens: tales illic már-
tyres nobis cicatricis suae
coróna monstrávit.

R̃. De ore prudentis pro-
cedit mel, allelúia: dulcédo
mellis est sub lingua ejus,
allelúia: Favus distillans
lábia ejus, allelúia, allelúia.

Ṽ. Sapiéntia requiescit in
corde ejus, et prudentia in
sermone oris illius. — Fa-
vus distillans. Glória Patri.
Favus distillans. Bened.
Ad societátem.

Lectio iii.

ET quóniam sermo
huc noster evásit,
considerémus qua grátia se-
cúndum Joánnem credi-
derint Apóstoli, qui gavisí
sunt; secúndum Lucam
quasi increduli redarguán-
tur: ibi Spíritum sanctum
acceperint, hic sedére in
civitáte jubeántur, quoad-
úsque induántur virtúte
ex alto. Et vidétur mihi

ille quasi Apóstolus májora et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima : hic históricó usus circúitu, ille compéndio : quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse interfuit, et verum est testimónium ejus : et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiae, vel mendácii suspicióne aequum est propulsári. Et ideo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distíctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidisse dicat, póstea tamen credidisse démonstrat : etsi prima considerémus, contrária sunt : si sequéntia, certum est conveníre.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Añá, Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et díxit eis, Pax vobis, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiám tuam novo semper foetu múltiplicas : concéde fámulis tuis ; ut sacraméntū vivéndo téneant, quod fide percépérunt. Per Dñm.

Ad Magníf. Añá, Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii scúndum Joánnem.

Léctio i. Cap. xxi.

IN illo témpore : Manifestávit se iterum Jesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simón Petrus, et Thomas, qui dicitur Dídyms. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papae.

Homília xxiv. in Evang.

ECTIO sancti

Evangélii, quae modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quaestióne ánimum pulsát, sed pulsatióne sua vim discretiónis indicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatióne rédiit, et cum Véritas dicat : Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspiciens retro, aptus est regno Dei : cur repétiit quod dereliquit ? Sed si virtus discretiónis inspécitur, cístius videtur : quia nimirum negotiū, quod ante conversiónem

sine peccato éxitit, hoc etiam post conversionem repétere culpa non fuit.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et sôlvare septem signacula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. V. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapiéntiam, et fortitudinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónē. — Allelúia, allelúia, allelúia. Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

NAM piscatorem Petrum, Matthaeum vero telonearium scimus : et post conversionem suam ad piscationem Petrus rediit, Matthaeus vero ad telonei negotium non resedit : quia aliud est, victum per piscationem quaerere, aliud autem telonei lucris pecúnias augere. Sunt enim pleraque negotia, quae sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quae ergo ad peccatum implicant, ad haec necesse est, ut post conversionem animus non recurrat.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites, * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui. Glória Patri. Qui. Bened. Ad societatem.

Lectio iii.

QUARI etiam potest, cur discipulis in mari laborantibus, post resurrectionem suam Dñus in littore stetit, qui ante resurrectionem suam coram discipulis in fluctibus maris ambulavit. Cujus rei ratio festine cognoscitur, si ipsa, quae tunc inerat, causa pensetur. Quid enim mare, nisi praesens saeculum signat, quod se casuum tumultibus, et undis vitae corruptibilis illidit? Quid per soliditatem littoris, nisi illa perpetuitas quietis aeternae figuratur? Quia ergo discipuli adhuc fluctibus mortalis vitae inerant, in mari laborabant. Quia autem Redemptor noster jam corruptione carnis excesserat, post resurrectionem suam in littore stabat.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añ. Mittite in dexteram navigii * rete, et inveniétis, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos resurrectionis Domínicae annua solemnitate laetificas : concède propitius ; ut per temporalia festa quae agimus, pervenire ad gaudia aeterna mereámur. Per eundem Dñum nostrum.

Ad Magnificat, Añ. Dixit Jesus * discipulis suis : Afferte de piscibus, quos

prendidistis nunc. Ascendit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis piscibus, allelúia.

FERIA QUINTA.

¶ Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. xx. c.

IN illo témpore : María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papae.

Homilia xxv. in Evangelia.

MARIA Magdaléne, quae fúerat in civitate peccátrix, amándo veritatem, lavit lácrymis máculas criminis : et vox Veritátis implétur, qua dicitur : Dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quae enim prius frígida peccándo remánserat, póstmódum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntu ibíque corpus Dóminicum non invénit,

sublátum crédidit, atque discipulis nuntiávit : qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlter dixerat credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est : Abiérunt ergo discipuli ad semetipsos : ac deínde subjúngitur : María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

R. Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlter, quid ploras ? surréxit sicut dixit. *Praecedet vos in Galilaeam : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ¶ Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum ; et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei.—Praecedet. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio ii.

QUA in re pensándum est, hujus mulieris mentem quanta vis amoris accénderat, quae a monuménto Dñi étiam discipulis recedéntibus, non recedébat. Exquirebat, quem non invénerat ; flebat inquirendo, et amoris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desiderio. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quae remánserat ut quaeréret, quia nimirum virtus boni óperis, perseverántia est ; et voce Veritátis dicitur : Qui autem

perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dñum, quia quem quaerebam, apparuit mihi : * Et dum flecterem ad monumentum, vidi Dominum, allelúia, allelúia. **V.** Recedentibus discipulis, non recedebam, et amoris ejus igne succensa, ardebam desiderio. — Et dum. Glória Patri. Et dum. Bened. Ad societatem.

Lectio iii.

QUARIA ergo cum fletu, inclinavit se, et prospexit in monumentum. Certe jam monumentum vacuum viderat, jam sublatum Dominum nuntiaverat : quid est quod se iterum inclinat, iterum videre desiderat ? Sed amanti semel aspexisse non sufficit : quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quaesivit ergo prius, et minime invenit, perseveravit ut quaereret ; unde et contigit, ut inveniret : actumque est, ut desideria dilata crescerent, et crescentia caperent quod invenissent.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Antiph. Maria stabat * ad monumentum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedentes, et sudarium quod fuerat super caput Jesu, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui diversitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti : da, ut renatis fonte baptismatis una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dominum.

Ad Magnif. Añs. Tulérunt Dominum meum, * et nescio ubi posuerunt eum : si tu sustulisti eum, dicito mihi, allelúia : et ego eum tollam, allelúia.

FERIA SEXTA.

V. Surrexit Dñs vere, allelúia. **R.** Et apparuit Simóni, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio i. Cap. xxviii. d.

IN illo tempore : Undecim discipuli abiérunt in Galilaeam, in montem, ubi constituerat illis Jesus. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

IOST resurrectio-nem Jesus in monte Galilaeae conspicitur, ibique adoratur : licet quidam dubitent, et dubitatio eorum nostram augeat fidem. Tunc

manifestius ostenditur Thomae, et latus lancea vulneratum, et manus fixas demonstrat clavis. Accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in coelo et in terra. Illi potestas data est, qui paulo ante crucifixus, qui sepultus in tumulo, qui mortuus jacuerat, qui postea resurrexit. In coelo autem et in terra potestas data est: ut qui ante regnabat in coelo, per fidem credentium regnet et in terris.

R. Surgens Jesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: Pax vobis, alleluia: gavisi sunt discipuli viso Domino, alleluia. **V.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis.—Pax. **Bened.** Divinum auxilium.

Lectio ii.

EUNTES autem docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Primum docent omnes Gentes, deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptismi recipiat sacramentum nisi ante anima fidei susceperit veritatem. Baptizantur autem in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti: ut

quorum una est divinitas, una sit largitio: nomenque Trinitatis, unus Deus est.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: Itaque epulemur in Domino, alleluia. **V.** Mortuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram.—Itaque. Gloria Patri. Itaque. **Bened.** Ad societatem.

Lectio iii.

DOCENTES eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis. Ordo praecipuus. Jussit Apostolis, ut primum docerent universas Gentes, deinde fidei intingerent sacramento et post fidem ac baptismum quae essent observanda praescriberent. Ac ne putemus levia esse, quae jussa sunt, et pauca, addidit: Omnia quaecumque mandavi vobis: ut quicumque crediderint, qui in Trinitate fuerint baptizati, omnia faciant quae praecipta sunt. Et ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi. Qui usque ad consummationem saeculi cum discipulis se futurum esse promittit, et illos ostendit semper esse victuros, et se nunquam a credentibus recessurum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Undecim discipuli * in Galilaea vidētes Dōminum adoraverunt, allelūia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitērne Deus, qui Paschāle sacramētum in reconciliatiōnis humanae foedere contulisti : da mētibz nostris, ut quod professione celebrāmus, imitemur effectū. Per Dōminum.

Ad Magnif. Añā. Data est mihi * omnis potestas in coelo et in terra, allelūia.

SABBATO IN ALBIS.

V. Gavsi sunt discipuli, allelūia. R. Viso Dōmino, allelūia.

Pater noster. Absolutio. A vinculis. Bened. Evangēlica lēctio.

Lēctio sancti Evangēlii secundum Joānnem.

Lēctio i. Cap. xx.

IN illo tēpore : Una sabbati Mariā Magdalēne venit mane, cum adhuc tēnebrae essent ad monumētum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxii. in Evangelia.

LECTIO sancti Evangēlii, quam modo fratres audistis, valde in superficie histórica est apēr-

ta : sed ejus nobis sunt mysteria sub brevitate requirēda. Mariā Magdalēne, cum adhuc tēnebrae essent, venit ad monumētum. Juxta histōriam notātur hora : juxta intellēctū vero mysticum, requirēntis signātur intelligētia. Mariā etenim auctōrem omnium, quem in carne viderat mōrtuum, quaerebat in monumēto : et quia hunc minime invenit, furātum credidit. Adhuc ergo erant tēnebrae, cum venit ad monumētum. Cucurrit citius, discipulis nuntiāvit : sed illi prae caeteris cucurrerunt, qui prae caeteris amaverunt, videlicet Petrus et Joānes.

R. Christus resurgens ex mōrtuis, jam non mōritur, mors illi ultra non dominabitur : quod enim mōrtuus est peccāto, mōrtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelūia, allelūia. V. Mōrtuus est semel propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiōnem nostram.—Quod autem. Benedictio. Divinum auxilium.

Lēctio ii.

URREBANT autem duo simul : sed Joānes praecucurrit citius Petro. Venit prior ad monumētum, et ingredi non praesumpsit. Venit ergo posterior Petrus, et intravit,

Quid fratres, quid cursus significat? Numquid haec tam subtilis Evangelistae descriptio a mysteriis vacare credenda est? Minime. Neque enim se Joannes et praesisse, et non intrasse diceret, si in ipsa sui trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per Joannem, nisi synagoga: quid per Petrum, nisi Ecclesia designatur?

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, alleluia: modo venerunt ad fontes, Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. V. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmae in manibus eorum.—Repleti. Gloria Patri. Repleti sunt. Bened. Ad societatem.

LECTIO III.

NEC mirum esse videatur, quod per juniorem synagoga, per seniorem vero Ecclesia signari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagoga, quam Ecclesia Gentium; ad usum tamen saeculi prior est multitudo Gentium, quam synagoga, Paulo attestante, qui ait: Quia non prius quod spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo Petrum significatur Ecclesia Gentium: per juniorem vero Joannem synagoga Judaeorum. Currunt ambo simul: quia ab ortu sui

tempore usque ad occasum, pari et communi via, etsi non pari et communi sensu, Gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum, sed minime intravit: quia legis quidem mandata percipit, prophetas de incarnatione ac passione Domini audivit, sed credere in mortuum noluit.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Añ. Currebant duo simul, et ille alius discipulus praecucurrit citius Petro, et venit prior ad monumentum, alleluia.

Oratio.

QUONCEDE quaesumus omnipotens Deus: ut qui festa Paschalia venerando egimus, per haec contingere ad gaudia aeterna mereamur. Per Dominum.

AD VESPERAS

Officium fit Duplex.

Añ. Alleluia, alleluia, alleluia. Psalm. Benedictus Dominus Deus meus, cum reliquis de Psalterio. 155.

Capitulum. I. Joan. v.

GARISSIMI: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

AD régias Agni dapes,
Stolis amicti candidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguine,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

parsum cruórem pósti-
bus

Vastátor horret Angelus ;
Fugítque dívísium mare :
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera coeli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Víctor subáctis inferis
Trophæa Christus éxplicat,
Coelóque apértó, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

Sic terminantur omnes
Hymni ejusdem metri
usque ad Ascensionem,
praeterquam in Officio B.
Mariae, et in Hymno san-
ctæ Crucis ad Vesperas.

V. Mane nobíscum Dó-
mine, allelúia. R7. Quó-
niam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat. Añæ.
Cum esset sero die illa una
sabbatórum, et fores essent
clausae, ubi erant discípuli
congregáti in unum, stetit
Jesus in médio, et dixit
eis : Pax vobis, allelúia.

Oratio.

PRAESTA quaesumus
omnípotens Deus :
ut qui Paschália festa per-
égimus, haec, te largiénte,
móribus et vita teneámus.
Per Dóminum.

V. Benedicámus Dño
deinceps dicitur sine Alle-
lúia.

Completorium dicitur ut
in Psalt. omissis Precibus :
et loco Añæ Miserére, dici-
tur Añæ. Allelúia, allelúia,
allelúia. Et in fine Añæ
Salva nos, additur Allelúia.

Sic dicitur usque ad
Dominicam Trinitatis ex-
clusive : et quando non est
Duplex, nec infra Octavam
dicuntur Preces ut in Psalt.

Ad R7. br. et VV. per
omnes Horas, jungitur Al-
lelúia, usque ad Sabbatum
post Pentecosten ; praeter-
quam in V. ad Preces Pri-
mae et Completorii, quan-
do dicuntur. Et quando-
cumque Allelúia jungitur
R7. br. duplicantur : sed in
Versiculis dicitur semel.

DOMINICA IN ALBIS.

In Octava Paschae.
Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitator. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. Venite, exultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne Coelitum, ut in Psalt. 4.

In primo Nocturno.

Añia. Allelúia, Lapis revólutus est, allelúia, ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

Psalmi de Dominica, ut in Psalt. 4. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.

V. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

Lectio i. Cap. iii.

I consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quae sursum sunt sápite : non quae super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quae sunt super

terram : fornicatióem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avaritiam, quae est simulacrórum sérvitus : propter quae venit ira Dei super filios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

R. Angelus Dómini descendit de coelo et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : * Nolíte timére : scio enim quia crucifixū quaeritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dñus, allelúia.

V. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérent : qui dixit illis.—Nolite.

Lectio ii.

NUNC autem depónite et vos ómnia ; iram, indignatióem, máltiam, blasphemiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolite mentíri invicem, expoliántes vos vét terem hóm inem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum qui renovátur in agnitióem, secúndum imáginem ejus qui creávit illum. Ubi non est Gentilis, et Judaeus ; circumcisio, et praepútium ; Bárbarus, et Scythia ; servus, et liber : sed ómnia, et

in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, viscera misericórdiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam : supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus áliquem habet querelam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

R. Angelus Dómini locútus est mulieribus, dicens : Quem quaeritis ? an Jesum quaeritis ? jam surrexit : Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia. V. Jesum quaeritis Nazarénum crucifixum ? surrexit, non est hic.—Veníte.

Lectio iii.

SUPER ómnia autem haec, charitatem habéte, quod est vínculo perfectiónis : et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter in omni sapientia, docétes et commonétes vosmetipsos psalmis, hymnis, et canticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dñi Jesu Christi, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum.

R. Cum transisset sabbatum, María Magdaléne,

et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, Ut venientes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. V. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monuméntum, orto jam sole.—Ut venientes, Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Antiph. Allelúia, Quem quaeris mulier ? allelúia : vivéntem cum mórtuis ? allelúia, allelúia. Psalmus Consérva me, Dómine, cum reliquis ut in Psalterio. 2.

V. Surrexit Dóminus vere, allelúia. R. Et apparuit Simóni, allelúia.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. i. in Octava Paschae,
qui est clvii. de Tempore.

Lectio iv.

MASCALIS solémnitas hodierna festivitáte concluditur, et ideo hódie Neophytórum hábitus commutátur : ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneatur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Pascháles dies sunt, id est, indulgéntiae ac remissionis, ita a nobis sanctórum díerum festívitás agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur : sed pótius abstinentes ab omni luxu,

ebrietate, lascivia, demus operam sobriae remissioni, ac sanctae sinceritati : ut quidquid modo corporali abstinencia non acquiramus, menti puritate quaeramus.

R. Maria Magdalene, et altera Maria, ibant diluculo ad monumentum. Jesum quem quaeritis, non est hic, surrexit sicut locutus est, praecedet vos in Galilaeam, ibi eum videbitis, alleluia, alleluia. V. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole : et introeuntes viderunt juvenem sedentem in dextris, qui dixit illis.—Jesum.

Leccio v.

AD omnes quidem pertinet sermo, quos cura nostra complectitur : verumtamen hodie terminata Sacramentorum solemnitatem, vos alloquimur novella germina sanctitatis, regenerata ex aqua et Spiritu sancto : germen pium, examen novellum, flos nostri honoris, et fructus laboris, gaudium et corona mea, omnes qui statis in Domino, Apostolicis verbis vos alloquor : Ecce nox praecessit, dies autem appropinquavit : abjicite opera tenebrarum, et induite vos arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus : non in comessationibus et

ebrietatibus, non in cubilibus et impudiciis, non in contentione et aemulatione : sed induimini Dominum Jesum Christum.

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : Alleluia, alleluia, alleluia. V. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus.—Alleluia.

Leccio vi.

HABEMUS, inquit, certiores prophetarum sermonem : cui bene facitis intendentes, tamquam lucernae in obscuro loco, donec dies luceat, et lucifer oriatur in cordibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Ecce dies adveniunt, in quibus Dominus dicit : Pusillum, inquit, et non videbitis me : et iterum pusillum, et videbitis me. Haec est hora, de qua dixit : Vos tristes eritis, saeculum autem gaudet : id est, vita ista tentationibus plena, in qua peregrinamur ab eo. Sed iterum, inquit, videbo vos, et gaudet cor vestrum, et gaudium vestrum, nemo tollet a vobis.

R⁷. Virtútemagna reddébant Apóstoli, Testimóniū resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. V. Replēti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.— Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In tertio Nocturno.

Añā. Allelúia, Noli flere, María, allelúia : resurrexit Dóminus, allelúia, allelúia. Psalm. Coeli enarrant, cum reliquis. 16.

V. Gavísi sunt discípuli, allelúia. R⁷. Viso Dómino, allelúia.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xx. c.

IN illo témpore : Cum sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausae, ubi erant discípuli congregati propter metum Judaeorum : venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxvi. in Evangel.

RIMA lectionis hujus Evangelicae quaestio animum pulsat: quomodo post resurrectionem corpus Dominicum verum fuit, quod clausis januis ad discipulos ingredi potuit?

Sed sciendum nobis est, quod divina operatio, si ratione comprehenditur, non est admirabilis: nec fides habet meritum, cui humana ratio praebebat experimentum. Sed haec ipsa nostri Redemptoris opera, quae ex semetipsis comprehendendi nequaquam possunt, ex alia ejus operatione pensanda sunt: ut rebus mirabilibus fidem praebeant facta mirabiliora. Illud enim corpus Dómini intravit ad discipulos januis clausis, quod videlicet ad humanos oculos per nativitatem suam clauso exivit útero Virginis. Quid ergo mirum, si clausis januis post resurrectionem suam in aeternum jam victurus intravit, qui moriturus veniens, non aperto útero Virginis exivit?

R⁷. De ore prudentis procedit mel, allelúia: dulcedo mellis est sub lingua ejus, allelúia: Favus distillans labia ejus, allelúia, allelúia. V. Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius.—Favus distillans.

Lectio viii.

SED quia ad illud corpus, quod vidéri poterat, fides intuéntium dubitabat; ostendit eis proutinus manus et latus: palpandam carnem praebeuit, quam clausis januis introduxit. Qua

in re duo mira, et juxta humanam rationem sibi valde contraria ostendit : dum post resurrectionem suam corpus suum incorruptibile, et tamen palpabile demonstravit. Nam et corrumpi necesse est quod palpatur : et palpári non potest quod non corrumpitur. Sed miro modo atque inaestimabili Redemptor noster et incorruptibile post resurrectionem, et palpabile corpus exhibuit : ut monstrando incorruptibile, invitaret ad praeium : et praebendo palpabile, firmaret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo, et palpabilem demonstravit : ut profecto esse post resurrectionem ostenderet corpus suum et ejusdem naturae, et alterius glóriae.

R. Surgens Jesus Dñs noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavisí sunt discipuli viso Dómino, allelúia. V. Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis.—Pax vobis. Glória Patri. Pax vobis.

Lectio ix.

DIXIT eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos ho-

mo homines. Pater Filium misit, qui hunc pro redemptione generis humani incarnári constituit. Quem videlicet in mundum venire ad passionem voluit : sed tamen amavit Filium, quem ad passionem misit. Eléctos vero Apóstolos Dñs non ad mundi gaudia, sed sicut ipse missus est, ad passionem in mundum mittit. Quia ergo et Filius amatur a Patre, et tamen ad passionem mittitur; ita et discipuli a Dómino amantur, qui tamen ad passionem mittuntur in mundum. Itaque recte dicitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, ea vos charitate diligo, cum inter scándala persecutorum mitto, qua me charitate Pater diligit, quem venire ad tolerandas passionem fecit.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añ. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi : Dñs regnavit. 20. Jubiláte. 20. Deus Deus meus. 20.

Añ. Surrexit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camino ignis ardéntis, allelúia.

Canticum Benedicite. 21.

Añ. Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus. Laudáte Dñum
de coelis. 22.

Capitulum. 1. Joán. v.

QUARRISSIMI : Omne
quod natum est ex
Deo, vincit mundum : et
haec est victória, quae vincit
mundum, fides nostra.

Hymnus.

AURORA coelum pur-
purat,
Æther resultat láudibus,
Mundus triúmphans júbi-
lat,

Horrens avérnus ínfremit;
Rex ille dum fortíssi-
mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum liberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Quis sepúlchrû plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus :
Surréxit extínctor necis :
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. In resurreccióné tua
Christe, allelúia. R. Coeli
et terra laeténtur, allelúia.

Ad Benedictus. Antiph.
Cum esset sero die illa una

sabbatórum, et fores essent
clausae, ubi erant disci-
puli congregáti in unum,
stetit Jesus in médio, et
dixit eis : Pax vobis, alle-
lúia.

Oratio.

PRAESTA quaesumus
omnípotens Deus, ut
qui Paschália festa perégi-
mus, haec, te largiénté, mó-
ribus et vita teneamus. Per
Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis. 25.

Añá. Allelúia, allelúia,
allelúia, allelúia.

Psalmi : Deus in nómine
tuo. 25. Beáti immaculáti.
27. Retribue. 27. et Qui-
cúmque. 28.

Praediçti Psalmi dicuntur
Dominicis diebus usque ad
Ascensionem.

Capitulum. Regi saecu-
lórum. 30.

R. br. Christe Fili Dei
vivi, miserére nobis, * Alle-
lúia, allelúia. Christe. V.
Qui surrexísti a mórtuis.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Christe.

V. Exúrge Christe, adju-
va nos, allelúia. R. Et lí-
bera nos propter nomen
tuum, allelúia.

Et sic dicitur R. breve
usque ad Ascensionem.

Et quando non est Du-
plex, aut infra Octavas, di-
cuntur Preces de Dominica
ut in Psalterio. 30.

Ad Absolutionem Capit.
Lectio br. Si conurrexistis
cum Christo, ut in Psalt. 32.

AD TERTIAM
et alias Horas.

Añā. Allelúia, allelúia,
allelúia, allelúia.

Capitul. Caríssimi: Omne
quod natum, ut supra 354.

R. br. Surrexit Dñus de
sepúlchro, * Allelúia, alle-
lúia. Surrexit. V. Qui pro
nobis pepéndit in ligno. Al-
lelúia, allelúia. Glória Patri.
Surrexit.

V. Surrexit Dñus vere,
allelúia. R. Et apparuit
Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. I. Joān. v.

QUIS est autem qui vin-
cit mundum, nisi qui
credit quóniam Jesus est
Filius Dei? hic est, qui ve-
nit per aquam et sanguinē,
Jesus Christus: non in aqua
solum, sed in aqua et san-
guine.

R. br. Surrexit Dóminus
vere, * Allelúia, allelúia.
Surrexit. V. Et apparuit Si-
móni. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Surrexit.

V. Gavisi sunt discipuli,
allelúia. R. Viso Dómino,
allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. I. Joān. v. b.

SI testimonium hómi-
num accipimus, testi-
moniū Dei majus est: quó-

niam hoc est testimonium
Dei, quod majus est, quó-
niam testificatus est de Filio
suo. Qui credit in Filium
Dei, habet testimonium Dei
in se.

R. br. Gavisi sunt disci-
puli, * Allelúia, allelúia. Ga-
visi. V. Viso Dómino. Al-
lelúia, allelúia. Glória Patri.
Gavisi.

V. Mane nobiscum, Dñe,
allelúia. R. Quóniam ad-
vesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añā. Allelúia, allelúia,
allelúia.

Psalmus Dixit Dómi-
nus, cum reliquis de Do-
minica. 137. qui sub una
tantum Antiphona dicun-
tur.

Capit. Caríssimi: Omne
quod natum. 354

Hymnus. Ad régias Agni
dapes, ut supra in Vesperis
Sabbati. 348.

V. Mane nobiscum, Dó-
mine, allelúia. R. Quóniam
advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Añā. Post
dies octo januis clausis in-
gressus Dñus dixit eis: Pax
vobis, allelúia, allelúia.

Oratio. Praesta quaesu-
mus, ut supra. 354

Hymni, Versiculi, et Re-
sponsoria brevía hujus Do-
minicae dicuntur usque ad
Ascensionem, etiam in fe-
riali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invit. Allelúia, allelúia,*
Allelúia. Ps. Veníte, exul-
témus. 2.

Hymnus. Rex sempi-
térne. 4.

Añs. Allelúia.

Psal. Dñs illuminatio,
cum reliquis de secunda
Feria, ut in Psalterio. 52.

Psalmi Feriales Noctur-
norum et Vesperarū dicun-
tur sub una Añs. Allelúia,
usque ad Ascensionem.

✠ Surrexit Dóminus de
sepúlchro, allelúia. R.
Qui pro nobis pepéndit in
ligno, allelúia.

Incipit liber Actuum Apo-
stolorum.

Lectio i. . Cap. i.

PRIMUM quidem
sermónem feci de
ómnibus, o Theó-
phile, quae coe-
pit Jesus fácere, et docére,
usque in diem, qua, praeci-
piens Apóstolis per Spíri-
tum sanctum, quos elégit,
assumptus est : quibus et
prae-buit seípsū vivum post
passiónem suam in multis
arguméntis, per dies qua-
draginta appárens eis, et
loquens de regno Dei. Et
convéscens, praecépit eis ab
Jerosólymis ne discéderent,
sed expectárent promissi-
onem Patris, quam audístis
(inquit) per os meum : quia
Joánnes quidem baptizávit

aqua, vos autem baptizabí-
mini Spíritu sancto non post
multos hos dies. Igitur qui
convénérant, interrogábant
eum, dicéntes : Dómine, si
in témpore hoc restítues re-
gnum Israël ? Dixit autem
eis : Non est vestrum nosse
témpora vel moménta, quae
Pater pósuit in sua potestá-
te : sed accipiétis virtutem
supervenientis Spíritus san-
cti in vos, et éritis mihi te-
stes in Jerúsalem, et in
omni Judaea, et Samaría,
et usque ad últimum terrae.

R. Virtute magna. 352.

Lectio ii.

ET cum haec dixisset,
vidéntibus illis, elevá-
tus est : et nubes suscepit
eum ab óculis eórum. Cum-
que intueréntur in coelum
eúntem illum, ecce duo viri
astitérunt juxta illos in vé-
stibus albis, qui et dixé-
runt : Viri Galilaei, quid
statis aspiciéntes in coelum ?
Hic Jesus qui assumptus est
a vobis in coelum, sic vé-
niet, quemádmódum vidí-
stis eum eúntem in coelum.
Tunc revérsi sunt Jerosó-
lymam a monte qui vocátur
Olivéti, qui est juxta Jerú-
salem, sábbati habens iter.
Et cum introíssent in coe-
náculum, ascenderunt ubi
manébant, Petrus et Joán-
nes, Jacóbus et Andréas,
Philíppus et Thomas, Bar-
tholomaeus et Matthaeus,

Jacóbus Alphaei et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unánimiter in oratione cum mulieribus, et María matre Jesu et fratribus ejus.

R. De ore prudentis. 352.

Lectio iii.

IN diébus illis exurgens Petrus in medio fratrum, dixit : (erat autem turba hominum simul fere centum viginti) : Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam praedixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumeratus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus. Et hic quidem possedit agrum de mercéde iniquitatis, et suspensus crepuit medius ; et diffusa sunt omnia viscera ejus. Et notum factum est omnibus habitantibus Jérusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum : Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea, et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exiit inter nos Dominus Jesus,

incipiens a baptismo Joannis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est justus ; et Mathiam. Et orantes dixerunt : Tu, Dñe, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministerii hujus, et Apostolatus, de quo praevaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et annumeratus est cum undecim Apostolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium Responsorium in feriali Officio, sed Hymnus Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añs. Alleluia. Psalmus Dominus regnavit, cum reliquis Añis et Psalmis de Psalt. ut in Dominica. 19.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra coelum purpurat. V. In resurrectione tua. 354.

Ad Bened. Añs. Surgens
Jesus mane prima sabbati,
apparuit primo Mariæ
Magdalene, de qua egerat
septem daemônia, allelúia.

Oratio.

PRAESTA quaesumus
omnípotens Deus :
ut qui Paschalia festa per-
égimus ; haec, te largiente,
móribus et vita teneamus.
Per Dóminum.

Postea fit commemoratio
de Cruce : quae comme-
moratio quotidie fit in Lau-
dibus et Vesperis usque ad
Ascensionem, tam in Offi-
cio de Tempore, quam de
Sanctis, nisi sit Duplex, aut
infra Octavas. Aliae Com-
memorations de sancta
Maria, de Apostolis et de
Pace, non dicuntur tempo-
re Paschali.

In Laudibus. Antiph. de
Cruce. Crucifixus surrexit
a mórtuis, et redemit nos,
allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natióibus,
allelúia. ℞. Quia Dóminus
regnávit a ligno, allelúia.

Oratio.

DEUS qui pro nobis
Fílium tuum crucis
patibulum subire voluisti,
ut inimíci a nobis expélle-
res potestátem : concéde
nobis fámulis tuis, ut re-
surrectiōnis grátiam conse-
quámur. Per eúmdem Dó-
minum nostrum.

IN VESPERIS.

Añs. Crucem sanctam
súbiit, qui inférnum confré-
git, accínctus est poténtia,
surrexit die tértia, allelúia.

℣. et Oratio, ut supra.

In feriali Officio, Prima
dicitur sicut in festis Sim-
plicibus, toto tempore Pa-
schali.

Psalmi Horarum dicun-
tur cum quatuor Allelúia.

Capitulum. Regi saecu-
lórum. 30.

Preces de Dominica, ut
in Psalterio. 30.

AD TERTIAM.

Capitulum. Christus re-
surgens ex mórtuis, ut su-
pra. 357.

℞. br. Surrexit Dñs de
sepúlchro, * Allelúia, alle-
lúia. Surrexit. ℣. Qui pro
nobis pepéndit in ligno.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Surrexit.

℣. Surrexit Dóminus vere,
allelúia. ℞. Et apparuit
Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. I. Cor. xv. c.

CHRISTUS resurrexit
a mórtuis primitiae
dormientium : quóniam
quidem per hóminem mors,
et per hóminem resurrectiō
mortuórum. Et sicut in
Adam omnes moriúntur,
ita et in Christo omnes vivi-
ficabúntur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavisi sunt discipuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Pet. iii. d.

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro iníustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

R. br. Gavisi sunt discipuli, * Allelúia, allelúia. Gavisi. V. Viso Dño. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavisi.

V. Mane nobíscum, Dñe, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá. Allelúia. Psalmus Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 14 sub una Antiph. Allelúia.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. V. Mane nobíscum Dómine. 348.

Ad Magnificat, Añá. Pax

vobis, ego sum, allelúia : nolite timére, allelúia.

Invitatorium, Capitula, et R. brevia suprascripta, dicuntur in feriali Officio usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. ii.

ET cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco : et factus est repén-te de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus vehementis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérent illis dispersítæ linguæ tamquam ignis sedítque supra singulos eórum : et repléti sunt omnes Spíritus sancto, et coepérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natione, quæ sub coelo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. **V.** Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et glóriam, et benedictionē. — Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio ii.

STANS autem Petrus cum undecim, levavit vocem suam, et locutus est eis : Viri Judaei, et qui habitatis Jerúsalem universi, hoc vobis notum sit, et auribus percipite verba mea. Non enim, sicut vos aestimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diéi tertia : sed hoc est, quod dictum est per Prophetam Joel : Et erit in novissimis diebus (dicit Dominus,) effundam de Spiritu meo super omnem carnem : et prophetabunt filii vestri, et filiae vestrae : et juvenes vestri visiones videbunt, et seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super servos meos, et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, et prophetabunt : et dabo prodigia in coelo sursum, et signa in terra deorsum, sanguinem, et ignem, et vaporem fumi : sol convertetur in tenebras, et luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini

magnus et manifestus. Et erit : omnis quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet. Glória Patri. Qui manet.

Lectio iii.

VIRI Israelitae, audite verba haec : Jesum Nazarenum, virum approbatum a Deo in vobis, virtutibus, et prodigiis, et signis, quae fecit Deus per illum in medio vestri, sicut et vos scitis : hunc definito consilio et praescientia Dei traditum, per manus iniquorum affligentes interemistis : quem Deus suscitavit, solutis doloribus inferni, juxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam a dextris est mihi ne commovear : propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea, insuper et caro mea requiescet in spe : quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Antiphona. Praecedam vos * in Gallaeam, ibi me videbitis, sicut dixi vobis, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiph. Mitte manum tuam, * Et cognosce loca clavorum, alleluia : et noli esse incredulus, sed fidelis, alleluia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. iii.

PETRUS autem et Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suae, bajulabatur : quem ponebant quotidie ad portam templi, quae dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum et aurum non est mihi : quod autem habeo, hoc tibi do : In nomine Jesu Christi Nazareni surge et ambula.

R. Surgens Jesus. 353.

Lectio ii.

ET apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum, et protinus consolidatae sunt bases ejus et plantae. Et exliens stetit, et ambulabat : et intravit cum illis in templum ambulans, et exliens, et laudans Deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi : et impleri sunt stupore et extasi, in eo quod contigerat illi. Cum teneret autem Petrum et Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quae appellatur Salomonis, stupentes.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio : etenim Pascha nostrum immolatus est Christus : Itaque epulemur in Domino, alleluia. V. Mortuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. — Itaque, Gloria Patri. Itaque.

Lectio iii.

VIDENS autem Petrus, respondit ad populum : Viri Israelitae, quid miramini in hoc, aut nos quid intuimini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare ?

Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrorū glorificāvit Fīlium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negāstis ante faciē Pilāti, judicānte illo dimitti. Vos autem sanctum et justum negāstis, et petistis virum homicidam donāri vobis : auctōrem vero vitae interfecistis, quem Deus suscitāvit a mōrtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nōminis ejus, hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmāvit nomen ejus : et fides, quae per eum est, dedit integram sanitātem istam in conspēctu omnium vestrum.

Te Deum laudāmus. 19.

Ad Benedictus, Antiphona. Ego sum vitis vera, * allelūia : et vos pālmites veri, allelūia.

Ad Magnificat, Añā. Quia vidisti me, * Thoma, credidisti : beāti qui non vidērunt, et credidērunt, allelūia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. v.

IR autem quidam nōmine Ananias, cum Saphira uxore sua vendidit agrum, et fraudāvit de pretio agri, cōnschia uxore sua : et āfferens partem quamdam, ad pedes Apostolorū

pōsuit. Dixit autem Petrus : Ananias, cur tentāvit sātanas cor tuum, mentiri te Spīritui sancto, et fraudāre de pretio agri ? Nonne manens tibi manēbat, et venūdatum in tua erat potestāte ? Quare posuisti in corde tuo hanc rem ? Non es mentitus hominibus, sed Deo. Audiens autem Ananias haec verba, cecidit, et expirāvit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiērunt. Surgentes autem jūvenes amoverunt eum, et efferentes sepeliērunt.

Christus resurgens ex mōrtuis, jam non mōritur, mors illi ultra non dominābitur : quod enim mōrtuus est peccāto, mōrtuus est semel : Quod autem vivit, vivit Deo, allelūia, allelūia. Mōrtuus est semel propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatiōne nostram. — Quod.

Lectio ii.

FACTUM est autem quasi horarum trium spātium, et uxor ipsius, nesciens quod factum fūerat, introiit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi mulier, si tanti agrum vendidistis ? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid utique convēnit vobis tentare Spīritum Dñi ? Ecce pedes eorū qui sepeliērunt virum tuum, ad ostium, et

effarent te. Confestim cecidit ante pedes ejus, et expiravit. Intrantes autem juvenes invenerunt illam mortuam, et extulerunt, et sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa Ecclesia, et in omnes qui audierunt haec.

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Alleluia, alleluia, alleluia.

V. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. — Alleluia. Gloria. Alleluia.

Lectio iii.

PER manus autem Apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis. Caeterorum autem nemo audebat se conjungere illis: sed magnificabat eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum, ita ut in plateas ejicerent infirmos, et ponerent in lectulis ac grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, et liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes aegros, et vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus, Antiphona. Ardens est cor meum,* desidero videre Dominum meum: quaero, et non invenio, ubi posuerunt eum, alleluia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Misi digitum meum* in fixuras clavorum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dominus meus, et Deus meus, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. viii. b.

QUIR autem quidam nomine Simon, qui ante fuerat in civitate magus, seducens gentem Samariae, dicens se esse aliquem magnum: cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quae vocatur magna. Attendebant autem eum, propter quod multo tempore magis suis dementasset eos. Cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nomine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. Tunc Simon et ipse credidit: et cum baptizatus esset, adhaerebat Philippo. Videns etiam signa et virtutes maximas fieri, stupens admirabatur.

R. Virtute magna. 352.

Lectio ii.

QUM autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis, ut acciperent Spíritum sanctum. Nondum enim, in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dñi Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum darétur Spíritus sanctus, obtulit eis pecúniám, dicens : Date et mihi hanc potestátem, ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spíritum sanctum.

R. De ore prudentis. 352.

Lectio iii.

PETRUS autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditionem : quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Poeniténtiam itaque age ab hac nequítia tua : et roga Deum, si forte remittátur tibi haec cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon,

dixit : Precámini vos pro me ad Dñum, ut nihil véniat super me horum, quae dixístis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Venérunt ad monuméntum* María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectiomm, a Capitulo fit de S. Maria in Sabbato, ut infra.

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. x.

CIRCA autem quidam erat in Caesaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis, quae dicitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper. is vidit in visu manifeste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi : Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit : Quid est, Dómine ? Dixit autem illi : Orationes tuae, et eleemósynae tuae ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus : hic hospitátur apud Simónem quemdam

coriarium, cujus est domus juxta mare, hic dicet tibi quid te oporteat facere. Et cum discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocavit duos domesticos suos, et militem metuentem Dominum, ex his qui illi parabant. Quibus cum narrasset omnia, misit illos in Joppen.

Lectio ii.

POSTERA autem die iter illis facientibus, et appropinquantibus civitati, ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam. Et cum esuriret, voluit gustare. Parantibus autem illis, cecidit super eum mentis excensus : et vidit coelum apertum, et descendens vas quoddam, velut linteam magnum, quatuor initiis submitti de coelo in terram, in quo erant omnia quadrupedia, et serpentina terrae, et volatilia coeli. Et facta est vox ad eum : Surge Petre, occide, et manduca. Ait autem Petrus : Absit, Domine, quia nunquam manducaui omne commune et immundum. Et vox iterum secundo ad eum : Quod Deus purificavit, tu commune ne dixeris. Hoc autem factum est per te : et statim receptum est vas in coelum. Et dum intra se haesitaret Petrus, quidnam esset visio, quam vidisset : ecce viri, qui missi

erant a Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad januam.

Lectio iii.

PERIENS autem Petrus os suum, dixit : In veritate comperi, quia non est personarum acceptor Deus : sed, in omni gente, qui timet eum, et operatur justitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annuntians pacem per Jesum Christum : (hic est omnium Dominus.) Vos scitis quod factum est verbum per universam Judaeam : incipiens enim a Galilaea post baptismum, quod praedicavit Joannes, Jesum a Nazareth : quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, et virtute, qui pertransiit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium quae fecit in regione Judaeorum, et Jerusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die, et dedit eum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus praeordinatis a Deo : nobis, qui manducavimus et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis.

AD VESPERAS.

Antiph. Alleluia. Psalmus Benedictus, cum reliquis. 155.

Capitulum. 1. Pet. ii. d.

ARISSIMI: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Ad regias Agni dapes. 348.

V. Mane nobiscum, Dñe, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Añs. Ego sum pastor ovium: ego sum via, veritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in Ffilii tui humilitate jacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede laetitiam; ut quos perpetuae mortis eripuisti casibus, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per eundem Dominum nostrum. Deinde fit commemor. de Cruce. 159.

DOMINICA II.

post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitator. Surrexit Dñs vere, * Allelúia. Psalmus. Veníte, exultemus. 2.

Hymnus. Rex sempiternae Coelitus, et alia usque ad Lectiones ut in Psalt. 4.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. xiii. b.

UM a Papho navigassent Paulus et qui cum eo erant, venerunt Pergen Pamphyliae. Joannes autem discedens ab eis, reversus est Jerosolymam. Illi vero pertranseuntes Pergen, venerunt Anthiochiam Pisidiae: et ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. Post lectionem autem Legis et Prophetarum, miserunt principes synagogae ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. Surgens autem Paulus, et manu silentium indicens, ait: Viri Israelitae, et qui timetis Deum, audite: Deus plebis Israel elegit patres nostros, et plebem exaltavit, cum essent incolae in terra Aegypti, et in brachio excelso eduxit eos ex ea, et per quadraginta annorum tempus mores eorum sustinuit in deserto. Et destruens Gentes septem in terra Chanaan, sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadringentos, et quinquaginta annos: et post haec dedit iudices usque ad Samuel Prophetam.

R. Virtute magna reddébant Apóstoli, * Testimonium resurrectionis Jesu

Christi Dñi nostri, allelúia, allelúia. *℟.* Repléti quidem Spiritu sancto loquebantur eum fiducia verbum Dei. — Testimónium.

Lectio ii.

ET exínde postuláverunt regem, et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadraginta. Et, amóto illo, suscitávit illis David regem : cui testimónium pérhibens, dixit : Inveni David fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciat omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónē edúxit Israël Salvatórē Jesum, prædicánte Joánnē ante fáciem advéntus ejus baptismum poeniténtiæ omni pópulo Israël. Cum impléret autem Joánnēs cursum suum ; dicébat : Quem me arbitrámini esse, non sum ego ; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvēre.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. *℣.* Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius. — Favus.

Lectio iii.

UIRI fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vo-

bis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorátes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicátes implevérunt : et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto ut interficerent eum. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, depónētes eum de ligno, posuerunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die : qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem : qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam quæ ad patres nostros repromissio facta est : quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvēre septem signácula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. *℣.* Dignus est Agnus, qui occísus est, accíperē virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et hónórem, et glóriam, et benedictiónem. — Allelúia, allelúia, allelúia. Glória Patri. Allelúia, allelúia, allelúia.

In secundo Nocturno.

Añs. Allelúia. Psalmus
Consérva, cum reliquis ut
in Psalterio. 12.

Sermo S. Leónis Papae.
*Serm. i. de Ascensione Dñi,
post initium.*

Lectio iv.

I dies, dilectíssimi,
qui inter resurre-
ctiónem Dómini,
ascensionémque
fluxérunt, non otíoso transi-
ère decúrsu, sed magna in
eis confirmáta sacraménta,
magna sunt reveláta mystéria.
In iis metus dirae mortis
aufértur, et non solum
ánimae, sed étiam carnis
immortálitás declarátur. In
iis per insufflatiónem Dñi
infúnditur Apóstolis ómni-
bus Spíritus sanctus : et
beáto Apóstolo Petro supra
caeteros, post regni claves,
ovílis Dominici cura man-
dátur.

R. Ego sum vitis vera, et
vos pálmities : * Qui manet
in me, et ego in eo, hic fert
fructum multum, allelúia,
allelúia. **V.** Sicut diléxit
me Pater, et ego diléxi
vos. — Qui manet.

Lectio v.

IN iis diébus, duóbus
discípulis tértius in
via Dñus comes júngitur ;
et ad omnem nostrae am-
biguitátis caliginem de-
tergéndam, pavéntium ac

trepidántium tárditas incre-
pátur. Flammam fidei illu-
mináta corda concípiunt : et
quae erant tépida, reseránte
Scriptúras Dño efficiúntur
ardéntia. In fractióné quo-
que panis, convescéntium
aperiúntur obtútus : multo
felícitus eórum óculis pate-
fáctis, quibus natúrae suae
manifestáta est glorificátio,
quam illórum géneris nostri
príncipum, quibus prae-
varicatiónis suae est ingesta
confusio.

R. Surgens Jesus Dñs
noster, stans in médio disci-
pulórum suórum, dixit : *
Pax vobis, allelúia : gavísi
sunt discípuli viso Dómino,
allelúia. **V.** Una ergo sab-
batórum, cum fores essent
clausae, ubi erant discípuli
congregáti, venit Jesus, et
stetit in médio eórum, et
dixit eis. — Pax vobis.

Lectio vi.

INTER haec autem,
alíaque mirácula,
cum discípuli trépидis cogi-
tatióibus aestuárent, et
apparúisset in médio eórum
Dñus, dixissetque, Pax vo-
bis : ne hoc remanéret in
eórum opinióibus, quod
volvebátur in córdibus (pu-
tábant enim se spíritum vi-
dere, non carnem) redárguit
cogitatiónes a veritaté dis-
córdes : ingerit dubitán-
tium óculis manéntia in
mánibus suis et pédibus

crucis signa ; et ut diligéntius pertracténtur invitat. Quia ad sanánda infidélíum córdíum vúlnera, clavórum et lanceae erant serváta vestígia : ut non dúbíá fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quae jacúerat in sepúlchro.

R. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio : etenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dño, allelúia. V. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. — Itaque. Glória Patri. Itaque.

In tertio Nocturno.

Añ. Allelúia. Psalmus Coeli enarrant, cum reliquis ut in Psalterio. 16.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. x. b.

IN illo témpore : Dixit Jesus Phariseis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papae.

Homília xiv. in Evangelia.

UDISTIS, fratres caríssimi, ex lectiône Evangelíca eruditiónem vestram : audístis et periculũ

nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidenti dono, sed essentialiter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sanguinem véteret, et oves quas redémerat, carnis suae aliménto satiáret.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. V. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. — Quod.

Lectio viii.

OSTENSA nobis est de contémpu mortis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprímamur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministrare. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum

incomparabiliter longe sit melior anima qua vivimus, quam terréna substantia quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substantiam suam, quando pro his daturus est animã suam?

R. Surréxit pastor bonus, qui animam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúia, allelúia, allelúia. V. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.— Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

Lectio ix.

ET sunt nonnulli, qui dum plus terrénam substantiam, quam oves diligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur : Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves próprie, videt lupum venientem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quaerit : terrénis cómmodis inhiat, honóre praelatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia laetátur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Añia. Allelúia. Psalmus Dñus regnávít, cum reliquis Añis et Psalmis de Psalterio. 20.

Capitulum. 1. Pet. ii. d.

CARISSIMI: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exéplum ut sequámini vestigia ejus: Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Auróra coelum púrpurat. 354.

V. In resurrectiõe tua Christe, allelúia. R. Coeli et terra laeténtur, allelúia.

Ad Benedíctus. Añia. Ego sum pástor óvium : * ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meae, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in Filii tui humilitáte jacéntem mundum erexisti : fidélibus tuis perpétuam concéde laetítiam ; ut quos perpétuae mortis eripulsti casibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dñum.

Et sit comm. de Cruce 68.

AD TERTIAM.

Capit. Caríssimi: Christus passus est, ut supra.

R. br. Surréxit Dñus de sepúlchro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Qui pro

nobis pepéndit in ligno.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Surréxit.

V. Surréxit Dóminus
vere, allelúia. *R.* Et appá-
ruit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. *1. Pet. ii. d.*

TRADERAT autem
judicánti se injúste :
qui peccáta nostra ipse
pértulit in corpore suo su-
per lignum : ut peccátis
mórtui, justítiae vivámus :
cujus livóre sanáti sumus.

R. *br.* Surréxit Dóminus
vere, Allelúia, allelúia. Sur-
réxit. *V.* Et appáruit Si-
móni. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discípuli,
allelúia. *R.* Viso Dño, alle-
lúia.

AD NONAM.

Capitulum. *1. Pet. ii. d.*

ERATIS enim sicut
oves errántes ; sed
convérsi estis nunc ad pa-
stórem et episcopum ani-
márum vestrárum.

R. *br.* Gavísi sunt discí-
puli, Allelúia, allelúia. Ga-
vísi. *V.* Viso Dómino. Al-
lelúia. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúia. *R.* Quóniam
advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá. Allelúia. Psalmus
Dixit Dñus, cum reliquis
de Dominica. 137.

Capit. Caríssimi : Christus
passus est.

Hymnus. Ad régias Agni
dapes. 348.

V. Mane nobíscum, Dñe,
allelúia. *R.* Quóniam ad-
vesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Añá. Ego
sum pastor bonus, * qui
pasco oves meas, et pro
óvibus meis pono ánimam
meam, allelúia.

Oratio. Deus, qui in Fi-
lii tui, ut supra. 373.

Deinde de Cruce. 358.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invit. Allelúia, allelúia, *
allelúia. *Psalm.* Venite. 2.

Hymn. Rex sempitérne. 4.

Antiphona et Psalmi de

Psalterio. 52.

De Actibus Apostolorum.

Leñtio i. Cap. xv. b.

SURREXERUNT
autem quidam de
haeresi Pharisae-
órum, qui credi-
derunt, dicéntes : Quia
opórtet circumcidi eos,
praecipere quoque serváre
legem Móysi. Convenerúnt-
que Apóstoli, et senióres
vidére de verbo hoc. Cum
autem magna conquisitio
fieret, surgens Petrus dixit
ad eos : Viri fratres, vos
scitis quóniam ab antíquis
diébus Deus in nobis elé-
git, per os meum audíre

Gentes verbum Evangelii, et credere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhibuit, dans illis Spíritū sanctum, sicut et nobis, et nihil discrēvit inter nos et illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum impónere jugum super cervices discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portāre potuimus? Sed per grātiā Dómini Jesu Christi credimus salvári, quemádmodum et illi. Tācuit autem omnis multitúdo : et audiēbant Bárnabam et Paulum, narrāntes quanta Deus fecisset signa et prodigia in Géntibus per eos.

R. Virtúte magna. 366.

Lectio ii.

ET postquam tacuerunt, respóndit Iacobus, dicens : Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit sumere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est : Post haec revértar, et reaedificábo tabernáculum David, quod decídít : et diruta ejus reaedificábo, et érigam illud : ut requírant caeteri hóminū Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dó-

minus, fáciens haec. Notum a saeculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum : sed scribere ad eos, ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatiónē, et suffocatīs, et ságuine. Móyses enim a temporibus antíquis habet in síngulis civitatibus, qui eum praedicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

R. De ore prudentis. 367.

Lectio iii.

TUNC plácuít Apóstolis et senióribus cum omni Ecclesiá, elígere viros ex eis, et mittere Antiochiám cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in fratribus, scribéntes per manus eórū. Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochiaē, et Syriae, et Cilíciae, fratribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus, quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuít nobis colléctis in unum, elígere viros, et mittere ad vos, cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dñi nostri

Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spíritui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam haec necessaria : ut abstinéatis vos ab immolátis simulacrórum, et ságuine, et suffocáto, et fornicatióne : a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Aña. Allelúia. Ps. Dñs regnávít, cum reliquis Añis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica, 20.

Capítulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra coelum púrpurat. V. In resurrectiόne tua. 24.

Ad Benedictus. Antiphona. Eúntes in mundum, allelúia : * docéte omnes Gentes, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in Filii tui humilitáte jacéntem mundum erexisti : fidélibus tuis perpétuam concéde laetitiam : ut quos perpétuae mortis eripulsti casibus,

gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

AD VESPERAS.

Aña. Allelúia. Ps. Diléxi, cum reliquis de Psalt. 141. sub una Aña Allelúia.

Capítulum. Rom. vi. b.

HRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. V. Mane nobiscum. 348.

Ad Magníf. Aña. Pastor bonus* ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. Cap. xvii. e, et xviii.

TANS autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Athenienses, per ómnia quasi supersticiosiόres vos vídeo. Praetériens enim, et videns simulácula vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quae in eo sunt, hic coeli et terrae cum sit Dñs, non

in manufáctis templis hábitat, nec má nibus húmá nís cólitur, indigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratió nem, et ómnia : fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam faciém terrae, definiens statúta témpora, et té rminos habitatió nis eórum, quae rere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

R. Ecce vicit leo. 367.

Lectio ii.

IN ipso enim vívimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrórum Poétárum dixerunt : Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúrae artis, et cogitatió nis hóminis, Divínus esse símile. Et témpora quidem huius igno rántiae despiciens Deus, nunc annúnciat homínibus ut omnes ubíque poeniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in aequitáte, in viro, in quo státuit, fidem praebens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrecti ónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt : Au-

diémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

R. Ego sum vitis. 368.

Lectio iii.

QUIDAM vero viri adhaeréntes ei, crediderunt : in quibus et Dionysius Areopagita, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post haec egréssus ab Athénis, venit Corínthú : et invéniens quemdam Judaeum nómine Aquilam, Ponticum géne re, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod praecepísset Cláudius discédere omnes Judaeos a Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur : (erant enim scenofactóri ae artis.) Et disputábat in synagóga per omne Sábbatum, interpónens nomen Dñi Jesu, suadebátque Judaeis et Graecis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Añá. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti, allelúia.

Ad Magníf. Añá. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. xx. d.

MILETO Paulus mittens Ephesum, vocavit maiores natu Ecclesiae. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis, a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, et lacrymis, et tentationibus, quae mihi acciderunt ex insidiis Iudaeorum : quomodo nihil subtraxerim utilium quominus annuntiare vobis, et docerem vos publice, et per domos, testificans Iudaeis atque Gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu vado in Ierusalem; quae in ea ventura sint mihi, ignorans : nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens: Quoniam vincula et tribulationes Ierosolymis me manent. Sed nihil horum vereor : nec facio animam meam pretiosorem quam me, dummodo consummem cursum meum, et ministerium verbi, quod accepi a Domino Jesu, testificari Evangelium gratiae Dei.

R. Surgens Jesus. 368.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi praedicans regnum Dei. Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium. Non enim subterfugi, quominus annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcetes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrum.

R. Expurgate vetus. 369.

Lectio iii.

ET nunc commendo vos Deo, et verbo gratiae ipsius, qui potens est aedificare, et dare hereditatem in sanctificationis omnibus. Argentum et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis : quoniam ad ea, quae mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministraverunt

manus istae. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscipere infirmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum haec dixisset, póstitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super colum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Benedictus, *Ana.* Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúia : ut eant in Galilaeá : allelúia : ibi me vidébunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. *Ana.* Sicut novit me Pater,* et ego cognósko Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. *Cap. xxiv. c.*

RESPONDIT autem Paulus (annuente sibi Praeside dicere) : Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi

dies, quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalē : et neque in templo invenérunt me cum aliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitatē : neque probáre possunt tibi, de quibus nunq me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt haeresim, sic deservio Patri et Deo meo, credens ómnibus quæ in lege et Prophétis scripta sunt : spem habens in Deum, quam et hi ipsi expéctant, resurrectionem futuram iustórum, et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offéndiculo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

R. Christus. 369.

Lectio ii.

POST annos autem plures, eleemósynas facturus in gentem meam veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te praesto esse, et accusáre si quid haberent adversũ me : aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cum stem in concilio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi

inter eos stans : Quóniam de resurrectione mortuorū ego júdicor hódie a vobis.

R. Surréxit pastor. 370.

Lectio iii.

DISTULIT autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens : Cum Tribūnus Lysias descēderit, audiam vos. Jussitque Centuriōni custodire eum, et habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quae erat Judaea, vocavit Paulum, et audivit ab eo fidem, quae est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justitia, et castitate, et de júdicio futuro, tremefactus Felix respondit : Quod nunc attinet, vade : tempore autem opportuno accersam te : simul et sperans, quod pecunia ei darētur a Paulo ; propter quod et frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Pórtium Festum. Volens autem gratiam praestare Judaeis Felix, reliquit Paulum vinctum.

Te Deum laudamus. 19.

*Ad Bened. Añ. Tu solus peregrinus es, * et non audisti de Jesu, quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis ? allelúia.*

*Ad Magnif. Añ. Alias oves habeo, * quae non sunt ex hoc ovili : et illas oportet me adducere, et vocem meam audient : et fiet unum ovile, et unus pastor, allelúia.*

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. xxv.

FESTUS ergo cum venisset in provinciam, post triduum ascendit Jerosólymam a Caesaréa. Adieruntque eum principes sacerdotū, et primi Judaeorum, adversus Paulum : et rogabant eum, postulantes gratiam adversus eum, ut juberet perducere eum in Jérusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in via. Festus autem respondit, servare Paulum in Caesaréa : se autem maturius profecturum. Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum.

R. Virtute magna. 366.

Lectio ii.

DEMORATUS autem inter eos dies non amplius quam octo, aut decem, descendit Caesaréam, et altera die sedit pro tribunali, et jussit Paulum adduci. Qui cum perductus esset, circumsteterunt

eum qui ab Jerosólýma descenderant Judaei, multas et graves causas objicientes, quas non poterant probare, Paulo rationem reddente : Quóniam neque in legem Judaeórum, neque in templum, neque in Caesarem quidquam peccávi.

R7. De ore prudentis procedit. 367.

Lectio iii.

FESTUS autem volens grátiam præstare Judaeis, respondens Paulo, dixit : Vis Jerosólýmam ascendere, et ibi de his judicári apud me ? Dixit autem Paulus : Ad tribunal Caesaris sto, ibi me oportet judicári : Judaeis non nócuí, sicut tu mélius nosti. Si enim nócuí, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori : si vero nihil est eórum, quae hic accúsant me, nemo potest me illis donáre. Caesarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respondit : Caesarem appellásti ? Ad Caesarem ibis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aññ. Nonne sic oportuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam ? allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum ix. Lectíonum, a Capitulo fit de sancta Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. xxviii. d.

EUM autem venissemus Romam, permíssum est Paulo manére sibi, cum custodiénte se milite. Post tertium autem diem convocávit primos Judaeórum. Cumque convenissent, dicebat eis : Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem faciens, aut morem patrénium, vinctus ab Jerosólýmíis tráditus sum in manus Romanórum : qui cum interrogatióne de me habuissent, voluerunt me dimítere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judaeis, coáctus sum appelláre Caesarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc igitur causam rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israél caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ii.

ET illi dixerunt ad eum : Nos neque lítteras accepimus de te a Judaea, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quae sentis : nam de secta hac notum est nobis, quia ubique ei

contradicitur. Cum constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponēbat testificans regnum Dei, suadēnsque eis de Jesu ex lege Mōysi, et Prophētis, a mane usque ad vespēram. Et quidam credēbant his quae dicebantur : quidam vero non credēbant.

Lectio iii.

QUAE invicem non essent consentientes, discedēbant, dicēte Paulo unum verbum: Quia bene Spīritus sanctus locutus est per Isaiam Prophētam ad patres nostros, dicens: Vade ad pōpulum istum, et dic ad eos: Aure audiētis, et non intelligētis: et vidētes vidēbitis, et non perspicīētis. Incrassatum est enim cor pōpuli hujus, et auribus graviter audiērunt, et oculos suos compressērunt: ne forte videant oculis, et auribus audiant, et corde intēlligant, et convertantur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quōniam Gēntibus missum est hoc salutāre Dei, et ipsi audient. Et cum haec dixisset, exierunt ab eo Judaei, multam habēntes inter se quaestione. Mansit autem biennio toto in suo conducto: et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum, praedicans

regnum Dei, et docens quae sunt de Dōmino Jesu Christo, cum omni fiduciā, sine prohibitiōe.

AD VESPERAS.

Capitulum. i. Pet. ii. c.

ARISSIMI:

Obsecro vos tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militant adversus animam.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 348.

Ad Magnif. Añā. Mōdicum, et non vidēbitis me,* dicit Dōminus: iterum mōdicum, et vidēbitis me: quia vado ad Patrem, allelūia, allelūia.

Oratio.

DEUS qui errantibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis tuae lumen ostēdis: da cunctis qui Christiāna professione censentur, et illa respūere, quae huic inimica sunt nōmini: et ea quae sunt apta, sectāri. Per Dōminum.

Deinde fit comm. de Cruce,

DOMINICA III.

post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surrēxit Dōminus vere, * Allelūia. Psalmus. Venīte, exultemus. 2. Hymnus. Rex

sempitérne et alia usque ad
Lectiones, ut in Psalterio. 4.

Incipit liber Apocalypsis
beati Joannis Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

APOCALYPSIS
Jesu Christi, quam
dedit illi Deus
palam facere ser-
vis suis, quae oportet fieri
cito : et significavit, mittens
per Angelum suum servo
suo Joanni, qui testimó-
nium perhibuit verbo Dei,
et testimónium Jesu Chri-
sti, quaecúmque vidit.
Beátus, qui legit, et audit
verba prophetiae hujus : et
servat ea, quae in ea scripta
sunt : tempus enim prope
est. Joannes septem Ecclé-
siis, quae sunt in Asia.
Grátia vobis, et pax ab eo,
qui est, et qui erat, et qui
ventúrus est : et a septem
spirítibus, qui in conspéctu
throni ejus sunt : et a Jesu
Christo, qui est testis fidé-
lis, primogénitus mortuó-
rum, et princeps regum
terrae : qui diléxit nos, et
lavit nos a peccátis nostris
in ságuine suo, et fecit
nos regnum et sacerdótes
Deo et Patri suo : ipsi gló-
ria, et impérium in saecula
saeculórum, Amen.

R. Dignus es, Dómine,
accípere librum, et aperire
signácula ejus, allelúia :
quóniam occísus es : et
redemisti nos Deo, * In

ságuine tuo, allelúia. V.
Fecisti enim nos Deo no-
stro regnum, et sacerdoti-
um.—In ságuine.

Lectio ii.

ECCE venit cum núbí-
bus, et vidébit eum
omnis óculus, et qui eum
pupugérunt. Et plangent
se super eum omnes tribus
terrae : Etiam : Amen. Ego
sum alpha et ómega, prin-
cípium et finis, dicit Dñs
Deus, qui est, et qui erat,
et qui ventúrus est, omni-
potens. Ego Joánnes frater
vester, et párticeps in tri-
bulatióne, et regno, et pa-
tiéntia in Christo Jesu ; fui
in ínsula, quae appellátur
Patmos, propter verbum
Dei, et testimónium Jesu.
Fui in spírítu in Dóminica
die, et audívi post me vo-
cem magnam tamquam tu-
bae, dicéntis : Quod vides,
scribe in libro : et mitte
septem Ecclésiis, quae sunt
in Asia, Epheso, et Smyr-
nae, et Pérgamo, et Thy-
atírae, et Sardis, et Phila-
delphíae, et Laodicíae.

R. Ego sicut vitis fructi-
ficávi suavitatem odóris,
allelúia : * Transíte ad me
omnes qui concupíscitis
me, et a generatióibus
meis adimplémini, allelúia,
allelúia. V. In me omnis
grátia viae et veritátis : in
me omnis spes vitae et vir-
tútis.—Transíte.

Lectio iii.

ET conversus sum, ut vidérem vocem, quae loquebatur mecum : et conversus vidi septem candelabra aurea : et in medio septem candelabrorum aureorum similem filio hominis vestitum podére, et praecinctum ad mamillas zona aurea : caput autem ejus et capilli erant candidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et oculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus similes aurichalco sicut in camino ardenti, et vox illius tamquam vox aquarum multarum : et habebat in dextera sua stellas septem : et de ore ejus gladius utraque parte acutus exibat : et facies ejus sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes ejus tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens : Noli timere : ego sum primus, et novissimus, et vivus, et fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum : et habeo claves mortis, et inferni. Scribe ergo quae vidisti, et quae sunt, et quae oportet fieri post haec.

R. Audivi vocem de coelo tamquam vocem tonitruum magni alleluia : regnabit Deus noster in aeternum, alleluia : * quia facta est

salus, et virtus, et potestas Christi ejus, alleluia, alleluia. *W.* Et vox de throno exivit, dicens : Laudem dicite Deo nostro omnes sancti ejus, et qui timetis Deum pusilli et magni.— Quia. Gloria Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Añs. Alleluia. Psalmus Conserva, cum reliquis ut in Psalterio. 12.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. cxlvii. de Temp.

Lectio iv.

IEBUS his sanctis resurrectioni Domini dedicatis, quantum donante ipso possumus, de carnis resurrectione tractemus. Haec enim est fides nostra : hoc donum in Domini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, et in ipso praecessit exemplum. Voluit enim nobis, quod promisit in fine, non solum praenuntiare, sed etiam demonstrare. Illi quidem qui tunc fuerunt, cum illum viderent, et cum expavescerent, et spiritum se videre crederent, soliditatem corporis tenuerunt. Locutus est enim non solum verbis ad aures eorum, sed etiam specie ad oculos eorum : parumque erat se praebere cernendum, nisi etiam offerret pertractandum, atque palpandum.

R⁷. Locutus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, ostendam tibi novam nuptam, sponsam Agni : * Et vidi Jerusalem descendentem de coelo, ornata monilibus suis, allelúia, allelúia, allelúia. *V.* Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. —Et vidi.

Lectio v.

AIT enim : Quid turbati estis, et cogitationes ascéndunt in cor vestrum ? Putaverunt enim se spíritum vidére. Quid turbati estis, inquit, et cogitationes ascéndunt in cor vestrum ? Vidéte manus meas, et pedes meos : palpáte, et vidéte : quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim aliud fácerent hómines, qui ea, quae sunt hóminum, sapiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum ? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitationes hóminum, quóniam vanae sunt.

R⁷. Audívi vocem in coelo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit coelum et terram, mare et fontes aquárum, allelúia, allelúia. *V.* Vidi Angelum

Dei fortem, volántem per médium coeli, voce magna clamántem et dicéntem. — Timéte Dóminum.

Lectio vi.

IN hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt : quod non solent, non credunt. Praeter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Ma jóra quidem mirácula sunt, tot quotidie hómines nasci qui non erant, quam paucos resurrexisse qui erant : et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus, absolúta est res. Corpus erat, caro erat : pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhibuit illam vivam, qui vivebat in illa. Quare mirámur ? quare non crédimus ? Deus est, qui fecit.

R⁷. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúia * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúia, allelúia. *V.* Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. —Et odor. Glória Patri. Et odor.

In tertio Nocturno.

Añá. Allelúia. Psalmus Coeli enarrant, cum reliquis ut in Psalterio. 16.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xvi. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Modicum, et jam non videbitis me : et iterum modicum, et videbitis me : quia vado ad Patrem. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Tract. ci. in Joan. sub finem.

MODICUM est hoc totum spatium, quo praesens pervolat saeculum.

Unde dicit idem ipse Evangelista in Epistola sua : Novissima hora est. Ideo namque addidit : Quia vado ad Patrem : quod ad priorem sententiam referendum est, ubi ait : Modicum, et jam non videbitis me : non ad posteriorem, ubi ait : Et iterum modicum, et videbitis me. Eundo quippe ad Patrem, facturus erat ut eum non viderent. Ac per hoc non ideo dictum est : quia fuerat moriturus, et donec resurgeret, ab eorum aspectibus recessurus : sed quod esset iturus ad Patrem, quod fecit posteaquam resurrexit, et cum eis per quadraginta dies conversatus ascendit in coelum.

R. Decantabat populus Israel, alleluia : et universa

multitudo Jacob canebat legitime : * Et David cum cantoribus citharum percutiebat in domo Domini, et laudes Deo canebat, alleluia, alleluia. **V.** Sanctificati sunt ergo Sacerdotes et Levitae : et universus Israel deducebat arcam foederis Domini in jubilo.—Et David.

Lectio viii.

ILLIS ergo ait : Modicum, et jam non videbitis me, qui eum corporaliter tunc videbant : quia iturus erat ad Patrem, et eum deinceps mortalem visuri non erant, qualem, cum ista loqueretur, videbant. Quod vero addidit : Et iterum modicum, et videbitis me : universae promisit Ecclesiae, sicut universae promisit : Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi. Non tardat Dominus promissum. Modicum, et videbimus eum : ubi jam nihil rogemus, nihil interrogemus, quia nihil desiderandum remanebit, nihil quaerendum latebit.

R. Tristitia vestra, alleluia. * Convertetur in gaudium, alleluia, alleluia. **V.** Mundus autem gaudet, vos vero contristabimini : sed tristitia vestra.—Convertetur. Gloria Patri. Convertetur.

Lectio ix.

HOC módicum longum nobis videtur, quoniam adhuc agitur : cum finitum fuerit, tunc sentiemus quam módicum fuerit. Non ergo sit gaudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est : Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desiderii parturitíone sine gaudio tristes simus, sed, sicut ait Apóstolus : Spe gaudentes, in tribulatione patientes : quia et ipsa parturiens, cui comparati sumus, plus gaudet de mox futura prole, quam tristis est de praesentis dolore. Sed hujus sermonis iste sit finis : habent enim quaestionem molestissimam, quae sequuntur : nec brevitate coarctanda sunt, ut possint commodius, si Dñus voluerit, explicari.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añā. Allelúia. Psalmus Dóminus regnāvit, cum reliquis Añis et Psalmis de Psalterio. 20.

Capitulum. 1. Pet. ii. c.

CARISSIMI : Obsecro vos tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quae militant adversus animam.

Hymnus. Auróra coelum purpurat. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúia. *R.* Coeli et terra laetentur, allelúia.

Ad Bened. Añā. Módicum, * et non videbitis me, dicit Dóminus : iterum módicum, et videbitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis tuae lumen ostendis : da cunctis qui Christiana professione censentur, et illa respuere, quae huic inimica sunt nómini ; et ea quae sunt apta sectari. Per Dóminum.

Deinde de Cruce.

AD TERTIAM.

Capitulum. Carissimi : Obsecro vos.

R. br. Surrexit Dñs de sepúlchro, * Allelúia, allelúia. Surrexit. *V.* Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surrexit.

V. Surrexit Dñs vere allelúia. *R.* Et apparuit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Pet. ii. c.

SUBJECTI igitur estote omni humanae creaturae propter Deum : sive regi, quasi praecellenti, sive ducibus, tamquam ab

eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum.

R. *br.* Surréxit Dñs vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. *V.* Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúia. *R.* Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. *1. Pet. ii. c.*

SERVI súbditi estóte in omni timóre dómínis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Haec est enim grátia in Christo Jesu Dño nostro.

R. *br.* Gavísi sunt discipuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. *V.* Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobíscum, Dñe, allelúia. *R.* Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá. Allelúia. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliq. de Dominica. 137.

Capitul. Carissimi : Obsecro vos.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 348.

V. Mane nobíscum Dómine, allelúia. *R.* Quóniã advesperáscit, allelúia.

Ad Magníf. Añá. Amen dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos : mundus au-

tem gaudébit, vos vero contristabimini : sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúia.

Oratio. Deus, qui errántibus, ut supra.

Deinde de Cruce. 358.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Psalmus. Veníte. 2.

Hymnus. Rex sempitérne. 4.

Antiphonae et Psalmi de Psalterio. 52.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. ii.

NGELO Ephesi Ecclésiæ scribe : Haec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt; et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecisti. Sed hábeo advérsus te, quod charitátem tuam primam reliquísti. Memor esto itaque unde excideris : et age poeniténtiam, et

prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi poeniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quae et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincéti dabo édere de ligno vitae, qui est in Paradiso Dei mei.

R. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolorũ nómína et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelorũ custódiám, allelúia. V. Vidi coelum novum, et terram novam et civitátem novam descendéntem de coelo.— Et super.

Lectio ii.

ET Angelo Smyrnae Ecclésiae scribe : Haec dicit primus, et novissimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatióem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es : et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judaeos esse, et non sunt, sed sunt synagóga sátanae. Nihil horum timeas quae passurus es. Ecce missurus est diábolus aliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini : et habébitis tribulatióne diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitae. Qui habet aurem,

áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vicerit, non laedétur a morte secúnda.

R. Osténdit mihi Angelus fontem aquae vivae, et dixit ad me, allelúia : * Hic Deum adóra, allelúia, allelúia, allelúia. V. Postquam audissem et vidissem, cecidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi haec ostendébat, et dixit mihi.—Hic Deum. Glória Patri. Hic.

Lectio iii.

ET Angelo Pérgami Ecclésiae scribe : Haec dicit qui habet rhomphaeam utrâque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanae : et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca : quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac mittere scándalum coram filiis Israél, édere, et fornicári : ita habes et tu tenéntes doctrínâ Nicolaitárum. Similiter poeniténtiam age : si quominus, véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincéti dabo manna absconditum, et dabo illi cálculum cándidum : et in cálculo nomen novum

scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añā. Allelúia. Psalmus Dñs regnāvit, cum reliquis Añis et Psalmis, ut in Dominica. 20.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra coelum purpurat. V. In resurrectione tua. 24.

Ad Bened. Añā. Et incipiens * a Mōyse et omnibus Prophētis, interpretabatur illis Scripturas, quae de ipso erant, allelúia.

Oratio Dominicae praecedentis Deus qui errantibus. 384.

AD VESPERAS.

Añā. Allelúia. Psalmus Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 141. sub una Añā Allelúia.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni. V. Mane nobiscum. 348.

Ad Magnificat. Añā. Tristitia vestra * vertetur in gaudium, allelúia : et gaudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beati Joānnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. iv.

OST haec vidi : et ecce ostium apertum in coelo, et vox prima, quam audivi, tamquam tubae loquentis mecum, dicens : Ascende huc, et ostendam tibi quae oportet fieri post haec. Et statim fui in spiritu : et ecce sedes posita erat in coelo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis et sardinis : et iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdinae. Et in circuitu sedis sedilia vigintiquatuor : et super thronos vigintiquatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis, et in capitibus eorum coronae aureae. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua : et septem lampades ardentes ante thronum, qui sunt septem Spiritus Dei.

Ry. Vidi Jerúsalē descendentem de coelo, ornátam

auro mundo, et lapídibus pretiósís intéxtam : * Allelúia, allelúia. *V.* Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo.—Allelúia.

Lectio ii.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum, símile crystallo; et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum símile leóni et secúndum ánimál símile vítulo, et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál símile áquilae volánti. Et quátuor animália síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

R. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dñi sculpta erat : * Dum perficerétur opus Dei, allelúia, allelúia, allelúia. *V.* In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum; et paréntum magnália in quátuor ordinibus lápidum sculpta erant.—Dum perficerétur. Glória Patri. Dum perficerétur.

Lectio iii.

ET cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in saecula saeculórú, procidébant viginti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in saecula saeculórú, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes : Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam et honórem, et virtútem : quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant et creáta sunt.

Te Deum laudámus. *rg.*

Ad Benedictus, Añá. Et coegerunt* illum, dicéntes : Mane nobiscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Añá. Trístitia * implévit cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. v.

ET vidi in dextera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátú sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, praedicántem voce magna :

Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat, neque in coelo, neque in terra, neque sub terra, aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fleveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi: et ecce in medio throni et quatuor animalium: et in medio seniorum, Agnus stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum.

R. Plateae tuae Jerusalem sternentur auro mundo, alleluia: et cantabitur in te canticum laetitiae, alleluia: * Et per omnes vicos tuos ab universis dicetur, alleluia, alleluia. *V.* Luce splendida fulgebis, et omnes fines terrae adorabunt te.— Et per omnes.

Lectio ii.

ET cum aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli ci-

tharas, et phialas aureas, plenas odorum, quae sunt orationes sanctorum: et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus; quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum et sacerdotes: et regnabimus super terram.

R. Decantabat populus Israel, alleluia; et universa multitudo Jacob canebat legitime: * Et David cum cantoribus citharam percutiebat in domo Domini, et laudes Deo canebat: alleluia, alleluia. *V.* Sanctificati sunt ergo Sacerdotes et Levitae: et universus Israel deducebat arcam foederis Domini in jubilo.— Et David. Gloria Patri. Et David.

Lectio iii.

ET vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium et seniorum; et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quae in coelo

est, et super terram, et sub terra, et quae sunt in mari, et quae in eo : omnes audi-
vi dicentes : Sedenti in thro-
no, et Agno, benedictio et
honor et glória, et potes-
tas in saecula saeculorum.
Et quatuor animalia dice-
bant : Amen. Et viginti qua-
tuor seniores ceciderunt in
facies suas; et adoraverunt
viventem in saecula saeculorum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. *Ana.* Mane
nobiscum, * quoniam ad-
vesperascit, et inclinata est
jam dies, alleluia.

Ad Magnificat, *Antiph.*
Tristitia vestra, * alleluia,
vertetur in gaudium, alle-
luia.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apostoli.

Lectio i. Cap. xv.

ET vidi aliud si-
gnum in coelo
magnum, et mi-
rabile, Angelos
septem, habentes plagas
septem novissimas, quon-
iam in illis consummata
est ira Dei, et vidi tamquam
mare vitreum mistum igne,
et eos, qui vicérunt bestiam,
et imaginem ejus, et numé-
rum nominis ejus, stantes,
super mare vitreum, ha-
bentes citharas Dei : et can-
tantes canticum Móysi ser-

vi Dei, et canticum Agni,
dicentes : Magna et mira-
bilia sunt ópera tua, Dñe,
Deus omnipotens : justae
et verae sunt viae tuae,
Rex saeculorum. Quis non
timébit te, Dñe, et magnifi-
cabit nomen tuum ? quia
solus pius es : quoniam
omnes Gentes venient, et
adorabunt in conspectu tuo,
quoniam iudicia tua mani-
festa sunt.

R. Dignus es, Dñe. 380.

Lectio ii.

ET post haec vidi, et
ecce apertum est
templum tabernaculi testi-
monii in coelo : et exierunt
septem Angeli habentes
septem plagas de templo,
vestiti lino mundo et candi-
do, et praecinctorum circa pe-
ctora zonis aureis. Et unum
de quatuor animalibus de-
dit septem Angelis septem
phialas aureas, plenas ira-
cundiae Dei viventis in sae-
cula saeculorum. Et imple-
tum est templum fumo a
majestate Dei, et de vir-
tute ejus : et nemo poterat
introire in templum, donec
consummaréntur septem
plagae septem Angelorum.

R. Ego sicut vitis cum
Glória. Transite in fine. 381.

Lectio iii. Cap. xvi.

ET audi vi vocem ma-
gnam de templo, di-
centem septem Angelis :

Ite, et effúndite septem phálas irae Dei in terram. Et abiit primus, et effúdit phálam suam in terram, et factum est vulnus saevum et péssimum in hómines qui habébant caractérem béstiae, et in eos qui adoravérunt imáginē ejus. Et secúndus Angelus effúdit phálam suam in *mare*, et factus est sanguis tamquam mórtui : et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phálam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicentem : Justus es, Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui haec judicásti : quia ságuinem Sanctórum et Prophetárum effuderunt, et ságuinem eis dedísti bíbere : digni enim sunt.

Te Deum laudámus : te Dóminum. 19.

Ad Benedíctus, Antiph. Et intrávit * cum illis : et factum est, dum recúberet cum illis, accépit panem et benedixit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúia, allelúia.

Ad Magníf. Añs. Amen amen dico vobis, * íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. xix.

OST haec audívi quasi vocem turbárum multárum in coelo dicentium : Allelúia : Salus, et glória, et virtus Deo nostro est : quia vera, et justa iudícia sunt ejus, qui iudicávit de meretrice magna, quae corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit ságuinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixerunt : Allelúia. Et fumus ejus ascéndit in saecula saeculórum. Et ceciderunt seniiores viginti-quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedentem super thronum, dicentes : Amen : Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus : et qui timétis eum, pusílli et magni.

R. Locútus est. 382.

Lectio ii.

ET audívi quasi vocem turbae magnae, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicentium : Allelúia : quóniam regnávit Dñs Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exultémus, et demus

glóriam ei : quia venérunt nuptiae Agni, et uxor ejus praeparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi : Scribe : Beáti qui ad coenam nuptiarum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi : Haec verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dixit mihi : Vide ne féceris : consérvus tuus sum, et fratrú tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu, est spíritus prophétiae. *Ry. Audívi vocem. 382.*

Lectio iii.

ET vidi coelum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justitia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspérta sáanguine : et vocáitur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in coelo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procedit gládus ex utrâque parte acútus : ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga

férrea : et ipse calcát tór-
cular vini furóris irae Dei
omnipoténtis. Et habet in
v. stiménto, et in fémoresuo
scriptum : Rex regum, et
Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Añá. Cogno-
vérunt * Dóminum Jesum,
allelúia, in fractiône panis,
allelúia.

Ad Vesperas, nisi occur-
rat Festum ix. Lectionum,
a Capitulo fit de S. Maria,
ut infra.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. xxii.

ET osténdit mihi flú-
viū aquae vitae,
spléndidum tam-
quam crýstallum,
procedéntem de sede Dei
et Agni. In médio platéae
ejus, et ex utrâque parte
flúminis lignum vitae, áffe-
rens fructus duódecim, per
menses singulos reddens
fructum suum, et fólia ligni
ad sanitátem Géntium. Et
omne maledíctum non erit
ámplius : sed sedes Dei et
Agni in illa erunt, et servi
ejus sérvient illi. Et vidé-
bunt fáciem ejus : et nomen
ejus in fróntibus eórum.
Et nox ultra non erit : et
non egébunt lúmine lucér-
nae, neque lúmine solis,
quóniam Dóminus Deus

illuminábit illos, et regnábunt in saecula saeculórum. Et dixit mihi : Haec verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirituum Prophetárum misit Angelum suum ostendere servis suis quae opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóriter. Beátus, qui custódit verba prophetiae libri hujus.

Lectio ii.

ET ego Joánnes, qui audiui, et vidi haec. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi haec ostendébat ; et dixit mihi : Vide ne féceris : consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetiae libri hujus : Deum adorá. Et dicit mihi : Ne signáveris verba prophetiae libri hujus : tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc : et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc : et qui justus est, justificétur adhuc : et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuique secúndum ópera sua.

Lectio iii.

EGO sum alpha et ómega, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas

suas in ságuine Agni : ut sit potéstas eórum in ligno vitae, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídae, et idólis serviéntes, et omnis qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis haec in Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus et sponsa dicunt : Veni. Et qui audit, dicat : Veni. Et qui sitit, véniat : et qui vult, accipiat aquam vitae gratis. Contéstorem enim omni audiénti verba prophetiae libri hujus : Si quis apposúerit ad haec, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetiae hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitae, et de civitáte sancta, et de his quae scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito : Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dñi nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis, Amen.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jac. i. c.

CARISSIMI : Omne datum óptimum, et omne donum perféctū, desúrsum est, descéndens a

Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymnus. Ad regias Agni dapes. 348.

V. Mane nobiscum, Domine, alleluia. R. Quoniam advesperascit, alleluia.

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me : et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis ? alleluia, alleluia.

Oratio.

DEUS qui fidelium mentes unius efficit voluntatis : da populis tuis id amare quod praecipis, id desiderare quod promittis ; ut inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia. Per Dñm nostrum.

Deinde fit commemoratio de Cruce. 358.

DOMINICA IV.

Post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitator. Surréxit Dñs vere, * Alleluia. Psalmus Venite exultemus. 2.

Hymnus. Rex sempiternae Coelitus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalt. 4.

Si Lectiones primi Nocturni lectae sunt pridie, quando scilicet in Sabbato praecedenti occurrit Festum sanctorum Apostolorum Philippi et Jacobi, in Do-

minica legantur Lectiones Feriae secundae sequentis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola Catholica beati Jacobi Apostoli.

Leccio i.

Cap. i.

IACOBUS Dei et Dñi nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus, quae sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incidéritis : scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habet : ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non impropérat : et dabitur ei. Postulet autem in fide nihil haesitans.

R. Si oblitus fuero tui, alleluia, obliviscatur mei dextera mea : * Adhaereat lingua mea faucibus meis, si non memínero tui, alleluia, alleluia. V. Super flumina Babylónis illic sedimus et flevimus, dum recordarémur tui Sion.—Adhaereat.

Leccio ii.

QUI enim haesitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur et circumfertur. Non ergo aestimet homo ille quod

accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo, incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua : dives autem in humilitate sua, quóniam sicut flos foeni transibit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit foenum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit : ita et dives in itineribus suis marcéscet.

R. Vidérunt te aquae, Deus, vidérunt te aquae, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum vocem, dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. V. Illuxérunt coruscationes tuae orbi terrae : vidit, et commóta est terra. — Multitúdo.

Lectio iii.

BEATUS vir qui suffert tentationem, quóniam cum probátus fuerit, accípiet coroná vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est : ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deinde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum : peccátum vero cum consummátum fuerit, génerat mortem. Nolite itaque erráre fratres mei dilectíssimi.

R. Narrábo nomen tuum fratribus meis, allelúia : * In médio Ecclesiæ laudábo te, allelúia, allelúia. V. Confitébor tibi in pópulis, Dñe, et psalmum dicam tibi in Géntibus. — In médio. Glória Patri. In médio.

In secundo Nocturno.

Añs. Allelúia. Psalmus Consérva, cum reliquis ut in Psalterio. 12.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Episcopi et mártiris de Bono patientiæ.

Sermone iii. initio.

Lectio iv.

E patientia locuturus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicáturus, unde pótius incipiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patientiam vídeo esse necessariam : ut nec hoc ipsum, quod auditis et discitis, sine patientia fácere possitis ? Tunc enim demum sermo et rátió salutáris effícaciter discitur, si patienter, quod dicitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter caeteras coeléstis disciplinæ vias, quibus ad consequénda divínitis præmia spei ac fidei nostræ secta dirigitur, quid magis sit vel utilius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui

praeceptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innitímur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philosophi quoque profiténtur : sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit ?

R. In Ecclesiis benedícite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israél, allelúia, allelúia. V. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus.—Dómino.

Lectio v. Cap. ii. iii. viii.

NOS autem, fratres dilectíssimi, qui philosophi non verbis, sed factis sumus ; nec vestitu sapiéntiam, sed veritate praeferimus : qui virtutum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus : qui non loquimur magna, sed vivimus quasi servi et cultóres Dei : patiéntiam, quam magistéris coeléstibus discimus, obséquiiis spiritalibus praebeamus. Est enim nobis cum Deo virtus ista comúnis : inde patiéntia incipit, inde cláritas ejus et dignitas caput sumit. Origo et magnitúdo patiéntiae Deo auctóre procedit. Diligenda res hómini, quae Deo chara est. Bonum quod amat, majéstas divína

comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dñi páriter et Patris : quia et servos opórtet esse obsequéntes, et filios non decet esse degeneres.

R. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. V. Benedíctus es tu, Dñe, doce me justificatiónes tuas.—Ne repéllas.

Lectio vi.

PATIÉNTIA est, quae nos Deo et comméndat et servat : ipsa est, quae iram téperat, quae linguam fraenat, quae mentem gubernat, pacem custódit, disciplínā regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis extínguit, coércet poténtiam dívitem, inópiam páuperū réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúctis et maritátis indivíduam charitátem : facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites : docet delinquentibus cito ignóscere ; si ipse delinquas, diu et multum rogáre : tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martyria consummat. Ipsa est, quae fidei

nostrae fundamenta firmiter munit.

R. Hymnum cantáte nobis, allelúia : * Quómodo cantábimus cánticum Dñi in terra aliéna ? allelúia, allelúia. *V.* Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. — Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno.

Añ. Allelúia. Psalmus Coeli enarrant, cum reliquis ut in Psalt. 16.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. xvi.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vado ad eum qui misit me : et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis ? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xciv. in Joannem, initio.

CUM Dñs Jesus praedixisset discipulis suis persecutiões, quas passuri erant post ejus abscessum, subjúnxit atque ait : Haec autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram : nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum videndum est, utrum eis futuras non praedixerit ante passiões. Sed alii tres

Evangelistae satis eum praedixisse ista demonstrant, antequam ventum esset ad coenam : qua peracta, secundum Joannem ista locutus est, ubi ait : Haec autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram.

R. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúia : * In psalterio decem chordarum psallam tibi, allelúia, allelúia. *V.* Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — In psalterio.

Lectio viii.

AN forte hinc ista solvitur quaestio, quia et illi eum narrant passioni proximum fuisse cum haec diceret ? Non ergo ab initio, quando cum illis erat : quia jam discessurus, jamque ad Patrem perrecturus haec dixit. Et ideo etiam secundum illos Evangelistas verum est, quod hic dictum est : Haec autem vobis ab initio non dixi. Sed quid agimus de fide Evangelii secundum Matthaeum, qui haec eis a Domino, non solum, cum jam Pascha esset cum discipulis coenaturus, imminente passione, verum et ab initio denuntiata esse commemorat ; ubi primum nominatim duodecim exprimuntur Apostoli, et ad opera divina mittuntur.

R. Bonum est confiteri
Dómino, allelúia : * Et
psállere, allelúia. *V.* In de-
cachódo psalterio, cum
cántico et cithara. — Et psál-
lere. Glória Patri. Et
psállere.

Lectio ix.

QUID sibi ergo vult,
quod hic ait : Haec
autem vobis ab initio non
dixi, quia vobiscum eram :
nisi quia ea, quae hic dicit
de Spíritu sancto, quod sit
venturus ad eos, et testimó-
nium perhibiturus, quando
mala illa passuri sunt, haec
ab initio eis non dixit, quia
cum ipsis erat ? Consolator
ergo ille, vel advocatus,
(utrúmque enim interpre-
tatur, quod est Graece Pa-
rácletus) Christo absceden-
te fuerat necessarius : et
ideo de illo non dixerat ab
initio, quando cum illis erat,
quia ejus praesentia conso-
labantur.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añá. Allelúia. Psalmus
Dóminus regnavit, cum re-
liquis Añis et Psalmis de
Psalterio. 20.

Capitulum. *Jacobi i. c.*

CARISSIMI : Omne
datum optimum, et
omne donum perfectum,
desursum est, descendens a
Patre luminum, apud quem
non est transmutatio, nec
vicissitudinis obumbratio.

Hymnus. Auróra coelum
púrpurat. 20.

V. In resurrectione tua
Christe, allelúia. *R.* Coeli
et terra laetentur, allelúia.

Ad Bened. Añá. Vado ad
eum * qui misit me : et ne-
mo ex vobis interrogat me :
Quo vadis ? allelúia, alle-
lúia.

Oratio.

DEUS, qui fidélium
mentes unius effícis
voluntátis : da pópulis tuis
id amare quod praecipis,
id desiderare quod promít-
tis ; ut inter mundánas va-
rietates ibi nostra fixa sint
corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Deinde de Cruce. 358.

AD TERTIAM.

Capit. Caríssimi : Omne
datum, ut supra.

R. br. Surrexit Dñs de
sepúlchro, Allelúia, alle-
lúia. Surrexit. *V.* Qui pro
nobis pepéndit in ligno.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Surrexit.

V. Surrexit Dñs vere,
allelúia. *R.* Et apparuit
Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Jacobi i. c.*

SCITIS, fratres mei
dilectissimi. Sit au-
tem omnis homo velox ad
audiendum ; tardus autem
ad loquendum, et tardus ad
iram. Ira enim viri justitiam
Dei non operatur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit Dóminus.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. *Jacobi i. d.*

PROPTER quod abiicientes omnem immunditiam, et abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare ánimas vestras.

R. br. Gavísi sunt discipuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. V. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobiscum, Dómine, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá. Allelúia. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 137.

Capit. Caríssimi : Omne datum, ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 348.

V. Mane nobiscum, Dñe, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Vado ad eum * qui misit me : sed quia haec locútus sum vobis, tristitia

implévit cor vestrum, allelúia.

Oratio. Deus, qui fidélium, ut supra. 398.

Deinde de Cruce. 358.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitator. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Psalmus Venite exultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne. 4.

Antiphona et Psalmi de Psalterio. 52.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. i. c.

MNE datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre luminum apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturae ejus. Scitis, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum ; tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram. Ira enim viri justitiam Dei non operatur.

R. Dicant nunc, qui redempti sunt, allelúia, * A Dómino allelúia, allelúia. V. Quos redemit de manu inimici, et de regiónibus

congregávit eos.— A Dómino.

Lectio ii.

PROPTER quod abiicientes omnem immunditiam, et abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras. Estote autem factores verbi, et non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor : hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suae in speculo : consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit.

R. Cantate Dómino, allelúia : *Psalmum dicite ei, allelúia.* V. Afferte Dómino glóriam et honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus. — *Psalmum dicite ei.* Glória Patri. *Psalmum dicite ei.*

Lectio iii.

QUI autem perspexerit in legem perfectam libertatis, et permanserit in ea, non auditor obliuiscus factus, sed factor operis : hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda et immaculata apud Deum et

Patrem, haec est : Visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc saeculo.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añá. Allelúia. *Psalmus Dóminus regnavit, cum reliquis Añis et Psalmis de Psalt. ut in Dominica. 20.*

Capitulum. *Rom. vi. b.*

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato mortuus semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra coelum.

V. In resurrectione tua. 24.

Ad Bened. Añá. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu, dum loqueretur nobis in via? allelúia.

Oratio. Deus, qui fidelium, ut supra. 398.

AD VESPERAS.

Añá. Allelúia. *Psalmus Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 141. sub una Añá Allelúia.*

Capitulum. Christus, ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. V. Mane nobiscum. 348.

Ad Magnificat, Añá. Ego veritatem dico vobis : expedit vobis ut ego vadam :

si enim non abiero, Paráclitus non veniet ad vos, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.

Lectio i. Cap. ii.

RATRES mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Dñi nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introierit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introierit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum qui indútus est veste praeclára, et dixeritis ei : Tu sede hic, bene : páuperi autem dicátis : Tu sta illic ; aut sede sub scabéllo pedum meórum : nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitationum iniquárum ?

R. In Ecclesiis. 396.

Lectio ii.

AUDITE, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et haerédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se ? Vos autem exhonorástis páuperem, Nonne dívites per poténtiam óprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad júdicia ? Nonne ipsi

blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos ? Si tamen legem perficítis regálẽ secúndum Scriptúras : Diliges próximum tuum sicut teípsum : bene facítis : si autem personás accéptis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

R. In tote corde meo, cum Glória. Ne repéllas in fine. 396.

Lectio iii.

QUICUMQUE autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non moecháberis ; dixit et, Non occídes, Quod si non moecháberis, occídes autem, factus es transgressóris legis. Sic loquímini, et sic facíte, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Júdicium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam : superexáltat autem misericórdia júdicium.

Te Deum laudámus. 19.

*Ad Benedictus, Añs. Pax vobis, * ego sum, allelúia : nolite timére, allelúia.*

*Ad Magníf. Añs. Cum vénerit * Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de júdicio, allelúia.*

FERIA QUARTA.

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.

Lectio i. Cap. ii. c.

UID próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salvare eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indigeant victu quotidiano, dicat autem aliquis ex vobis illis: *Ite in pace, calefacimini, et saturamini: non dedéritis autem eis quae necessaria sunt corpore, quid próderit?* Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa.

R. Deus cánticum. 397.

Lectio ii.

SED dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis: et daemones credunt, et contremiscunt. Vis autem scire o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster nonne ex opéribus justificatus est, offerens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabatur opéribus illius, et

ex opéribus fides consummata est?

R. Bonum est. 398.

Lectio iii.

ET suppléta est Scriptúra, dicens: *Crédidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad justitiam, et amicus Dei appellatus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificatur homo, et non ex fide tantum?* Similiter et Rahab meretrix, nonne ex opéribus justificata est, suscipiens nuntios, et alia via ejiciens? Sicut enim corpus sine spiritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Benedictus. *Añs. Spiritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habere: jam créдите, alleluia.*

Ad Magnif. *Añs. Adhuc multa hábeo * vobis dicere: sed non potéstis portare modo: cum autem vénerit ille Spiritus veritátis, docebit vos omnem veritatem: alleluia.*

FERIA QUINTA.

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.

Lectio i. Cap. iii.

MOLITE plures magistri fieri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judicium sumitis. In multis enim offéndimus omnes. Si

quis in verbo non offéndit, hic perfectus est vir. Potest étiam fraeno circumducere totum corpus. Si autem equis fraena in ora mltimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumfériamus.

Ry. Si oblítus fúero. 394.

Lectio ii.

ECCE et naves, cum magnae sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit ! Et lingua ignis est, uníuersitas iniquitátis.

Ry. Vidérunt te aquae, cum Glória. Multitúdo in fine. 395.

Lectio iii.

LINGUA constitúitur in membris nostris, quae máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostrae, inflammáta a gehénna. Omnis enim nátura bestiárum, et volucrú, et serpéntium, et caeterórum domántur, et dómita sunt a nátura húmana : linguam autem nullus hóminum domáre potest : inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedíscimus Deum et Patrem : et in ipsa maledíscimus hómines,

qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedíctio et maledíctio.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Añs. Obtulerunt * discípuli Dómino partem piscis assi, et favum mellis : allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiph.

Non enim loquétur * a semetípso, sed quaecúmque áudiet, loquétur, et quae ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. iv.

NDE bella et lites in vobis ? Nonne hinc ? ex concupiscéntiis vestris, quae mltitant in membris vestris ? Concupiscitis, et non habétis : occiditis, et zelátis, et non potéstis adipísci : litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis : eo quod male petátis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescitis quia amicítia hujus mundi inimíca est Dei ? Quicúmque ergo volúerit amícus esse saeculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

Ry. In Ecclésiis benedícite Deo. 396.

Lectio ii.

N putátis quia inániter Scriptura dicat : Ad invidiam concupiscit spírítus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit : Deus supérbis resístit, humilibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo : resístite autem diabolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres : et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte : risus vester in luctum convertátur, et gáudium in moerórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

Ry. In toto corde meo, cum Glória. Ne repéllas in fine. 396.

Lectio iii.

NOLITE detráhere altérutrum fratres. Qui detrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, detrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed iudex. Unus est legislátor, et iudex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dicítis : Hódie aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus,

qui ignorátis quid erit in crástino. Quae est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis : Si Dñus volúerit : et, Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Benedíctus, Añña. Isti sunt * sermónes, quos dicebam vobis, cum essem vobiscum, allelúia, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectíonum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio i. Cap. v.

AGITE nunc divites, ploráte ululantes in misériis vestris, quae advénient vobis. Divítiae vestrae putrefáctae sunt : et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum aeruginávit : et aerúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónés vestras, quae fraudáta est a vobis, clamát : et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit.

Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis.

Lectio ii.

PATIENTES igitur estóte fratres, usque ad advéntum Dñi. Ecce agricola expéctat pretiósium fructum terrae, patienter ferens donec accipiat temporáneum, et serótinum. Patientes igitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra : quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemiscere fratres in altérum, ut non judicémini. Ecce iudex ante jánuam assístit. Exémplum accipite, fratres, éxitus mali, labóris, et patiéntiae, Prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dñus est, et miserátor.

Lectio iii.

ANTE ómnia autem fratres mei, nolíte juráre, neque per coelum, neque per terram, neque aliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester : Est, est, Non, non : ut non sub iudicio decidátis. Tristátur aliquis vestrum ? oret. Æquo ánimo est ? psallat. Infirmátur

quis in vobis ? inducat presbyteros Ecclesiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérum pec-cáta vestra, et oráte pro invicem ut salvémini : multum enim valet deprecátio iusti assídua.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jacobi i. d.

FARISSIMI : Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitatís suae in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 348.

V. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

*Ad Magníf. Añ. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo : pétite, et accipiétis, allelúia.*

Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largíre supplicibus tuis : ut cogitémus te inspiránte, quae

recta sunt ; et te gubernante, eadem faciamus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Cruce. 358.

DOMINICA V.

post Pascha.

AD MATUTINUM.

Invitat. Surréxit Dóminus vere,* Allelúia. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Rex sempitérne coelítum, et alia usque ad Lectiones ut in Psalm. 4.

In primo Nocturno.

Añs Allelúia et Psalmi de Dominica, ut in Psalterio. 4. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antífona.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersionis Ponti, Galátiae, Cappadóciae, Asiae, et Bithyniae, secúndum praesciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem Sanguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurre-

ctiόνem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodímmini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Si oblítus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei dextera mea : Adhaereat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúia, allelúia. V. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordáremur tui Sion.—Adhaereat.

Lectio ii.

IN quo exultábitis módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus : ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis : dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exultábitis laetítia inenarrabili, et gloriificáta : reportántes finem fidei vestrae, salutem animárum. De qua salute exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétae, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus

Christi : praeuñtians eas quae in Christo sunt passiones, et posteriores glorias : quibus reuelatum est, quia non sibi metipsis, vobis autem ministrabantea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos qui euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto misso de coelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Viderunt te aquae, Deus, viderunt te aquae, et timuerunt : * Multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes, alleluia, alleluia, alleluia. *V.* Illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae : vidit, et commota est terra.—Multitudo.

Lectio iii.

PROPTER quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii perfecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam, in reuelatione Jesu Christi : quasi filii obedientiae, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriis : sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum ; et ipsi in omni conversatione sancti sitis : quoniam scriptum est : Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus, in timore incolatus vestri tempore conuersamini. Sciētes quod

non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis : sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati : praecogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitauit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

R. Narrabo nomen tuum fratribus meis, alleluia : * In medio Ecclesiae laudabo te, alleluia, alleluia. *V.* Confitebor tibi in populis, Dñe, et psalmum dicam tibi in Gentibus.—In medio. Gloria Patri. In medio.

In secundo Nocturno.

Añ. Alleluia. Psalmus Conserva, cum reliquis ut in Psalterio. 12.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Fide resurrectionis. *Post medium.*

Lectio iv.

QUONIAM Dei mori non poterat sapientia, resurgere autem non poterat quod mortuum non erat ; assumitur caro, quae mori posset : ut dum moritur quod solet, quod mortuum fuerat, hoc resurgeret. Neque enim poterat

esse, nisi per hominem resurrectionis : quoniam sicut per hominem mors, ita et per hominem resurrectio mortuorum. Ergo resurrexit homo, quoniam homo mortuus est : resuscitatus homo, sed resuscitans Deus : tunc secundum carnem homo, nunc per omnia Deus. Nunc enim secundum carnem jam non novimus Christum, sed carnis gratiam tenemus, ut ipsum primitias quiescentium, ipsum primogenitum ex mortuis novimus.

R. In Ecclesiis benedicite Deo, alleluia, * Domino de fontibus Israel, alleluia, alleluia. *V.* Psalmum dicite nomini ejus, date gloriam laudi ejus. — Domino de fontibus.

Lectio v.

PRIMITIAE utique ejusdem sunt generis atque naturae, cujus et reliqui fructus : quorum pro laetiore proventu primitiva Deo munera deferuntur ; sacrum munus pro omnibus, et quasi reparatae quaedam liba naturae. Primitiae ergo quiescentium Christus. Sed utrum suorum quiescentium, qui quasi mortis exortes, dulci quodam sopore tenentur, an omnium mortuorum ? sed sicut in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vi-

vificabuntur. Itaque sicut primitiae mortis in Adam, ita etiam primitiae resurrectionis in Christo omnes resurgent. Sed nemo desperet, neque justus doleat commune consortium resurgendi, cum praecipuum fructum virtutis expectet. Omnes quidem resurgent, sed unusquisque, ut ait Apostolus, in suo ordine. Communis est divinae fructus clementiae, sed distinctus ordo meritum.

R. In toto corde meo, alleluia, exquiesce te, alleluia : * Ne repellas me a mandatis tuis, alleluia, alleluia. *V.* Benedictus es tu, Domine, doce me justificationes tuas. — Ne repellas.

Lectio vi.

ADVERTIMUS, quam grave sit sacrilegium, resurrectionem non credere. Si enim non resurgemus, ergo Christus mortuus est, ergo Christus non resurrexit. Si enim nobis non resurrexit, utique non resurrexit ; qui sibi cur resurgeret, non habebat. Resurrexit in eo mundus, resurrexit in eo coelum, resurrexit in eo terra. Erit enim coelum novum : et terra nova. Sibi autem non erat necessaria resurrectio, quem mortis vincula non tenebant. Nam etsi secundum hominem mortuus, in

ipsis tamen erat liber infernis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber. Et bene liber, qui se poterat suscitare, juxta quod scriptum est: Solvite hoc templum et in triduo resuscitabo illud. Et bene liber, qui alios descenderat redempturus.

R. Hymnum cantate, nobis, allelúia: * Quomodo cantabimus canticum Dñi in terra aliéna? allelúia, allelúia. V. Illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba canticum. Quomodo. — Glória Patri. Quomodo.

In tertio Nocturno.

Ant. Allelúia. Psalmus Coeli enarrant, cum reliquis ut in Psalt. 16.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. cii. in Joannem.

OMNI verba nunc ista tractanda sunt. Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.

Jam dictum est in superioribus hujus Domínici sermonis partibus, propterea quod nonnulla petunt a Patre in Christi nomine, nec accipiunt: non peti in nomine Salvatoris, quidquid petitur contra rationem salutis. Non enim sonum litterarum ac syllabarum, sed quod sonus ipse significat, et quod eo sono recte ac veraciter intelligitur, hoc accipiendus est dicere, cum dicit: In nomine meo.

R. Deus canticum novum cantabo tibi, allelúia: * In psalterio decem chordarum psallam tibi, allelúia, allelúia. V. Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus meus es tu, et exaltabo te. — In psalterio.

Lectio viii.

UNDE qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Filio sentiendum, non petit in ejus nomine, etiamsi non taceat litteris ac syllabis Christum: quoniam in ejus nomine petit, quem cogitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiendum sentit: ipse in ejus nomine petit: et accipit quod petit, si non contra suam salutem sempiternam petit: accipit autem quando debet accipere. Quaedam enim non negantur: sed ut congruo dentur tempore, differuntur.

Ita sane intelligendum est quod ait : Dabit vobis : ut ea beneficia significata sciatur his verbis, quae ad eos, qui petunt, proprie pertinent. Exaudiuntur quippe omnes sancti pro seipsis, non autem pro omnibus exaudiuntur vel amicis, vel inimicis suis, vel quibuscumque aliis : quia non utcumque dictum est, dabit : sed dabit vobis.

R. Bonum est confiteri Domino, allelúia : * Et psállere, allelúia. **V.** In decachordo psalterio, cum canticis et cithara. — Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

Lectio ix.

USQVE modo, inquit, non petistis quidquam in nomine meo. Petite, et accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit gaudium plenum, profecto non carnale, sed spiritale gaudium est : et quando tantum erit, ut aliquid ei jam non sit addendum, proculdubio tunc erit plenum. Quidquid ergo petitur, quod pertineat ad hoc gaudium consequendum, hoc est in nomine Christi petendum, si divinam intelligimus gratiam, si vere beatam poscimus vitam. Quidquid autem aliud petitur, nihil petitur : non quia nulla omnino res est,

sed quia in tantae rei comparatione quidquid aliud concupiscitur, nihil est.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES.

Añ. Allelúia. Psalmus Dominus regnavit, cum reliquis de Psalt. 20.

Capitulum. Jacobi i. d.

CARISSIMI : Estote factores verbi et non auditores tantum, fallentes vosmetipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor : hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suae in speculo : consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est qualis fuerit.

Hymnus. Auróra coelum. 24.

V. In resurrectione tua Christe, allelúia. **R.** Coeli et terra laetentur, allelúia

Ad Bened. Añ. Usque modo * non petistis quidquam in nomine meo : petite, et accipietis, allelúia.

Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis : ut cogitemus te inspirante, quae recta sunt ; et te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum.

Deinde de Cruce. 35⁸.

AD TERTIAM.

Capit. Carissimi : Estote factores verbi, ut supra.

R. br. Surréxit Dñs de sepulchro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

V. Surréxit Dñs vere, allelúia. R. Et apparuit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Jac. i. d.

QUI autem perspéxerit in legem perfectam libertátis, et permanserit in ea, non auditor obliuósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. V. Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

V. Gavísi sunt discipuli, allelúia. R. Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Jac. i. d.

RELIGIO munda et immaculáta apud Deum et Patrem, haec est: Visitare pupillos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc saeculo.

R. br. Gavísi sunt discipuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. V. Viso Dño. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi.

V. Mane nobíscum, Dñe, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá Allelúia. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 137.

Capit. Carissimi: Estóte factores, ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni dapés. 348.

V. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Añá Pétite, et accipiétis, * ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

Oratio. Deus, a quo bona cuncta, ut supra. 410.

Deinde de Cruce. 358.

FERIA SECUNDA

IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum ix. Lectione de sequenti Homilia, et commemor. de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitator. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitér-
ne. 4.

Antiphonae et Psalmi de Psalterio. 52.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. xi.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Quis vestrum habebit amicum, et ibit ad illum media nocte, et dicet illi: Amice, commoda mihi tres panes. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Lib. 7. in Luc. cap. xi.

ALIIUS praecepti locus est, ut omnibus momentis, non solum diebus, sed etiam noctibus, oratio deferatur. Vides enim, quod iste qui media nocte perrexit, tres panes ab amico suo postulans, et in ipsa petendi intentione persistens, non defraudetur oratis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii coelestis alimentum? Quod si diligas Dñm Deum tuum, non solum tibi, sed etiam aliis poteris emereri. Quis autem amicior nobis, quam qui pro nobis corpus suum tradidit?

R. Dicant nunc qui redempti sunt, allelúia. A Dño allelúia, allelúia. V. Quos redemit de manu inimici, et de regionibus congregavit eos.—A Dómino.

Lectio ii.

AB hoc media nocte panes David petiit, et accepit. Petiit enim,

quando dicebat: Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Ideo meruit hos panes, quos apposuit nobis edendos. Petiit cum dicit: Lavabo per singulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitaret dormientem, quem scit semper vigilantem. Et ideo scriptorum memores, noctibus ac diebus orationi instantes, peccatis nostris veniam postulémus.

R. Cantate Dómino, allelúia: * Psalmum dicite ei, allelúia. V. Afferte Dómino glóriam et honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus.— Psalmum.

Lectio iii.

NAM si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitatibus occupatus, sépties in die laudem Dómino dicebat, matutinis et vespertinis sacrificiis semper intentus: quid nos facere oportet, qui eo amplius rogare debémus, quo frequentius carnis ac mentis fragilitate delinquimus, ut de via lassus, et istius aevi cursu, ac vitae hujus anfractu graviter fatigatus, paucis refectiónis deesse non possit, qui hóminis corda confirmet? Nec solum media nocte Dóminus, sed omnibus prope docet vigilandum esse momentis. Venit enim et vespertina,

et secunda, et tertia vigilia : et pulsare consuevit. Beati itaque servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes.

Hac nocte dicitur tertium Responsorium, quia non dicitur. Te Deum laudamus.

In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.

R. Narrabo nomen tuum fratribus meis, allelúia : In medio Ecclesiae laudabo te, allelúia, allelúia. V. Confitebor tibi in populis, Dñe, et psalmum dicam tibi in Gentibus. — In medio. Glória Patri. In medio.

AD LAUDES.

Añs. Allelúia. Psalmus Dominus regnavit, cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio ut in Dominica. 20.

Capitulum. Rom. vi. b.

CHRISTUS resurgens ex mortuis jam non moritur : Mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Auróra coelum purpurat. 24.

In resurrectione tua Christe, allelúia. R. Coeli et terra laetentur, allelúia.

Ad Bened. Añs. Pétite, et accipietis : quacrite, et inveniétis : pulsate, et aperietur vobis, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA quaesumus omnipotens Deus : ut qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus ; contra adversa omnia tua semper protectione muniamur. Per Dominum.

Haec Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, praeter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicae praeced. Deus, a quo bona cuncta. 410.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Poenitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperae, nisi occurrat Festum novem Lectionum, dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicae praecedentis. Si vero sequatur Festum Simplex : a Capitulo fit de Festo cum commemoratione de Cruce tantum, ut supra. 358.

AD VESPERAS.

Añs. Allelúia. Psalmus Diléxi, cum reliq. de Psalterio. 141. sub una Añs Allelúia.

Capitulum. Christus resurgens, ut supra.

Hymnus. Ad régias Agni.
V. Mane nobiscum. 348.

Ad Magnificat. Añs. Ipse enim * Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, allelúia.

Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis : ut cogitemus te inspirante, quae recta sunt; et te gubernante, eadem faciamus. Per Dóminum.

FERIA TERTIA in Rogationibus.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine commem. de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. iv.

CHRISTO igitur passo in carne, et vos eadem cogitatione armamini, quia qui passus est in carne, desíit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim praeterítum tempus ad voluntátem Géntium consummandam, his qui ambulaverunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessationibus, potationibus, et ilícitis idolórum cultibus. In quo

admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriae confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratió nem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est : ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in Spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

17. In Ecclesiis benedicite Deo, allelúia, Dómino de fón tibus Israël, allelúia, allelúia. V. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus.— Dómino.

Lectio ii.

ESTOTE itaque prudentes, et vigiláte in orationibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem continuam habéntes : quia cháritas óperit multitudinem peccatórum. Hospitáles invicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam in altérutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam ministrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum : cui est glória et impérium in saecula saeculórum. Amen.

R. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. V. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas.—Ne repéllas. Glória Patri. Ne repéllas.

Lectio iii.

CARISSIMI, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatióem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat : sed comunicántes Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudéatis exultántes. Si exprobrámini in nómine, Christi, beáti éritis : quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubescat, gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat júdicium a domo Dei.

Te Deum laudámus. 19.
Ad Bened. Aña. Oportebat * pati Christum, et resurgere a mórtuis, allelúia.

Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplcibus tuis : ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt ; et te gu-

bernánte eádem faciámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnif. Aña. Exívi a Patre, * et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúia.

FERIA QUARTA
in Rogationibus.

VIGILIA ASCENSIONIS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectiönum, fit de eo, cum nona Lectiõe de Homilia Vigiliæ et commemoratiõe ad Laudes, ut infra. De Festo autem triüm Lectiönum fit tantum commemoratiõe.

Lectiõe sancti Evangélii scúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. xvii.

IN illo témpore : Sublevátis Jesus óculis in coelum, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et reliqua. Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Tractatu civ. in Joánnem, sub médium.

POTERAT Dñs noster, unigénitus et coetérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio : sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminisset nostrum se esse doctórem. Profúde eam,

quam fecit orationem pro nobis, notam fecit et nobis: quoniam tanti magistri non solum ad ipsos sermocinatio, sed etiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulorum est aedificatio: et si illorum, qui haec dicta audierant audirent, profecto et nostra, qui fueramus conscripta lecturi.

R. Deus canticum novum cantabo tibi, alleluia: * In psalterio decem chordarum psallam tibi, alleluia, alleluia. V. Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus meus es tu, et exaltabo te.— In psalterio.

Lectio ii.

QUAPROPTER hoc quod ait: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum: ostendit omne tempus, et quid, quando faceret, vel fieri sinneret, ab illo esse dispositum, qui tempori subditus non est: quoniam quae futura erant per singula tempora, in Dei sapientia causas efficientes habent, in qua nulla sunt tempora. Non ergo credatur haec hora fato urgente venisse, sed Deo potius ordinante, nec siderea necessitas Christi connexit passionem: absit enim ut sidera mori cogerent siderum conditorem.

R. Bonum est confiteri, Domino, alleluia. * Et psallere, alleluia. V. In deca-

chordo psalterio, cum canticis et cithara.— Et psallere. Glória Patri. Et psallere.

Lectio iii.

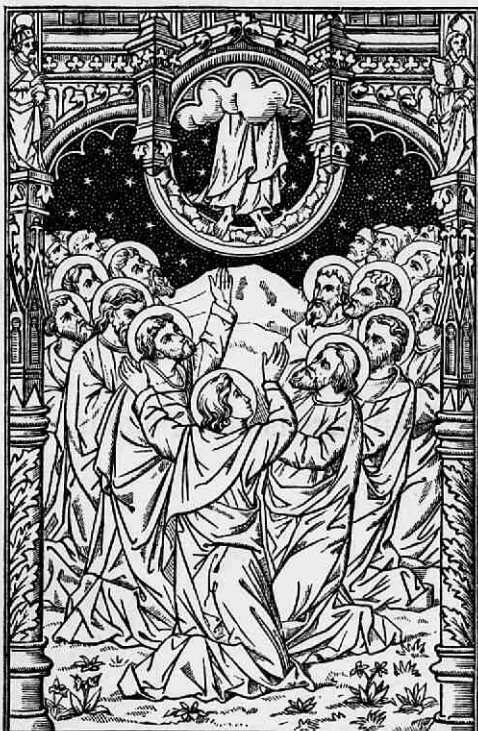
CLARIFICATUM a Patre Filium nonnulli accipiunt in hoc, quod ei non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit eum. Sed si passione clarificatus dicitur, quanto magis resurrectione? Nam in passione magis ejus humilitas, quam claritas commendatur, Apostolo teste, qui dicit: Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde sequitur, et de ejus clarificatione jam dicit: Propter quod et Deus illum exaltavit, et donavit ei nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine Jesu omne genu flectatur, coelestium, terrestrium, et infernorum. Et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris. Haec est clarificatio Domini nostri Jesu Christi, quae ab ejus resurrectione sumpsit exordium.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añ. Pater, venit hora, * clarifica Filium tuum claritate quam habui, priusquam mundus esset, apud te, alleluia.

Oratio. Deus a quo bona cuncta, ut supra. 415.

In Ascensione Domini.

Ascendens in altum captivam
duxit captivitatem: dedit do-
na hominibus. (Ephes. 14. 8.)

In Ascensione Domini.

AD VESPERAS.

Añs. Viri Galilaei, cum reliquis de Laudibus. Ps. Dixit Dñs, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi Ps. Laudate Dñm omnes Gentes. 142.

Capitulum. *Añs.* i.

QUINTUM quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, quae coepit Jesus facere, et docere, usque in diem, qua praecipiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elegit, assumptus est.

Hymnus.

SALUTIS humanae
Sator,
Jesu voluptas córdium,
Orbis redempti Cónditor,
Et casta lux amántium :
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina ?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres ?
Perrumpis inférnū chaos;
Vinétis caténas détrahis,
Victor triúmpo nobili
Ad dexteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sarcias,

Tuique vultus còmpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita

Sis meta nostris córdibus
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitae praeemium.

Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in coelum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna saecula.

Amen.

V. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúia. *R.* Et Dñs in voce tubae, allelúia.

Ad Magníf. *Añs.* Pater, manifestávi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi : nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúia.

Oratio.

QONCEDE, quae sumus, omnipotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad coelos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in coeléstibus habitémus. Per eúdem Dñm.

AD MATUTINUM.

Invit. Allelúia, Christum
Dóminum ascendéntem in
coelum, * Veníte adoré-
mus, allelúia. Ps. Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus.

Æ TERNE Rex altís-
sime,
Redemptor et fidélium,
Cui mors perémpita détulit
Summae triúmphū glóriæ.

Ascéndis orbes síde-
rum,

Quo te vocábat coelitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium :

Ut trina rerum máchina,
Coeléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Peccat caro, mündat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáu-
dium,

Manensolympo praemium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quae-
sumus,

Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénite coeperis
Clarére nube Júdicis :
Poenas repéllas débítas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in coelum redis,

Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Añs. Eleváta est * ma-
gnificéntia tua super coelos
Deus, allelúia.

Psalmus viii.

OMINE Dñus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in
univérta terra !

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super coe-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo coelos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quae tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus ? * aut fílius
hóminis, quóniam vívitas
eum ?

Minuísti eum paulómi-
nus ab Angelis, glória et
honóre coronásti eum : * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas : insuper et pécora
campi.

Vólucres coeli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dñus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra !

Añſa. Eleváta est magni-
ficéntia tua super coelos,
Deus, allelúia.

Añſa. Dñus in templo *
ſancto ſuo, Dóminus in
coelo, allelúia.

Psalmus x.

IN Dómino confido :
quómoſo dicitis áni-
mae meae : * Tráſmigra
in montem ſicut paſſer ?

Quóniam ecce peccatóres
intendérunt arcum, pará-
vérunt ſagittas ſuas in
pháretra, * ut ſagittent in
obſcúro rectos corde.

Quóniam quae perfecíſti,
deſtruxérunt : * juſtus au-
tem quid fecit ?

Dñus in templo ſancto
ſuo, * Dóminus in coelo
ſedes ejus :

Oculi ejus in páuperem
reſpiciunt : * pálpebrae ejus
intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérogat ju-
ſtum et ímpium : * qui au-
tem diligit iniquitátem odit
ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres
láqueos : * ignis, et ſulphur,
et ſpíritus procellárum pars
cálícis eórum.

Quóniam juſtus Dñus,
et juſtítias diléxit : * aequi-
tátem vidit vultus ejus.

Añſa. Dóminus in templo
ſancto ſuo, Dóminus in
coelo, allelúia.

Añſa. A ſummo coelo *
egréſſio ejus, et occúrſus
ejus uſque ad ſummum
ejus, allelúia.

Psalmus xviii.

COELI enarrant gló-
riam Dei, * et ópera
manuum ejus annúntiat fir-
mamentum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índicat
ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque
ſermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
ſonus eórum : * et in fines
orbis terrae verba eórum.

In ſole pòſuit taberná-
culum ſuum : * et ipſe tam-
quam ſponſus procédens
de thálamo ſuo :

Exultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a ſum-
mo coelo egréſſio ejus :

Et occúrſus ejus uſque
ad ſummum ejus : * nec eſt
qui ſe abſcóndat a calóre
ejus.

Lex Dómini immacu-
láta, convértens ánimas : *
teſtimónium Dómini fidéle,
ſapiéntiam præſtans pár-
vulis.

Juſtítiae Dómini rectae,
laetificántes corda : * prae-
céptum Dómini lícidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus,
pérmanens in ſaeculum ſae-
culi : * judícia Dómini vera,
juſtificáta in ſemetípſa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjutor meus, * et redemptor meus.

Añs. A summo coelo egressio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

V. Ascendit Deus in jubilatione, allelúia. **R.** Et Dóminus in voce tubae, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exaudi, Dómine. **V.** Jube, domne. **Benedictio.** Benedictioe perpétua.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

Lectio i. *Cap. i.*

PRIMUM quidem sermonem feci de omnibus, o Theóphile, quae coepit Jesus facere, et docere usque in diem, qua

praecipiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elegit, assumptus est : quibus et praebeuit seipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, praecépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissionem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spíritu sancto, non post multos hos dies.

R. Post passionem suam per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúia : et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúia. **V.** Et convéscens praecépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissionem Patris.— Et, vidéntibus. **Benedictio.** Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

I GITUR qui convéniant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in tempore hoc restitues regnum Israël ? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse tempora vel mómenta, quae Pater pósuit in sua potestate : sed accipiétis virtutem superveniéntis Spíritus

sancti in vos, et eritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judaea, et Samaria, et usque ad ultimum terrae. Et cum haec dixisset, videntibus illis elevatus est : et nubes suscepit eum ab oculis eorum.

R. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera : * Species ejus in nubibus coeli, et nomen ejus in aeternum permanet, allelúia. V. A summo coelo egressio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus.—Species. Benedictio. Spiritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUOMQUE intueréntur illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in véslibus albis, qui et dixerunt : Viri Galilaei, quid statis aspicientes in coelum ? Hic Jesús, qui assumptus est a vobis in coelum, sic veniet, quem admodum vidístis eum euntem in coelum. Tunc reversi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sabbati habens iter. Et cum introissent in coenaculum, ascenderunt ubi manébant Petrus et Joánes, Jacóbus et Andréas, Philippus et Thomas, Bartholomaeus et Matthaeus, Jacóbus Alphaei, et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi.

Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, et Maria matre Jesu, et fratribus ejus.

R. Exaltare, Dómine, allelúia, * In virtute tua, allelúia. V. Elevata est magnificentia tua super coelos, Deus.—In virtute. Glória Patri. In virtute.

In secundo Nocturno.
Añs. Exaltare, Dómine, * in virtute tua : cantabimus, et psallémus, allelúia.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtute tua laetabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quóniā praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutari tuo : * glóriam et magnum decorem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altissimi, non commovebitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quae non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis praepearábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : cantábitus et psallémus, allelúia.

Añã. Exaltábo te, * Dómine, quóniam suscepisti me, allelúia.

Psalmus xxix.

EXALTABO te, Dñe, quóniam suscepisti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam : * sal-

vásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memoríae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dñe, in voluntáte tua, * praestitisti decóri meo virtútem.

Avertisti faciém tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiódinem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et miserátus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetitia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dñe Deus meus, in aetérnum confitébor tibi.

Añã. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, allelúia.

Añā. Ascēdit Deus * in jubilatōne, et Dóminus in voce tubae, allelúia.

Psalmus xlii.

OMNES Gentes pláudite mánibus : * jubilate Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dñs excēlsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis haereditátem suam : * spēciet Jacob, quam diléxit.

Ascēdit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapiēter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregátī sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae, vehemēter elevátī sunt.

Añā. Ascēdit Deus in jubilatōne, et Dóminus in voce tubae, allelúia.

V. Ascēdens Christus in altum, allelúia. *R.* Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. *V.* Jube,

domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Leonis Papae.

Sermone i. de Ascensione Domini.

Lectio iv.

EOST beátam et gloriósam resurrecciónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietate resolutum, divina in triduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectissimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratissima ordinatōne dispósitus, et ad utilitátem nostrae eruditiónis impénsum : ut, dum a Dño in hoc spátio mora praesentiae corporális exténditur, fides resurrecciónis documētis necessariis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat : et de supplicio crucis, de emissióne spíritus, de exanimátī cōporis sepultúra gravátis moestitudīne mētibz, quidam diffidētiaē torpor obrépserat.

R. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolite contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. *V.* Nisi ego abiero, Paráclitus

non veniet : cum assumptus fuero, mittam vobis eum. — Rogo. Benedictio. Christus perpétuae.

Lectio v.

UNDE beatissimi Apóstoli, omnesque discipuli, qui et de exitu crucis fuerant trépidi, et de fide resurrectionis ambígui, ita sunt veritate perspicua roboráti, ut, Dómino in coelorum eunte sublimia, non solum nulla afficerentur tristitia, sed etiam magno gaudio replerentur. Et revera magna et ineffabilis erat causa gaudendi, cum in conspectu sanctae multitudinis super omnium creaturarum coelestium dignitatem humani generis naturae conscenderet, supergressura Angélicos ordines, et ultra Archangelorum altitudines elevanda : nec ullis sublimitatibus modum suae provectionis habitura, nisi aeterni Patris recepta consessu, illius glorie sociaretur in throno, cujus naturae copulabatur in Filio.

R. Non turbetur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assumptus fuero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritatis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. V. Ego rogabo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis. — Spíritū. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

QUIA igitur Christi ascensio, nostra provectio est ; et quo praecessit glória capitis, eo spes vocatur et corporis : dignis, dilectissimi, exultemus gaudiis, et pia gratiarum actione laetemur. Hódie enim non solum paradísi possessores firmati sumus, sed etiam coelorum in Christo supérna penetramus ; amplióra adépti per ineffabilem Christi grátiam, quam per diáboli amiseramus invidiam. Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi felicitate dejecit, eos sibi concorporatos Dei Filius ad dexteram Patris collocavit : cum quo vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum, Amen.

R. Ascendens Christus in altum, captivam duxit captivitatem, Dedit dona hominibus, allelúia, allelúia. V. Ascendit Deus in jubilatione, et Dóminus in voce tubae. — Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Añs. Nimis exaltatus est, * allelúia : super omnes deos, allelúia.

Psalmus xvi.

DOMINUS regnavit, exúltet terra : * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in cir-

cúitu ejus : * justítia, et júdi-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecé-
det, * et inflammábit in cir-
cúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terrae : * vidit, et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli ju-
stítiam ejus : * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília : * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes An-
geli ejus : * audívit et lae-
táta est Sion.

Et exultavérunt filiae Ju-
dae, * propter júdicia tua,
Dómine :

Quóniam tu Dóminus al-
tíssimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltátus es
super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit Dó-
minus ánimas sanctórum
suórum de manu peccatóris
liberábit eos.

Lux orta est justo, * et re-
ctis corde laetítia.

Laetámini justí in Dño : *
et confitémini memóriæ
sanctificatiónis ejus.

Añs. Nimis exaltátus est,
allelúia : super omnes deos,
allelúia.

Añs. Dóminus in Sion, *
allelúia : magnus et excél-
sus, allelúia.

Psalmus xcviii.

DOMINUS regnávít,
irascántur pópuli : *
qui sedet super Chérubim,
moveátur terra.

Dñs in Sion magnus : *
et excélsus super omnes pó-
pulos.

Confiteántur nómini tuo
magno : quóniam terribile
et sanctum est : * et honor
regis júdicium diligit.

Tu parásti directiões : *
júdicium et justítiam in Ja-
cob tu fecísti.

Exaltáte Dñum Deum
nostrum, et adoráte scabél-
lum pedum ejus : * quóniam
sanctum est.

Móyses et Aaron in sacer-
dótibus ejus : * et Sámuel
inter eos, qui invocant no-
men ejus :

Invocabant Dóminum, et
ipse exaudiébat eos : * in
columna nubis loquebátur
ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus, * et praecéptum quod
dedit illis.

Dómine Deus noster, tu
exaudiébas eos : * Deus, tu
propítius fuísti eis, et ulcé-
scens in omnes adinventiões
eorum.

Exaltáte Dñum Deum
nostrum, et adoráte in mon-
te sancto ejus : * quóniam
sanctus Dñs Deus noster.

Añs. Dóminus in Sion,
allelúia : magnus et excélsus,
allelúia.

Añs. Dóminus in coelo,*
allelúia : parávit sedem su-
am, allelúia.

Psalmus cii.

BENEDIC ánima mea
Dómino : * et ómnia,
quae intra me sunt, nómini
sancto ejus :

Benedic ánima mea Dó-
mino : * et noli oblivisci
omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus
iniquitatibus tuis : * qui sa-
nat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu
vitam tuam : * qui coronat
te in misericórdia et mise-
rationibus.

Qui replet in bonis desi-
derium tuum : * renovábitur
ut áquilae juvéntus
tua :

Fáciens misericórdias Dó-
minus : * et júdicium ómni-
bus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móy-
si, * flliis Israël voluntates
suas.

Miserátor, et miséricors
Dóminus : * longánimis, et
multum miséricors.

Non in perpétuum ira-
scétur : * neque in aetérnum
comminábitur.

Non secúndum peccáta
nostra fecit nobis : * neque
secúndum iniquitates no-
stras retróbuít nobis.

Quóniam secúndum alti-
túdinem coeli a terra : *
corroborávit misericórdiam
suam super tímētes se.

Quantum distat ortus ab
occidente : * longe fecit a
nobis iniquitates nostras.

Quódom miserétur pater
filiórum, misértus est Dñs
tímētibus se : * quóniam
ipse cognóvit figméntum
nostrum.

Recordátus est quóniam
pulvis sumus : * homo sicut
foenum dies ejus, tamquam
flos agri sic efflórebit.

Quóniam spíritus per-
transibit in illo, et non sub-
sistet : * et non cognóscet
ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dñi
ab aetérno, * et usque in ae-
térnum super tímētes eum.

Et justítia illius in filios
filiórum, * his qui servant
testaméntum ejus.

Et mémores sunt manda-
tórum ipsius, * ad faciéndum
ea.

Dñs in coelo parávit se-
dem suam : * et regnum ipsi-
us ómnibus dominábitur.

Benedícite Dño omnes
Angeli ejus : * poténtes vir-
túte, faciéntes verbum il-
lius ad audiéndam vocem
sermónum ejus.

Benedícite Dño omnes
virtútes ejus : * ministri ejus,
qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dño ómnia
ópera ejus : * in omni loco
dominatiónis ejus, benedic
ánima mea Dómino.

Añs. Dóminus in coelo,
allelúia : parávit sedem
suam, allelúia.

V. Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. *R.* Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Pater noster.

Avínculis. *V.* Jube, domne, benedicere. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis ; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxix. in Evang.

EUD resurrexio-nem Dominicam discipuli tarde crediderunt : non tam illorum infirmitas, quam nostra, ut ita dicam, futura firmitas fuit. Ipsa namque resurrectio illis dubitantibus per multa argumenta monstrata est : quae dum nos legentes agnoscimus, quid aliud quam de illorum dubitatione solidamur ? Minus enim mihi Maria Magdalene praestitit, quae citius credidit, quam Thomas, qui diu dubitavit. Ille etenim dubitando, vulnere cicatrices tetigit, et de no-

stro pectore dubitationis vulnus amputavit.

R. Ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, * Ut maneat vobiscum in aeternum, Spiritum veritatis, allelúia. *V.* Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos.—Ut maneat. *Bened.* Divinum auxilium.

Lectio viii.

AD insinuandam quodque veritatem Dominicae resurrectionis, notandum nobis est quid Lucas referat, dicens : Convalescens praecepit eis ab Jerosolymis ne discederent. Et post pauca : Videntibus illis elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Notate verba, signate mysteria. Convalescens elevatus est. Comedit, et ascendit : ut videlicet per effectum comestionis, veritas patesceret carnis. Marcus vero, priusquam coelum Dominus ascendat, eum de cordis atque infidelitatis duritia increpasse discipulos memorat. Qua in re quid considerandum est, nisi quod ideo Dominus tunc discipulos increpavit, cum eos corporaliter reliquit, ut verba, quae recedens diceret, in corde audientium arctius impressa remanerent ?

R7. Ponis nubem ascensum tuum, Domine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. V. Confessionem et decórem induisti, amíctus lumen sicut vestiméntum. — Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

INCREPATA igitur eórum duritia quid admonéndo dicat, audiámus : Eúntes in mundum univérsū, praedicáte Evangelium omni creatúrae. Numquid, fratres mei, sanctum Evangelium vel insensátis rebus, vel brutis animalibus fúerat praedicándum, ut de eo discipulis dicátur : Praedicáte omni creatúrae? Sed omnis creatúrae nómine signátur homo. Omnis autem creatúrae áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vivere cum arbóribus, sentire cum animalibus, intelligere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúrae praedicátur Evangelíū, cum soli hómini praedicátur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Viri Galilaei, * quid aspíctis in coelum? Hic Jesus,

qui assúptus est a vobis in coelum, sic véniet, allelúia. Psalmi. Dñus regnávít, cum reliquis. 20.

2. Cumque intueréntur * in coelum eúntem illum, dixerunt, allelúia.

3. Elevátis manibus * benedixit eis, et ferebátur in coelum, allelúia.

4. Exaltáte * Regem regum, et hymnum dicite Deo, allelúia.

5. Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscepit eum in coelo, allelúia.

Capitulum. Act. i.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus, o Theophile, quae coepit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua praeci-piens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elegit, assúptus est.

Hymnus. Salútis humanae Sator. 417.

V. Dóminus in coelo, allelúia. R7. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. Añae. Ascéndó ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Oratio.

QUONCE DE, quaesumus omnipotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad coelos ascendisse crédimus, ipsi

quoque mente in coeléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. Allelúia, allelúia. Christe. V. Qui scandis super sídera. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe.

V. Exúrge Christe, adjuva nos, allelúia. R. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Sic dicitur quotidie usque ad Pentecosten.

Ad Absolutionem Capituli. Lectio brevis: Viri Galilaei, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM.

Antiphona. Cumque intueréntur.

Capitulum. Primum quidem.

R. br. Ascéndit Deus in jubilatíone, Allelúia, allelúia. Ascéndit. V. Et Dñus in voce tubae. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

V. Ascéndens Christus in altum, allelúia. R. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD SEXTAM.

Añs. Elevátis mánibus.

Capitulum. Añ. i.

ET convéscens, praecepit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissíonem Patris, quam audístis, (in-

quit) per os meum: quia Joáñnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spíritu sancto non post multos hos dies.

R. br. Ascéndens Christus in altum, Allelúia, allelúia. Ascéndens. V. Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens Christus.

V. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. R. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD NONAM.

Añs. Vidéntibus illis.

Capitulum. Añ. i. b.

VIRI Galilaei, quid statis aspiciéntes in coelum? Hic Jesus, qui assúptus est a vobis in coelum, sic véniet, quemádmódum vidístis eum eúntem in coelum.

R. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Allelúia, allelúia. Ascéndo. V. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo.

V. Dóminus in coelo, allelúia. R. Parávit sedem suam, allelúia.

AD VESPERAS.

Añs. Viri Galilaei, cum reliquis de Laudibus. 428.

Psalmi, Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis. 417.

V. Dñs in coelo, allelúia.
R. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Añs. O Rex glóriæ, * Dómine virtutum, qui triumphátor hódie super omnes coelos ascendisti, ne derelinquas nos órphanos : sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

Oratio. Concéde quaesumus, ut supra. 428.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum novem Lectionum. De Festis vero trium Lectionum fit tantum commemoratio cum nona Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Leção i. Cap. i.

SIMON Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis qui coequálem nobiscum sortiti sunt fidem in justítia Dei nostri et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri : quómodo ómnia nobis divínae virtútis suae, quae ad vitam et pietátem

donáta sunt, per cognitió-nem ejus qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósá nobis promíssa donávit : ut per haec efficiámini divínae consórtes natúrae : fugiéntes ejus, quae in mundo est, concupiscéntiae corruptiõem.

R. Post passiõem. 420.

Leção ii.

UOS autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis, charitátem. Haec enim si vobiscum adsint, et súperent ; non vácuos, nec sine fructu vos constituent in Dñi nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non praesto sunt haec, caecus est, et manu tentans, obliviõem accípiens purgatióis vétèrum suórum delictórum.

R. Omnis pulchritúdo Dómini. 421.

Leção iii.

QUAPROPTER fratres magis satágitè, ut per bona ópera certam vestram vocatiõem et electiõem faciátis : haec enim faciéntes, non peccábitis

aliquándo. Sic enim abundanter ministrabitur vobis intróitus in aetérnū regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper comunére de his, et quidem sciéntes et confirmátos vos in praesénti veritate. Justum autem árbitror quamdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in comuni-tióne : certus quod velox est depositio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénte habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

R. Exaltáre, Dñe. 42r.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis
Papae.

Serm. ii. de Ascens. Dñi.

Lectio iv.

SACRAMENTUM, dilectissimi, salutis nostrae, quam pretio Sanguinis sui universitatis conditor aestimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatióem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint : próprie tamen illius témporis actio ad demon-strándam suscepti hóminis

pertrínuit veritatē. Post passióem vero ruptis mortis vñculis, quae vim suam in eum, qui peccáti erat nescius, incedédo perdíderat : infirmitas in virtutem, mortálitas in immortalitatē, contumélia transívit in glóriam : quam Dóminus Jesus Christus in multis, manifestisque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et coelis.

R. Tempus est. 423.

Lectio v.

SICUT ergo in solemnitate Pascháli resurrectio Dñi fuit nobis causa laetándi : ita Ascensio ejus in coelos praeséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo naturæ nostrae humilitas in Christo super omnem coeli milítiam, super omnes ordines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo ordine óperum divinórum nos fundáti, nos aedificáti sumus : ut mirabílior fieret grátia Dei, cum remotis a conspéctu hóminum, quae mérito reveréntiam sui sentiebántur indicere, fides non deficeret, spes non fluctuáret, charitas non tepéret.

R. Non turbétur. 424.

Lectio vi.

MAGNARUM hic vigor est mentium, et valde fidelium lumen est animarum, incunctanter credere, quae corporeo non videntur intuitu, et ibi fingere desiderium, quo nequas inferre conspectum. Haec autem pietas unde in nostris cordibus nasceretur, aut quomodo quisquam justificaretur per fidem, si in iis tantum salus nostra consisteret, quae obtutibus subjacerent? Unde et illi viro, qui de resurrectione Christi videbatur ambigere, nisi in ipsius carne vestigia passionis et visu explorasset et tactu: Quia vidisti me, inquit Dominus, credidisti: beati qui non viderunt, et crediderunt.

R. Ascendens Christus in altum. 424.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia xxxix.

QUI crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quae in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joannes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandata ejus non custodit, mendax est.

R. Ego rogabo. 427.

Lectio viii.

QUOD cum ita sit, fidei nostrae veritatem in vitae nostrae consideratione debemus agnoscere. Tunc enim veraciter fideles sumus, si quod verbis promittimus, operibus compleremus. In die quippe baptismatis, omnibus nos antiqui hostis operibus, atque omnibus pompis abrenuntiare promissimus. Itaque unusquisque vestrum ad considerationem suam mentis oculos reducat; et si servat post baptismum, quod ante baptismum spo-

póndit, certus jam quia
fidélis est, gaudeat.

R. Ponis nubem ascen-
sum. 428.

Lectio ix.

SED ecce, si quod pro-
misit, minime servá-
vit ; si ad exercénda prava
opéra, ad concupiscéndas
mundi pompas dilápsus est :
videámus, si jam scit plán-
gere quod errávit. Apud
misericórdem namque júdi-
cem nec ille fallax habétur,
qui ad veritátem revérti-
tur, étiam postquam menti-
tur : quia omnípotens Deus,
dum libénter nostram poe-
niténtiam súscipit, ipse suo
judício hoc, quod errávi-
mus, abscondit.

Te Deum laudámus. 19.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti
Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. iii.

ANC ecce vobis,
caríssimi, secún-
dam scribo epí-
stolam, in quibus
vestram éx cito in commo-
nitíone sincéram mentem ;
ut mémores sitis eórum,
quae praedíxi, verbórum a
sanctis Prophétis, et Aposto-
lórum vestrórum, praecep-
tórum Dñi et Salvatóris.
Hoc primum sciétes, quod

venient in novíssimis dié-
bus in deceptíone illusóres,
juxta próprias concupiscén-
tias ambulátes, dicétes :
ubi est promíssio, aut ave-
ntus ejus ? ex quo enim
patres dormiérunt, ómnia
sic perseveránt ab initio
creatúrae. Latet enim eos
hoc volétes, quod coeli
erant prius, et terra, de
aqua et per aquam consis-
tens Dei verbo ; per quae,
ille tunc mundus aqua
inundátus períit. Coeli au-
tem, qui nunc sunt, et terra,
eódem verbo repósi sunt,
igni reserváti in diem judí-
cii, et perditiónis impió-
rum hóminum.

R. Post passiónem su-
am. 420.

Lectio ii.

UNUM vero hoc non
láteat vos, caríssimi,
quia unus dies apud Dñum
sicut mille anni, et mille
anni sicut dies unus. Non
tardat Dóminus promissí-
onem suam, sicut quidam
existimant : sed patiénter
agit propter vos, nolens áli-
quos perire, sed omnes ad
poeniténtiam revérti. Ad-
veniet autem dies Dómini ut
fur : in quo coeli magno
ímpetu transíent, eleménta
vero calóre solvéntur ; terra
autem, et quae in ipsa sunt
opéra, exuréntur. Cum igitur
haec ómnia dissolvénda
sint, quales opórtet vos

esse in sanctis conversati-
onibus et pietatibus, expe-
ctantes et properantes in
adventum diei Domini, per
quem coeli ardentes solven-
tur, et elementa ignis ardore
tabescent? Novos vero coe-
los, et novam terram secun-
dum promissa ipsius expe-
ctamus, in quibus justitia
habitat.

R. Omnis pulchritudo
Domini. 421.

Leccio iii.

PROPTER quod, ca-
rissimi, haec expe-
ctantes, satagate immacu-
lati et inviolati ei inveniri
in pace. Et Domini nostri
longanimitatem, salutem
arbitramini: sicut et carissi-
mus frater noster Paulus
secundum datam sibi sa-
pientiam scripsit vobis, sicut
et in omnibus epistolis, lo-
quens in eis de his, in qui-
bus sunt quaedam difficilia
intellectu, quae indocti et
instabiles depravant, sicut
et caeteras Scripturas, ad
suam ipsorum perditionem.
Vos igitur fratres prae-
scientes custodite, ne insi-
pientium errore traducti
excidatis a propria firmitate.
Crescite vero in gratia,
et in cognitione Domini nostri
et Salvatoris Jesu Christi.
Ipsi gloria et nunc, et in
diem aeternitatis. Amen.

R. Exaltare, Domine, alle-
luia. 421.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Leonis
Papae.

*Ex Sermone ii. de Ascen-
sione Domini.*

Leccio iv.

QUOD itaque Re-
demptoris nostri
conspicuum fuit,
in sacramenta
transiit: et ut fides excel-
lentior esset ac firmior,
visioni doctrina successit,
cujus auctoritatem super-
nis illuminata radiis cre-
dentium corda sequerentur.
Hanc fidem Ascensione
Domini auctam, et Spiritus
sancti munere roboratam,
non vincula, non carceres,
non exilia, non fames, non
ignis, non laniatus ferarum,
nec exquisita persequen-
tium crudelitatibus suppli-
cia terruerunt. Pro hac fide
per universum mundum
non solum viri, sed etiam
feminae: nec tantum im-
pubes pueri, sed etiam te-
nerae virgines usque ad
effusionem sui sanguinis
decertarunt. Haec fides
daemonia ejecit, aegritudi-
nes depulit, mortuos susci-
tavit.

R. Tempus est. 423

Leccio v.

UNDE et ipsi beati
Apostoli, qui tot mira-
culis confirmati, tot sermo-
nibus eruditi, atrocitatem

tamen Domínicae passi-
onis expáverant, et veritatem
resurrectiónis ejus non sine
haesitatione suscepérant,
tantum de Ascensione Dñi
profecerunt, ut quidquid
illis prius intúlerat metum,
verterétur in gáudium. To-
tam enim contemplationem
ánimi in divinitatem ad
Patris dexteram considéntis
eréxerant : nec jam corpó-
reae visiónis tardabántur
objéctu, quo minus in id
áciem mentis inténdèrent,
quod nec a Patre descen-
dendo abfúerat, nec a di-
scípulis, ascendendo discés-
serat. Tunc ígitur, dilectís-
simi, filius hóminis, Dei
Filius excellentius sacra-
tiúsque innótuít, cum in Pa-
ternae majestátis glóriam
se recepit : et ineffábilí
modo coepit esse divinitate
praeséntior, qui factus est
humanitate longínquior.

R. Non turbétur cor. 424.

Lectio vi.

TUNC ad aequálem
Patri Filium erudi-
tior fides gressu mentis
coepit accédere, et contre-
ctatione in Christo corpó-
reae substántiae, qua Patre
minor est, non egére : quón-
iam glorificáti córporis
manénte natúra, eo fides
credéntium vocabátur, ubi
non carnáli manu, sed spi-
ritáli intelléctu par genitóri
unigénitus tangerétur. Hinc

illud est, quod post resur-
rectiónem suam Dóminus
Mariae Magdalénae, per-
sónam Ecclesiæ gerénti,
cum ad contactum ipsius
properáret accédere, dicit :
Noli me tângere; nondum
enim ascénderi ad Patrem
meum : hoc est, Nolo ut ad
me corporáliter vénias nec ut
me sensu carnis agnóscas :
ad sublimióra te differo,
majóra tibi praeparo : cum
ad Patrem ascéndero, tunc
me perféctius veriúsque
palpábis, apprehensúra
quod non tangis, et credi-
túra quod non cernis.

R. Ascéndens Christus
in altum. 424.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo témpore : Re-
cumbéntibus únde-
cim discípulis, apparuit illis
Jesus : et exprobrávit incre-
dultitatem eórum, et duri-
tiam cordis ; quia iis, qui
viderant eum resurrexisse,
non crediderunt. Etréliqua.
De Homilia sancti Gregórii
Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

SIGNA autem eos
qui creditúri sunt,
haec sequéntur. In nómine meo
daemónia ejicient, linguis
loquéntur novis, serpéntes
tollent : et si mortíferum

quid biberint, non eis nocēbit : super aegros manus impōnent, et bene habēbunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed haec necessariā in exordio Ecclesiae fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda : quia et nos, cum arbusta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus : et si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus.

R. Ego rogabo. 427.

Lectio viii.

HABEMUS de his signis atque virtutibus, quae adhuc subtilius considerare debeamus. Sancta quippe Ecclesia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apostolos corporaliter faciebat. Nam sacerdotes ejus cum per exorcismi gratiam manum credentibus impōnunt : et habitare malignos spiritus in eorum mente contradicunt, quid aliud faciunt, nisi daemonia ejiciunt? Et fideles quique, qui jam vitae veteris saecularia verba derelinquunt, sancta autem mysteria insonant : conditoris sui

laudes et potentiam, quantum praevalent, narrant : quid aliud faciunt, nisi novis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortationibus malitiam de alienis cordibus auferunt, serpentes tollunt.

R. Ponis nubem. 428.

Lectio ix.

ET dum pestíferas suasiones audiunt, sed tamen ad operationem pravam minime pertrahuntur, mortiferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocēbit. Qui quoties próximos suos in bono opere infirmari conspiciunt, dum eis tota virtute concurrunt, et exemplo suae operationis illorum vitam roborant, qui in propria actione titubant; quid aliud faciunt, nisi super aegros manus impōnunt, ut bene habeant? Quae nimirum miracula tanto majora sunt, quanto spiritalia : tanto majora sunt, quanto per haec non corpora, sed animae suscitantur.

Te Deum laudamus. 19.

AD VESPERAS.

Capitulum. I. Pet. iv. b.

CARISSIMI : Estote prudentes et vigilate, in orationibus. Ante omnia autem, mutuum in vobismetipsis charitatem

contínuam habéntes : quia
cháritas óperit multitudi-
nem peccatórum.

Hymnus. Salútis humá-
nae Sator. 417.

V. Dóminus in coelo,
allelúia. R. Parávit sedem
suam, allelúia.

*Ad Magnificat, Antipho-
na.* Cum vénerit Parácli-
tus, * quem ego mittam
vobis Spíritum veritátis, qui
a Patre procédit, ille testi-
mónium perhibébit de me,
allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
pitérne Deus, fac
nos tibi semper et devót-
tam gérere voluntátem, et
majestáti tuae sincéro corde
servíre. Per Dóminum,

*Et fit commemor. Ascensio-
nis, Añsa.* O rex glóriæ, Dñe
virtútum, qui triumphátor
hódie super omnes coelos
ascendísti, ne derelínquas
nos órphanos : sed mitte
promíssum Patris in nos,
Spíritum veritátis, allelúia.

Ascéndit Deus in jubi-
latióne, allelúia. R. Et
Dóminus in voce tubae,
allelúia.

Oratio.

CONCEDE quaesu-
mus omnipotens
Deus : ut qui hodiérna die
Unigénitum tuum Redem-
ptórem nostrum ad coelos
ascendísse crédimus, ipsi
quoque mente in coeléstis

bus habitémus. Per eúm-
dem Dóminum.

DOMINICA

INFRA OCT. ASCENSIONIS.

Totum Officium fit de
Ascensione, exceptis his,
quae hic habentur propria.

Si Lectiones primi No-
cturni lectae sunt pridie,
quando scilicet in Sabbato
praecedenti occurrit Fe-
stum S. Joannis ante por-
tam Latinam, in Dom. le-
gantur Lect. Feriae ii. seq.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

UOD fuit ab
inítkio, quod au-
dívimus, quod
vidimus óculis
nostris, quod perspéximus,
et manus nostrae contrec-
táverunt de verbo vitae :
et vita manifestáta est, et
vidimus, et testámur, et
annuntiámus vobis vitam
aetérnam, quae erat apud
Patrem, et apparuit nobis :
quod vidimus, et audívimus,
annuntiámus vobis, ut et
vos societátem habeátis
nobíscum, et societas no-
stra sit cum Patre, et cum
Fílio ejus Jesu Christo. Et
haec scribimus vobis ut
gaudeátis, et gáudium ve-
strum sit plenum. Et haec
est annuntiatio, quam audí-

vimus ab eo, et annuntiá-
mus vobis : Quóniam Deus
lux est, et ténebrae in eo non
sunt ullae.

R. Post passiónem suam
per dies quadragínta appá-
rens eis, et loquens de
regno Dei, allelúia : * Et,
vidéntibus illis, elevátus est,
allelúia : et nubes suscepit
eum ab óculis eórum, alle-
lúia. *V.* Et convéscens
praecepit eis, ab Jerosóly-
mis ne discéderent, sed ex-
pectárent promissionem
Patris. — Et vidéntibus.
Benedictio. Unigénitus Dei
Filius.

Lectio ii.

SI dixerimus quóniam
societátem habémus
cum eo, et in ténebris am-
bulámus, mentimur, et ve-
ritátem non fácimus. Si
autem in luce ambulámus,
sicut et ipse est in luce,
societátem habémus ad ín-
vicem, et sanguis Jesu
Christi Fílii ejus emúndat
nos ab omni peccáto. Si
dixerimus quóniam peccá-
tum non habémus, ipsi nos
sedúcimur, et véritas in
nobis non est. Si confiteá-
mur peccáta nostra, fidélis
est et justus, ut remíttat no-
bis peccáta nostra, et emún-
det nos ab omni iniquitáte.
Si dixerimus quóniam non
peccávimus, mendácem fá-
cimus eum, et verbum ejus
non est in nobis.

R. Omnis pulchritúdo
Dómini exaltáta est super
sídéra : * Spécies ejus in
núbibus coeli, et nomen
ejus in aetérnum pérma-
net, allelúia. *V.* A summo
coelo egréssio ejus, et occúr-
sus ejus usque ad sum-
mum ejus. — Spécies ejus.
Benedictio. Spíritus sancti
grátia.

Lectio iii. Cap. ii.

FILIOLI mei, haec
scribo vobis, ut non
peccétis. Sed et si quis pec-
cáverit, advocátum habé-
mus apud Patrem, Jesum
Christum justum : et ipse est
propitiatio pro peccátis no-
stris; non pro nostris autem
tantum, sed étiam pro to-
tíus mundi. Et in hoc scí-
mus quóniam cognóvimus
eum, si mandáta ejus ob-
servémus. Qui dicit se nosse
eum, et mandáta ejus non
custódit, mendax est, et
in hoc véritas non est. Qui
autem servat verbum ejus,
vere in hoc cháritas Dei
perfécta est : et in hoc
scímus quóniam in ipso su-
mus. Qui dicit se in ipso
manére, debet, sicut ille
ambulávit, et ipse ambu-
lâre.

R. Exaltâre, Dñe, alle-
lúia, * In virtúte tua, alle-
lúia. *V.* Eleváta est ma-
gnificéntia tua super coelos,
Deus. — In virtúte. Glória
Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

*Sermone ii. de Ascensione
Domini qui est clxxv. de
Tempore.*

Lectio iv.

SALVATOR noster, dilectissimi fratres, ascendit in coelum : non ergo turbemur in terra. Ibi sit mens, et hic erit requies. Ascendamus cum Christo interim corde; cum dies ejus promissus advenerit, sequemur et corpore. Scire tamen debemus, fratres, quia cum Christo non ascendit superbia, non avaritia, non luxuria : nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Et ideo si post medicum desideramus ascendere, debemus vitia et peccata deponere. Omnes enim quasi quibusdam compedibus nos premunt, et peccatorum nos retibus ligare contendunt : et ideo cum Dei adjutorio, secundum quod ait Psalmista, dirupamus vincula eorum : ut securi possimus dicere Domino : Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

R. Tempus est ut revertar ad eum, qui me misit, dicit Dominus : nolite contristari, nec turbetur cor vestrum : * Rogo pro vobis

Patrem, ut ipse vos custodiat, alleluia, alleluia. **V.** Nisi ego abiero, Paracletus non veniet: cum assumptus fuero, mittam vobis eum. — **Rogo. Benedictio.** Christus perpetuae.

Lectio v.

RESURRECTIO Domini spes nostra est : ascensio Domini glorificatio nostra est. Ascensionis hodie sollemnia celebramus. Si ergo recte, si fideliter, si devote, si sancte, si pie ascensionem Domini celebramus, ascendamus cum illo, et sursum corda habeamus. Ascendentes autem non extollamur, nec de nostris, quasi de propriis meritis praesumamus. Sursum autem corda habere debemus ad Dominum. Sursum enim cor non ad Deum, superbia vocatur : sursum autem cor ad Dominum, refugium vocatur. Videte, fratres, magnum miraculum. Altus est Deus, erigis te, et fugit a te ; humilias te, et descendit ad te. Quare hoc ? Quia excelsus est, et humilia respicit, et alta de longe cognoscit. Humilia de proximo respicit, ut attollat : alta, id est, superba, de longe cognoscit, ut deprimat.

R. Non turbetur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assumptus

fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spiritum veritatis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. *℟.* Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. — Spiritum. *Bened.* Ignem sui amóris.

Lectio vi.

RESURREXIT enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur; ne moriéndó desperarémus, et vitam nostram in morte finitam putarémus, secúros nos fecit. Solíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectione fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundádo: quidquid ibi vides, quod displicet Deo, tolle.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúia, allelúia, allelúia. *℟.* Ascéndit Deus in jubilatíone, et Dóminus in voce tubae.—Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xv. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tract. xcii. in Joánnem.

DOMINUS Jesus, in sermóne quem locútus est discipulis suis post coenam, próxímus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos praeséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummationem saeculi futúrus praeséntia spiritali, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discipulos se elegisse dixit; ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vitiis fússe, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in aetérnum, Spíritum veritátis, allelúia. *℟.* Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.—Ut máneat. *Benedictio.* Divínium auxili-
lium.

Lectio viii.

DEINDE persecutores et suos et ipsorum, Judaeos evidenter expressit : ut omnino appareret etiam ipsos mundi damnabilis appellatione conclusos, qui persequuntur sanctos. Cumque de illis diceret, quod ignorarent eum, a quo missus est, et tamen odissent et Filium et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est : (de quibus omnibus in aliis sermonibus jam disse-ruimus) ad hoc pervenit, ubi ait : Ut adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est : Quia odio habuerunt me gratis.

R. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos : si autem abiero, mit-tam eum ad vos. * Cum autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alle-luia. *V.* Non enim loquetur a semetipso : sed quaecum-que audiet, loquetur : et quae ventura sunt, annun-tiabit vobis. — Cum autem venerit. Gloria Patri. Cum autem venerit.

Lectio ix.

DEINDE tamquam consequenter ad-junxit, unde modo disputare suscepimus : Cum autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis, a Patre, spiritum veritatis quia Patre

procedit, ille testimonium perhibebit de me : et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Quid hoc pertinet ad illud quod dixerat : Nunc autem et viderunt, et oderunt et me, et Patrem meum ; sed ut impleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est : Quia odio habuerunt me gratis ? An quia Paraclitus quando venit Spiritus veri-tatis, eos, qui viderunt, et oderunt, testimonio mani-festioe convicit ? Imo vero etiam aliquos ex illis qui vi-dērunt, et adhuc oderant, ad fidem, quae per dilectio-nem operatur, sui mani-festatione convertit.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Viri Galilaei, * quid aspici-tis in coelum ? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in coelum, sic veniet, alleluia. *Psalm.* Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Cumque intuerentur * in coelum euntem illum, dixerunt, alleluia.

3. Elevatis manibus, * benedixit eis, et ferebatur in coelum, alleluia.

4. Exaltate * Regem re-gum, et hymnum dicite Deo, alleluia.

5. Videntibus illis, * ele-vatus est, et nubes suscepit eum in coelo, alleluia.

Capitulum. *1. Pet. iv. b.*

CARISSIMI : Estóte prudentes, et vigiláte in orationibus. Ante omnia autem mútuam in vobismetipsis charitátem contínuam habéntes : quia cháritas óperit multitudinem peccatórum.

Hymnus. Salútis humánae Sator. 417.

V. Dóminus in coelo, allelúia. *R.* Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Benedíctus, Añña. Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibebit de me, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuae sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit commem. Ascensionis, Añña. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum ; Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

V. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúia. *R.* Et Dóminus in voce tubae, allelúia.

Oratio.

CONCEDE quæsumus omnipotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redem-

ptórem nostrum ad coelos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in coeléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum.

Ab Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio brevis : Si quis loquitur, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM.

Antiphona. Cumque intueréntur.

Capit. Caríssimi : Estóte prudentes, ut supra.

R. br. Ascéndit Deus in jubilatione, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. *V.* Et Dóminus in voce tubae. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

V. Ascéndens Christus in altum, allelúia. *R.* Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD SEXTAM.

Añña. Elevátis mánibus.

Capitulum. *1. Pet. iv. b.*

HOSPITALES invicem sine murmuratione. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in alterutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei.

R. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. *V.* Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

V. Ascéndo ad Patrem

meum, et Patrem vestrum, allelúia. *R.* Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD NONAM.

Añ. Vidéntibus illis.

Capitulum. *i. Pet. iv. c.*

SI quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis mínistrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dñm nostrum.

R. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúia, allelúia. Ascéndo. *V.* Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo.

V. Dóminus in coelo, allelúia. *R.* Parávit sedem suam, allelúia.

AD VESPERAS.

Añ. Viri Galilaei, cum reliquis de Laudibus. 441. Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 142.

Capitulum et Hymnus, ut supra in primis Vesperis.

V. Dóminus in coelo, allelúia. *R.* Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magníf. *Añ.* Haec locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia

Oratio. Omnipotens. 442.

Et fit commemor. Ascensionis, *Añ.* O Rex glóriæ, Dñe virtútum, qui triumphátor hódie super omnes coelos ascendisti, ne derelinquas nos órphanos : sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

V. Ascéndit Deus in jubilatíone, allelúia. *R.* Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Oratio. Concéde. 442.

FERIA SECUNDA

post Dominicam infra Oct. Ascensionis.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. *Cap. iii.*

MIDETE qualem charitátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos : quia non novit eum. Carissimi, nunc filii Dei sumus, et nondum apparuit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, et iniquitátem facit ; et peccátum

est iniquitas. Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tolleretur, et peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat: et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.

Rz. Post passionem. 438.

Lectio ii.

FILIOLI, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, justus est, sicut et ille justus est. Qui facit peccatum, ex diabolo est, quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat operam diaboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt filii Dei et filii diaboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non diligit fratrem suum: quoniam haec est annuntiatio, quam audistis ab initio, ut diligatis alterutrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, et occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera ejus maligna erant; fratris autem ejus justa.

Rz. Omnis. 438.

Lectio iii.

NOLITE mirari, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de morte

ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in semetipso manentem. In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere et veritate.

Rz. Exaltare, Domine, alleluia. 438.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Sermone de Ascensione
Domini, tom. 3.

Lectio iv.

CHRISTUS ascensurus in coelum, nostrae naturae primitias obtulit Patri, et oblatum donum miratus est Pater, quod et tanta dignitas offerebat; et quod offerebatur, nulla macula foedabatur. Nam et suis manibus suscepit oblatum, et suae sedis fecit esse participem, et quod plus

est, ad partem suae dexterae collocavit. Cognoscamus, quis est ille qui audivit : Sede ad dexteram meam : quae natura est, cui Deus dixit : Esto meae particeps sedis. Illa natura est, quae audivit : Terra es, et in terram ibis.

R. Tempus est. 439.

Lectio v.

NON enim ad omnem gloriam coelos transisse suffecerat, non cum Angelis stare : sed coelos transivit, supra Cherubim ascendit, ultra Seraphim elevatur, nec ante stetit, nisi sedem Dominicam meruisset. Vide quo spatio coelum separatur a terra, imo terra quanto ab inferis abest, et ipsum coelum quanto ab altiore coelo separatur, et de altiore coelo ad Angelos quantum spatii est, ad superiores etiam Potestates, ad ipsam quoque Dominicam sedem. Super haec omnia natura nostra elevata est, ut homo, qui loco tam humili tenebatur, ut descendere non posset ulterius, ad tam excelsam sedem elevaretur, ut altius non posset ascendere.

R. Non turbetur cor. 439.

Lectio vi.

ET haec ostendens Paulus dicebat : Qui descendit, ipse est qui ascen-

dit. Et iterum : Descendit ad inferiora terrae, et ascendit super omnes coelos. Discite igitur quisnam ascendit, et quae natura elevata est. In hoc enim cupio remorari sermone, ut humani generis commemoratione, divinae clementiae cum omni admiratione discamus, quae summum honorem, magnamque gloriam nostrae naturae largita est, quae omnibus hodierna die meruit excelsior reperiri. Hodie Angeli atque Archangeli naturam nostram in sede Dominica immortalis gloria fulgentem viderunt.

R. Ascendens. 440.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis ; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

ET Dominus quidem Jesus, postquam locutus est eis, assumptus est in coelum, et sedet a dextris Dei. In veteri Testamento

cognóvimus, quod Elías sit raptus in coelum. Sed aliud est coelum aéreum, aliud aethéreum. Coelum quippe aéreum terrae est próximū : unde et aves coeli dicimus, quia eas volitare in aere videmus. In coelum itaque aéreum Elías sublevatus est, ut in secretā quamdam terrae regionem repente duceretur, ubi in magna jam carnis et spiritus quiete viveret, quousque ad finem mundi redeat, et mortis debitum solvat. Ille etenim mortem distulit, non evasit : Redemptor autem noster, quia non distulit, superavit, eamque resurgendo consumpsit, et resurrectionis suae gloriā ascendendo declaravit.

R. Ego rogabo. 456.

Lectio viii.

NOTANDUM quoque quod Elías in curru legitur ascendisse : ut videlicet aperte demonstraretur, quia homo purus adiutorio indigebat alieno. Per Angelos quippe facta illa et ostensa sunt adiumenta : quia nec in coelum quidem aéreum per se ascendere poterat, quem naturae suae infirmitas gravabat. Redemptor autem noster non curru, non Angelis sublevatus legitur : quia is, qui fecerat omnia, nimirum super omnia sua

virtute ferebatur. Illo etenim revertebatur, ubi erat : et inde redibat, ubi remanebat, quia cum per humanitatem ascenderet in coelum, per divinitatem suam et terram pariter continebat et coelum.

R. Ponis nubem. 456.

Lectio ix.

SICUT autem Joseph a fratribus venditus venditionem Redemptoris nostri figuravit : sic Henoch translatus, atque ad coelum aéreum Elías sublevatus, ascensionem Domnicam uterque designavit. Ascensionis ergo suae Dominus praenuntios et testes habuit, unum ante legem, alium sub lege : ut quandoque veniret ipse, qui veraciter coelos penetrare potuisset. Unde et ipse ordo in eorum quoque utrorumque sublevatione per quaedam incrementa distinguitur. Nam Henoch translatus, Elías vero ad coelum subvectus esse memoratur : ut veniret postmodum, qui nec translatus, nec subvectus, coelum aethéreum sua virtute penetraret.

Te Deum laudamus. 19.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De Epistola prima beati Joannis Apostoli.

Lectio i.

Cap. iv.

ARISSIMI, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo sint : quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. In hoc cognoscitur Spiritus Dei : omnis spiritus qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est : et omnis spiritus qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est antichristus, de quo audistis quoniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filii, et vicistis eum, quoniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt : ideo de mundo loquuntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, et spiritum erroris.

R. Post passionem. 438.

Lectio ii.

A**RISSIMI**, diligamus nos invicem : quia charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum : quoniam Deus charitas est. In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus

in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est charitas : non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Carissimi, si sic Deus dilexit nos : et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et charitas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, et ipse in nobis : quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi.

R. Omnis. 438.

Lectio iii.

Q**UISQUIS** confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus, et credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est, et qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die judicii : quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitate : sed perfecta charitas foras mittit timorem : quoniam timor poenam habet. Qui autem timet, non est perfectus in

charitáte. Nos ergo diligamus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis dixerit, quóniam diligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest diligere? Et hoc mandátum habémus a Deo : ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

R. Exaltáre, Dñe. 438.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.
Homil. xliii. quae est ii. de Pentecoste, ante medium.

Lectio iv.

EMINIT sanctitas vestra, quod áquila illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem legimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, coelórum vicína conscéndit : ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradisi altióra pétiit, coelórum fastigia penetrávit. Et sicut áquila relictis terrénis sórdibus, sublíme volans, puriórís aeris salubritáte perfrúitur : ita et Dóminus terrenórum faecem desérens peccatórum, in sanctis suis vólitans, puriórís vitae simplicitáte laetátur.

R. Tempus est. 439.

Lectio v.

PER ómnia igitur áquilae comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid facimus, quod áquila praedam frequénter diripit, tollit frequénter aliénium? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Praedam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscepit, inférni raptum fáucibus portávit ad coelum, et aliénae dominationís, id est, diabólicae potestátis servum de captivitate érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in Prophéta : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dédit dona homínibus.

R. Non turbétur cor. 439.

Lectio vi.

ASCENDIT, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dómini Prophéta describit! Solébat, sicut dicunt, regum triúmphántium currus captivórum pompa praecedere. Ecce Dóminum eúntem ad coelos non praecédit, sed comitátur gloriósa captivitas, non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei filium hóminis sústulit ad coelum, ipsa captivitas portátur, et portat.

R. Ascéndens. 440.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis ; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua. De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

CONSIDERANDUM nobis est, quid est quod Marcus ait : Sedet a dextris Dei : et Stephanus dicit : Video coelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedentem, Stephanus vero stantem se videre testatur ? Sed scitis, fratres, quia sedere iudicantis est, stare vero pugnantis, vel adjuvantis.

R. Ego rogabo. 456.

Lectio viii.

QUIA ergo Redemptor noster assumptus in coelum, et nunc omnia iudicat, et ad extremum iudex omnium veniet ; hunc post assumptionem Marcus sedere describit, quia post ascensionis suae gloriam iudex in fine videbitur. Stephanus vero hunc in labore

certaminis positus stantem vidit, quem adiutorem habuit : quia ut iste in terra persecutorum infidelitatem vinceret, pro illo de coelo illius gratia pugnavit.

R. Ponis nubem. 456.

Lectio ix.

SEQUITUR : Illi autem profecti praeedicaverunt ubique, Domino cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus signis. Quid in his considerandum est, quid memoriae commendandum : nisi quod praeceptum obedientiae, obedientiam vero signa secuta sunt ? Sed quia auctore Deo breviter lectionem Evangelicam exponendo transcurramus : restat, ut aliquid de ipsa tantae consideratione solemnitatis dicamus.

Te Deum laudamus. 19.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola secunda beati Joannis Apostoli.

Lectio i.

SENIOR Electae dominae, et natis ejus, quos ego diligo in veritate, et non ego solus, sed et omnes qui cognoverunt veritatem, propter veritatem, quae permanet in nobis, et nobiscum erit in

aeternum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Filio Patris, in veritáte et charitáte. Gavisus sum valde, quóniam invéni de filiis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépmus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab initio, ut diligámus alterútrum.

R. Post passióem. 438.

Lectio ii.

ET haec est cháritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmódum audistis ab initio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exierunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus: Vidéte vosmetípsos, ne perdatís quae operátí estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recedit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

R. Omnis pulchritúdo Dómini. 438.

Lectio iii.

SI quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recipere

eum in domum, nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, comunicat opéribus ejus malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui: ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii soróris tuae Eléctae.

R. Exaltáre, Dómine, allelúia. 438.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nysseni.

Oratione de Ascens. Dñi.

Lectio iv.

ODIERNAM celebritátem satis per se magnam Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se coeléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in coelum redeúntem Dóminum ipsae comitántes, Angelis qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingrédus commissus est, Imperant ad hunc modum: Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portae aeternáles, et introibit Rex glóriæ.

R. Tempus est, ut révér-tar. 439.

Lectio v.

ET quoniam ubicumque fuerit ille, qui in seipso omnia continet, pro suscipientium captu seipsum dimittitur (neque enim solum inter homines homo fit, verum etiam dum inter Angelos versatur, ad illorum vocem sese demittit) ideoque janitores interrogant: Quis est iste Rex glorie? Respondent ipsi, demonstrantque fortem et potentem in praelio, qui pugnaturus erat contra illum, qui naturam humanam in servitute captivam detinebat, et eversurus eum, qui mortis habebat imperium; ut, gravissimo hoste superato, genus hominum in libertatem et pacem vindicaret.

R. Non turbetur cor vestrum. 439.

Lectio vi

OCCURRUNT ei custodes, et portas jubent recludi, ut in ipsis rursum gloriam assequatur. Verum non agnoscunt eum, qui sordidam vitae nostrae stolam indutus est: cujus rubra sunt vestimenta ex humanorum malorum torculari. Itaque rursus comites ejus vocibus illis interrogantur: Quis est iste Rex glorie? Respondetur autem non amplius: Fortis et potens in praelio;

sed, Dominus virtutum, qui mundi principatum obtinuit, qui summam omnia in se colligit, qui pristinum in statum cuncta restituit: ipse est Rex glorie.

R. Ascendens Christus in altum. 440.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

OC autem nobis primum quaerendum est, quidnam sit, quod, nato Domino, apparuerunt Angeli, et tamen non leguntur in albis vestibus apparuisse: ascendente autem Domino, missi Angeli in albis leguntur vestibus apparuisse. Sic etenim scriptum est: Videntibus illis, elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in coelum euntem illum, ecce duo viri steterunt juxta illos in vestibus albis. In albis autem

véstibus gáudium et solé-
mnitas mentis osténditur.
Quid est ergo, quod, nato
Dño, non in albis véstibus,
ascendénte autem Dño, in
albis véstibus Angeli appá-
rent : nisi quod tunc magna
solémnitas Angelis facta
est, cum coelum Deus homo
penetrávit? Quia, nascénte
Dómino, videbátur divi-
nitas humiliáta, ascendénte
vero Dómino, est humáni-
tas exaltáta. Albae étenim
vestes exaltatióni magis
cóngrunt, quam humilia-
tióni.

R̃. Ego rogábo. 456.

Lectio viii.

IN ascensióne ergo
ejus Angeli in albis
véstibus vidéri debuérunt :
quia qui in nativité sua
appáruit Deus húmilis, in
ascensióne sua osténsus est
homo sublímis. Sed hoc
nobis magnópere, fratres
caríssimi, in hac solemni-
táte pensándum est : quia
delétum est hodiérna die
chirógraphum damnatiónis
nostrae, mutáta est sentén-
tia corruptiόνis nostrae.
Illa enim natúra, cui di-
ctum est : Terra es, et in
terram ibis ; hódie in coe-
lum ivit. Pro hac ipsa
namque carnis nostrae sub-
levatióne, per figúram beá-
tus Job Dñum avem vocat.
Quia enim ascensiónis ejus
mystérium Judaeam non

intelligere conspéxit, de
infidelitáte ejus per figúram
beátus Job senténtiam pró-
tulit, dicens : Sémitam igno-
rávit avis.

R̃. Ponis nubem. 456.

Lectio ix.

AVIS enim recte appel-
látus est Dóminus
quia corpus cárneum ad
aethera librávit. Cujus avis
sémitam ignorávit, quisquis
eum ad coelum ascendisse
non crédidit. De hac solem-
nitate per Psalmístam dí-
citur : Eleváta est magnifi-
céntia tua super coelos. De
hac rursus ait : Ascéndit
Deus in jubiliatióne, et Dó-
minus in voce tubae. De
hac iterum dicit : Ascén-
dens in altum, captivá-
duxit captivitátem, dedit
dona homínibus. Ascén-
dens quippe in altum, ca-
ptivam duxit captivitátem :
quia corruptiόνem nostram
virtúte suae incorruptiόνis
absorbuit. Dedit vero dona
homínibus, quia, misso dé-
super Spírítu, álíi sermónē
sapiéntiae, álíi sermónem
sciéntiae, álíi grátiam vir-
tútum, álíi grátiam curatió-
num, álíi génera linguárū,
álíi interpretatiónem tríbuit
sermónum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Vesperas, Duplex ;
omnia ut in primis Vesperis
Festi. 417.

IN OCTAVA
ASCENSIONIS.

Omnia sicut in die, prae-
ter Lectiones, quae legun-
tur ut infra.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. iv.

BSECRO itaque
vos ego vinctus
in Dómino, ut
digne ambulétis
vocatione, qua vocáti estis,
cum omni humilitate, et
mansuetudine, cum patien-
tia, supportantes invicem
in charitate, solliciti ser-
vare unitatem Spíritus in
vínculo pacis. Unum cor-
pus, et unus spíritus, sicut
vocáti estis in una spe vo-
cationis vestrae. Unus Dó-
minus, una fides, unum
baptisma. Unus Deus et
Pater ómnium, qui est su-
per omnes, et per ómnia,
et in ómnibus nobis. Uni-
cuique autem nostrum data
est grátia secúndum men-
suram donatiónis Christi.
Propter quod dicit : Ascén-
dens in altum, captivam
duxit captivitatem : dedit
dona homínibus.

Ry. Post passionem suam
per dies quadraginta appá-
rens eis, et loquens de re-
gno Dei, allelúia : * Et,
vidéntibus illis, elevátus est,
allelúia : et nubes suscepit

eum ab óculis eórum, alle-
lúia. V. Et convéscens
praecepit eis, ab Jerosóly-
mis ne discéderent, sed
expectárent promissionem
Patris.—Et, vidéntibus.

Lectio ii.

QUOD autem ascén-
dit, quid est, nisi
quia et descendit primum
in inferiōres partes terrae ?
Qui descendit, ipse est et
qui ascendit super omnes
coelos, ut impléret ómnia.
Et ipse dedit quosdam qui-
dem Apóstolos, quosdam
autem Prophétas, álios vero
Evangelistas, álios autem
pastōres, et doctōres, ad
consummationem sanctórū
in opus ministérii, in aedi-
ficationem cōporis Christi:
donec occurramus omnes
in unitatem fidei, et agni-
tiónis Filii Dei, in virum
perféctum, in mensuram
aetátis plenitudinis Christi:
ut jam non simus párvuli
fluctuantes, et circumferá-
mur omni vento doctrinae
in nequítia hóminum, in
astútia ad circumventiónem
erróris.

Ry. Omnis pulchritúdo
Dómini exaltáta est super
sídéra : * Spécies ejus in
núbibus coeli, et nomen
ejus in aetérnum pórmanet,
allelúia. V. A summo coelo
egressio ejus, et occúrsus
ejus usque ad summum
ejus.—Spécies.

Lectio iii.

UERITATEM autem faciētes in charitāte crescāmus in illo per ōmnia, qui est caput, Christus : ex quo totum corpus compāctum et connēxum per omnem junctūrā subministratiōnis, secūndum operatiōnem in mensūrā uniuscujusque membri, augmētum cōrporis facit in aedificatiōnem sui in charitāte. Hoc igitur dico, et testificor in Dōmino, ut jam non ambulētis, sicut et Gentes āmbulant in vanitāte sensus sui, tēnebris obscurātum habēntes intellēctum, alienāti a vita Dei per ignorāntiam, quae est in illis, propter caecitatem cordis ipsōrum, qui desperāntes, semetipsos tradiderunt impudiciāe, in operatiōnem immunditiae omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, et in ipso edōcti estis.

R. Exaltāre, Dōmine, allelūia, * In virtūte tua, allelūia. **V.** Elevāta est magnificētia tua super coelos, Deus.—In virtūte. Glōria Patri. In virtūte.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini.
Episcopi.

Sermone iii. de Ascensione Domini, qui est clxxvi. de Tempore.

Lectio iv.

CONFIDITIA, carissimi, quae Dōminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitate nostra mirācula edidit, nobis proficiunt : qui dum humanam conditionem sidēribus importavit, credētibz coelum patere posse monstravit : et dum victōrem mortis in coelēstia elevavit, victōribz quo sequantur ostēdit. Ascētio ergo Dōmini catholicae fidei confirmatio fuit : ut secūri in pōsterum crederēmus mirāculi illius donum, cujus jam in praesenti percepiēssimus effectum : et fidēlis quisque cum jam tanta percēperit, per ea quae cognōscit praestita, discat sperare promissa, ac Dei sui praeteritam praesentemque bonitatem, quasi futurōrum tēneat cautionē.

R. Tempus est ut revētar ad eum, qui me misit, dicit Dōminus : nolite contristari, nec turbetur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custodiat, allelūia, allelūia. **V.** Nisi ego abiero, Parāclitus non veniet : cum assūptus fuero, mittam vobis eum.—Rogo pro vobis.

Lectio v.

SUPER excēlsa ergo coeli terrēnum corpus impōnitur : ossa intra

sepúlchri angústias paulo ante conclusa, Angelórum coetibus inferuntur : in grémium immortalitatis mortális natúra transfunditur : et ideo sacra Apostólicae lectiónis testátur história : Cum haec dixisset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce militiae coeléstis obséquium : unde hodiérna festívitás, hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo, qui elevat, divínam poténtiam ; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

R. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assúptus fuero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. *V.* Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.—Spíritum.

Lectio vi.

IDEOQUE omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte praesúmit assérere Fílium Dei ac fílium hóminis unius esse natúrae. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuisse dixerit, negábit Condítoris glóriam ; vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris.

Quo in génere non fácte Ariánus Evángelicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc aequálem legimus, nunc minórem. Qui enim unius natúrae Salvatórem nostrum mortífera persuasióné crediderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dicere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuisset.

R. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúia, allelúia, allelúia. *V.* Ascéndit Deus in jubilatíone, et Dóminus in voce tubae.—Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evángelii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi. c.

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et duritiám cordis ; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua. De Homilia sancti Gregórii Papae.

Ex eadem Homilia xxix.

E hac Ascensionis ejus glória étiam Hábacuc ait : Elevátus est sol, et luna stetit in órđine suo.

Quis enim solis nómine, nisi Dóminus ; et quae lunae nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascendit ad coelos, sancta ejus Ecclésia advérſa mundi omnímódo formidávit : at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte praedicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órđine suo : quia cum Dñs coelum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritatē praedicationis excrevit.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,* Ut máneat vobiscum in aetérnum, Spíritum veritátis, allelúia. V. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. — Ut máneat.

Lectio viii.

HINC ejúsdem Ecclésiae voce per Salomónem dicitur : Ecce iste venit sáliens in móntibus, transiliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait : Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndó quippe ad redemptionem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De coelo venit in útero, de útero venit in praesépe, de praesépe venit

in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in coelum. Ecce ut nos post se currere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos post te : currémus in odórem unguentórum tuórum.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine :* Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. V. Confessionem et decórem induisti, amíctus lumen sicut vestiméntum. — Qui ámbulas. Glória Patri. Qui ámbulas.

Lectio ix.

UNDE, fratres caríssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum corpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus : nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in coelis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum : quia is qui plácidus ascendit, terríbilis redíbit : et quidquid nobis cum mansuetúdine praecipit, hoc a nobis cum distríctióne éxiget. Nemo ergo indúlta poeniténtiae témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat : quia Redemptor noster tanto tunc in júdicium distríctior véniet,

quanto nobis ante iudicium magnam patientiam prae-ro-gavit.

Te Deum laudamus. 19.

In secundis Vesperis non fit commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quae habentur propriae, et R7. viii. Capitulis, Antiphonis ad Benedictus et Magnificat, et Oratione, quae dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra. 441. Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.

Si vero Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, fit de Festo cum commemoratione Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

FERIA SEXTA

post Octavam Ascensionis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola tertia beati Joannis Apostoli.

Leccio i.

SENIOR Gajo carissimo, quem ego diligo in veritate. Carissime, de omnibus orationem facio prospere te ingredi et va-

lere, sicut prospere agit anima tua. Gavisus sum valde venientibus fratribus et testimonium perhibentibus veritati tuae, sicut tu in veritate ambulas. Majorem horum non habeo gratiam, quam ut audiam filios meos in veritate ambulare.

R7. Post passionem. 453.

Leccio ii.

CARISSIME, fideliter facis quidquid operaris in fratres, et hoc in peregrinos, qui testimonium reddiderunt charitati tuae in conspectu Ecclesiae: quos benefaciens, deduces digne Deo. Pro nomine enim ejus profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. Nos ergo debemus suscipere hujusmodi, ut cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan Ecclesiae: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrefes, non recipit nos. Propter hoc si venero, commonebo ejus opera, quae facit, verbis malignis garruens in nos: et quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres; et eos, qui suscipiunt, prohibet, et de Ecclesia ejicit.

R7. Omnis. 453.

Leccio iii.

CARISSIME, noli imitari malum, sed quod bonum est: Qui bene facit, ex Deo est: qui male

facit, non vidit Deum. Demétrio testimonium redditur ab omnibus, et ab ipsa veritate, sed et nos testimonium perhibemus : et nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere : sed nolui per atramentum et calamum scribere tibi. Spero autem protinus te videre, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

R̃. Exaltare, Dñe. 454.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex eod. Serm. clxxvi. in fine.

Lectio iv.

ALVATOR noster carissimi, si non in nostra carne diabolum triumphavit, se exercuit, non nobis vicit. Si non in nostro corpore resurrexit, conditioni nostrae resurgendo nihil contulit. Haec qui dicit, susceptae et assumptae carnis non intelligit rationem, confundit ordinem, evacuat utilitatem. Si non in nostra carne perégit medicinam, solam ergo ex homine nascendi elegit injuriam. Recedat a sensibus nostris tam periculosa persuasio. De nostro est quod appendit, de suo est quod donavit. Meum testor esse quod cecidit, ut

meum sit quod resurrexit. Meum testor esse quod jacuit intra tumulum, ut meum sit quod ascendit in coelum.

R̃. Tempus est. 454.

Lectio v.

IN illo itaque nostri generis corpore nos Christi mors vivificavit, nos resurrectio erexit, nos ascensio consecravít. In illo nostrae originis corpore coelestibus regnis arrham nostrae conditionis imposuit. Elaborémus ergo, carissimi, ut quemadmodum Dominus in hac die nostro cum corpore ad superna conscendit ; ita nos post illum quomodo possumus, spe ascendamus, et corde sequámur. Ipso affectu pariter et profectu ascendamus post illum : etiam per vitia ac passiones nostras. Si utique unusquisque nostrum subdere eas sibi studeat, ac super eas stare consuescat, ex ipsis sibi gradum construit, quo possit ad superiora conscendere. Elevabunt nos, si fuerint infra nos.

R̃. Non turbetur cor. 455.

Lectio vi.

DE vitiis nostris scalam nobis facimus, si vitia ipsa calcamus. Nam cum bonitatis auctore non ascendit malitia, nec cum Filio Virginis libido

atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vitia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitates ac morbi possunt ire post medicum. Igitur si intráre ipsius médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiae; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótius coelo sanctificátum corpus acquirat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in saecula saeculórũ. Amen.

R. Ascéndens. 455.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xv. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et reliqua.

De Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xcii. in Joannem, circa médium.

VENIT die Pentecostes Spíritus sanctus in centum viginti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant:

qui illo adimpléti, cum linguis ómnium Géntium loqueréntur, plures ex iis qui áderant, tanto miraculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquente Petro, tam magnum atque divinum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occisus ab eis, inter mórtuos deputabátur, resurrexisse et vivere probarétur) compúncti corde convérsi sunt; et tanti ságuinis, tam impie atque immániter fusi, indulgéntiam perceperunt, ipso redéempti ságuine, quem fuderunt.

R. Ego rogábo. 456.

Lectio viii.

CHRISTI enim sanguis sic in remissionem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dñs dicébat: Odio habuerunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam diceret: Odi me habuerunt, et occiderunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimóniũ perhibébit, ut eos faciat in me credere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab íntio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab íntio mecum estis, potéstis

praedicare quod nostis : quod ut modo non faciatis, illius Spiritus plenitudo nondum adest vobis.

R. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cum autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alleluia. *V.* Non enim loquitur a semetipso : sed quaecumque audiet, loquitur : et quae ventura sunt, annuntiabit vobis. — Cum. Gloria Patri. Cum.

Lectio ix.

ILL E ergo testimonium perhibebit de me, et vos testimonium perhibebitis : dabit enim vobis fiduciam testimonium perhibendi charitas Dei diffusa in cordibus vestris per Spiritum sanctum, qui dabitur vobis. Quae utique Petro adhuc defuit, quando mulieris ancillae interrogatione perterritus, non potuit verum testimonium perhibere, sed contra suam sollicitationem timore magno compulsus est ter negare. Timor autem iste non est in charitate : sed perfecta charitas foras mittit timorem. Denique ante passionem Domini, servilis timor ejus interrogatus est a femina servitutis; post resurrectionem vero Domini, liberalis ejus amor ab ipso principe

libertatis : et ideo ibi turbabatur, hic tranquillabatur : ibi quem dilexerat, negabat : hic quem negaverat, diligebat. Sed adhuc etiam tunc amor ipse infirmus fuerat et angustus, donec eum roboraret et dilataret Spiritus sanctus.

Te Deum laudamus. 19.

SABBATO

in Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum novem Lectionum, transferatur post praedictum Fest. Trinitatis.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola Catholica beati Judae Apostoli.

Lectio i.

IUDAS Jesu Christi servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis et vocatis. Misericordia vobis, et pax, et charitas adimpleatur. Carissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis : deprecans supercertari semel traditae Sanctis fidei. Subintroe-runt enim quidam homines (qui olim praescripti sunt in hoc judicium) impii, Dei

nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dñum nostrum Jesum Christum negántes.

R. Post passióem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúia : et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúia. V. Et convéscens praecepit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissióem Patris. — Et, vidéntibus. Benedictio. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

COMMONERE autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de Terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in iudícium magni diéi, vínculis aetérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimae civitátes símili modo exfornicátae, et abeúntes post carnem álteram, factae sunt exémplum, ignis aetérni poenam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominationem autem spernunt, majestátem autem blasphemant.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus coeli, et nomen ejus in aetérnum pérmanet, allelúia. V. A summo coelo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Spécies. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUUM Michael Archángelus cum diábolo disputans altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudícium inférre blasphemíae ; sed dixit : Imperet tibi Dñus. Hi autem, quaecúmque quidem ignórant, blasphemant : quaecúmque autem naturaliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Vae illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradiccióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculae, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quae a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósae, bis mórtuae, eradicatae, fluctus feri maris, despumántes suas confusióes, sídera errántia, quibus procélla tenebrárum serváta est in aetérnum.

R. Exaltáre, Dómine, allelúia, * In virtúte tua, allelúia. V. Eleváta est

magnificéntia tua super coelos, Deus.—In virtúte. Gló-
ria Patri. In virtúte.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augu-
stini Epíscopi de Sym-
bolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. cap. i. tom. 9.

Lectio iv.

UM per sacra-
tíssimum crucis
signum vos sus-
cepit in útero
sancta mater Ecclésia, quae
sicut et fratres vestros cum
summa laetitia spiritaliter
páriet, nova proles futura
tanta matris, quousque
per lavácrum sanctum re-
generátos verae luci resti-
tuat, congruis aliméntis eos,
quos portat, pascat in útero,
et ad diem partus sui laetos
laeta perdúcat : quóniam
non tenétur haec senténtia
Hevae, quae in tristítia et
gémitu parit filios, nec
ipsos gaudentes, sed pótius
flentes. Haec enim solvit,
quod illa ligáverat : ut pro-
lem, quam per inobedién-
tiam sui, morti donávit,
haec per obediéntiam res-
tituat vitae. Omnia sacra-
ménta, quae acta sunt et
agúntur in vobis per mi-
nistérium servórum Dei,
exorcísmis, oratiónibus,
cánticis spiritalibus, insuf-
flatiónibus, cílcio, inclina-
tióné cervicum, humilitate

pedum, pavor ipse omni
securitáte appeténdus : haec
ómnia, ut dixi, escae sunt,
quae vos reficiunt in útero,
ut renátos ex baptismo hí-
lares vos mater exhibeat
Christo.

R. Tempus est ut revér-
tar ad eum, qui me misit,
dicit Dóminus : nolíte con-
tristári, nec turbétur cor
vestrum : * Rogo pro vobis
Patrem, ut ipse vos custó-
diat, allelúia, allelúia. V.
Nisi ego abiero, Paráclitus
non véniet : cum assumptus
fúero, mittam vobis eum.—
Rogo. Benedíctio. Christus
perpétuae.

Lectio v.

HAECCEPISTIS et
Symbolum, prote-
ctiónem parturiéntis contra
venéna serpéntis. In Apo-
calypsi Joánnis Apóstoli
scriptum est hoc, quod
staret draco in conspéctu
mulieris, quae parítura erat,
ut, cum peperísset, natum
ejus coméderet. Dracónem
diábolum esse, nullus ve-
strum ignórat. Mulierem
illam, vírginem Mariam
significásse, quae caput
nostrum íntegra íntegrum
péperit ; quae étiam ipsa
figúram in se sanctae Ec-
clésiae demonstrávit : ut
quómodo filium páriens,
vírgo permánsit ; ita et
haec omni témpore mem-
bra ejus páriat, et virgini-

tatem non amittat. Ipsas sententias sacratissimi Symboli, adjuvante Dño, exponendas suscepimus, ut, quid singulae contineant, vestris sensibus intimemus. Parata sunt corda vestra, quia exclusus est inimicus de cordibus vestris.

Ry. Non turbetur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assumptus fuero a vobis, mittam vobis, alleluia, * Spiritum veritatis, et gaudébit cor vestrum, alleluia. V. Ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis. — Spiritum. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

HUIC vos renuntiare professi estis : in qua professione, non hominibus, sed Deo et Angelis ejus conscribentibus dixistis : Renuntio. Renuntiare non solum verbis, sed etiam moribus : non tantum sono linguae, sed et actu vitae : nec tantum labiis sonantibus, sed operibus pronuntiantibus. Scitote vos cum callido, antiquo, et veterano inimico suscepisse certamen : non in vobis post renuntiationem inveniat opera sua, non jure vos attrahat in servitutem suam. Deprehenderis enim et detegeris, Christiane, quando aliud agis, et aliud profiteris : fidelis in nomine,

aliud demonstrans in opere, non tenens promissionis tuae fidem : modo ingrediens Ecclesiam orationes fundere, post modicum in spectaculis cum histrionibus impudice clamare. Quid tibi cum pompis diaboli, quibus renuntiasti ?

Ry. Ascendens Christus in altum, captivam duxit captivitatem, * Dedit dona hominibus, alleluia, alleluia, alleluia. V. Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubae. Dedit. Gloria Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xiv. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si diligitis me, mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxiv. in Joannem, sub fine et lxxv.

UOD ait : Rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis ; ostendit et seipsum esse Paraclitum. Paraclitus enim Latine dicitur advocatus : et dictum est de Christo : Advocatum habemus ad Patrem, Jesum.

Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accipere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudentia carnis inimica est Deo : legi enim Dei non est subiecta; nec enim potest : velut si dicamus : Injustitia justitia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectores : quae dilectio non est a Patre. Et ideo dilectioni hujus mundi, de qua satágimus ut minuatur et consumatur in nobis, contraria est dilectio Dei, quae diffunditur in cordibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in aeternum, Spíritum veritátis, allelúia. V. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos.—Ut máneat. Bened. Divinum auxilium.

Lectio viii.

MUNDUS ergo eum accipere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisibiles óculos mundana dilectio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibiliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum : quia apud vos manébit, et in vobis

erit. Erit in eis, ut máneat ; non manébit, ut sit : prius est enim esse alicubi, quam manére. Sed ne putarent quod dictum est : Apud vos manébit ; ita dictum, quemadmodum apud hóminem hospes visibiliter manére consuevit, expósuit quid dixerit : Apud vos manébit, cum adjúnxit, et dixit : In vobis erit.

R. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritatem, allelúia. V. Non enim loquétur a semetipso : sed quaecúmque áudiet, loquétur : et quae ventúra sunt, annuntiábit vobis.—Cum autem vénerit. Glória Patri. Cum autem vénerit.

Lectio ix.

ERGÓ invisibiliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia : sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam faciém vidémus altérius, nostram vidére non póssumus : consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia nunquam est nisi in nobis : Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis :

sed vidéri et sciri, quem-
admodum videndus et sci-
endus est, non potest a
nobis, si non sit in nobis.
Post promissionem Spíritus
sancti, ne quisquam putáret,
quod ita eum Dóminus
datúrus fúerit velut pro
seípso, ut non et ipse cum
eis esset futúrus, adjécit
atque ait : Non relínquam
vos órphanos, véniam ad

vos. Quamvis ergo nos Flí-
lius Dei suo Patri adoptá-
verit filios, et eúmdem Pa-
trem nos volúerit habére
per grátiam, qui ejus Pater
est per natúram : tamen
étiam ipse circa nos patér-
num afféctum quodámmo-
do demónstrat, cum dicit :
Non relínquam vos órpha-
nos.

Te Deum laudámus. 19.

Et apparuerunt illis dispartitae
linguae tamquam ignis, se-
ditque supra singulos eorum. HLL

In Festo Pentecostes.

AD VESPERAS.

Añā. Cum complerentur,
ut infra in Laudibus. 474.
Psalmus Dixit Dñs, cum
reliquis de Dominica. 137.
et loco ultimi Psalm. Laudā-
te Dñm omnes Gen-
tes. 142.

Capitulum.

Añ. ii.

UM comple-
rentur dies
Pentecostes,
erant omnes
discipuli pá-
riter in eó-
dem loco : et factus est
repente de coelo sonus,
tamquam advenientis spí-
ritus vehemētis, et replévit
totam domum, ubi erant
sedētes.

Hymnus.

TENI, Creátor Spí-
ritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quae tu creásti pēctora.
Qui diceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritalis unctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnae dēxterae,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accēde lumen sēnsibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pēpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus ;
Ductóre sic te praevio
Vitēmus omne nóxium.

Per te sciāmus da Pa-
trem,

Noscāmus atque Fílium ;
Teque utriúsque Spíritum
Credāmus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In saeculórum saecula.

Amen.

Sic terminantur Hymni
usque ad Vesperas Sabbati
sequentis.

V. Replēti sunt omnes
Spíritu sancto, allelúia. *R.*
Et coepérunt loqui, allelúia.

Ad Magnificat, Añā. Non
vos relínquam órphanos,
allelúia : vado et vénio ad
vos, allelúia : et gaudébit
cor vestrum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodierna
die corda fidélium
sancti Spíritus illustratióne
docuisti : da nobis in eódem
Spíritu recta sápere, et de
ejus semper consolatióne

gaudére. Per Dóminum....
in unitáte ejúsdem Spíritus
sancti.

DOMINICA
Pentecostes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia, Spíritus
Dómini replévit orbem ter-
rarum : * Veníte adorémus,
allelúia. Psalmus Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus.

TAM Christus astra
ascenderat,
Reversus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.
Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus in-tonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre nún-tiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre verbi cóm-pleat.

Impléta gaudent viscera,
Affláta sancto Spíritu,
Vocésque diversas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Génti-
bus,
Graecis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómni-
um.

Judaea tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,

Madére musto sóbrios
Christi fidéles increpat.

Sed, édítis miráculis,
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Jóse teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In saeculórum saecula.
Amen.

Ad Nocturnum.

Añs. Factus est * repénte
de coelo sonus adveniéntis
spíritus veheméntis, alle-
lúia, allelúia.

Psalmus xlvii.

AGNUS Dñus,
et laudábilis ni-
mis * in civítate
Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne uni-
vérsae terrae mons Sion, *
látera Aquilónis, civitas Re-
gis magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscé-tur, * cum suscépiet
eam.

Quóniam ecce reges ter-
rae congregáti sunt : * con-
venérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admi-
ráti sunt, conturbáti sunt,
commóti sunt : * tremor
apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis, * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic ví-
dimus in civítate Dómini
virtútum, in civítate Dei

nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tul.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est dextera tua.

Laetétur mons Sion, et exúltent filiae Judae, * propter iudicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et completímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarretís in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Añs. Factus est repénite de coelo sonus adveniéntis spiritus veheméntis, allelúia, allelúia.

Antiphona. Confírma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Psalmus lxxvii.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fugiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in laetítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit unús moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egredererís in conspéctu pópuli tui, * cum pertransfres in desérto :

Terra mota est, etenim coeli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, haereditáti tuae : * et infirmáta est, tu vero perfectísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennae colúmbae de argentátae, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit coeléstis reges super eam, nive dealbábuntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lactántium : * Dóminus in eis in Sina in Sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dñm Deum.

Benedíctus Dóminus die quótidie : * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos Deus, * ingrédus Dei mei : Regis mei qui est in Sancto.

Praevenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuae : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipagentes, quae bella volunt : vénient legáti ex Aegypto : * Aethiópia praeveniet manus ejus Deo.

Regna terrae, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super coelum coeli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suae vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae, * benedíctus Deus,

Añā. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Añā. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur : et renovábis fáciem terrae, allelúia, allelúia.

Psalms ciii.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens coelum sicut pellem : * qui tegis aquis superióri ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in saeculum saeculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitru tui formidábunt.

Ascéndunt montes ; et descendunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * ne-

que converténtur operire terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransibunt aquae.

Potábunt omnes béstiae agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres coeli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens foenum juvéntis, * et herbam servi-túti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum laetíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in tépore : * sol cognóvit occásu suum.

Posuísti ténebras, et fácta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes béstiae silvae.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : * et ad operationem suam usque ad vespertum.

Quam magnificata sunt opera tua, Dñe ! * omnia in sapientia fecisti : impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus : * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : * aperiénte te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terrae.

Sit glória Domini in saeculum : * laetabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic anima mea Domino.

Añsa. Emittite Spiritum tuum, et creabuntur : et renovabis faciem terrae, allelúia, allelúia.

V. Spiritus Dñi replévit orbem terrarum, allelúia.

R. Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* Exaudi, Domine. *V.* Jube, domne, benedicere. *Bened.* Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. xiv. c.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxx. in Evangelia.

IBET, fratres carissimi, Evangelicae verba lectionis sub brevitate transcurrere, ut post diutius liceat in contemplatione tantae solemnitatis immorari. Hódie namque

Spiritus sanctus repentinus sonitu super discipulos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, et foris apparentibus linguis igneis, intus facta sunt corda flammantia : quia dum Deum in ignis visione suscepérunt, per amorem suaviter arsérunt. Ipse namque Spiritus sanctus amor est : unde et Joannes dicit : Deus charitas est. Qui ergo mente integra Deum desiderat, profecto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum diligere, si eum, quem diligit, non haberet.

R. Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco, allelúia : et subito factus est sonus de coelo, allelúia, * Tamquam spiritus vehementis, et replevit totam domum, allelúia, allelúia. V. Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judaeorum, sonus repente de coelo venit super eos. — Tamquam. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio ii.

SED ecce, si unusquisque vestrum requiratur, an diligat Deum, tota fiducia, et secúra mente respondet : Diligo. In ipso autem lectionis exordio audistis quid Veritas dicit :

Si quis diligit me, sermonem meum servabit. Probatio ergo dilectionis, exhibitio est operis. Hinc in epístola sua idem Joannes dicit : Qui dicit : Diligo Deum, et mandata ejus non custodit, mendax est. Vere etenim Deum diligimus, et mandata ejus custodimus, si nos a nostris voluptatibus coarctamus. Nam qui adhuc per ilícita desideria diffluit, profecto Deum non amat : quia ei in sua voluntate contradicit.

R. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, et coeperunt loqui, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis : * Et convenit multitudo dicentium, allelúia. V. Loquebantur variis linguis Apóstoli magnalia Dei. — Et convenit. Glória Patri. Et convenit. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iii.

ET Pater meus diligit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Pensate, fratres carissimi, quanta sit ista dignitas, habere in cordis hospitio adventum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut prae-potens amicus intraret, omni festinantia domus tota mundaretur, ne quid fortasse esset quod oculos amici intrantis offenderet.

Tergat ergo sordes pravi operis, qui Deo prae-
parat domum mentis. Sed videte
quid Veritas dicat : Veni-
mus, et mansionem apud
eum faciemus. In quorū-
dam etenim corda venit,
et mansionem non facit :
quia per compunctionem
quidem Dei respectum per-
cipiunt, sed tentationis
tempore hoc ipsum, quo
compuncti fuerant, obli-
viscuntur : sicque ad perpe-
tranda peccata redeunt, ac
si haec minime planxissent.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Cum complerentur *
dies Pentecostes, erant o-
mnes pariter in eodem loco,
alleluia. Psalm. Dominus
regnavit, cum reliquis. 20.

2. Spiritus Domini * re-
plevit orbem terrarum, alle-
luia.

3. Repleti sunt omnes *
Spiritu sancto, et coepe-
runt loqui, alleluia, alleluia.

4. Fontes, et omnia * quae
moven-
tur in aquis, hymnum
dicite Deo, alleluia.

5. Loquebantur * variis
linguis Apostoli magnalia
Dei, alleluia, alleluia, alle-
luia.

Capitulum. Añ. ii.

QUM complerentur
dies Pentecostes,
erant omnes discipuli pari-

ter in eodem loco : et factus
est repente de coelo sonus,
tamquam advenientis spiri-
tus vehementis, et replevit
totam domum, ubi erant
sedentes.

Hymnus.

BEATA nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Cum Spiritus Paracletus
Illapsus est Apostolis.

Ignis vibrante lumine
Linguae figuram detulit,
Verbis ut essent proflui,
Et charitate fervidi.

Linguis loquuntur omni-
um,

Turbae pavent Gentilium :
Musto madere deputant,
Quos Spiritus repleverat.

Patrata sunt haec my-
stice,

Paschae peracto tempore,
Sacro dierum circulo,
Quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
Vultu precamur cernuo,
Illapsa nobis coelitus
Largire dona Spiritus.

Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia :
Dimitte nostra crimina,
Et da quietia tempora.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paracrito,
In saeculorum saecula.

Amen.

Y. Repleti sunt omnes
Spiritu sancto, alleluia. R7.
Et coeperunt loqui, alle-
luia.

Ad Bened. Añā. Accípite
Spíritum sanctum : quo-
rum remisérítis peccáta,
remittúntur eis, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna
die corda fidélium
sancti Spíritus illustratióne
docuísti : da nobis in eódem
Spíritu recta sápere, et de
ejus semper consolatíone
gaudére. Per Dóminum....
in unitáte ejúsdem Spíritus
sancti Deus.

AD PRIMAM.

R̃. br. Christe Fili Dei
viví, miserére nobis,* Alle-
lúia, allelúia. Christe. V.
Qui sedes ad dexteram Pa-
tris. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Christe.

V. Exúrge Christe, ad-
juva nos, allelúia. R̃. Et
libera nos propter nomen
tuum, allelúia.

AD TERTIAM.

Hymnus. Veni, Créator
Spíritus. 467.

Qui Hymnus dicitur ad
Tertiam per totam Octa-
vam loco Hymni Nunc
sancte.

Añā. Spíritus Dómini.

Capitulum. Añ. ii.

QUAM compleréntur
dies Pentecóstes,
erant omnes discípuli pári-
ter in eódem loco : et factus
est repénite de coelo sonus,
tamquam adveniéntis spíri-
tus veheméntis, et replévit

totam domum, ubi erant
sedéntes.

R̃. br. Spíritus Dómini
replévit orbem terrárum,*
Allelúia, allelúia. Spíritus.
V. Et hoc quod cóninet
ómnia, sciéntiam habet vo-
cis. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Spíritus.

V. Spíritus Paráclitus,
allelúia. R̃. Docébit vos
ómnia, allelúia.

AD SEXTAM.

Añā. Repléti sunt omnes.

Capitulum. Añ. ii.

FACTA autem hac
voce, convénit multi-
túdo, et mente confúsa est,
quóniam audiébat unus-
quisque lingua sua illos
loquéntes.

R̃. Spíritus Parácli-
tus,* Allelúia, allelúia. Spí-
ritus. V. Docébit vos ómnia.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Spíritus.

V. Repléti sunt omnes
Spíritu sancto, allelúia. R̃.
Et coepérunt loqui, alle-
lúia.

AD NONAM.

Añā. Loquebántur.

Capitulum. Añ. ii. b.

JUDA EI quoque, et
Prosélyti, Cretes, et
Arabes : audívimus eos lo-
quéntes nostris linguis ma-
gnália Dei.

R̃. br. Repléti sunt o-
mnes Spíritu sancto,* Alle-
lúia, allelúia. Repléti. V.

Et coeperunt loqui. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Repléti.

V. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. R. Magnália Dei, allelúia.

AD VESPERAS.

Añs. Cum compleréntur, ut supra in Laudibus. 474. Ps. Dixit Dñs, cum reliquis de Dominica. 137. qui dicuntur quotidie per Octavam.

Capitulum. Cum compleréntur.

Hymnus. Veni, Creátor Spíritus, ut supra. 467.

V. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. R. Magnália Dei, allelúia.

Ad Magnificat, Añs. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúia : hódie Spíritus sanctus in igne discípulis apparuit, et tríbuit eis charismatum dona : misit eos in univérsū mundum praedicáre, et testificári : qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia.

Oratio. Deus, qui. 475.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis V. ad Nocturnum, Lectionibus, R. R. Añs ad Benedíctus et ad Magnificat, et Orationibus.

Si infra Octavam occurrat Festum ix. Lectionum, transfertur post Octavam. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit commem.

FERIA SECUNDA.

V. Spíritus Dñi replévit orbem terrárum, allelúia. R. Et hoc quod cóninet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. Bened. Evangélica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lécitio i. Cap. iii. d.

IN illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

Trañatu xii. in Joannem, sub fine.

QUANTUM in mé dico est, sanáre venit aegrótum. Ipse se intérimít, qui praecepta mé dici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te júdicáberis. Et quid dicam, júdicáberis? Vide quid ait : Qui credit in eum, non júdicá tur. Qui autem non credit, quid dictúrum sperábas, nisi, júdicá tur? Quod

addit : Jam, inquit, judicatus est : nondum apparuit iudicium, et jam factum est iudicium.

R. Jam non dicam vos servos, sed amicos meos; quia omnia cognovistis, quae operatus sum in medio vestri, alleluia : * Accipite Spiritum sanctum in vobis Paraclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, alleluia. *V.* Vos amici mei estis, si feceritis quae ego praecipio vobis.—Accipite. *Bened.* Divinum auxilium.

Lectio ii.

NOVIT enim Dominus, qui sunt ejus : novit qui permaneant ad coronam, qui permaneant ad flammam. Novit in area sua triticum, novit et paleam : novit segetem, novit et zizania. Jam judicatus est, qui non credit. Quare judicatus ? Quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei. Hoc est autem iudicium : quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem : erant enim mala opera eorum. Fratres mei, quorum opera bona invenit Dominus ? nullorum. Omnia opera mala invenit. Quomodo ergo quidam fecerunt veritatem, et venerunt ad lucem ? Et hoc enim sequitur : Qui autem facit veritatem, venit ad lucem.

R. Spiritus sanctus procedens a throno, Apostolorum pectora invisibiliter penetravit novo sanctificationis signo : * Ut in ore eorum omnium genera nascerentur linguarum, alleluia. *V.* Advenit ignis divinus, non comburens, sed illuminans, et tribuit eis charismatum dona.—Ut in ore. Gloria Patri. Ut in ore. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio iii.

SED dilexerunt, inquit, tenebras magis quam lucem. Ibi posuit vim. Multi enim dilexerunt peccata sua, multi confessi sunt peccata sua : quia qui confitetur peccata sua, et accusat peccata sua ; jam cum Deo facit. Accusat Deus peccata tua : si et tu accusas, conjungeris Deo. Quasi duae res sunt, homo, et peccator. Quod audis, homo, Deus fecit : quod audis, peccator, ipse homo fecit. Dele quod fecisti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet ut oderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem coeperit tibi displicere quod fecisti, inde incipiunt bona opera tua, quia accusas mala opera tua. Initium operum bonorum confessio est operum malorum.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añã. Sic Deus diléxit mundum, ut Filium suum unigénitum daret; ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum, ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dñm... in unitate ejúsdem.

Ad Magnif. Añã. Si quis diligit me, sermónem meum servábit : et Pater meus diligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúia.

Oratio ut supra.

FERIA TERTIA.

V. Spíritus Paráclitus, allelúia. R. Docébit vos ómnia, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. Benedicção. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. x.

IN illo témpore : Dixit Jesus Phariseis : Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovile óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tractatu xlv. in Joánnem, post initium.

DOMINUS de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovile, similitúdinem propósuit in hodiérna lectiõe. Dicant ergo Pagáni : Bene vivimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuique prodéssse bene vivere, ut detur illi semper vivere : nam cui non datur semper vivere, quid prodest bene vivere? Quia nec bene vivere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel caecitate nésciunt, vel inflatiõe contémnunt. Non est autem cuiquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnoscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovile.

R. Apparuerunt Apóstolis dispertítæ linguae tamquam ignis, allelúia : * Sedítque supra singulos eorum Spíritus sanctus, allelúia, allelúia. V. Et coeperunt loqui variis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis.—Sedítque. Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

QUÆRUNT ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére

hominibus, ut bene vivant, et Christiani non sint. Per aliam partem volunt ascendere, rapere, et occidere; non ut bonus pastor, conservare atque salvare. Fuerunt ergo quidam philosophi de virtutibus et vitiis subtilia multa tractantes, dividentes, definiētes, ratiocinationes acutissimas concludentes, libros implentes, suam sapientiam buccis crepantibus ventulantes, qui etiam dicere auderent hominibus: Nos sequimini, sectam nostram tenete, si vultis beate vivere. Sed non intrabant per ostium: perdere volebant, mactare, et occidere.

R. Loquebantur variis linguis Apostoli magnalia Dei, Prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, allelúia.

V. Repleti sunt omnes Spiritu sancto, et coeperunt loqui.—Prout. Glória Patri. Prout. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iii.

QUID de istis dicam? Ecce ipsi Pharisei legēbant, et in eo quod legēbant, Christum sonābant, venturum sperābant, et praesentem non agnoscebant. Jactābant se etiam ipsi inter Vidētes, hoc est inter sapiētes, et negābant Christum, et non intrābant per ostium. Ergo et ipsi,

si quos forte sedūcerent, mactādos et occidēdos, non liberādos sedūcerent. Et hos dimittāmus: videāmus illos, si forte ipsi intrant per ostium, qui ipsius Christi nōmine gloriāntur. Innumerābiles enim sunt, qui se vidētes non solum jactant, sed a Christo illuminātos vidēri volunt: sunt autem haerētici.

Te Deum laudāmus. 19.

Ad Bened. Añā. Ego sum ostium, dicit Dōminus: per me si quis introferit, salvabitur, et pascua invēniet, allelúia.

Oratio.

AD SIT nobis, quaesumus Dōmine, virtus Sp̄ritus sancti: quae et corda nostra clemēter expūrget, et ab omnibus tueatur adversis. Per Dñm... in unitate ejusdem Sp̄ritus sancti.

Ad Magnif. Añā. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis, allelúia.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

V. Repleti sunt omnes Sp̄ritu sancto, allelúia. R. Et coeperunt loqui, allelúia.

Pater noster. Absolutio. A vñculis. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secūndum Joānnem.

Lectio i. Cap. vi. c.

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis Judaeorum : Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum. Etréliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tr. xxvi. in Joān. post init.

OLI cogitare te invitum trahi : trahitur animus et amore. Nec timere debemus, ne ab hominibus, qui verba perpēdunt, et a rebus maxime divinis intelligēdis longe remoti sunt, in hoc Scripturarum sanctarum Evangelico verbo forsitan reprehēdamur, et dicatur nobis : Quomodo voluntate credo, si trahor? Ego dico : Parum est voluntate, etiam voluntate traheris. Quid est, trahi voluntate? Delectare in Domino : et dabit tibi petitiones cordis tui. Est quaedam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille coelestis. Porro si Poetae dicere licuit : Trahit sua quemque voluptas : non necessitas, sed voluptas ; non obligatio, sed delectatio : quanto fortius nos dicere debemus, trahi hominem ad Christum, qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur ju-

stitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An vero habent corporis sensus voluptates suas, et animus deseritur a voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, unde dicitur : Filii autem hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt : Inebriabuntur ab ubertate domus tuae, et torrente voluptatis tuae potabis eos : Quoniam apud te est fons vitae, et in lumine tuo videbimus lumen?

R. Disciplinam et sapientiam docuit eos Dominus, alleluia : firmavit in illis gratiam Spiritus sui, * Et intellectu : implevit corda eorum, alleluia. **V.** Repentino namque sonitu Spiritus sanctus super eos venit. — Et intellectu. **Bened.** Divinum auxilium.

Lectio ii.

DA amantem, et sentit quod dico : da desiderantem, da esurientem, da in ista solitudine peregrinantem, atque sitiētem, et fontem aeternae patriae suspirantem : da talem, et scit quid dicam. Si autem frigidus loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui invicem murmurabant. Pater, inquit, quem traxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem traxerit, cum ipse Christus trahat?

Quare voluit dicere, Pater quem traxerit? Si trahendi sumus, ab illo trahamur, cui dicit quaedam, quae diligit: Post odorem unguentorum tuorum curremus. Sed quid intelligi voluit, advertamus, fratres, et, quantum possumus, capiamus. Trahit Pater ad Filium eos, qui propterea credunt in Filium, quia eum cogitant Patrem habere Deum. Deus enim Pater aequalem sibi genuit Filium: et qui cogitat, atque in fide sua sentit et ruminat, aequalem esse Patri eum, in quem credidit, ipsum trahit Pater ad Filium.

R. Ite in universum orbem, et praedicite Evangelium, alleluia: * Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit, alleluia, alleluia, alleluia. **V.** In nomine meo daemonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent.—Qui. Gloria Patri. Qui. Bened. Ad societatem.

LECTIO III.

ARIUS credidit creaturam, non eum traxit Pater: quia non considerat Patrem, qui Filium non credit aequalem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis, haeretice? quid loqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater, non enim

intellexisti Patrem, cujus Filium negas. Aliud cogitas, non est ipse Filius: nec a Patre traheris, nec ad Filium traheris. Aliud est enim Filius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Patrem trahit. Quem traxit Pater? Illum, qui dicit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Ramum viridem ostendis ovi, et trahis illam. Noces puero demonstrantur, et trahitur: et quod currit, trahitur, amando trahitur, sine laesione corporis trahitur, cordis vinculo trahitur. Si ergo ista, quae inter delicias et voluptates terrenas revelantur amantibus, trahunt, quoniam verum est: Trahit sua quemque voluptas; non trahit revelatus Christus a Patre? Quid enim fortius desiderat anima, quam veritatem?

Te Deum laudamus. 19.
Ad Bened. Aññ. Ego sum panis vivus,* dicit Dominus, qui de coelo descendi, alleluia, alleluia.

Oratio.

MENTES nostras, quaesumus Domine, Paráclitus, qui a te procedit, illuminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem. Qui tecum vivit et regnat in unitate

eiusdem Spiritus sancti Deus.

Ad Magnificat, *Ana.* Ego sum panis vivus, qui de coelo descendi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum : et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia.

FERIA QUINTA.

V. Spiritus Domini replebit orbem terrarum, allelúia. *R.* Et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* Exaudi, Dñe. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. *Cap. ix.*

IN illo tempore : Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem et potestatem super omnia daemónia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 6. in cap. ix. Lucae.

QUALIS debeat esse qui evangelizat regnum Dei, praeceptis evangelicis designatur : ut sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecunia, hoc est, subsidii saecularis adminicula non

requrens, fideque tutus, putet sibi quo minus ea requirat, magis posse suppetere. Quae possunt, qui volunt, ad eum derivare tractatum, ut spiritale tantummodo locus iste formare videatur affectum : qui velut indumentum quoddam videatur corporis exuisse, non solum potestate rejecta, contemptisque divitiis, sed etiam carnis ipsius illecebris abdicatis. Quibus primo omnium datur pacis atque constantiae generale mandatum, ut pacem ferant, constantiam servent, hospitalis necessitudinis iura custodiant : alienum a praedicatore regni coelestis astruens cursitare per domos, et inviolabilis hospitii iura mutare.

R. Advenit ignis divinus, non comburens, sed illuminans ; non consumens, sed lucens : et invenit corda discipulorum receptacula munda : Et tribuit eis charismatum dona, allelúia, allelúia. *V.* Invenit eos concordes charitate, et collustravit eos inundans gratia Deitatis.—Et tribuit eis, *Bened.* Divinum auxilium,

Lectio ii.

SED ut hospitii gratia deferenda censetur : ita etiam, si non recipiantur, excutiendum pulverem, et egrediendum de

civitáte mandátur. Quo non mediocris boni remuneratio docétur hospítii : ut non solum pacem tribuamus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbra delicta levitátis, receptis Apostólicæ prædicationis vestigiis auferántur. Nec otiose secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur : ut mutándi hospítii, necessitudínisque violándæ causa non suppetat. Non tamen eadem cáutio receptóri mandátur hospítii : ne, dum hospes eligitur, hospitálitas ipsa minuátur.

R. Spiritus sanctus replevit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuerunt illis dispersitæ linguae, tamquam ignis, seditque supra singulos eorum : * Et repleti sunt omnes Spíritu sancto, et coeperunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia, allelúia. V. Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judaeórum, sonus repénite de coelo venit super eos. — Et repleti. Glória Patri. Et repleti. Bened. Ad societátem.

Lectio iii.

SED haec, ut secúndum litteram de hospítii religióne venerábilis

est forma præcépti ; ita étiam de mystério senténtia coeléstis arridet. Etenim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videámus igitur, ne forte Ecclesiá præferénda designétur, et Christus. Quae enim dignior domus Apostólicæ prædicationis ingressu, quam sancta Ecclesiá ? Aut quis præferendus magis ómnibus vidétur esse, quam Christus, qui pedes suis lavare consuévít hospítibus : et quoscúmque sua receperit domo, pollútis non patiátur habitare vestigiis : sed maculosos licet vitae prióris, in réliquum tamen dignétur mundare processus ? Hic est igitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutare. Cui bene dicitur : Dómine, ad quem ibimus ? verba vitae aetérnae habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Benedictus, *Ant.* Convocátis * Jesus duódecim discipulis suis, dedit illis virtútem et potestatem super ómnia daemónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicare regnum Dei, et sanare infirmos, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti : da nobis in eodem

Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus sancti.

Ad Magnificat, Añs. Spiritus* qui a Patre procedit, alleluia: ille me clarificabit, alleluia, alleluia.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

V. Spiritus Paráclitus, alleluia. R. Docébit vos omnia, alleluia.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. v. d.

IN illo tempore: Factum est in una die, et Jesus sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes, et legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilaeae, et Judaeae, et Jerusalem: et virtus Domini erat ad sanandum eos. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Lib. 5. in cap. v. Lucae, post initium.

EON otiosa hujus paralytici, nec angusta medicina est quando Dominus et orasse praemittitur: non utique propter suffragium, sed propter ex-

emplum. Imitandi enim specimen dedit, non precandi ambitum requisivit. Et convenientibus ex omni Galilaea, et Judaea, et Jerusalem legis doctoribus, inter caeterorum remedia debilium, paralytici istius medicina describitur. Primum omnium quod ante diximus, unusquisque aeger petendae precatores salutis debet adhibere; per quos nostrae vitae compago resoluta, actuumque nostrorum clauda vestigia, verbi coelestis remedio reformentur.

R. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, et posui vos. Ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat, alleluia, alleluia. V. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.—Ut eatis. Bened. Divinum auxilium.

Lectio ii.

SINT igitur aliqui monitores mentis, qui animum hominis, quamvis exterioris corporis debilitate torpentem, ad superiora erigant. Quorum rursus adminiculis et attollere et humiliare se facili ante Jesum locetur, Dominico videtur dignus aspectu. Humilitatem enim respicit Dominus: quia respexit humilitatem ancillae suae. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. Magnus

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 4. in. c. iv. Luc. sub fin.

IDE clementiam
Dómini Salvató-
ris: nec indigna-
tione commótus,
nec scelere offensus, nec
injúria violátus Judaeam
déserit: quin étiam imme-
mor injúriae, memor ele-
méntiae, nunc docéndo,
nunc liberándo, nunc sa-
nándo, infidae plebis corda
demúlcet. Et bene sanctus
Lucas virum ab spíritu
nequítiae liberátum ante
praemísit, et subdit féminae
sanitatem. Utrúmque enim
sexum Dóminus curáturus
advénérat: sed prior sanári
debuit, qui prior creatus est;
nec praetermitti illa, quae
mobilitate magis ánimí,
quam pravitáte peccáve-
rat.

R. Repléti sunt omnes
Spíritu sancto, et coepérunt
loqui, prout Spíritus sanctus
dabat éloqui illis: Et con-
vénit multitúdo dicéntium,
allelúia. V. Loquebántur
váriis linguis Apóstoli ma-
gnália Dei.—Et convénit.
Benedictio. Divinum auxí-
lium.

Lectio ii.

SABBATO medicí-
nae Domínicae ópera
coepta significat, ut inde
nova creatúra coeperit, ubi
vetus creatúra ante desívit:

nec sub lege esse Dei fílium,
sed supra legem in ipso
principio designáret: nec
solví legem, sed impléri.
Neque enim per legem, sed
verbo factus est mundus,
sicut légimus: Verbo Dñi
coeli firmáti sunt. Non sól-
vitur ergo lex, sed implétur:
ut fiat renovátio hóminis
jam labéntis. Unde et Apó-
stolus ait: Expoliántes vos
vétèrem hóminem, induíte
novum, qui secúndum De-
um creatus est.

R. Jam non dicam vos
servos, sed amícos meos:
quia ómnia cognovístis,
quae operátus sum in mé-
dio vestri, allelúia: Accí-
pite Spíritum sanctum in
vobis Paráclitum: ille est,
quem Pater mittet vobis,
allelúia. V. Vos amíci mei
estis, si fecérítis quae ego
praecipio vobis.—Accípi-
te Spíritum. Glória Patri.
Accipite Spíritum. Bened.
Ad societátem.

Lectio iii.

ET bene sábbato coe-
pit, ut ipsum se
osténderet Creatórem, qui
ópera opéribus intéxeret,
et prosequerétur opus, quod
ipse jam coeperat: ut si
domum faber renováre dis-
pónat, non a fundaméntis,
sed a culmínibus incipit
sólvere vetustátem. Itaque
ibi prius manum ádmovet,
ubi ante desíerat: deínde

a minoribus incipit, ut ad
 majora perveniat. Liberare
 a daemone et homines, sed
 in verbo Dei possunt: resur-
 rectionem mortuis impera-
 re, divinae solius est po-
 testatis. Fortassis etiam in
 typo mulieris illius socrus
 Simonis et Andreae, variis
 criminum febribus caro no-
 stra languebat, et diversarum
 cupiditatum immodicis
 aestuabat illecebris. Nec
 minorem febrem amoris
 esse dixerim, quam caloris.
 Itaque illa animum, haec
 corpus inflamat. Febris
 enim nostra, avaritia est:
 febris nostra, libido est:
 febris nostra, luxuria est:

febris nostra, ambitio est:
 febris nostra, iracundia est.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añña. Caritas
 Dei * diffusa est in cordibus
 nostris, per inhabitantem
 Spiritum ejus in nobis, alle-
 lúia.

Oratio.

QUENTIBUS nostris,
 quaesumus Domine,
 Spiritum sanctum benignus
 infunde: cujus et sapientia
 conditi sumus, et providen-
 tia gubernamur. Per Domi-
 num... in unitate ejusdem.

Post Nonam celebrata
 Missa terminatur tempus
 Paschale.

civitáte cõmmorans, sapiëntia et móribus studiõsae juventúti praelucéret. Cum autem in sacello ejúsdem Epíscopi, ipso cum aliis adstante, primum Deo Sacrum offerret, coelésti favóre méruít recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in pectore crux rúbei et caerúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis apparuit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndum ab infidélibus captivos destinári.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v.

Q UO vero matúrius in re tanti moménti procederet, in solitúdinem secessit, ibique divíno nutu factum est, ut Felicem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnum in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stú-

dio exércuit. Cõtingit autem, ut dum secum de rebus divinis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accesserit, crucem inter cõrnua gerens, rúbei et caerúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam : et exinde fervéntius oratióne incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficisci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro redimédis captívis institutióne impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benigne accéptis, dum secum de re propósita delibérat, in festo sanctae Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solénnia, ad sacrae Hóstiae elevatióne, Angelus eicándida veste, cruce bicolori, spécie rediméntis captivos apparuit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem sanctíssimae Trinitátis Redemptiõnis Captivórum vocári jussit, ejúsque professoribus albas vestes cum cruce rúbei et caerúlei colóris prae-buit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

SIC stabilito Ordine, sancti Fundatores in Galliam redierunt, primoque coenobio Cervi frigidi in dioecesi Meldensi constructo, ad ejus regimen Felix remansit, et Joannes Romam cum aliquot sociis reversus est, ubi Innocentius domum, Ecclesiam, et hospitale sancti Thomae de Formis in monte Coelio eis donavit, cum multis redditibus et possessionibus. Datis quoque litteris ad Miramolinum regem Marróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoatum fuit. Tum ad Hispanias, sub jugo Saracenorum magna ex parte oppressas, Joannes profectus est, Regumque, Principum, atque aliorum fidelium animos ad captivorum et pauperum commiserationem commovit. Monasteria aedificavit, hospitalia erexit, magnoque lucro animarum plures captivos redemit. Romam tandem reversus, sanctisque operibus incumbens, assiduis laboribus attritus, et morbo confectus, ardentissimo Dei et proximi amore exaestuans, ad extremum devenit. Quare fratribus convocatis, eisque ad opus redemptionis coelitus praemonstratum efficaciter cohortatis, obdormivit in

Dño sexto décimo Kalendas Januarii, anno salutis millesimo ducentésimo décimo tertio; ejusque corpus in ipsa Ecclesia sancti Thomae de Formis condigno honore tumulatum fuit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam:

Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium: Sint lumbi vestri praecincti, de Comuni Confessoris non Pontificis. civ.

Nona Lectio legitur de Homilia Ferae occurrentis; et de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis commem. Ferae, ac S. Apolloniae Virginis et Martyris.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniae,
Virginis et Martyris.

Añã. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

V. Specie tua, et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

Oratio.

DEUS, qui inter caetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti : concede propitius ; ut qui beatae Apolloniae Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

In Laudibus, Añña. Simile est regnum coelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

DIE X. FEBRUARII.

In festo S. Scholasticae, Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginis. cxv. praetersequentia.

Oratio.

DEUS, qui animam beatae Virginis tuae Scholasticae ad ostendendam innocentiae viam in columbae specie coelum penetrare fecisti : da nobis ejus meritis et precibus ita innocentem vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Deinde fit comm. Feriae.

Lectiones primi Noct., De Virginitate, ut in Communi. cxxi.

In secundo Nocturno.

Ex libro secundo Dialogorum S. Gregorii Papae.

Lectio iv. Cap. xxxiii.

SCHOLASTICA venerabilis Patris Benedicti soror, omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat, ad quam vir Dei non longe extra januam in possessione monasterii descenderet. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus sacrisque colloquiis ducens, incumbensque jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, et inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis femina, soror ejus, eum rogavit, dicens : Quaeso te, ut ista nocte me non deseras, ut usque mane de coelestis vitae gaudiis loquamur. Cui iller respondit : Quid est quod loqueris soror ? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta vero erat coeli serenitas, ut nulla in aere nubes appareret. Sanctimonialis autem femina, cum verba fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit, et

caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogátúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviae erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres qui cum eo áderant, extra locilimen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. V. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prósperé procéde, et regna.—Et dedúcet.

Lectio v.

SANCTIMONIALIS quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratióem inundátio illa secúta est : sed tanta fuit conveniéntia oratióis et inundatióis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret : quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos, atque ingéntis plúviae inundatióem, videns se ad monastérium non posse remeáre, coepit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi

omnípotens Deus, soror : quid est quod fecísti ? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te, et audíre me nolúisti : rogávi Deum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitae collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

R. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem : Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiae. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.—Proptérea.

Lectio vi.

CUMQUE die áltero eádem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum, ecce post tríduum in cella consistens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suae ánimam de corpore egréssam, in columbae spécie coeli secréta penetráre. Qui, tantae ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbítum fratribus denunciávit. Quos étiam prótinus misit,

ut ejus corpus ad monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxima ejus, Afferentur tibi in laetitia et exultatione. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno de Homilia in Evangelium: Simile erit regnum coelorum, de Communi. cxxviii.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriae, ac de ea fit commemoratio in Laudibus et in secundis Vesperis.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Valentini,
Presbyteri et Martyris.

Añña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum, Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus: ut qui beati Valentini

Martyris tui natalitia colimus, a cunctis malis immimentibus, ejus intercessionem liberemur. Per Dominum.

In Laudibus, Añña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

V. Justus ut palma florabit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

DIE XV. FEBRUARII.

SS. Faustini et Jovitae,
Martyrum.

Añña. Istorum est enim regnum coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino, et exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Faustini et Jovitae solemnitate laetificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dñum.

In Laudibus, Añña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exultabunt Sancti in glória. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

DIE XVIII. FEBRUAR.

S. Simeonis,

Episcopi et Martyris.

*Añā. Iste sanctus. V. Gló-
ria et honóre. 493.*

Oratio.

INFIRMITATEM
nostram respice, omni-
potens Deus : et quia
pondus propriæ actionis
gravat, beati Simeonis, Már-
tyris tui atque Pontificis
intercessio gloriósanos pró-
tegit. Per Dóminum.

*In Laudibus. Añā. Qui
odit. V. Justus ut palma.*

DIE XXII. FEBRUARII.

*In cathedra S. Petri
Antiochiæ. Duplex.*

AD VESPERAS.

*Añā. Ecce sacerdos ma-
gnus, cum reliquis de Lau-
dibus. 498. Psalm. Dixit
Dóminus, cum reliquis ut in
Communi Apostolorum. i.
Capitulum. Eccli. xlv. c.*

CCEsacerdos ma-
gnus, qui in dié-
bus suis placuit
Deo, et inventus
est justus : et in témpore
iracundiæ factus est recon-
ciliatio.

Hymnus.

QUODCUMQUE in
orbe nexibus revín-
xeris,
Erit revinctum, Petre, in
arce siderum :

Et quod resólvit hic poté-
stas trádita,
Erit solútum coeli in alto
vértice :

In fine mundi judicábis sac-
culum.

Patri perénne sit per
aevum glória,

Tibique laudes concinámus
inclýtas,

Ætérne Nate ; sit, supérne
Spiritus,

Honor tibi decúsque : san-
cta júgiter

Laudétur omne Trínitas
per saeculum. Amen.

*V. Tu es Petrus. R. Et
super hanc petram aedificá-
bo Ecclesiám meam.*

*Ad Magnif. Añā. Tu es
pastor óvium, princeps Apo-
stolorum, tibi tráditæ sunt
claves regni coelorum.*

Oratio.

DEUS, qui beato Petro
Apóstolo tuo, collá-
tis clávis regni coeléstis,
ligándi atque solvéndi Pon-
tificium tradidisti : concé-
de, ut intercessiónis ejus
auxilio, a peccatórum no-
strórum nexibus liberémur :
Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitáte Spíri-
tus sancti Deus.

Deinde fit commemora-
tio S. Pauli ante alias quas-
cúmque commemorationes,
etiam Festi Duplicis, aut
Dominicæ. Quod etiam ser-
vatur in commem. S. Petri,
quæ fit in Festis S. Pauli.

Añā. Sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis, et Doctór Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

V. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. R. Praedicátor veritátis in univérso mundo

Oratio.

DEUS, qui multitudinem Géntium beáti Pauli Apóstoli praedicatiónē docuisti : da nobis quaesumus ; ut cujus commemoratiónē cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde de Feria occurr.

AD MATUTINUM.

Invitator. Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum : Tibi trádedit Deus claves regni coelórum. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Quodcúmque, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Añā. Beátus vir, cum aliis Añis, Psalmis et Versiculis, de Communi Confessoris Pontificis. Ixxiv.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap i.

ETRUS, Apóstolus Jesu Christi, eléctis advenis dispersiónis Pontí, Galátiae, Cappadóciae, Asiae, et Bithyniae, secúndū

praesciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónē Spiritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sanguinis Jesu Christi : grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiasuam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptibilem, et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodímmini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam principem te constituí, Et claves regni coelórum trádidi tibi. R. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis : et quodcúmque solveris super terram, erit solútum et in coelis.—Et claves.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet constrictári in váriis tentatiónibus, ut probátio vestrae fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem et glóriam, et honorē, in revelatiónē Jesu Christi :

quem cum non vidéritis, diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : crédentes autem exultábitis laetítia inenarrábili et gloriificáta : reportántes finem fidei vestrae, salútem animárum.

R. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas. *Dómine*, tu nosti, quia amo te, *Et* animam meam pono pro te. *V.* Si oportúerit me mori tecum, non te negábo.—*Et* ánimam.

Lectio iii.

DE qua salúte exquirunt atque scrutáti sunt Prophétae, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : praeúntians eas, quae in Christo sunt passiones, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibi metípsis, vobis autem ministrábant ea, quae nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de coelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam, et portae inferi non praevalébunt advérsus eam : * *Et* tibi dabo claves regni coelórum. *V.* Quodcúmque ligáveris su-

per terram, erit ligátum et in coelis : et quodcúmque solvéris super terram, erit solútum et in coelis.—*Et* tibi. Glória Patri. *Et* tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermone xv. de Sanctis.

Lectio iv.

INSTITUTIO solemnitátishodiérnae a senióribus nostris Cathedrae nomen accépit, ideo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cathedram suscepisse referátur. Recte ergo Ecclesiae natálem sedis illius colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscepit, dicente Dño : Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam.

R. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi tradidit Deus ómnia regna mundi : * *Et* ideo tibi traditae sunt claves regni coelórum. *V.* Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis : et quodcúmque solvéris super terram, erit solútum et in coelis.—*Et* ideo.

Lectio v.

PETRUM itaque fundamentum Ecclesiae Dóminus nominávit : et ideo digne fundamentum.

hoc Ecclesia colit, supra quod Ecclesiastici aedificii altitudo consurgit. Unde convenienter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exaltent eum in Ecclesia plebis, et in cathedra seniorum laudent eum. Benedictus Deus, qui beatum Petrum Apostolum in Ecclesia exaltari praecepit: quia dignum est, ut fundamentum hoc in Ecclesia honoretur, per quod ad coelum conscenditur.

✠. Ego pro te rogavi, Petre, ut non deficiat fides tua: Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. ✠. Caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est.— Et tu.

Lectio vi.

QUOD natalis ergo Cathedrae hodie colitur, sacerdotale honoratur officium. Sibi hoc Ecclesiae invicem praestant, quia tanto necesse plus habet Ecclesia dignitatis, quanto sacerdotale officium plus honoris. Cum solemnitatem hanc Ecclesiae merito religiosa observatio introduxerit, miror, cur apud quosdam infideles hodie tam perniciosus error increverit, ut super tumulos defunctorum cibos et vina conferant, quasi egressae de corporibus animae carnales cibos requirant.

✠. Petre, amas me? tu scis, Domine, quia amo te. ✠. Pasce oves meas. ✠. Simon Joannis diligis me plus his? Tu scis, Domine, quia amo te.—Pasce. Gloria Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xvi. b.

IN illo tempore: venit Jesus in partes Caesareae Philippi, et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papae.

Serm. iii. in anniversario assumptionis suae, post initium.

POSTOLOS Dominus, quid de se homines opinentur, interrogat: et tamdiu sermo respondendum communis est, quamdiu humanae intelligentiae ambiguitas explicatur. At ubi quid habeat sensus discipulorum exigitur, primus est in Domini confessione, qui primus est in Apostolica dignitate. Qui cum dixisset: Tu es Christus Filius Dei vivi: respondit ei Jesus: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Id est, ideo beatus es, quia

Pater meus te dócuit : nec terréna opinio te feféllit, sed inspiratio coeléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

Ry. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis ? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi.* Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiám meam. V. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis.—Et ego.

Lectio viii.

ET ego, inquit, dico tibi: hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excellentiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis angularis, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum, praeter quod nemo potest aliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut, quae mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram aedificábo Ecclésiám meam, et portae inferi non praevalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit,

fortitúdinem aetérnum extruam templum et Ecclésiá meae coelo inserénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

Ry. Elégit te Dñus sacerdotem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

V. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua.—Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Nona lectio erit de Homilia Feriae occurrentis, cum commemor. de ea.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Eccesacerdos magnus,* qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus. Psal. Dóminus regnávit, cum reliquis. 20.

2. Non est invéntus * similis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurádo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei, benedicite Dóminum: servi Dómini, hymnum dicite Deo.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. xlv. c.*

ECCE sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

BEATE Pastor Petre,
clemens accipe
Voces precantum, crimi-
numque vincula
Verbo resolve, cui potestas
tradita

Aperire terris coelum, apertum claudere.

Sit Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unitate, quae gubernat omnia,

Per universa aeternitatis saecula. Amen.

V. Exaltem eum in Ecclesia plebis. *R.* Et in cathedra seniorum laudent eum.

Ad Bened., Añ. Quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in coelis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in coelis, dicit Dominus Simoni Petro.

Oratio.

DEUS, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus regni coelestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti: concede; ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra in primis Vesperis.

Postea Feriae occurrunt.
Ad Horas, omnia de Comm. Conf. Pont. lxxxiv.

AD VESPERAS.

Añ. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus. *Ps.* Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi, *Ps.* Mememento, Domine, David. 148.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis.

V. Elégit te Dominus sacerdotem sibi. *R.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Magnif., Añ. Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad coelestia regna gloriosus migravit.

Oratio. Deus, qui beato Petro, ut supra.

Deinde fit comm. S. Pauli, ut supra in primis Vesperis, S. Petri Damiani, ac Feriae.

DIE XXIII. FEBRUAR.

In festo S. Petri Damiani, Episc., Conf. et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. lxxiii, praetersequent.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, *Añ.* O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Petre, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. *R.* Stulam gloriae induit eum.

Oratio.

QUONCEDE nos, quæsumus omnipotens Deus, beati Petri Confessoris tui atque Pontificis mōnita et exēpla sectāri; ut per terrēstriū rerum contēptum aeterna gāudia consequāmur. Per Dōminum.

Deinde fit comm. Feriae.

Lectiones primi Nocturni
Fidēlis sermo. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ETRUS, Ravēnae honēstis parēntibus natus, adhuc lactens a matre, numerosae prolis pertaesa, abjicitur, sed domesticæ mulieris ōpera semivivus excēptus ac recreātus, genitrici ad humanitatis sensum revocatæ redditur. Utrōque orbātus parēnte, tamquam vile mancipium sub āspera fratris tutelā duram servitūtem exērcuit. Religiónis in Deum, ac pietātis erga patrem egrēgium tunc spēcimen dedit; invēntum siquidem forte nummum non propriæ inēdiæ sublevāndæ, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiatiōnem offēret, erogāvit. A Damiāno fratre, a quo, uti fertur, cognomēntum accēpit, benīgne recēptus, ejus cura lītteris eruditur, in

quibus brevi tantum profēcit, ut magistris admiratiōni esset. Quum autem liberalibus sciētiis florēret et nōmine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus ratiōni sūbderet sub mōlibus vēstibus cilicium adhībuit; jejūniis, vigiliis, et oratiōnibus solērtē insīstēns. Calēnte juvēnta dum carnis stimulis ācriter urgēretur, insultāntium libidinum faces rigēntibus flūvii mersus aquis noctū extingūēbat; tum venerabilia quæquæ loca obire, totūque Psaltērium recitāre consueverat. Ope assīdua pāuperes levābat, quibus frequēter pastis convīvio, propriis ipse mānibus ministrābat.

R. Invēni David servum meum, ōleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliābitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitātis non nocēbit ei.—Manus.

Lectio v.

PERFICIENDÆ magis vitæ causa in Avellanēsi Eugubinae Dioecēsis coenōbio, Ordini Monachōrum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ a beato Ludūlpho, sancti Romuāldi discipulo, fundāto, nomen dedit. Non ita multo post in Monastērium Pomposiānum, mox in Coenōbium

sancti Vincéntii Petrae Pertúsae ab Abbáte suo missus, utrúmque asceté-
rium verbo sacro, praecláris
institutióibus, et móribus
excóluit. Ad suos revocátus,
post Praesidis óbitum Avel-
lanitárum famliae prae-
fíctur, quam, novis váriis in
locis extrúctis domiciliis,
et sanctíssimis institútis, ita
auxit, ut alter ejus Ordinis
parens, ac praecipuum or-
naméntum jure sit hábitus.
Salutárem Petri sollicitúdi-
nem ália quoque diversí
institúti coendóbia, Canoni-
córum convéntus, et pó-
puli sunt expérti. Urbináti
Dioecési non uno nómine
prófuit : Theuzóni Epíscopo
in causa gravíssima as-
sédit, ipsúmque in recte
administrádo Episcopátu
consilio et ópera juvit. Divi-
nórum contemplatióne, cór-
poris maceratióibus, cae-
terisque spectátæ sancti-
móniae exémpis excélluit.
His motus Stéphanus no-
nus Póntifex Máximus
eum licet invítum et relu-
ctántem Sanctae Románae
Ecclesiæ Cardinálem creá-
vit, et Ostiénsē Episcopum.
Quas Petrus dignitátes
splendidíssimis virtútibus,
et consentáneis Episcopáli
ministério opéribus gessit.

¶. Pósuí adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :
Manus enim mea auxiliábi-

tur ei. ¶. Inveni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

DIFFICILLIMO
témpace Románae
Ecclesiæ, summisque Pon-
tificibus doétrína, legatió-
nibus, aliisque susceptis
labóribus mirífice ádfuit.
Adversus Nicolaitárum et
Simoníacam haereses ad
mortem usque strénue de-
certávit. Hujúsmodi depúl-
sis malis, Mediolanénsem
Ecclesiæ Románae conci-
liávit. Benedícto, et Cada-
láo falsis Pontificibus fór-
titer réstitit : Henricum
quartum Germaniæ Re-
gem ab iníquo uxóris divó-
tio deterruit : Ravennátes
ad débíta Románo Pontifici
obséquia revocátos sacris
restítuit. Canónicos Velitér-
nos ad sanctióriis vitae leges
compósuit. In Provinciá
praesértim Urbináte vix
ulla fuit Episcopális Eccle-
sia, de qua Petrus non sit
beneméritus ; Eugubínam,
quam aliquándo crédito
hábit, multis levávit in-
cómodis : álias álibi,
quando opórtuit, perinde
curávit, ac suae essent tu-
telæ commissae. Cardina-
látu, et Episcopáli dignitáte
depósitis, nihil de pristina
juvádi próximos sedulitate
remisit. Jejúnium sextae
Feriae in honórem sanctae

Crucis Jesu Christi : horarias beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratórum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Favéntiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum, frequentí populórum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patrónum apud Deum delegérunt : Leo vero duodecimus Póntifex Máximus Officium Missámque in ejus honórem tamquam Confessoris Pontíficis, quae aliquibus in Dioecésibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregationis consúlto, áddita Doctóris qualitate, ad universam extendit Ecclesiám.

K. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium :

Vos estis sal terrae. xcii.

Nona Lectio erit de Homilia Ferae occurrent. cum commem. de ea in Laud.

Vesperae, si non sit bissextilis, de sequenti, cum commem. S. Petri et Ferae.

DIE XXIV. FEBRUARII vel XXV. anno bissextili.

In festo S. Mathiae,
Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum. i. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Mathiam Apostolorum tuórum collégio sociásti : tribue, quaesumus ; ut, ejus interventióne, tuae circa nos pietátis semper viscera sentiámus. Per Dñum.

Deinde fit commemorat. S. Petri Damiani, Añs. O Doctór, ut supra in pñmis Vesperis quoties non est bissextilis ; postea Ferae.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. i. c.

N diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit : (erat autem turba hóminum simul fere centum viginti.) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram,

quam praedixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortitus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspensus crepuit médius : et difflúsa sunt ómnia víscera ejus.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut columbae. V. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis.—Estóte.

Lección ii.

ET notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sanguínis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem qua assúptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. V. Et inveniétis réquiem animábus vestris.—Jugum enim.

Lección iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Barsabas, qui cognominátus est justus, et Mathiam. Etorántes dixerunt : Tu, Dñe, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo praevaricátus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

R. Dum stetéritis ante reges et praesides, nolite cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. V. Non enim vos estis, qui loquámini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis.—Dábitur enim. Glória Patri. Dábitur enim.

In secundo Nocturno, Lectiones de Expositione sancti Augustini Episcopi : Fundaménta ejus, ut in Comm. Apost. ii. loco. xix.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. xi. d.*

IN illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine coeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. x. de Verbis Domini.

VENITE ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quae faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit: Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quaerent forte, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed: Quoniam mitis sum, et humilis corde.

R7. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum.— Calicem.

Lectio viii.

AGNUS esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantam quisque vult, et disponit superimponere molem aedificii, quanto erit majus aedificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

R7. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam.— Quorum doctrina. Gloria Patri. Quorum doctrina.

Nona Lectio erit de Homilia Feriae occurrentis, cum commemorat. de ea.

Ad Laudes, et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum. xiv.

FESTA MARTII.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Casimiri, Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. xcv. præter ea quæ hic habentur.

Oratio.

DEUS, qui inter regâles delicias, et mundi illécebras, sanctum Casimîrum virtûte constantiæ roborâsti : quaesumus, ut ejus intercessiône fidèles tui terrêna despiciant, et ad coeléstia semper aspirent. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. Feriæ.

Postea S. Lucii Papæ et Martyris, Añæ. Iste sanctus pro lege Dei sui certâvit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundâtus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronâsti eum, Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Lúcii, Mátyris tui atque Pontificis, ánnua solemnitate lætificas : concede propítius ; ut ejus natalitia cólimus, de ejúsdem

etíam protectiône gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lect. Justus si morte præoccupâtus fúerit, de Communi Conf. non Pontificis. xcvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CASIMIRUS, patre Casimiro, matre Elisabéthâ Austriacâ, Polóniæ Régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilicio, et assiduís extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti molítiæ, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, prae fóribus templórum pronus in terra divínâ exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passiône assiduus, Missárum solémniis ádeo erecta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : Et dedit illi claritátem aetérnam. V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

CATHOLICAM promovere fidem sumópere stúduit, et Ruthe-

nórum schisma abolére : quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurarent. Erga páuperes et calamitatibus opprénos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illaesam, sub extrémó vitae término fórtiter assérui; dum gravi pressus infirmitate, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrevit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, Et ad portas paradisi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas.

Lectio vi.

CONSUMMATUS in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spiritum Deo réddidit, anno aetátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, praeterquam quod puélla defúncta vitam, caeci visum, claudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperáru: Lithuánis

exíguo número ad potentissimi hostis insperátam irruptionem trepidántibus in aere appárens, insignem tribuit victóriam. Quibus permótu Leo décimus eúdem Sanctórum catálogo adscripsit.

R. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam.* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coelésta regna.—Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri, de Communi Confess. non Pontificis. civ.

Nona Lectio de Homilia Feriae occurrentis, et de ea fit commemoratio.

Postea de S. Lucio, Añ. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio ut supra.

DIE VII. MARTIL

In festo S. Thomae de Aquino, Confess. et Ecclesiae Doct. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv.

DIE 6. MARTII.

IN FESTO

SS. PERPETUÆ ET FELICITATIS MM.

DUPLEX.

Omnia de Communi Martyrum non Virginum, præter sequentia.

Ad Magnificat et Benedictus, Añã. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sânguine Agni.

Glória et honóre coronásti eas, Dómine. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpetuæ et Felicitátis palmas incessábili devotíone venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre; humilibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lectiones. Confitebor. de Communi Virg. ij. loco. Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Perpetua et Felicitas, in persecutíone Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revo-

cato, Saturníno et Secundulo comprehénsæ sunt, et in tenebricosum cárcerem detrúsæ, quibus ultra adjúctus est Satyrus. Erant adhuc catechúmenæ, sed paulo post baptizátæ sunt. Paucis diebus interjéctis, e cárcere ad forum dedúctæ cum sóciis, post gloriósam confessionem, ab Hilarióne procurátore damnántur ad béstias. Inde hílares descéndunt ad cárcerem, ubi váriis visiónibus recreántur, et ad martyrii palmam accendúntur. Perpetuam, nec patris sénio confécti iterátæ preces et lácrymæ, nec erga filium infántem pendéntem ad úbera matérnus amor, nec supplicii atrócitys, a Christi fide dimovére unquam potuérunt.

Propter veritátem.

Lectio v.

Felicitas vero, instánte spectáculi die, cum octo jam menses prægnans esset, in magno erat luctu, ne differrétur : leges quippe vetábant prægnantes supplicio áffici. At précibus commártyrum acceleráto partu,

enixa est filiam. Cumque in partu laborans doleret, ait illi quidam de custodibus : Quæ sic modo dolens, quid facies, objecta bestiis? Cui illa : Modo ego patior : illic autem alius erit in me, qui patietur pro me, quia et ego pro illo passura sum.

R. Dilèxisti iustitiam.

Lectio vj.

IN amphitheatrum, toto inspectante populo, producuntur tandem generosæ mulieres, nonis Martii, ac primum flagellis cæduntur. Tunc a ferocissima vacca aliquandiu jactatæ, plagis concisæ et in terram elisæ sunt: demum cum sociis, qui a

variis bestiis vexati fuerant, gladiorum ictibus conficiuntur. Harum sanctarum Martyrum festum Pius decimus Pontifex maximus ad ritum duplicem pro universa Ecclesia evexit, ac diæi sextæ Martii adsignari mandavit. R. Fallax gratia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Simile est. de eodem Communi.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis.

Missæ. Me expectaverunt. de Communi non Virg. cum Orationibus ij. loco de pluribus Martyribus.

Concordant omnia cum Originali approbato, et ad Ecclesiam universam extenso, die 24 Augusti 1909.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis, die 31, iisdem mense et anno.

L. † S.

PH. DI FAVA, S. R. C. Substitutus.

IMPRIMATUR. Tornaci, die 5 Octobris 1909.

VICT. DUREZ. Vic. Gen.

praeter ea quae hic habentur.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Añsa. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Thoma, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Thomae Confessoris tui mira eruditione clarificas, et sancta operatione foecundas : da nobis, quaesumus, et quae docuit, intellectu conspiceret, et quae egit, imitatione complere. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio de Feria.

Postea SS. Martyrum Perpetuae et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus, Añsa. Istarum est enim regnum coelorum, quae contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Gloria et honore coronasti eas, Domine. R. Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Domine Deus noster, sanctarum Martyrum tuarum Perpetuae et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari : ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus

saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones Sapientiam omnium antiquorum, ut in Communi Doctorum. lxxxix.

In secundo Nocturno.

Leccio iv.

THOMAS, Landulpho comite Aquinate, et Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus, quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatis custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, jam adolescens Fratrum Praedicatorum ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joannis perducunt : ubi varie exagitatus, ut sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quae ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titione fugavit. Mox beatus juvenis flexis genibus ante signum crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est, sibi ab Angelis constringi lumbos, quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quae, ut eum a pio consilio removerent, in castrum

venerant, persuásit, ut contemptis curis saecularibus, ad exercitacionem coeléstis vitae se conférrent.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. *V.* Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.—Et.

Lectio v.

EMISSUS e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur : unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánnē Theutónico, Ordinis Praedicatorum Generali Magistro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíae ac theologiae óperam dedit : viginti quinque annos natus, magister est appellátus, publicéque philosophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post orationem. In difficultátibus locórum sacrae Scriptúrae, ad orationem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Reginaldo dicere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperisse, quam divinitus tráditum accepisse. Neápoli cum ad imáginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit : Bene scri-

psisti de me, Thoma, quam ergo mercédem accípies ? Cui ille : Non áliam, Dómine, nisi teípsum.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. *V.* Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas.

Lectio vi.

NULLUM fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentissime versátus. Collationes Patrum assidue pervolutábat : nec tamen a praedicatione divini verbi desistebat. Quod cum fáceret per Octávam Paschae in Basílica sancti Petri, mulserem, quae ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus et multítudine, et varietáte, et facilitáte explicándi res difficiles, ádeo excéllunt, ut ob eam causam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit ut honóres acciperet. Archiepiscopátum Neapolitánum, étiam deferente Cleménte quarto Pontífice, recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossae Novae in morbum incidit, ubi aegró-
tus Cántica canticórum

SANCTI THOMÆ AQUINATIS,

CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

PRÆCLARUM Christiāni orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir Thomas, Landulpho Cōmite Aquinate et Theodōra Neapolitana, nobilibus parēntibus natus, futuræ in Deiparam devotiōnis afflētum adhuc infāntulus ostēdit. Nam chārtulam ab eo invēntam, in qua salutatio Angēlica scripta erat, frustra adniténte nutrice, comprēssa manu vālide retinuit, et a matre per vim abrēptam, plorātu et gestu repētiit, ac mox redditam diglutivit. Quintum annum agens, mōnachis sancti Benedicti Cassinātibus custodiendus traditur. Inde Neāpolim studiōrum causa missus, jam adolēscens Fratrum Prædicatōrum Ordinem suscepit. Sed matre ac frātribus, id indigne ferēntibus, Lutētiā Parisiōrum mittitur, Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joānnis perducunt : ubi vārie exagitatus, ut sanctum propōsitum mutāret, mulierem etiā, quæ ad labefactādam ejus constantiam introducta fuerat, titiōne fugāvit. Mox

VERNA.

beatūs jūvenis, flexis gēnibus ante signum Crucis orans, ibique somno corrēptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos : quo ex tēpore omni pōstea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut cum a pio consilio removērent, in castrum vénérant, persuāsit, ut cōtēptis curis sacularibus, ad exercitatiōnem cōlēstis vitæ se cōfērent.

Lectio V.

MISSUS e castro per fenestram, Neāpolim reducitur : unde Romam, pōstea Parisium a fratre Joāne Theutōnico, Ordinis Prædicatōrum generāli Magistro, ductus, Albérto Magno doctōre, philosophiæ ac theologiæ opēram dedit. Viginti quinque annos natus, magister est appellātus, publicēque philosophos ac theōlogos summa cum laude est interpretātus. Nunquam se lectiōni aut scriptiōni dedit, nisi post oratiōnem. In difficultatibus locōrum sacrae Scripturæ, ad oratiōnem jejūnium adhibēbat. Quin etiā sodālī suo fratri Reginaldo dicere solēbat, quid-

quid sciret non tam studio aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapoli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audit: Bene scripsisti de me, Thoma: quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam, Domine, nisi teipsum. Collationes Patrum assidue pervolutabat; et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime versatus. Scripta ejus et multitudine, et varietate, et facilitate explicandi res difficiles adeo excellunt, ut uberrima atque incorrupta illius doctrina, cum revelatis veritatibus mire consentiens, aptissima sit ad omnium temporum errores pervincendos.

Lectio VI.

A SUMMO Pontifice Urbano Quarto Romam vocatus ejus jussu ecclesiasticum lucubravit officium in Corporis Christi solemnitate celebrandum; oblatos vero honores, et Neapolitanum Archiepiscopatum, etiam deferente Clemente Quarto, recusavit. A praedicatione divini verbi non desistebat; quod cum faceret per octavam Paschae in Basilica sancti Petri, mulierem, quae ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sanguinis liberavit.

Missus a beato Gregorio Décimo ad Concilium Lugdunense, in monasterio Fossae Novae in morbum incidit, ubi aegrotus Cantica Canticorum explanavit. Ibi dem obiit quinquagenarius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis Martii. Miraculis etiam mortuus claruit; quibus probatis, a Joanne Vigésimo secundo in Sanctorum numerum relatus est, anno millésimo trecentésimo vigésimo tertio; translato postea ejus corpore Tolosam, ex mandato beati Urbani Quinti. Cum sanctis angelicis spiritibus non minus innocentia quam ingenio comparatus, doctoris Angelici nomen jure est adeptus, eidem auctoritate sancti Pii Quinti confirmatum. Leo autem Décimus tertius, libentissime excipiens postulationes et vota omnium pene Sacrorum Antistitum Orbis Catholici, ad tot praecipue philosophicorum systematum a veritate aberrantium luem propulsandam, ad incrementa scientiarum, et communem humani generis utilitatem, Eum, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, per Apostolicas litteras coelestem Patrum Scholarum omnium Catholicarum declaravit et instituit.

explanavit. Ibidem obiit quinquagenarius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Martii. Miraculis et vivus et mortuus floruit. A Joanne vigésimo secundo in Sanctorum numerum relatus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tertio: cujus corpus postea, Urbano quinto summo Pontifice, Tolosam translatus est.

IX. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. X. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.— Quia, Gloria Patri, Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium: Vos estis sal terrae, de Communi Doctorum, xcii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Ferae occurrentis.

In Laudibus fit commemoratio Ferae et Sanctarum ut supra.

Vesperae a Capitulo de sequenti, commemor. praecedentis, et Ferae.

DIE VIII. MARTII.

In festo S. Joannis de Deo, Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, xcvi.

praeter ea quae hic assignantur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammam innoxium incedere fecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: praesta, ipsius suffragantibus meritis; ut igne caritatis tuae vitia nostra curentur, et remedia nobis aeterna proveniant. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Thomae, Aña. O Doctor, et Ferae.

In primo Nocturno, Lectio de libro Ecclesiastici: Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. cvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES de Deo, ex catholicis piisque parentibus in oppido Montis Majoris, juniore regni Lusitaniae natus, quam sublimiter in sortem Domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque aeris campani sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatis tempore non obscure praenuntiarent. A laxiori vivendi ratione, divina operante virtute, revocatus, magnae sanctitatis exhibere specimen coepit, et ob auditam

praedicationem verbi Dei sic ad meliorem se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitae rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sit attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis poenitentiae, sui que ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, a plerisque, ceu demens, graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Joannes coelesti charitate magis incensus, gemino atque amplo valetudinario ex piorem elemosynis in civitate Granatensi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova prole foecundavit Fratrum Hospitalitatis infirmis praeclaro animarum corporumque profectu inservientium, et longe lateque per orbem diffusorum.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio v.

PAUPERIBUS aegrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferabat, nulla re ad animae corporisque salu-

tem proficua deerat. Effusa quoque extra nosocomium charitate indigentibus mulieribus viduis, et praecipue virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam a proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cum autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus proslitit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos e fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammam, jam in immensum succrescentes, versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit, in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. *V.* Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum.—Et ad portas paradisi.

Lectio vi.

MULTIPLICI aspectu ritatum genere, demississima obedientia, ex-

tréma paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate mirifice excelluit, et lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiae Sacramentis rite sancteque refectus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus e lectulo surgens, ac provolutus in genua, manu et corde Christum Dñum e cruce pendentem perstringens, octavo Idus Martii anno millésimo quingentesimo quinquagesimo obiit in osculo Domini : quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, et in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota civitate inspectante, mirabiliter permansit, odorem mire fragrantem diffundens. Quem ante et post obitum plurimis miraculis clarum, Alexander octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : ingredi in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxii. d.

IN illo tempore : Accesserunt ad Jesum Pharisaei ; et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magister, quod est mandatum magnum in lege ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia lxxii. in Matth.

ADDUCAEIS confisus, Pharisaei rursus aggregantur ; cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt : et legis peritiam profitentem praemittunt, non discere, sed tentare cupientes ; ac ita interrogant : Quodnam primum mandatum in lege sit. Nam cum primum illud sit : Diliges Dñum Deum tuum : putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant : Quid igitur Christus ? Ut ostendat idcirco ad haec eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidiae livore tabescerent : Diliges, inquit, Dominum Deum tuum : hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem

simile huic : Dīlīges prōximū tuū sicut tēpsūm.

R. Iste est, qui ante Deū magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dōminū : * Ipse intercēdat pro peccātis omnium populōrum. *V.* Ecce homo sine querēla, verus Dei cultor, abstīnens se ab omni opere malo, et pēmanens in innocētia sua. — Ipse intercēdat.

Lectio viii.

QUAMOBREM simile est huic ? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursus munītur. Quicūque enim male agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Deinde sequitur : Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum : Radix omnium malorum avaritia est : quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et : Qui diligit me, mandata mea servabit : quorum caput et radix est : Dīlīges Dōminū Deū tuū, et prōximū tuū sicut tēpsūm.

R. Sint lumbi vestri prae-cincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dōminū suū, quando revertatur a nuptiis. *V.* Vigilate ergo, quia

nescitis qua hora Dōminus vester venturus sit. — Et vos. Glōria Patri. Et vos.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriae occurrentis ; et de ea fit commemoratio.

Vesperae a Capitulo de sequenti, commēmor. praecedentis, et Feriae.

DIE IX. MARTIL

In festo S. Franciscæ, Viduae Romanae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virginum nec Mart. **CXXXV.** praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui beatam Franciscam famulam tuam, inter caetera gratiae tuae dona, familiari Angeli consuetudine decorasti : concede quaesumus ; ut intercessionis ejus auxilio Angelorum consortium consequi mereamur. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio S. Joannis de Deo, Añā. Hic vir despiciens mundum et terrēna, triumphans, divitias coelo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dñs per vias rectas. *R.* Et ostēdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beatum Joānnem, ut supra. 509.

Postea Feriae occurrentis.

In primo Nocturno, Lectiones de Parabolis Salo-

monis: Mulierem fortem,
ut in Communi nec Virginis
nec Martyris. cxxxvi.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

FRANCISCA nóbilis Matróna Romána, ab incunte aetate illústria dedit virtútum exémp-la: etenim pueriles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratione magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitatem suam Deo consecrâre, et Monastérium ingredi propósuit: paréntum tamen voluntati humiliter obtémperans, Laurentio de Pontianis, júveni aequé diviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctiôris vitæ propósitum, quantum licuit, semper retinuit: a spectáculis, convíviis, aliisque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a domésticis curis supérerat témporis, orationi, aut proximórum utilitati tribuens: in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis saeculi et ornátus vanitate revocâret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, Congregatiónis montis Olivéti, adhuc viro alligata, in Urbe instituit. Viri exílium, bo-

nórum jaetúram, ac universae domus moerórem non modo constantissime tolerávit: sed grátias agens cum beáto Job, illud fré-quentér usurpábat: Dñs dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **Y.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.—Et.

LECTIO V.

UIRO defúnc-to, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adcribi suppliciter postulávit. Voti compos fácta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancillae, vilissimæque feminae, et immunditiae vasculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatióem et verbo declarávit, et exémplo: saepe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eisdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: aegrotantésque in xenodochíis visitans, non

corporali tantum cibo, sed salutariis monitis recreabat : corpus suum vigiliis, jejuniis, cilicio, ferreo cingulo, crebrisque flagellis in servitutem redigere juxta satagebat. Cibus illi semel in die herbarum et legumina, aqua potum praebebat. Hos tamen corporis cruciatus aliquando Confessarii mandato, a cujus ore nutuque pendebat, modice temperavit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : *P.* Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. *V.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea unxit.

LECTIO VI.

DIVINA mysteria, praesertim vero Christi Domini passionem, tantum mentis ardore, tantaque lacrymarum vi contemplabatur, ut prae doloris magnitudine pene confici videretur. Saepe etiam cum oraret, maxime sumpto sanctissimae Eucharistiae Sacramento, spiritu in Deum elevata, ac coelestium contemplatione raptam, immobilis permanebat. Quapropter humani generis hostis variis eam contumeliis ac verbis a proposito dimovere conabatur : quem tamen illa imperterrita semper elusit ; Angeli praeser-

tim praesidio, cujus familiaris consuetudine gloriosum de eo triumphum reportavit. Gratia curationum et prophetiae dono enituit, quo et futura praedixit, et cordium secreta penetravit. Non semel aquae, vel per rivum decurrentes, vel e coelo labentes, intactam prorsus, dum Deo vacaret, reliquerunt. Modica panis fragmenta, quae vix tribus sororibus reficiendis fuissent satis, sic ejus precibus Dominus multiplicavit, ut quindecim inde exsaturatis, tantum superfuerit, ut canistrum impleret : et aliquando earundem sororum, extra Urbem mense Januario ligna parantium, sitim recentis uvae racemis ex vite in arbore pendentibus mirabiliter obtentis, abunde expleret. Denique meritis et miraculis clara, migravit ad Dominum anno aetatis suae quinquagesimo sexto : quam Paulus quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo : *P.* Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. *V.* Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. — Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno, Familia sancti Gregorii Papae in Evangelium : Simile

est regnum coelorum the-
sauro, de Communi nec Vir-
ginum nec Mart. cxxxviii.

Noña Lectio dicitur de
Homilia Feriae occurren-
tis; et de ea fit commem.

In secundis Vesperis fit
commem. SS. Quadragenta
Martyrum.

DIE X. MARTII.

In festo Sanctorum Qua-
dragenta Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plu-
rimorum Martyrum extra
tempus Paschale. Ivi. prae-
ter sequentia.

Añā. Istorum est enim
regnum coelorum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenerunt ad prae-
mia regni, et laverunt stolas
suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino,
et exultate justi. R. Et glo-
riamini omnes recti corde.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus
omnipotens Deus: ut
qui gloriosos Martyres
fortes in sua confessione
cognovimus, pios apud te
in nostra intercessionem sen-
tiamus. Per Dominum.

Postea Feriae occurrentis.

In primo Nocturno, Le-
ctiones de Epistola ad Ro-
manos: Fratres, debitores
sumus, de Communi pluri-
morum Martyrum. lix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ICINIO Impera-
tore, et Agrico-
lao Praeside, ad
Sebasten Armé-
niae urbem, quadraginta
militum fides in Jesum
Christum, et fortitudo in
cruciatus perferendis eni-
tuit. Qui saepius in horri-
bilem carcerem detrusi, vin-
culisque constricti, cum ora
ipsorum lapidibus contusa
fuissent, hiemis tempore
frigidissimo nudi sub aper-
to aere supra stagnum ri-
gens pernoctare jussi sunt,
ut frigore congelati nece-
rentur. Una autem erat
omnium oratio: Quadra-
ginta in stadium ingressi
sumus, quadraginta item,
Domine, corona donemur,
ne una quidem huic núme-
ro desit. Est in honore hic
numerus, quem tu quadra-
ginta dierum jejúnio deco-
rasti, per quem divina lex
ingressa est in orbem ter-
rarum. Elias quadraginta
dierum jejúnio Deum quae-
rens, ejus visionem conse-
cutus est. Et haec quidem
illorum erat oratio.

R. Sancti tui, Domine,
mirabile consecuti sunt iter,
servientes praeceptis tuis,
ut invenirentur illaesi in
aquis validis: * Terra ap-
paruit arida, et in mari Ru-
bro via sine impedimento.

V. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquae, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

QUAE AETERIS autem custódibus somno deditis, solus vigilabat janitor, qui et illos orantes, et luce circumfusus, et quosdam e coelo descendentes Angelos tamquam a Rege missos, qui coronas triginta novem militibus distribuerent, intuens, ita secum loquebatur: Quadraginta his sunt, quadragésimi corona ubi est? Quae dum cogitaret, unus ex illo número, cui animus ad frigus ferendum defecerat, in proximum tepesfactum balneum desiliens, Sanctos illos summo dolore affecit. Verum Deus illorum preces irritas esse non est passus: nam rei eventum admiratus janitor, mox custodibus e somno excitatis, detractisque sibi vestibus, ac se Christianum esse clara voce professus, Martyribus se adiunxit. Cum vero Praesidis satellites janitorem quoque Christianum esse cognovissent, bacillis comminuta omnium eorum crura fregerunt.

R. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haerédes fierent

in domo Dñi. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut haerédes.

Lectio vi.

IN eo supplicio mortui sunt omnes, praeter Melithonem, natu minimum. Quem cum praesens mater ejus, fractis cruribus adhuc viventem vidisset, sic cohortata est: Fili, paulisper sustine: ecce Christus ad januam stat adjuvans te. Cum vero reliquorum corpora plaustri imponi cerneret, ut in rogam inferrentur, ac filium suum relinqui, quod speraret impia turba puerum, si vixisset, ad idolorum cultum revocari posse: ipso in humeros sublato, sancta mater vehicula Martyrum corporibus onusta strenue prosequeretur: in cujus amplexu Melithon spiritum Deo reddidit, ejusque corpus in eundem illum caeterorum Martyrum rogam pia mater injecit: ut qui fide et virtute conjunctissimum fuerant, funeris etiam societate copulati, una in coelum pervenirent. Combustis illis, eorum reliquiae projectae in profluentem, cum mirabiliter in unum confluxissent locum, salvae et integrae repertae honorifico sepulchro conditae sunt.

R7. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum : Quoniam donum et pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. — Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium: Descendens Jesus de monte, de Communi plurim. Mart. lxx.

Nona Lectio dicitur de Homilia Ferie occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE XII. MARTII.

In festo S. Gregorii, Papae, Confessoris, et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pont. lxxiii. praeter sequentia.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Ant. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Gregori, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEUS, qui animae famuli tui Gregorii aeternae beatitudinis praemia contulisti : concede propitius : ut qui peccatorum

nostrorum pondere premimur, ejus apud te precibus sublevemur. Per Dominum.

Et fit commemor. Ferie.
In primo Nocturno Lectioes Sapiientiam omnium antiquorum, de Communi Doctorum. lxxxix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS Magnus Romanus, Gordiani senatoris filius, adolescens philosophiae operam dedit ; et praetorio officio functus, patre mortuo, sex monasteria in Sicilia aedificavit, Romae septimum sancti Andree nomine in suis aedibus, prope Basilicam sanctorum Joannis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilariione ac Maximiano magistris, monachi vitam professus, postea Abbas fuit. Mox Diaconus Cardinalis creatus, Constantinopolim a Pelagio Pontifice ad Tiberium Constantinum Imperatorem legatus mittitur : apud quem memorabile etiam illud effecit, quod Eutychium Patriarcham, qui scripserat contra veram ac tractabilem corporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum Imperator in ignem injiceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidisset, instante morte, pellem manus

suae tenébat multis praesentibus, dicens: Confiteor quia omnes in hac carne resurgemus.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

ROMAM rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consensu Póntifex eligitur: quem honórem ne acciperet, quámdu pótuit recusávit. Nam aliéno vestitu in spelúnca delítuit: ubi deprehensus indicio ígneae columnae, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínae ac sanctitátis exémpula relíquit. Peregrinos quotidie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descriptum habébat, benigne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restituit. Nam Donatistas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexandria ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Episcopo dare nóluit, nisi Neóphytos

haeréticos expélleret ex Gállia. Gothos haeresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, insulam ad Jesu Christi fidem convertit, vere a Beda Presbytero, Angliae vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchae Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Episcopi nomen arrogábat. Maurítium Imperatórem, eos qui mílites fuísset, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia deterruit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *V.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi.

ECCLESIAM ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constituit: in iis: ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur: ut adderétur in Cánone, Díesque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statioes, et Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Concíliis,

Nicaeno, Constantinopolitano, Ephesino, Chalcedonensi, tamquam quatuor Evangelii honorem haberi voluit. Episcopis Siciliae, qui ex antiqua Ecclesiarum consuetudine Romam singulis trienniis conveniebant, quinto quoque anno semel venire indulxit. Multos liberos confecit : quos cum dictaret, testatus est Petrus Diaconus, se Spiritum sanctum columbae specie in ejus capite saepe vidisse. Admirabilia sunt quae dixit, fecit, scripsit, decrevit, praesertim infirma semper et aegra valetudine. Qui denique multis editis miraculis, Pontificatus anno decimo tertio, mense sexto, die decimo, quarto Idus Martii, qui dies festus a Graecis etiam propter insignem hujus Pontificis sapientiam ac sanctitatem praecipuo honore celebratur, ad coelestem beatitudinem evocatus est. Cujus corpus sepultum est in Basilica sancti Petri, prope Secretarium.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✠. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. v. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex Homil. xvii. in Lucae x. ante medium.

CONSIDERANDUM nobis est, ut qui una eademque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonere, studeat singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus aedificare. Debemus namque pensare continuo, quod sanctis Apostolis dicitur, et per Apostolos nobis : Vos estis sal terrae. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pascitis : de quibus profecto animalibus Deo per Psalmistam dicitur : Animalia tua habitabunt in ea. Et saepe videmus quod petra salis brutis animalibus antepōnitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, et meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in populis. Curare namque

sacerdotem necesse est, quae singulis dicat, unumquemque qualiter admoneat : ut quisquis sacerdoti jungitur, quasi ex salis tactu aeternae vitae sapore condiamur.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam glorie induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio viii.

SAL etenim terrae non sumus, si corda audientium non condimus : quod profecto condimentum ille veraciter proximo impendit, qui praedicationis verbum non subtrahit. Sed tunc vere aliis recta praedicamus, si dicta rebus et exemplis ostendimus. Nihilum puto, fratres carissimi, ab aliis majus praejudicium, quam a sacerdotibus tolerat Deus : quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit : quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla animarum lucra quaerimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso quo caeteris praelati sumus, ad agenda quaelibet majorem

rem licentiam habemus : susceptae benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum : Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus : locum sanctitatis accipimus, et terrenis actibus implicamur.

✠. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. V. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriae occurrentis.

DIE XVII. MARTII.

In festo S. Patritii,
Episcopi et Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

DEUS, qui ad praedicandam Gentibus gloriam tuam beatum Patritium Confessorem atque Pontificem mittere dignatus es : ejus meritis et intercessionem concede ; ut quae nobis agenda praecipis, te miserante adimplere possimus. Per Dominum.

Et sit commemor. Feriae occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno in Quadragesima, Lectiones de Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum: *Fidelis sermo*, de Communi Confessoris Pontificis. lxxvi. alias de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PATRITIUS, Hiberniae dictus Apostolus, Calphurnio patre, matre Conchessa sancti Martini Turonensis Episcopi, ut perhibent, consanguinea, majori in Britannia natus, puer in barbarorum saepius incidit captivitatem. Eo in statu pascendis gregibus praepositus, jam tum futurae sanctitatis specimen praebeuit; fidei namque, divinique timoris, et amoris spiritu repletus, antelucano tempore per nives, gelu, ac pluvias ad preces Deo fundendas, impiger consurgebat; solitus centies interdum, centiesque noctu Deum orare. A servitute tertio exemptus, et inter Clericos relatus, in divinis lectionibus longo se tempore exercuit. Galliis, Italia, Insulisque Tyrrheni maris labore summo peragratis, divino tandem monitu ad Hibernorum salutem advocatur; et facta a beato Coelestino Papa Evangelii nuntiandi

potestate, consecratusque Episcopus, in Hiberniam perrexit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. — Manus.

Lectio v.

EO in munere mirum quot vir Apostolicus mala, quot aerumnas et labores, quot pertulerit adversarios. Verum Dei afflante benignitate, terra illa, idolorum antea cultrix, eum mox praedicante Patritio fructum dedit, ut Sanctorum insula deinde fuerit appellata. Frequentissimi ab eo populi sacro sunt regenerati lavacro: Episcopi, Clericique plurimi ordinati; virgines, ac viduae ad continentiae leges institutae. Armachanam Sedem, Romani Pontificis auctoritate, totius insulae principem Metropolim constituit, Sanctorumque reliquiis ab Urbe relatis decoravit. Superis visionibus, prophetiae dono, ingentibusque signis, et prodigiis a Deo exornatus adeo refulsit, ut longe lateque celebrior Patritii se fama diffuderit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: *

Manus enim mea auxiliabitur ei. *Ps.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

PRAETER quotidiana Ecclesiarum sollicitudinem, invictum ab oratione spiritum nunquam relaxabat. Aiunt enim, integrum quotidie Psalterium una cum Canticis et Hymnis, ducentisque orationibus consuevisse recitare; tercenties per dies singulos flexis genibus Deum adorare, ac in qualibet Hora diei Canonica centies se crucis signo munire. Noctem tria in spatia distribuens, primum in centum Psalmis percurrendis, et bis centies genuflectendo; alterum in reliquis quinquaginta Psalmis, algidis aquis immersus, ac corde, oculis, manibusque ad coelum erectus, absolvendis insumebat; tertium vero super nudum lapidem stratus tenui dabat quieti. Hu-

militatis eximius cultor, Apostolico more a manuum suarum labore non abstinuit. Assiduus tandem curis pro Ecclesia consumptus, verbo et opere clarus, in extrema senectute divinis mysteriis refectus obdormivit in Domino, sepultusque est apud Dunum in Ultonia, a Christiana salute saeculo quinto.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse. Gloria Patri, Ipse.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium: Homo peregre, de Comm. Conf. Pontificis, lxxxii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriae occurrentis, si celebretur in Quadragesima, et de ea fit commemoratio ad Laudes.

DIE XIX. MARTII.

In festo Sancti Joseph,
SPONSI BEATAE MARIAE VIRGINIS,
 CONFESSORIS. DUPLEX.

AD VESPERAS.

Antiphonae.

ACOB autem genuit Joseph virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. *Psalmus.* Dixit Dñs, cum reliquis ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. i.

2. Missus est Angelus Gábel a Deo ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria.

3. Cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu sancto.

4. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimittere eam.

5. Angelus Dómini apparuit Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accipere Mariam conjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : pariet autem filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Capit. Prov. xxviii et xxvii.

FIR fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, gloriificábitur.

Hymnus.

TE, Joseph, célebrent ágmina Coelitum,
 Te cuncti résonent Christiádum Chori,

Qui clarus méritis, junctus
es ínclytæ

Casto foedere Virgini.

Almo cum túmidam gér-
mine cónjugem

Admirans, dúbio tangeris
ánxius,

Afflátu súperi Fláminis An-
gelus

Concéptum púerum do-
cet.

Tu natum Dñum strin-
gis, ad éxteras

Ægypti prófugum tu sé-
queris plagas;

Amíssum Sólymis quaeris,
et ínvenis,

Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,

Palmámque eméritos gló-
ria súscipit :

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,

Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,

Da Joseph méritis sídera
scándere :

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim

Gratum prómere cánti-
cum.

Amen.

V. Constituit eum dómi-
num domus suae. R. Et
príncipem omnis possessió-
nis suae.

Ad Magnif., Aññ. Exúr-
gens Joseph a somno fecit,
sicut praecepit ei Angelus
Dómini, et accepit cónju-
gem suam.

Oratio.

SANCTISSIMAE
Genitrícis tuae Spon-
si, quaesumus Dómine, mé-
ritis adjuvémur : ut quod
possibilitas nostra non ób-
tinet, ejus nobis interces-
sione donétur : Qui vivis et
regnas.

Si celebretur in Quadra-
gesima, fit Commemoratio
Feriae.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Dei
Fílium, qui putári dignátus
est filius Joseph, * Veníte,
adorémus. Psalmus. Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus.

AEOELITUM Joseph
decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columén-
que mundi,

Quas tibi laeti cánimus,
benígnus

Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudícae

Virginis sponsum, volúit-
que Verbi

Te patrem dici, dedit et
minístrum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stá-
bulo jacéntem,

Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,

Aspícis gaudens, humilis-
que natum

Numen adóras.

Rex Deus regum, Do-
minátor orbis,

Cujus ad nutum tremit inferorum

Turba, cui pronus famulatur aether,

Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi perennis,

Quae tibi praebens superos honores,

Det tuis nobis meritis beatae Gaudia vitae. Amen.

In primo Nocturno.

Añs. Ascendit Joseph a Galilaea de civitate Nazareth in Judaeam, in civitatem David, quae vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria. Psalmus. Beatus vir, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. xvi.

Añs. Venérunt pastores festinantes: et invenérunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in praesepio.

Añs. Ecce Angelus Dñi apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Aegyptum.

V. Constituit eum dominum domus suae. *R.* Et principem omnis possessionis suae.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. xxxix.

OSEPH igitur ductus est in Aegyptum, emitte eum Putifar eunuchus Pharaonis,

princeps exercitus, vir Aegyptius, de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo domini sui: qui optime noverat Dñum esse cum eo, et omnia, quae gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram domino suo, et ministrabat ei, a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, et universa quae ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Joseph.

R. Fuit Dominus cum Joseph, et dedit ei gratiam in conspectu principis carceris: Qui tradidit in manu illius universos vinctos. *V.* Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, et omnia opera ejus dirigebat.— Qui tradidit.

Lectio ii. Ibid. Cap. xli.

PLACUIT Pharaoni consilium Joseph, et cunctis ministris ejus: locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui Spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quae locutus es, numquid sapientiozem, et consimilem tui invenire poterō? Tu eris super do-

mum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet : uno tantum regni sólio te praecedám.

R. Esuriénte terra Ægypti clamávit pópulus ad regem aliménta petens. Quibus ille respóndit : * Ite ad Joseph, et quidquid vobis dixerit, fácite. V. Crescébat quotidie fames in omni terra : aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. — Ite ad Joseph.

Lectio iii.

DIXITQUE rursus Phárao ad Joseph : Ecce, constitui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus : vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecístque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte praecóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et praepósitum esse scirent univérsae terrae Ægypti. Dixítque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

R. Fecit me Dóminus quasi patrem regis : et dóminum univérsae domus ejus : nolite pavére ; * Pro salúte enim vestra misit

me Deus ante vos in Ægyptum. V. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terrae. — Pro salúte enim vestra misit. Glória Patri. Pro salúte enim vestra misit.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Consúrgens Joseph accépit púerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Antiphona. Defúncto Heróde Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge et accipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël : defúncti sunt enim, qui quaerébant ánimam púeri.

Antiphona. Accépit Joseph púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Homilia ii. super Missus est, prope finem.

Lectio iv.

UIS et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória,

mérui honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et cre-ditus sit : cónjice et ex próprio vocabulo, quod aug-méntum non dúbitas inter-pretári. Simul et meménto magni illius quondam Pa-triarchae vënditi in Ægy-pto, et scito ipsíus istum non solum vocabulum fuis-se sortítum, sed et castimó-niam adéptum, innocentíā assecútum et grátiam.

Rz. Ascéndit Joseph a Galilaea de civitatē Náza-reth in Judaeam, in civitatē David, quae vocátur Bétlehem : Eo quod esset de domo, et familia David. V. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre.—Eo quod.

Lección v.

SCIQUIDEM ille Jo-seph, fratérna ex in-vídiá vënditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditió-nem praefigurávit : iste Jo-seph, Herodiánam invidiam fúgiens, Christum in Ægy-ptum portávit. Ille dómíno suo fidem servans, dómínae nóluit commiscéri : iste Dó-minam suam Dómini sui matrem, virginem agnó-scens, et ipse cóntinens, fi-déliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fieri atque partí-cipem coeléstium sacra-méntórum.

Rz. Surge, et áccipe púe-rum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : Et esto ibi, usque dum dicam tibi. V. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Filium meum.—Et esto.

Lección vi.

ILLE fruménta servá-vit non sibi, sed omni pópulo : iste panem vivum e coelo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bo-nus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater des-ponsáta est Salvatóris. Fi-délis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dóminus suae matris solá-tium, suae carnis nutritium, solum dénique in terris magni consilii coadjutórem fidíssimum.

Rz. Cum indúcerent púe-rum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consue-túdinem legis pro eo : * Ac-cépit eum Simeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. V. Et erat pater ejus, et ma-ter mirántes super his, quae dicebántur de illo.—Accé-pit. Glória Patri. Accépit.

In tertio Nocturno.

Añs. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judaea pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Añs. Admónitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilacae : et véniens habitávit in civitatē quae vocátur Náza-reth ; ut adimple-rétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Na-zaraeus vocábitur.

Antiphona. Erat pater Jesu, et mater mirántes super his, quae dicebántur de illo ; et benedixit illis Símeon.

V. Justus germinábit sicut lílium. **R.** Et floré-bit in aetérnum ante Dó-minum.

Lectio sancti Evangelii se-cúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. i. c.

QUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conve-nirent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. i. Comment. in cap. i. Matthaei.

QUARE non de simplici vírgine, sed de despon-sáta concépitur?

Primum, ut per generatió-nem Joseph, origo Mariae monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judaeis ut adúltera : tértio, ut in Ægy-ptum fúgiens habéret solá-tium. Martyr Ignátius etiam quartam addidit causam,

cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, inquiens, ejus cclarétur diabólo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

R. Dicit mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti no-bis sic? * Ecce pater tuus, et ego doléntes quaerebá-mus te. **V.** Et ait ad illos : Quid est quod me quaere-bátis? nesciebátis quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce pater tuus.

Lectio viii.

ANTEQUAM conve-nirent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álío invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritali futúrae uxóris ómnia nóverat. Quod autem dicitur : Antequam convenirent ; non séquitur ut póstea convénierint : sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

R. Descéndit Jesus cum eis, et venit Náza-reth ; * Et erat súbditus illis. **V.** Pro-ficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum, et hómines. — Et erat súbditus. Glória Patri. Et erat súbditus.

Nona Lectio dicitur de Homília Feriae occurren-tis, si celebretur in Qua-dragesima ; et de ea fit commemoratio in Laudi-bus.

Lectio ix

JOSEPH autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariae conjungitur, unum corpus efficitur : et in lege praecceptum est, non solum reos, sed et conscios criminum obnoxios esse peccati : quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur ? Sed hoc testimonium Mariae est, quod Joseph sciens illius castitate, et admirans quod evenerat, celat silentio, ejus mysterium nesciebat.

Te Deum laudamus. 18.

AD LAUDES

et per Horas, Antae.

1. Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem, in die solenni Paschae. Psalmus Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica. 20.

2. Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

3. Non inveniētes Jesum, regressi sunt in Jerusalem requirētes eum ; et post triduum invenērunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem et interrogantem eos.

4. Dixit Mater ejus ad illum : Fili, quid fecisti

nobis sic ? Ecce pater tuus et ego dolētes quaerebamus te.

5. Descendit Jesus cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Capitulum

Prov. xxviii. et xxvii.

VIR fidelis multum laudabitur. Et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

ISTE, quem lacti colimus fideles,
Cujus excelsos cunimus triumphos,
Hac die Joseph meruit perennis

Gaudia vitae.

O nimis felix, nimis o beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus et Virgo simul astiterunt

Ore sereno.

Hinc stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat aeternas, rutilisque cingit

Tempera sertis.

Ergo regnantem flagitamus omnes,
Adsit ut nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernae

Munera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint
honores,
Trine, qui regnas Deus, et
coronas

Aureas servo tribuis fideli
Omne per aevum.

Amen.

V. Os iusti meditabitur
sapientiam. R. Et lingua
ejus loquetur iudicium.

Ad Bened. Añā. Ipse Je-
sus erat incipiens quasi
annorum triginta, ut puta-
batur filius Joseph.

Oratio.

SANCTISSIMAE
Genitricis tuae Spon-
si, quaesumus Domine,
meritis adjuvemur : ut
quod possibilitas nostra
non obtinet, ejus nobis in-
tercessione donetur : Qui
vivis et regnas cum Deo
Patre.

Deinde fit commemor.
Feriae, si celebretur in Qua-
dragesima.

AD TERTIAM.

Añā. Cum redirent.

Capitulum. Vir fidelis, ut
supra.

R. br. Constituit eum, *
Dominum domus suae.
Constituit eum. V. Et prin-
cipem omnis possessionis
suae. Dominum domus.
Gloria Patri. Constituit
eum.

V. Magna est gloria ejus
in salutari tuo. R. Gloriam,
et magnum decorem impo-
nes super eum.

AD SEXTAM.

Añā. Non inveniētes.

Capitulum. Eccli. xlv.

DILECTUS Deo et
hominibus, cujus me-
moria in benedictione est.
In fide, et lenitate ipsius
sanctum fecit illum, et elegit
eum ex omni carne.

R. br. Magna est gloria
ejus, * In salutari tuo. Ma-
gna est. V. Gloriam et ma-
gnum decorem impones
super eum. In salutari tuo.
Gloria Patri. Magna est.

V. Justus germinabit sic-
ut lilium. R. Et florebit in
aeternum ante Dominum.

AD NONAM.

Añā. Descendit Jesus.

Capitulum. Sap. x.

PROFUGUM justum
deduxit Sapiētia
per vias rectas, et ostendit
illi regnum Dei, et dedit illi
scientiam Sanctorum ; ho-
nestavit illum in laboribus,
et complavit labores illius.

R. br. Justus germinabit
* Sicut lilium. Justus.
V. Et florebit in aeternum
ante Dñm. Sicut lilium.
Gloria Patri. Justus.

V. Plantatus in domo Do-
mini. R. In atriis domus
Dei nostri.

In secundis Vesp. Añā.
Ibant parentes, ut in Laudibus.
529. Psalmi, Capitulum
et Hymnus, ut in primis
Vesperis. 523.

℣. Glória et divítiae in domo ejus. ℞. Et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Ad Magnificat. Añña Ecce fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

Oratio. Sanctíssimae Genitrícis tuae, ut supra.

Si celebretur in Quadrag. fiet commém. Feriae

DIE XXI. MARTII.

In festo S. Benedicti, Abbatis. Duplex.

Omnia ut in Comuni Confessoris non Pontif. xcv. praeter sequentia.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Benedicti Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriae.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. xlv.

AUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sacculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines

magni virtúte, et prudéntia sua praediti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in praesénti pópulo, et virtúte prudéntiae pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina Scripturárum.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam: Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium.

Lectio ii.

HOMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiúm habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónebus gentis suae glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt reliquérent nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória; perierunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℞. Justus germinábit sicut Illium: Et florébit in aetérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.—Et florébit.

Lectio iii.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum, propter illos usque in aeternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

¶ Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : Et inventus est in numero Sanctorum. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BENEDICTUS, Nursiae nobili genere ortus, Romae liberalibus disciplinis eruditus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum qui Sublucus dicitur, in altissimam speluncam penetravit : in qua sic per triennium delituit, ut unus id sciret Romanus monachus, quo ad vitae neces-

sitatem ministro utebatur. Dum igitur ei quodam die ardentes ad libidinem faces a diabolo subjicerentur, se in vepribus tamdiu volutavit, dum lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Sed jam erumpente ex illis latebris fama ejus sanctitatis, quidam monachi se illi instituendos tradiderunt : quorum vivendi licentia cum ejus objurgationes ferre non posset, venenum in potione ei dare constituunt. Verum poculum ei praebentibus, Crucis signo vas confrigit, ac relicto monasterio in solitudinem se recepit.

¶ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : Et dedit illi claritatem aeternam.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio v.

SED cum multi ad eum quotidie discipuli convenirent, duodecim monasteria aedificavit, eaque sanctissimis legibus communivit. Postea Cassinum migravit, ubi simulacrum Apollinis, qui adhuc ibi colebatur, comminuit, aram evertit, et lucos succendit : ibique sancti Martini sacellum, et sancti Joannis aediculam extruxit :

oppidános autem et incolás Christianís præcéptis imbuít. Quáre augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spírítu ventúra prædiceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmittit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit : Depóne, inquit, fili, depóne quod geris ; nam tuum non est. Tótilae vero prædixit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas.

Lectio vi.

QUI áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discipulos quo die ésset moritúrus : ac sepúlchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperiri jussit : sextóque die deferri volúit in Ecclesiám : ubi, sumpta Eucharistia, sublátis in coelum óculis orans, inter manus discipulórum efflávít animá, quam duo mónachi

eúntem in coelum vidérunt pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spéeie virum stantem supra caput ipsius dicentem audiérunt : Haec est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in coelum ascéndit.

R. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium : Ecce nos relíquimus ómnia, ut in Communi Abbatum. cxiii.

Nona Lectio de Homilia Feriae occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXV. MARTII.

In festo Annuntiationis B. Mariae Virg. Duplex.

Si hoc Festum venerit in Dominica privilegiata, transferendum erit ad Feriam secundam immediate sequentem, quocumque Festo, etiam aequalis, non tamen altioris ritus, in ea incidente, translato. Si vero occurrerit in Hebdomada majori, vel Paschali, trans-

ferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam secundam post Dominicam in Albis.

AD VESPERAS.

Añā. Missus est Gábriel Angelus, cum reliquis de Laudibus. 538. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis ut in festis Beatae Mariæ Virginis. clxx.

Capitulum. *Isaiæ vii. c.*

CCE virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Hymnus. Ave maris stella, ut in festis Beatae Mariæ Virginis. clxxii.

V. Ave María, grátia plena. *R.* Dóminus tecum.

Ad Magnif. *Añā.* Spiritus sanctus in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEUS, qui de beatae Mariæ Virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti : praesta supplicibus tuis ; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúdem Dóminum.

In Quadragesima fit Commemoratio Feriae.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur :

Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invit. Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Quem terra, item *Añā*, Psalmi et *V.* Nocturnorum, ut in festis Beatae Mariæ. clxxiii. excepta nona *Añā*, cujus loco dicitur :

Añā. Angelus Dñi nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu sancto.

In primo Nocturno.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. *Cap. vii. b.*

T adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profundum inférni, sive in excélsu supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dñum. Et dixit : Audite ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

R. Missus est Gábríel Angelus ad Mariam Virginem desponsátam Joseph, nuntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lumine. Ne timeas María : invenisti grátiam apud Dóminum : Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi filius. **V.** Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aetérnum. — Ecce concípies.

Lectio ii. Cap. xi.

ET egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini : spíritus sapiéntiae et intelléctus, spíritus consilii et fortitúdinis, spíritus sciéntiae et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in aequitáte pro mansuétis terrae : et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interficiet ímpium. Et erit justítia cingulum lumbórum ejus, et fides cinétóriū renum ejus.

R. Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum,

vocábitur Fílius Dei. **V.** Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó ? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus.

Lectio iii. Cap. xxxv.

LAETABITUR desérta et invia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Germínans germinábit, et exultábit laetabúnda et laudans : glória Libani data est ei : decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et gēnuā debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retribu-tiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperién-tur óculi caecórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scissae sunt in desérto aquae, et torréntes in solitúdine. Et quae erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

R. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem : Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres. **V.** Páries quidem fílium, et virginitátis non patiérís detriméntum :

efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.—Ut benedícta. *Gloria Patri.*
Ut benedícta.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papae.
Serm. ii. de Nativ. Domini.

Lectio iv.

DEUS omnipotens et clemens, cuius natúra hónitás, cuius volúntas poténtia, cuius opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malignitas venéno suae mortificávit invídiae, praedestináta renovándis mortálibus suae pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia praesignávit; denúntians serpénti, futurum semen mulieris, quod nóxii cápitis elationem sua virtúte contéreret, Christum scilicet in carne ventúrum; Deum hominémque signans, qui natusex Vírgine, violatórem humánae propáginis incorrupta nativité damnáret.

R. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. *V.* Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in aetérnum.—Et.

Lectio v.

NAM quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divinis

caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de praevaricatóris consórtio invenísse solátium; Deum quoque, justae severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condiderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consilii, ut incommutábilis Deus (cuius volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suae dispositiónem sacraménto occultióre compléret: et homo diabólicae iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non periret.

R. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cingulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. *V.* Et requiescet super eum Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiae et intelléctus, spíritus consilii et fortitúdinis. — Et erit justítia.

Lectio vi.

ADVENIENTIBUS ergo temporibus, dilectíssimi, quae redemptioni hóminum fúerant praestítuta, ingréditur haec infima Jesus Christus Dóminus noster, de coeléstí sede de-

scéndens, et a patérna glória non recédens, novo órđine, nova nativitate generátus : novo órđine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris : incomprehensibilis vóluit comprehénderi : ante témpora manens, esse coepit ex témpore : universitatís Dñus, servilem formam obumbrata majestátis suae dignitaté suscepit : impassibilis Deus, non dedignátus est homo esse passibilis : et immortalis, mortis légibus subjacére.

✠. Sancta et immaculata virginitas, quibus te láudibus éfferam, nescio : * Quia quem coeli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. **V.** Benedícta tu in mulieribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem coeli. Glória Patri. Quia quem coeli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i. d.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatē Galilaeae, cui nomen Náza-reth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis María. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Libro 2 in Lucam.

ATENT quidem divina mystéria, nec fácte, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex caeteris factis atque praecéptis Dómini Salvatóris póssumus intelligere, et hoc propensióris fuisse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quae erat desponsata viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est ? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

✠. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia, cum essem párvula, plácuí Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. **V.** Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. — Et de meis. Bened. Cujus festum cólimus ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

ET ingrédessus ad eam Angelus. Disce virginem móribus, disce virginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre virginum est, et ad omnes viri ingrédessus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulieres propósitum pudóris imitári.

Sola in penetrálibus, quam nemo virórum viderit, solus Angelus repéruit: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

R7. Gaude, María virgo, cunctas haereses sola interemisti, quae Gabriélis Archángeli dictis credidisti: * Dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum virgo invioláta permansísti. V. Beáta es quae credidisti: quia perfécta sunt ea quae dicta sunt tibi a Dómino.—Dum. Glória Patri. Dum.

Si hoc festum celebretur in Quadrag. ix. Lectio dicitur de Homil. Feriae occurr. et de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

TANTI namque mandati mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique: Ecce, inquit, ancilla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam se dicit Dómini, quae mater eligitur: nec repentinó exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Missus est * Gábriel

Angelus ad Mariam virginem desponsátam Joseph. Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis. 20.

2. Ave María, * grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

3. Ne tímeas, María: * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries filium.

4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábít in aetérnum.

5. Ecce ancilla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiae vii. c.*

ECCE virgo concípíet et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Hymnus. O Gloriósa Virginum, ut in festis beatae *Mariae. clxxxiii.*

V. Ave María, grátia plena. R7. Dóminus tecum.

Ad Benedíct. Añae. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi, María virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEUS, qui de beatae *Mariae* virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscí-

pere voluisti : praesta supplicibus tuis ; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dñum nostrum.

Ad Primam, in R. brevi, dicitur : V. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Añña. Ave, María.

Capitulum. Ecce virgo.

R. br. Spécie tua, Et pulchritudine tua. Spécie tua. V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Añña. Ne timeas, María.

Capitulum. Lucae i. d.

DABIT illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : et regnabit in domo Jacob in aetérnum, et regni ejus non erit finis.

R. br. Adjuvabit eam, Deus vultu suo. Adjuvabit. V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Gló. Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Añña. Ecce ancilla Dñi.

Capitulum. Isaiae xi.

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

R. br. Elégit eam Deus, Et praelégit eam. Elégit. V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et praelégit. Glória Patri. Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in aetérnum.

In secundis Vesperis dicuntur omnia ut supra in primis.

Ad Magnif. Añña. Gábriel Angelus locútus est Mariae, dicens : Ave, grátia plena, Dóminus tecum : Benedícta tu in mulieribus.

FERIA SEXTA

post Dominicam Passioms.

Festum Septem Dolorum beatae Mariae Virginis.

Duplex.

Si in hac Feria occurrerit Festum altioris ritus seu dignitatis, tunc Festum Septem Dolorum transferendum erit ad Sabbatum immediate sequens, quocumque Festo etiam aequalis non tamen altioris ritus seu dignitatis in eo incidente; quod si transferri ad Sabbatum non possit, erit omittendum.

Si ob aliquam causam
omittendae sunt primae Ve-
sperae, Hymnus **Stabat**
Mater jungitur cum Sancta
Mater ad Matutinum.

AD VESPERAS.

Aññ. Vadam ad montem
myrrhae, et ad collem thu-
ris.

Psalmus cxv.

REDIDI, pro-
pter quod locutus
sum : * ego autem
humiliatus sum
nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dño, *
pro ómnibus, quae retribuit
mihi ?

Cálicem salutáris acci-
piam : * et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dño reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósá in conspéctu Dñi
mors sanctorum ejus :

O Dómine, quia ego ser-
vus tuus : * ego servus tuus,
et filius ancillae tuae.

Dirupísti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dño reddam
in conspéctu omnis pópuli
ejus : * in átriis domus Dñi,
in médio tui Jerúsalem.

Aññ. Vadam ad montem
myrrhae, et ad collem thu-
ris.

Aññ. Diléctus meus cán-
didus et rubicúndus : comae

cápitis ejus sicut púrpora
regis vinéta canálibus.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tri-
bulárer clamávi : *
et exaudivit me.

Dómine, líbera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam ?

Sagíttae poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolatus
meus prolongátus est : ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar : * multum íncola
fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : *
cum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

Aññ. Diléctus meus cán-
didus, et rubicúndus : co-
mae cápitis ejus sicut púr-
pora regis vinéta canálibus.

Aññ. Quo ábiit diléctus
tuus, o pulchérissima mulie-
rum ? Quo diléctus tuus de-
clinávit ?

Psalmus cxxvix.

ERIPE me, Dómine, ab
hómine malo : * a
viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniqui-
tates in corde : * tota die
constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis : * venénum
áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iniquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meae.

Dñe, Dñe, virtus salútis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórú ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus judiciúm inopis : * et vindictám páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Añña. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérissima mulierum ? Quo diléctus tuus declinávit ?

Añña. Fascículus myrrhae diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Psalmus cxi.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificiú vespertínium.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiae lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dñe, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatores : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Añã. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Añã. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo

Psalmus cxli.

UOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúentibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confitén-

dum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añã. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isaiæ liii.

UIS crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus

STABAT Mater dolorosa
Juxta crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius :

Cujus ánimam geméntem,

Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti !

Quae moerébat, et dolébat,

Pia Mater dum vidébat
Nati poenas ínclýti.

Quis est homo qui non fletet,

Matrem Christi si vidéret,
In tanto supplício?

Quis non posset contrístári,

Christi Matrem contemplári

Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum,
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia, Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

Amen.

¶ Ora pro nobis Virgo
dolorosíssima. R. Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Aña. Tuam
ipsus ánimam (ait ad Ma-
riam Simeon) pertransibit
gládus.

Oratio.

DEUS, in cujus pas-
sióne, secúndum Si-
meónis prophetiam, dulcis-
simam ánimam gloriósae
Virginis et Matris Mariae
doloris gládus pertrans-
iuit : concéde propítius, ut
qui transfixiónem ejus et
passiónem venerádo recó-
limus, gloriósas méritis et
précibus ómnium Sanctó-
rum cruci fidéliter astán-
tium intercedéntibus, pas-
siónis tuae effectum felicem
consequámur : Qui vivis et
regnas.

Est fit Commemoratio Fe-
riae, Antiphona. Desidério
desiderávi hoc Pascha man-
ducáre vobiscum, ántequam
pátiar.

¶ Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. R. A viro
iníquo éripe me.

Oratio.

ESTO, quaesumus Dó-
mine, propítius plebi
 tuae : ut, quae tibi non
placent respuéntes, tuórum
pótius repleántur delecta-
tiónibus mandatórum. Per
Dóminum.

Ad Completorium, et per
Horas in fine Hymnorum
dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dolóres glorió-
sae recoléntes Virginis, Dó-
minum pro nobis passum,*
Veníte, adorémus. Psalmus.
Veníte. 2.

Hymnus.

SANCTA Mater, istud
agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Poenas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum
stare,

Et me tibi sociáre
In planctu desidéro. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges
terrae, et príncipes conve-
nérunt in unum advérsus

Dñum, et advēsus Christum ejus.

Psalmus ii.

QUARE fremuerunt Gentes, * et pópuli meditāti sunt inánia?

Astiterunt reges terrae, et principes convenērunt in unum * advēsus Dóminum, et advēsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, iridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes haereditátem tuam, * et possessionem tuam téminos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinā, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añña. Astiterunt reges terrae, et príncipes convenērunt in unum advēsus Dóminum, et advēsus Christum ejus.

Antiphona. Voce mea ad Dóminum clamávi ; et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multiplicāti sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt advēsum me.

Multi dicunt ánimae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : et super pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Voce mea ad Dóminum clamávi; et exaudivit me de monte sancto suo.

Añã. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in médio ventris mei.

Psalmus xii.

USQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dñe Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimicus meus : Præválui adversus eum.

Qui tróbulant me, exultábunt si motus fuero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dño qui bona tróbulat mihi : * et psallam nómini Dómini altissimi.

Antiphona. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in médio ventris mei.

V. Pósuit me desolatam.
R. Tota die móróre confectam.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. liii.

EUIS crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum, despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, disciplina pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis : * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat, caput inclinátū, manus expánsae, pectus apértum.
V. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémpans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salutē. — Omnis enim.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit, et pösuit Dóminus in eo iniquitatem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angústia, et de iudicio sublátus est : generatióem ejus quis enarrábit? quia abscissus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit impios pro sepultúra, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

R. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánae salútis prégio quasi hyacinthis refértæ. V. Córnuā in mánibus ejus : ibi abscondita est fortitúdo ejus : sunt enim manus ejus. — Humánae salútis.

Lectio iii.

ET Dñs voluit contérrere eum in infirmitate : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánimā ejus, vidébit

et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dividet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális praeerogátiva castitátis amplióri dilectióne eum fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in aevum permánsit. V. In Cruce dénique moritúrus huic matrem Virginem virgini commendávit. — Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aññ. Inimíci mei dixerunt mala mihi : Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus xl.

EATUS, qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dñe, miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur, et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adiciet ut resurgat ?

Etenim homopacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Dñe, miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me : * quoniam non gauderet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dñus Deus Israël a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Añs. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando morietur, et peribit nomen ejus ?

Añs. Deus, vitam meam annuntiavi tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus lv.

MISERERE mei, Deus, quoniam conculcavit me homo : * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo : * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exacerabantur : * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum :

In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum,
in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aññ. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Aññ. Filii hóminum, dentes eórum arma et sagíttae : et lingua eórum gládus acútus.

Psalmus lvi.

MISERERE mei, Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tráns-eat iniquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiá suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagíttae : *

et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super coelos, Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pé-dibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante faciém meam foveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cithara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad coelos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super coelos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Aññ. Filii hóminum, dentes eórum arma et sagíttae : et lingua eórum gládus acútus.

¶. Fácies mea intúmuit a fletu. *Rz.* Et pálpebrae meae caligavérunt.

Sermo S. Bernárdi Abbátis. *Ex Sermone de xii. stellis.*

Lectio iv.

ARTYRIUM Virginis tam in Simeónis prophétia, quam in ipsa Dominicæ Passiónis

história commendatur. Pó-
situs est hic (ait sanctus
senex de púero Jesu) in
signum, cui contradicétur ;
et tuam ipsius ánimam (ad
Mariam autem dicébat)
pertransíbit gládus. Vere
tuam, o beáta Mater, áni-
mam pertransívit. Alióquin
non nisi eam pertransiens,
carnem Filii tui penetrá-
ret. Et quidem posteaquam
emísit spíritum tuus ille
Jesus, ipsius plane non átti-
git ánimam crudélis láncea,
quae ipsius apéruiť latus,
sed tuam útique ánimam
pertransívit. Ipsius ním-
rum ánimá jam ibi non erat,
sed tua plane inde nequibat
avélli.

¶ Tenebrae factae sunt,
cum crucifixissent Jesum
Judaei, et circa horam no-
nam exclamávit Jesus voce
magna : Deus meus, ut
quid dereliquisti me? Et
inclináto cápite emísit spí-
ritum. ¶ Quis tibi nunc
sensus, dum cernis tália,
Virgo?—Et inclináto.

Lectio v.

TUAM ergo pertrans-
ívit ánimam vis do-
lórís, ut plusquam Már-
tyrem non inmérito prae-
dicémus, in qua nímrum
corpóreae sensum passiónis
excésserit compassiónis af-
fécťus. An non tibi plus-
quam gládus fuit sermo
ille, revéra pertransiens áni-

mam, et pertíngens usque
ad divisiónem ánimae et
spíritus : Múlier, ecce filius
tuus? O commutaciónem !
Joáñnes tibi pro Jesu trádi-
tur, servus pro Dómino,
discípulus pro Magistro,
filius Zebedaei pro Filio
Dei, homo purus pro Deo
vero. Quómodo non tuam
affectuosíssimam ánimam
pertransíret haec auditio,
quando et nostra licet sá-
xea, licet férrea pécťora,
sola recordátio scindit?

¶ Pássio Dñi, Ipsam
ejus matrem, carnáli orbi-
táte grávitè percússam, ve-
hementíssimè contristávit.
¶ Ferrum láncea militá-
ris, latus quidem Salvató-
ris, ánimam vero transívit
Virginis matris. — Ipsam
ejus.

Lectio vi.

NON mirémini, fratres,
quod María martyr
in ánimá fuisse dicátur.
Mirétur qui non memín-
erit se audivisse Paulum inter
máxima géntium crimina
memorántem, quod sine
affectióne fuissent. Longe
id fuit a Maríae viscéribus,
longe sit a sérvulis ejus.
Sed forte quis dicat : Num-
quid non eum praescierat
moritúrum? Et indubitán-
ter. Numquid non sperábat
continuo resurrectúrum? Et
fidéliter. Super haec dóluit
crucifixum? Et vehemén-

ter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi haec sapiéntia, ut miréris plus Mariam compatiéntē, quam Mariae filium patiéntem? Ille étiam mori corpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam similis áltera non fuit.

R⁷. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meae, et inhaeréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquae tuae de scaturígene recti cordis, per venas boni óperis, in finem aetérnae felicitátis exlíat? V. Filii tui de longe vénient, et filiae tuae de látere surgent. — Ut fons. Glória Patri. Ut fons.

In tertio Nocturno.

Añs. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus lxiij.

EXAUDI, Deus, orationem meam cum deprecor: * a timóre inimíci erípe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram,

ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittae parvulórum factae sunt plagae eórum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Añs. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salútis meae: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea : * et vita mea
infernó appropinquávit.

Aestimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum : *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius : *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérun't me in lacu in-
ferióri ; * in tenebrósis, et in
umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus : * et omnes fluctus
tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos
a me : * posuérun't me abo-
minatióne sibi.

Tráditus sum, et non
egrediebar : * óculi mei lan-
guérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die : * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirabília : * aut médici sus-
citábunt, et confitebúntur
tibi ?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditíone ?

Numquid cognoscéntur
in ténebris mirabília tua, *
et justítia tua in terra obli-
viónis ?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi : * et mane orátio
mea praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repél-
lis oratióne meam : * avér-
tis faciém tuam a me ?

Pauper sum ego, et in
labóribus a juventúte mea : *
exaltátus autem, humiliátus
sum et conturbátus.

In me transiérun't irae
 tuae : * et terróres tui con-
turbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut
ut aqua tota die : * circum-
dedérunt me simul.

Elongásti a me amicum,
et próximum, * et notos
meos a miséria.

Aññ. Factus sum sicut
homo sine adjutório, inter
mórtuos liber.

Aññ. Replévit me amari-
túdine, inebriávit me absyn-
thio.

Psalmus cxviii.

DEUS laudem me-
am ne tacúeris : *
quia os peccatóris, et os
dolósi super me apértum
est.

Locúti sunt advérsus me
lingua dolósa, et sermóni-
bus ódii circumdedérunt
me : * et expugnavérunt me
gratis.

Pro eo ut me diligerent,
detrahébant mihi : * ego
autem orábam.

Et posuérun't advérsus
me mala pro bonis : * et
ódium pro dilectiόne mea.

Constitue super eum pec-
catórem : * et diábolus stet
a dextris ejus.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatió nibus suis.

Scrutétur foenerátor omnem substántiam ejus : * et diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória córum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendicū, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiόnem et véniet ei : * et nóluit benedictiόnem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiόnem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra

ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper praccíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dñum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústae.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * e tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedices : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus laetábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusiόne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvum fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aññ. Replévit me amaritudíne, inebriávit me absynthio.

V. Deus vitam meam annuntiávi tibi. *R.* Posuisti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xix. e.

IN illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus Maria Cléophae, et Maria Magdaléne. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. cxix. in Joánnem.

AEC nimirum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, díxerat matri : Quid mihi et tibi est mulier ? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem

humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humano : morális igitur insinuáitur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístrós instrúxit praecéptor bonus, ut a filiis piis impendátur cura paréntibus : tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.

R. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulierum ! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te díligébam. *V.* Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. — Sicut. *Bened.* Cujus festum cólinus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

EX hac sane doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat : Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cúsq; domésticum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii ? Hujus itaque salubérrimi praecépti ipse Magíster Sanctórum de se ípso constituébat exéplū : quando non ut fámulae Deus, quam creáverat, et

regēbat; sed ut matri homo, de qua creātus fuerat, et quam relinqūebat, alterum pro se quodāmodo filium providēbat.

R⁷. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lueāmus: * Et Domīnicæ passiōis fructum sentiāmus. V. Ut sicut filius tuus Jesus pro nobis mortuus est, et resurrexit; ita et nos commortui cum eodem resurgāmus. — Et Domīnicæ. Glōria Patri. Et Domīnicæ. Benedictio. Per Evāgēlica dicta.

Nona Lectio de Homilia Ferie.

Lectio sancti Evāgēlii secundum Joānnem.

Lectio ix. Cap. xi. f.

IN illo tempore: Collegērunt Pontifices et Pharisei conciliū adversus Jesum, et dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu xlix. in Joannem, sub finem.

CONTIFICES et Pharisei sibi consulēbant: nec tamen dicebant: Credāmus. Plus enim perditī homines cogitābant quōmodo nocērent, ut perderent, quam quōmodo sibi

consulērent, ne perirent: et tamen timēbant, et quasi consulēbant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: et venient Romāni, et tollent nostrum locum, et gentem. Temporālīa pēdere timuerunt, et vitam aeternam non cogitaverunt, ac sic utrūque amisērunt.

Te Deum laudāmus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Vadā ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris. Psalm. Dōminus regnāvit, cum reliquis de Domīnica. 20.

2. Dilēctus meus * cāndidus, et rubicūndus: comae capitis ejus sicut pūrpura Regis vincta canālibus.

3. Quo abiit * dilēctus tuus, o pulcherrima mulierum? quo dilēctus tuus declināvit?

4. Fasciculus myrrhæ dilēctus meus mihi, inter ūbera mea commorābitur.

5. Fulcite me floribus, * stipate me malis, quia amore lāngueo.

Capitulum. Isaia līi.

QUIS credidit auditui nostro? et brāchium Dōmini cui revelātum est? Et ascēdet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti.

Hymnus.

VIRGO virginum prae-
clara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi
mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recollere.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari,
Et cruore Filii.

Flammis ne urar succen-
sus,
Per te Virgo sim defensus
In die iudicii.

Christe, cum sit hinc ex-
ire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

V. Ora pro nobis, Virgo
dolorosissima. *R.* Ut digni
efficiamur promissionibus
Christi.

Ad Benedictus, Añ. Cum
vidisset Jesus Matrem stan-
tem juxta crucem, et disci-
pulum quem diligebat, dicit
Matri suae: Mulier, ecce
filius tuus. Deinde dicit dis-
cipulo: Ecce mater tua.

Oratio.

DEUS, in cujus passio-
ne, secundum Simeon-
is prophetiam, dulcissimam
animam gloriosae Virginis
et Matris Mariae doloris
gladius pertransiit: concede
propitius; ut qui trans-

fixionem ejus et passionem
venerando recolimus, glo-
riosiis meritis et precibus
omnium Sanctorum cruci
fideliter adstantium inter-
cedentibus, passionis tuae
effectum felicem consequamur:
Qui vivis et regnas.

Et fit commemor. Feriae.

Añ. Appropinquabat
autem dies festus Judaeorum:
et quaerebant principes
Sacerdotum quomodo
Jesum interficerent, sed ti-
mebant plebem.

V. Eripe me de inimicis
meis, Deus meus. *R.* Et ab
insurgentibus in me libera
me.

Oratio.

QUORDIBUS nostris,
quaesumus Domine,
gratiam tuam benignus in-
funde: ut peccata nostra
castigatione voluntaria co-
hibentes, temporaliter po-
tius maceremur, quam sup-
plicii deputemur aeternis.
Per Dominum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona. Vadam ad
montem.

R. br. Christe Fili Dei
vivi,* Miserere nobis. Chri-
ste. *V.* Qui passus es pro
homine. Miserere nobis.
Gloria Patri. Christe.

V. Exurge, Christe, ad-
juva nos. *R.* Et libera nos
propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Añ. Diléctus meus.

Capitulum. Quis credidit.
ut supra. 554.

Rz. br. Pósuit me * Desolátam. Pósuit. V. Tota die moeróre conféctam. Desolátam. Glória. Pósuit.

V. Fácies mea intúmuit a fletu. Rz. Et pálpebrae meae caligavérunt.

AD SEXTAM.

Aña. Quo ábiit.

Capitulum. *Isaiae liii. b.*

IPSE vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. Disciplina pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Rz. br. Fácies mea, * Intúmuit a fletu. Fácies mea, V. Et pálpebrae meae caligavérunt. Intúmuit. Glória Patri. Fácies mea.

V. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. Rz. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

AD NONAM.

Antiphona. Fulcéte me flóribus.

Capitulum. *Isaiae liii. c.*

GENERATIONEM ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

Rz. br. Deus vitam meam, * Annuntiávi tibi. Deus, V. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi. Glória Patri. Deus.

V. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. Rz. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña Cum vidísset Jesus Matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligébat, dicit Matri suae: Múlier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit commemor. Feriae.

Aña. Príncipes sacerdótũ consilium fecérunt ut Jesum occíderent: dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. Rz. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

CONCEDE, quae-sumus omnipotens Deus: ut qui protectiónis tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FESTA APRILIS.

DIE II. APRILIS.

In festo

S. Francisci de Paula,
Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, humilium cel-
situdo, qui beatum
Franciscum Confessorem
Sanctorum tuorum gloria
sublimasti: tribue quaesumus;
ut ejus meritis et imitatio-
ne, promissa humilibus
praemia feliciter consequamur.
Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemorat.
Feriae, si celebretur in Quadra-
gesima.

In primo Nocturno, Le-
ctiones de Scriptura occur-
rente, si celebretur post
Pascha. Si vero in Quadra-
gesima: **Beatus vir**, de Com-
muni Confes. non Pontif.
secundo loco. **cvi.**

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

FRANCISCUS
Paulae, quod est
Calabriae oppi-
dum, loco humili
natus est: quem parentes,
cum diu prole caruissent,
voto facto, beati Francisci
precibus suscepunt. Is
adolescens divino ardore
succensus, in eremum se-
cessit, ubi annis sex, victu
asperam, sed meditationi-
bus coelestibus suavem
vitam duxit. Sed cum vir-
tutum ejus fama longius
manaret, multique ad eum
pietatis studio concurrer-
ent, fraternae charitatis
causa e solitudine egressus,

Ecclēsiā prope Paulam
aedificavit, ibique prima sui
Ordinis fundamenta jecit.

R. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit eum
ab inimicis, et a seductori-
bus tutavit illum: * Et de-
dit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus
per vias rectas, et ostendit
illi regnum Dei.—Et dedit.

LECTIO v.

ERAT in eo mirifica
loquendi gratia: per-
petuam virginitatem serva-
vit: humilitatem sic coluit,
ut se omnium minimum
diceret, suosque alumnos
minimos appellari voluerit.
Rudi amictu, nudis pedibus
incedens, humi cubabat.
Cibi abstinētia fuit admi-
rabilis: semel in die post
solis occasum reficiebatur,
et ad panem, et aquae po-
tum, vix aliquid ejusmodi
obsōnii adhibebat, quo
vesci in Quadragésima li-
cet: quam consuetudinem
ut fratres sui toto anni
tempore retinērent, quarto
eos voto adstrinxit.

R. Amavit eum Dominus, et
ornavit eum: stolam glōriae
induit eum,* Et ad portas
paradisi coronavit eum. **V.**
Induit eum Dominus lorica
fidei, et ornavit eum.—Et.

LECTIO vi.

OULTIS miraculis
servi sui sanctitatem
Deus testari voluit; quorum

illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Siciliæ fretum strato super fluctibus pállio cum sócio transmisit. Multa étiam futura prophético spíritu praedixit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetitus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salutis millésimo quingentésimo séptimo : cujus corpus dies undecim inseúltum, ita incorruptum permánsit, ut suáven étiam odórem efflaret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus gén-
tibus. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia venerabilis Bedae Presbyteri in Evángelium : Nolite timére pusillus grex, ut in Comuni Confess. non Pontificis. cix. et si célebretur in Quadrág., nona Lectio de Homilia Feriae occurrentis, et de ea fit Commemor. in Laudibus.

DIE IV. APRILIS.

In festo S. Isidori, Episcopi, Confessoris et Ecclesiae Doct. Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis, lxxiii.

In primis Vesperis.

Aññ. O Doctór óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolum glóriæ induit eum.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salutis beátum Isidórum místrum tribuísti : praesta quaesumus; ut quem Doctórem vitae habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dñm.

Deíndest Comm. Feriae.

In primo Nocturno, Lectioes Sapiéntiæ ómnium, ut in Comuni. lxxxix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ISIDORUS, natione Hispanus, Doctór egrégus, ex nova Carthagine Severiáno patre Provinciæ Duce natus, a sanctis Episcopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginénsi fratribus suis pie et liberaliter educátus,

Latinis, Graecis, et Hebraicis litteris, divinisque et humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere praestantissimus evasit. Adhuc adolescens haeresim Arianae, quae gentem Gothorum Hispaniae latissime dominantem jampridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parum abfuerit, quin ab Haereticis necaretur. Leandro vita functo ad Hispaniensem Cathedralis inventus quidem, sed urgente in primis Reccardo Rege, magnoque etiam Cleri populi-que consensu assumitur, ejusque electionem sanctus Gregorius Magnus, nedum auctoritate Apostolica confirmasse, sed et electum, transmissa de more pallio decorasse, quin etiam suum et Apostolicae Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. — Manus.

Lectio v.

IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana et Ecclesiastica disciplina instauranda

solicitus, eaque verbo et scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor et amplificator eximius, plura construxit monasteria, Collegia itidem aedificavit, ubi studiis sacris et lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudit, quos inter sancti Ildefonsus Toletanus, et Braulio Caesaraugustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispani Concilio, Acephalorum haeresim Hispaniae jam minitantem, acri et eloquenti disputatione fregit atque contrivit. Tantam apud omnes sanctitatis et doctrinae famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodécimo anno, universa Toletana Synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque etiam sancto Ildefonso suffragante, Doctor egregius, Catholicae Ecclesiae novissimum decus, in saeculorum fine doctissimus, et cum reverentia nominandus appellari mererit; eumque sanctus Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed et erudiendae Hispaniae loco Jacobi Apostoli coelitus datum esse censuerit.

R⁷. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio vi.

SCRIPSIT Isidorus libros Etymologiarum, et de Ecclesiasticis Officiis, aliisque quamplurimos Christianae, et Ecclesiasticae disciplinae adeo utiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad Episcopos Britanniae scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi et Augustini, ita Isidori dicta retinenda esse, ubi contingerit inusitatum negotium, quod per Canones minime definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiae inter Canonicas Ecclesiae leges relatae conspiciuntur. Praefuit Concilio Toletano quarto, omnium Hispaniae celeberrimo. Denique cum ab Hispania Arianam haeresim eliminasset, morte sua, et regni vastatione a Saracenorum armis publice praenuntiata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in coelum anno sexcentesimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, et Florentinam sororem, ut ipse mandaverat,

primo conditum, Ferdinandus primus, Castellae et Legionis rex, ab Eneto Saraceno Hispali dominante magno pretio redemptum Legionem transtulit, et in ejus honorem templum aedificatum est, ubi miraculis clarus magna populi devotione colitur.

R⁷. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. v. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia sancti Isidori Episcopi.

Ex libro 2. Officiorum ad S. Fulgentium, cap. v.

CUI in erudiendis atque instituendis ad virtutem populis praeerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, et in nullo

reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subiectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingerere: Ante doce te quae recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi praebeat, cunctosque ad bonum opus, et doctrina et opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est. Quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivens. Porro si et doctrina et sermone fuerit eruditus, potest caeteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios percipere, qui nisi refutati fuerint atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam glorie induit eum,* Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio viii.

HUJUS sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiae, tractans de

mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiae, de disciplina justitiae: unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem: scilicet ut prae-noscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus prae caeteris speciale officium est, Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniiis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere; nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter et auctoritate praeesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus: Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. V. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

In Quadragesima, Lectio nona de Homilia Feriae occurrentis cum ejus commemoratione in Laudibus.

Lectio ix.

TENEbit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter haec omnia castitatis eminentiam: ita ut mens Christo data, ab omni inquinamento carnis sit munda et libera. Inter haec oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta; in quo etiam hospitalitas ita erit praecipua, ut omnes cum benignitate et charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant: Hospes fui, et suscepistis me; quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Te Deum laudamus. 19.

Vesperae a Capitulo de sequenti, commemoratio praecedentis et Feriae.

DIE V. APRILIS.

In festo S. Vincentii Ferrerii, Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Vincentii Confessoris tui meritis et praedicatione illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut et ipsius instruamur exemplis, et ab omnibus ejus patrocinio liberemur adversis. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio. S. Isidori, Aña. O Doctor, ut in primis Vesperis. 558. ac ultimo loco fit commemoratio Feriae.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha. Si vero in Quadragesima, Beatus vir, de Communi Confess. non Pont. cvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VINCENTIUS, honesta stirpe Valentiae in Hispania natus, ab ineunte aetate cor gessit sensile. Qui dum caliginosi hujus saeculi labilem cursum pro ingenii sui modulo consideraret, Religionis habitum in Ordine Praedicatorum decimo octavo aetatis suae anno suscepit, et emissasolemni professione,

sacris litteris sédulo incúmbens, theologiæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfidiam argúere, Saracenórum errores confutáre, tanta virtúte et effíciacia coepit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitudinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum millia a peccátis ad poeniténtiam, a vitiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salutis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémí tremendíque júdicíi diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio v.

IN hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotidie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotidie ad pópulum conciónem hábuit ; invio-

lábile semper jejúnium, nisi urgens adéset necéssitas, servávit ; sancta et recta consília nulli denegávit, carnes nunquam comédit, nec vestem lineam induit ; populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace composuit : et cum vestis inconsútis Ecclésiæ diro schismate scinderétur, ut unirétur, et uníta servaretur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recepit, et amplexus est.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ¶ Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et ad portas paradísi.

Lectio vi.

PER ipsum divína virtus, in confirmatióne vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et miracula fecit. Nam frequentíssime super aegros manus impósuit, et sanitátem adéptisunt : spíritus immúndos e corpóribus expulit : surdis auditum, mutis loquélam, caecis visum restituit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus

infatigábilis Evangélii prae-
co, plúrimis Európaepro-
vinciis cum ingénti animá-
rum fructu peragrátis, Ve-
nétiae in Británnia minóri
praedicatiónis et vitae cur-
sum feliciter consummávit,
anno salutis millésimo
quadringentésimo décimo
nono: quem Callistus tértius
Sanctórum número adscrip-
sit.

R. Iste homo perfécit
omnia, quae locútus est ei
Deus, et dixit ad eum: In-
grédere in réquiem meam: *
Quia te vidi justum coram
me ex ómnibus géntibus.
V. Iste est, qui contémpsit
vitam mundi, et pervénit ad
coeléstia regna. — Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Noct., Homilia
S. Gregorii Papae in Evang.
Sint lumbi vestri, de Com-
muni Conf. non Pont. civ.

Nona Lectio dicitur de
Homilia Ferae occurren-
tis, si celebretur in Quadra-
gesima, et de ea fit comme-
moratio ad Laudes.

DIE XI. APRILIS.

In festo S. Leonis I. Papae,
Confessoris et Ecclesiae
Doctóris. Duplex.

Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif. lxxiii. prae-
ter sequentia.

Ad Magnif., in utrisque
Vesperis, Añ. O Doctóro
óptime, Ecclesiae sanctae

lumen, beáte Leo, divinae
legis amátor, deprecáre pro
nobis Filium Dei.

Oratio

EXAUDI, quaesumus
Dómine, preces no-
stras, quas in beati Leonis
Confessoris tui atque Pontí-
ficis solemnitate deférimus:
et qui tibi digne méruit fa-
mulári, ejus intercedéntibus
méritis ab ómnibus nos ab-
sólve peccátis. Per Dñum.

Deinde fit commemora-
tio Ferae, si celebretur in
Quadragesima.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beati
Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. i.

PETRUS Apósto-
lus Jesu Christi,
eléctis ádvenis
dispersiónis Pon-
ti, Galátiae, Cappadóciae,
Asiae, et Bithyniae, secún-
dum praesciéntiam Dei Pa-
tris, in sanctificatiónem
Spiritus, in obediéntiam, et
aspersiónem ságuinis Jesu
Christi: Grátia vobis et
pax multiplicétur. Benedí-
ctus Deus et Pater Dómini
nostri Jesu Christi, qui se-
cúndum misericórdiã suam
magnam regenerávit nos in
spem vivam, per resurre-
ctiónem Jesu Christi ex
mórtuis, in haereditátem
incorrúptibilem, et incon-
taminátam, et immarce-

scibilem, conservatam in coelis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo.

R. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. V. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. — Intra.

Lectio ii.

IN quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis temptationibus, ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, et gloriam, et honorem, in revelatione Jesu Christi: quem cum non videritis, diligitis: in quem nunc quod non videntes creditis; credentes autem exultabitis laetitia inenarrabili, et glorificata, reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum. De qua salute exquisierunt, atque scrutati sunt Prophetae, qui de futura in vobis gratia prophetaverunt: scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis Spiritus Christi: praenuntians eas, quae in Christo sunt passionem, et posteriores glorias; quibus revelatum est, quia non sibi metipsis, vobis

autem ministrabant ea, quae nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vobis, Spiritu sancto misso de coelo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. V. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. — Ideo iurejurando.

Lectio iii.

PROPTER quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii perfecte sperate in eam, quae offertur vobis, gratiam, in revelationem Jesu Christi: quasi filii obedientiae, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriis, sed secundum eum, qui vocavit vos, Sanctum: et ipsi in omni conversatione sancti sitis, quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocatis eum, qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscujusque opus, in timore incolatus vestri tempore conversamini. Scientes, quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra

conversatione paternae traditionis: sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi, et incontaminati: praecogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

R7. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. V. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis.—Tu es sacerdos. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EO primus, Etruscus, eo tempore praefuit Ecclesiae, cum rex Hunnorum Attila, cognomento Flagellum Dei, in Italiam invadens, Aquileiam triennii obsidione captam diripuit et incendit: unde cum Romam ardenti furore raperetur, jamque copias, ubi Mincius in Padum influit, trajicere pararet, occurrit ei Leo, malorum Italiae impendentium misericordia permotus: cujus divina eloquentia persuasum est Attilae, ut regrederetur. Qui interroga-

tus a suis, quid esset quod praeter consuetudinem tam humiliter Romani Pontificis imperata faceret, respondit se adstantem quemdam alium, illo loquente, sacerdotali habitu veritum esse, sibi stricto gladio minantem mortem, nisi Leoni obtemperaret. Quare in Pannoniam reversus est.

R7. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocere ei. — Manus enim.

Lectio v.

LEO autem Romae singulari omnium laetitia exceptus, paulo post invadenti Urbem Genserico, eadem eloquentiae vi et sanctitatis opinione persuasit, ut ab incendio, ignominiiis, ac caedibus abstineret. Sed cum Ecclesiam a multis haeresibus oppugnari, maximeque a Nestorianis et Eutychianis exagitari videret; ad eam purgandam, et in fide catholica confirmandam, Concilium Chalcedonense indixit. Ubi sexcentis triginta coactis Episcopis, Eutyches et Dioscorus, et iterum Nestorius condemnati sunt: ejusdemque Concilii decreta sua auctoritate confirmavit.

R⁷. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

HIS actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et aedificándas Ecclesiás convertit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphaní Ecclesiám constrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário : ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas praeterea et sacras aedes, et sacra eárum vasa restituit. In tribus basilícis, Petri, Pauli, et Constantiniána, cámaras extrúxit : aedificávit monastérium vicinum basilícae sancti Petri : sepúlchris Apostolórum custódes adhibuit, quos Cubiculários appellávit. Stáuit, ut in accióne mystérii dicerétur : Sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam. Sanxit, ne mónacha benedíctum cápitis velámen reciperet, nisi quadraginta annórum virginitátem probáset. His et aliis praecláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsisset, tértio Idus Aprilis obdormívit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos viginti,

menses decem, dies viginti octo.

R⁷. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xvi. b.

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Caesaráe Philippi, et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et reliqua.

Homília sancti Leónis Papae.

Serm. ii. in anniv. assumpt. suae, ante medium.

UM, sicut Evangelica lectione reserátum est, interrogáset Dñs discipulos, quem ipsum (multis diversa opinántibus) créderent ; respondissetque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi ; Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est : et ego dico tibi, quia tu es

Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam, et portae inferi non praevalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni coelórum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accepta fortitudine petrae perseverans, suscepta Ecclesiae gubernacula non reliquit.

R7. Amávit eum Dñus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. V. Induit eum Dñus lorícam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas.

Lectio viii.

IN univérſa namque Ecclesiá : Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotidie Petrus dicit : et omnis lingua, quae confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Haec fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Haec éruſos mundo ínserit coelo, et portae inferi advérsus eam praevalére non possunt. Tanta enim divinitus soliditáte munita est, ut eam neque haerética unquam corrumpere právitas, nec pagána potúerit supérare perfidia. His itaque

modis, dilectíssimi, rationábili obséquo celebrátur hodiérna festívitás : ut in persóna humilitátis meae ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia perseverat : et cujus étiam dignitas in indígnó haeréde non déficit.

R7. In médio Ecclesiae apéruiſ os ejus, * Et implévit eum Dóminus spiritu sapiéntiae et intelléctus. V. Jucunditátem et exultatió-nem thesaurizávit super eum.—Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Ferae occurrentis; et de ea fit comment. in Laudibus.

Lectio ix.

QUAM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestrae sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : quia et illius vos afféctu monémus, et non aliud vobis, quam quod dócuit, praedicámus, obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestrae, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducatís. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quae ab initio Evangélii in univérſo mundo praedicáta

est, in dilectione et sanctitate permanserit. Nam licet omnem Ecclesiam, quae in toto est orbe terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus: vos tamen praecipue inter caeteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolicae Petrae arce fundatos, et Dominus noster Jesus Christus cum omnibus redemit, et beatus Apostolus Petrus prae omnibus erudit.

Te Deum laudamus. 19.

DIE XIII. APRILIS.

In festo S. Hermenegildi,
Martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris. xxx. praeter ea quae sequuntur.

In utrisque Vesperis et Laudibus,

Hymnus.

REGALI solio fortis
Iberiae,
Hermenegilde jubar, gloria
Martyrum,

Christi quos amor almis
Coeli coetibus inserit.

Ut perstas patiens, pollicitum Deo

Servans obsequium! quo
potius tibi

Nil proponis, et arces

Cautus noxia, quae placent.

Ut motus cohibes, pabula
qui parant

Surgentis vitii, non dubios
agens

Per vestigia gressus,
Quo veri via dirigit!

Sit rerum Domino jugis
honor Patri,

Et natum celebrent ora
precantium,

Divinumque supremis
Flamen laudibus efferant.

Amen.

Si praedictus Hymnus
dici non potuerit in primis
Vesperis, tunc ponatur ad
Matutinum, et Hymnus
Matutini Nullis te genitor
dicatur in Laudibus.

Oratio.

DEUS, qui beatum
Hermenegildum
Martyrem tuum coelesti
regno terrenum postponere
docuisti: da, quaesumus
nobis, ejus exemplo caduca
despicere, atque aeterna
sectari. Per Dominum.

Si celebretur in Quadragesima,
fit commemoratio. Feriae in utrisque
Vesperis et Laudibus.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

NULLIS te genitor
blanditiis trahit;
Non vitae caperis divitis
otio,

Gemmarumve nitore,

Regnandive cupidine.

Diris non acies te gladii
minis,

Nec terret perimens carnificis furor:

Nam mansura caducis

Praefers gaudia Coelitum.

Nunc nos e Súperum
prótege sédibus
Clemens, atque preces, dum
cánimus tua

Quaesitam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis
honor Patri,

Et Natum célebrent ora
precántium,

Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.

Amen.

In primo Nocturno, si
celebretur in Quadrag. Le-
ctíones Fratres, debítóres,
de Comm. plurim. Mart. lix.

Si vero post Pascha, Le-
ctíones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogórum sancti
Gregórii Papae.

Lib. 3. Cap. xxxi.

Lectio iv.

ERMENEGIL-
DUS rex, Leovi-
gildi regis Visi-
gothórum filius,
ab Ariána haeresi ad fidem
Cathólicam viro reveren-
dissimo Leándro Hispalénsi
Episcopo, dudum mihi in
amicitiis familiáriter jun-
cto, praedicánte, convérsus
est. Quem pater AriánuS,
ut ad eámdem haeresim
redíret, et praemiis suadére,
et minis terrére conátus
est. Cumque ille constan-
tíssime respondéret, nun-
quam se veram fidem posse
relínquere, quam semel

agnovísset : irátus pater
eum privávit regno, rebús-
que expoliávit ómnibus.
Cumque nec sic virtútem
mentis illius emollíre va-
luísset, in arcta illum cu-
stódia conclúdens, collum
manúsque illius ferro ligá-
vit. Coepit itaque Hermene-
negildus rex júvenis ter-
rénum regnum despícere,
et forti desidério coeléstee
quaerens, in ciliciis vincu-
látus jacens, omnipoténti
Deo ad confortándum se,
preces effúndere; tantóque
sublimius glóriam trans-
eúntis mundi despícere,
quanto et religátus agnóve-
rat nihil fuisse, quod potúe-
rit auférri.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum : - Et de-
dit illi claritátem aetérnam.

V. Descenditque cum illo
in fóveam, et in vinculis non
dereliquit eum. — Et dedit.

Tempore Paschali, R.
Lux perpétua lucébit san-
ctis tuis, Dómine, - Et
aetérnitas témporum, alle-
lúia, allelúia. V. Laetitia
sempitérna erit super cápi-
ta eórum: gáudium et exul-
tationem obtinébunt. — Et
aetérnitas.

Lectio v.

SUPERVENIENTE
autem Paschális fes-
tivitátis die, intempéstae

noctis silentio, ad eum perfidus pater Ariánum Episcopum misit, ut ex ejus manu sacrilegae consecrationis communionem perciperet, atque per hoc ad patris grátiam redire mereretur. Sed vir Deo deditus, Ariáno Episcopo venienti exprobrávit, ut débuit, ejusque a se perfidiam dignis increpationibus repulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se itaque reverso Episcopo, Ariánus pater infremuit, statimque suos apparitores misit, qui constantissimum Confessorem Dei, illic ubi jacébat, occiderent; quod et factum est. Nam mox ut ingressi sunt, secúrim cérebro ejus infigentes, vitam corporis abstulerunt: hocque in eo valuerunt perfimere, quod ipsum quoque, qui peremptus est, in se constiterat despexisse. Sed pro ostendenda vera ejus glória, supérna quoque non defuere miracula. Nam coepit in noctúrno silentio psalmodiae cantus ad corpus ejusdem regis et Mártiris audíri: atque ideo veraciter regis, quia et Mártiris.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Dómine.* Et voluntáte labiorum ejus non fraudásti eum. V. Quóniam praevenísti eum in

benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.— Et voluntáte.

Tempore Paschali, R. In servis suis, alleluia,* Consolábitur Deus, alleluia. V. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.—Consolábitur.

Lectio vi.

QUIDAM étiam ferunt, quod illic noctúrno tempore accensae lámpades apparebant. Unde et factum est, quatenus corpus illius, ut videlicet mártiris, jure a cunctis fidelibus venerári debuisset. Pater vero perfidus, et parricida commótus poenitentia, hoc fecisse se dóluit, nec tamen usque ad obtinendam salutem poenituit. Nam quia vera esset Cathólica fides agnóvit, sed gentis suae timóre pertérritus, ad hanc pervenire non méruit. Qui, obórta aegritúdine, ad extrémam perductus est, et Leándro Episcopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum regem filium suum, quem in sua haeresi relinquebat, commendare curávit, ut in ipso quoque talia faceret, quália et in fratre suis exhortationibus fecisset. Qua commendatione expléta, defunctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem

pérfidum, sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánae haeréseos pravitate convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permíttet, qui regni Dei hostis exístere per haeréticam pravitatē non timéret. Nec mirum quod verae fidei praedicátor factus est, qui frater est Mártyris : cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis posuit super caput ejus. *V.* Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus ; et aqua sapiéntiae salutáris potávit illum.—Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

Tempore Paschali, *R.* Filiae Jerúsalem, venite et vidéte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dñs, * In die solemnitétis et laetitiae, allelúia. *V.* Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.—In die solemnitétis. Glória Patri. In die solemnitétis.

In tertio Nocturno, etiam tempore Paschali, Homilia in Evang. Si quis venit, de Communi unitus Martyris i. loco. xxxix. Si celebretur in Quadragesima, Lectio ix.

de Homilia Ferie occurrentis, et ejus Commemoratio in Laudibus.

In ii. Vesperis, Commem. Ferie in Quadragesima, et sequentis.

Commune sanctorum Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Communibus infra. xlvii.

DIE XIV. APRILIS.

In festo sanctorum Martyrum Tiburtii, Valeriani et Maximi.

Añ. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Laetámini in Dómino, et exultáte justí. *R.* Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali, *Añ.* Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et aetérnitas téporum, allelúia.

V. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúia. *R.* Vos elégit Deus in haereditatem sibi, allelúia.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum Martyrum tuorum Tiburtii, Valeriani, et Maximi solémnia cólimus ; eórum étiam virtutes imitémur. Per Dóminum.

Lectio ii.

ALERIANUS

Románus, nóbili
génere ortus, Ale-
xáandro Sévero
Imperatóre, hortátu beatae
Caeciliae virginis, quam
sibi pari nobilitate uxórem
despónderat, una cum Ti-
búrtio fratre a sancto Ur-
báno Papa baptizátur.
Quos ubi Praeféctus Urbis
Almáchiús Christiános esse
cognóvit, et património
paupéribus distribúto, Chri-
stianórum córpora sepelíre;
accersitos grávitè repre-
héndit : atque ubi Christum
Deum constántèr confitén-
tes, deos autem daemoniórū
inánia simulácula praedicán-
tes videt, virgis caedi jubet.

Lectio iii.

SED cum verbéribus
cogi non possent,
ut Jovis simulácrum ve-
neraréntur, imo fortes in
fidei veritate permanérent,
ad quartum ab Urbe lápi-
dem secúri feriúntur. Quo-
rum virtútem admirátus
Máximus praefécti cubicu-
lárius, qui eos ad suppliciū
perdúxerat, Christiánum se
esse professus est, cum
multis praeterea praefécti
ministis : qui paulo post
plumbátis contúsi, omnes,
ex diaboli ministis, Christi
Dñi mártýres evasérunt.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XVII. APRILIS.

In festo S. Aniceti,
Papae et Martyris.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti
Aniceti Mártýris tui
atque Pontificis ánnua so-
lemnitáte laetíficas : concé-
de propítius ; ut ejus na-
talitia cólimus, de ejúsdem
étiam protectióne gaudeá-
mus. Per Dóminum.

Lectio iii.

NICETUS Syrus,

Imperatóre Mar-
co Aurélio An-
tonino, praefuit
Ecclesiáe. Decrévit, ne clé-
rici comam nutrírènt. Quín-
quies mense Decémbri ordi-
návit Presbyteros decem
et septem, Diáconos quá-
tuor, Episcopos per diversa
loca novem. Vixit in pon-
tificátu annos octo, menses
octo, dies viginti quátuor.
Propter Christi fidem mar-
tyrio coronátus, sepúltus
est via Appia in coemeté-
rio, quod póstea Callisti
appellátum est, decimo
quinto Kalédas Maias.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XXI. APRILIS.

In festo S. Anselmi Episc.
Confessoris et Ecclesiáe
Doctóris. Duplex.
Omnia de Comuni Con-
fess. Pontif. lxxiii. praeter
ea quae hic habentur.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Añā. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Anselme, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui populo tuo aeternae salutis beatum Anselmum ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones Sapientiā omnium, ut in Communi. lxxxix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANSELMUS, Augustae Praetoriae in finibus Italiae, Gundulpho et Ermemburga, nobilibus et catholicis parentibus natus, a teneris annis assiduo litterarum studio atque perfectioris vitae desiderio, non obscurum futurae sanctitatis et doctrinae specimen dedit. Et licet juvenili ardore aliquando ad saeculi illecebras traheretur, brevi tamen in pristinam viam revocatus, patria et bonis omnibus derelictis, ad monasterium Beccense Ordinis sancti Benedicti se contulit: ubi emissā regulari professione sub Herluino Abbate

observantissimo, et Lanfranco viro doctissimo, tanto animi fervore, et jugi studio in litteris et virtutibus assequendis profecit, ut mirum in modum tamquam sanctitatis et doctrinae exemplar ab omnibus haberetur.

Rz. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, allelúia.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei.—Manus.

Lectio v.

ABSTINENTIAE et continentiae tantae fuit, ut assiduitate jejunii omnis pene ciborum sensus in eo videretur extinctus. Diurno enim tempore in exercitiis monasticis, docendo et respondendo variis de religione quaesitis, emenso, quod reliquum erat noctis, somno subtrahēbat, ut divinis meditationibus, quas perenni lacrymarum imbre fovebat, mentem recrearet. Electus in Priorem monasterii, invidos fratres ita charitate, humilitate, et prudentia lenivit, ut quos aemulos acceperat, sibi et Deo amicos, máximo cum regularis observantiae emolumento redderet. Mortuo Abbate, et in ejus locum (licet invitus) suffectus, tanta doctrinae et sanctitatis

fama ubique refulsit, ut non modo régibus et Episcopis veneracióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam acceptus, qui tunc magnis persecutióibus agítatus, litteras amoris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclesiám Cathólicam ejus oratióibus commendábat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. V. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vi.

DEFUNCTO Lanfranco Archiepiscopo Cantuariénsi, ejus olim praeceptóre, Anselmus, urgente Willélmo Angliae rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnante, ad ejúsdem Ecclesiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et Conciliis celebrátis, pristinam pietátem, et ecclesiásticam disciplinam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclesiæ jura usurpare tentáset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptionem, et exilium passus, Romam ad Urbánum secúndum se

cóntulit : a quo honorifice excéptus, et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi Concilio Spiritum sanctum étiam a Filio procedéntem contra Graecórum errórem innúmeris Scripturárum, et sanctórum Patrum testimoniis propugnáset. E vivis Willélmo sublato, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dño, famam non solum miraculorum, et sanctitátis (praecepue ob insignem devotió-nem erga Dómini nostri passióem, et beátam Virginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínae, quam ad defensióem cristiánae religióis, animárum proféctum, et ómnium Theologórum, qui sacras litteras scholástica méthodo tradidérunt, normam coelitus hausisse ex ejus libris ómnibus appáret.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum, allelúia. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii Episcopi in Evangelium : Vos estis sal terrae, de Comuni Doctórum, ii. loco, xciii.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXII. APRILIS.

In festo SS. Soteris et Caji, Pontif. et Mart. Semid.

Omnia de Communi Martyrum tempore Pasch. xlvii. praeter sequentia.

Oratio.

BEATORUM Mátyrum, paritéque Pontificum Sotéris et Caji nos, quaesumus Dómine, festa tueántur : et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SOTER, Fundis in Campánia natus, sancivit, ne sacrae vírgines vasa sacra et pallas attingerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Coena Dñi sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo : martyrio coronátur sub Marco Aurélio Imperátore, et in coemetério, quod póstea Callisti dictum est, sepelítur, more majórum mense Decémbri

creátis Presbyteris decem et octo, Diáconis novem, Episcopis per diversa loca úndecim.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. V. Laetítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióem obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

AJUS Dálmata, ex génere Diocletiáni Imperatóris, constituit, ut his Ordinum et honórum grádibus in Ecclésia ad Episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístae, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbyteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit : verum octo post annis una cum Gabíno fratre martyrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense Decémbri Presbyteris vigintiquínque, Diáconis octo, Episcopis quinque. Sepúltus est in coemetério Callisti, décimo Kaléndas Maii. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dírutam ecclésiám restítuit, título, statióne, et ipsius reliquiis decorávit.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. V. Judicábit Dñs pópulum suum; et in servis suis. — Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lectio vi. *Sermone xxii.*

DIGNUM et congruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclesiâ celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus; et iis annuntiémus Dominicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Dominicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et participes esse lætítiae. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis: si tolerávimus, inquit, et conregnávimus. Qui ergo toleráverunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Filiae Jerúsalem, veníte, et vidéte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dñs, * in die solemnitátis et lætítiae, allelúia. V. Quóniam confortávit seras portárum tuárum; benedíxit filios tuos in te. — In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno. Homilia S. Augustini Epíscopi in Evángelium: Ego sum vitis, vos pálmities, de Com-

muni Martyrum tempore Paschali. liv.

In Vesperis. a Capitulo fit de S. Georgio.

DIE XXIII. APRILIS.

In festo S. Georgii,
Martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi uni-
us Martyris tempore Pa-
schali. xlvii. præter se-
quentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti
Georgii Mátyris tui
méritis et intercessióne lætí-
ficas: concéde propítius;
ut qui tua per eum bene-
ficia póscimus, dono tuæ
grátiae consequámur. Per
Dóminum.

Deinde fit commemor.
SS. Soteris et Caji, Añæ.
Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúia: vos elé-
git Deus in hæreditátem
sibi, allelúia.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúia. R. Mors
sanctórum ejus, allelúia.

Oratio. Beatórum Már-
tyrum, ut supra. 577.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno,
De Epístola sancti Cypri-
ani Epíscopi: Quibus ego
vos láudibus, de Communi
ii. loco. liii.

In tertio Nocturno, Ho-
milia S. Augustini Epíscopi

in Evangelium: Ego sum vitis vera, de Communi Mart. tempore Paschali. 1.

Vesp. de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE XXIV. APRILIS.

In festo S. Fidelis a Sigmaringa, Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Pasch. xlvii. praeter ea quae hic assignantur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Fidelem Seraphico spiritus ardore succensum in verae fidei propagatione martyrii palma et gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quaesumus meritis et intercessione, ita nos per gratiam tuam in fide et charitate confirma; ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Georgii Martyris, Añs. Sancti et justi. V. Pretiosa.

Oratio. Deus, qui nos. 577.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

FIDELIS in oppido Sueviae Sigmaringa, ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte aetate singularibus naturae

et gratiae donis ornatus praefulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbuitus disciplina, dum Friburgi philosophiae et juris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere coepit. Nobilium exinde virorum varias Europae provincias lustrantium comes adscitus, eos ad christianam pietate sectandam, tam verbis quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita se ipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit irae motu perturbari. Juris praeterea, et justitiae strenuus propugnator, post redditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere, in quo tamen cum fori pericula esset expertus, tutiorem aeternae salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus, paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Capuccinos adscribi petiit.

R. Lux perpetua. 576.

LECTIO v.

PIAE petitionis compos redditus, mundi sui que contemptor insi-

gnis, in ipso statim tyrocínio, magisque cum solénnis professionis vota in gaudio spiritus Dómino nuncupasset, in regulári observántia ómnibus admiratióni fuit, et exémplo. Orationi máxime, et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliorem frugem, verum étiam Heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis coenóbii praeféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióné, et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arcétissimae vaupertátis zelátor egrégus, quidquid vel minus necessárium viderétur, e coenóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seipsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in filios, osténdit. Cum pestífera febris Austriacas militáres cópias dire affligeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assidua charitátis officia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissidiis, aliisque próximi necessitatibus sublevándis consílio et ópere ádeo praecláre se gessit, ut Pater Patriae merúerit appellári.

Ry. In servis suis. 577.

Lección vi.

DEIPARAE Virginis et Rosárii cultor eximius, illius praecipue, aliorumque Sanctorum patrocinis a Deo postulavit, ut in catholicae fidei obsequium vitam sibi et sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi athleta praeses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhaetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus haereticis ad orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiae, et Christo reconciliandae. Prophetiae dono praeditus, futuras Rhaetiae calamitates, suique necem ab haereticis inferendam saepius praedixit. Postquam vero insidiarum probe conscius, impendenti agoni se praeparasset, die vigesima quarta Aprilis anni millesimi sexcentissimi vigesima secundi ad ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab haereticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad

praedicandum invitaverant, concione tumultuariae interrupta, per verbera ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam mortem magno et alacri corde perpessus, primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio sanguine consecravit; pluribus signis et miraculis exinde clarus, praesertim Curiae et Veldkirchii, ubi summa populi veneratione illius Reliquiae asservantur.

R. Filiae Jerusalem. 577.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium: *Ego sum vitis vera*, de Communi Martyrum tempore Paschali, loco. I.

Vesperae de sequenti, cum commemorat, praecedentis.

DIE XXV. APRILIS.

In festo S. Marci, Evangelistae. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali xxv. praeter ea quae hic assignantur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Marcum Evangelistam tuum, evangelicae praedicationis gratia sublimasti: tribue quaesumus; ejus nos semper et eruditione proficere, et oratione defendi. Per Dominum.

Deinde fit comm. sancti Fidelis, Aña. Sancti et justi in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in haereditatem sibi, alleluia.

V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. R. Mors Sanctorum ejus, alleluia.

Oratio. Deus, qui beatum, ut supra. 578.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophetae.

LECTIO I. Cap. i.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt coeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachim, factum est verbum Domini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbine veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus, et de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis.

R. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia: * In mandatis ejus cupit nimis; alleluia, alleluia, alleluia.

V. Gloria et divitiae in do-

mo ejus, et justitia ejus manet in saeculum saeculi. — In mandatis.

LECTIO II.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillae quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies, et pennas per quatuor partes habebant. Junctaeque erant pennae eorum alterius ad alterum. Non revertantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

Tristitia vestra, allelúia, Convertetur in gaudium, allelúia, allelúia. *V.* Mundus autem gaudébit, vos vero constrictabimini, sed tristitia vestra. — Convertetur.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eorum: facies hominis, et facies leónis a dextris ipsorum quatuor; facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilae desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennae eorum exténtae desuper: duae pennae sin-

gulorū jungébantur, et duae tegébant corpora eorum: et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illic gradiebantur, nec revertebantur cum ambularent.

R. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia, * Mors Sanctorum ejus, allelúia. *V.* Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. — Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

PARCUS, discipulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referentem audierat, rogatus Romae a fratribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audisset, et probavit, et Ecclesiae legéndum sua auctoritate dedit. Assumpto itaque Evangélio quod ipse confecerat, perréxit in Aegyptum, et primus Alexandriae Christum annúntians, constituit Ecclesiam tanta doctrína et vitae continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exemplum sui cogeret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Domine, * Et aetérnitas téporum; allelúia, allelúia. *V.* Laetitia

sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. — Et aeternitas.

Lectio v.

DENIQUE Philo, disertissimus Judaeorum, videns Alexandriae primam Ecclesiam adhuc judaizantē, quasi in laudem gentis suae librum super eorum conversatione scripsit. Et quomodo Lucas narrat Jerosolymae credentes omnia habuisse communia: sic et ille, quod Alexandriae sub Marco fieri doctore cernēbat, memoriae tradidit. Mortuus est autem octavo Nerōnis anno, et sepultus Alexandriae, succedente sibi Aniano.

R. Virtute magna reddēbant Apōstoli. Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri; allelūia, allelūia. V. Replēti quidem Spiritu sancto, loquebantur cum fiducia verbum Dei. — Testimonium resurrectionis.

De Expositione sancti Gregorii Papae super Ezechielem Prophetam.

Homilia iii. lib. i.

Lectio vi.

SANCTA quatuor animalia, quae prophetiae spiritu futura praevidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor

tuor pennae uni. Quid per faciem, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur: per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationē. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aera levamur.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelūia: modo venerunt ad fontes, * Replēti sunt claritate; allelūia, allelūia. V. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmae in manibus eorum. — Replēti sunt. Glōria Patri. Replēti sunt.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. x.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homilia xvii. in Evang.

DOMINUS et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecepta sunt : quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit : quia duo sunt praecepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi : et minus quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur : sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet.

Leccio viii.

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit : quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam

in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur : quia praedicatio praevenit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt : atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia : splendorem Deo dederunt, alleluia : * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. V. Candidiores nive, nitiidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. — Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Leccio ix.

HINC namque eiusdem praedicatoribus Isaias dicit : Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit ; quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit ; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus praedicamus, ut eas et ipse

post véniens, per amóris sui praeséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 19.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Poenitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniae majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In secundis Vesperis fit commem. Festi sequentis.

DIE XXVI. APRILIS.

In festo
SS. Cleti et Marcellini Pont.
et Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Pasch. xlvii. praeter sequentia.

Añs. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et aetérnitas téporum, allelúia.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. R. Vos elégit Deus in haereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellini nos, Dñe, fóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercésio tueátur. Per Dóminum.

Si hoc Festum celebretur Feria secunda Rogationū, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, infra. lix. et nona Lectio legitur de Homilia Feriae.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria secunda, aut in Vigilia Ascensionis, in primo Nocturno leguntur Lectiones quae habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale ; nisi propriae assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolae praecedentis Dominicae quod omissum sit ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriae Lectiones assignatae sint.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

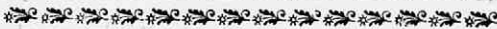

CLETUS Romá-nus, patre Æmiliáno, de regiónē quinta, e vico Patrício, Imperatóribus Vespasiáno et Tito Ecclesiám gubernávit. Is ex praecépto Principis Apostolorum in Urbe vigintiquinque Presbyteros ordinávit. Primus in litteris verbis illis usus est : Salútem et Apostólicam benedictiónem. Qui, Ecclesiá óptime constitúta, cum ei praefuisset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Im-

Die xxvi. Aprilis. In Festo SS.

Cleti et Marcellini, Pont. et Mart.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLETUS Románus, patre Emiliáno, de regione quinta, e vico Patrício, Imperatóribus Vespasiano et Tito, Ecclesiám gubernávit. Is ex præcepto Principis Apostolorum in Urbe viginti quinque Presbyteros ordinávit. Primus in litteris verbis illis usus est : Salútem et Apostólicam benedictionem. Qui Ecclesiá óptime constitúta, cum ei præfúisset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

Lectio v.

MARCELLINUS Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quantum in immáni Imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclesiæ præfuit. Multas pertulit angustias ob improbam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia in-

VERNA,

dulgéntia erga lapsos in idololatriám, quæque causa fuit, ut per calúnniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibúisset. Verum hic beátus Póntifex in confessiόne fidei, una cum tribus aliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projecta corpóra, quum triginta sex dies jussu Imperatóris sepultura caruissent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum presbyteris et diáconis, hymnis et luminibus adhibitis, honorífice sepeliéndá curávit in cæmetério Priscíllæ via Salária. Rexit Ecclesiám annos septem, menses undecim, dies viginti tres : quo tempore fecit Ordinatiόnes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Episcopos per diversa loca quinque.

Sermo Sancti Ambrósii

Episcopi. Serm. 22.

Lectio vj.

DIGNUM et congruum est, fratres, ut post lætístiam Paschæ, quam in

*

Ecclésia celebrávimus, esse lætitiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis : si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

peratōre, secunda post Nerōnem persecutiōne, martyrio coronātus est, et in Vaticanō juxta corpus beāti Petri sepūltus.

R. Lux perpētua lucēbit sanctis tuis, Dōmine, * Et aetērnitas tēporum, allelūia, allelūia. **V.** Lactitia sempitērna erit super cāpita eōrum, gāudium et exultatiōnem obtinēbunt.—Et.

Lectio v.

MARCELLINUS Rōmanus in immani illa Diocletiani Imperatōris persecutiōne terrōre pertēritus, deōrum simulācris thus adhsibuit : cujus peccāti mox illum tantōpere poenituit, ut Sinuēssam ad concilium plurimōrum Episcopōrum vēnerit cilicio indūtus, ubi lācrymis profūsis scelus suum palam confessus est. Quem tamen damnāre ausus est nemo, sed omnes una voce clamārun : Tuo te ore, non nostro iudicio iūdicā : nam prima sedes a nēmine iudicātur. Petrum quoque propter eāndem ānimi infirmitatem deliquisse, et a Deo similibus lācrymis vēniā impetrāsse.

R. In servis suis, allelūia, * Consolābitur Deus, allelūia. **V.** Iudicābit Dōminus pōpulum suum, et in servis suis.—Consolābitur.

Lectio vi.

MARCELLINUS Rōmam revērsus Imperatōrem adit, grāviter eum accūsans, quod se ad tantam impietātē impulsisset. Quamobrem ille Marcellinum una cum tribus aliis christiānis, Clāudio, Cyrino et Antonino, cāpite plecti iubet. Quorum projecta corpore cum triginta sex dies jussu Imperatōris sepultūra caruissent, beātus Marcellus a sancto Petro in somnis admōnitus, Presbyteris et Diāconis, hymnis ac luminibus adhibitis, honorifice sepeliēda curāvit in coemeterio Priscillae, via Salāria. Rexit Ecclesiā annos septem, menses undecim, dies viginti tres: quo tēpore fecit ordinatiōnes duas mense Decēmbri, quibus creāvit Presbyteros quatuor, Episcopos per diversā loca quinque.

R. Filiae Jerūsalem, venite, et vidēte Mārtires cum coronis, quibus coronāvit eos Dñs, * In die solemnitatīs et lactitiae, allelūia. **V.** Quoniam confortāvit seras portārum tuārum, benedixit filios tuos in te. — In die solemnitatīs. Glōria Patri. In die solemnitatīs.

In tertio Nocturno, Hōmilia S. Augustini Episcopi in Evangelium : Ego sum vitis, vos pālmites, de

Communi Martyrum tempore Paschali. liv.

DIE XXVIII. APRILIS.

In festo S. Pauli a Cruce,
Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic habentur propria.

In hymno mutatur tertius versus.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad mysterium Crucis praedicandum, sanctum Paulum singulâri charitate donasti, et per eum novam in Ecclesiâ familiam florêscere voluisti: ipsius nobis intercessiône concedede; ut Passiônẽ tuam jûgiter recolentes in terris, ejûsdem fructum cõsequi mereamur in coelis: Qui vivis.

Deinde fit commemor. S. Vitalis Mart., Añã. Lux perpétua. V. Sancti. 584.

Oratio.

PRAESTA quaesumus omnipotens Deus: ut qui beati Vitalis Mártyris tui natalítia cõlimus, intercessiône ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. In Feria ii. Rogationum vel in Vigilia Ascensionis, Beátus vir. cvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AULUS a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellorum nobili genere oriundus, quâ futurus esset sanctitate clarus, innôtuit miro splendore, qui noctu implévit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flumen delâpsum a certo naufragio illaesum eripuit. A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans, ejus contemplationi prolíxius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto ac dura quavis castigatione contêrere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparabatur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, praestantióri militiae operam daturus, quae Ecclesiae praesidio esse, aeternamque omnium salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nuptiis, sibi que delata patrui haereditate, recusatis, arctiorem intrare crucis semitam, ac rudi

túnica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimóniam, et rerum divinárũ scientiam, nondum cléricus dominicum agrum, máximo cum animárum fructu, divini verbi prædicatione excóluit.

R Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam, allelúia. **V.** Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

ROMAM profectus, theológicis disciplinis rite imbútus, a Summo Pontífice Benedícto decimotértio ex obediéntia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recessit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jampridem invitáverat, veste illi simul osténsa atrí coloris, Passiónis Fílii sui insignibus decoráta, ibique fundaménta jecit novae Congregatiónis. Quae brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, praecláris aucta viris cum Dei benedíctiône valde succrévit ; a Sede Apostólica non semel confirmáta, una cum Régulis, quas orándo ipse a Deo

accepérat, et quarto addito voto pergrátam dominicae Passiónis memóriam promovéndi. Sacras Vírgines quoque instituit, quae excéssum charitátis divini sponsi sédulo meditaréntur. Haec inter, animárum inexháusta aviditáte ab Evangelíi prædicatione nunquam deficiens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos aut in haeresim lapsos, in salutis trámitem addúxit. Praesértim Christi enarránda Passióne mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum adstántibus in fletum effúsus, quaelibet obduráta corda ad poeniténtiam scindébat.

R. Amávit eum Dñus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

TANTA in ejus pectore alebátur divínae charitátis flamma, ut indúsium quod erat cordi propius, saepe véluti igne adústum, et binae cóstulae elatae apparuerint. Sacrum praesértim faciens non poterat a lácrymis temperáre : frequénti quoque éxtasi, cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque

supérna luce radiante conspiciébatur. — Quandoque, dum concionarétur, coeléstis vox, verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura millia pássuum intónuit. Prophetiae et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in daemones, in morbos, in elementa enítuit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a daemóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitae géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum praeclára mónita, velúti sui spiritus transmissa haereditáte, alumnis tradidisset, Ecclesiáe Sacraméntis ac coeléstí visióne recreátus, Romae, qua praedíxerat die, migrávit in coelum. Eum Pius nonus Póntifex Máximus in Beatórum, novisque deinde fulgéntem signis, in Sanctórum númerum rétulit.

R⁷. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, alleluia. V⁷. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia re-

gna. — Quia te vidi justum. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Homíllia S. Gregórii in Evang. Designávit Dñs, ut in Comm. Evang. xxiv.

Pro S. Vitale, Martyre.

Lectio ix.

ITALIS miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénna ingressus, cum vidisset Ursicinum médicum, ob Christiánae fidei confessiõem ductum ad supplicium, páululum in tormentis titubáre, exclamávit: Ursicine médice, qui álios curáre solitus es, cave ne te mortis aetérnae jáculo conficiás. Qua voce confirmátus Ursicínus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehénderi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsus, lapídibus óbrui. Quo factó, quidam Apóllinis sacerdos, qui Paulínus in Vitálem incitárat, oppréssus a daemone, clamáre coepit: Tu me nimium, Vitális Christi Martyr, incéndis: et illo aestu jáctátus, se praecipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. comm. simpl. Vesp. a Capit. de sequenti cum Comm. praecedentis.

DIE XXIX. APRILIS.

In festo S. Petri, Mart. Dup.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Pasch. xlvii. praeter sequentia.

Oratio.

PRAESTA quaesumus omnipotens Deus : ut beāti Petri Mártiris tui fidem cóngrua devotiōne sectémur, qui pro ejúsdem fidei dilatatiōne martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum nostrum.

Fit commemor. praeced.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

METRUS, Verónae paréntibus Manichaeórum haeresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra haereses pugnávit. Puer atnórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo haerético interrogátus, quid tandem in iis didicisset; Christiánae fidei Symbolum se didicisse respóndit : neque ullis unquam patris, patrúve blanditiis, aut minis, a fidei constantia dimoveri pótuit. Adoléscent Bonóniam studiórum causa venit : ubi a Spirítu sancto ad sublimiórís vitae formam vocátus, Ordinís Praedicatórum institútum suscepit.

Rz. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas téporum, allelúia, allelúia. V. Laetitia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatióne obtinébunt. — Et aetérnitas

Lectio v.

AGNO virtútum splendóre in religiōne elúxit : corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullus mortíferi peccáti labe se inquinátum unquam senserit. Carnem jejúniis et vigílli macerábat : mentem divinis contemplatióibus exercébat. In salúte animárum procuránda assidue versabátur : peculiáris grátiae dono haeréticos ácrité confutábat. Tantam in concionádo vim hábuit, ut innumerábiliis hóminum multitúdo ad eum audiéndum confúeret, multique ad poeniténtiam converteréntur.

Rz. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. V. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur Deus.

Lectio vi.

TANTO fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subire optáret, eámque a Deo grátiam enixe precarétur. Itaque haerético necem, quam is paulo

ante concionando praedixerat, illi intulerunt. Nam cum sanctae Inquisitionis munus gereret, illum Como Mediolanum redeuntem, impius sicarius semel atque iterum in capite gladio vulneravit: jamque pene mortuus, Symbolum fidei, quam infans virili fortitudine confessus fuerat, in ipso supremo spiritu pronuntiavit: iterumque latera mucrone transverberatus, ad martyrii palmam migravit in coelum, anno salutis millésimo ducentésimo quinquagésimo secundo: quem multis illustrem miraculis Innocéntius quartus anno sequenti sanctorum Martyrum número adscripsit.

R. Filiae Jerúsalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dñs, In die solemnitatis et laetitiae, allelúia. *V.* Quóniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te.—In die solemnitatis. Glória Patri. In die solemnitatis.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium: Ego sum vitis vera, ut in Communi Martyrum tempore Paschali. *I.*

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Catharina, cum commemoratione S. Petri.

DIE XXX. APRILIS.

In festo S. Catharinae, Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginis non Mart. *cxv.* praeter ea quae hic habentur.

Oratio.

DA quaesumus, omnipotens Deus: ut qui beatae Catharinae Virginis tuae natalitia colimus, et annua solemnitate laetemur, et tantae virtutis proficiamus exemplo. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Petri. *Añ.* Sancti et justi in Dómino gaudete, allelúia: vos elegit Deus in haereditatem sibi, allelúia.

V. Pretiosa in conspectu Dómini, allelúia. *R.* Mors Sanctorum ejus, allelúia.

Oratio. Praesta quaesumus, ut supra. 589.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, virgo Senensis, piis orta parentibus, beati Domínici hábitum, quem Soróres de Poeniténtia gestant, impetravit. Summa ejus fuit abstinentia, et admirabilis vitae austeritas. Inventa est aliquando a die Cínerum usque ad Ascensionem Dómini jejúnium perduxisse,

sola Eucharistiae communionē contenta. Luctabatur quam frequentissime cum daemōnibus, multisque illorum molestiis vexabatur: aestuabat febribus, nec aliorum morborum cruciātu carebat. Magnum et sanctum erat Catharinae nomen, et undique ad eam aegroti, et malignis vexati spiritibus deducebantur. Languoribus et febribus in Christi nomine imperabat, et daemones cogebat ab obsessis abire corporibus.

IX. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua, allelúia.
V. Spécie tua, et pulchritudine tua intendē, prospere procéde, et regna. — Et deducet.

Lectio v.

QUM Pisis immoraretur, die Dominico, refecta cibo coelesti, et in extasim rapta, vidit Dominum crucifixum magno cum lumine advenientem, et ex ejus vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes: ideoque mysterium advertens, Dominum precata, ne cicatrices apparerent, continuo radii colorem sanguineum mutaverunt in splendidum, et in formam purae lucis pervenerunt ad manus, pedes, et

cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibilibiter patiebatur, ut nisi Deus minuisset, brevi se crederet morituram. Hanc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit, ut sentiret dolorem illapsa vi vulnerum, et cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse cum Dei fama confessario suo Raymundo retulisset, ut oculis etiam repraesentaretur, radios in imaginibus beatae Catharinae, ad dicta quinque loca pertingentes, pia fidelium cura pictis coloribus expressit.

IX. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae, allelúia.
V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea unxit te Deus.

Lectio vi.

DOCTRINA ejus infusa, non acquisita fuit: sacrarum litterarum professoribus difficillimas de Divinitate quaestiones proponentibus respondit. Nemo ad eam accessit, qui non melior abierit: multa extinxit odia, et mortales sedavit inimicitias. Propace Florentinorum, qui cum Ecclesia dissidebant, et interdicto Ecclesiastico suppositi erant, Avenionem

ad Gregórium undécimum Pontíficem Máximum profécta est; cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divinitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eidem Gregório et Urbáno sexto ejus successóri acceptíssima fuit, ádeo, ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetiae, et plúribus clara miráculis, anno aetátis suae tértio circiter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex Máximus sanctárum Virgínium número adseripsit.

R7. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximae ejus, Afferéntur tibi in laetítia et exultatióne, allelúia. V. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur tibi in laetítia. Glória Patri. Afferéntur tibi in laetítia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Símile erit regnum coelórum decem virgínibus, ut in Comuni. cxxvii.

Vesperae de sequenti cum commemorat. praecedentis.

DOM. III. POST PASC.

In festo Patrocinii sancti Joseph, Confessoris. Duplex.

AD VESPERAS.

Añs. Jacob autem, cum reliquis de Laudibus, Psalmus Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi, Psalmus Laudáte Dóminum omnes Gentes. 142.

Capitulum. Gen. xlix. d.

BENEDICTIO-
NES patris tui
confortatae sunt
benedictiónibus
patrum ejus: donec veníret
desidérium cóllium aeter-
nórum: fiant in cápite Jo-
seph, et in vértice Nazaraei
inter fratres suos.

Hymnus.

GE, Joseph, célebrent
ágmina Coelitus:
Te cuncti résonent Chri-
stífadum Chori,
Qui clarus méritis, junctus
es ínclytæ
Casto foedere Virgini.

Almo cum túmidam gér-
mine cónjugem
Admírans, dúbio tängeris
ánxius,
Afflátu súperi Fláminis An-
gelus

Concéptum púerum docet.
Tu natum Dñum strin-
gis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séque-
ris plagas;

Amissum Sólymis quaeris
et invenis,

Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória
súscipit :

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,

Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere :

Ut tandem liceat nos tibi
pérpetim

Gratum prómere cánticum.

Amen.

V. Constituit eum dómi-
num domus suae, allelúia.

R. Et principem omnis
possessiónis suae, allelúia.

Ad Magnificat, Antipho-
na. Cum esset desponsata
Mater Jesu María Joseph,
ántequam convenirent, in-
vénta est in útero ha-
bens de Spíritu sancto, alle-
lúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili
providéntia beátum
Joseph sanctíssimae Geni-
trícis tuae Sponsum elígere
dignátus es : praesta quae-
sumus ; ut, quem Protectó-
rem venerámur in terris,
intercessórem habére me-
reámur in coelis : Qui vivis,
et regnas.

Et fit commemoratio Do-
minicae.

AD MATUTINUM.

Invit. Laudémus Deum
nostrum, * In veneratióne
beáti Joseph, Protectóris no-
stri, allelúia. Psalmus Ve-
níste, exultémus. 2.

Hymnus Te Joseph, ut
supra.

In primo Nocturno.

Añá. Angelus Dómini
appáruit in somnis Joseph,
dicens : Surge, et accipe
púerum, et matrem ejus, et
fuge in Ægyptum, et esto
ibi, usque dum dicam tibi,
allelúia.

Psalmide Comuni Con-
fess. non Pontificis. xcvi.

V. Confitébor nómini tuo,
allelúia. R. Quóniam adjú-
tor, et Protectór factus es
mihi, allelúia.

De libro Génesis.

Lectio I.

Cap. xxxix.

TIGITUR Joseph
ductus est in
Ægyptum, emit-
que eum Púti-
phar eunúchus Pharaónis,
princeps exércitus, vir Ægy-
ptius, de manu Ismaelitá-
rum, a quibus perductus
erat. Fuitque Dóminus
cum eo, et erat vir in cun-
ctis prospere agens : habi-
tavitque in domo dómini
sui, qui óptime nóverat
Dóminum esse cum eo, et
omnia, quae géreret, ab eo
dirigi in manu illius. In-
venítque Joseph grátiam

coram dōmino suo, et ministrabat ei, a quo praepositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, et universa, quae ei tradita fuerant. Benedixitque Dñus domui Ægyptii propter Joseph, et multiplicavit tam in aedibus, quam in agris cunctam ejus substantiam; nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra facie, et decorus aspectu.

R. Clamavit populus ad regem, alimenta petens: Quibus ille respondit: Ite ad Joseph, alleluia. V. Salus nostra in manu tua est: respice nos tantum, et laeti serviemus Regi.—Quibus.

Lectio ii. Gen. cap. xli. c.

PLACUIT Pharaóni consilium, et cunctis ministris ejus, locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quae locutus es: numquid sapientiores, et consimilem tui invenire poterō? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum regni solio te praecedam. Dixitque rursus Pharaō ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque

annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super curum suum secundum, clamante praecōne, ut omnes coram eo genu flecterent, et praepositum esse scirent universae terrae Ægypti.

R. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dominum universae domus ejus: Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluia. V. Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terrae.—Exaltavit.

Lectio iii. Gen. cap. xli. f.

DIXIT quoque rex ad Joseph: Ego sum Pharaō: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, et vocavit eum lingua Ægyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare Sacerdotis Helio-poleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu regis Pharaónis) et circumvit omnes regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea

Aegypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur, et copia mensuram excederet.

R. Jam laetus moriar, quia vidi faciem tuam, et superstitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluia.

V. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis, et invocetur super eos nomen meum.—Insuper. Gloria Patri. Insuper.

In secundo Nocturno.

Añ. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim qui querebant animam pueri, alleluia.

V. Respice de coelo, et vide, et visita vineam istam, alleluia. R. Et perfice eam, alleluia.

Sermo sancti Bernardini Senensis.

Serm. i. de S. Joseph.

LECTIO IV.

MNIUM singularium gratiarum alicui rationabili creaturae communicatarum generalis regula est, quod, quando-

cumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quae illi personae sic electae, et ejus officio necessaria sunt, atque illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in sancto Joseph, putativo patre Domini nostri Jesu Christi, et vero sponso Reginae mundi et Dominae Angelorum, qui ab aeterno Patre electus est fidelis nutritius, atque custos principium thesaurorum suorum, scilicet, Filii ejus, et Sponsae suae: quod officium fidelissime prosecutus est. Cui propterea Dominus ait: Serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

R. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me: Protector meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus, alleluia. V. Ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis.—Protector.

LECTIO V.

SI compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus et specialis, per quem et sub quo Christus est ordinatus et honeste introductus in mundum? Si ergo Virgini matri tota

Ecclesiā sanctā debitor est, quia per eam Christum suscipere digna facta est: sic profecto post eam huic debet grātiā et reverētiā singulārem. Ipse enim est clavis vēteris Testamenti, in qua patriarchālis et prophetālis dignitas promissum consēquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporāliter possēdit, quod eis divīna dignatio repromisit. Mērito igitur figurātur per illum Patriārcham Joseph, qui pōpulis frumēta servāvit. Sed et hic illum praecellit, quia non solum Aegyptiis panem corporālis vitae, sed omnibus electis panem de coelo, qui coelēstem vitam tribuit, cum multa solērtia enutrivit.

R. Stātuī filios suos sub tēgmine illius, et sub ramis ejus morābitur: protegētur sub tēgmine illius a fervore, * Et in glōria ejus requiescet, allelūia. V. Sperāte in eo, omnis congregatio pōpuli, effundite coram illo corda vestra.—Et in glōria.

Lectio vi.

PROFECTO dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam illi exhibuit, dum āgeret in humanis, tamquam filius patri suo, in coelis utique

non negavit, quin potius complēvit et consummāvit. Unde non immerito in verbo proposito a Dōmīno subinfertur: Intra in gāudium Dōmini tui. Unde, licet gāudium aeternae beatitudinis in cor hōminis intret, maluit tamen Dōminus ei dicere: Intra in gāudium: ut mystice innuatur, quod gāudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circūdans et absorbens, et ipsum velut abysus infinita submērgens. Memento igitur nostri, beāte Joseph, et tuae orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede; sed et beatissimam Virginem sponsam tuam nobis propitiā redde, quae mater est ejus, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat per infinita saecula saeculorum. Amen.

R. Si consistent adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo, allelūia. V. In te cantatio mea semper, quoniam tu adiutor fortis.—Si exurgat. Glōria Patri. Si exurgat.

In tertio Nocturno.

Añā. Consurgens Joseph accēpit puerum et matrem ejus, et venit in terrā Israhēl, et habitavit in civitate, quae vocatur Nāzareth, allelūia.

¶ Invocavi Dñum Patrem Domini mei, allelúia.
R. Ut non derelinquat me in die tribulationis, allelúia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. iii.

IN illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato et orante, apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

ANIFESTUM est illud, quod ait: Ut putabatur filius Joseph; propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitruntur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthaeus enumerat, descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad David, facile est ut advertant, duos patres habere potuisse Joseph: unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adopta-

tus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

R. Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium,* Et vocabis nomen ejus Jesum, allelúia.
¶ Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.—Et vocabis.

Lectio viii.

AUM enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthaeo scilicet et Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph: quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthaeus autem dicens, Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph, satis expressit ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. ¶ Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc

verbum perturbare debet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

R. Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluia. **V.** Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum.—Et esto. Glória Patri. Et esto.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicae.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Jacob autem * genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, alleluia. Psalm. Dñus regnavit, cum reliquis de Dominica 20.

2. Missus est * Angelus Gábríel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, alleluia.

3. Ascendit autem* Joseph a Galilaea de civitate Náza-reth, in Judaeam in civitatem David, quae vocatur Bèthlehem, alleluia.

4. Et venerunt festinantes, et invenérunt Mariam, et Joseph, et infántem posítum in praesépio, alleluia.

5. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annórum triginta, ut putabatur filius Joseph, alleluia.

Capitulum. Gen. xlix. d.

BENEDICTIONES patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collum aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

AEOELITUM, Joseph, decus, atque nostrae Certa spes vitae, columénque mundi,

Quas tibi laeti canimus, benignus,

Súscipe laudes.

Te Sator rerum stáruit pudícae

Virginis sponsum, volúitque Verbi

Te patrem dici, dedit et místrum

Esse salutis.

Tu Redemptórem stá-bulo jacéntem,

Quem chorus Vatum céci-nit futúrum,

Aspicias gaudens, humill-
que natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Do-
minátor orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferórum

Turba, cui pronus famulá-
tur aether,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi
perénis,
Quae tibi praebens súperos
honóres,

Det tuis nobis méritis
beatae
Gáudia vitae. Amen.

¶ Dedisti mihi protecti-
onem salutis tuae, allelúia.
¶ Et dextera tua suscepit
me, allelúia.

Ad Bened. Añ. Joseph,
fili David, noli timere acci-
pere Mariam conjugem
tuam; quod enim in ea na-
tum est, de Spiritu sancto
est, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffabili
providéntia beátum
Joseph sanctíssimae Geni-
trícis tuae Sponsum eligere
dignátus es: praesta, quae-
sumus; ut, quem Protectó-
rem venerámur in terris,
intercessórem habere me-
reámur in coelis: Qui vivis.

Et sit Commemoratio
Dominicae.

AD TERTIAM.

Añ. Missus est.

Capit. Benedictiones Pa-
tris tui, ut supra.

R. br. Constituit eum dó-
minum domus suae, * Alle-
lúia, allelúia. Constituit.
¶ Et principem omnis
possessi-
onis suae. Allelúia,
allelúia. Glória Patri. Con-
stituit.

¶ Confitébor nómini
tuo, allelúia. R. Quóniam
adjutor et protector factus
es mihi, allelúia.

AD SEXTAM.

Añ. Ascendit autem.

Capitulum. Gen. xlix. c.

DEUS patris tui erit ad-
jutor tuus, et Omní-
potens benedicet tibi bene-
dicti-
onibus coeli desuper.

R. br. Confitébor nómi-
ni tuo, * Allelúia, allelúia.
Confitébor. ¶ Quóniam
adjutor et protector factus
es mihi. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Confitébor.

¶ Justus germinábit sic-
ut lílium, allelúia. R. Et
florébit in aeternum ante
Dóminum, allelúia.

AD NONAM.

Añ. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. xlix. c.

FILIUS accrésce-
ns Jo-
seph, filius accrésce-
ns,
et decórus aspéctu: filiae
discurrerunt super murum.

R. br. Justus germiná-
bit sicut lílium, * Allelúia,
allelúia. Justus. ¶ Et flo-
rébit in aeternum ante Dó-
minum. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Justus.

V. Plantatus in domo Domini, allelúia. R. In atriis domus Dei nostri, allelúia.

In ii. Vesperis omnia ut in primis 592. praeter.

V. Sub umbra illius, quem desideráveram, sedi, allelúia. R. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te, allelúia.

Oratio. Deus, qui ineffabili, ut supra. 599.

Et fit Commemoratio Dominicæ.

FESTA MAIL.

Prima die non impedita extra tempus Paschale, dicitur officium Defunctorum.

DIE I. MAIL.

In festo
SS. Philippi et Jacobi,
Apostolorum. Duplex.

AD VESPERAS.

Añã. Dñe, osténde nobis, cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dóminus cum reliquis de Communi Apostolorum. i.

Capitulum Stabunt justi. Hymnus Tristes erant. xxv. ut in Communi Apostolorum tempore Paschali.

V. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. R. Vos elégit Deus in haereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. Añã. Non turbétur cor vestrum, neque formidet : créditis in Deum, et in me créдите : in domo Patris mei mansiones multae sunt, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi sollemnitate laetificas : praesta quaesumus ; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémpis. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Catharinae, Añã. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dñus praeparávit in aetérnum, allelúia.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R. Propterea benedixit te Deus in aetérnum, allelúia.

Oratio. Da quaesumus, ut supra. 590.

Ad Matutinum, omnia de Communi Apostolorum tempore Pasch. infra. xxvi. exceptis his quae hic sunt propria.

In primo Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epistola beati Jacobi, ponitur initium ejus Epistolae, ut in Dominica quarta post Pascha. 394. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quod illo die contigerit.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

PHILIPPUS Bethsáidæ natus, unus ex duodecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocatus est : a quo cum accepisset Nathánael venisse Messiam in lege promissum, ad Dóminum deductus est. Quam vero Christus eum familiariter adhiberet, illud fáciat declarát, quod Gentiles Salvatorem videre cupientes, ad Philppum accesserunt : et Dóminus, cum in solitudine hominum multitudinē pascere vellet, sic Philppum affatus est : Unde ememus panes ut manducet hi ? Is, accepto Spíritu sancto, cum ei Scythia ad praedicandum Evangéliū obligisset, omnem fere illam gentem ad Christianam fidem convertit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiae venisset, pro Christi nómine cruci affixus, lapidibusque obrutus est, Kalendis Maii. Ejus corpus ibidem a Christianis sepultum, póstea Romam delatum, in Basilica duodecim Apostolorum una cum corpore beati Jacobi Apóstoli conditum est.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas téporum ; allelúia, allelúia. V. Laetitia sempitérna erit super capi-

ta eórum : gáudium et exultationem obtinébunt. — Et aetérnitas.

LECTIO V.

JACOBUS frater Dómini, cognómēto Justus, ab ineunte aetate vinum et siceram non bibit, carne abstinuit, nunquam tonsus est, nec unguento nec bálneo usus. Huic unlicébat ingredi in Sancta sanctorum. Idem lineis vestibus utebátur : cui etiam assiduitas orandi ita calum genibus obduxerat, ut duritie, caméli pellem imitaretur. Eum post Christi ascensionem Apóstoli Jerosolymorum Episcopum creaverunt : ad quem etiam Princeps Apostolorum misit, qui nuntiaret se e carcere ab Angelo eductum fuisse. Cum autem in Concilio Jerosolymis controversia esset orta de lege et circumcissione : Jacobus Petri sententiam secutus, ad fratres habuit concionem, in qua vocationem gentium probavit : fratribusque absentibus scribendum esse dixit, ne gentibus jugum Mosáicae legis imponerent. De quo et loquitur Apóstolus ad Gálatas : Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum fratrem Dñi.

R. Virtute magna reddebant Apóstoli * Testi-

mónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. *V.* Repléti quidem Spiritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.—Testimónium.

Lectio vi.

TANTA autem erat Jacobí vitae sanctitas, ut fimbriam vestiménti ejus certatim hómines cúperent attingere. Nam is nonaginta sex annos natus, cum triginta annis illi Ecclesiæ sanctissime præfuisset, Christum Dei Filium constantissime prædicans, lapidibus primum appetitur: mox in altissimum templi locum adductus, inde præcipitatus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivivus, manus tendebat ad coelum, Deúmque pro illórum salute deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratione, graviter ejus capite fullónis fuste percúso, ánimam Deo reddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum, ubi præcipitatus fuerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiavérunt, allelúia: modo venérunt ad fontes,* Repléti sunt claritate; allelúia, allelúia. *V.* In conspéctu Agni amícti

sunt stolis albis, et palmae in manibus eórum.—Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xiv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. In domo Patris mei mansiónes multae sunt. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxvii. in Joánnem.

RIGENDA est nobis, fratres, ad Deum major intentio, ut verba sancti Evangelii, quæ modo in nostris auribus sonuerunt, étiam mente capere utcúmque possimus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ideo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me créдите. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me credere debeatís: quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui ma-

DOMINICA III. POST PASCHA.
SOLEMNITAS S. JOSEPH, SPONSI B. M. V.

Confessoris, Ecclesiae Universalis Patroni.

DUPLEX I. CLASSIS CUM OCTAVA.

Officium ut in Breviario
eadem Dominica.

FERIA II.

INFRA OCTAVAM

SOLEMNIT. S. JOSEPH.

Omnia ut in Festo præ-
ter sequ.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Ber-
nardini Senensis.

Sermo I. de S. Joseph.

Lectio iv.

 UM inter Mariam
et Joseph fuerit
verissimum matri-
monium per divinam in-
spirationem contractum
et in matrimonio fiat unio
animorum in tantum,
quod una dicuntur perso-
na, sponsus et sponsa, ut
possit dici unitas quasi
summa; quomodo cogita-
re potest mens discreta,
quod Spiritus sanctus
tanta unione uniret menti
tantae Virginis aliquam
animam, nisi ei virtutum
operatione simillimam?
Unde credo, istum virum
sanctum Joseph fuisse
mundissimum in virgini-

tate, profundissimum in
humilitate, ardentissi-
mum in Dei amore et ca-
ritate, altissimum in con-
templatione. Et quia no-
verat Virgo istum sibi a
Spiritu sancto datum in
sponsum, et in suae virgi-
nitatis fidem custodem,
et ad participandum se-
cum in caritatis amore et
obsequiosa sollicitudine
erga divinissimam prolem
Dei : ideo credo, quod
totius cordis affectu hunc
sanctum Joseph sinceris-
sime diligebat.

R. Dedisti mihi.

Lectio v.

H Abuit Joseph erga
Christum ardentissi-
mam caritatem. Quis de-
neget, obsecro, quod ipsi
tenenti Christum in brá-
chiis, aut confabulanti
cum ipso, Christus, sive
infans, sive adúlus ingé-
reret et imprimeret ineffá-
biles sensus atque jucun-
ditates de semetipso, et
hoc cooperante extérius
grátia Christi cum filiáli
aspectu, affátu atque
compléxu? O quanta dúl-
cia óscula ab ipso recé-

pit! O quanta dulcédine audiébat balbutiéntem párvulum se Patrem vocáre, et quanta suavité sentiébat se dúlciter amplexári! Considera étiam cum quanta compassióne in itinéribus, quæ fecérunt, párvulum Jesum ex labóre lassum, cum grandíusculus esset, in suo grémio requiescere faciébat : quia omni amóre transformativo ferebátur in eum, ut in dulcíssimum Fílium sibi in cónjugesua Virgine per Spíritum sanctum datum.

R. Státuet filios.

Lectio vj.

In Deo prudentíssima Mater, quæ expérta fúerat ejus afféctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum génera cóntinet in se Christus, dulcórís et dolórís; et quia sanctíssimus Joseph horum duórum gústuum mirábiliter párticeps fuit, ideo beáta Virgo vocat eum singularíter patrem Christi. Hic solum légitur Virginem Joseph appellásse patrem Jesu : quia sensus dolórís, quem hábuit de Jesu pèrdito, verum in eo mon-

strávit patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges divínitus approbátas potest extráneus áliquem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius datus ipsi Joseph in sua sanctíssima sponsa sub virginális matrimónii admirábili sacraménto, debet ejus fílius appellári et étiam credi, quod in eo fúerit gustus paternális amórís atque dolórís respéctu dilécti Jesu.

R. Si consistent.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 3. c

In illo témpore : Factum est autem, cum baptizáretur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

Eque propterea erat appellándus Joseph pater Christi, quia non eum concumbéndogenúerat, quandoquidem pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuges procreátum aliúnde adoptásset. Putabátur quidem Christus étiam áliter fílius Joseph, tamquam ex ejus omnino carne progénitus, sed ab eis hoc putabátur, quos Mariæ latébat virginitas :

nam Lucas ait : Et ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph. Qui tamen Lucas non ejus parentem solam Mariam, sed ambos parentes ejus appellare minime dubitavit, ubi ait : Puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia, et gratia Dei erat in illo : et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem in die solenni Paschæ.

℟. Joseph, fili.

Lectio viij.

SED ne quisnam hic parentes consanguineos potius Mariæ cum ipsa Matre ejus intelligendos putet, quid ad illud respondébit, quod ipse item Lucas superius dixit : Et erant pater ejus et mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo? Cum igitur ipse narret, non ex concubitu Joseph, sed ex Mariæ Virgine natum Christum, unde eum patrem ejus appellat, nisi quia et virum Mariæ recte intelligimus sine commixtione carnis, ipsa copulatione conjugii : et ob hoc etiam Christi patrem multo conjunctius, qui ex ejus conjugate natus sit, quam si esset aliunde adoptatus? Ac per hoc, si demonstrare aliquis posset, Mariam

ex David nullam consanguinitatis originem ducere, sat erat secundum istam rationem, accipere Christum Filium David; qua ratione etiam Joseph pater ejus appellatus est.

℟. Surge, et accipe.

Lectio ix.

LUCAS autem non ab initio Evangelii sui, sed a baptismo Christi generationes enarrat, nec descendendo, sed ascendendo, tamquam sacerdotem in expiandis peccatis magis assignans, ubi eum vox de cælo declaravit; ubi testimonium Joannes ipse perhibuit dicens : Ecce qui tollit peccata mundi. Ascendendo autem transit Abraham et pervenit ad Deum, cui mundati et expiati reconciliamur. Merito et adoptionis originem ipse suscepit, quia per adoptionem efficimur filii Dei, credendo in Filium Dei. Satis autem demonstravit, non se ideo dixisse, Joseph filium Heli, quod de illo genitus, sed quod ab illo fuerat adoptatus, cum et ipsum Adam filium Dei dixit, cum sit factus a Deo, sed per gratiam, quam postea peccando amisit, tamquam filius in paradiso constitutus sit. Te Deum laudamus.

FERIA III.

INFRA OCTAVAM

SOLEMNIT. S. JOSEPH.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. 4. in Matth.

Lectio iv.

Nunc morem plerumque tenebat antiquitas, ut sponsæ in sponzorum domibus haberentur. Sic habitabat etiam Maria cum sponso: et cujus tandem rei gratia, non antequam desponderetur, Virgo concepit? Ut videlicet mysterium interim quasi obumbratum lateret, et ut Virgo omnem prorsus occasionem malignæ suspicionis effugeret. Quando enim ille, qui præcipuo zelo posset ardere, cernitur non solum non abjicere sponsam, nec eam ignominia notare, sed etiam recipere in consortium, et inservire post conceptionem, profecto manifestum est, quod nisi aperte nosset ex operatione sancti Spiritus illum exstitisse conceptum, numquam vel apud se illam retinisset, vel ei in omnibus, quorum indiguit, ministrasset.

℟. Dedisti mihi.

Lectio v.

Joseph autem cum esset justus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Postquam dixit, quod esset ex Spiritu sancto et absque ulla mixtione sexuum, sermonem suum etiam aliunde confirmat. Ne enim aliquis diceret: et unde hoc potest esse manifestum? quis vidit? quis audivit? quando tale aliquid contigisse? Neque putares discipulum, quasi gratificatum magistro, ista confingere: introducit Joseph ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta facientem, ut plane hinc dicere Evangelista videatur: Si non credis mihi et testimonium tibi meum forte suspectum est, crede igitur vel marito. ℞. Statuet.

Lectio vj.

Joseph enim vir ejus, inquit, cum esset justus. Justum hic, in omni virtute dicit esse perfectum. Cum igitur esset justus: hoc est frugi bonusque vir, voluit occulte dimittere eam. Propterea vero Evangelista dixit, quid justo illi acciderit ante notitiam, ut nequam de his, quæ post notitiam rei sunt facta, dubitares. Et certe, si Maria talis fuisset, qualem

illam suspicio fingébat, non modo publicári meruerat, verum étiam ex legis auctoritáte puníri : sed Joseph non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublimiter philosophántem et tyránnicæ illius passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspicio, ubi ipse úteri tumor videbátur factum argúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut ne in mínimis quidem Vírgini vellet inférre mœstítiam : et adhuc sub lege vivens, supra legem philosophátur : síquidem adventánte jam grátia, multo sublimiórís disciplinæ documentá fulgére oportébat. **R.** Si consistent.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 3. c

IN illo témpore: Factum est autem, cum baptizáretur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni
Epíscopi. Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

SIC de cœlo dictum est super aquam Jordánis : Hic est Fílius meus diléctus, in

quo mihi bene complácuí : quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sônuit, Fílius Dei ante non fuit : quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse æquális Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit : Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórú adoptionem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

R. Joseph, fili David.

Lectio viij.

QUOD si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens : Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangelium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangelii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appel-

latur, cum generatiónum
sériem non usque ad Ma-
riam, sed usque ad Joseph
Matthæus Evangelista
perducát? Primo quia ma-
riti ejus fúerat propter vi-
rilem sexum pótius hono-
ránda persóna : neque
enim quia concúbitu non
permixtus, ideo non ma-
ritus, cum ipse Matthæus
narret ab Angelo Mariam
cónjugem ipsius appellá-
tam, qui narrat, quod de
Spíritu sancto concéperat.

R. Surge et accípe.

Lectio ix.

CUM vero unus idém-
que narrátor utrúm-
que dicat, utrúmque com-
méndet, et virum Mariæ
Joseph, et Christi Virgi-
nem Matrem, et Christum
ex sémine David, et Jo-
seph in série progenerató-
rum Christi ex David :
quid restat, nisi et Mariam
non fuisse extráneam a
cognatióne David, et eam
Joseph cónjugem, non
frustra appellátam pro-
pter ordinem sexus et ani-
mórum confœderatiónem;
et Joseph pótius propter
dignitátem virilem ab ór-
dine generatiónum illá-
rum non fuisse separán-
dum, ne hoc ipso viderét-
ur ab illa fémína separá-
tus, cui eum conjugébat
mentis afféctus?

Te Deum laudámus.

FERIA IV. INFRA OCT.
SOLEMNIT. S. JOSEPH.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Joánnis
Chrysóstomi.

Homil. 4. in Matth.

Lectio iv.

Joseph fili David,
noli timére accí-
pere Mariam cón-
jugem tuam. Quid autem
est accípere? Domi pro-
fécto retinére : jam enim
illam mente dimiserat : sed
dimissam, inquit, retineas,
quam Deus tibi cópulat,
non paréntes : cópulat ve-
ro, non in fœdus solémne
cónjúgii, sed in consór-
tium comúnis habitácu-
li, et cópulat per meæ vo-
cis officium. Sicut enim
illam póstea comméndat
Christus ipse discípulo, ita
étiam nunc Angelus spon-
so; solátium tantúmmodo
ejus habitúram absque fœ-
dere nuptiárum. Deínde
honéstius multóque dí-
gnius causa partus expó-
sita suspiciónem quoque
prorsus restinxit. Non mo-
do, inquit, ilícito non est
violáta compléxu, verum
étiam supra natúram mo-
rémque fecúnda est. Noli
ígitur de tam felici partu
sponsæ attráhere mœró-
rem, imo vero in majó-
rem prorúmpe lætítiam :

quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.

℞. Dedisti mihi.

Lectio v.

Pariet autem Filium, et vocabis nomen ejus Jesum; non enim quia ex Spiritu sancto est, idcirco te a ministerio tantæ existimes dispensationis extraneum. Nam etsi nihil habebas in hac generatione commune, (Virgo quippe permansit intacta) tamen quod est proprium patris, quodque nihil offuscat Virginis dignitatem, hoc tibi facile concedo, ut scilicet nato nomen imponas: Tu enim illum primum vocabis. Quamquam enim non sit filius tuus iste, qui nascitur, tu tamen curam erga illum et sollicitudinem ostendes parentis: et propterea te illi ab ipsa statim nominis impositione conjungo. Deinde, ne quis illum ex hoc patrem esse suspicaretur: Pariet, inquit, filium; non dixit, pariet tibi, sed posuit illud indefinitum et suspensum. Non enim illi, sed universo prorsus orbi peperit Christum.

℞. Statuert filios.

Lectio vj.

Propterea et nomen ejus de cœlo Angelum detulisse Evangelista memoravit, ut hinc quo-

que ostenderet illum mirabilem esse partum, quo ejus nomen ad Joseph et per Angelum, et a Deo missum doceret. Nam et ipsum vocabulum non inaniter positum est, quod certe mille continet thesauros bonorum. Propter quod illud etiam Angelus interpretatur bonis merentem spebus animando: et hoc quoque illum modo ad credendum quod loquitur, invitat. Facile namque sollicitamur ad prospera, et promptius fidem accommodamus secundis. Ipse enim, inquit, salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Hinc quoque beneficii novitas indicatur. Non enim a bello visibili, neque a gladio barbarorum, sed quod his longe majus est, a peccato suo populum suum nuntiat liberandum: quod præstare nulli fuit hominum aliquando possibile.

℞. Si consistent.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. c

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus et Jesu baptizato et orante, apertum est cœlum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Comment. in Luc. lib. 3.

Eminem movere debet, quod ita scriptum est: Qui putabatur filius Joseph. Bene enim putabatur, quia natura non erat. Sed ideo putabatur, quia eum Maria, quæ Joseph viro suo erat desponsata, genuerat. Sic enim habes: Nonne hic est filius Joseph fabri? Diximus supra, qua ratione per Virginem, diximus etiam qua ratione per desponsatam, et quare census tempore nasci voluerit Dominus salutaris: non alienum etiam videtur, ut qua ratione fabrum patrem habuerit, declaremus. Hoc enim typo cum patrem sibi esse demonstrat, qui fabricator omnium condidit mundum. Nam etsi humana non sunt comparanda divinis, typus tamen integer est, quod Pater Christi igne operatur et spiritu, et tamquam bonus animæ faber vitia nostra circumdolat, cito securim admovens arboribus infecundis, secare doctus exigua, culminibus servare sublimia, rigida mentium spiritus igne molire, et in varios usus omne humanum genus di-

versa ministeriorum qualitate formare.

℟. Joseph, fili.

Lectio viij.

CUR autem Joseph magis, quam Mariæ generatio describatur, cum Maria de Spiritu sancto generavit Christum, et Joseph a generatione Domini videatur alienus, dubitare possemus, nisi consuetudo nos instrueret Scripturarum, quæ semper viri originem quaerit. Viri enim persona quaeritur, qui etiam in senatu et reliquis cunctis civitatum generis asservat dignitatem. Quam deforme autem, si relicta viri origine, origo feminae quaereretur, ut videretur patrem non habuisse ille totius mundi populis prædicandus! Vides ubique familiam per virorum generationes esse decursam. Noli mirari, quod Joseph origo descripta est. Etenim secundum carnem natus, usum debuit sequi carnis, et qui in sæculum venit, sæculi debuit more describi; maxime cum in Joseph origine etiam origo sit Mariæ.

℟. Surge et accipe.

Lectio ix.

CUR autem sanctus Matthæus ab Abraham generationem enumerare cœperit Christi,

sanctus vero Lucas a Christo usque ad Deum perduxerit, explanandum videtur. Lucas ad Deum putavit originem ejus esse referendam, quod verus Christi generátor Deus sit, vel secundum veram generationem Pater, vel secundum lavacri regenerationem mystici muneris auctor : et ideo non a primogenerationem ejus cœpit describere : sed posteaquam baptismum ejus explicuit, Auctorem omnium Deum per baptismum, cupiens demonstrare. Christum quoque a Deo ordine manasse successiónis asservit, universa contexens, ut et secundum naturam et secundum gratiam et secundum carnem Dei filium demonstraret. Quod autem evidentiùs divinæ generationis indicium, quam quod de generatione dicturus, ipsum Patrem præmisit loquentem : Hic est Filius meus dilectus, in quo complacui. Te Deum laudamus.

FERIA V.

INFRA OCTAVAM

SOLEMNIT. S. JOSEPH.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Homilia 2. super Missus.
Lectio iv.

Esponsata est Maria Joseph, vel potius (sicut ponit Evangelista) viro, cui nomen erat Joseph : virum nominat, non quia maritus, sed quod homo virtutis erat : vel potius quia juxta alium Evangelistam, non vir simpliciter, sed vir ejus dictus est, merito appellatur, quod necessario putatur. Debuit ergo vir ejus appellari, quia necesse fuit et putari : sicut et pater Salvatoris non quidem esse, sed dici meruit, ut putaretur esse, dicente hoc ipso Evangelista : Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

R. Dedisti mihi.

Lectio v.

Non est dubium, quin bonus et fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidelissimum. Huc accedit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descendit vir iste Joseph,

cere, vóluit occúlte dimittere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere : quia sicut nequáquam justus esset, si cógnitam ream consensisset, sic nihilóminus justus non esset, si probátam innóxiam condemnásset. Cum ergo justus esset, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimittere eam. Quare vóluit dimittere? Accipe, et in hoc, non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc Joseph vóluit dimittere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat dicens : Exi a me, Dómine, quia homo peccátor sum : propter quod et centúrio a domo sua eum prohibébat, cum diceret : Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi.

Lectio v.

ITA ergo et Joseph indignum et peccatórem se reputans dicébat intra se, a tali et tanta non debere sibi ultra familiáre præstári contubérnium, cujus supra se miráblem expavescébat dignitátem. Vidébat et horrébat divínæ præsentíæ certissimum gestántem insígne et quia mystérium penetráre non póterat, volébat dimittere eam. Expávit

Petrus poténtiæ magnitúdinem : expávit centúrio præsentíæ majestátem : exhórruit nimirum et Joseph, sicut homo, hujus tanti miráculi novitátem. Miráris, quod Joseph prægnántis se consórtio Virgínis judicábat indígnum, cum áudias et sanctam Elísabeth ejus non posse ferre præsentíam, nisi cum tremóre quidem et reveréntia? Ait namque : Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

℟. Státuet filios.

Lectio vj.

IDEO itaque Joseph vóluit dimittere eam. Sed quare occúlte et non palam? Ne vidélicet divórtii causa inquirerétur, exigerétur rátio. Quid enim vir justus responderet pópulo duræ cervícis : pópulo non credénti et contradicénti? Si diceret, quod sentiébat, quod de illius puritáte comprobáverat, nonne mox incréduli et crudéles Judæi subsannárent illum, lapidárent illum? Quómodo namque veritáti créderent tacénti in útero, quam póstea contempsérunt clamántem in templo? Quid fácerent necdum apparénti, cui póstmodum ímpias manus inyecérunt étiam miráculis coruscánti? Mérito

ergo vir justus, ne aut mentiri, aut diffamare cogeretur innoxiam, voluit occulte dimittere eam.

R. Si consistent.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. c

IN illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus et Jesu baptizato et orante, apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Damasceni.

Orat. 3. de B. M. V. Nativ.

Athæus opus suum inchoans, liber generationis, inquit, Jesu Christi filii David, filii Abraham; verum hic non subsistit. Etenim ipsius sermo etiam usque ad Virginis sponsum progressus est. Lucas autem post Salvatoris in baptismo declarationem, orationem suam non nihil derivans, ad hunc modum scribit: Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, et sic deinceps in altum ascendendo usque ad Seth, qui fuit Adæ, qui fuit Dei. Proinde cum Josephi genus ad hunc modum recenseatur, certe Virgo quoque ipsa, ac Dei Gêni-

trix Maria ejusdem cum eo tribus esse simul demonstratur: siquidem Moysis lege non licebat ulli tribui cum altera tribu permisceri, ne generis hereditas ab una tribu ad aliam laberetur. R. Joseph, fili.

Lectio viij.

NON abs re Christi ex Spiritu sancto natiuitas apud vulgus silebatur, ac Joseph loco patris assumebatur: atque inde, ut vero consentaneum est, tamquam pueri pater recensebatur. Nam nisi hoc exstisset, patre carere puer existimatus fuisset, quod a paterno latere genus ipsius minime recenseretur. Quamobrem ab eximiiis Evangelistis necessario tunc factum est, ut Josephi genus recenserent. Nam si, hoc prætermisso, a materno latere generis ipsius seriem texuissent, præterquam quod istud indecorum fuisset, a divinarum quoque Scripturarum consuetudine abhorruisset. Commode igitur Josephi genus a Davide, ob eam, quam attulimus, causam ducentes, simul quoque Virginem Mariam, ex Davide ortam esse confirmant per sponsum scilicet uxoris genus una inferentes. R. Surge et accipe.

Lectio ix.

Quod quidem iustitia præditus Joseph esset, ac vitam legi consentaneam duceret, némini obscúrum est. Ex legis porro præscripto vivens, profecto non aliunde, quam ex sua tribu ortam uxórem despondébat. Quocirca si Joseph ex tribu Juda, atque ex Davidis sorte ac familia erat, an non consentaneum est Mariam quoque ab iisdem proficisci? Ex quo factum est, ut sponsi genus recenseretur. Nam cum de Apostoli sententia caput mulieris vir sit; quid tandem affèrri potest, quin cum capitis genus recensetur, corpus quoque una cum capite recenseri consequatur? Manifeste igitur ostensum esse arbitror, Joséphi genus apud Evangelistas non frustra recenseri, ex quo necessário Virgo quoque a Davide oriunda esse per consecutionem intelligitur, et qui præcellenti miraculo ex ipsa génitus est Christus, ante sæcula Dei Filius.

Te Deum laudamus.

SABBATO

INFRA OCTAVAM

SOLEMNIT. S. JOSEPH.

Omnia ut in Festo præter

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi. Lib. 1. de Nupt. et Concup. cap. 11.

Lectio iv.

NON falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph : Noli timére accipere Mariam cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsationis, quam concúbitu nec cognóverat, nec fúerat cognitúrus : nec perierat, nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat, nec futúra erat ulla carnis commíxtio. Erat quippe illa Virgo : ideo et sánctius et mirabilius jucúnda suo viro, quia étiam fecúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidèle cónjugium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa mater, verum étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrúmque mente, non carne. Sive autem ille pater sola mente, sive illa mater et carne, paréntes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis, infirmitátis, non divinitátis. **R.** Dedísti.

Lectio v.

NEque enim mentitur Evangélium, ubi légitur : Et erat pater ejus

et mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Et alio loco : Et ibant parentes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulo post : Et dixit mater ejus ad illum : Fili quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te. At ille, ut ostenderet habere se præter illos patrem, qui eum genuit præter matrem, respondit eis : Quid est, quod me quærebatis? Nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et rursum ne hoc dicto parentes illos negasse putaretur, Evangelista secutus adjunxit : Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad illos, et descendit cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis. Quibus subditus, nisi parentibus? Quis autem subditus, nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo?

℟. Státuet filios suos.

Lectio vj.

CUR ergo illis subditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetipsum exinanivit formam servi accipiens, cuius formæ parentes erant, sed profecto nec ipsius formæ servi parentes am-

bo essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione cónjuges essent : unde et séries generatiónum, cum parentes Christi connexióne successiónis commemorantur, usque ad Joseph potius, sicut factum est, fuerat perducenda : ne in illo cónjugio virili séxui, utique potiori fieret injúria, cum veritati nihil periret, quia ex semine David, ex quo venturus prædictus est Christus, et Joseph erat et María. Omne itaque nuptiarum bonum implétum est in illis parentibus Christi, proles, fides, sacramentum. Prolem cognoscimus ipsum Dóminum Jesum : fidem, quia nullum adulterium : sacramentum, quia nullum divórtium.

℟. Si consistant.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 3.

IN illo tempore : Factum est autem, cum baptizaretur omnis pópulus, et Jesu baptizato et orante, apertum est cœlum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi. Serm. 36. de temp. Bapt. Christi.

Atális hódie alter est quodam modo Salvatóris. Nam eisdem eum signis, eisdem

miráculis cognóscimus gé-
nitum, sed nunc majóri
mystério baptizátum. Ait
enim Deus : Hic est Fílius
meus diléctus, in quo mi-
hi complácuí. Præclárior
plane est secúnda, quam
prima natívitas. Illa enim
sine teste siléntio Chri-
stum génuít, ista cum divi-
nitátis professióne Dómi-
num baptizávit. Ab illa se
Joseph, qui pater putabá-
tur, excúsat : in hac se Pa-
ter, qui non credebátur,
insínuat. Ibi labórat suspi-
ciónibus mater, quia pro-
fessióni déerat pater : hic
honorátur Génitrix, quia
divínitas Fílium protestá-
tur. *℟.* Joseph fili David.

Lectio viij.

Honorátior, inquam, se-
cúnda, quam prima
natívitas. Siquidem pater
hic Deus majestátis inscri-
bitur, illic Joseph ártifex
æstimátur. Et licet in
utráque Dóminus per Spí-
ritum sanctum et natus
sit et baptizátus, tamen
honorátior est, qui de cœ-
lis clamat, quam qui in
terris labórat. Joseph ergo
faber in terris pater puta-
bátur esse Dómini Salva-
tórís, nec ab hoc ópere
Deus, qui vere est Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, exclúditur : nam est
et ipse faber.

℟. Surge, et áccipe.

Lectio ix.

Ipse enim est ártifex, qui
hujus mundi máchi-
nam non solum mirábili,
sed étiam ineffábili po-
téntia fabricávit. Tam-
quam sápiens architétus
cœlum sublimitáte sus-
péndit, terram mole fun-
dávit, mária cálculis alli-
gávit. Ipse est ártifex, qui
ad mensúram quamdam
supérbiæ depónit fastigia,
humilitátis extréma subli-
mat; ipse est ártifex, qui
in nostris móribus præci-
dit supérflua ópera, utilia
quæque consérvat. Ipse est
ártifex, cujus secúrim ad
radicem nostram pósitam
Joánnes Baptísta commi-
nátur, ut omnis arbor, quæ
normam justæ discretiónis
excésserit, excísa radicitus
tradátur incéndio, quæ
autem mensúram veritátis
habúerit, cœlésti fabricæ
deputétur. *Te Deum.*

Vesperæ dicuntur de seq.
Dom. et in eis fit com. præc.
diei VII. infra Oct. cum
Ant. et *℟.* de ij. Vesp.
Festi : si autem in Sabbato
factum fuerit Officium de
aliquo Festo ix. Lect. fit
com. Oct. cum Ant. et *℟.*
e j. Vesp. Festi.

Seq. die fit de Dom. IV.
post Pascha, nisi occurrat
Festum Dñi, aut Duplex
j. aut ij. cl., cum com.
Oct. in Laud. et ij. Vesp.

net in me, et ego in eo, hic fert fructum multum; allelúia, allelúia. *V.* Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet. *Bened.* Quorum festum colimus.

Lectio viii.

AREDITIS in Deum, et in eum credite, cui natura est, non rapina, esse aequalem Deo: semetipsum enim exinanivit, non tamen formam Dei amittens, sed formam servi accipiens. Mortem metúitis huic formae servi: non turbétur cor vestrum: suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur: In domo Patris mei mansiones multae sunt; nisi quia et sibi metuébant? Unde audire debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eorum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

R. Cándidi facti sunt Nazaraei ejus, allelúia: splendórem Deo dedérunt, allelúia: *V.* Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. *V.* Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ebore antiquo, sapphiro pulchrióres. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

TA M Q U A M ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed

cum ádiunt: In domo Patris mei mansiones multae sunt: si quo minus dixissem vobis: Quia vado paráre vobis locum; a perturbatione recreántur, certi ac fidéntes, étiam post pericula tentationum, se apud Deum cum Christo esse mansúros; quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior: in domo Patris mei mansiones multae sunt. Nulluseórum alienábitur ab illa domo, ubi mansionem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Domine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis; allelúia. *Psalmus* Dóminus regnávit, cum reliquis. 20.

2. Philppe, qui videt me, * videt et Patrem meum; allelúia.

3. Tanto témpore * vobiscum sum, et non cognovístis me? Philippe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

4. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum; allelúia, allelúia, allelúia.

5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte; allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Stabunt. Hymnus Paschale mundo gaudium. xxviii.

V. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia. *R.* Mors Sanctorum ejus, allelúia.

Ad Bened. Añā. Ego sum via, veritas, et vita : nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi solemnitate lactificas: praesta, quaesumus ; ut quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum.

Ad Horas. Añāe de Laudibus ; Capitula et *R.* *R.* br. de Communi Apostolorum tempore Paschali. xxviii.

AD VESPERAS.

Añā. Domine, ostende nobis, cum reliquis de Laudibus. 603. Ps. Dixit Dñs, cum reliquis ut in Communi Apostolorum. xvi.

Capitulum et Hymnus ut in i. Vesperis de Communi Apostolorum tempore Paschali. *V.* Pretiosa. xxv.

Ad Magnif. Añā. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcumque petieritis, fiet vobis; allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio. Deus, qui nos, ut supra.

Deinde fit commemoratio S. Athanasii.

DIE II. MAII.

In festo S. Athanasii, Episc., Confess. et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxxiii. praeter sequentia.

Ad Magnif. Añā. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Athanasi, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei, allelúia.

V. Amavit eum Dñs et ornavit eum, allelúia. *R.* Stulam gloriae induit eum, allelúia.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dñe, preces nostras, quas in beati Athanasii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus : et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolvet peccatis. Per Dñm.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

ATHANASIUS Alexandrinus, Catholicae religionis propugnator acerrimus, ab Alexandro Episcopo Alexandrino Diaconus factus est, in cujus locum successit, quem etiam antea secutus fuerat ad Nicaenum Concilium ; ubi

cum Arii impietatem repres-
sisset, tantum odium Aria-
norum suscepit, ut ex eo
tempore ei insidias moliri
nunquam destiterint. Nam
coacto ad Tyrum concilio
magna ex parte Arianorum
Episcoporum, subornarunt
mulierculam, quae accusa-
ret Athanasium, quod hos-
picio acceptus, sibi stuprum
per vim intulisset. Introdu-
ctus igitur est Athanasius,
et una cum eo Timotheus
Presbyter : qui simulans se
esse Athanasium, Ego ne,
inquit, mulier, apud te sum
diversatus? Ego te viola-
vi? Cui illa petulanter : Tu
mihi vim attulisti : idque
jurejurando affirmans, iudi-
cum fidem obtestabatur,
ut tantum flagitium vindi-
carent. Qua cognita fraude,
rejecta est mulieris impu-
dentia.

R. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliabitur ei, alleluia.
V. Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitatis
non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v.

ARSENIUM quoque
Episcopum ab Atha-
nasio interfecit Ariani
pervulgarunt : quem dum
occulte detinent, manum
mortui deferunt in iudici-
um, ab Athanasio ad usum
magicæ artis Arsenio am-

putatam criminantes. At
Arsenius noctu aufugiens,
cum se in conspectu totius
Concilii statuisset, Athana-
sii inimicorum impudentis-
simum scelus aperuit. Quod
illi nihilominus magicis ar-
tibus Athanasii tribuentes,
vitæ ejus insidiari non de-
sistebant. Quamobrem in
exilium actus, in Gallia
apud Treviros exulavit.
Gravibus deinceps ac diu-
turnis sub Constantio Impe-
ratore, Arianorum fautore,
tempestatibus jactatus, et
incredibiles calamitates
perpessus, magnam orbis
terrae partem peragravit ;
ac saepe e sua Ecclesia eje-
ctus, saepe etiam in eandem
et Julii Romani Pontificis
auctoritate, et Constantis
Imperatoris, Constantii
fratris patrocinio, decretis
quoque Concilii Sardicē-
sis, ac Jerosolymitani, re-
stitutus est ; Ariani interea
illi semper infestis : quo-
rum pertinacem iram, et
summum vitæ discrimen
fugiens, in sicca cisterna
quinque annis se abdedit,
ejus rei tantum conscio
quodam Athanasii amico,
qui eum clam sustentabat.

R. Posui adjutorium su-
per potentē, et exaltavi ele-
ctum de plebe mea : * Ma-
nus enim mea auxiliabitur
ei, alleluia. **V.** Inveni David
servum meum, oleo sancto
meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

CONSTANTIO mortuo, cum Iulianus apostata, qui ei in imperio successit, exules Episcopos ad suas Ecclesias redire permisisset, Athanasius Alexandriam reversus, summo honore exceptus est. Sed non multo post, iisdem Arianis impellentibus, a Iuliano exagitatus, rursus discedere cogitur. Cumque ab ejus satellitibus ad necem conquireretur, qua fugiebat navicula conversa in contrariam fluminis partem, iis qui se insequerentur, ex industria occurrit: et quaerentibus, quantum inde abesset Athanasius, respondit, eum non longe abesse: itaque illos contrarium tenentes cursum effugit, atque Alexandriam rediens, ibidem usque ad Iuliani obitum occultus permansit. Qui paulo post, Alexandriae alia exorta tempestate, quatuor menses in paterno sepulchro delituit. Ac denique ex tot tantisque periculis divinitus ereptus, Alexandriae mortuus est in suo lectulo, sub Valente: cujus vita et mors magnis nobilitate est miraculis. Multa pie et ad illustrandam Catholicam fidem praeclare scripsit, sexque et quadraginta annos in summa temporum varietate

Alexandrinam Ecclesiam sanctissime gubernavit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. x. c.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequerentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apologia de fuga sua, ante medium.

N lego praeceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro saeculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem deso-

lationis, quae dicta est per Daniélem Prophétam, consistentem in loco sancto (qui legit, intélligat,) tunc qui in Iudaea sunt, fúgiant ad montes : et qui in tecto est, ne descéndat tollere áliquid de domo sua : et qui in agro est, non revertátur tollere túnica[m] suam.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. V. Induit eum Dóminus lorica[m] fidei, et ornávit eum.—Et ad.

Lectio viii.

HAEC cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuerunt suae conversatiónis institútum. Quae enim nunc praecépit Dóminus, eadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis : et hoc institútum hómines ad perfectiόνem ducit. Nam quod Deus jussit, id omnino faciéndum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putávit, cum quaereretur, quemádmódum et nos, abscondere se ; et cum persecutióne[m] pateretur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seipsum trádidit insidiántibus.

R. In médio Ecclesiæ aperult os ejus, * Et implevit eum Dñs spíritu sapiéntiae et intelléctus, allelúia. V. Jucunditatem et exultationem thesaurizávit super eum.—Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

AT vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvátore didicissent (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítimè certarent, fugiebant, et ab illis quaesíti se abscondébant. Cum enim praestitúti sibi a divina providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in má nibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre ; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprinis, egéntes, angustiáti, in solitudinibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terrae laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loqueretur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

Te Deum laudamus. 19.

DIE III. MAII.

In festo
Inventionis sanctae Crucis.
Duplex.

AD VESPERAS.

Añs. O magnum pietatis
opus ! cum reliquis de Lau-
dibus. Psalm. Dixit Dñs,
cum reliquis de Dominica.
137. et loco ultimi, Psalm.
Laudate Dñm omnes
Gentes. 142.

Capitulum. *Philip. 2.*

RATRES: Hoc
enim sentite in
vobis, quod et in
Christo Jesu :
qui, cum in forma Dei esset,
non rapinam arbitratus est
esse se aequalem Deo ; sed
semetipsum exinanivit, for-
mam servi accipiens, in si-
militudinē hōmīnum factus,
et hābitu inventus ut homo.

Hymnus.

AEXILLA Regis pró-
deunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Impléta sunt quae cōn-
cinit

David fideli cārmine,
Dicēdo natiōibus :
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,

Electa digno stipite
Tam sancta membra tan-
gere.

Beata, cujus brachiis
Præitum pependit saeculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque praedam tartari.

O Crux ave spes unica,
Paschale quae fers gau-
dium,

Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde praemium.

Amen.

V. Hoc signum Crucis
erit in coelo, alleluia. **R.**
Cum Dominus ad judican-
dum venerit, alleluia.

Ad Magnif. Añs. O Crux,
splendidior cunctis astris,
mundo celebris, hominibus
multum amabilis, sanctior
universis : quae sola fuisti
digna portare talentum
mundi : dulce lignum, dul-
ces clavos, dulcia ferens
pondera : salva praesentem
catervam in tuis hodie lau-
dibus congregatam ; alle-
luia, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui in praecela-
ra salutiferae Cru-
cis inventionē, passionis
 tuae miracula suscitasti :
concede, ut vitalis ligni præ-
tio, aeternae vitae suffragia
consequamur : Qui vivis et
regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemor
S. Athanasii, Añña. O Doctor
óptime, Ecclesiæ sanctæ
lumen, beáte Athanási, di-
vinæ legis amátor, depre-
cáre pro nobis Filium Dei.
allelúia.

¶ Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas, alle-
lúia. R. Et osténdit illi
regnum Dei, allelúia.

Oratio. Exáudi, quaesu-
mus. 604.

AD MATUTINUM.

Invitorium. Christum
Regem crucifixum, * Ve-
níte, adorémus, allelúia.
Psalmus. Veníte, exulté-
mus. 2.

Hymnus.

PANGE, lingua, glo-
riósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscebat ;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris

Natus, orbis Córditor :
Atque ventre Virginali
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcéta
Córditus praesépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater alligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fascia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória :
Æqua Patri Filióque,
Par decus Paráclito :
Unus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Inventæ Crucis
festa recólimus, cujus prae-
cónium univérsum per or-
bem micánti lúmine fulget,
allelúia.

Psalmi : Beátus vir, qui
non ábiit. Quare fremue-
runt. Dómine, quid multi-
plicáti sunt. xxxi.

¶ Hoc signum Crucis
erit in coelo, allelúia. R.
Cum Dóminus ad judicán-
dum vénerit, allelúia.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. iii. b.

UICUMQUE ex
opéribus legis
sunt, sub maledi-
cto sunt. Scri-
ptum est enim : Maledíctus
omnis, qui non permánserit
in ómnibus, quæ scripta
sunt in libro legis, ut fáciat
ea. Quóniam autem in lege

nemo justificatur apud Deum, manifestum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed : Qui fecerit ea, vivet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, quia scriptum est : Maledictus omnis qui pendet in ligno ; ut in gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatione Spiritus accipiamus per fidem.

R. Gloriosum diem sacra veneratur Ecclesia, dum triumphale reseratur lignum : * In quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, calidum aspidem superavit ; allelúia, allelúia, allelúia. V. In ligno pendens nostrae salutis semitam Verbum Patris invenit. — In quo.

De Epistola ad Philip-
penses.

Leccio ii. Cap. ii.

HOC enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo ; sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit

illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nomine Jesu omne genu flectatur coelestium, terrestrium, et infernorum, et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. Crux fidelis, inter omnes arbor una nobilis : nulla silva talem profert, fronde, flore, germine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit, allelúia. V. Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior. — Dulce.

De Epistola ad Colossenses.

Leccio iii. Cap. ii. b.

IN Christo inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter : et estis in illo replati, qui est caput omnis principatus et potestatis : in quo et circumcisi estis circumcisione non manufacta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcisione Christi : conseplati ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitavit illum a mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis, et praepitio carnis vestrae, convivificavit cum illo, donans vobis omnia delicta : delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat

contrarium nobis, et ipsum tulit de medio, affigens illud cruci : et expolians principatus et potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso.

R. Haec est arbor dignissima, in paradisi medio situata, * In qua salutis auctor propria morte mortem omnium superavit, alleluia, alleluia. V. Crux praecllenti decore fulgida, quam Helena Constantini mater concupiscenti animo requisivit. — In qua. Gloria Patri. In qua.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Felix ille triumphus fit salus aegris, vitae lignum, mortis remedium, alleluia.

Psalmi: Cum invocarem. Verba mea. Domine Dominus noster. xxxiv.

V. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi, alleluia. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum, alleluia.

Lectio iv.

OST insignem victoriam, quam Constantinus Imperator, divinitus accepto signo Dominicae Crucis, ex Maxentio reportavit, Helena Constantini mater in somnis admonita, conquirendae Crucis studio Jerosolymam venit : ubi marmoream Veneris sta-

tuam in Crucis loco a gentibus collocatam ad tollendam Christi Dñi passionis memoriam, post centum circiter octoginta annos evertendam curavit. Quod item fecit ad Praesepse Salvatoris, et in loco Resurrectionis, inde Adonidis, hinc Jovis sublato simulacro.

R. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra : * Per quem salvati, et liberati sumus, alleluia. V. Tuam Crucem adoramus, Dñe, et recolimus tuam gloriosam passionem. — Per quem.

Lectio v.

ITAQUE loco Crucis purgato, alte defossae tres cruces erutae sunt, repertusque seorsum ab illis Crucis Dominicae titulus : qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non appareret, eam dubitationem sustulit miraculum. Nam Macarius Jerosolymorum Episcopus, factis Deo precibus, singulas cruces cuidam feminae gravi morbo laboranti admovit : cui cum reliquae nihil profuissent, adhibita tertia Crux statim eam sanavit.

R. Dum sacrum pignus coelitus revelatur, Christi fides roboratur : * Adsunt prodigia divina in virga

Móysi pr̄mitus figuráta, allelúia, allelúia. *V.* Ad Crucis contactum resurgunt mórtui, et Dei magnália reserántur.—Adsunt.

Lectio vi.

HELENA, salutári Crucis inventa, magnificentissimam ibi extruxit ecclésiā, in qua partem Crucis reliquit thecis argenteis inclúsam, partem Constantíno filio détulit, quae Romae repósita fuit in ecclésiā sanctae Crucis in Jerúsalem, aedificáta in aedibus Sessoríanis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplicium cuiquam adhiberétur; ita res quae ántea homínibus probro ac ludibrio fúerat, veneratióni et glóriac esse coepit.

R. Hoc signum Crucis erit in coelo, cum Dñs ad judicándum vénerit: Tunc manifestá erunt abscondita cordis nostri, allelúia, allelúia. *V.* Cum séderit Filius homínis in sede majestátis suae, et coeperit judicáre saeculū per ignem.—Tunc. Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno.

Añā. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

Psalmus xcv.

ANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium daemónia: * Dñs autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introste in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Eténim corréxit orbem terrae, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur coeli, et exúltet terra, commovéatur mare,

et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

· Psalmus xvi.

DOMINUS regnavit, exultet terra : * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae : * vidit, et commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini : * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes angeli ejus : * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine :

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos,

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino : * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Psalmus xcvii.

CANTATE Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Dñi : * moveatur mare et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul fontes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in iustitia,* et populos in aequitate.

Añā. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum, allelúia.

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi, allelúia. *R.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúia.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. iii.

IN illo tempore: Erat homo ex Pharisaeis, Nicodémus nómine, princeps Judaeorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

*Tractatu xi. in Joannem,
post initium.*

NICODEMUS ex his erat, qui crediderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodigia quae faciēbat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus. Quare crediderunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus quae faciēbat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judaeorum nómine Nicodémus. Hic

venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nómine ejus. Et ipse unde crediderat? Séquitur: Nemo enim potest haec signa facere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: Quae sola digna fuit portare prétium hujus saeculi, allelúia. *V.* Hoc signum Crucis erit in coelo cum Dóminus ad judicandum vénerit.—Quae.

Lectio viii.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui crediderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendamus, quare Jesus non se credēbat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fuerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fuerint dénuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credēbat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ¶ Inténdat et intélligat charitas vestra. Si dixerimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se cruce Christi: portat in fronte, et non

erubescit de cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum : Mandúcas carnem Filii hóminis, et bibis ságuinem Filii hóminis ? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

R7. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Filium hóminis : * Ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam, allélúia. V. Non misit Deus Filium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.—Ut omnis qui credit. Glória Patri. Ut omnis qui credit.

Pro SS. Alexandro, Evéntio et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episcopo et Confessore.

Leótio ix.

ALEXANDER RománuS, Hadriáno Imperatóre regens Ecclésiáni, magnam partem Románae nobilitátis ad Christum convértit. Is constituit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerretur : vinum autem aqua miscéri jussit, propter ságuinem et aquam quae ex Jesu Christi látere profluxérunt ; et in Cánone Missae áddidit : Qui pridie quam paterétur. Idem decrevit,

ut aqua benedícta sale admixto, perpétuo in ecclésiá asservaretur, et in cubiculis adhiberétur ad fugándos daemones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies viginti, vitae sanctítate et salutáribus institútis illústris. Martyrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo Presbyteris, sepultúsque est via Nomentána, tertio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat, creatis dívérso témpore mense Decémbri Presbyteris sex, Diáconis duóbus, et Episcopis per dívérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem transláta, in ecclésiá sanctae Sabínae cóndita sunt. In eúmdem diem incidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Episcopi : qui cum plúrimos in ea urbe sanctítate et doctrína Christo peperisset, clarus, miráculis in pace quíévit, ibique honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 19.

Si autem hoc festum venerit FERIA secunda Rogationum vel Vigília Ascensionis, omittitur Leótio de SS. Martyribus Alexandro et sociis, et legitur de Homília Rogationum ; et de ea fit commemoratio in Laudibus, ac SS. Martyrum Alexandri, etc. quod et in similibus observetur.

Si vero transferatur, viii.
Lectio dividatur in duas,
ut in signo ¶

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. O magnum pietatis
opus! * mors mortua tunc
est, in ligno quando mortua
vita fuit, allelúia. Psalmus
Dóminus regnavit, cum re-
liquis. 20.

2. Salva nos * Christe
Salvator, per virtutem Cru-
cis, qui salvasti Petrum in
mari, miserere nobis, alle-
lúia.

3. Ecce Crucem Dñi,*
fúgite partes adversae, vicit
leo de tribu Juda, radix
David, allelúia.

4. Nos autem gloriári
oportet in Cruce Dómini no-
stri Jesu Christi, allelúia.

5. Per signum Crucis *
de inimicis nostris libera
nos, Deus noster, allelúia.

Capitulum. *Philip. ii.*

FRATRES: Hoc enim
sentite in vobis, quod
et in Christo Jesu: qui cum
in forma Dei esset, non
rapinam arbitratus est esse
se aequalem Deo: sed se-
metipsū exinanivit, formam
servi accipiens, in similitu-
dinem hominum factus, et
habitu inventus ut homo.

Hymnus.

LUSTRA sex qui jam
perégit,
Tempus implens corporis,

Sponte libera Redemptor
Passióni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet;
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mun-
dus

Quo lavantur flumine!

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superni membra Regis
Tende mihi stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque;
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

✠ Adoramus te, Christe,
et benedicimus tibi, alle-
lúia. R. Quia per Crucem
tuam redemisti mundum,
allelúia.

Ad Bened. Añae. Super
omnia ligna cedrorum tu

sola excelsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in aetérnum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in praeclára salutíferae Crucis inventioné, passiónis tuae miracula suscitásti : concéde ; ut vitális ligni prétio, aetérnae vitae suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Commemoratio sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli Martyrum, ac Juvenalis Episcopi et Confessoris, hoc loco tantum, Añña. Filiae Jerúsalem, veníte, et vidéte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dñus, in die solemnitatís et laetitiae, allelúia, allelúia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. R. Mors Sanctorum ejus, allelúia.

Oratio.

PRAESTA, quae sumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum tuorum Alexandri, Eventii, Theoduli, atque Juvenalis natalitia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eorum intercessionibus liberémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añña. Salva nos.

Capitulum. Fratres: Hoc enim, ut supra.

R. br. Hoc signum Crucis erit in coelo, Allelúia, allelúia. Hoc signum. V. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia, allelúia. Glória. Hoc signum.

V. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi, allelúia. R. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

AD SEXTAM.

Añña. Ecce Crucem Dñi.

Capitulum. Galat. vi. d.

IHI autem absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

R. br. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi : Allelúia, allelúia. Adorámus. V. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adorámus.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúia. R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúia.

AD NONAM.

Añña. Per signum Crucis.

Capitulum. Philip. ii.

HUMILIAVIT semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

R̃. br. Omnis terra ador-
ret te, et psallat tibi ; *
Allelúia, allelúia. Omnis.
V. Psalmum dicat nómini
tuo, Dómine. Allelúia, alle-
lúia. Glória Patri. Omnis.
V. Hoc signum Crucis
erit in coelo, allelúia. R̃.
Cum Dñs ad judicándum
vénerit, allelúia.

AD VESPERAS.

Añs. O magnum pietátis
opus! cum reliquis de Lau-
dibus. 616. Psalmus Dixit
Dóminus, cum reliquis de
Dominica. 137. et loco ultimi
Psalm. Laudáte Dóminum
omnes Gentes. 142.

Capitulum, Hymnus et
V. ut in primis Vesper-
is. 608.

Ad Magnificat, Añs. Cru-
cem sanctam súbiit, qui
inférnum confrégit : accin-
ctus est poténtia, surrexit
die tértia, allelúia.

Oratio. Deus, qui in prae-
clára, ut supra. 617.

Deinde fit commemoratio
sanctæ Monicæ.

DIE IV. MAII.

In festo S. Monicæ,
Viduae. Duplex.

Omnia de Communi San-
ctarum nec Virginum nec
Martyrum. cxxxv. præter
ea quæ hic habentur.

Añs. Simile est regnum
coelórum hómini negotia-
tóri quaerénti bonas mar-

garitas : inventa una pre-
tiosa, dedit omnia sua, et
comparavit eam, allelúia.

V. Spécie tua, et pulchri-
túdine tua, allelúia. R̃.
Inténde, prospere procéde,
et regna, allelúia.

Oratio.

DEUS, moeréntium
consolátor, et in te
sperántium salus, qui beá-
tæ Monicæ pias lácrymas
in conversióne filii sui Au-
gustini misericórditer sus-
cepisti : da nobis utriúsque
intervéntu peccáta nostra
deploráre, et grátiae tuæ
indulgéntiam invenire. Per
Dóminum.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MONICA, sancti
Augustini dupli-
citer mater, quia
eum et mundo et
coelo péperit, marito mór-
tuo, quem senectúte con-
fécit Jesu Christo concil-
iávit, castam et opéribus
misericórdiae exercitáram
viduitatem agébat : in as-
siduis vero ad Deum ora-
tiónibus pro filio, qui in
Manichæórum sectam inci-
derat, lácrymas effundébat :
quem étiam Mediólánum
secúta est : ubi ipsum fre-
quénter hortabátur, ut ad
Episcopum Ambrósium se
conférret. Quod cum ille

fecisset, ejus et publicis concionibus, et privatis colloquiis catholice fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

Rz. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia. *V.* Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.—Et deducet.

Lectio v.

MOX in Africam redeuntes, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die anima defecisset, ut se collegit: Ubi, inquit, eram? Et astans intuens: Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altare Domini meminéritis mei. Nono autem die, beata mulier animam Deo reddidit. Ejus corpus ibi in ecclesia sanctæ Aureæ sepultum est: quod postea, Martino quinto summo Pontifice, Romam translatum, in ecclesia sancti Augustini honorifice conditum est.

Rz. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, alleluia. *V.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea unxit.

Ex libro 9. conf. Cap. xii.

Lectio vi.

SUBDIT vero Augustinus de matris morte disserens: Neque enim decere arbitramur funus illud questibus lacrymosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebatur: hoc et documentis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa; et si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam quæ me multos annos fleverat, ut oculis suis viverem, non irrideat: sed potius, si est grandi charitate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

Rz. Fallax grátia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur, alleluia. *V.* Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis ópera ejus.—Mulier timens. Glória Patri. Mulier timens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii, Cap. vii. b.

IN illo tempore : Ibat Jesus in civitatem, quae vocatur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

*Sermone xlv. de Verbis
Domini, circa initium.*

QUE juvene illo resuscitato gavisam est mater vidua : de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore : illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur : illorum mors invisibilis nec quaerebatur, nec videbatur. Quaesivit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret : Surge qui dormis, et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

R. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus : consideravit semitas domus suae, * Et panem otiosa non comedit, alleluia. **V.** Gustavit et vidit quia bona est negotiatio

ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus.—Et.

Lectio viii.

TRES autem mortuos invenimus a Domino resuscitados visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia, quae fecit, scripta sunt. Joannes hoc dixit : Multa alia fecit Jesus, quae si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus ea, quae faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat : sed ut illa, quae faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

R. Regnum mundi, et omnem ornatum saeculi contempsit, propter amorem Domini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi, alleluia. **V.** Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi.—Quem. Gloria. Quem.

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui videt litteras in codice optime scripto, et non novit legere, laudat

quidem antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem : sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit; et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum : ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest; sed etiam legere, quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellet, et quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt : alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus, 19.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum commem. praecedentis.

DIE V. MAII.

In festo S. Pii Quinti, Papae et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter ea quae sequuntur.

In Hymno dicitur :

Méruit supremos
Laudis honores.

Oratio.

DEUS, qui ad conterendos Ecclesiae tuae hostes, et ad divinum

cultum reparandum, beatum Pium Pontificem Maximum eligere dignatus es: fac nos ipsius defendi praesidiis, et ita tuis inhaerere obsequiis; ut, omnium hostium superatis insidiis, perpetua pace laetemur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Monicae, Antiphona. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit, alleluia.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum, alleluia.

Oratio Deus moerentium consolator, ut supra. 618.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

IUS in oppido Insubriae, quod Boschum vocant, natus, sed e Bononia oriundus ex nobili Ghisleriorum familia, cum quatuordecim esset annorum, Ordinem Praedicatorum ingressus est. Erat in eo admirabilis patientia, profunda humilitas, summa vitae austeritas, continuum orationis studium, et regularis observantiae, ac divini honoris ardentissimus zelus. Philosophiae vero ac

theologiae incumbens, adeo in iis excelluit, ut illas docendi munus magna cum laude per multos annos exercuerit. Sacras conciones pluribus in locis cum ingenti auditorum fructu habuit. Inquisitoris officium inviolabili animi fortitudine diu sustinuit: multasque civitates, non sine vitae discrimine, ab haeresi tunc grassante immunes servavit.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus enim.

Lectio v.

A PAULO quarto, cui ob eximias virtutes carissimus erat, ad Neapolim et Sutrinum Episcopatum promotus, et post biennium inter Romanae Ecclesiae Presbyteros Cardinales adscriptus fuit. Tum ad ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis a Pio quarto translatus, cum plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam Dioecesim illustravit, rebusque compositis Romam reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justum erat Apostolica libertate et constantia de-

cernebat. Mortuo autem Pio, praeter omnium expectationem electus Pontifex, nihil in vitae ratione, excepto exteriori habitu, immutavit. Fuit in eo religionis propagandae perpetuum studium, in ecclesiastica disciplina restituenda indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus inefficiens beneficentia, in Sedis Apostolicae iuribus vindicandis robur invictum.

℣. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

SELIMUM Turcarum tyrannum multis elatum victoriis, ingenti comparata classe, ad Echindas insulas non tam armis, quam fusis ad Deum precibus devicit. Quam victoriam ea ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem morbum incidit, et acerbissimis doloribus patientissime toleratis, ad extrema deveniens, cum Sacramenta

de more suscepisset, animam Deo placidissime reddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, aetátis suae sexagésimo octávo, cum sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in basilica sanctae Mariae ad Praesépe summa fidélium veneratione colitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Clemente undécimo Pontifice Máximo Sanctorum número adscriptus est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum, allelúia. *V.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Ipse intercedat. Glória Patri. Ipse intercedat.

In tertio Noct. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Homo peregre, ut in Comm. Confess. Pontificis. lxxxii.

Vesperae de sequenti commém. praecedentis.

DIE VI. MAIL.

In festo sancti Joannis ante portam Latinam.
Duplex.

Omnia de Comm. Apost. tempore Pasch. xxv. praeter illa, quae hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. In fervéntis olei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illaesus exívit, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra perturbant: praesta quaesumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistae intercessio gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

Deinde fit commémor. S. Pii, Aña. Dum esset Summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad coeléstia regna gloriósius migrávit, allelúia.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, allelúia. *R.* Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio. Deus, qui ad conteréndos, ut supra. 621.

In primo Nocturno legitur initium Epistolae primae beati Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis. 437. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola: tunc enim ponuntur Lectiones ea die occurrentes.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Jovinianum.

Lectio iv. Lib. i.

IOANNES Apóstolus, unus ex discipulis Dñi, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginē repéerat, virgo permánsit : et ideo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intéroget : et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille praevenit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in littore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo virginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. V. Lactítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelista, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclesiás ut magister: Evangelista, quia librum Evangelii cóndidit, quod, excépto

Matthaeo, álíi ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Patmos insula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infinita futurórū mystéria continéntem. Refert autem Tertullíanus, quod Romae missus in fervéntis ólei dólíum, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

R. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. V. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium.

Lectio vi.

SED et ipsum ejus Evangelíum multum distat a caeteris. Matthaeus quasi de hómine incipit scríbere : Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham : Lucas, a sacerdotio Zachariae : Marcus, a Prophetía Malachíae et Isaiae. Primus habet faciē hóminis, propter genealogiam : secúndus faciē vítuli, propter sacerdotium : tértius faciē leónis, propter vocem clamántis in deserto : Paráte viam Dómini; rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit,

dicens : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

R^y. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúia : modo venerunt ad fontes ; * Repléti sunt claritate, allelúia, allelúia. V. In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmae in manibus eorum. — Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xx. c.

IN illo tempore : Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua. Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Matth. Cap. xx.

MATER opinionem regni habet mater filiorum Zebedaei, ut, cum Dominus dixerit : Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis, et condemnabunt eum morte, et tradent gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum, et ignominiam passionis timentibus discipulis nuntiaret, illa gloriam postulet triumphantis ? Hac, ut reor, ex causa, quia post omnia

dixerat Dominus : Et tertia die resurget ; putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et hoc quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum : et aviditate feminea praesentia cupit, immemor futurorum.

R^y. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet.

Lectio viii.

MATER postulat, et Dominus discipulis loquitur : intelligens preces ejus ex filiorum descendere voluntate. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum ? Calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus, juxta illud : Pater, si possibile est, trans-eat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi ? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert quis iste sit calix : Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

R^y. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, allelúia : splendorem Deo dedérunt allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia.

V. Candidiores nive, niti-
diores lacte, rubicundiores
ébore antiquo, sapphiro
pulchriores.—Etsicut. Gló-
ria Patri. Et sicut.

Lectio ix.

QUAERITUR, quó-
modo cálicem mar-
tyrii filii Zebedaei, Iacóbus
videlicet et Joánes bibe-
runt, cum Scriptúra narret,
Iacóbum tantum Apóstolo-
rum ab Heróde capite trun-
catum; Joannes autem pró-
pria morte vitam finerit.
Sed si legamus Ecclesiásti-
cas histórias, in quibus fer-
tur, quod et ipse propter
martyrium sit missus in fer-
véntis ólei dólium, et inde
ad suscipiendam corónam
Christi athléta processerit,
statimque relegátus in Pat-
mos ínsulam sit: vidébi-
mus martyrio ánimam non
defuisse, et bibisse Joán-
nem cálicem confessiónis,
quem et tres púeri in ca-
míno ignis bibérunt, licet
persecútor non fúderit sán-
guinem.

Te Deum laudámus. 19.

In secundis Vesperis fit
commemoratio S. Stanislai.

DIE VII. MAIL.

In festo S. Stanislai,
Episcopi et Mart. Duplex.

Omnia de Comuni uni-
us Martyris tempore Pasch.
xlvii. praeter sequentia.

Añs. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dñe, et ae-
térnitas témporum, allelúia.

V. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia. *R.*
Vos elegit Deus in haere-
ditátem sibi, allelúia.

Oratio.

DEUS, pro cuius honó-
re gloriósus Pónti-
fex Stanisláus gládiis im-
piórum occúbuit: praesta
quaesumus; ut omnes, qui
ejus implórant auxilium,
petitiónis suae salutárem
consequántur effectum. Per
Dóminum.

*Lectioes primi Nocturni
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TANISLAUS
Polónus, apud
Cracóviam nobili
genere natus, et
piis paréntibus, qui ántea
per annos triginta stériles,
illum a Deo précibus impe-
trárun, ab ineúnte aetáte
futúrae sanctitátis espécimen
dedit. Adoléscentis bonis ár-
tibus óperam navávit, mul-
túmque in sacra Cánorum
et theologiae doctrína pro-
fécit: paréntibus mórtuis,
amplum patrimonium pau-
péribus distribuit, vitae mo-
násticae desidério. Sed Dei
providéntia canónicus Cra-
coviénsis, et concionátor
factus a Lampérto Episco-
po, in ejus póstea locum,

quamvis invitus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálum virtútum laude, et praecipue misericórdia in páuperes enstuit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas téporum, allelúia, allelúia. *V.* Laetítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultiónem obtinébunt.—Et.

Lectio v.

ERAT tum Polóniae rex Bolesláus, quem graviter offéndit, quod illús notam libidinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúnniam in iudicium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclesiæ suae nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dicere timérent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénno ante oblerat, intra dies tres in iudicium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto trídno jejúniis et oratióni incúmbit : ipso sponsiónis die, post oblátum Missae sacrificium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet : qui statim redívis, Episcopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibique rege et caeteris stupóre attó-

nitis, de agro a se véndito, et pretío rite sibi ab Episcopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. *V.* Judicábit Dñs pópulum suum, et in servis suis.—Consolábitur.

Lectio vi.

AT Bolesláu frustra saepe admónitum, Stanisláu tandem a fideliú communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in ecclesiám immíttit, ut sanctum Episcopum confóndiant ; qui ter conáti, occúlta vi, tertio divinitussunt depúlsi. Postrémo impius rex sacerdoté Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat : corpus membrátim concisum, et per agros projéctum, áquilae a feris mirabiliter deféndunt. Mox canónici Cracoviéenses sparsa membra, noctúrni de coelo splendóris indicio cóligunt, et suis locis apte dispónunt : quae súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestigia extárent. Multis praeterea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.

R⁷. Filiae Jerúsalem, venite et videte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitatis et laetitiae, allelúia. V. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. — In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evang. Ego sum vitis vera, ut in Communi Mart. tempore Paschali. I.

Vesperae de sequenti, commem. praecedentis.

DIE VIII. MAII.

In Apparitione S. Michaëlis Archangeli. Duplex.

AD VESPERAS.

Añs. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus. Psalmus Dixit Dñus, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi Psalm. Laudate Dñum omnes Gentes. 142.

Capitulum. Apoc. iv.

SIGNIFICAVIT Deus quae oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quaecumque vidit.

Hymnus.

TE splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,

Laudamus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum corona militat :
Sed explicat victor Crucem
Michaël salutis signifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Coelésti ab arce fúlminat.

Contra ducem superbiae
Sequámur hunc nos Príncipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis corona glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi, allelúia. R⁷.
Habens thuribulum aureum
in manu sua, allelúia.

Ad Magnificat, Añs. Dum
sacrum mystérium cerneret
Joánnes, Archángelus Michaël
tuba cecinit : Ignósce,
Dómine Deus noster, qui
áperis librum, et solvis
signacula ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro ordine
Angelórum ministéria,
hominúmque dispensas :
concède propítius ; ut a
quibus tibi ministrántibus
in coelo semper assistitur,
ab his in terra vita nostra
muniátur. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Stanislai, Añs. Sancti et just
in Dño gaudete, allelúia :

vos elégit Deus in haereditatem sibi, allelúia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. R. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

Oratio. Deus, pro cujus honóre, ut supra. 626.

AD MATUTINUM,

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus Te splendor, ut supra.

In primo Nocturno.

Añsa. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michaël descendébat de coelo, allelúia.

Psalmus viii.

DOMINE, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniã eleváta est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destrúas inimícum et ultórẽ.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum.

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et

constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pecora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus x.

IN Dómino confido : quómodo dicitis animae meae : * Trásmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres inténdérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dñs in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebrae ejus intérogant filios hóminum.

Dñs intérogat justum et ípium : * qui autem diligit iniquitátem odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos. * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * aequitátem vídit vultus ejus.

Psalms xiv.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Añ. Concussus est mare, et contremuit terra, ubi Archangelus Michaël descendebat de coelo.

V. Stetit Angelus juxta aram templi, alleluia. *Ry.* Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ex Danièle Propheta.

Lectio i. Cap. vii. c.

ASPICIEBAM, donec throni positi sunt, et antiquus dierum sedit: vestimentum ejus candidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda:

thronus ejus flammae ignis: rotae ejus ignis accensus. Fluvius igneus rapidusque egrediebatur a facie ejus. Millia millium ministrabant ei, et decies millies centena millia assistebant ei: iudicium sedit, et libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur: et vidi quoniam interfecta esset bestia, et periisset corpus ejus, et triditum esset ad comburendum igni.

Ry. Factum est silentium in coelo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archangelo: * Audita est vox millia millium dicentium: Salus, honor, et virtus omnipotentis Deo, alleluia. *V.* Millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei. — Audita est.

Lectio ii. Cap. x.

DIE autem vigesima et quarta mensis primam juxta fluvium magnum, qui est Tigris. Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo: et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et oculi ejus ut lampas ardens: et brachia ejus, et quae deorsum sunt usque ad pedes, quasi species aeris canden-

tis : et vox sermónum ejus
ut vox multitudinis. Vidi au-
tem ego Dániel solus visió-
nem : porro viri, qui erant
mecum, non vidérunt : sed
terror nimius irrui super
eos, et fugérunt in abscón-
ditum. Ego autem relictus
solus vidi visióne grandem
hanc ; et non remánsit in
me fortitúdo, sed et spécies
mea immutáta est in me, et
emárcui, nec hábui quid-
quam virium.

R. Stetit Angelus juxta
aram templi, habens thu-
ribulum áureum in manu
sua : et data sunt ei incénsa
multa : * Et ascéndit fumus
arómatum de manu Angeli
in conspéctu Dómini, alle-
lúia. *V.* In conspéctu An-
gelórum psallam tibi : ado-
rábo ad templum sanctum
tuum, et confitébor nómini
tuo, Dómine.—Et ascéndit.

Lectio iii.

ET audívi vocem ser-
mónum ejus, et áu-
diens jacébam consternátus
super fáciem meam, et vul-
tus meus haerébat terrae.
Et ecce manus tétigit me,
et eréxit me super génua
mea, et super artículos má-
nuum meárum. Et dixit ad
me : Dániel vir desiderió-
rum, intéllige verba, quae
ego loquor ad te, et sta in
gradu tuo : nunc enim sum
missus ad te. Cumque dixis-
set mihi sermónem istum,

steti tremens. Et ait ad me :
Noli metúere Dániel : quia
ex die primo, quo posuísti
cor tuum ad intelligéndum,
ut te afflígeres in conspéctu
Dei tui, exaudíta sunt verba
tua : et ego veni propter
sermónes tuos. Princeps au-
tem regni Persárum réstitit
mihi viginti et uno diébus :
et ecce Michaël unus de
principibus primis, venit in
adjutórium meum, et ego
remánsi ibi juxta regem
Persárum. Veni autem ut
docérem te quae ventúra
sunt pópulo tuo in novíssi-
mis diébus, quóniam adhuc
visio in dies.

R. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi, et ado-
rábo ad templum sanctum
tuum, * Et confitébor nó-
mini tuo, Dómine, allelúia.
V. Super misericórdia tua,
et veritate tua ; quóniam
magnificásti super nos no-
men sanctum tuum.—Et.
Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añ. Michaël Archán-
gele, veni in adjutórium
pópulo Dei, allelúia.

Psalmus xviii.

COELI enarrant
glóriam Dei, * et
ópera mánuum
ejus annúnciat fir-
mamentum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti indicat
sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo coelo egressio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiae Dómini rectæ, laetificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderábilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Sí mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi quis hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accépiet benedictiónem a Dño : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ aeternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñus fortis et potens, Dóminus potens in praelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ aeternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalms xxxiii.

BENEDICAM Dñum
in omni tēpore : *
semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudābitur ānima
mea : * ādiant mansuēti,
et laetentur.

Magnificāte Dñum me-
cum : * et exaltēmus nomen
ejus in idīpsū.

Exquisīvi Dōminum, et
exaudivit me : * et ex ōmni-
bus tribulatiōnibus meis
eripuit me.

Accēdite ad eum, et illu-
mināmini : * et faciēs ve-
strae non confundentur.

Iste pauper clamāvit, et
Dñs exaudivit eum : * et
de ōmnibus tribulatiōnibus
ejus salvāvit eum.

Immittit Angelus Dñi in
circūitu timētium eum : *
et eripiet eos.

Gustāte, et vidēte quō-
niam suāvis est Dōminus : *
beātus vir, qui sperat in eo.

Timēte Dōminum omnes
sancti ejus : * quōniam non
est inopia timētibus eum.

Divites eguerunt et esu-
riērunt : * inquirentes au-
tem Dñm non minuētur
omni bono.

Venite filii, audite me : *
timōrem Dñi docēbo vos.

Quis est homo qui vult
vitam : * dīligit dies vidēre
bonos ?

Prōhibe linguam tuam a
malo : * et lābia tua ne lo-
quāntur dolum.

Diverte a malo, et fac
bonum : * inquire pacem,
et persēquere eam.

Oculi Dñi super justos : *
et aures ejus in preces eō-
rum.

Vultus autem Dñi super
faciētes mala : * ut perdat
de terra memōriam eōrum.

Clamaverunt justī, et
Dōminus exaudivit eos : *
et ex ōmnibus tribulatiō-
nibus eōrum liberābit eos.

Juxta est Dōminus iis,
qui tribulāto sunt corde : *
et hūmiles spiritu salvābit.

Multae tribulatiōnes ju-
stōrum : * et de ōmnibus
his liberābit eos Dōminus.

Custōdit Dōminus ōnia
ossa eōrum : * unum ex his
non conterētur.

Mors peccatōrum pessī-
ma : * et qui odērunt ju-
stum delinquent.

Rēdimet Dñs ānimas
servōrum suōrum : * et non
delinquent omnes qui spe-
rant in eo.

Añs. Michaël Archān-
gele, veni in adiutōrium
pōpulo Dei, allelūia.

V. Ascēdit fumus arō-
matus in conspēctu Dō-
mini, allelūia. *R.* De manu
Angeli, allelūia.

Lectio iv.

MEATUM Michaē-
lem Archāgelū
saepius homini-
bus apparuisse,
et sacrorum librōrum aucto-

ritate, et veteri Sanctorum traditione comprobatur. Quamobrem multis in locis facti memoria celebratur. Eum ut olim synagoga Judaeorum, sic nunc custodere et patronum, Dei veneratur Ecclesia. Gelasio autem primo Pontifice Maximo, in Apulia in vertice Gargani montis, ad cujus radices incolunt Sipontini, Archangeli Michaëlis fuit illustris apparitio.

R. Hic est Michaël Archangelus, princeps militiae Angelorum: * Cujus honor praestat beneficia populorum, et oratio perducit ad regna coelorum, alleluia. *V.* Archangelus Michaël praepositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives. — Cujus.

Lectio v.

FACTUM est enim, ut ex gregibus armentorum Gargani cujusdam taurus longe discederet: quem diu conquisitum, in aditu speluncae haerentem invenerunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisisset, re torta sagitta in ipsum recidit sagittarium. Quae res cum praesentes, ac deinceps caeteros tanto timore affecisset, ut ad eam speluncam propius accedere nemo auderet, Sipontini Episcopum consulunt: qui indicto

trium dierum jejunio et oratione, rem a Deo respondit quaeri oportere.

R. Venit Michaël Archangelus cum multitudine Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum, * Ut perducatur eas in paradisum exultationis, alleluia. *V.* Emitte, Domine, Spiritum sanctum tuum de coelis, Spiritum sapientiae et intellectus. — Ut perducatur.

Lectio vi.

POST triduum Michaël Archangelus Episcopum monet, in sua tutela esse eum locum, eoque indicio demonstrasse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelorum memoriam adhiberi. Quare Episcopus una cum civibus ad eam speluncam ire pergit. Quam cum in templi cujusdam similitudinem conformatam vidissent, locum illum divinis officiis celebrare coeperunt: qui multis postea miraculis illustratus est. Nec ita multo post Bonifacius Papa Romae in summo circo sancti Michaëlis Ecclesiam dedicavit tertio Kalendas Octobris: quo die etiam omnium Angelorum memoriam Ecclesia celebrat. Hodiernus autem dies Archangeli Michaëlis apparitione consecratus est.

R. In tempore illo consurgit Michaël, qui stat pro

filii vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse coepérunt, usque ad illud, allelúia. *V.* In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitae.—Et véniet. Gló-
ria Patri. Et véniet.

In tertio Nocturno.

Añá. Angelus Archán-
geus Michaël, Dei nún-
tius pro animábus justis, alle-
lúia, allelúia.

Psalmus xciv.

CANTATE Dó-
mino cánticum
novum : * cantáte
Dómino omnis
terra.

Cantáte Dómino, et bene-
dicite nómini ejus : * an-
nuntiáte de die in diem
salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus, * in ómnibus
pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dñus,
et laudábilis nimis : * ter-
ribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-
tium daemónia : * Dóminus
autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo
in conspéctu ejus : * sancti-
mónia, et magnificéntia in
sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae
Géntium, afférte Dño gló-
riam et honórem : * afférte
Dómino glóriam nómini
ejus.

Tóllite hóstias, et introíte
in átria ejus : * adoráte
Dñum in átrio sancto ejus.

Commovéatura fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
Géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corréxit orbem
terrae qui non commové-
bitur : * judicábit pópulos
in aequitáte.

Laeténtur coeli, et exúl-
tet terra, commovéatur
mare, et plenitúdo ejus : *
gaudébunt campi, et ómnia
quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia
ligna silvárum a fácie Dó-
mini, quia venit : * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae
in aequitáte, * et pópulos in
veritáte sua.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávit,
exúltet terra : * lae-
téntur insulae multae.

Nubes, et caligo in cir-
cúitu ejus : * justitia, et judi-
cium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum prae-
cédet, * et inflammábit in
circuitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terrae : * vidit, et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli ju-
stitiam ejus : * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Psalmus cii.

BENEDIC anima mea Domino, * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino, * et noli oblivisci omnes retributiones ejus:

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovat-

bitur ut aquilae juvenus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem coeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab aeterno, * et usque in aeternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus :

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in coelo paravit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Dño omnes Angeli ejus : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Dño omnes virtutes ejus : * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedicite Dño omnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus ; benedic anima mea Domino.

Añs. Angelus Archangelus Michaël, Dei nuntius pro animabus justis, allelúa, allelúa.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus, allelúa. R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo, allelúa.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xviii.

IN illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis putas, major est in regno coelorum ? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xviii.

ON nisi reversos in naturam puerorum introire regnum coelorum

Dominus docet : id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animaeque revocanda. Pueros autem, credentes omnes per audientiae fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt, non insolescunt, non oderunt, non mentiuntur, dietis credunt ; et quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infantium ; quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominae circumferemus.

R. In conspectu gentium nolite timere : vos enim in cordibus vestris adoratis et timete Dominum : * Angelus enim ejus vobiscum est, allelúa. V. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. — Angelus enim.

Bened. Quorum festum colimus.

Lectio viii.

UAE huic mundo a scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate

crucis, aeternae glóriæ Dóminum nóluit accipere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala, quia ad sacraméntum reddendæ nobis aeternitátis, omnis in eo passiónis humilitas esset explénda.

R7. Michaël Archángelus venit in adiutoriū pópulo Dei, * Stetit in auxiliū pro animábus justis, allelúia. V. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

UIDETE ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vñculum mútui amoris impósuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum praesunt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolutá auctoritas est. Salvatórum igitur per Christum oratióes Angeli quotidie Deo offérunt. Ergo periculóse ille contémmnit, cujus desidéria ac postulatióes ad aetérnum et invisibíle Deum

ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervéhuntur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, allelúia. Psalmus Dóminus regnávít, cum reliquis. 20.

2. Dum praeliarétur * Michaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Michaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúia.

4. Angeli Dómini, Dóminum benedicite in aetérnum, allelúia.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatióes, Principátus, et Potestátes, Virtútes coelórum, laudáte Dñum de coelis, allelúia.

Capitulum. Apoc. i.

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quaecúmque vidit.

Hymnus.

CHRISTE, sanctorum decus Angelorum, Gentis humanae Sator et Redemptor,

Coelitum nobis tribuas bea-
tas

Scandere sedes.

Angelus pacis Michaël in
aedes

Coelitus nostras veniat, se-
renae

Auctor ut pacis lacrymosa
in orbem

Bella reléget.

Angelus fortis Gábriël, ut
hostes

Pellat antiquos, et amica
coelo,

Quae triumphator statuit
per orbem,

Templa revisat.

Angelus nostrae medicus
salutis

Adsit e coelo Ráphaël, ut
omnes,

Sanet aegrotos, dubiosque
vitae

Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Geni-
trixque lucis,

Et sacer nobis chorus An-
gelorum

Semper assistat, simul et
micantis

Régia coeli.

Praestet hoc nobis Déitas
beata

Patris, ac Nati, pariterque
sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi, allelúia. R.

Habens thuribulum áureum
in manu sua, allelúia.

Ad Bened. Añ. Factum
est siléntium in coelo, dum
draco committeret bellum :
et Michaël pugnávit cum
eo, et fecit victóriam, alle-
lúia.

Oratio.

DEUS, qui miro ordine
Angelorum ministé-
ria, hominúmque dispén-
sas : concéde propítius ; ut
a quibus tibi ministrántibus
in coelo semper assistitur,
ab his in terra vita nostra
muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añ. Dum praeliarétur.

Capitulum. Significávit.

R. br. Stetit Angelus ju-
xta aram templi, Allelúia,
allelúia. Stetit. V. Habens
thuribulum áureum in ma-
nu sua. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini, allelúia. R. De manu
Angeli, allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona. Archángele
Michaël.

Capitulum. Apoc. v. c.

AUDIVI vocem Ange-
lorum multorum in
circúitu throni, et animáliū,
et seniórum : et erat núme-
rus eórum millia millium,
voce magna dicéntium : Sa-
lus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus
arómatum in conspéctu

Dómini, * Allelúia, allelúia.
Ascéndit. *V.* De manu
Angeli. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Ascéndit fu-
mus.

V. In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi, Deus me-
us, allelúia. *R.* Adorábo
ad templum sanctum tuum,
et confitébor nómini tuo,
allelúia.

AD NONAM.

Antiphona. Angeli Ar-
changel.

Capitulum. *Apoc. xii. b.*

EACTUM est prae-
lium magnum in
coelo: Michaël et Angeli
ejus praeliabántur cum dra-
cône, et draco pugnabat, et
ángeli ejus: et non praeua-
luerunt, neque locus invén-
tus est eórum ámplius in
coelo.

R. br. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi, Deus
meus, * Allelúia, allelúia.
In conspéctu. *V.* Adorá-
bo ad templum sanctum
tuum, et confitébor nómini
tuo. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. In conspéctu.

V. Adoráte Deum, alle-
lúia. *R.* Omnes Angeli ejus,
allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añia. Stetit Angelus, cum
reliquis de Laudibus. 638.
Ps. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica. 137.
et loco ultimi:

Psalmus cxxxvii.

CONFITEBOR
tibi, Dómine, in
toto corde meo: *
quóniam audísti
verba oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi: * adorábo ad
templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et
veritate tua: * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exáudi me: *
multiplicábis in ánima mea
virtútem.

Confiteántur tibi, Dñe, o-
mnes reges terrae: * quia au-
diérunt omnia verba oris tui:

Et content in viis Dñi: *
quóniam magna est glória
Dómini.

Quóniam excélsus Dñus,
et humília respicit: * et alta
a longe cognóscit.

Si ambulávero in mé-
dio tribulatiónis, vivificábis
me: * et super iram inimi-
córum meórum extendísti
manum tuam, et salvum me
fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro
me: * Dñe, misericórdia tua
in saeculum: ópera má-
nuum tuárum ne despicias.

Capitulum. Significávit
et Hymnus Te splendor,
ut in primis Vesperis. 628.

V. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi, Deus

meus, allelúia. *R.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

Ad Magnif. *Añ.* Princeps gloriosissime, Michaël Archángle, esto memor nostri : hic, et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúia, allelúia.

Oratio. Deus, qui miro órdine, ut supra. 639.

Deinde fit commemora-
tio sequentis Festi.

DIE IX. MAII.

In festo sancti Gregorii
Nazianzeni, Episcopi,
Confessoris et Ecclesiae
Doctóris. Duplex.

Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif. lxxiii. prae-
ter sequentia.

Ad Magnif. in utrisque
Vesperis, *Añ.* O Doctór
óptime, Ecclesiae sanctae
lumen, beáte Gregóri, divi-
nae legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei, alle-
lúia.

V. Amávit eum Dñus,
et ornávit eum, allelúia. *R.*
Stolam glóriæ induit eum,
allelúia.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo
aetérnae salútis beá-
tum Gregórium ministrum
tribuisti : praesta quaesu-
mus; ut quem Doctórem
vitae habuimus in terris, in-

tercessórem habére mereá-
mur in coelis. Per Dñum.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS, nó-
bilis Cápodox,
ex singulári divi-
nárúm litterárúm
sciéntia Theólogo cognó-
men consecútus, Nazianzi
in Cappadócia natus, Athé-
nis in omni disciplínarúm
génere una cum sancto Ba-
silio crudítus, ad stúdia
sacrárúm litterárúm se con-
vértit, in quibus se in coe-
nóbio per áliquot annos
exercuérunt, illárúm sen-
téntiam non ex próprio in-
génio, sed ex májórúm
ratione et auctóritáte in-
terpretántes. Qui cum do-
ctrína et vitae sanctítáte
florérent, vocáti ad munus
praedicándaevangélicae
veritátis, plúrimos Jesu
Christo filios peperérunt.

R. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo un-
xi eum : Manus enim mea
auxiliábitur ei, allelúia. *V.*
Nihil proficiet inimicus in
eo, et filius iniquitátis non
nocébit ei.—Manus.

Lectio v.

GREGORIUS igitur
aliquándo domum
reversus, primum Sasimó-
rum Episcopus creátus est,

deinde Nazianzenam Ecclesiam administravit. Tum Constantinopolim ad eam regendam Ecclesiam accersitus, cum civitatem haeresum purgatam erroribus ad catholicam fidem reduxisset, quod ei summum omnium amorem conciliare debebat, multorum paravit invidiam. Itaque cum inter Episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens episcopatu, illud Prophetae dictum usurpavit: Si propter me commota est ista tempestas, deicite me in mare, ut vos jactari desinatis. Quare Nazianzum reversus, cum illi Ecclesiae Eulalium praeficiendum curasset, totum se ad contemplationem et scriptionem divinarum rerum contulit.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio vi.

SCRIPSIT autem multa et soluta oratione et versibus, mirabili pietate et eloquentia: quibus doctorum hominum, sanctorumque iudicio id assecutus est, ut nihil in illis, nisi ex verae pietatis et ca-

tholicae religionis regula reperiatur: nemo quidquam jure vocare possit in dubium. Consubstantialitatis Filii fuit acerrimus propugnator. Ut autem vitae laude nemo ei praepositus est, sic et orationis gravitate omnes facile superavit. In iis scribendi ac legendi studiis ruri vitam Monachi exercens, Imperatore Theodosio ad coelestem vitam senio confectus migravit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium: **Vos estis sal terrae**, de Communi Doctorum. xcii.

In Vesperis fit a Capitulo sequentis Festi, commemoratio praecedentis, et sanctorum MM. Gordiani et Epimachi.

DIE X. MAIL.

In festo S. Antonini, Episcopi et Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. prae-

ter ea quae hic habentur propria.

In Hymno dicatur :
Hac die laetus méruit su-
prémus

Laudis honóres.

Ad Magnif. Añā. Sacér-
dos et Póntifex, et virtútum
ópifex, pastor bone in pó-
pulo, ora pro nobis Dómi-
num, allelúia.

Y. Amávit eum Dñs,
et ornávit eum, allelúia.
R. Stulam glóriac induit
eum, allelúia.

Oratio.

SANCTI Antoníni,
Dómine, Confessóris
tui atque Pontificis méritis
adjuvémur : ut, sicut te in
illo mirábilem praedicámus,
ita in nos misericórdem
fuisse gloriémur. Per Dó-
minum.

Deinde fit comm. S. Gre-
gorii, Añā. O Doctór. Y.
Justum. Oratio. Deus, qui
pópulo tuo. 641, et SS. Gor-
diani et Epimachi Marty-
rum.

Añā. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dómine, et
actérnitas témporum, alle-
lúia.

Y. Sancti et justi in Dño
gaudéte, allelúia. R. Vos
elégit Deus in haereditátem
sibi, allelúia.

Oratio.

DA, quaesumus omni-
potens Deus : ut qui
beatórum Mátyrū tuórum

Gordiani et Epimachi solé-
mnia cólimus, eórum apud
te intercessiónibus adjuvémur.
Per Dóminum.

Lectiones primi No-
cturni de Scriptura occur-
rente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANTONINUS,
Floréntiae honé-
stis paréntibus na-
tus, ab ipsa jam
puerítia egrégium futúrae
sanctitátis spécimen exhi-
buit. Annum agens se-
xtum décimum, Religiónem
Praedicatórum ampléxus,
coepit exínde máximis cla-
rere virtútibus. Otio per-
pétuum bellum indixit, post
noctúrnium brevem som-
num primus matutinis
précibus áderat ; quibus
persolútis, réliquum tempus
noctis oratiónibus, aut certe
lectióni, et scriptióni libró-
rum tribuébat ; et si quando
importúnior fessis membris
somnia obréperet, ad pa-
rietem páululum declináto
cápite, ac tantisper discusso
somno, mox sacras vigilias
avidius repetébat.

R. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliábitur ei, allelúia.
Y. Nihil proficiet inimícus
in eo, et fílius iniquitátis
non nocébit ei. — Manus
enim.

Lectio v.

DISCIPLINAE regularis sui ipsius severissimus exactor, carnes, nisi in gravi aegritudine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubabat: cilicio semper usus, et interdum zona ferrea ad vivam cutem incinctus, virginitatem integerrime semper coluit. In explicandis consiliis tantae dexteritatis fuit, ut communi elogio Antoninus consiliorum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut etiam coenobiis, ac provinciis praefectus abjectissima monasterii officia demississime obiret. Ab Eugenio quarto Florentinus Archiepiscopus renuntiatus, aegerrime tandem, nec nisi Apostolicis minis perterrefactus, ut episcopatum acciperet, acquievit.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus enim.

Lectio vi.

IN eo munere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, charitate, mansuetudine, et sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum tantum ingenio valuisse, ut omnes ferme

scientias per se, nullo adhibito praeceptore, absolutissime didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctrinae libris, sacra Eucharistia et Unctione percepta, complexus Crucifixi imaginem, mortem laetus aspexit sexto Nonas Maii, millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono. Miraculis vivens et post mortem conspicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Hadriano sexto, anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo tertio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrinae ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papae in Evangelium: Homo peregre proficiscens, de Communi Confessoris Pontificis. lxxxii.

Pro SS. Gordiano et Epimacho, Martyribus.

Lectio ix.

GORDIANUS judex, cum ad eum Januarius Presbyter, ut condemnaretur, sub Juliano

apóstata ductus esset, ab eódem in christiána fide instrúctus, cum uxóre et quinquaginta tribus áliis ex eádem familia Romae baptizátur. Quare prae-féctus, relegátus Januário, Gordiánus a Clementiáno vicário inclúdi jubet in cárcerem : qui póstea eúdem Gordiánus vinctum caténis ad se accersítum, cum a fidei propósito deter-rere non posset, plumbátis diu caesum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiá-nis via Latína sepelitur in eádem crypta, in quam reliquiae beáti Epimachi Mártiris translatae fúerant ab Alexandria : ubi is diu propter Christi confessi-ónem constrictus in cárcere, postrémo combústus, mar-tyrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus pro comm.
SS. Gordiani et Epimachi
Martyrum, Añña. Fílliae Jerú-
salem, veníte et vidéte Már-
tyres cum coronis, quibus
coronávit eos Dóminus in
die solemnitátis et laetitiae,
allelúia, allelúia.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúia. R. Mors
Sanctórum ejus, allelúia.

Oratio. Da, quaesumus,
ut supra. 643.

DIE XII. MAIL.

In festo SS. Nerei, Achillei,
et Domitillae, Virginis, at-
que Pancratii, Martyrum.
Semiduplex.

Omnia de Comuni Mar-
tyrum tempore Pasch. xlvii.
exceptis iis quae hic sunt
propria.

Oratio.

SEMPER nos, Dñe,
Martyrum tuorum
Nerei, Achillei, Domitil-
lae, atque Pancratii sóveat,
quaesumus, beata solémni-
tas : et tuo digno reddat
obséquio. Per Dóminum.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

EREUS et Achíl-
leus fratres, eunú-
chi Fláviae Domi-
tillae, a beáto
Petro una cum ipsa, ejúsque
matre Plautilla, baptizáti,
cum Domitillae persuasís-
sent, ut virginitátem suam
Deo consecráret, ab ejus
sponso Aureliáno tamquam
Christiáni accusáti, ob prae-
cláram fidei confessiónem
in Póntiam ínsulam releg-
ántur: ubi ad quaestiónem
íterum vocáti, et verbéribus
caesi, mox Tarracínam
perdúcti, a Minúcio Rufo
equúleo et flammis cruciáti,
cum constánter negárent se
a sancto Petro Apóstolo

baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum córpora ab Auspicio eórum discipulo, et Domitillae educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

Ry. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. *V.* Laetitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióem obtinébunt.—Et aetérnitas.

Leetio v.

LAVIA Domitilla, virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Clemente Papa accepisset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis filio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperátore in insulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Terracínam dedúcta, iterum Christum confessa, cum semper constántior appareret, sub Trajáno Imperátore, júdicis jussu incénso ejus cubiculo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus et collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum confécit, Nonis Maii : quarum córpora in-

tegra invénta, a Caesário diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitillae córpora ex diaconia sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum basilicam, tituli Fasciolae, restitúta sunt.

Ry. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. *V.* Judicábit Dñs pópulum suum, et in servis suis.—Consolábitur.

Leetio vi.

ANCRATIUS, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiano Imperatóribus : ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide Christiána eruditus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuisset, virili fortitúdine datis cervicibus, illústrem martyrii corónam consecútus est : cujus corpus Oetávilla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

Ry. Filiae Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dñs, * In die solemnitátis et laetitiae, allelúia. *V.* Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.—In die. lória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. iv. f.

IN illo tempore : Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex Homilia xxviii. habita in Basilica horum SS. Martyrum, in die natalis eorum.

QUID est quod regulus Dominum rogat, ut ad ejus filium veniat, et tamen ire corporaliter recusat ; ad servum vero centurionis non invitatur, et tamen se corporaliter ire pollicetur ? Reguli filio per corporalem praesentiam non dignatur adesse, centurionis servo non dedignatur occurrere. Quid est hoc, nisi quod superbia nostra retunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed honores et divitias veneramur ? Redemptor vero noster ut ostenderet, quia quae alta sunt hominum, despicienda sunt ; et quae despecta sunt hominum, despicienda non sunt : ad filium reguli ire noluit, ad servum centurionis ire paratus fuit.

17. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. V. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet.

Lectio viii.

INCREPATA est ergo superbia nostra, quae nescit pensare homines propter homines. Sola, ut diximus, quae circumstant hominibus, pensat, naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium reguli : et tamen venire paratus est ad salutem servi. Certe si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, protinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens : Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despicitur, locus vilescit. Ecce de coelo venit, qui servo in terra occurrere non despicit : et tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

17. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia : splendorem Deo dederunt, alleluia : Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. V. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapientiores pulchriores. — Et

sicut lac. Glória Patri. Et
sicut lac.

Lectio ix.

NOLITE ergo intra
vosmetipsos pensare
quod habétis, sed quid
estis. Ecce mundus qui
diligitur, fugit. Sancti isti,
ad quorum tumbam consti-
timus, floréntem mundum
mentis despéctu calcavérunt.
Erat tunc vita longa,
salus continúa, opuléntia
in rebus, foecúnditas in propá-
gine, tranquillitas in diu-
túrna pace : et tamen cum
in seipso floréret, jam in
eorum córdibus mundus
arúerat. Ecce jam mundus
in seipso áruit, et adhuc in
córdibus nostris floret. Ubique
mors, ubique luctus,
ubique desolatio : úndique
percútimur, úndique amaritú-
dínibus replémur : et
tamen caeca mente carnális
concupiscéntiae ipsas ejus
amaritúdines amámus, fu-
giéntem séquimur, labénti
inhaerémus.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XIV. MAIL.

In festo S. Bonifacii,

Martyris.

Oratio.

DA, quaesumus omni-
potens Deus : ut qui
beati Bonifacii Mártiris tui
solémnia cólimus, ejus apud
te intercessiónibus adjuvémur.
Per Dóminum.

Lectio ii.

BONIFACIUS,
civis Románus,
quod cum Aglae
nóbili matróna
impudíce versátus esset,
tanto illius intemperántiae
dolóre captus est, ut poe-
niténtiae causa se ad con-
quirénda et sepeliénda Már-
tyrum córpora contúlerit.
Itaque relíctis peregrinatió-
nis sóciis, cum Tarsi multos
propter christiánae fidei
professionem váriis tormén-
tis cruciátos vidisset, illó-
rum víncula osculátus, eos
veheménter hortabátur, ut
constánter supplicia perfér-
rent, quod brevem labórem
sempitérna réquies conse-
cutúra sit. Comprehénsus
ígitur, férreis úngulis ex-
carnificátus est : cui étiam
inter mánuum ungues et
carnem acúti cáлами sunt
infixi, plumbúmque lique-
factum in os ejus infúsum.
Quibus in cruciátibus ea
vox tantum Bonifacii audie-
bátur : Grátias tibi ago,
Dómine Jesu Christe, Fili
Dei.

Lectio iii.

POX in ollam fervéntis
pícis demísso cápíte
conjéctus est : unde cum
inviolátus exísset, ira in-
census judex, eum secúri
percúti jubet. Quo témpore
magnus terraemótus factus
est, ita ut multi infidéles ad

Die 15. Maji.

In Festo

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.
non Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad christi-
anam pauperum erudi-
tionem, et ad juventam in
via veritatis firmendam,
sanctum Joannem Bapti-
stam Confessorem excitasti,
et novam per eum in
Ecclesia familiam collegisti:
concede propitius; ut
ejus intercessione et exemplo,
studio gloriæ tuæ in
animarum salute ferventes,
ejus in cælis coronæ
participes fieri valeamus.
Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.

In Feria II. Rogat. vel in
Vigilia Ascensionis Beatus
vir. de Comm. 2. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Baptista de
la Salle, Rhemis
claro genere ortus,
puer adhuc moribus et fa-
ctis in sortem Domini se
vocandum et sanctimoniam
laude honestandum portendit.
Adolescens in Rhe-
mensi Academia litteras ac
philosophicas disciplinas
didicit: quo tempore etsi
ob animi virtutes et alacre
ingenium ac suave omni-

bus carus esset, ab æquá-
lium tamen societate abhor-
rebat, ut solitudini addi-
ctus facilius Deo vacaret.
In clericalem militiam jam-
pridem cooptatus, sexto
décimo ætatis anno inter
Rhemenses Canonicos ad-
scriptus est. Lutetiam Pa-
risiorum, Theologiæ in Sor-
bónica Universitate datu-
rus operam, contendit at-
que in Sulpitianum Semi-
narium adscitus est. At
brevis parentibus orbatus,
domum regredi coactus,
fratres educandos suscep-
it; quod, scientiarum in-
terim sacrarum studia non
intermittens, optimo cum
fructu præstitit, uti exitus
comprobavit.

R. Honestum.

Lectio v.

Sacerdotio demum au-
ctus, qua præstanti fide
animique ardore primum
ad aram fecit, eisdem toto
vitæ tempore sacris est
operatus. Interea salutis
animorum studio incensus,
totum in eorundem utili-
tatem sese impendit. Soró-
rum a Jesu infante, puellis
educandis institutarum, ré-
gimen suscepit, easque non
modo prudentissime est

moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimus advértit ad púeros de plebe religióne bonisque móribus informádos. Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scilicet, nova in Ecclesiá sua religiosórum hóminum familia cóndita, puerórum, præsertim paúperum, scholis perénni efficacique ratióne consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradictiões plúrimas magnasque ærúmnas feliciter implévit, fundáta Fratrum sodalitaté, quam a scholis christiánis nuncupávit.

R. Amávit.

Lectio vi.

Adjúctos igitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscepit; tum aptióri in sede constitútos disciplina sua óptime ímbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit ómniaque sua bona in paúperes erogávit; quin étiam sérius, quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen interim de fratrum solli-

citúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis; impénsius Deo vacáre cœpit. Assidue jejúniis, flagéllis aliisque asperitatibus in se ipsum sæviens, noctes orándo ducébat. Donec virtútibus ómnibus conspicuus, præsertim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in Apostólicam Sedem, méritis onústus, sacraméntis rite susceptis obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum catálogo insérui; novisque fulgéntem signis anno jubilæi millésimo noningentésimo sanctórum honóribus decorávit. R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Vidéte, ne áliquem istórum contempsérítis parvulórum,

quia eorum Angeli Patris mei faciē semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuēdos, conservandōsque pusillos diligentiōres nos reddit. Pērspicis quam ingēntia in tutēlam tenūium mēnia erēxerit, et quantum stūdiū, curāmq̃ hābeat, ne perdāntur, tum quia supēmas despiciētibz eos pēnas stātuit, tum quia summam pollicētur mercēdem his qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exēmplo corrōborat.

R̃. Iste est.

Lectio viii.

Dōminum igitur etiam nos imitēmur, et nihil pro frātribz omittāmus, etiam eorum, quæ humilia viliaque nīmiū vidēntur: sed si administratiōe nostra etiam opus fūerit, quamvis tēnuis, atque abjēctus quidem cui administrāndum sit, fūerit; quamvis ardua

nobis res, atque labōris plena esse videātur, omnia hæc pro frātris salūte tolerabiliōra faciliōraque, oro, videāntur: tanto enim stūdio, tantāque cura Deus dignam esse animam ostēndit, ut neque Filio suo pēpēcerit.

R̃. Sint lumbi.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salūtem, quod virtuōse ipsi vivāmus, sed opōrtet aliōrum salūtem re ipsa desiderāre; cum neque nos recte vivāmus, neque alios hortēmur, quid respondēbimus? Quæ nobis spes salūtis rēliqua erit? Quid majus, quam animis moderārī, quam adolescentulōrum fingere mores? Omni certe pictōre, omni certe statuārio, ceterisq̃ hujūsmodi omnibz excellentiōrem hunc duco, qui jūvenum animos fingere non ignōret.

Te Deum laudāmus.

Elogium Martyrologio Romano inserendum.

Idibus Maji.

Post verba . . . a patre jussa est decollari. Rothomagi, sancti Joannis Baptistæ de la Salle Confessoris, qui in erudienda adolescentia, præsertim paupere excellens, ac de religione civilique societate præclare meritis, Fratrum Scholarum Christianarum Sodalitatem instituit.

URBIS ET ORBIS.

Ad humillimas preces Rev. Fr. Robustiani, Procuratoris Generalis et Postulatoris Congregationis Fratrum Scholarum Christianarum, ab infrascripto Cardinali Sacro Consilio legitimis Ritibus cognoscendis ac tuendis Præfectorum, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., ipsius Sacræ Congregationis consulto, benigne concedere dignatus est, ut festum S. Joannis Baptistæ de la Valle Confessoris, cum Officio et Missa de Communi Conf. Pont., exceptis Oratione et Lectionibus secundi articuli Nocturni propriis, sub ritu duplici minori die decima quinta Maji post annum 1902 ab universa Ecclesia quotannis recolatur: mandavitque, ut Calendario universali novis editionibus Breviarii et Missalis Romani ejusmodi festum cum supradicto Officio ac Missa (de eodem Communi, *Os justi*, præter Orationem et Evangelium) intribatur; nec non elogium, prout huic præjacet Decreto, martyrologio Romano inseratur. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Die 10. Februarii 1901.

✠ S.)

D. Card. Ferrata, S. R. C. Præfectus.

Diomedes Panici, Archiep. Laodicen. S. R. C. Secret.

~~~~~  
**Concordat cum Originali.**

**In fidem etc.**

**Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis, die 18. Martii 1901.**

*+ D. Panici Archiep. Laodiceus. S. R. C. Secretarius*

~~~~~  
Imprimatur.

Ratisbonæ, die 21. Martii 1901.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Sumptibus Fr. Pustet, S. Sedis Apost. et S. Rit. Congr. Typogr.

Christi Dñi fidem converte-
réntur. Eum sequenti die
quaeréntes sócii, cum mar-
tyrio afféctum cognovís-
sent, quingéntis sólidis ejus
corpus redemérunt; et con-
ditum unguéntis, linteisque
involútum, Romam por-
tándum curáront. Quod
factum cum ab Angelo
Aglæ matróna, quæ et
ipsa poenitens se piis opé-
ribus addixerat, cognovís-
set; pródiens óbviã san-
cto córpori, ecclésiã ejus
nómine aedificávit, in qua
corpus sepúltum est No-
nis Júnii, cum ejus ánima
prídíe Idus Maii apud Tar-
sum Cilíciæ urbem migrás-
set in coelum, Diocletiano
et Maximiano Imperatóri-
bus.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XVI. MAIL.

In festo S. Ubaldi,
Episc. et Conf. Semiduplex.

Omnia de Comuni Con-
fessoris Pontificis. Ixxiii.
præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

AUXILIUM tuum no-
bis, Dómine, quaesu-
mus, placátus impénde: et
intercessióne beáti Ubaldi
Confessoris tui atque Pon-
tificis contra omnes diaboli
nequítias dexteram super
nos tuæ propitiatiónis ex-
ténde. Per Dóminum.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BALDUS, Eugú-
bii in Umbria
nóbili génere na-
tus, a primis an-
nis pietáte et litteris egré-
gie est institútus; jamque
adoléscens, ut uxórem dú-
ceret, sæpe tentátus, nun-
quam tamen a propósito
servándæ virginitátis re-
césit. Sacerdos efféctus,
patrimónium suum paupé-
ribus et Ecclésiis distribuit,
et Canonicórum Regulá-
rium Ordinis sancti Augu-
stini institútum suscipiens,
illud in pátriã tránstulit,
atque in eo aliquándiu
sanctissime vixit. Cujus
sanctitátis opinióne evulgá-
ta, ab Honório secúndo
summo Pontifice, Ecclésiæ
Eugubinae invítus præfíci-
tur, et episcopális conse-
cratiónis múnere decorátur.

¶ Inveni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum: Manus enim
mea auxiliábitur ei, allelúia.
¶ Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitátis
non nocébit ei.—Manus.

Lectio v.

AD suam itaque revér-
tens Ecclésiã, cum
de consuéta vivendi ratióne
nihil ádmodum immutásset,
in omni tamen virtútum

génere eo magis eminére coepit, quo efficacius aliórum étiam salutem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestitu moderáto, lectulo áspero et paupérismo, crucis mortificationem júgiter in suo corpore circumferébat, dum inexplébili orationis stúdio spíritum quotidie recreáret. Hinc admiráblem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo aequanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutores suos omni benignitátis testimonio complectebátur.

R. Pósui adjutoriũ super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. V. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio vi.

BIENNIO ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos corpóris cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniéntem autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiám sibi commissam summa cum laude guber-

násset, sanctis opéribus ac miraculis clarus quíevit in pace. Quem Coelestinus Papa tértius in Sanctorum númerum rétulit. Ejus virtus praecipue in effugándis spíritibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot saecula incorruptũ magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a praesénti discrimine liberávit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum, allelúia. V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Homo peregre proficiscens, ut in Communi Confess. Pontificis. lxxxii.

Vesperae de S. Paschali cum commem. S. Ubaldi.

DIE XVII. MAII.

In festo S. Paschalis Baylon, Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic propria adnotantur.

Oratio.

DEUS, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga

Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti : concéde propitius; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur : Qui vivis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PASCHALIS Baylon, paupéribus, piisque paréntibus in oppido Turris Formósae Seguntinae dioecésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúrae sanctitátis indicia. Sortitus ánimam bonam, ac rerum coeléstium apprime studiósam, pueritiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit; quam ille vivéndi ratióne ideo praecípue diligébat, quod humilitáti fovéndae, ac innocentiae conservádae in primis útilem, atque opportunam judicáret. Erat in víctu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coevos, et sócios florébat auctoritáte, et grátia, ut eórum lites compónens, erróres corrígens, ignorántiam erúdiens, ac desidíam éxcitans, velut ómnium parens, et magíster máximo stúdio colerétur, ac amarétur : beátus

étiam tum a plerisque appellátus.

R⁷. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam, allelúia. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

QUI vero in saeculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo feliciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dñi, mirum ubique sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitae severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiae Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam seráphicae perfectiónis exémpar, ipsi quoque provecióres imitándum sibi proponerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quaeque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilari-

tate suscipiebat, et exercébat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictauit, atque in servitutem redégit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat.

R7. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam glorie induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et ad.

Lectio vi.

DEIPARAM Virginem, cujus clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit, et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter haereticos publice palamque professus, multa, et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei

providentia ab impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulci que languebat amoris deliquio: quo tempore coelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus, de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus, eadem, qua praedixerat hora, feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

R7. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. **Sint lumbi vestri**, ut in eodem Communi. civ.

Vesperae a Capitulo de S. Venantio Martyre cum commem. S. Paschalis.

DIE XVIII. MAII.

In festo S. Venantii, Martyris. Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. tempore Pasch. **xlvi.** praeter ea quae sequuntur.

Si hoc festum transferri contigerit, et in primis Vesperis non sit faciendum a Capitulo, tunc sequens Hymnus **Martyr Dei** dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymno **Athleta Christi**, sub una conclusione **Sit laus Patri**. Alias dicatur prout infra positum est.

AD VESPERAS.

Hymnus.

MARTYR Dei Venantius,
Lux et decus Camertium,
Tortore victo et iudice,
Laetus triumphum concinit.

Annis puer, post vincula,
Post carceres, post verbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocentiae
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,

Irac famisque immémores.

Verso deórsum vértice
Haurire fumum cógitur :
Costas utrímque et viscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Sic semper terminandus
est Hymnus praedictus, similiter ad Matutinum et ad Laudes ut infra.

V. Sancti et justi in Dómino gaudete, allelúia. **R.** Vos elegit Deus in haereditatem sibi, allelúia.

Ad Magnificat, **Añs.** Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et aetérnitas témporum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triumpho consecrásti : exáudi preces pópuli tui, et praesta ; ut qui ejus mérita venerámur, fidei constantiam imitémur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exúltent in Dómino sancti, * Allelúia. Psalmus. Venite, exúltemus. 2.

Hymnus.

ATHLETA Christi
nóbilis
Idóla damnat Géntium
Deíque amóre sáucius
Vitae pericla déspicit.

In officio S. Paschalis, Rayles,
ad callem VI lectionis. (postea
additur:

"Eandem Res decimus tertius
secundarem callem eucharisticam
item secundam eucharisticam
Nissina Eucharistia, sive quae
haecenus instituta, sive quae
in posterum futurae sunt,
Patram eadem declaravit
et instituit."

Loris revinctus áspers,
E rupe praeceps vólvitur :
Spinéta vultum lánclinant :
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant

Mártiris,

Languent siti satélites :
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortissime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute praebeas póculum,
Nos rore grátiae irriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique, sancte Spiritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VENANTIUS Camers quindecim annos natus, cum Christiánae religionis accusarétur apud Antiochum, qui sub Décio Imperátore Cameríno praeerat, in porta civitátis Praesidi se obtulit : quem ille pollicitationibus ac terroribus diu tentatum, flagris caedi et vinculis astríngi iussit : sed iis mirabiliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque inverso ore fumo supposito suspénditur. Ejus constántiam in tormentís demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum, cándida veste

supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio presbytero cum familia baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem promérui.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, Et aetérnitas téporum, allelúia, allelúia. V. Laetitia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatióem obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

AT Venántius Praesidi sistitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur : quo Attalus Praeco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuisse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fidei comméntum, quo Christiáni praeséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diabóli místrum a se pénitus rejécit. Quare ad Praesidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillaeque confráctae : atque ita caesus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem : qui, Venántio adhuc loquente, e tribunáli cécit

dit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. V. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vi.

QUOD cum Praesidi nuntiátum esset, ex-témplo Venántium leónibus óblici jussit, qui, naturalí feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecerunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie praesidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Praesidem obscuríssima caligine opértum vidisse; praeses ira incénsus, eum illico cápíte plecti ímperat: deínde Venántium per loca véprius et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semianímis relíctus esset, mane se íterum Praesidi praesentávit, cujus jussu statim e rupe praecipitátur: sed inde étiam divinitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi militibus siti aestuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo

et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, crucis signo a Venántio factó, aquae manárunt. Eo miraculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes Praeses eo loci una cum Venántio cápíte feriri jussit. Fúlgura et terraemótus eo témpore ita magni fuére, ut praeses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quae Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta cónsita adhuc sunt.

R. Filiae Jérusalem, véníte, et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et laetitiae, allelúia. V. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. — In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang.: Ego sum vitis vera, de Comuni. l.

AD LAUDES.

Hymnus.

DUM nocte pulsa lú-cifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátae múnera.

Nam criminum caliginem,
Stygisque noctem depulit,
Veroque cives lumine
Divinitatis imbuat.

Aquis sacri baptismatis
Lustravit ille patriam :
Quos tinxit unda milites,
In astra misit Martyres.

Nunc Angelorum particeps,

Adesto votis supplicum :
Procul repelle crimina,
Tuumque lumen ingere.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spiritus :
Da per preces Venantii
Beata nobis gaudia.

Vesp. a Capit. de seq.,
cum commem. praec. et
S. Pudentianae Virginis.

DIE XIX. MAIL.

In Festo S. Petri Coelestini,
Papae et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. lxxiii. praetersequent.

Oratio.

DEUS, qui beatum Petrum Coelestinum ad summi Pontificatus apicem sublimasti; quique illum humilitati postponere docuisti: concede propitius; ut ejus exemplo cuncta mundi despiciere, et ad promissa humilibus praemia pervenire feliciter mereamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio
S. Venantii Martyris, Añ.

Sancti et just i in Domino
gaudete, alleluia : vos elegit
Deus in haereditatem
sibi, alleluia.

V. Pretiosa in conspectu
Domini, alleluia. R. Mors
Sanctorum ejus, alleluia.

Oratio. Deus, qui hunc
diem, ut supra. 653.

Postea fit commemoratio
S. Pudentianae Virginis,
Añ. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dñus praeparavit in aeternum,
alleluia.

V. Specie tua, et pulchritudine
tua, alleluia. R. Intende,
prosperere procede, et regna,
alleluia.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus
salutaris noster : ut
sicut de beatae Pudentianae
Virginis tuae festivitate
gaudemus ; ita piae devotionis
erudiamur affectu.
Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

CETRUS, a nomine
quo Pontifex
est appellatus,
Coelestinus dictus,
honestis catholicisque
parentibus Aeserniae in
Samnitibus natus, adolescentiam
vix ingressus, ut
animum a mundi illecebris
custodiret, in solitudinem
secessit. Ibi contemplatio-

nibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregationem, quae póstea Coelestinórum dicta est, sub régula sancti Benedícti instituit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósitá, cum abscondi nequíret, (Romána Ecclesiá diu viduáta pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscitus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentinó gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatióibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitae ratió-nem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux praefúl-gens in áere ante cubiculi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscripsit.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papae.
Lib. 10. c. xvi. in c. xii. Job.

Lectio v.

DERIDETUR justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quae falsa sunt, vera osténdere; quae vera sunt, falsa demonstráre. Haec nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, haec a púeris pretio discitur: hanc qui sciunt, caeteros despiciendo superbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis haec eádem duplicitátis infúqúitas nómine palliáta diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocátur. Haec sibi obsequéntibus praecipit honorum cúlmina quaerere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires suppetunt, nullis resistentibus cédere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℞. Pósuí adjutoriũ super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ℣. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

AT contra, sapientia justorum est: nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere: nullam injuriae ultionem quaerere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed haec justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur: et quidquid in opere veritatis approbat, carnali sapientiae fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam praebere?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix. d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua. Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Homilia in natali sancti Benedicti.

BENEFECTUS ille est, qui abiens vendit omnia quae habet, et dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in coelis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia praemium sperare docuit: id est, in regeneratione; cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad

portas paradísi coronávit eum, allelúia. *V.* Induit cum Dóminus loriceam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas.

Leetio viii.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanac glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo iudices gloriificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione póterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apóstolos, quia pro Juda praevaricante Mathías electus est, tunc esse iudicáturos: sicut nec duodecim solae sunt tribus Israël iudicandae: alioquin tribus Levi, quae tertia decima est, in iudicata recedet.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus Dñum suum, quando revertátura núptiis, allelúia. *V.* Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit.—Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana Virgine.

Leetio ix.

PUDENTIANA virgo, Pudéntis Románi filia, parentibus orbata, cum admirabili pietate

christianam religionem còleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex vendito patrimonío redactam pauperibus distribuit, seque jejuniis et orationibus dedit. Cujus etiam ópera tota ejus familia, in qua erant nonaginta sex hómines, a Pio Pontífice baptizata est. Quod autem ab Antonino Imperátore sancitum erat, ne Christiáni públice sacrificia fácerent, Pius Póntifex in aedibus Pudéntianae cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benigne accéptis, quae ad vitam necessaria essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis officiis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad coemetérium Priscillae via Salária sepulta est, décimo quarto Kaléndas Júnii.

Te Deum laudámus. 19.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Leetio dicitur ut sequitur.

Leetio ix.

ET Paulus, qui tertius decimus est Apóstolus, iudicandi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescitis quóniam ángeles iudicábimus, quanto magis saeculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolorum sua reliquerunt ómnia, et secuti sunt Christum, iudices cum

eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse iudicándum. Quia enim duodenário saepe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolorum, ómnium numerósitas iudicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui iudicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit commém. sanctae Pudéntianae Virg.

Añā. Símile est regnum coelórum hómini negotiátóri, quaerénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúia.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R7. Propterea benedíxit te Deus in aetérnum, allelúia.

Oratio. Exáudi nos, Deus salutáris noster. 656.

In ii. Vesperis ad Magnif. Añā. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad coeléstia regna gloriósus migrávit, allelúia.

Deinde fit commemoratio S. Bernardini, ut infra.

DIE XX. MAIL.

In festo S. Bernardini Senensis, Confessoris. Semiduplex. Omnia de Comm. Conf. non Pont. xcv. praeter ea quae hic habentur propria.

Añā. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram, allelúia.

V. Amávit eum Dñs, et ornávit eum, allelúia. R7. Stulam glóriæ induit eum, allelúia.

Oratio.

DOMINE Jesu, qui beáto Bernardino Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuae dilectiónis benignus infunde : Qui vivis et regnas.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BERNARDINUS Albizésca, nobili Senénsi familia ortus, ab ineunte aetate non obscura sanctitatis dedit indicia ; nam a piis parentibus honeste educatus, neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticae studia pietatis operibus animum intendit, jejuniis, orationi, et beatissimae Virginis cultui praecipue addictus. Misericordia vero in pauperes fuit insignis : quae quidem omnia procedente tempore quo melius posset excollere, eorum numero adscribi voluit, qui

Senis in hospitáli domo beatae Maríae de Scala Deo inserviunt, unde complúres sanctítate célebres viri prodierunt. Ibi córporis afflictatione, et aegrotantium cura, dum atrox pestiléntia grassaretur, incredíbili charítate sese exércuit. Inter caeteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnante, sanctissime custodivit, ádeo ut eo praesente nemo unquam, ne impudentissimus quidem, verbum minus honestum proférre audéret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam, allelúia. V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

GRAVI morbo tentátus, eoque ad quátuor menses patientissime toleráto, demum incólumis, de religiósae vitae institúto capesséndo deliberáre coepit ; quo ut sibi viam muníret, aedículam in extrémá urbe condúxit ; in quam cum sese abdidisset, aspérimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assidue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet ; quare divínitus factum est,

ut beáti Francisci órđinem prae caeteris optáret, in quo humilitáte, paciéntia, aliisque religiósi hómínis virtútibus excélluit. Id cum coenóbii rector animadverteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum peritiám perspéctá habéret, praedicándi onus eidem impósuit : quo humillime suscepto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac rauicitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

AUMQUE ea témpora vitiis criminibúsq; redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humanaque omnia permixta essent, Bernardínus urbes atque oppida concúrrens, in nómine Jesu, quem semper in ore et in pectore gerébat, collápsam pietátem, morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restituit: quo factum est, ut praeclárae civitátes eum sibi Episcopum a summo Pontífice postulárent: quod

ille munus invicta humilitate constantissime rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis magnisque editis miraculis, libris etiam pie doctèque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis beato fine quievit. Quem novis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto, Nicolaus quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrederere in requiem meam : Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, alleluia. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Quia. Gloria. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Hieronymi in Evangelium : Ecce nos reliquimus omnia. cxi.

DIE XXV. MAIL.

In festo S. Gregorii VII. Papae et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pont. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium Confessorem tuum atque Pontifi-

cem, pro tuenda Ecclesiae libertate virtute constantiae roborasti : da nobis ejus exemplo, et intercessionē, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit commemorat. S. Urbani Papae et Mart. Añ. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis, Dñe, et aeternitas temporum, alleluia.

V. Sancti et justi, in Domino gaudete, alleluia. R. Vos elegit Deus in haereditatem sibi, alleluia.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus : ut qui beati Urbani Martyris tui atque Pontificis solennia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REGORIUS

Papa septimus, antea Hildebrandus, Suaviae in Etruria natus, doctrina, sanctitate, omni que virtutum genere cum primis nobilis, mirifice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum parvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davidi elementa oraculi : Dominabitur a mari usque ad

mare : casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significarétur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deinde profectus sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclesiæ libertátem a láicis opprèssam, ac depravatós Ecclesiasticórum mores vehementius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedicti austeriórís vitæ observántia eo tèmپore máxime vigébat, mónachi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviebat, ut a sanctis ejusdem coenóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte, in salútem plurimórum Cluniaco edúctus Hildebrándus, Abbas primúm monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac postmodum Románae Ecclesiæ Cardínalis creátus, sub Summis Pontificibus, Leóné nono, Victóre secúndo, Stéphanó nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo præcipuis munéribus et legatió nibus perfúntus est, sanctíssimi, et puríssimi consilii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Episcopum simo-

níaca labe inféctum ad sui criminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratió nem còmpulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

✠. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.—Manus enim mea.

Lectio v.

MORTUO Alexándro secúndo, invitus, et moerens unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maii, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei ; nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclesiæ restituéndæ, extirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum aetáte nullus Póntificum fuisse tradátur, qui majóres pro Ecclesiá Dei labóres, molestiasque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris impíos conátus

fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapsum, fidelium communione, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit.

R⁷. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea auxiliabitur.

Lectio vi.

DUM Missarum solennia perageret, visa est viris piis columba e coelo delapsa, humero ejus dextro insidens, alis extensis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus sancti afflatu, non humanae prudentiae rationibus ipsum duci in Ecclesiae regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romae gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo duce Northmanno ereptus, Cassinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam ecclesiam sancti Matthaei Apostoli contendit.

Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, aerumnis confectus in morbum incidit, quo se interitum praescivit. Postruma morientis Gregorii verba fuisse : Diléxi justitiam, et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quae vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe synodis sapienter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acerrimus Ecclesiae defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim, migravit in coelum anno salutis millésimo octogésimo quinto, pluribus in vita, et post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrâli basilica Salernitana est honorifice conditum.

R⁷. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluia. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Ipse intercedat. Glôria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii Episcopi in Evangelium : Vigilate, in eodem Communi. lxxxvii.

Pro S. Urbano Papa et Martyre :

Lectio ix.

RBANUS Romānus, Alexādro Sevéro Imperatōre, doctrīna et vitae sanctitāte multos ad Christi fidem convertit : in illis Valeriānum, beatāe Caeciliae sponsum, et Tibūrtium Valeriāni fratrem; qui postea martyrium forti ānimo subiērunt. Hic de bonis Ecclesiae attribūtis scripsit his verbis: Ipsae res fideliū, quae Dōmino offerūntur, non debent in alios usus, quam ecclesiasticos et Christianōrum fratrū, vel indigentiū, converti : quia vota sunt fidelium, et prētia peccatorū, ac patrimonīa pāuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quātuor : ac martyrio coronātus, sepultus est in coemetērio Praetextāti, octāvo Kalēdas Jūni. Ordinatiōnibus quinque hābitis mense Decēmbri, creāvit Presbyteros novem, Diāconos quinque, Episcopos per diversā loca octo.

Te Deum laudāmus. 19.

In Laudibus fit commemoratio S. Urbani Papae et Martyris, Añā. Filiae Jerūsalem, venite, et vidēte Mártyres cum coronis, quibus coronāvit eos Dōminus in die solemnitatīs, et laetitiae, allelūia, allelūia.

V. Pretiōsa in conspēctu Dōmini, allelūia. R. Mors Sanctōrum ejus, allelūia.

Oratio. Da quaesumus, ut supra. 662.

Vesperae a Capitulo de S. Philippo Nerio cum commemoratione S. Gregorii septimi ac S. Eleutherii.

DIE XXVI. MAII.

In festo S. Philippi Nerii, Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic ponuntur propria.

Oratio.

DEUS, qui beatū Philippum Confessorem tuum Sanctōrum tuorum glōria sublimāsti : concede propitius; ut ejus solemnitate laetāmur, ejus virtutum proficiāmus exemplo. Per Dōminum.

Deinde fit commemoratio S. Gregorii septimi Papae Conf. Añā. Dum esset Summus Pōntifex, terrēna non mētuī, sed ad coelēstia regna gloriōsus migrāvit, allelūia.

V. Justum deduxit Dñs per vias rectas, allelūia. R. Et ostēdit illi regnum Dei, allelūia.

Oratio. Deus, in te sperāntium, ut supra. 662.

Postea fit commemoratio S. Eleutherii Papae et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis, Dñe, et aetér-
nitas téporum, allelúia.

V. Sancti et iusti, in Dó-
mino gaudéte, allelúia. *R.*
Vos elégit Deus in haeredi-
tatem sibi, allelúia.

Oratio.

INFIRMITATEM
nostram respice, omni-
potens Deus : et quia
pondus própriae actiónis
gravat, beáti Eleuthérii
Mártyrístui atque Pontificis
intercessio gloriósa nos pró-
teget. Per Dóminum.

*Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PHILIPPUS Né-
rius, piis hone-
stisque parenti-
bus Floréntiae
natus, ab ipsa ineunte ae-
tate non obscura dedit
futúrae sanctitátis indi-
cia. Adoléscent, ampla pá-
trui haereditate dimíssa,
Romam se cóntulit ; ubi
philosophía ac sacris litte-
ris eruditus, totum se Chri-
sto dicávit. Ea fuit absti-
néntia, ut saepe jejúnus
tríduum permánerit. Vi-
giliis et oratióibus intén-
tus, septem Urbis ecclési-
as frequénter visitans, apud
coemetérium Callísti in coe-
léstium rerum contempla-
tione pernoctáre consuévit.

Sacerdos ex obediéntia fa-
ctus, in animárum salute
procuránda totus fuit ; et
in confessiόνibus audiendis
ad extrémum usque diem
persevérans, innúmeros pe-
ne filios Christo péperit :
quos verbi Dei quotidiano
pábulo, Sacramentórum fre-
quéntia, oratiónis assidui-
tate, aliisque piis exercita-
tiónibus enutrírí cúpiens,
Oratórii Congregatióem
instituit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimicis, et a seductóri-
bus tutávit illum : * Et de-
dit illi claritatem aetérnam,
allelúia. *V.* Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas, et
osténdit illi regnum Dei.—
Et dedit.

Lectio v.

CHARITATE Dei
vulnerátus languébat
júgiter, tantóque cor ejus
aestuábat ardóre, ut cum
intra fines suos continéri
non posset, illíus sinum,
confráctis atque elátis duá-
bus cóstulis, mirabiliter
Dóminus ampliáverit. Sa-
crum vero fáciens, aut fer-
véntius orans, in áera
quandóque sublátus, mira
úndique luce fulgére visus
fuit. Egénos et páuperes
omni charitátis officio pro-
sequebátur : dignus, qui et
Angelo in spécie páuperis
elemósyam erogáret ; et

dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honoríbus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitates, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

R⁷. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, Et ad portas paradisi coronávit eum, allelúia. V. Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. -- Et ad portas.

Lectio vi.

PROPHETIAE dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enstuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui veró secus, ex foetóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, íisque periclitántibus opem tulit. Aegrótos plúrimos et morti próximos sanitáti restituit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Coeléstium spirítuum, et ipsius Deiparae Virgínis, frequénter fuit apparitíone dignátus; ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in coelum conscéndere vidit. Dénique annosalútis millésimo quingentésimo nonagésimo

quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, sacro máxima spíritus exultatióne perácto, caeterisque funciónibus explétis, post médiám noctem, qua praedíxerat hora, octogénarius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius decimusquintus miráculis clarum in Sanctórum número rétulit.

R⁷. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in réquiem meam: Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúia. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. -- Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papae in Evangelium: Sint lumbi, de Comuni i. loco. civ.

Pro sancto Eleuthero Papa et Martyre.

Lectio ix.

LEUTHERIUS, Nicópoli in Graecia natus, Anicéti Pontificis Diáconus, Cómmodo Imperátore praefuit Ecclesiæ. Huic initio Pontificátus súpplices litterae venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ad suos in Christianórum número reciperet. Quam-

óbrem Fugátium et Damián-
num, doctos et pios viros,
misit in Británniam, per
quos rex et reliqui fidem
susciperent. Hoc Pontífice,
Irenaeus Polycárpi discípu-
lus Romam véniens, ab eo
benigne accéptus est. Quo
témpace summa pace et
quíete fruebátur Ecclesiá
Dei : ac per totum orbem
terrárum, máxime Romae,
fides propagabátur. Vixit
Eleuthérius in Pontificátu
annos quíndecim, dies vi-
ginti tres. Fecit Ordinatio-
nes tres mense Decémbri,
quibus creávit Presbyteros
duódecim, Diáconos octo,
Episcopos per diversa loca
quíndecim : sepultúsque est
in Vaticáno prope corpus
sancti Petri.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit comme-
moratio sancti Eleutherii,
Añá. Filiae Jerúsalem, veni-
te, et vidéte Mártires cum
corónis, quibus coronávit
eos Dñus in die solemni-
tátis, et laetitiae, allelúia,
allelúia.

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúia. R. Mors
Sanctórum ejus, allelúia.

Oratio.

INFIRMITATEM
nostram respice, omni-
potens Deus : et quia
pondus própriae actiónis
gravat, beáti Eleuthérii
Mártiris tui atque Pontíficis

intercessio gloriósa nos pró-
tegat. Per Dóminum.

In secundis Vesperis fit
commem. S. Mariae Magda-
lenae, ac S. Joannis Papae
et Martyris.

DIE XXVII. MAII.

In festo S. Mariae
Magdalenae de Pazzis,
Virginis. Semiduplex.

Omnia de Comuni Vir-
ginum. cxv. praeter ea quae
sequuntur.

Oratio.

DEUS virginitatis amá-
tor, qui beátam Ma-
riam Magdalénam Virginem
tuo amóre succénsam, coe-
léstibus donis decorásti : da,
ut quam festiva celebritáte
venerámur, puritáte et cha-
ritáte imitémur. Per Dó-
minum.

Deinde fit commemorat.
S. Joannis Papae et Mar-
tyris, Añá. Lux perpétua
lucébit Sanctis tuis, Dómi-
ne, et aetérnitas témporum
allelúia.

V. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia. R. V.
Vos elégit Deus in haeredi-
tátem sibi, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti
Joannis Mátyris tui
atque Pontíficis ánnua solem-
nitáte laetificas : concéde
propítius ; ut cujus natalítia
cólimus, de ejúsdem étiam

Die 27. Maji.

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. præter sequ.

In utrisque Vesp. ad
Magnif. Ant. O Doctor
optime . . . beâte Beda.

V. Amávit.

Oratio.

Deus qui Ecclesiám tuam
beáti Bedæ Confessoris
tui atque Doctóris eruditio-
neclarificas: concéde propi-
tius fámulis tuis; ejus sem-
per illustrári sapiéntia et
méritis adjuvári. Per Dó-
minum nostrum.

Et sit Comem. S. Joannis I.
Papæ, Mart. Ant. et V. pro
temporis diversitate.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joán-
nis Mártiris tui atque
Pontificis ánnua solemni-
táte lætificas: concéde propi-
tius; ut cujus natalitia
cólimus, de ejúsdem étiam
protectióne gaudeámus.
Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. Sapiénti-
am. de Comm. Doct.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beda præsbyter Gir-
vi, in Británniæ et
Scótiæ finibus or-
tus, septénis sancto Be-
nedicto Biscópio abbáti
Wiremuthénsi educándus
tráditur. Mónachus deínde

factus vitam sic instituit,
ut dum se ártium et do-
ctrinárum stúdiis totum
impénderet, nihil unquam
de regulári disciplina re-
mitteret. Nullum fuit do-
ctrinæ genus, in quo non
esset diligentissime versá-
tus; sed præcípua illi cura
divinárum Scripturárum
meditatio, quarum sentén-
tiam ut plénius asseque-
rétur, græci hebraicæque
sermónis notítiam est ad-
éptus. Tricésimo ætátis
anno, abbátis sui jussu
sacérdos initiátus, statim,
suasóre Acca Hagulsta-
dénsi episcopo, sacros ex-
planáre libros aggréssus
est: in quo sanctorum Pa-
trum doctrínis ádeo in-
hæsit, ut nihil proferret
nisi illórum judicio com-
probátum, eorúmdem étiam
fere verbis usus. Otium
perósus semper, ex lectione
ad oratióem transibat ac
vicissim ex oratióne ad le-
ctionem: in qua ádeo áni-
mo inflammabátur, ut sæpe
inter legéndum et docén-
dum lácrimis perfunderé-
tur. Ne autem rerum flu-
xárum curis distraherétur,
delátum abbátis munus con-
stantíssime detrectávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sciëntiæ ac pietâtis laude Bedæ nomen sic brevi clârui, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arces-sendo cogitáverit; quo dif-ficillimis scilicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiendis conférret óperam. Emen-dándis fidélium móribus, fidei vindicándæ atque ad-seréndæ libros plures con-scrípsit: quibus tantum sui apud omnes opinióem fe-cit, ut illum sanctus Boni-fácius episcopus et martyr Ecclésiæ lumen prædicá-verit, Lanfráncus Angló-rum doctórem, Concílium Aquisgranénse doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta eo adhuc vi-vénte, públice in Ecclésiis legebántur. Quod cum fie-ret, quóniam ipsum san-ctum mínime appelláre li-céret, venerábilis título ef-ferébant: qui deínde véluti próprius sequútis étiam tempóribus semper hábitus est. Ejus autem doctrínæ eo vis effícacior erat, quod vitæ sanctimónia religiosis-que virtútibus confirmabá-tur. Quamóbrem discipu-los, quos multos et egré-gios imbuéndo hábuit, stú-dio et exémplo non lítte-ris modo atque sciéntiis,

sed étiam sanctitáte fecit insígenes. R. Amávit eum.

Lectio vi.

Ætáte demum et labó-ribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquaginta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scriptu-rásque interpretándi non in-tercépit: eo namque témpo-re Evangélium Joáñis in po-pulárium suórum usum án-glice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instá-re sibi mortem persentíret, suprémis Ecclésiæ Sacra-méntis muniri vóluit: tum sodáles amplexátus, atque humi super cilício stratus, cum illa verba ingemináret, Glória Patri et Fílio et Spi-rítui Sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus, sua-víssimum, uti fertur, spi-rans odórem, sepúltum est in monastério Gírvénsi, ac póstea Dunclínium cum san-cti Cuthbérti relíquiis trans-látum. Eum tamquam do-ctórem a Benedictínis aliis-que religiósus famíliis ac diocésibus cultum, Leo dé-cimus tértius Póntifex Má-ximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctó-rem declarávit, et festo ipsi-us die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus re-citári decrevit. R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit; in quo saliétur? Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Vos estis sal terræ.

In terra humana natura, in sale sapientia verbis significatur. Salis enim natura terra efficitur infructuosa. Unde quasdam urbes legimus, victorum ira, sale seminatas. Et hoc convenit apostolicæ doctrinæ, ut sale sapientiæ compescat in terra humanæ carnis luxum sæculi, aut fœditatem vitiõrum germinare. Quod si sal evanuerit; in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiendi sunt populi, propter metum persecutionum, aut terrorem, amisieritis regna cœlorum, extra Ecclesiam positi, inimicorum opprobria sustinetis non dubium.

¶ Vos estis lux mundi: id est, vos, quia vera luce illuminati estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debetis. Non potest civitas abscondi supra montem

posita: id est, apostolica doctrina super Christum fundata; sive Ecclesia super Christum ex multis gentibus fidei unitate constructa, et caritatis bitumine conglutinata: quæ sit tuta intrantibus, et laboriosa adeuntibus, habitatores custodit, et omnes inimicos secludit.

R. Iste est.

Lectio viii.

Neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub módio, sed super candelabrum. Sub módio ergo lucernam ponit quisquis lucem doctrinæ commodis temporalibus obscurat et tegit: super candelabrum vero, qui se ita ministerio Dei subijcit, ut superior sit doctrina veritatis, quam servitus corporis. Aliter Salvator accendit lucernam, qui humanæ testamaturæ flamma suæ divinitatis implèvit, et hanc super candelabrum, id est Ecclesiam, posuit, quod in frõntibus nostris fidem suæ incarnationis fixit. Quæ lucerna non potuit sub módio poni, id est, sub mensura legis includi; nec in sola Judæa, sed in universo illuxit orbe. R. In médio.

Lectio ix. de S. Joanne I. Pap. M., cujus Cõm. in Laud.

URBIS ET ORBIS.

Quo Sancti Bedæ Venerabilis, tot illustrium scriptorum et summorum Pontificum præconiis condecorati, honor et cultus augeatur, complures sacrorum Antistites præsertim ex Anglia, supplicibus ad Pium Papam IX. fel. rec. litteris, et nuper iteratis precibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. directis, enixe postularunt, ut dies festus hujus sancti ac præclari Confessoris in toto Catholico orbe agi valeat cum Officio et Missa propria Ecclesiæ Doctoris, prouti aliquibus locis atque universis solibus Benedictinis et Cisterciensibus jamdiu concessum fuit. Illud iam Ven. Card. Bellarmini effatum ingenti cum animi gaudio atque e commemorarunt: *Beda Occidentem, Damascenus Orientem sapientia illustravit*; insimul asserentes ea omnia quæ juxta Benedictum XIV. Opere de Canonizatione Sanctorum lib. iv. part. 2. cap. 11. n. 13. ad adjudicando titulo Ecclesiæ Doctoris necessaria sunt, Sancto Bedæ prime convenisse.

Placuit autem ipsi Sanctissimo Domino Nostro ejusmodi tam avis negotii examen Sacrorum Rituum Congregationi committere. hæc exquisito prius doctissimi viri suffragio typis cuso, in Ordinarii munitiis die 11. Julii hoc vertente anno ad Vaticanum habitis, inscripto Cardinali Sacræ eidem Congregationi Præfecto et Relatore, quærens dubium discutiendum atque expendendum suscepit: „An sit tendendum ad universam Ecclesiam Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio et Missa propria, addita Doctoris qualitate?“ Et Sacram Congregatio, omnibus rite perpensis, auditoque R. P. D. Joanne Baptista Lugari Sancto Fidei Promotore, rescribendum censuit: applicandum Sanctissimo pro extensione Officii et Missæ S. Bedæ Venerabilis ad Universam Ecclesiam, addita Doctoris qualitate“. Iam resolutionem Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. ab eo inscripto Cardinali relatum, Sanctitas Sua ratam habuit et confirmavit, atque insuper ex ipsius Sacræ Congregationis consulto accedere dignata est, ut Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio Missa propria Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, prouti huic præsent decreto, die 27. Maji quæ est natalitia, eaque impedita juxtabricas, die prima insequente libera, ab universa Ecclesia sub ritu pluri minori inde ab anno 1901 in posterum recolatur. Tandem Sanctissimus Dominus Noster supradictum Officium cum Missa S. Bedæ Venerabili, sub enunciato ritu in Calendario Universali in novis editionibus Breviarii et Missalis Romani deinceps inseri sit. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 18. Novembris 1899.

(L. † S.) C. Episc. Prænestin. Card. Mazzella, S. R. C. Præf.
D. Panici, S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali. In fidem etc.

(L. † S.) Ex Secretaria Sac. Rit. Congregat., die 9. Decembris 1899.
D. Panici, S. R. C. Secretarius.

I m p r i m a t u r .

Ratisbonæ, die 12. Decembris 1899.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Ratisbonæ. Typis Fr. Pustet.

protectiōe gaudeāmus.
Per Dōminum.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

MARIA Magdalēna illustriōri Pazziōrum genere Florēntiae nata, fere ab incunābulis iter perfectiōnis arripuit. Decēnis perpētuum virginitatem vovit, susceptoque hābitu in monastērio sanctae Mariæ Angelōrum Ordinis Carmelitārum, se omnium virtutum exēmplar exhibuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritatem laedere potest, pēnitus ignorāverit. Quinquēnnium, Deo jubēnte, solo pane et aqua transēgit, excēptis diēbus Dominicis, quibus cibis quadragesimālibus vescēbātur. Corpus suum cilicio, flagellis, frigore, inēdia, vigiliis, nuditate, atque omni poenārum genere cruciābat.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua, allelūia.
V. Spēcie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. — Et.

LECTIO V.

TANTO igne divini amoris aestuābat, ut ei ferēdo impar, ingēsta aqua pectus refrigerāre co-

gerētur. Extra sensus frequēter rapta, diuturnas et admirābiles éxtases passa est, in quibus et arcāna coelēstia penetrāvit, et eximiiis a Deo grātiis illustrāta fuit. His autem munita longum certāmen a principibus tenebrārum sustinuit, ārida, desolāta, ab omnibus derelicta, variisque tentatiōnibus vexāta ; Deo sic permittēte, ut invictae patiētiaē, ac profundissimae humilitātis exēmplar praeberet.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae, allelūia.
V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea unxit.

LECTIO VI.

CHARITATE erga prōximum singulāriter enituit : nam saepe noctes ducēbat insōmnes, vel obeūdis sorōrum ministēriis, vel inserviēdo infirmis occupāta, quarum aliquāndo ūlcera lambens sanāvit. Infidēlium et peccatōrum perditionem amāre deflens, se ad quaelibet pro illōrum salutē tormenta paratam offerēbat. Multis ante obitum annis, univērsis coeli deliciis, quibus copiōse affluēbat, herōica virtute renūntians, illud frequēter in ore habēbat : Pati, non

mori. Tandem longa et gravissima infirmitate exhau-
sta, transivit ad Sponsum
die vigésima quinta Maii,
anno millésimo sexcentési-
mo séptimo, expléto anno
quadragésimo primo aetátis
suae. Eam multis in vita et
post mortem miraculis cla-
ram, Clemens nonus san-
ctárum Virginum número
adscripsit : cujus corpus in
praesentem diem incorrú-
ptum conservátur.

Ry. Afferéntur Regi vír-
gines post eam, próximae
ejus, * Afferéntur tibi in
laetitia et exultatione, alle-
luia. V. Spécie tua, et pul-
chritudine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. —
Afferéntur. Glória Patri.
Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorii Pa-
pae in Evang. Símile erit
regnum coelórum decem
virginibus, ut in Comuni
Virginum. cxv.

Pro sancto Joanne, Papa
et Martyre.

Lectio ix.

IOANNES Etrú-
scus, Justino se-
nióre Imperátore
rexit Ecclesiám :
ad quem proféctus est Con-
stantinópolis auxilii causa,
quod Theodorícus rex hae-
réticus divexábat Itáliam :
cujus étiam iter Deus mirá-
culis illustrávit. Nam cum

ei nóbilis vir ad Corinthum
equum, quo ejus uxor man-
suéto utebátur, itneris
causa commodásset; factum
est, ut dómíno póstea re-
missus equus ita ferox evá-
deret, ut frémitu et totíus
córporis agitatíone semper
deinceps dómínam expúle-
rit : tamquam indignarétur
mulierem recípere, ex quo
sedísset in eo Jesu Christi
Vicárius. Quamóbrem illi
equum Pontífici donavé-
runt. Sed illud majus mirá-
culum, quod Constantínó-
poli in áditu portae áureae,
inspectánte frequentíssimo
pópulo, qui una cum Impe-
ratóre Pontífici honóris
causa occurrerat, caeco lu-
men restítuit. Ad cujus
pedes prostrátus étiam Im-
perátor, eum venerátus est.
Rebus cum Imperátore
compósitis, in Itáliam rédiit,
statimque epístolam scripsit
ad omnes Itáliae Epíscó-
pos, jubens eos Arianórum
ecclesiás ad Cathólicum
ritum consecráre, illud sub-
júngens : Quia et nos
quando fúimus Constanti-
nópolis, tam pro religíone
Cathólica, quam pro regis
Theodoríci causa, quascúm-
que illis in pártibus eórum
ecclesiás reperire potúi-
mus, Cathólicas eas conse-
crávimus. Quod iniquíssimo
ánimo ferens Theodorícus,
dolo accersítum Pontíficem
Ravénnam in cárcerem con-

jécit : ubi squalóre inediá-
que afflictus, paucis diébus
cessit e vita, cum sedisset
annos duos, menses novem,
dies quatuórdecim : ordi-
nátis eo témpore Episcopis
quindecim. Paulo post mó-
ritur Theodoricus : quem
quidam eremíta, ut scribit
sanctus Gregórius, vidit
inter Joánnem Pontíficem,
et Symmachum patrícium,
quem idem occíderat, de-
mérgi in ignem Liparitá-
num : ut vidélicet illi, quibus
mortem attúlerat, tamquam
júdices essent ejus intéritus.
Joánnis corpus Ravénna
Romam portátum est, et in
basilica sancti Petri sepúl-
tum.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit com-
memoratio sancti Joannis,
Papae et Martyris, Aña.
Fíliae Jerúsalem. V. Pre-
tíosa in conspéctu. 668.
Oratio. Deus qui nos beáti
Joánnis. 668.

DIE XXX. MAIL.

In festo S. Felicis,
Papae et Martyris.

Oratio.

IN FIRMITATE
nostram respice omni-
potens Deus : et quia pondus
 próprie actiõis gravat,
beáti Felicis Mátyris tui
atque Pontificis intercessio
gloriõsa nos prótegat. Per
Dóminum.

Lectio iii.

ELIX RománuS,
Patre Constántio,
Aureliáno Impe-
ratóre praefuit
Ecclesiáe. Constituit, ut
Missa supra memórias et
sepúlchra Mátyrum cele-
brarétur. Qui cum mense
Decémbri habuísset Ordi-
natiões duas, et creáset
Presbyteros novem, Diáco-
nos quinque, Episcopos per
diversa loca quinque, mar-
tyrio coronátus, via Auré-
lia sepelítur in basilica,
quam a se aedificátam dedi-
cárat. Vixit in Pontificátu
annos duos, menses quá-
tuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus. 19.

Vesperae de sequenti.

DIE XXXI. MAIL.

In festo
sanctae Angelae Mericiae,
Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Vir-
ginum. cxv. praetersequen-
tia.

Oratio.

DEUS, qui novum per
beátam Angelam sa-
crárum Virginum collégium
in Ecclesiá tua floréscere
voluísti : da nobis ejus inter-
cessiõe angélicis móribus
vivere ; ut terrénis ómnibus
abdicátis, gáudiis pérfrui
mereámur aetérnis. Per
Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Petronillae Virginis, Añā. Símile est. V. Diffúsa. cxxix. Oratio. Exáudi nos. 674.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANGELA Merícia Decentiáni, Veronénsis dioecésis óppido, ad Lacum Benácum in ditióne Véneta piis orta paréntibus, a prima aetáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébris ornátu abhórrens egrégiam vultus formam, pulchrámque caesáriem studiósé foedávit, ut coeléstí dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiae flore paréntibus orbáta, austeriórís vitae desidério in desértum locum aufúgere tentávit : sed ab avúnculo prohibita novit praestáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequéntér usa ; carnem nonnón infirma valeditúdine, vinum in Nativitátis et Resurrecciónis Domínicae tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omnínó degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpédát somnum : daemonem vero sub lucén-

tis ángeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francisci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua, allelúia. V. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

NULLUM pietátis officium erga próximos omittens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur ; libénter ministrábat aegrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel eis véniam impetráret, vel infénsos invicem reconciliáret ánimos. vel e vitiórum coeno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, frequentíssime refécit, tanta charitátis vi ferebátur in Deum, ut saepius extra sensus raperétur. Sacra Palaestínae loca summa cum religióne obívit, quo in itinere et visum, quem ad Cydónias appúlisa orsa amiserat, eódem regréssa

recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium imminens divinitus evásit. Romam dénique firmam Ecclesiae petram venerátura, et amplíssimae Jubilaei véniae percúpida, sedente Clemente séptimo accéssit; quam Summus Pontifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abire ante permísit, quam álio coelitus vocátam agnóvit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae, alleluia.

V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.—Proptérea.

Lectio vi.

BRIXIAM itaque, ubi domum ad sanctae Aphrae templum condúxit, reversa, novam ibi Virginum societátem, sicut coelesti voce ac visione mandátum sibi fúerat, sub certa disciplina, sanctisque vivéndi régulis constituit, quam sanctae Ursulae invictae Virginum ducis patrocinio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima praedixit. Tandem prope septuagenaria, dives méritis evolávit in coelum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragé-

simi, cujus cadáver per ipsos triginta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simillimū perseverávit. Demum in sanctae Aphrae templo inter caeteras, quibus illud abundat, Sanctórum reliquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim coepére miracula: quorum fama late diffúsa, non Brixiae modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo coepit nuncupári Beata, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostólica Sede in sanctárum Virginum album referétur, Brixiae palam assérui. Cultum vero illijamdiu a pópulis exhibítum, et tum locórum ordináris probátum, tum plúribus étiam summórum Pontíficum indúltis munitum, Clemens Papa decimustértius solémini decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insígnē Pius Papa séptimus solénni canonizatióne in Vaticána basilica peracta die vigésima quarta Maii anno millésimo oclingentésimo séptimo Sanctárum Virginum catálogo adscripsit.

R. Afferéntur Regi virgines post eam, próximae ejus, * Afferéntur tibi in laetitia, et exultatióne, alle-

lúia. *V.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.—Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, de Homilia sancti Gregorii in Evang. Simile erit regnum coelorum, de Comuni Virginum, cxv.

IN LAUDIBUS.

Pro commemor. sanctae Petronillae.

Añs. Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

V. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *R.* Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutaris noster : ut, sicut de beatae Petronillae Virginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

In festo SS. Marcellini, Petri, atque Erasmi, Martyrum.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellini, Petri, atque Erasmi solemnitate

laetificas : praesta quaesumus ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Lectio ii.

PETRUS exorcista, Diocletiano imperatore, Romae a Sereno júdice propter Christianae fidei confessionem missus in cárcerem, Paulinam Artémii, qui cárceri praeerat, filiam a daemone agitatam, liberávit. Quo facto et parentes puellae cum tota familia, et vicinos, qui ad rei novitatem concurrerant, Jesu Christo conciliatos ad Marcellinum Presbyterum addúxit, a quo omnes baptizati sunt. Quod ubi rescivit Serenus, Petrum et Marcellinum ad se vocatos asperius objúrgat, et ad verbórum acerbitatem minas ac terrores adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellinus Christiana libertate responderet, pugnis contúsum, et a Petro sejúntum, nudum inclúdit in cárcerē stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constringi imperat arctissimis vínculis. Sed cum utrique ex torméntis fides et ánimus cresceret, constánti confessióne, et abscisso cápite, illústre testimonium Jesu Christo dederunt.

Lectio iii.

RASMUSEpiscopus, Imperatoribus Diocletiano et Maximiano, in Campaña plumbatis et fustibus caesus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, et ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen integer et inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem converterunt. Verum is iterum detrusus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formis a Maximiano variis affectus suppliciis, tunicae aerea candenti indutus, illa etiam tormenta divina virtute superavit. Denique plurimis et in fide confirmatis, et ad fidem conversis, insignem martyrii palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 19.

DIE IV. JUNII.

In festo S. Francisci
Caracciolo,

Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcvi.
praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et poenitentiae amó-

re decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes, ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, dictus antea Ascanius, ex nobili familia Caracciolo in oppido sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adollescens graviter aegrotans statuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalicio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se prae-buit assiduum. Contigit autem, ut epistolum alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio Caracciolo ad novi religiosi Instituti fundacionem vocabatur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium

erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmationem a Sixto quinto impetrárunť, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári voluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitatibus voto.

R7. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam, allelúia. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

SOLEMNI emissá professione, ob singulárem ejus in divum Franciscum Assisinátem cultum, Francisci nomen assúmpsit. Adórno biénno post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, praeficitur, quo in múnere virtútum ónnium praelára prae-buit exémp-la. Institúti amplifi-cándi studiosissimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne enixe a Deo postulábat. Quamórbrem tértio in Hispaniá se cóntulit peregrini hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itinere aspérrima quaeque perpéssus, Omnipoténtis auxilium mirum in modum

expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis praesidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit ; sed ejus sanctitátis fama praelucénte, amplissimáque catholicórum regum Philippi secúndi, et Philippi tértii munificéntia adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicilia fundávit : quod pari événtu per Italiám praestitit.

R7. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Lectio vi.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio receptus, se lepróso sociáverit ; et ecclesiásticas dignitates a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniae insidiántes Christo lucrífecit. Erga diviníssimum Eucharistiae mystérium ardénti aestuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat : quod pium exercítium

veluti sui Ordinis tesseram in eo perpétuo servándum constituit. Deiparae Virginis cultum impénse fovit. In próximam exímia exársit charitaté. Prophetiae dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum aetátis suae annum agens, dum in sacra Lauretána aede in oratióne persisteret, sibi vitae finem imminére cognóvit. Aprútiū statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philippi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigilio festi Corporis Christi, placidissime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in Ecclesia sanctae Mariae Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis, anno millésimo octingéntésimo séptimo, Sanctórum albo adscripsit.

Ry. Iste homo perfécit ómnia quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam.*

Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúia. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Quia. Glória. Quia.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium: Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis. civ.

DIE V. JUNII.

In festo sancti Bonifacii,
Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris tempore Paschali. xlvii. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem populórum beati Bonifacii Mátyris tui atque Pontificis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocare dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ONIFACIUS ántea Winfridus appellátus, apud Anglos natus est exeunte saeculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monástica in votis hábuit.

Cum ejus pater ánimum saeculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingreditur, et sub beáti Wolphárdi disciplina ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimam sacerdotio insignitur, ac verbi divíni praedicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, continuo flebat ingéntem multitudinem barbarórum, qui ignorantiae ténebris immérsi daemóni famulábantur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguibili ardóre accrésce-ret, divíno númine per lácrymas et orationes exploráto, facultátem a monasté-rii praepósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscé-ndi.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. *V.* Laetitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatió- nem obtinébunt.—Et.

Lectio v.

EX Anglia duóbus cum sóciis navem solvens, Dorestádium in Frisiae óp- pidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frisónum regem Radbó- dum, et Cáro- lum Martél-

lum exarsisset, sine fructu Evangélium praedicávit : quaprópter in Angliam re- versus, ad suum redívit monastérium, cui invitum praeficitur : post elápsum bién- nium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam pro- fectus est, ut apostólica auctori- tate ad Gentilium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervenisset a Gregório secúndo benigne excípi- tur, pro Winfrído Bonifácio a Pontífice nominá- tur. In Germániam diréctus, Thuringiae Saxoniaeque pópulis Christum annun- tiávit. Cum intérea Radbó- dus Frisiae rex ac infestis- simus christiáni nóminis hostis occubuíset, Bonifá- cius ad Frisónes rediit, ubi sancti Willebrórdi sócius per trién- nium tanto cum fructu Evangélium praedi- cávit, ut destrúctis idolórum simulácris, innúmerae vero Deo ecclési- ae excitaréntur.

R. In servis suis, alle- lúia, * Consolábitur Deus, allelúia. *V.* Judicábit Dó- minus pópulum suum, et in servis suis.—Consolábitur.

Lectio vi.

ASANCTO Wille- brórdoad episcopá- le munus expetitus, illud de- trectávit ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam profectus plura

Hassórum millia a daemónis superstitione avocavit. A Gregório Pontifice Romanam evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriæ reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregório tertio ad dignitatem archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus a summo Pontifice Sedis Apostolicæ Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate quatuor episcopatus instituit, et varias synodos celebravit, inter quas Concilium Leptinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi dioecesi celebratum, quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente Pipinum in regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willebrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum dum ab Ecclesia Moguntina absolutus Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis, Evangelium prædicare rursus aggreditur, cumque officio pastorali occuparetur, a barbaris et impiis

hominibus juxta Bosnam fluvium cum Eobano coepiscopopo, multisque aliis cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifacii Moguntiam translatum, ut ipse vivens petierat, in Fuldensi monasterio, quod extruxerat reconditum fuit, ubi multis miraculis inclauit. Pius autem nonus Pontifex Maximus, ejus Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit.

R. Filiae Jerusalem, venite, et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus. * In die sollemnitatis, et laetitiae, alleluia. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. — In die. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. v.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua. De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. I. de sermone Domini in monte cap. ii. et iii.

EAT mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis

exterióribus óculis quæ-
runt, cum corde videátur,
sicut álibi scriptum est : Et
in simplicitate cordis quæ-
rite illum. Hoc est enim
mundum cor, quod est sim-
plex cor. Et quemádmo-
dum lumen hoc vidéri non
potest, nisi óculis mundis ;
ita nec Deus vidétur, nisi
mundum sit illud, quo vi-
déri potest. Beáti pacífici :
quóniam ipsi filii Dei voca-
buntur. In pace perfécio
est, ubi nihil repúgnat, et
ideo filii Dei pacífici, quón-
iam nihil in his resistit
Deo, et útique filii similitú-
dinem Patris habére de-
bent.

R. Ego sum vitis vera,
et vos pámites : * Qui ma-
net in me, et ego in eo, hic
fert fructum multum, alle-
lúia, allelúia. V. Sicut dilé-
xit me Pater, et ego diléxi
vos.—Qui manet.

Lectio viii.

PACÍFICI autem in
semetípsis sunt, qui
omnes ánimi sui motus com-
ponéntes, et subjiciéntes
ratióni, id est menti et spi-
ritui ; carnalésque concu-
piscéntias habéntes edómitas,
fiunt regnum Dei. In quo
ita sunt ordináta ómnia,
ut id quod est in hómine
praecipuum et excéllens,
hoc imperet, cæteris non re-
luctántibus quæ sunt nobis
bestíis commúnia : at-

que idípsum quod excéllit
in hómine, id est mens et
ratió, subjiciátur potióri,
quod est ipsa veritas, Uni-
génitus filius Dei. Neque
enim imperáre inferioribus
potest, nisi superiori se ipse
subjiciat. Et hæc est pax,
quæ datur in terra homi-
nibus bonæ voluntátis :
hæc vita consummáti per-
fectíque sapiéntis.

R. Cándidi facti sunt
Nazaraei ejus, allelúia :
splendórem Deo dedérunt,
allelúia : * Et sicut lac coa-
guláti sunt, allelúia, alle-
lúia. V. Cándidióres nive,
nitidióres lacte, rubicundió-
res ébore antiquo, sapphi-
ro pulchrióres.—Et sicut.
Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

DE hujúsmodi regno
pacatíssimo et ordi-
natíssimo missus est foras
princeps hujus saeculi, qui
pervérsis inordinatísque do-
minátur. Hac pace intrín-
secus constitúta atque
firmáta, quascúmque per-
secutiónes ille, qui foras
missus est, forinsecus conci-
táverit, auget glóriam quæ
secúndum Deum est : non
áliquíd in illo aedificio
labefáctans, sed deficienti-
bus máchinis suis innoté-
scere faciens quanta firmi-
tas intus extrúcta sit. Ideo
séquitur : Beáti qui perse-
cutionem patiúntur propter

justitiam : quóniam ipsórum est regnum coelórum.

Te Deum laudámus. 19.

Vesperae a Capitulo de sequenti, commemoratio praecedentis.

DIE VI. JUNII.

In festo S. Norberti,
Episcopi et Confessoris
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pont. lxxiii. praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio.

DEUS, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontificem, verbi tui praecónem exímium effecísti, et per eum Ecclesiám tuam nova prole foecundásti : praesta quaesumus ; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NORBERTUS, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiasticae militiae

abscribi voluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellicea mielóte indútus, praedicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub véperam solo cibo quadragesimáli utens, nudisque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, mirae austeritátis vitam est aggréssus. Potens igitur ópere et sermóne, innúmeros haeréticos ad fidem, peccatóres ad poeniténtiam, dissidentes ad pacem et concórdiam revocávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.—Manus enim mea.

Lectio v.

QUAM Laudáni esset, ab Episcopo rogátus ne a sua dioecési discéderet, désértum in ea locum, qui Praemonstrátus dicebátur, sibi delégit ; ibique trédecim sóciis aggregátis, Praemonstraténsem órđinē instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies

magis augeretur, ac pluri-
mi ad eum quotidie disci-
puli convenirent, idem Or-
do ab Honorio secundo
aliisque summis Pontifici-
bus confirmatus, ac pluri-
bus ab eo monasteriis aedi-
ficatis, mirifice propagatus
est.

Rz. Pósuí adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea : *
Manus enim mea auxiliábi-
tur ei, allelúia. *V.* Inveni
David servum meum, óleo
sancto meo unxi eum.—
Manus.

Lectio vi.

ANTUERPIAM ac-
cersitus, in ea urbe
Tanchelini nefariam haere-
sim profligavit. Prophético
spiritu, et miraculis claruit.
Archiepiscopus tandem (li-
cet reluctans) Magdebur-
gensis creatus, ecclesiásti-
cam disciplinā, praesertim
coelibatum, constanter pro-
pugnavit. Rhemis in concí-
lio Innocéntium secundum
eégrégie adjúvit; et Ro-
mam cum aliis Episcopis
profectus, schisma Petri Le-
onis compressit. Postrémo
vir Dei, méritis et Spíritu
sancto plenus, Magdebur-
gi obdormívit in Dómino,
anno salutis millésimo cen-
tésimo trigésimo quarto,
die sexta Junii.

Rz. Iste est qui ante
Deum magnas virtutes ope-

ratus est, et omnis terra
doctrina ejus repléta est : *
Ipse intercedat pro peccatis
ómnium populórum, alle-
lúia. *V.* Iste est qui con-
témpsit vitam mundi, et per-
venit ad coeléstia regna.—
Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Ho-
milia in Evangelium: Homo
pégre proficiscens, de
Communi. lxxxii.

DIE IX. JUNII.

In festo SS. Primi
et Feliciani, Martyrum.

Oratio.

FAC nos, quaesumus
Dómine, sanctorum
Martyrum tuorum Primi et
Feliciani semper festa se-
ctári : quorum suffragiis,
protectiōnis tuae dona sen-
tiámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

PRIMUS et Feli-
cianus fratres, in
persecutiōne Dio-
cletiani et Maxi-
miani accusati christianae
religiōnis, in vīcula conji-
ciuntur : quibus soluti, inde
eripiuntur ab Angelo. Mox
ad praetorem adducti, cum
christianam fidem acerrime
tuerentur, alter ab áltero
distracti sunt : ac primum
varie tentata est constantia
Feliciani. Sed cum sua-
sores impietatis se posse
quidquam verbis proficere

desperarent, affixis stipiti manibus ejus et pedibus, ipsum sine cibo et potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridie ejus dei praetor vocatum ad se Primum sic affatur : Vides, quanto sit prudentior, quam tu, frater tuus, qui obsecutus Imperatoribus, apud ipsos est honoratus ? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris ejus honoris et gratiae.

Lectio iii.

QUI Primus : Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar. Quo dicto excanduit praetor, et ad caeteros cruciatus, quibus Primum affecit, praesente jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducere imperat in theatrum, in eosque immitti duos leones : qui prostrati ad eorum genua, capite et cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis christianam religionem suscepérunt. Quibus rebus permotus praetor, eos securi percute jussit.

Te Deum laudamus. 19.

DIE X. JUNII.

In festo S. Margaritae,
Reginae Scotiae.
Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctorum nec Virginum nec Martyrum. cxxxv. praeter ea quae hic habentur.

Oratio.

DEUS, qui beatam Margaritam reginam eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti : da, ut ejus intercessione et exemplo, tua in cordibus nostris charitas jugiter augeatur. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

 MARGARITA, Scotorum regina, paterno Angliae regum, materno Caesarum sanguine clarissima, illustrior adhuc fuit christiana virtute. Haec in Hungaria nata, ubi pater tunc temporis exulabat, post exactam summa cum pietate puerilem aetatem, una cum genitore, qui a sancto Eduardo patruo Anglorum rege, ad paterni regni fastigium vocabatur, in Angliam venit : mox alternante parentum fortuna, ex Angliae littore solvens, vi tempestatis expulsa, seu verius divinae providentiae

consilio deducta est in oram maritimam Scotiae. Ibi cum ex matris imperio Malchólmo tertio Scotórum regi, egrégii ejus dótibus capto, nupsisset, sanctimóniae ac pietátis opéribus triginta, quibus regnávít annis, toti regno mirífice prófuit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: Et dedúcet te mirábiliter délixera tua, allelúia. V. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.—Et.

Lectio v.

INTER regáles delicias corpus afflictatióibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatióibus extrahébat. Praeter álía jejúnia, quae idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuevit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermiserit. Divíno cúltoi addítissima, templa plúrima et coenóbía partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largó censu ditávit. Regem cónjugem ad melióre frugem, et ad simília suis exercitatióibus ópera salubérímo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et feliciter educávit, ut

eórum pierique, quemádmódum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vítae genus ampléxi sint. Unívsi demum regní felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quae furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eisque mores christiána pietáte dignos restituit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetitiae, allelúia. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.—Proptérea.

Lectio vi.

NIHIL tamen aequé in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cháritas erga próximos, praesértim egénos, quorum númerois grégibus non modo stipem affatim suppedítare, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes praebére, flexis génibus in morem ancillae ministráre, régíis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro aliisque piis sumptribus non régias tantum vestes, et pretiósá monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit aerárium. Tolerátis demum ad patiéntiae miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis

aegrotatióne purgátam, Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis mómento fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre foedáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubique terrárum religiosissime cólitur.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúia. *V.* Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.—Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno. Lectiões de Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium: Simile est regnum coelórum thesauro, ut in Communi non Virginum. cxxxviii.

Vesperae de S. Barnaba Apostolo, cum commemoratióne S. Margaritae.

DIE XI. JUNII.

In festo S. Barnabae, Apostoli. Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali. xxv. praeter ea quae hic sunt propria.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Bárnabae Apóstoli tui méritis et intercessióne laetificas : concéde propi-

tius ; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum nostrum.

Deíndesit commemoratió S. Margaritae, Aña. Manum suam. *V.* Diffúsa. cxlii.

Oratio.

DEUS, qui beátam Margarítam regínam eximia in páuperes charitáte mirábilem effecísti : da, ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris charitas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. xiii. f.

UM dimissa esset synagóga, secúti sunt multi Judaeórum et coléntium advenárum Paulum et Bárnabam : qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequéti vero sábbato pene univérsa civitas, convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judaei, repléti sunt zelo, et contradicébant his quae a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dívérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indignos vos judicátis aetérnae vitae, ecce convertimur ad Gentes, Sic

enim praecepit nobis Dominus : Põsui te in lucem Gẽntium, ut sis in salutem usque ad extrẽmum terrae.

R. Beatus vir, qui metuit Dñum, allelúia, * In mandatis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. *V.* Glória et divitiae in domo ejus, et justitia ejus manet in saeculum saeculi.—In mandatis.

Lectio ii.

AUDIENTES autem Gentes gavisae sunt, et glorificabant verbum Dñi, et crediderunt, quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam. Dissemínabatur autem verbum Dñi per univẽrsam regionem. Judaei autem concitaverunt mulieres religiosas et honestas, et primos civitatis, et excitaverunt persecutiõnem in Paulum et Bárnabam ; et ejecerunt eos de finibus suis. At illi excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu sancto.

R. Tristitia vestra, allelúia, * Convertetur in gaudium, allelúia, allelúia. *V.* Mundus autem gaudẽbit; vos vero constribimini, sed tristitia vestra.—Convertetur.

Lectio iii. Cap. xiv.

FACTUM est autem Iconii, ut simul introirent in synagõgam Ju-

daeõrum, et loquerentur, ita ut crederet Judaeõrum et Graecõrum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt Judaei, suscitaverunt, et ad iracundiam concitaverunt animas Gẽntium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimoniũ perhibente verbo gratiae suae, dante signa et prodigia fieri per manus eõrum.

R. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia, * Mors sanctõrum ejus, allelúia. *V.* Custodit Dominus omnia ossa eõrum, unum ex his non conteretur.—Mors sanctõrum, Glória Patri. Mors sanctõrum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARNABAS Levites, Cyprius genere, qui et Joseph, cum Paulo Gẽntium Apõstolus ordinatus est ad praedicandum Jesu Christi Evangelium. Is, agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apõstolis. Missus autem Antiochiam praedicationis causa, cum ibi multos ad Christi Domini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter laetatus, eos hortabatur, ut in Christi fide permanerent. Qua cohortatiõne

multum proficiēbat, quod ab omnibus vir bonus, et spiritu sancto plenus habebatur.

R. Lux perpētua lucēbit Sanctis tuis, Dōmine, * Et aeternitas tēporum, allelūia, allelūia. **V.** Laetitia sempiterna erit super capita eorum, gāudium et exultationem obtinebunt. — Et aeternitas.

Lectio v.

PROFECTUS inde Tarsum, ut quaeret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclesia annum commorati, christianaē fidei et vitae illis hominibus praecepta dederunt : ubi etiam Jesu Christi cultores primum Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli et Barnabae suis facultatibus Christianos, qui in Judaea erant, sustentabant, eo mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfūcti illo charitatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

R. Virūte magna reddēbant Apōstoli, * Testimōnium resurrectionis Jesu Christi Dōmini nostri, allelūia, allelūia. **V.** Replēti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiduciā verbum Dei. — Testimōnium resurrectionis.

Lectio vi.

AUM autem Antiochiae in Ecclesia, cum caeteris prophetis et doctōribus, Paulus et Barnabas in jejūnio et oratione Dōmino deservirent, dixit Spiritus sanctus : Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus, ad quod assūpsi eos. Tunc jejunantes et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum : ac multas praeterea urbes regionisque, praedicantes Evangelium, summa cum audientium utilitate, peragrarunt. Postrmo Barnabas digressus a Paulo, una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum : ibique circiter septimum Nerōnis annum, tertio Idus Junii, ad Apostolici muneris laudem martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus, Zenone Imperatore, repertum est in insula Cypro ; ad cuius pectus erat Evangelium Matthaei, Barnabae manu conscriptum.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelūia : modo venerunt ad fontes : * Replēti sunt claritate, allelūia, allelūia. **V.** In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmae in manibus eorum. — Replēti. Glōria Patri. Replēti.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. x. b.*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia xxxiv. in Matthaeum, post initium.

CUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa praedicat. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequerentur. Primum, ut ejus praescientiae vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne, cum ista ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. **V.** Sicut dilexit me pater, et ego dilexi vos.—Qui manet.

Lectio viii.

TAM vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet : non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens, Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum : (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem :) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur : et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia : splendorem Deo dederunt, alleluia : Et sicut lac

coagulati sunt, allelúia, allelúia. *V.* Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. — Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

MAJUS certe atque admirabilius est, mentem adversariorū commutāre, et animum in diversum transfēre, quam illos occidere : praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tanquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuērimus, vincimus : etiam si mille circumstent lupi, superamus, et victores sumus : quod si lupi fuērimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastōris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus. 19.

In secundis Vesperis fit commemoratio sanctorum Basilidis et Sociorum tantum ut infra.

DIE XII. JUNII.

SS. Basilidis, Cyrini,
Naboris, et Nazarii,
Martyrum.

Añā. Lux perpétua lucēbit sanctis tuis, Dōmine, et aeternitas tēporum, allelúia.

V. Sancti et justī, in Dōmino gaudete, allelúia. *R.* Vos elegit Deus in haereditatē sibi, allelúia.

Oratio.

SANCTORUM
tyrum tuorum Basilidis, Cyrini, Naboris atque Nazarii, quaesumus, Dōmine, natalitia nobis votiva resplēdeant : et quod illis contulit excellētia sempiterna, fructibus nostrae devotiōnis accrescat. Per Dōminum.

Lectio iii.

BASILIDES, Cyrinus, Nabor, et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, et virtute illustres, christiana religione suscepta, cum Christum Dei Filium, Diocletiano Imperatore, praedicarent, ab Aurelio Praefecto Urbis comprehensi, et ut diis sacra facerent admoniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem collustrasset, illo coelesti splendore commotus Marcellus custodiae praepositus, multique alii, Christo Dōmino crediderunt. Verum postea e carcere emissi ab Imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto império, unum Christum

Deum et Dñum in ore habérent, scorpionibus cruciáti, íterum conjiciúntur in vñcula, unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisione inánium deórũ, Jesum Christum Deum constantissime confiténtes. Quamóbre[m] damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus 19.

In Laudibus fit commemoratio SS. Martyrum, Añã. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solennitátis et lætítiae, allelúia, allelúia.

V. Pretiósã in conspéctu Dómini, allelúia. R. Mors Sanctorum ejus, allelúia.

Oratio. Sanctorum Martyrum, ut supra. 689.

DIE XV. JUNII.

In festo SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ Martyrum.

Añã. Lux perpétua. V. Sancti. 689.

Oratio.

DA Ecclesiæ tuæ, quaesumus, Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita

humilitáte proficere : ut prava despiciens, quaecúmque recta sunt, líbera exerceat charitaté. Per Dñum.

In Laudibus, Añã. Filiæ Jerúsalem. V. Pretiósã.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani, Martyrum.

Añã. Lux perpétua. V. Sancti. 689.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus: ut qui sanctorum Martyrum tuorum Marci et Marcelliani natalitia colimus; a cunctis malis imminéntibus, eorum intercessionibus liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Añã. Filiæ Jerúsalem. V. Pretiósã.

DIE XIX. JUNII.

SS. Gervasii et Protasii, Martyrum.

Añã. Lux perpétua. V. Sancti. 689.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctorum Martyrum tuorum Gervasii et Protasii sollemnitate lætíficas : concede propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum nostrum.

In Laudibus, Añã. Filiæ Jerúsalem. V. Pretiósã.

Commune Sanctorum.

DE Vigiliis Apostolorum tempore Quadragesimae nihil fit in Officio, sed commemoratio in Missa tantum, tempore Paschali vero sive in Officio sive in Missa nihil fit. Cum igitur Lectiones de Homilia iis assignatae Vigiliis nunquam praedictis temporibus legendae sint, hic propterea omittuntur.

COMMUNE
APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

AD VESPERAS.

Añ. Hoc est praecceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalmus cix.

DIXIT Dominus Domino meo: *
Sede a dextris meis:
Donec ponam inimicos

tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquasabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Añ. Hoc est praecceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos,

Añā. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus cx.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo : * in consilio justorum, et congregatione.

Magna opera Domini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis haereditatem gentium : * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Añā. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Añā. Vos amici mei estis, * si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus.

Psalmus cxi.

BEATUS vir, qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Glória, et divitiae in domo ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : * misericors, et miserator, et justus.

Jucundus homo qui miscrétur et commodat, dispónet sermones suos in judicio : * quia in aeternum non commovebitur.

In memoria aeterna erit justus : * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in saeculum saeculi, * cornu ejus exaltabitur in glória.

Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Añs. Vos amici mei estis, si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus.

Añs. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Psalmus cxii.

LAUDATE pueri Dominum : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in coelo et in terra ?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

Añs. Beati pacifici, beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Añs. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Psalmus cxvi.

LAUDATE Dominum omnes Gentes : * laudate eum omnes populi :

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : * et veritas Domini manet in aeternum.

Añs. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. ii. d.

RATRES : Jam non estis hospites, et advenae : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superaedificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

EXULTET orbis gaudiis : Coelum resultat laudibus : Apostolorum gloriam Tellus et astra concinunt. Vos saeculorum Iudices, Et vera mundi lumina, Votis precamur cordium ; Audite voces supplicum.

Qui templa coeli clauditis,

Serasque verbo solvitis ;

Nos a reatu noxios

Solvi jubete, quaesumus.

Praecepta quorum protinus

Languor salusque sentiunt ;

Sanate mentes languidas :

Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter

In fine Christus saeculi,

Nos sempiterni gaudii

Concedat esse compotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibique, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Saeculum per omne glória.

Amen.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. R. Et
in fines orbis terrae verba
eórum.

Ad Magnificat, Añã. Tra-
dent enim vos * in conciliis,
et in synagógis suis flagel-
lábunt vos, et ante reges
et praesides ducémini pro-
pter me in testimonium
illis, et gentibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Aposto-
lórum Dñum, Venite ado-
rémus. Ps. Venite. 2.

Hyannus.

TERNA Christi
múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Laetis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Coeléstis aulae mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Filius,
In his volúntas Spíritus,
Coelum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibique sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Saeculum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

Añã. In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terrae verba eó-
rum.

Psalmus xviii.

OELI enarrant
glóriam Dei,* et
ópera mánuum
ejus annúntiat fir-
maméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum,* et nox nocti indicat
sciéntiam.

Nonsunt loquélæ, neque
sermónes,* quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procedens de
thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam,* a summo
coelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calóre ejus.

Lex Dñi immaculáta con-
vértens ánimas : * testimo-
nium Dñi fidéle, sapiéntiam
praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectæ,
laetificántes corda : * prae-
céptum Dómini lúcidum,
illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

permanens in saeculum saeculi: * iudicia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, * et redemptor meus.

Añs. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum.

Añs. Clamaverunt iusti, * et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus xxxiii.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudabitur ánima mea: * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dñum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me: * et ex óm-

nibus tribulationibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamávit, et Dñs exaudivit eum: * et de ómnibus tribulationibus ejus salvávit eum.

Immisset Angelus Dñi in circuitu timéntium eum: * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suavis est Dñs: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguerunt et esurierunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audite me: * timórem Dñi docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dñi super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dñi super facientes mala: * ut perdat de terra memóriam eorum.

Clamaverunt iusti, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulationibus eorum liberávit eos.

Juxta est Dñs iis, qui tribulato sunt corde : * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum : * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dñs omnia ossa eorum : * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima : * et qui oderunt justum delinquent.

Rédimet Dñs ánimas servorum suorum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Añs. Clamaverunt justí, et Dominus exaudivit eos.

Añs. Constitues eos príncipes * super omnem terram : memores erunt nómínis tui, Dómine.

Psalms xlv.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetitiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximas ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Propátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Añs. Constitues eos principes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. *R.* Et in fines orbis terrae verba eórum.

Pater noster. *Absolutio.* Exáudi, Dómine. *℣.* Jube, domne. *Benedictio.* Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positae in Comm. Sanctórum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctórum per annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Ferae non ponuntur Lect. de Scriptura, sed tantum de Homília, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio i. Cap. iv.

IC nos existimet homō ut místros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quae-

ritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humano die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cóncius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dñs est. Itaque nolíte ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dñs : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consilia córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñs : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut columbae. *℣.* Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte. *Benedictio.* Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

HAEC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit ? Quid autem habes, quod non accepisti ? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis ? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobiscum regnémus. Puto enim quod Deus

nos Apóstolos novísimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. *V.* Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum. Bened. Spíritus sancti.

Lectio iii.

NOS stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et siti-
mus, et nudi sumus, et cólaphis caedimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes má nibus nostris : maledícimur, et benedícimur : persecutióne pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, haec scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem millia paedagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

R. Lum stetéritis ante reges et praesides, nolíte cogitare quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. *V.* Non enim vos estis qui loquím-
ini : sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dábitur. Glória. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Príncipes populorum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus xlvj.

GMNES Gentes pláudite má nibus : * jubilate Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis haereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubae.

Psállite Deo nostro, psál-
lite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terrae Deus : * psállite sapié-
nter.

Regnábít Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terrae veheménter eleváti sunt.

Añã. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Antiphona. Dedisti haereditatem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus lx.

EXAUDI, Deus, deprecationē meam : * inténde oratióni meae.

A finibus terrae ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in saecula : * protégar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti haereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in aetérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritatem ejus quis requireret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Dedísti haereditatem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Antiphona. Annuntiavérunt * opera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus lxiii.

EXAUDI, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitudine operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intenderunt arcum rem amáram ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et nó timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittae parvulórum factae sunt plagae eórum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Laetabitur justus in Dómino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añs. Annuntiaverunt ópera Dei, et facta ejus intellexerunt.

V. Constitues eos principes super omnem terram. *R.* Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Gregórii Papae. *Hom. xxx. in Ev., post med.*

Lección iv.

SCRIPtum est : Spíritus Dómini ornávit coelos. Ornáménta enim coelórum sunt virtútes praedicántium. Quae videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiae, álii sermo sciéntiae secundum eúmdem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discretio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Haec autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívindens singulis prout vult.

R. Vidi conjúctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus

est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. *V.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium coelum, voce magna clamántem, et dicéntem.— Isti sunt. *Benedictio.* Christus perpétuae.

Lección v.

QUOT ergo sunt bona praedicántium, tot sunt ornáménta coelórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini coeli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Filius est Patris. Sed eósdem coelos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendátur operáta, repénite de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Coelórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non praesúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidáset. Quales namque doctóres sanctae Ecclesiae ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illús, cujus fortitúdinis facti sint, conspíci-mus.

R. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces

vestra copiosa est in coelis.

V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete. **Bened.** Ignem sui amoris.

Lectio vi.

AERTE iste ipse pastor Ecclesiae, ad cuius sacratissimum corpus sedemus, quantaque debilitatis, quantaque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia eum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantae formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiamus. Fit conventus magistratus atque seniorum, caesis denuntiatur Apostolis, ne in nomine Jesu loqui debeant: Petrus magna auctoritate respondet: Obedire oportet Deo magis quam hominibus.

Ry. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt sto-

las suas in sanguine Agni. — Modo. Gloria Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Añ. Exaltabuntur * cornua iusti, allelúia.

Psalmus lxxiv.

CONFITEBIMUR tibi, Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi inquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua iusti.

Añã. Exaltabúntur córnua iusti, allelúia.

Antiphona. Lux orta est iusto, allelúia, * rectis corde laetitia, allelúia.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * laeténtur insulae multae.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * iustítia, et iudícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terrae : * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli iustítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et laetáta est Sion.

Et exultavérunt filiae Iudae, * propter iudícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,

odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde laetitia.

Laetámini iusti in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctíficatiónis ejus.

Añã. Lux orta est iusto, allelúia, rectis corde laetitia, allelúia.

Antiphona. Custodiébant * testimónia ejus, et praecépta ejus, allelúia.

Psalmus xcviíi.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dñs in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões : * iudícium et iustítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñum Deum nostrum, et adoráte scabélum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuél inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dñs Deus noster.

Añs. Custodiébant testimónia ejus, et præcepta ejus, allelúia.

R. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. *R.* Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. *V.* Jube, domne. *Bened.* Evangélica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lécitio vii. *Cap. xix. d.*

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Eccenos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homília S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. xix.

PRANDIS fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quaerébat ; et tamen lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relín-

quere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israél. Non dixit : Qui reliquistis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus et multi álíi divitias contempserunt ; sed : Qui secúti estis me : quod próprie Apostolorum est atque credéntium.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sanguíne suo : * Cálícem Dñi bibérunt, et amíci Dei facti sunt. *V.* In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum. — Cálícem. *Benedictio.* Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lécitio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suae (quando et mórtui de corruptiόne resúrgent incorrupti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israél : quia vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et omnis qui reliquerit do-

mum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt justitiam. — Quorum. Gloria Patri. Quorum. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio ix.

EX occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligen-

tes, quod, si in caeteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Deinde dicitur Hymnus
Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Hoc est praeceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

3. Vos amici mei estis, * si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus.

4. Beati pacifici, * beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

5. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. ii. d.

FRATRES: Jam non estis hospites, et advenae: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: supraedificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

EXULTET orbis gaudiis :

Coelum resúltet láudibus :
Apostolorum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos saeculorum Iúdice,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium ;
Audíte voces supplicum.

Qui templa coeli cláuditis,

Serásque verbo sólvitis ;
Nos a reátu nóxios

Solvi jubéte, quaesumus.

Præcépta quorum prótinus

Languor salúsque séntiunt ;
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus saeculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Saeculum per omne glória.

Amen.

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. R. Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Benedíctus, Añ. Vos
qui reliquistis * ómnia, et
secúti estis me, centuplum
accipietis, et vitam aetér-
nam possidebitis.

AD TERTIAM.

Añ. Majórem charitatē.
Cap. Fratres, Jam non
estis, ut supra. xiv.

R. br. In omnem terram *
Exívit sonus eórum. In. V.
Et in fines orbis terrae ver-
ba eórum. Exívit. Glória
Patri. In omnem.

V. Constitues eos prin-
cipes super omnem terram.
R. Mémores erunt nóminis
tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Añ. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Añ. v. b.

PER manus autem
Apostolorum fiébant
signa et prodígia multa in
plebe.

R. br. Constitues eos
príncipes * Super omnem
terram. Constitues. V. Mé-
mores erunt nóminis tui,
Dñe. Super. Glória Patri.
Constitues.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui, Deus. R. Nimis
confortátus est principátus
eórum.

AD NONAM.

Añ. In patientia vestra.

Capitulum. Añ. v. g.

IBANT Apóstoli gau-
dentes a conspéctu
concilii, quóniam digni há-
biti sunt pro nómine Jesu
contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti
sunt, Amíci tui, Deus. Ni-
mis. V. Nimis confortátus
est principátus eórum. Amí-
ci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópe-

ra Dei. R̃. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añā. Jurávit Dñs, * et non poenitébit eum : Tu es sacérdos in aetérnum.

Psalmus cix.

EXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dñs ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuae in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dñs a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Añā. Jurávit Dñs, et non poenitébit eum : Tu es sacérdos in aetérnum.

Antiph. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus cxii.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dñs, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dñs Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in coelo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum laetántem.

Añā. Cóllocet eum Dñs cum princípibus pópuli sui.

Añā. Dirupísti, Dñe, víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus cxv.

CREDDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dño, * pro ómnibus, quae retribuit mihi ?

Cálícem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus :

O Dñe, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dño reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Añá. Dirupísti, Dñe, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiám laudis.

Antíph. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus cxxv.

IN converténdo Dñus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc repletum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dñus fácere cum eis.

Magnificávit Dñus fácere nobiscum : * facti sumus lactántes.

Convérte, Dñe, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Añá. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Añá. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui, Deus.

Psalmus cxxxviii.

DOMINE, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.

Intellexísti cogitatiόnes meas de longe : * sémitám meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vías meas praevidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in coelum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me délixtera tua

Et dixi : Fórsitan ténebrae conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebrae non obsecrabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meae.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferiórius terrae.

Imperféctum meum vidérunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificátisunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres : * viri sánguinem declínate a me :

Quia dicitis in cogitatióne : * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te, Dñe, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum ; * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aetérna.

Anuphona. Confortátus est principátus eórum, et honorátisunt amici tui, Deus.

Capitulum. *Ephes. ii. d.*

RATRES : Jam non estis hóspites, et ádvenae sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superaedificáti super fundamentum Apostolórum et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. *R.* Deo grátias.

Hymnus. Exúltet, ut supra. *iii. V.* Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intelléxerunt.

Ad Magníf. *Añs.* Estóte fortes in bello, * et pugnate cum antiquo serpente : et accipiétis regnum aetérnum, allelúia.

ALIAE LECTIONES PRO APOSTOLIS.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum. *Ante medium.*

Lectio iv.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli, et Prophetæ ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Praedicant enim nobis : et cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerusalem, et una porta Christus, et duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus : et ideo duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem et dicentem. — Isti.

Lectio v.

SI duodecim sellae ibi sunt, non est ubi sedeat tertius decimus Paulus

Apostolus, et non erit quomodo iudicet : et ipse se iudicaturum dixit, non homines tantum, sed et angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos ? Nescitis, inquit, quia angelos iudicabimus ? Responderet ergo turba : Quid te iactas iudicaturum ? Ubi sedebis ? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apostolos : unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Matthias ordinatus est : impletus est duodenarius numerus sedium. Primo locum inveni, ubi sedeas, et sic te minare iudicaturum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cuiusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia : unde vocatur hoc aedificium ad Christi compagem.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete et exultate.

Lectio vi.

ET ideo quia undique venit ad iudicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portae sunt. Non solum ergo illi duodecim, et Apostolus Paulus, sed quotquot iudicaturi sunt, propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmodum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Meridies. Iste quatuor partes assidue nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Evangelio, a quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

R. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: "Modo coronantur, et accipiunt palmam." *V.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine

Agni. — Modo. Gloria Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix. d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Homil. in Nat. S. Bened.

PERFECTUS ille est, qui abiens vendit omnia quae habet, et dat pauperibus, ac veniens, sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in coelis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia praemium sperare docuit: id est, in regeneratione; cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

R. Isti sunt qui viventes

in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : Cálícem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. *V.* In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum. — Cálícē.

Lectio viii.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanae glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, quia sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet duodecim tantum Apóstolos, quia pro Juda praevaricante Mathias electus est, tunc esse judicáturos : sicut nec duodecim solae sunt tribus Israël judicandae : alióquin tribus Levi, quae tertiadécima est, injudicata recedet.

17. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnā : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *V.* Sancti per fidem vicérunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum. Glória. Quorum.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicandi sorte privabitur, cum ipse dicat : Nescitis quóniam ángeles judicabimus, quanto ma-

gis saeculária ? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exemplum Apóstolorum sua reliquerunt omnia, et secuti sunt Christum, iudices cum eo venturos, sicut etiam omne mortálíum genus esse judicandum. Quia enim duodenário saepe número solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apóstolorum, omnis numerositas judicantium, et per duodecim tribus Israël, universitas eorum, qui judicandi sunt, osténditur.

Te Deum laudamus. *17.*

PRO EVANGELISTIS
LECTIONES.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophetae.

Lectio i. Cap. i.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivorum juxta flúvium Chobar, apérti sunt coeli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigraciónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dñi. Et vidi, et ecce

ventus túrbini veniēbat ab Aquilōne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spēcies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut columbae. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennae uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vituli, et scintillae quasi aspéctus aeris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junc-taeque erant pennae eórum altérius ad álterum. Non revertébantur cum incéderent: sed unumquódque ante faciē suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

V. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Lectio iii.

SIMILITUDO autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor ; fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilae désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennae eórum extén-tae désuper : duae pennae singulórum jungebántur, et duae tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat impetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébantur cum ambulárent.

R. Dum steteritis ante reges et praesides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. **V.** Non enim vos estis qui loquimini: sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papae super Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. Hom. iii. l. i.

SANCTA quátuor animália, quae prophetiae spírítu futúra praevidéntur, subtili narratióne

describuntur, cum dicitur : Quattuor facies uni, et quattuor pennae uni. Quid per faciem, nisi notitia ; et quid per pennas, nisi volatus exprimitur ? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur : Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aera levamur.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : Isti sunt viri sancti facti amici Dei. V. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem. — Isti.

Lectio v.

QUATUOR ergo facies uni sunt : quia si requiras quid Matthaeus de incarnatione Domini sentiat ; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quaeras quid Joannes sentiat ; hoc proculdubio, quod Lucas, Marcus, et Matthaeus. Si quaeras

quid Marcus ; hoc quod Matthaeus, Joannes, et Lucas. Si quaeras quid Lucas ; hoc quod Joannes, Matthaeus, et Marcus sentit. Quattuor ergo facies uni sunt : quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quae est simul in quattuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quattuor cognoscas.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me : Gaudete et exultate quoniam merces vestra copiosa est in coelis. V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hominis. — Gaudete et exultate.

Lectio vi.

ET quattuor pennae uni : quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer praedicant : et ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet, penna, ad divinitatem : quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt : sed dum hunc

esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aera levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et par contemplatio divinitatis ejus in singulis, recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni.

R. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna: Modo coronantur, et accipiunt palmam. *V.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. — Modo. Gloria Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. x.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homilia xvii. in Evang.

DOMINUS et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero

operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit: quia duo sunt praecepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus quam inter duos charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *V.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. — Calicem.

Lectio viii.

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur: quia praedicatio praevenit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit,

quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. V. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam.— Quorum doctrina. Gloria Patri. Quorum doctrina.

Lectio ix.

HINC namque eiusdem praedicatoribus Isaías dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filius Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit: quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus praedicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui praesentiam illustret.

Te Deum laudamus. 19.

COMMUNE
APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui, cum reliquis de Laudibus. xxvii. Ps. Dixit Dominus, cum reliquis ut in Communi Apostolorum et Evangelistarum.

Capitulum. Sap. v.

TABUNT justi in magna constantia adversus eos qui se angustia-verunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

TRISTES erant Apostoli

De Christi acerbo funere,
Quem morte crudelissima
Servi necarant impij.

Sermone verax Angelus
Mulieribus praedixerat:
Mox ore Christus gaudium
Gregi feret Fidelium.

Ad anxios Apostolos
Currunt statim dum nuntiae

Illae micantis obvia
Christi tenent vestigia.

Galilaeae ad alta montium

Se conferunt Apostoli
Jesuque, voti compotes,
Almo beantur lumine.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Pro Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit ac Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

V. Sancti et justi in Domino gaudete, alleluia. R. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnif. Añs. Lux perpetua lucet sanctis tuis, Domine, et aeternitas temporum, alleluia.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitator. Regem Apostolorum Dominum, Venite adoremus, alleluia. Psalmus. Venite, exultemus. 2. Hymnus. Tristes erant Apostoli, ut supra.

In primo Nocturno.

Añs. Stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiarunt, alleluia. Psalmi. Coeli enarrant. Benedicam. Eructavit, ut supra in Communi Apostolorum. iv.

V. Sancti et justi in Domino gaudete, alleluia. R. Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Pater noster. Absolutio. Exaudi, Domine. V. Jube, domne. Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectiones in quolibet Nocturno, ut in Proprio annotatur.

R. i. Beatus vir qui meruit Dominum, alleluia. * In

mandatis ejus cupit nimis, alleluia, alleluia, alleluia.

V. Gloria et divitiae in domo ejus, et justitia ejus manet in saeculum saeculi. — In mandatis. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

R. ii. Tristitia vestra, alleluia, * Convertetur in gaudium, alleluia, alleluia.

V. Mundus autem gaudebit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. — Convertetur. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

R. iii. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum ejus, alleluia. V. Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conteretur. — Mors sanctorum. Gloria Patri. Mors sanctorum.

In secundo Nocturno.

Antiph. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est, alleluia. Psal. Omnes Gentes. Exaudi Deus deprecationem. Exaudi Deus orationem, ut supra. viii.

V. Lux perpetua lucet sanctis tuis, Domine, alleluia. R. Et aeternitas temporum, alleluia.

Pater noster. Absolutio. Ipsi usque plenas. V. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

R. iv. Lux perpetua lucet sanctis tuis, Domine, *

Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. *V.* Laetítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultationem obtinébunt.—Et aetérnitas. *Benedictio.* Christus perpétuae.

R. *v.* Virtúte magna reddebant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. *V.* Repléti quidem Spíritu sancto loquebantur cum fidúcia verbum Dei.—Testimónium. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

R. *vi.* Isti sunt Agni novelli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúia, allelúia. *V.* In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmae in manibus eórum.—Repléti sunt. *Gloria.* Repléti.

In tertio Nocturno.

Añ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et aetérnitas témporum, allelúia. *Psalmi.* Confitébimur. Dóminus regnavit, exúltet. Dóminus regnavit, irascántur, ut supra. xi.

V. Laetítia sempitérna super cápita eórum, allelúia.

R. Gáudium et exultatione obtinébunt, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* * A vínculis peccatórum. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Evangélica lécio.

R. *vii.* Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. *V.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet. *Benedictio.* Cujus, vel Quorum festum colimus.

R. *viii.* Cándidi facti sunt Nazaraei ejus, allelúia; splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. *V.* Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. *Gloria* Patri. Et sicut. *Benedictio.* Ad societátem.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Sancti tui, Dñe, * florébunt sicut lílillum, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. *Psalm.* Dóminus regnavit, cum reliquis ut in *Psalm.* 20.

2. In coeléstibus regnis * sanctórum habitatio est, allelúia : et in aetérnum réquies eórum, allelúia.

3. In velaménto * clamábant sancti tui, Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus * et animae justórum, hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capitulum. *Sap. v.*

STABUNT justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiarunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

PASCHALE mundo gaudium

Sol nuntiat formosior,
Cum luce fulgentem nova
Jesum vident Apostoli.

In carne Christi vulnera
Micare tamquam sidera
Mirantur, et quidquid vi-
dent

Testes fideles praedicant.

Rex Christe clementis-
sime,

Tu corda nostra posside;
Ut lingua grates debitas
Tuo rependat nomini.

Ut sis perenne menti-
bus

Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

V. Pretiosa in conspectu
Domini, alleluia. *R.* Mors
sanctorum ejus, alleluia.

Ad Benedictus, Antipho-
na. Filiae Jerusalem, * ve-
niste et videte Martyres cum
coronis, quibus coronavit
eos Dominus, in die sole-
mnitatis et laetitiae, alle-
luia, alleluia.

AD TERTIAM.

Añs. In coelestibus re-
gnis. Capitulum. Stabunt ju-
sti, ut supra.

R. breve. Sancti et justi
in Domino gaudete, * Alle-
luia, alleluia. Sancti et
justi. *V.* Vos elegit Deus
in haereditatem sibi. Alle-
luia, alleluia. Gloria Patri.
Sancti et justi.

V. Lux perpetua lucet
sanctis tuis, Domine, alle-
luia. *R.* Et aeternitas tem-
porum, alleluia.

AD SEXTAM.

Añs. In velamento.Capitulum. *Sap. v.*

ECCE quomodo com-
putati sunt inter filios
Dei, et inter sanctos sors
illorum est.

R. breve. Lux perpetua
lucet sanctis tuis, Domi-
ne, * Alleluia, alleluia. Lux
perpetua. *V.* Et aeternitas
temporum. Alleluia, alleluia.
Gloria Patri. Lux perpetua.

V. Laetitia sempiterna
super capita eorum, alle-
luia. *R.* Gaudium et ex-
ultationem obtinebunt, al-
leluia.

AD NONAM.

Añs. Fulgebunt justi.Capitulum. *Rom. viii. c.*

SCIMUS quoniam
diligentibus Deum
omnia cooperantur in bo-
num, iis, qui secundum pro-
positum vocati sunt sancti.

R. br. Laetitia sempiterna super capita eorum, Allelúia, allelúia. Laetitia. V. Gaudium et exultationem obtinebunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Laetitia.

V. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia. R. Mors sanctorum ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Añá. Sancti tui, cum reliquis de Laudibus xxvii. Ps.

Dixit Dominus. Laudate pueri. Credidi. In convertendo. Domine, probasti, ut supra. xvi. Capit. Stabant just. Hymnus. Tristes erant Apostoli. xxv.

V. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia. R. Mors sanctorum ejus, allelúia.

Ad Magníf. Añá. Sancti et just in Domino gaudent, allelúia: vos elegit Deus in haereditatem sibi, allelúia.

gravat, beāti N. Mátyris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beāti N. Mátyris tui atque Pontificis, ánnua solemnitate laetificas : concéde propitiús ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam proteccióne gaudeámus. Per Dóminum.

*Pro Martyre tantum.
Oratio.*

PRAESTAquaesumus, omnipotens Deus : ut qui beāti N. Mátyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRAESTAquaesumus, omnipotens Deus : ut intercedente beáto N. Mátyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mátyrum Dóminum, * Venite, adorémus. *Ps.* Veníte. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mslitum, ut supra. xxx.

In primo Nocturno.

Añã. In lege Dñi * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus i.

EATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrget ímpii in iudício : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Añã. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Añã. Praedicans * praeceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus ii.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et príncipes convenérunt in

unum * advérsus Dñum,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincta eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, ir-
ridébit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
praedicans praecéptū ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hódie
génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes haereditátem
tuam, * et possessionem
tuam téminos terrae.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confringes eos.

Etnunc reges intelligite : *
erudímini qui judicátis ter-
ram.

Servíte Dño in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes, qui
confidunt in eo.

Añā. Praedicans praecép-
tum Dómini, constitútus
est in monte sancto ejus.

Añā. Voce mea * ad Dó-
minum clamávi : et exaudivit
me de monte sancto suo.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multi-
plicáti sunt qui tribu-
lant me ? * multi insúrgunt
advérsus me.

Multi dicunt ánimae me-
ae : * Non est salus ipsi in
Deo ejus.

Tu autem, Dñe, suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi : * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum : * et exurréxi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me : * exúrge,
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversátes mihi
sine causa : * dentes pecca-
tórum contrivísti.

Dñi est salus : * et super
pópulum tuum benedíctio
tua.

Añā. Voce mea ad Dómi-
num clamávi : et exaudivit
me de monte sancto suo.

V. Glória et honóre coro-
násti eum, Dómine. R. Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Pater noster. Absolutio.
Exáudi, Dómine. V. Jube,
domne. Benedíctio. Bene-
dictióne perpétua.

Lectiones sequentes pri-
mi Nocturni leguntur in
Festo Martyris et Pontif.

In Festo autem Mart. non Pont. leguntur quae inferius positae sunt in Comuni plurim. Mart. 1.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. xx. d.

MILETO Paulus mittens Ephesum, vocavit Majores natu Ecclesiae.

Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, et lacrymis, et tentationibus, quae mihi acciderunt ex insidiis Judaeorum : quomodo nihil subtraxerim utilium, quo minus annuntiarem vobis, et docerem vos publice, et per domos, testificans Judaeis atque Gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Jerusalem, quae in ea ventura sint mihi, ignorans : nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens : Quoniam vincula et tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor : nec facio animam meam pretiosior quam me, dummodo consummem cursum meum, et ministé-

rium verbi, quod accépi a Domino Jesu, testificari Evangelium gratiae Dei.

R. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : Fundatus enim erat supra firmam petram. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. — Fundatus. Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam vos omnes, per quos transivi praedicans regnum Dei. Quapropter contéstor vos hodierna die, quia mundus sum a sanguine omnium. Non enim subterfugi, quo minus annuntiarem omne consilium Dei vobis. Attendite vobis, et universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate, memoria retinentes, quoniam per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrymis monens unumquemque vestrum.

R. Justus germinabit sicut lilium : * Et florebit in ætérnum ante Dóminum. V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florebit. Bened Spíritus sancti grátia,

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátie ipsíus, qui potens est aedificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea quæ mihi opuserant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istae. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod dixerat, quóniam ámplius faciém ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : Et invéntus est in número sanctórum. V. Iste est qui contépsit vitam

mundi, et pérvenit ad coeléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Añsa. Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus iv.

UM invocárem, exaudivit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaeritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dñs exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dño. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constitúisti me.

Añā. Fīlī hómīnū scītōtē quīa Dñs Sanctū suū mirificāvit.

Añā. Scuto * bonae voluntātis tuae coronāsti eū, Dómine.

Psalmus v.

UERBA mea áuribus pēcipe, Dómine. * intēllige clamórem meū.

Intēde voci oratiōis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dñe, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidēbo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus : * neque permanēbit iníusti ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ságuinū et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiae tuae.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dírige in conspēctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est

guttur eórum, linguis suis dólōse agēbant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiōibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dñe, ut scuto bonae voluntātis tuae * coronāsti nos.

Añā. Scuto bonae voluntātis tuae coronāsti eū, Dómine.

Antiphona. In univérſa terra glória et honóre coronāsti eū.

Psalmus viii.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quóniam vidēbo coelos tuos, ópera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod me-

mor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Añs. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

V. Posuísti, Dñe, super caput ejus. R. Corónam de lápide pretiósio.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. V. Jube, domne. Benedíctio. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustíni
Epíscopi.

Lectio iv. Serm. xlv. de SS.

RIUM PHALIS
beáti Mátyris N.

dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis praecipue consideránda

sunt, induráta vidélicet tortóris saevítia, et Mátyris invícta patiéntia. Saevítia tortóris, ut eam detesténur: patiéntia Mátyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli aemulári in malignántibus: quóniam tamquam focum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

R. Honéstum fecit illum Dñs, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. V. Descendítque cum illo in fóveam: et in vinctulis non derelíquit eum.—Et dedit. Bened. Christus perpétuae.

Lectio v.

CRONATA itaque est beáti Mátyris patiéntia, mancípata est aetérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc aténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustinuit irrisiósiones, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte reti-

nēbat : Quia non sunt condignae passionēs hujus temporis ad futuram glóriam, quae revelābitur in nobis. Et quia momentāneum hoc et levē nostrae tribulatiōnis, aeternum glōriae pondus operātur in coelis. Hujus promissiōnis amorē a terrēnis suspēsus, et praegustāta supērnae suavitātis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista : Quid mihi est in coelo, et a te quid vólui super terram ? Defecit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Dñe, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.—Et. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

CONTEMPLABATUR enim, quantum in aenigmate infirmitas humana oculus mentis in aeternitate figere potest, quanta sint supernae civitatis gaudia : et ea enarrare non sufficiens, admirando clamabat : Quid mihi est in coelo ? Quasi diceret : Excēdit vires meas, excēdit facultatem eloquentiae meae, transcendit capacitatem

intelligentiae meae illud decus, illa glōria, illa celsitudo, qua nobis, a conturbatiōne hominum remotis, in abscondito faciei suae Jesus Christus Dñus noster reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae. Hujus perfectae libertatis contemplatiōne nullum vitabat periculum, nullum horrēbat supplicium : et si nullies posset mori, non putabat se hanc digne posse aliqua ratione promereri.

R. Stola jucunditatis induit eum Dñus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dñus pane vitae et intellectus : et aqua sapientiae salutaris potavit illum.—Et. Glōria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Añ. Justus Dóminus, * et justitiam dilēxit : aequitatem vidit vultus ejus.

Psalmus x.

IN Dño confido : quomodo dicitis animae meae : * Trásmigra in montem sicut passer ?

Quoniam ecce peccatores intendērunt arcum, paravērunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebrae ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dñus, et justitias diléxit : * aequitatem vidit vultus ejus.

Añã. Justus Dóminus, et justitiam diléxit : aequitatem vidit vultus ejus.

Añã. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit haec, * non móvêbitur in aetérnum.

Añã. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Posuisti, Dómine, super caput ejus coronam de lápide pretiósio.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenísti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te : * et tribuisti ei longitudinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dño : * et in misericórdia Altíssimi, non commovêbitur.

Inveniatur manus tua
omnibus inimicis tuis : *
dextera tua inveniat omnes,
qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum
ignis in tempore vultus
tui : * Dñs in ira sua con-
turbabit eos, et devorabit
eos ignis.

Fructum eorum de terra
perdes : * et semen eorum
a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt
in te mala : * cogitaverunt
consilia, quae non potue-
runt stabilire.

Quoniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis
praeparabis vultum eo-
rum.

Exaltare, Domine, in vir-
tute tua : * cantabimus et
psallamus virtutes tuas.

Añs. Posuisti, Domine,
super caput ejus coronam
de lapide pretioso.

V. Magna est gloria ejus
in salutari tuo. *R.* Gloriam
et magnum decorem impo-
nes super eum.

Pater noster. Absolutio.
A vinculis. V. Jube, do-
mne. *Benedictio. Evangé-
lica lectio.*

*Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.*

Lectio vii. Cap. xiv. f.

IN illo tempore : Dixit
Jesus turbis : Si quis
venit ad me, et non odit
patrem suum, et matrem,
et uxorem, et filios, et fra-

tres, et sorores, adhuc au-
tem et animam suam, non
potest meus esse discipulus.
Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Hom. xxxvii. in Evangelia.

In consideremus,
fratres charissimi,
quae et quanta
sunt quae nobis
promittuntur in coelis, vi-
lescent animo omnia quae
habentur in terris. Terrēna
namque substantia supēr-
nae felicitati comparata,
pondus est, non subsidium.
Temporalis vita aeternae
vitae comparata, mors est
pótius dicēda, quam vita.
Ipse enim quotidianus def-
ectus corruptionis quid est
aliud, quam quaedam pro-
lixitas mortis? Quae autem
lingua dicere, vel quis in-
tellectus cāpere sūfficit, illa
supernae civitatis quanta
sint gaudia; Angelorum
choris interesse, cum bea-
tissimis spiritibus glōriae
conditoris assistere, prae-
sēntem Dei vultum cernere,
incircumscriptum lumen vi-
dere, nullo mortis metu
affici, incorruptionis perpē-
tuae mūnere laetari?

R. Coróna áurea super
capite ejus, * Expressa signo
sanctitatis, glória honoris,
et opus fortitudinis. *V.* Quo-
niam praevenisti eum in
benedictionibus dulcedinis,
posuisti in capite ejus coró-

nam de lapide pretioso. —
Expressa. Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

SED ad haec audita inardescit animus, jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna praemia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius praedicator dicit: Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Delictet ergo mentem magnitudo praemiorum, sed non deterreat certamen laborum. Unde ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrinae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Qui minas. Gloria Patri. Qui minas. Bened. Ad societatem.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Jo-

annis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Domine, praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. V. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum saeculi. — Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

Lectio ix.

SED percontari libet, quomodo parentes, et carnaliter propinquos praecipimur odisse, qui jubemur et inimicos diligere? Et certe Veritas de uxore dicit: Quod Deus conjunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus Ecclesiam. Ecce, discipulus uxorem diligendam praedicat, cum Magister dicat: Qui uxorem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud iudex nuntiat, aliud praeco clamat? An simul et odisse possumus, et diligere? Sed si vim praecepti perpendumus, utrumque agere per discretionem valemus: ut uxorem, et eos, qui nobis carnis cognatione conjuncti sunt, et quos proximos novimus, diligamus; et quos adversarios in via Dei patimur, odiendo et fugiendo nesciamus.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Qui me confessus fúerit coram homínibus, confitebor et ego eum coram Patre meo. *Psalmus.* Dóminus regnávít, cum reliquis. 20.

2. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitae, dicit Dóminus.

3. Qui mihi ministrat, me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et mínister meus.

4. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in coelis, dicit Dóminus.

5. Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit et mínister meus.

Capitulum. *Jac. i. b.*

BEATUS vir, qui suffert tentationem : quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INVICTE Martyr, únicum

Patris secúsus Fílium,
Víctis triúmphas hóstibus,
Víctor fruens coeléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílué,
Arcens mali contágium,
Vitae repéllens taedium.

Soluta sunt jam víncula

Tui sacráti córporis :

Nos solve vinclis saeculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

V. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedíctus, Añae. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam.

Pro Mart. et Pont.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnipotens Deus : et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti N. Mátyris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Mátyris tui atque Pontíficis ánnua sollemnitate laetificas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRAESTA quaesumus omnipotens Deus : ut qui beáti N. Mátyris tui natalítia cólimus, intercésione ejus in tui nóminis

amóre roborémur. Per Dó-
minum

Alia Oratio.

PRAESTA quaesu-
mus omnipotens De-
us: ut, intercedente beáto
N. Mártire tuo, et a cunctis
adversitatibus liberémur in
corpore, et a pravis cogita-
tionibus mundémur in men-
te. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añã. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir, ut su-
pra. xli.

R. br. Glória et honóre, *
Coronásti eum, Dómine.
Glória. V. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuarum. Coronásti. Glória
Patri. Glória et honóre.

V. Posuísti, Dñe, super
caput ejus. R. Coronam de
lápide pretioso.

AD SEXTAM.

Añã. Qui mihi ministrat.

Capitulum. *Eccli. xv.*

QUIBAVIT illum pane
vitae et intelléctus,
et aqua sapiéntiae salutáris
potávit illum Dñus Deus
noster.

R. br. Posuísti Dó-
mine, * Super caput ejus.
Posuísti, Dómine. V. Coró-
nam de lápide pretioso.
Super caput ejus. Glória
Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. R. Glóriam

et magnum decórem impó-
nes super eum.

AD NONAM.

Antiphona. Volo Pater.

Capitulum. *Eccli. xxxix.*

IUSTUS cor suum
trádidit ad vigilán-
dum dilúculo ad Dómi-
num, qui fecit illum, et in
conspéctu Altíssimi depre-
cábitur.

R. br. Magna est glória
ejus, * In salutári tuo. Ma-
gna. V. Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum. In salutári tuo. Glória
Patri. Magna.

V. Justus ut palma floré-
bit. R. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

AD VESPERAS.

Añã. Qui me conféssus,
ut supra eum reliquis de
Laud. xli. Ps. Dixit
Dóminus, cum reliquis de
Communi Apostolorum. i.
et loco ultinui, Psal. Cré-
didi. 141.

Capit. Beátus vir, ut su-
pra. xli.

Hymnus. Deus, tuórum,
ut supra. xxx.

V. Justus ut palma floré-
bit. R. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur

Ad Magnificat, Añã. Qui
vult veníre post me, * abne-
get semetipsum, et tollat
crucem suam, et sequátur
me.

ALIAE LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum cen-
tésimum décimum octá-
vum.Lectio iv. *Serm. xxi.*

PRINCIPES per-
secuti sunt me
gratis: et a verbis
tuis trepidavit cor
meum. Bene hoc Martyr
dicit, quod injuste persecu-
tionum tormenta sustineat:
qui nihil rapuerit, nullum
violéntus opprèsserit, nul-
lius sanguine fúderit, nullius
torum putáverit esse violán-
dum: qui nihil légibus dé-
beat, et gravióra latrónum
sustinére cogátur supplicia:
qui loquátur juste, et non
audiátur: qui loquátur plena
salútis, et impugnétur: ut
possit dicere: Cum loqué-
bar illis, impugnábant me
gratis. Gratis igitur perse-
cutionem pátitur, qui im-
pugnátur sine crimine,
impugnátur ut nóxius, cum
sit in tali confessióne laudá-
bilis: impugnátur quasi
venéficus, qui in nómine Dó-
mini gloriátur, cum pietas
virtutum ómnium funda-
méntum sit.

℞ Honéstum fecit illum
Dñus, et custodívit eum ab
inimicis, et a seductóribus
tutávit illum: *Et dedit illi

claritátem aetérnam. V.
Descendítque cum illo in
sóveam: et in vínculis non
dereliquit eum.—Et dedit.

Lectio v.

TERE frustra impu-
gnátur, qui apud im-
pios et infidos, impietátis
arcéssitur, cum fidei sit ma-
gister. Verum qui gratis im-
pugnátur, fortis debet esse
et constans. Quómodo ergo
subtèxuit: Et a verbis tuis
trepidávit cor meum? Tre-
pidáre infirmitátis est, timó-
ris atque formídinis. Sed est
étiam infirmitas ad salútem,
est étiam timor sanctórum.
Timéte Dñum omnes sancti
ejus: et, Beátus vir, qui timet
Dñum. Qua ratióne beátus?
Quia in mandátis ejus cupit
nimis.

℞. Desidérium ánimae
ejus tribuisti ei, Dñe, *Et
voluntáte labiórum ejus non
fraudásti eum. V. Quóniam
praevenísti eum in benedi-
ctiónibus dulcedinis: posu-
ísti in cápite ejus coronam
de lápide pretiósó.—Et vo-
luntáte.

Lectio vi.

PONE ergo Mátyrem
inter perícula consti-
tútum, cum inde immánitas
bestiárum ad incutiéndum
terrórem infremat, aliunde
stridor candéntium laminá-
rum, et flamma fornácis
ardéntis exaestuét, ex parte
ália pèrsonent tractus grá-

vium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspicientem omnia plena suppliciiis, deinde cogitantem mandata divina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam poenae recrudescentis aerumnam: trepidare corde, ne, dum praesentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis: perturbari animo, dum futuri iudicii romphaeam illam terribilem quadam conspectus specie contuetur. Nonne ad hanc trepidationem fiduciae viri constantis, aequalis in eundem concurrat effectum confidentia cupientis aeterna, et divina trepidantis?

R. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *V.* Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. — Et coronam. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xvi. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.
Hom. xxxii. in Evang.

CUIA Dominus, ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova praeccepta dedit mundo. Vitae etenim nostrae veteri, in vitiis enutritae contrarietatem opposuit novitatis suae. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset, concupiscere, si non posset? Sed coelestis medicus singulis quibusque vitiis obviantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicinae calida frigidis, frigida calidis curantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis praeciperet humilitatem.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. *V.* Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa.

Lectio viii.

CERTE cum se sequentibus nova mandata proponeret dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus quae possidet, non potest

meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliēna concupiscitis, per novae conversatiōis studiū et vestra largimini. Quid vero in hac lectiōe dicat, audiāmus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortāsse laboriōsum non est homīni relinquare sua: sed valde laboriōsum est relinquare semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est, abnegare quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nōmine sanguinem suum fudit: Qui minas iudicium non tēuit, nec terrēnae dignitatis glōriam quaesivit, sed ad coelēstia regna pervēnit. *V.* Justum deduxit Dñs per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei.—Qui minas. Glōria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AD se autem nobis venientibus Dōminus praecēpit, ut renuntiēmus nostris: quia quicūque ad fidei agōnem venimus, luctāmen contra malignos spiritus sūimus. Nihil autem maligni Spīritus in hoc mundo propriū possident: nudi ergo cum nudis luctāri debēmus. Nam si

vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terrēna omnia, nisi quaedam cōporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certāmen prōperat, vestimenta abiciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus. *13.*

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap. x. c.*

IN illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

*Comment. in Matth. cap. x.
post medium.*

DOMINUS diem iudicii ostēdit, quae abstrusam voluntatis nostrae consciētiā prodet: et ea quae nunc occulta existimantur, luce cognitiōis publicae dēteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantiū monet esse metuēdas: quia dies iudicii nulla haec fuisse, atque inānia revelabit. Et quod dico vobis in tēnebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, praedicāte super

teſta. Non légimus Dñum ſólitum fuiſſe nóctibus ſermocinári, et doctriñam in ténebris tradidiſſe: ſed quia omniſermo ejus carnálibus ténebrae ſunt, et verbum ejus infidélibus nox eſt.

R7. Coróna áurea ſuper caput ejus, Expréſſa ſigno ſanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis.

V. Quóniam praeveniſti eum in benedictiónibus dulcedínis, poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretioſo.—Expréſſa ſigno.

Lectio viii.

ITAQUE id quod a ſe dictum eſt, cum libertáte fidei et confessiõnis vult eſſe loquendum. Idcirco quae in ténebris dicta ſunt praedicári jussit in lúmine: ut, quae ſecreto áurium commiſſa ſunt, ſuper teſta, id eſt, excélſo loquéntium praeconio audiántur. Conſtánter enim Dei ingerénda cognitio eſt, et profúndum doctriñae evangélicae ſecrétum in lúmine praedicatiõnis apoſtolicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum ſit licéntia in cõpora, tamen in ánimam juſ nullum eſt: ſed timéntes pótius Deum, cui perdénda in gehénna et ánimae et cõporis ſit potéſtas.

R7. Hic eſt vere Martyr, qui pro Chriſti nómine ſanguinem ſuum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénae dignitátis glóriam quaesívit, ſed ad coeléstia regna pervénit. V. Juſtum dedúxit Dñus per vias rectas, et oſténdit illi regnum Dei.—Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOLITE timére eos qui occidunt corpus. Nullus igitur cõporum noſtrórum casus eſt pertimeſcéndus, neque ullus interiméndaе carnis admiténdus eſt dolor: quando pro natúrae ſuae atque originis condiçãoe reſolúta, in ſubſtántiam ſpirituális ánimae refundátur. Et quia doctriñis talibus confirmátos opórtet liberam confiténdi Dei habére conſtántiam; étiam condiçãoem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum ſe eum Patri in coelis, qui ſe hominibus in terra negáſſet: eum porro qui conféſſus coram homínibus ſe fuiſſet, a ſe in coelis confiténdum: qualésque nos nóminis ſui teſtes hominibus fuiſſémus, tali nos apud Deum Patrem testimoniõio ejus úſuros.

Te Deum laudámus. 19.

Commune Martyrum temp. Paschali. xlvii.

COMMUNE
MARTYRUM
Tempore Paschali.
AD VESPERAS.

Añs. Sancti tui, Domine,
cum reliquis de Laudibus.
Psalm. Dixit Dominus,
cum reliquis ut in Communi
Apostolorum. 1.

Capitulum. Sap. v.

STABUNT justi in
magna constán-
tia advérsus eos,
qui se angustia-
vérent, et qui abstulérunt
labóres eórum.

Hymnus pro uno Martyre.

DEUS, tuórum mili-
tum
Sors, et coróna, praemium,
Laudes canéntes Mátyris
Absólve nexu críminis.

Iíc nempe mundi gáu-
dia,

Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad coeléstia.

Íoenas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter ;
Fundénsque pro te sángu-
nem,

Ætérna dona póssidet.

(b hoc precátu súplici
Te póscimus píssime ;
In hoc triúmpho Mátyris
Dímítte noxam sérvulis.

Íleo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus
dicitur Hymnus.

REX glorióse Máty-
rum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térren
Perdúcis ad coeléstia :
Aurem benígnam próti-
nus

Ínténde nostris vócbus :
Trophaea sacra pángimus :
Ígnósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mátyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiae.

Íleo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. Sancti et justi in Dó-
míno gaudéte, allelúia. R.
Vos elégit Deus in haeredi-
tátem sibi, allelúia.

Ad Magníf. Añs. Lux
perpétua * lucébit sanctis
tuis, Domine, et aetérnitas
témporum, allelúia.

Oratio, si non adsit pró-
pria, sumitur de Communi
unius vel plurimorum Mart.
extra témpus Paschale.

AD MATUTINUM,

Invitatorium. Exúltent
in Dómino Sancti, * Alle-
lúia.

Psalmus. Veníte, exulté-
mus. 2.

Hymnus pro uno Marty-
re Deus tuórum militum,
ut supra.

xlvi. *Commune Martyrum temp. Paschali.*

Pro pluribus Martyribus
Hymnus.

CHRISTO profusum
sanguinem,
Et Martyrum victorias,
Dignamque coelo lauream
Laetis sequamur vocibus.

Terróre victo saeculi,
Poenisque spretis corporis,
Mortis sacrae compendio
Vitam beatam possident.

Traduntur igni Martyres,
Et bestiarum dentibus:
Armata saevit ungulis
Tortoris insani manus.

Nudata pendent viscera:
Sanguis sacratus funditur:
Sed permanent immobiles
Vitae perennis gratia.

Te nunc Redemptor
quaesumus,
Ut Martyrum consortio
Jungas precantes servulos,
In sempiterna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Añ. Stabunt justi * in
magna constantia adversus
eos, qui se angustiaverunt,
alleluia.

Sub una tantum Añ
dicuntur Psalmi cujuslibet
Nocturni.

Psalmi pro uno et pluri-
bus Martyribus: Beatus vir.
Quare fremuerunt. Dñe,
quid multiplicati sunt. xxxi.

V. Sancti et justi in Dó-
mino gaudete, alleluia. R.
Vos elegit Deus in haeredi-
tatem sibi, alleluia.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi, Dñe.
V. Jube, domne, benedi-
cere.

Benedictio. Benedictione
perpetua.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura, quae occurrit
tempore Paschali in Officio
de Tempore: vel quando
non adsunt, de Communi
unius vel plurimorum Mar-
tyrum extra tempus Pasch.

R. i. Beatus vir qui mé-
tuit Dóminum, alleluia: * In
mandatis ejus cupit nimis,
alleluia, alleluia, alleluia.
V. Glória et divitiae in domo
ejus, et justitia ejus manet
in saeculum saeculi. — In
mandatis.

R. ii. Tristitia vestra, al-
leluia, * Convertetur in gáu-
dium, alleluia, alleluia. V.
Mundus autem gaudébit;
vos vero contristabimini:
sed tristitia vestra. — Con-
vertetur.

R. iii. Pretiosa in con-
spéctu Dñi, alleluia, * Mors
sanctorum ejus, alleluia.
V. Custodit Dñus omnia
ossa eorum: unum ex his
non conteretur. — Mors.
Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Antiph. Ecce * quomodo
computati sunt inter filios
Dei, et inter sanctos sors
illorum est, alleluia.

Pro uno Mart. Psalmi:
Cum invocare. Verba mea.
Dómine Dñus noster. xxxiv

Pro pluribus Martyribus.
Psalmi: Dómine, quis habitabit. Consérva me. Dómini est terra; ut in Communi plurim. Martyrum infra.

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, allelúia.
R. Et aetérnitas téporum, allelúia.

Sermo sancti Anibrósii
Episcopi.

Lectio iv. Serm. xxii.

IGNUM et congruum est, fratres, ut post laetitiam Paschae, quam in Ecclesiá celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis martyribus conferámus: et iis annuntiémus Dominicae resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Dominicae passiónis. Qui enim sócii sunt contumeliae, debent et participes esse laetitiae. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis: si tolerávimus, inquit, et conregnávimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, Et aetérnitas téporum, allelúia, allelúia. V. Laetitia sempiterna erit super cápita eórum, gáudium et exultationem obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

ANNUNTIEMUS, inquam, sanctis Martyribus Dominicae Paschae grátiam: ut dum sepultúrae illius praedicámus reseráta cláustra, et horum sepúlchra reseréntur: dum corpus illius mórtuum dicimus tepéntibus venis súbito viguisse, horum quoque membra jam frigida immortalitátis calore foveántur. Eadem enim rátio Mátyres súscitat, quae et Dóminum súscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitae. Scriptum est enim: in Psalmo: Notas mihi fecisti vias vitae. Hoc útique in resurrectione ex persóna dicitur Salvatóris: ut qui, dum post mortem ab inferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitae, quae ante habebátur ignóta.

R. In servis suis, allelúia, Consolábitur Deus, allelúia. V. Judicábit Dñus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vi.

IGNOTA enim erat ante Christi advéntum via vitae, quae nullus adhuc resurgéntis fúerat temeráta véstigio. At ubi Dñus resurrexit, nota facta, solo attrita est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora

1. *Commune Martyrum temp. Paschali.*

sanctorum surrexerunt cum eo, et introierunt in sanctam civitatem. Unde cum Dominus in resurrectione sua dixerit: Notas mihi fecisti vias vitae: possumus et nos jam dicere Domino: Notas fecisti nobis vias vitae. Ipse enim nobis notas fecit vias vitae, qui nobis semitam manifestavit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitae, cum me docuit fidem, misericordiam, justitiam, castitatem. His enim pervenitur itineribus ad salutem.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solennitatis et laetitiae, alleluia. *V.* Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te.—In die solennitatis. Gloria Patri. In die solennitatis.

In tertio Nocturno.

Añs. Lux perpetua * lucebit sanctis tuis, Domine, et aeternitas temporum, alleluia.

Pro uno Martyre, Psalmi:
In Domino confido. Domine, quis habitabit. Domine, in virtute tua. xxxvii.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi: Exultate justi. Benedicam Dominum, Deus noster refugium; ut in Communi plurimorum Martyrum infra. lxiii.

V. Laetitia sempiterna super capita eorum, alleluia.

R. Gaudium et exultationem obtinebunt, alleluia.

Pater noster.

LECTIO sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO vii. Cap. xv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. lxxx. in Joannem.

ISTE locus Evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiae, nosque membra ejus, mediator Dei et hominum homo Christus Jesus. Unius quippe naturae sunt vitis et palmites. Propter quod cum esset Deus, cujus naturae non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possemus.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. *V.* Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos.—Qui manet in me.

Lectio viii.

QUID ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angularis, et caetera huiusmodi, quae magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istae similitudines, non proprietates. Sed cum dicit: Ego sum vitis vera, ab illa se utique discernit, cui dicitur. Quomodo conversa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quae expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas?

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, allelúia: splendorem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, saphyro pulchriores.—Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

EGO sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait: Pater major me est. Secundum autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus;

et ipse agricola est: nec talis, quales sunt, qui extrinsecus operando exhibent ministerium; sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat, est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudamus. 17.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Sancti tui, Domine, florébunt sicut lilium, allelúia: et sicut odor balsami erunt ante te, allelúia. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. In coelstibus regnis sanctorum habitatio est, allelúia: et in aeternum requies eorum, allelúia.

3. In velamento clamabant Sancti tui, Domine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spiritus * et animae justorum, hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgebunt justi * sicut sol in conspectu Dei, allelúia.

Capitulum. Sap. v.

STABUNT justi in magna constantia adversus eos, qui se angustaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Pro uno Martyre,
Hymnus.

INVICTE Martyr, unicum

Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens coelestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitae repellens taedium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinculis saeculi,
Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.
Hymnus.

REX gloriose Martyrum,

Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad coelestia :

Aurem benignam protinus

Intende nostris vocibus :
Trophaea sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres,

Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiae.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

V. Pretiosa in conspectu
Domini, alleluia. R. Mors
sanctorum ejus, alleluia.

Ad Bened. Añ. Filiae
Jerusalem, * venite et videte
Martyres cum coronis, qui-
bus coronavit eos Dominus
in die solemnitatis et laeti-
tiae, alleluia, alleluia.

AD TERTIAM.

Añ. In coelestibus re-
gnis.

Capitulum Stabunt justi,
ut supra. li.

R. br. Sancti et justi in
Domino gaudete, * Alleluia,
alleluia. Sancti et justi. V.
Vos elegit Deus in haeredi-
tate sibi. Alleluia, alleluia.
Gloria Patri. Sancti et justi.

V. Lux perpetua lucebit
sanctis tuis, Domine, alle-
luia. R. Et aeternitas tem-
porum, alleluia.

AD SEXTAM.

Añ. In velamento.

Capitulum. Sap. v.

ECCE quomodo con-
putati sunt inter fi-
lios Dei, et inter sanctos
sors illorum est.

R. br. Lux perpetua lu-
cebit sanctis tuis, Dñe, * Al-
leluia, alleluia. Lux perpé-
tua. V. Et aeternitas tem-
porum. Alleluia, alleluia.
Gloria. Lux perpetua.

V. Laetitia sempiterna
super capita eorum, alleluia.
R. Gaudium et exultatio-
nem obtinebunt, alleluia.

AD NONAM.

Añā. Fulgébunt justi.

Capitulum. *Rom. viii c.*

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum omnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

R. br. Laetitia sempiterna super cápita eórum, Allelúia, allelúia. Laetitia.

V. Gáudium et exultatióne obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Laetitia.

V. Pretiósā in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Añā. Sancti tui, Dñe, cum reliquis ut supra in Laudibus. *Ps.* Dixit Dñs, cum reliquis in Comun. Apostolorum. *i*; et loco ultimi, *Psalm.* Crédidi. *xvi.*

Capit. Stabunt justi. *li.* Hymnus pro uno Martyre Deus tuórum. *xxx.*

Pro pluribus Martyribus.

Rex glorióse. *lii.*

V. Pretiósā in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Añā. Sancti et justi * in Dño gaudete, allelúia : vos elégit Deus in haereditátem sibi, allelúia.

ALIAE LECTIONES

Pro Martyribus tempore Paschali.

In secundo Nocturno.

De Epístola S. Cypriáni Episcopi et Mátyris ad Mátyres et Confessóres.

Libro 2. Epístola. vi.

Lectio iv.

UIBUS ego vos láudibus praedicem, fortissimi Mátyres ? robur pectoris vestri, et perseverántiam fidei, quo precónio vocis exórnem ? Tolerástis usque ad consummationem glóriæ duríssimam quaestionem : nec cessístis suppliciis, sed vobis pótius supplicia cessérunt. Finem doloribus, quem tormenta non dabant, coronæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejiceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mitteret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia. *V.* Laetitia sempiterna erit super cápita eórum, gáudium et exultatióne obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

UIDIT admírans praeséntium multitúdo coeléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, praelium Christi : stetisse servos ejus voce libera, mente incorrupta, virtúte

divina, telis quidem saeculáribus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Stetérent torti torquéntibus fortióres : et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit saeviens diu plaga repetita, quamvis rupta compáge viscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis extingueret, qui flammás et ignes gehénnae glorióso cruóre sopret.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. V. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.—Consolábitur.

Lectio vi.

O QUALE illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mflitis ejus accéptum ! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquente ad nos páriter et monénte : Pretiósá est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósá mors haec est, quae emit immortalitátem pretio sui ságuinis ; quae accépit coronam de consummatione virtútis. Quam laetus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis

et pugnávit et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit : certámini suo ádfuit, praeliátóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

R. Filiae Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus,* In die sollemnitatís et laetitiae, allelúia. V. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.—In die. Glória Patri. In die.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii.

Cap. xv.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis, vos pálmities : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tractatu lxxxii. in Joánnem sub médium.

E quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre : cum dixisset : Hic fert fructum multum ; non ait : Quia sine me parum potéstis fácere, sed :

Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest : quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agricola, ut plus áfferat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset ; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

Rz. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ¶ Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.— Qui manet.

Lectio viii.

UERUM quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit liberi arbitrii : Si quis in me, inquit, non mánserit ; mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna itaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriosióra si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcísá nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabri-

libus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmity congruit, aut vitis, aut ignis : si in vite non est, in igne erit : ut ergo in igne non sit, in vite sit.

Rz. Cándidi facti sunt Nazaraci ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ¶ Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíropulchrióres.—Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

SI manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod convénit Christo ? Quid velle possunt manéndo in Salvátore, nisi quod non est aliénium a salúte ? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo : et aliud vólumus quia sumus adhuc in hoc saeculo. De mansiósne namque hujus saeculi nobis aliquándó subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedire nescimus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudámus, 19.

Commune
PLURIMORUM MARTYRUM
EXTRA TEMPUS PASCHALE.

AD VESPERAS.

Añã. Omnes sancti, cum reliquis de Laud. lxvii. Ps. Dixit Dñs, cum reliquis ut in Communi Apostolorũ. i.

Capitulum. Sap. iii.

XUSTORUM animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTORUM meritis inclita gaudia
Pangamus socii, gestaque fortia :

Gliscens fert animus promere canticibus

Victorum genus optimum.

Hi sunt quos fatue mundus abhorrui :

Hunc fructu vacuum, floribus aridum,

Contempsere tui nominis asseclae,

Jesu, Rex bone Coelitem.

Hi pro te furias atque minas truces

Calcavimus hominum, saevaeque verbera :

His cessit lacerans fortiter ungula

Nec carpsit penetrabilia.

Caeduntur gladiis more bidantium ;

Non murmur resonat, non querimonia :

Sed corde impavido mens bene conscia

Conservat patientiam.

Quae vox, quae poterit lingua retexere,

Quae tu Martyribus munera praeparas ?

Rubri nam fluido sanguine fulgidis

Cingunt tempora laureis.

Te, summa o Deitas, unaque poscimus,

Ut culpas abigas, noxia subtrahas,

Des pacem famulis, ut tibi gloriam

Annorum in seriem canant. Amen.

V. Laetamini in Dño, et exultate just. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnif. Añã. Istorum est enim regnum coelorum, qui contempservunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus, Oratio.

BEATORUM Martyrum, pariterque Pontificum N. et N. nos, quae-

sumus Dómine, festa tue-
antur : et eórum commén-
det oratio veneránda. Per
Dóminum nostrum.

Si non fuerint Pontifices,
Oratio

DEUS, qui nos concé-
dis sanctórum Már-
tyrum tuórum N. et N.
natalítia cólere : da nobis
in aetérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére.
Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua
sanctórum Márty-
rum tuórum N. et N. so-
lemnitate laetificas : concé-
de propítius ; ut quorum
gaudémus méritis, accen-
dámur exémpis. Per Dó-
minum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Márty-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

CHRISTO profúsum
sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque coelo láuream
Laetis sequámur vóci-
bus.

Terróre victo saeculi,
Poénisque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta saevit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent viscera :

Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitae perénis grátia.

Te nunc, Redémptor,
quaesumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna saecula.
Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Secus decúrsus
aquárum * plantávit ví-
neam justórum, et in lege
Dñi fuit volúntas eórum.

Psalmus i.

BEATUS vir, qui
non ábiit in con-
silio impiórum,
et in via peccató-
rum non stetit, * et in cá-
thedra pestiléntiae non se-
dit :

Sed in lege Dñi volúntas
ejus, * et in lege ejus medi-
tábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in tém-
pore suo :

Et fólium ejus non dé-
fuet : * et ómnia quaecúm-
que faciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resúrgent impii
in iudicio : * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum peribit.

lviii. *Commune plurimorum Martyrum.*

Añs. Secus decursus
aquarum plantavit vineam
justorum, et in lege Dñi
fuit voluntas eorum.

Añs. Tamquam aurum*
in fornace probavit electos
Dñs : et quasi holocausta
accepit eos in aeternum.

Psalmus ii.

O UARE fremuerunt
Gentes, * et populi
meditati sunt inania ?

Astitērunt reges terrae, et
principes convenērunt in
unum, * adversus Dñum
et adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vñcula eo-
rum : * et projiciāmus a
nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irri-
debit eos : * et Dñus
subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in
ira sua, * et in furore suo
conturbabit eos.

Ego autem constitutus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
praedicans praecēptū ejus.

Dñus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hō-
die genui te.

Postula a me, et dabo ti-
bi Gentes haereditatem
tuam, * et possessionem
tuam terminos terrae.

Reges eos in virga fēr-
rea, * et tamquam vas figu-
li confringes eos.

Et nunc reges intelligi-
te : * erudimini qui judicā-
tis terram.

Servite Dño in timore : *
et exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinā
nequādo irascatur Dñus, *
et pereātis de via justa.

Cum exarserit in brevi
ira ejus, * beāti omnes, qui
confidunt in eo.

Añs. Tamquam aurum
in fornace probavit electos
Dñs : et quasi holocausta
accepit eos in aeternum.

Añs. Si coram homini-
bus* tormenta passi sunt,
spes electorum est immor-
talis in aeternum.

Psalmus iii.

D OMINE, quid multi-
plicati sunt qui tri-
bulant me ? * multi insur-
gunt adversum me.

Multi dicunt animae
meae : * Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem, Dñe, suscep-
tor meus es, * glória mea,
et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dñum cla-
mavi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, et sopora-
tus sum : * et exurrexi, quia
Dñus suscepit me.

Non timebo millia pó-
puli circumdantis me : * ex-
urge, Dñe, salvum me
fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti
omnes adversantes mihi si-
ne causa : * dentes pecca-
torum contrivisti.

Dñi est salus : * et

super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in aetérnum.

V. Laetámini in Dño, et exultáte justi. *R.* Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster. *Absolutio.* Exáudi, Dómine. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Benedictione perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. Cap. viii. c.

RATRES, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixeritis, moriémini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivétis. Quicúmque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt Filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis spiritum adoptionis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et haerédes; haerédes quidem Dei, cohaerédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglo- rificémur. Existimo enim quod non sunt condignae passiones hujus témporis

ad futúram glóriam, quae revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúrae, revelatióne filiórum Dei expectat.

R. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum; et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt. *V.* Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. —Quóniam. *Benedictio.* Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

SCIMUS autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos praescivit, et praedestinávit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis fratribus. Quos autem praedestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad haec? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus electos Dei? Deus qui justificat, quis est qui

condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua : Et ideo corónas triumpháles meruerunt. V. Unus spíritus, et una fides erat in eis.—Et ideo. *Benedictio.* Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUIS ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an nuditás, an periculum, an persecutio, an gládus? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : aestimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra álía póterit nos separáre a charitáte Dei, quae est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia : Et meruerunt ha-

bere corónas perpétuas. V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatióne, et laverunt stolas suas in sáanguine Agni.—Et meruerunt. Glória. Et meruerunt.

In secundo Nocturno.

Añs. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus xiv.

QUOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accepit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accepit :

Qui facit haec, * non móvêbitur in aetérnum.

Añs. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Añs. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus xv.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dño : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt inírmítates eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars haereditátis meae, et cálicis mei : * tu es, qui restitues haereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in praecláris : * étenim haereditas mea praeclára est mihi.

Benedicam Dñum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dñum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi ne commóvear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias

vitae, adimplébis me laetitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añs. Sanctis qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Añs. Sancti qui sperant in Dño, * habébunt fortitudinem, assúment pennas ut áquilae, volábunt, et non deficient.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dño : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generatio quaeréntium eum, * quaeréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introibit Rex glóriae.

Quis est iste Rex glóriae? * Dñus fortis et potens, Dóminus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ana. Sancti qui sperant in Dómino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilae, volabunt, et non deficient.

V. Exultent justi in conspectu Dei. *R.* Et delectentur in laetitia.

Absolutio. Pater noster. *V.* Ipsius pietas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episc.

Serm. xlvii. de Sanctis.

Lectio iv.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solémnia celebramus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Mátyres imitando, accipere mereámur aeterna. Ab ipsis enim sanctorum Mátyrum in veritate festivitátum gaudia celebrántur, qui ipsorum Mátyrum exémplesequúntur. Solemnitátes enim Mátyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitari non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesí in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. *V.* Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquae, et torréntes inundavérunt.—Terra apparuit. *Benedictio.* Christus perpétuae.

Lectio v.

SED nos vólumus gaudere cum Sanctis: et tribulatióem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mátyres, in quantum potúerit, imitari nolúerit, ad eórum beatitudinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus praedicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dñs in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis odio hábuit. Recúsat esse in corpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

R. Vérbera carníficum non timuérent Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut haerédes fierent in domo Dómini. *V.* Tradidérunt corpóra sua propter Deum ad supplícia.—Ut haerédes. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

SED dicet aliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mátyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum Mátyres, sed étiam ipsum Dñum cum ipsíus adjutório, sívolumus, póssumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dñum géneri humano clamántem: Discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exéplum, ut sequámur vestigia ejus.

¶ Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dñus, et quasi holocáusti hóstiam accepit illos: et in témpore erit respectus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ¶ Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi. — Quóniam. Glória. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dñum est merces eórum.

Psalms xxxii.

SULTATE justi in Dño: * rectos decet collaudatio. Confitémini Dómino in cíthara: * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dñi, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judicium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dñi coeli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dñus díssipat consilia géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consilia príncipum.

Consílium autem Dñi in aetérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dñus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in haereditátem sibi.

De coelo respéxit Dñus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

lxiv. Commune plurimorum Martyrum.

Non salváturrex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitudine virtútis suae.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtútis suae non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dñum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo laetábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Añs. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dñum est merces eórum.

Añs. Tradidérunt * corpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti póssident palmam.

Psalmus xxxiii.

BENEDICAM Dñum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dño laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dñum, et exaudivit me : * et ex ómni-

bus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dñus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dñi in circúitu timéntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguerunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dñum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audíte me : * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dñs iis, qui tribulato sunt corde : * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes iustorum : * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum : * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima : * et qui oderunt iustum delinquent.

Rédimet Dñs ánimas servorum suorum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Añs. Tradiderunt corpora sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronati possident palmam.

Añs. Ecce merces Sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mortui sunt pro Christo, et vivent in aeternum.

Psalmus xlv.

DEUS noster refugium, et virtus : * adiutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, nota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Dñi, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añs. Ecce merces Sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mortui sunt pro Christo, et vivent in aeternum.

V. Justi autem in perpetuum vivent. *R.* Et apud Dñm est merces eorum.

Pater noster. *Absol.* A vinculis. *V.* Jube, domne. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xxi. c.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis praelia, et seditiones, nolite terreri :

lxvi. *Commune plurimorum Martyrum.*

opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homílla Sancti Gregórii Papae.

Hom. xxxv. in Evang.

DOMINUS ac Redemptor, noster perituri mundi praecurrentia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint praescíta. Minus enim jácula fériunt quae praevídentur: et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra haec per praesciéntiae clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis praelia, et seditiões, nolite terréri: opórtet enim primum haec fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quae nos áliud intérius, áliud extérius, passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos índicet intérius extériusque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pépeti.

R⁷. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. V. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum!—Quia unus. Bene-

dictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

SED his malis praeveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terraemótus magni erunt per loca, et pestiléntiae, et fames, terrorésque de coelo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus praevenítur: et, per crebra mala, quae praeveniunt, indicántur mala perpétua, quae subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis: quia multa debent mala praecúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R⁷. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: Mercédem labóris ego reddam vobis. V. Venite benedícti Patris mei, percípite regnum.—Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris. Benedíctio. Ad societátem.

Sequens Responsorium dicitur post viii. vel ii. Lectiōem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

R⁷. Haec est vera fraternitas, quae nunquam pótuit violári certámīne: qui effúso ságuine secúti sunt Dóminum: Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad re-

gna coeléstia. *V.* Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes aulam. Gló-
ria Patri. Contemnéntes aulam.

Lectio ix.

SED cum tot signa per-
turbatiónis dicta sint,
opórtet ut eórum consi-
deratiónem breviter per sín-
gula perstringámus : quia
necesse est, ut ália e coelo,
ália e terra, ália ab elemén-
tis, ália ab homínibus patia-
mur. Ait enim: Surget gens
contra gentem, ecce pertur-
batío homínium : erunt ter-
raemótus magni per loca,
ecce respéctus irae désuper:
erunt pestiléntiae, ecce inae-
quálitas córporum : erit fa-
mes, ecce sterilitas terrae:
terrorésque de coelo et tem-
pestátes, ecce inaequálitas
áeris. Quia ergo ómnia
consummánda sunt, ante
consummatiónem ómnia
perturbántur : et qui in cun-
ctis deliquimus, in cunctis
ferimur : ut impleátur quod
díctur: Et pugnábit pro eo
orbis terrárum contra insen-
sátos.

Te Deum laudámus. 19

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Omnes Sancti quanta
passi sunt torménta, ut secú-
ri pervenirent ad palmam
martyrii! *Ps.* Dñus regná-
vit, cum reliquis. 20.

2. Cum palma ad regna
pervenérunt Sancti, coronás
decóris meruérunt de manu
Dei.

3. Córpore Sanctórum
in pace sepúlta sunt : et
vivent nómina eórum in
aetérnum.

4. Mártires Dómini,
Dñum benedicite in aetér-
num.

5. Mártirum chorus,
laudáte Dóminum de coe-
lis, allelúia.

Capitulum. Sap. iii.

IUSTORUM ánimae
in manu Dei sunt, et
non tanget illos tormén-
tum mortis. Visi sunt ócu-
lis insipientium mori : illi
autem sunt in pace.

Hymnus.

REX glorióse Máty-
rum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad coeléstia;
Aurem bénígnam próti-
nus

Inténde nostris vóci-
bus : Trophaea sacra pángimus:
Ignósce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mátyres,
Parcisque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiae.

Pro Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne saecu-
lum. Amen.

V. Exultábunt sancti in

lxviii. *Commune plurimorum Martyrum.*

glória. *R.* Laetabúntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Añs. Vestri capilli cápitis * omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

*Pro plur. Martyribus Pontificibus,
Oratio.*

BEATORUM Mátyrum, paritérque Pontificum *N.* et *N.* nos, quaesumus Dómine, festa tueántur: et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

*Si non fuerint Pontifices:
Oratio.*

DEUS, qui nos concédís sanctórum Mátyrum tuórum *N.* et *N.* natalítia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mátyrum tuórum *N.* et *N.* solemnítate laetíficas: concéde propstius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añs. Cum palma.

Capit. Justórum,

R. br Laetámini in Dómino, * Et exultáte, justí. Laetámini. *V.* Et gloriá-

mini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Laetámini.

V. Exúltent justí in conspéctu Dei. *R.* Et delectén-
tur in laetítia.

AD SEXTAM.

Añs. Córpora sanctórum.
Capitulum. Sap. x. d.

REDDIDIT Deus mercedem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br Exúltent justí * In conspéctu Dei. Exúltent. *V.* Et delectén-
tur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent.

V. Justí autem in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dñum est merces eórum.

AD NONAM.

Añs. Martyrum chorus.
Capitulum. Sap. iii.

FULGEBUNT justí, et tamquam scintillae in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

R. br Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. *V.* Et apud Dñum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

V. Exultábunt sancti in glória. *R.* Laetabúntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS.

Añae. i. Isti sunt Sancti,* qui pro testamento Dei sua corpora tradiderunt, et in sanguine Agni laverunt stolas suas. *Psalm.* Dixit Dominus. i.

2. Sancti per fidem* vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repositiones. *Psalm.* Confitebor. ii.

3. Sanctorum* velut aquilae iuventus renovabitur; floreant sicut lili in civitate Domini. *Psalm.* Beatus vir. ii.

4. Absterget Deus* omnem lacrymam ab oculis Sanctorum, et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quoniam priora transierunt. *Psalm.* Laudate. iii.

5. In coelestibus regnis* Sanctorum habitatio est, et in aeternum requies eorum. *Psalm.* Credidi. xvi.

Capitulum, et Hymnus ut in primis Vesperis. lvi.

V. Exultabunt sancti in gloria. *R.* Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Magni. Añae. Gaudent in coelis* animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

II. ALIAE LECT.

PRO PLUR. MARTYRIBUS.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. primo de Mart. t. 3.

LECTIO iv.

MO est qui nesciat, Martyrum glorias ad hoc divino consilio a

Dei populis frequentari, ut et illis debitus honor dicatur et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstrantur: ut, dum haec ita celebrari perspicimus, cognoscamus quanta eos gloria maneat in coelis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam, ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide: ut, Christo praestante, dimicare, et vincere hostem possimus: ut, parta victoria, cum iisdem Sanctis in regnis coelestibus triumphemus.

R. Sancti tui. lxii.

LECTIO v.

QUIS est enim, qui eorum volens merito copulari, nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis, eorum gloriam paribus vitae lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneris

tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum praebeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium praebeat, aut sine martyrio cum sanctis praemia divina retrahat.

R. Verbera. lxii.

LECTIO VI.

UT enim infirmatur peccator adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicantur adversus peccatum sancti: sic et laborando fortiores et moriendo victores effecti sunt. Nullus athletes sine certamine fortior dici, nullus sine victoria poterit coronari. Nemo miles sine praelio hostem subjicit: nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes, Christiane, competentia arma, quibus hostem expugnes: habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

R. Tamquam. lxiii.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. vi. c.*

IN illo tempore: Descendens Jesus de monte, stetit in loco campestri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judaea, et Jerusalem, et maritima, et Tyri, et Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucae cap. vi.

DIVERTE omnia diligenter, quomodo et cum Apóstolis ascendat, et descendat ad turbas. Quomodo enim turba nisi in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non ascendit ad sublimia. Denique ubi descendit, invenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthaeus docet, in inferioribus debiles esse sanatos. Prius enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam caecitatis avertit. Ad vulnera nostra descendit: ut usu quodam et copia suae naturae, participes nos faciat esse regni coelestis.

R. Propter. lxvi.

LECTIO VIII.

BEATI pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatitudines sanctus Lucas Dominicas posuit, octo vero sanctus Matthaeus: sed in illis octo istae quatuor sunt, et in quatuor istis illae octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplexus

est cardinales : ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi : et mandatum accipis octo illis partem dare fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostrae octava perfectio est, ita octava summa virtutum est.

R. Sancti mei. lxvi.

Lectio ix.

SED prius quae sunt ampliorea videamus. Beati, inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista posuit. Ordine enim prima est, et parens quaedam generatioque virtutum: quia qui contempserit saecularia, ipse meretur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni coelestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xii.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attendite a fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, C. lii.

E hoc fermento Apostolus praecipit: Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae et nequitiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinae, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersione suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne aemulemini simulatores: quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum revelatur hypocrisis.

R. Propter. lxvi.

Lectio viii.

UERUM quod sequitur: Quoniam quae in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in praesenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quae inter tenebras quondam pressuratum, carcerumque umbras, vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata

lxxii. *Commune plurimorum Martyrum.*

per orbem Ecclesiâ, lectis eorum actibus, publice praedicantur. Ne terreamini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus, non habent amplius quid contra illos agant, ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequaquam omnipotentiae Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

R. Sancti mei. lxi.

Lectio ix.

DUO autem sunt genera persecutorum : unum palam saevientium, alterum fecte fraudulentique blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituere volens Salvator, et supra ab hypocrisi Pharisaeorum attendere, et hic a carnificum caede praecipit

non timere : quia videlicet post mortem ne horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeris veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quae quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terri ab his qui occidunt corpus : quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 19.

In Communi Confessorum, Virginum et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiae tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus : sed in fine ad Invitatorium, Antiph. Versus et Responsoria tam brevia quam alia, additur Alleluia, et tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiph. illius Nocturni.

V. Amávit eum Dñs, et ornávit eum. R. Stolan glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Antiphona. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus : ut beáti N. Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quaesumus Dñe, preces nostras, quas in beáti N. Confessoris tui atque Pontificis sollemnitate deferimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctóribus, in utrisque Vesp. ad Magnif., Añs. O Doctór óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis fílium Dei.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum N. místrum tribuísti : praesta quaesumus ; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessorum Dñum, Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Iste Confessor.

In primo Nocturno.

Añs. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus i.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ. .

Ideo non resúrgent impii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Añs. Beátus vir, qui in

lege Dómini meditátur: volúntas ejus pórmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Aññ. Beátus * iste sanctus, qui confisus est in Dómino, praedicávit praeceptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus ii.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dñum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vñcula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis iridebit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptu ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes haereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelli-

gite : * erudímini qui judicátis terram.

Servite Dño in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínā, nequándo irascátur Dñus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Aññ. Beátus istes sanctus, qui confisus est in Dómino, praedicávit praeceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona. Tu es glória mea, * tu es suscēptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dñe, suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti

omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añs. Tu es glória mea, tu es suscepator meus, Dñe : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap. iii.*

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudicum, hospitálem, doctórem, non-violéntum, non percussórem, sed modéstum ; non litigiósum, non cúpidum, sed suae dómui bene praepósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suae praeesse nescit, quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum : ne in su-

pérbiam elátus, in iudiciu incídat diabóli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in opprobrium incídat, et in láqueum diabóli.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.—Intra. Benedictio. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. *Cap. i. b.*

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbium, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucrí cúpidum ; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres ; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redarguí : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucrí grátia.

℞. Ecce sacérdos ma-

gnus, qui in diébus suis placuit Deo : * Ideo jurejurando fecit illum Dóminus crēscere in plebem suam. **V.** Benediccionem ómnium gēntium dedit illi, et testamētum suum confirmāvit supercaputejus. — Ideo. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. ii.

TU autem lóquere quae decent sanam doctrinam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudētes, sani in fide, in dilecciónē, in paciētia : Anus similiter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviētes, bene docētes : ut prudētiā dóceant adolescēntulas, ut viros suos ament, filios suos dīligant, prudētes, castas, sóbrias, domus curam habēntes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemētur verbum Dei. Júvenes similiter hortāre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum praebe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órđinem Melchisedech. **V.** Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris

meis. — Tu es sacérdos. Glória Patri. Tu es sacérdos.

In secundo Nocturno.

Añā. Invocāntem * exaudivit Dñs sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus iv.

UM invocárem exaudivit me Deus justitiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitatem, et quaeritis mendáciū ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolite peccáre : * quae dícitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dño. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ixxviii. Commune Confessoris Pontificis.

Añā. Invocāntem exaudivit Dóminus sanctum suum, Dñs exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Añā. Laeténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixisti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Psalmus v.

UERBA mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intèllige clamórem meum.

Intènde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiae tuae.

Introsbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore

eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et glóriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Añā. Laeténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixisti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Añā. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus viii.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos,* ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quac tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus,* oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant semitas maris.

Dómine Dñus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Añs. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. *R.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Episcopi. *Hom. lix. de S. Euseb. ii.*

Lectio iv.

D sancti ac beatissimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse, áliquíd decerpisse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória Patris est filius sapiens : quantae hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lactátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos genuit.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. —Manus. *Benedictio.* Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUIDQUID igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, ómnium rivulórum puritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigore, quia abstinentiae gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat praeditus lenitátis, ómnium civium in Deum

provocávit afféctum : quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discíplis reliquit sui sacerdotií successóres.

R̃. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Ṽ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.—Manus. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

BE NE et cógrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísium tránsitus exultáblem reddit, praeséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória aetérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriae laudem dare, quam vitae ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando neclaudántem adulatio movet, nec laudátum tentat elátio.

R̃. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : *

Ipse intercédát pro peccáti omnium populórum. Ṽ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Añá. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

OMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum gloriícat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non móvêbitur in aetérnum.

Añá. Dñe, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam,

requiescet in monte sancto tuo.

Añs. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei, Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtute tua laetabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum

ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quae non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añs. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añs. Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia haec est generatio quaerentium Dominum.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in praelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aññ. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia haec est generátio quaeréntium Dñum.

¶ Tū es sacerdos in aetérnum. R. Secúndum órđinem Melchisedech.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ¶ Jube, domne. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocá-

vit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papae.

Homil. ix. in Evang.

LECTIO sancti Evangélii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus caeteris in hoc mundo accepísse áliquíd cernimur, ab Aucťore mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo próptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucró remunérat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ¶ Induit eum Dñus lorícam fidei, et ornávit eum.—Et ad portas. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUIS itaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redémptor

noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in coelum? Carnis enim locus proprius terra est: quae quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in coelo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens, servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritalia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus, videlicet: visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unus autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.—Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

SED is, qui quinque talenta acceperat, alia quinque lucratus est:

quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernae patriae docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quae acceperunt, duplum talentum portant: dumque se a carnis petulantia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis praedicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus. Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

3. Ideo iurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

4. Sacerdotes Dei, * benedicite Dominum: servi Domini, hymnum dicite Deo, alleluia.

5. Serve bone* et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. *Eccli. xlv. c.*

ECCLE sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

JESU, Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Hujus celebrat annua
Devota plebs solennia.

Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Aeternitatis praemio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia,
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit, Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclyto,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R.
Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Añ. Euge, serve bone* et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus: ut beati N. Confessoris tui atque Pontificis, veneranda sollemnitas et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

Alla Oratio.

EXAUDI, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis, sollemnitate deferimus: et, qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolvet peccatis. Per Dñm.

AD TERTIAM.

Añ. Non est inventus.

Capit. Ecce sacerdos, ut supra.

R. br. Amavit eum Dominus.* Et ornavit eum. Amavit. V. Stulam gloriae induit eum. Et ornavit. Gloria Patri. Amavit.

V. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

AD SEXTAM.

Añ. Ideo jurejurando.

Capitulum. *Eccli. xlv. c.*

NON est inventus similis illi, qui conservaret legem Excelsi: ideo jurejurando fecit illum Dñs crescere in plebem suam.

R. br. Elégit eum Dominus.* Sacerdotem sibi.

Elégit. *Y.* Ad sacrificándum ei hóstiám laudis. Sacerdótem. Glória. Elégit.

Y. Tu es sacerdos in aetérnum. *R.* Secundum órđinem Melchisedech.

AD NONAM.

Añá. Serve bone.

Capitulum. *Eclli.* xiv. c.

EUNGI sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacerdos * In aetérnum. Tu es. *Y.* Secundum órđinem Melchisedech. In aetérnum. Glória Patri. Tu es.

Y. Justum dedúxit Dóminus pervias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Añá. Ecce sacerdos, cum reliquís de Laud. lxxxiii. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquís de Comuni Apost. i. et loco ultimi :

Psalmus cxxxi.

EMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introítero in tabernáculum domus meae, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dēdero sonnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvae.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dñe, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuae.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dñus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea haec, quae docébo eos :

Et filii eórum usque in saeculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Haec réquies mea in saeculum saeculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedíscens benedíscam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exultatiónem exúltabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Capit. et Hymnus, ut supra in primis Vesp. lxxiii.

Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añā Amavit eum Dominus, * et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Sequens Añā dicitur ad Magnif., in secundis Vesp. pro solis Summis Pont.

Añā. Dum esset Summus Pontifex, * terrēna non metuit, sed ad coelēstia regna gloriōsus migravit.

Si occurrat celebrari Festum plurim. Pont. et Conf. Officium sit ut supra : sed in Oratione et Sermonē, quae ponuntur in singulari, dicantur in plurali ; et in primo Noct. legantur sequentes Lect. de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. xlv.

AUDEMUS viros gloriōsos, et parēntes nostros in generatiōe sua. Multam gloriā fecit Dominus magnificētia sua a saeculo. Domināntes in potestātibus suis, hōmīnes

magni virtūte, et prudentia sua praediti, nuntiāntes in Prophētis dignitatem Prophetarum, et imperāntes in praesenti pōpulo, et virtūte prudentiae pōpulis sanctissima verba. In peritia sua requirēntes modos mūsicos, et narrāntes cārmina scripturarum.

R. Euge, serve. lxxvi.

Lectio ii.

HOMINES divites in virtūte, pulchritudinis stūdiū habēntes : pacificāntes in dōmibus suis. Omnes isti in generatiōibus gentis suae gloriā adēpti sunt, et in diēbus suis habēntur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrādi laudes eōrum : et sunt quorum non est memoriā : perierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsōrum cum ipsis.

R. Ecce sacerdos. lxxvi.

Lectio iii.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eōrum permanent bona, haereditas sancta nepotes eōrum et in testamētis stetit semen eōrum : et filii eōrum propter illos usque in aeternum manent : semen eōrum et gloriā eōrum non derelinquētur. Corpora ipsōrum in

pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Juravit. lxxxvii.

II. ALIAE LECTIONES

PRO PONT. ET CONF.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi.

Ex Hom. lix. de S. Euseb. 2.

Lectio iv.

DEATI Patris N. mérita jam in tuto posita securi magnificémus : qui gubernáculum fidei viriliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statione compósuit, et plenam coeléstium divitiis et aetérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam pervéníret. Quid enim fuit totus vitae illius cursus, nisi unus cum vígili hoste conflictus?

R. Invéni David. lxxxix.

Lectio v.

QUANTIS hic caecis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur reparávit

intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatíone damnátis, ad percipiéndam vocem coeléstium mandatórum, pretiósum infúdit auditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

R. Pósui. lxxx.

Lectio vi.

QUANTOS per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam leprae contagióne perfúsos, castigatió nibus et exhortatió nibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in corpore jam defúctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltras, ad emendatió nem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit : ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

R. Iste est qui. lxxx.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxiv. d.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigílate, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xxvi.

Tignorantiam illam diei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus praeceptorum suorum operibus inhaerere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diei ignoratio intentam sollicitudinem suspensae expectationis exagitet.

R. Amavit eum. lxxxii.

LECTIO VIII. *Cap. xxvii.*

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praepositum familiae significat, commo-

datque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et praecceptis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitae in aeternitatis cibum alendae familiae dispendat, atque haec agens, hisque inmorans deprehendatur, gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Sint humbi. lxxxiii.

LECTIO IX.

QUOD si contuens longam Dei patientiam, quae in profectum humanae salutis extenditur, adversum conservos insolescet, et saeculi malis vitiisque se tradet, praesentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperata die Dominus adveniet, eumque a bonis, quae spoponderat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in poenae aeternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia praesentibus studuerit, quia vita Gentium vixerit, quia desperatione iudicii commissam sibi fa-

miliam fame, siti, caede vexáverit.

Te Deum laudamus. 19.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque
Vesperis.

Añā. O Doctor optime,*
Ecclesiæ sanctæ lumen,
beate N. divinæ legis amā-
tor, deprecāre pro nobis
Filiū Dei.

Oratio.

DEUS, qui pōpulo tuo
aeternæ salutis beā-
tum N. ministrum tribuisti:
praesta, quaesumus: ut,
quem Doctōrem vitæ ha-
buimus in terris, interces-
sorem habere mereāmur in
coelis. Per Dōminum.

Lectiones sequentes le-
guntur in Festis Doctorum.
Officium autem in illis fit
de Confessoribus Pontifici-
bus, vel non Pontificibus,
pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Leccio i. Cap. xxxix.

SAPIENTIAM
ōmnium antiquo-
rum exquirit sā-
piens, et in pro-
phētis vacabit. Narratiōe
virōrum nominatōrum con-
servabit, et in versūtiis pa-
rabolārum simul introibit.
Occulta proverbiorum ex-
quirit, et in absconditis
parabolārum conversabitur.

In medio magnatōrum mi-
nistrabit, et in conspectu
praesidis apparēbit. In ter-
ram alienigenarū gēntium
pertransiet: bona enim et
mala in hominibus tentā-
bit.

R. Euge, serve bone et
fidēlis, quia in pauca fuisti
fidēlis, supra multa te con-
stituam: Intra in gāudium
Dñi tui. V. Dñe, quinque
talēta tradidisti mihi: ecce
alia quinque superlucratus
sum.—Intra in gāudium.

Leccio ii.

QUOR suum tradet ad
vigilandum dilūculo
ad Dōminum, qui fecit il-
lum, et in conspectu Altis-
simi deprecābitur. Apēriet
os suum in oratiōe, et pro
dellētis suis deprecābitur.
Si enim Dōminus magnus
volūerit, spīritu intelligen-
tiæ replēbit illum: et ipse
tamquam imbres mittet elō-
quia sapiētiæ suæ, et in
oratiōe confitēbitur Dō-
mino: et ipse diriget consi-
lium ejus, et disciplinam,
et in absconditis suis consi-
liābitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce sacerdos ma-
gnus, qui in diebus suis plā-
cuit Deo: Ideo iurejurādo
fecit illum Dñus crescere in
plebem suam. V. Benedi-
ctiōnem ōmnium gēntium
dedit illi, et testamētum
suum confirmāvit super

caput ejus.—Ideo jurejurando.

Pro Doctore non Pont.

R̃. Justus germinabit sicut lilium : * Et florébit in aeternum ante Dñum. Ṽ. Plantatus in domo Domini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lección iii.

IPSE palam faciet disciplinam doctrinae suae, et in lege testaméti Domini gloriabitur. Collaudabunt inulti sapiéntiam ejus, et usque in saeculum non delébitur. Non recedet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

R̃. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Ṽ. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.—Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pont.

R̃. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. Ṽ. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papae.

Lección iv. Lib. 9. cap. vi.

QUI post Orionas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctae Ecclésiae designántur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notitiá venérunt, quo fides clárius elúcet : et repressa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctae Ecclésiae orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernalium lucídior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

R̃. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Ṽ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.—Manus.

Pro Doctore non Pont.

R̃. Honéstum fecit illum Dñus, et custodívit eum ab inimicis : et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aeternam. Ṽ. Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lección v.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur.

Graeco quippe elóquio hyetós plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt : quia ortae procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclesiæ, quasi in coeli faciém dedúcti, super aréntem terram húmáni pectoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo plúvia non esset, Móyses minime dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquiū meum : et nequáquam per Isaiam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quámobrem prohibitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Pósi adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pont.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. V. Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

DUM ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad coeli spátia altióra sol dú-

citur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicationis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis reddimus, dum per sacrae eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia coeléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnitus seipso quotidie clárior mícet. Urgénte etenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excreéscit.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Ipse intercédát. Glória Patri. Ipse intercédát.

Pro Doctore non Pont.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. V. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. v. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. i. de Sermone Domini in monte. C. vi. tom. 4.

STENDIT Dñs fatuos esse iudicandos, qui temporalium bonorum, vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt aeterna, quae nec dari possunt ab hominibus nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur ? id est, si vos, per quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum temporalium amisseritis regna coelorum, qui erunt homines, per quos a vobis error auferatur : cum vos elegerit Deus, per quos errorem auferat caeterorum ?

Pro Doctore Pontifice.

R. Amavit eum Dñs et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dñs

loricam fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Pro Doctore non Pont.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dñm : Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.—Ipse intercedat.

Lectio viii.

ARGO ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foras, et calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem : sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest nisi inferior : sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in coelo est.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, Et implevit eum Dñs spiritu sapientiae et intellectus. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implevit. Glória Patri. Et implevit.

Lectio ix.

UOS estis lumen mundi. Quomodo dixit superius sal terrae, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra

accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus : sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis et extinguendis putoribus apostolicum salem Dominus misit. Et hic mundum, non coelum et terram, sed homines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem posita : id est, fundata super insignem magnamque iustitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus.

Te Deum laudamus. 19.

II. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. v. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

Comm. in Matth. cap. v.

QUOS estis sal terrae : quod si sal infatuatum fuerit, ad nihilum valet id quod salietur. Sal, ut arbitror, terrae nullum est. Quomodo ergo Apostolos sal terrae nuncupavit ? Sed proprietates est quaerenda

dictorum, quam et Apostolorum officium, et ipsius salis natura monstrabit. Sal est in se uno continens aquae et ignis elementum, et hoc ex duobus est unum.

R7. ut supra. xcii.

Lectio viii.

HIC igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, impertit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimusest. Apostoli autem sunt rerum coelestium praedicatores, et aeternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes. ¶ Merito igitur sal terrae nuncupati sunt, per doctrinae virtutem saliendo modo aeternitati corpora reservantes.

R7. ut supra. xcii.

Lectio ix.

SED natura salis semper eadem est, nec immutari unquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit : ideo eos sal terrae nuncupatos monet in traditae sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant, et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non

possint, et projecti de Ecclesiae promptuariis, cum his, quos salierint, pedibus incedentium proterantur.

Te Deum laudamus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii Cap. v. b.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. xv. in Matth. sub. med.

AT TENDITE quid dixerit, Vos estis sal terrae : per quod ostendit, quam necessario ista praecipiat. Non enim de vestra, inquit, tantummodo vita, sed de universo orbe vobis ratio reddenda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittebam Prophetas ; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totumque mundum, et hunc variis criminibus oppressum.

R. ut supra. xcii.

Lectio viii.

DICENDO enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam, et

idecirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitate praeclaros hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutione pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. ut supra. xcii.

Lectio ix.

DE igitur putetis, inquit, ad levia vos duccendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem. Vos estis sal terrae. Quid igitur ? Ipsae putrefactae medicatae sunt ? Nequaquam : neque enim fieri potest, ut ea, quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed ante renovata, sibi tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est : ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curae est ac laboris.

Te Deum laudamus. 19.

Commune CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Añā. Dñe, quinque, ut
infra ad Laudes. cv. Ps.
Dixit Dñs, cum reliquis ut
in Communi Apost. i.

Capitulum. *Eccli.* xxxi.

EATUS vir, qui
inventus est sine
mácula : et qui
post aurum non
abiit, nec speravit in pecú-
nia et thesauris. Quis est hic,
et laudábitus eum? fecit
enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

ISTE Confessor Dñi,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
Hac die laetus méruit beátas
Scándere sedes

Si non est dies obitus,
dicatur:

Hac die laetus méruit su-
prémós

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vi-
tam,

Donec humános animávit
aurae

Spíritus artus.

Cujus ob praestans méri-
tum, frequénter

Ægra quae passim jacuére
membra,

Víribus morbi dómitis, sa-
lúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrés-
que palmas ;

Ut piis ejus précibus juvé-
mur

Omne per aevum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super coeli sólio corú-
scans,

Totús mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus.

Amen.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. R.
Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat. Añā. Si-
milábo eum * viro sapiénti,
qui aedificávit domum su-
am supra petram.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti
N. Confessoris tui án-
nua solemnitate laetificas :
concéde propítius ; ut cu-
jus natalitia cólimus, étiam
actiónes imitémur. Per
Dóminum.

Alia Oratio.

ADESTO, Dñe, sup-
plicatióibus nostris,
quas in beáti N. Confessoris

tui solemnitate deferimus ; ut, qui nostrae iustitiae fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Domine, beati N. Abbatis commendet : ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessorum Dominum, * Venite, adoremus. Ps. Venite. 2.

Hymnus. Iste Confessor, ut supra. cxv.

In primo Nocturno.

Añs. Beatus vir, * qui in lege Domini meditatur : voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecumque faciet, semper prosperabuntur.

Psalmus i.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit : Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod

fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in consilio iustorum.

Quoniam novit Dominus viam iustorum : * et iter impiorum peribit.

Añs. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur : voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecumque faciet, semper prosperabuntur.

Añs. Beatus * iste Sanctus, qui confisus est in Domino, praedicavit praeceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Psalmus ii.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et principes conveniunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis iridebit eos ; * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in

ira sua : * et in furóre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga feream, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dño in timóre : * et exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequādo irascatur Dñs, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Aññ. Beatus iste Sanctus, qui confisus est in Domino, praedicavit praecceptum Dñi, constitutus est in monte sancto ejus.

Aññ. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus, Domine : tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dñe, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Aññ. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus, Dñe : tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Amavit eum Dñs, et ornavit eum. R. Stulam glorie induit eum.

Pater noster. Absolutio. Exaudi, Domine. V. Jube, domne. Benedictio. Benedictioe perpetua.

De libro Sapientiae.

Lectio i. Cap. iv. b. et v.

USTUS si morte praeoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, non

diuturna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, et aetas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentiae transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explavit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum.

R. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: Intra in gaudium Domini tui. V. Dñe, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum.—Intra. Bened. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

POPULI autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in prae cordiis talia: quoniam gratia Dei et misericordia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condemnat autem justus mortuus vivos impios, et juvenis celarius consummata longam vitam injusti. Videbunt enim finem sapientis,

et non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dñus. Videbunt et contemnent eum: illos autem Dominus irridabit. Eterunt post haec decedentes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovebit illos a fundamentis, et usque ad supremum desolabuntur.

R. Justus germinabit sicut lilium: Et florabit in aeternum ante Dñm. V. Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri.—Et florabit. Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

ET erunt gementes, et memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, et traducunt illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbantur timore horribili, et mirabuntur in subitatione insperatae salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, et prae angustia spiritus gementes: Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam illorum

aestimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Ry. Iste cognóvit justitiã, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altissimum: * Et inventus est in número Sanctórum. V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.— Et inventus. Glória. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Invocántem exaudivit * Dñs Sanctum suum; Dñs exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus iv.

U M invocárem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quaeritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dñs exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini et nolíte peccáre: * quae dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Añã. Invocántem exaudivit Dóminus Sanctum suum, Dñs exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Añã. Laeténtur omnes, * quisperant in te, Dñe: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Psalmus v.

VERBA mea áuribus pèrcepe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ságuinum et dolósum abominábitur Dñs: * ego autem in multítudine misericórdiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióne suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritáverunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te: * in aetérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dñe, ut scuto bonae voluntástuae * coronásti nos.

Añs. Laeténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonae voluntástuae coronásti eum.

Añs. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra! quia glória et ho-

nóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus viii.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super coelos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univér-
sas, insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Añs. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa

terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

¶ Os iusti meditábitur sapiéntiam. R. Et lingua eius loquétur iudícium.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ¶ Jube, domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. t. 3.

Lectio iv.

EATI N. dies, cuius festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquillam, omnisque perturbatióis expértem vitam tránsiit: eóque návigium áppulit, ubi desínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatióem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, sine intermissiõe oráte?

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. ¶ Justum dedúxit

Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.— Et dedit. Benedictio, Christus perpétuae.

Lectio v.

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectatióes, ubi praematúrae mortes, ubi calúmniae, ubi invidiae, ubi perturbatióes, ubi irae, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insidiae, ubi quotidianae sollicitúdes, ubi perpétua sibi que succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigráverimus, fá-cile cómpotes érimus ejus boni, cum haec ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram invehens innuméraque gignens bella.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ¶ Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.— Et ad portas. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

QUAMOBREM maximopere grátulor hujus Sancti felicitati, quod quamquam translátus est, atque hanc, quae apud nos est, civitatem relíquit, tamen in áliam adscríptus est civitatem nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quae est primogenitórum descriptórum in coelis : ac relicti hisce festis, tránsiit ad celebritatem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et célébritas, audi Paulum dicentem : Accessistis ad civitatem Dei vivéntis, Jérusalem coeléstem, et Ecclésiám primitivórum, qui conscrípti sunt in coelis, et ad multórum millium Angelórum fréquentiam.

Ry. Iste homo perfécit ómnia quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingredere in réquiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

V. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Añá. Dómine, iste sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Añá. Dñe, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añá. Vitam petíit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutare tuum exultábit veheménter.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis

praeparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añs. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Dñe : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añs. Hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia haec est generatio quaerentium Dominum.

Psalmus xxxiii.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dño : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis et
potens, Dóminus potens in
praelio.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini
portae aeternales : * et in-
troibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtutum
ipse est Rex glóriæ.

Añs. Hic accipiet bene-
dictiónem a Dómino, et mi-
sericórdiam a Deo salutári
suo : quia haec est generá-
tio quaeréntium Dóminum.

V. Lex Dei ejus in corde
ipsius. *R.* Et non sup-
plantabúntur gressus ejus.
Pater noster. *Absolutio.* A
vínclis. *V.* Jube, domne.
Bened. Evangélica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lécitio vii. *Cap. xii. c.*

IN illo témpore : Di-
xit Jesus discípulis
suis : Sint lumbi vestri prae-
cíncti, et lucérnae ardéntes
in manibus vestris. Et ré-
liqua.

Homília S. Gregórii Papae.

Hom. xiii. in Evang.

SA N C T I Evan-
gélii, fratres char-
rissimi, apérta
vobis est lécitio
recitata. Sed ne aliquibus
ipsa ejus planities alta for-
tasse videatur, eam sub
brevitate transcúrrimus,
quátenus ejus expositio ita

nesciéntibus fiat cónita,
ut tamen sciéntibus non sit
onerósa. Dóminus dicit :
Sint lumbi vestri praecin-
cti. Lumbos enim prae-
cingimus, cum carnis lu-
xúriam per continéntiam
coarctámus. Sed quia
minus est mala non ágere,
nisi étiam quisque stúdeat
et bonis opéribus insudáre,
prótinus ádditur : Et lucér-
nae ardéntes in manibus
vestris. Lucérnae quippe ar-
déntes in manibus tenémus,
cum per bona ópera próxi-
mis nostris lucis exémpa
monstrámus. De quibus
profécito opéribus Dóminus
dicit : Lúceat lux vestra co-
ram homínibus, ut vídeant
ópera vestra bona, et glori-
fícent Patrem vestrum, qui
in coelis est.

R. Iste est qui ante
Deum magnas virtútes ope-
rátus est, et de omni corde
suo laudávit Dóminum.
Ipse intercédát pro peccá-
tis ómnium populórum. *V.*
Ecce homo sine queréla,
verus Dei cultor, ábstinens
se ab omni ópere malo, et
pérmanens in innocéntia
sua. — Ipse intercédát. *Be-
ned.* Cujus festum cólimus.

Lécitio viii.

DUO autem sunt, quae
jubéntur, et lumbos
restringere, et lucérnas te-
nere : ut et mundítia sit ca-
stitátis in corpore, et lumen

veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxuriae inquinamenta non deserit : aut is, qui castitate praeeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat ut quisque ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

Ry. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris : Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vesterventurus sit.— Et vos. Gloria Patri. Et vos. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis : ut, cum venerit, et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat : pulsatur vero, cum iam per aegritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc

cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat : et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia laetus iudicem sustinet. Et cum tempus propincae mortis advenerit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Anae.

1. Domine,* quinque talenta tradidisti mihi : ecce alia quinque superlucratus sum. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Euge, serve bone,* in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus* et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone* et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xxxi.

BEATUS vir, qui inventus est sine macula, et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum ?

fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

JESU, coróna célsior,
Et véritas sublírior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne praeium:

Da supplicánti coetui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem criminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni réverso témpore,
Dies refúlsit lúmine
Quo Sanctus hic de cór-
pore

Migrávit inter sídera.

Hic vana terrae gáudia,
Et luculénta praedia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet coeléstia.

Te, Christe, Rex piis-
sime,

Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes daemonum,
Saevúmque avérni princi-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices:
Nobis ut hujus grátia
Poenas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctoque sit Paráclito,
Per omne semper saecu-
lum. Amen.

¶ Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. *R.*
Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Añá. Euge,
serve bone * et fidélis, quia
in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constituam, intra
in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti
N. Confessóris tui
ánua solemnitate laetifi-
cas : concéde propítius ; ut
cujus natalítia cólimus,
étiam actiónes imitémur.
Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADESTO, Dñe, sup-
plicationibus nostris,
quas in beáti N. Confessó-
ris tui solemnitate deféri-
mus: ut qui nostrae justitiae
fidúciam non habémus, ejus,
qui tibi plácuít, précibus ad-
juvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas, Oratio.

INTERCESSIO nos,
quaesumus Dómine,
beáti N. Abbátis commén-
det : ut, quod nostris méri-
tis non valémus, ejus pa-
trocinio assequámur. Per
Dóminum.

AD TERTIAM.

Añá. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. xcvi.

R. br. Amávit eum Dó-
minus, * Et ornávit eum.
Amávit. ¶ Stolum glóriæ
índuit eum. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.

¶ Os justí meditábitur
sapientiam. *R.* Et lingua
ejus loquétur júdícium.

AD SEXTAM.

Añā. Fidēlis servus.

Capitulum. *Eccli. xxxix.*

IUSTUS cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dōminum qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

R̄. br. Os iusti * Meditabitur sapientiam. Os iusti. V. Et lingua ejus loquetur iudicium. Meditabitur. Glōria Patri. Os iusti.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R̄. Et non supplantabuntur gressus ejus.

AD NONAM.

Añā. Serve bone.

Capitulum. *Sap. x. b.*

IUSTUM deduxit Dōminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum : honestavit illum in laboribus, et complēvit labores illius.

R̄. br. Lex Dei ejus * In corde ipsius. Lex Dei. V. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Glōria Patri. Lex Dei.

V. Justum deduxit Dñs per vias rectas. R̄. Et ostendit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Añā. Dōmine, quinque, cum reliq. de Laud. cv. Psalmi, Capit. et Hymnus ut in primis Vesp. xcv.

V. Justum deduxit Dō-

minus per vias rectas. R̄. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añā. Hic vir despiciens mundum, * et terrena, triumphans divitias coelo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurim. Confess. non Pontif. Offic. fit ut supra ; sed in Oratione, et Sermone, quae habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. ALIAE LECTIONES
PRO CONF. NON PONT.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. xxxi.

IEATUS vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum ? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria aeterna : qui potuit transgredi, et non est transgressus : facere mala, et non fecit : ideo stabilita sunt bona illius in Dōmino, et eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

R̄. Euge, serve. xcvi.

Lectio ii.

Cap. xxxii c. et xxxiii.

QUI timet Dōminum, excipiet doctrinam ejus : et qui vigilaverint ad.

cviii. *Commune Confess. non Pontif.*

illum, invénient benedicti-
onem. Qui quaerit legem,
replebitur ab ea : et qui in-
sidióse agit, scandalizabitur
in ea. Qui timent Dñum,
invénient iudicium justum,
et justitias quasi lumen ac-
céndent. Qui credit Deo,
attándit mandátis : et qui
confidit in illo, non mino-
rábitur. Timénti Dóminum
non occurrunt mala, sed
in tentatióne Deus illum
conservábit, et liberábit a
malis. Sápiens non odit
mandáta et justitias, et non
illidéitur quasi in procél-
la navis. Homo sensátus
credit legi Dei, et lex illi
fidélis.

Ry. Justus. xcviij.

Lectio iij. *Cap. xxxiv. b.*

SPIRITUS timén-
tium Deum quaeritur,
et in respéctu illius bene-
dicétur. Spes enim illórum
in salvántem illos, et óculi
Dei in diligéntes se. Qui
timet Dóminum, nihil tre-
pidábit, et non pavébit :
quóniam ipse est spes ejus.
Timéntis Dóminum beáta
est ánima ejus. Ad quem
respicit, et quis est fortitúdo
ejus? Oculi Dómini super
timénteseum, protéctor po-
téntiae, firmaméntum vir-
tútis, tégimen ardóris et
umbráculum meridiáni, de-
precátio offénsionis, et ad-
jutórium casus, exáltans
ánimam, et illúminans ócu-

los, dans sanitátem, et vi-
tam, et benedictiõem.

Ry. Iste cognóvit. xcix.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii Papae.

L. io. cap. xvi. in cap. xii.

Job.

Lectio iv.

DERIDETUR justí
simplicitas. Hu-
jus mundi sapién-
tia est, cor machi-
natióibus tégere, sensum
verbis veláre ; quae falsa
sunt, vera osténdere ; quae
vera sunt, falsa demon-
stráre. Haec nimirum pru-
déntia usu a juvénibus scí-
tur, haec a púeris prétió
díscur : hanc qui sciunt,
caeteros despiciéndo supér-
biunt : hanc qui nésciunt,
subjécti et tímidi in áliis
mirántur : quia ab eis haec
éadem duplicitatís iniquitas
nómine palliáta diligitur,
dum mentis pervérsitas ur-
bánitas vocátur. Haec sibi
obsequéntibus praecipit ho-
nórum cúlmina quaerere,
adépta temporális glóriac
vanitáte gaudére, irrogáta
ab áliis mala multiplicius
réddere : cum vires súp-
petunt, nullis resistenti-
bus cédere : cum virtútis
possibilitas deest, quidquid
explére per malitiam non
valent, hoc in pacífica boni-
táte simuláre.

Ry. Honéstum. ci.

Lectio v.

AT contra, sapientia justorum est: nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere: nullam injuriae ultionem quaerere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed haec justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiae fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam praebere?

R. Amavit eum. ci.

Lectio vi.

Cap. xvii. post initium.

LAMPAS contempta apud cogitationes divitum. Saepe contingit, ut electus quisque, qui ad aeternam felicitatem duci-

tur, continua hic adversitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat: a cunctis vero despicibilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur: sed tamen ante occulti iudicis oculos virtutibus emicat, vitae meritis coruscat: honorari metuit, despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam praeparat, et erectus pro justitia, de percipitis contumeliis exultat: afflictis ex corde compatiatur, de bonorum prosperitatibus quasi de propriis laetatur, sacri verbi pabula in mente sollicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

R. Iste homo. cii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xii. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae
Presbyteri.

Lib. 4. cap. liv. in Luc. xii.

USILLUM gregem electorum, vel ob comparationem maioris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatatam, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum quaerere praecipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.— Ipse intercedat. **Bened.** Cujus festum colimus.

Lectio viii.

UENDITE quae possidetis, et date eleemosynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militantibus, hujus vitae necessaria desint:

quin etiam possessa, propter eleemosynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Domino suis omnibus spretis, nihilominus post haec labore manuum, unde et victum transigere, et eleemosynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum et aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quae mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istae. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturussit. — Et vos. **Gloria Patri.** Et vos. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio ix.

FACITE vobis sacculos, qui non veterascunt: eleemosynas videlicet operando, quarum merces in aeternum maneat. Ubi non hoc praeceptum esse putandum est, ut nil pecuniae reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usus suggerendae; cum et ipse Do-

minus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam, lóculos habuisse legátur, et a fidélibus oblata consérvans, et suórum necessitatibus, aliisque indigéntibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudamus. 19.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Léctio vii. Cap. xix. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilía S. Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. xix.

PRANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quaerébat: et tamen lóquitur confidénter: Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis praemii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti

estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israél. Non dixit: Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álíi divitias contempsérunt, sed: Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñum: Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédát.

Léctio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae (quando et mórtui de corruptiόne resúrgerint incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israél: quia vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, et vitam aetérnam

possidēbit. Locus iste cum illa sentētia cōgruit, in qua Salvātor lōquitur: Non veni pacem mittere, sed glādiū. Veni enim separāre hōminem a patre suo, et matrem a filia, et rurum a socru: et inimīci hōminis domēstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicationem Evangelii, omnes affēctus contēpserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidēbunt.

¶ Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum, quando revertatur a nuptiis. ¶ Vigilāte ergo, quia nescitis qua hora Dñs vester venturus sit. — Et vos similes. Glōria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

EX occasione hujus sentētiaē quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in caeteris digna sit repromissio, in uxōribus appareat turpitudō: ut qui unam pro Dño dimiserit, centum recipiat

in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus. 19.

II. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xi. d.

IN illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dñe coeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. x. de Verb. Domini.

ENITE ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quae faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit: Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quaerent forte, qua

mercédevocátisunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre, sed : Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm : Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. V. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstínens se ab omni ópere malo, et pérmans in innocentia sua.— Ipse intercédát.

Lección viii.

QUAGNUS esse vis? a mínimo incípe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem aedificii, quanto erit majus aedificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem, cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erigitur.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucérnae ar-

déntes in mánibus vestris: Et vos símiles homínibus expectántibus dómínusuum, quando revertátur a nuptiis. V. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.—Et vos. Glória Patri. Et vos símiles.

Lección ix.

QUOD est fastígium construéndae fábricae, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen aedificii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácite illos vident; sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Lección sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lección vii. Cap. xix. d.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilía venerábilis
Bedae Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.

UO sunt órdenes electórum in iudicio futúri : unus iudicantium cum Dómino de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérent ómnia, et secúti sunt illum ; álius iudicandórum a Dño, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérent, sed de his tamen, quae habébant, quotidianas dare eleemósyas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in iudicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte praeparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bibere.

R7. Iste est qui. cxiii.

Lectio viii.

SED et reprobórum duosibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperimus : unum eórum, qui fidei Christiánae mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem aetérnum, qui praeparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Al-

terum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscepam per apostasiam deseruere : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R7. Sint lumbi. cxiii.

Lectio ix.

UERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper commemorátis, ad laetissima pótius Dñi et Salvatóris nostri promissa convertámus auditum. Videámus quae tantae grátia pietátis : non aetérnae tantúmmodo vitae praemia suis sequácibus, sed et praeséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, cén-tuplum accipiet, et vitam aetérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessioníbus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu, et suis gaudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudamus. 19.

Commune Virginum.

AD VESPERAS.

Añã. Haec est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmus cix.

IXIT Dñus
Dño meo : *
Sede a de-
xtris meis :

Donec po-
nam inimi-

cos tuos, * scabellum pe-
dum tuorum.

Virgam virtutis tuae emit-
tet Dñus ex Sion : *
dominare in medio inimi-
corum tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuae in splendoribus
sanctorum : * ex utero ante
luciferum genui te.

Juravit Dñus, et non
poenitebit eum : * Tu es sa-
cerdos in aeternum secun-
dum ordinẽ Melchisedech.

Dñus a dextris tuis, * con-
fregit in die irae suae reges.
Judicabit in nationibus,

implébit ruinas : * conquis-
cabit capita in terra multo-
rum.

De torrente in via bi-
bet : * propterea exaltabit
caput.

Añã. Haec est virgo sa-
piens, et una de número
prudentum.

Añã. Haec est virgo sa-
piens, * quam Dñus vigi-
lantem invenit.

Psalmus cxii.

LAUDATE, pueri,
Dñum : * laudate
nomen Dñi.

Sit nomen Dñi benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et
usque in saeculum.

A solis ortu usque ad oc-
casum, * laudabile nomen
Dñi.

Excelsus super omnes
gentes Dñus, * et super
coelos gloria ejus.

Quissicut Dñus Deus
noster, qui in altis habitat, *
et humilia respicit in coelo
et in terra ?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem fliórum laetántem.

Añã. Haec est virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Añã. Haec est quae nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus cxxi.

LAETATUS sum in his, quae dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quae aedificá-tur ut civitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini: * testimoníum Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dñi Dei nostri, * quaesivi bona tibi.

Añã. Haec est quae nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Añã. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus cxxvi.

NISI Dóminus aedificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui aedificant eam.

Nisi Dóminus custodíferit civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sederitis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce haeréditas Dómini, filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loqué-tur inimicis suis in porta.

Añã. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Añã. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Psalmus cxlvii.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion,

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum : *
benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti
sátíat te.

Qui emíttit elóquium
suum terrae : * velóciter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut cine-
rem spargit,

Míttit crystállum suam
sicut buccéllas : * ante fá-
ciem frígoris ejus quis susti-
nébit ?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciét ea : * flabit spi-
ritus ejus, et fluent aquae.

Qui annúnciat verbum
suum Jacob : * justítias, et
judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
nóni : * et judícia sua non
manifestávit eis.

Aññ. Ista est speciósá
inter filias Jerúsalem.

Capítulum. 2. Cor. x. d.

RATRES : Qui
gloriátur, in Dño
gloriétur. Non
enim qui seípsum
comméndat ille probátus
est ; sed quem Deus com-
méndat.

Hymnus.

JESU, coróna Virgi-
num,
Quem Mater illa cóncipit,
Quae sola Virgo párturit ;
Haec vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens prae-
mia.

Quocúmque tendis, Vir-
gines

Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces persó-
nant.

Tedeprecámursúpplíces,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, gló-
ria

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In saeculórum saecula.

Amen.

V. Specie tua, et pulchri-
túdine tua. R. Inténde,
prósperé procéde, et regna.

Ad Magnif. Aññ. Veni,
sponsa Christi, * áccipe co-
rónam, quam tibi Dóminus
praeparávit in aetérnum.

Oratio.

DEUS, qui inter caetera
poténtiae tuae mirá-
cula étiam in sexu fragili
victóriam martyrii contul-
sti : concéde propítius ; ut,
qui beatae N. Virginis et
Martyris tuae natalítia có-
limus, per ejus ad te exém-
pla gradiámur. Per Dñm.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM
nobis, quaesumus Dó-
mine, beata N. Virgo et

Martyr impleret : quae tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dñum.

Pro Virgine non Mart.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutaris noster : ut, sicut de beatae N. Virginis tuae festivitate gaudemus; ita pie devotionis erudiāmur affectu. Per Dñum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesp. ad Magnif., et in Laud. ad Bened., Añā. Prudentes Virgines * aptate vestras lampades : ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Adducuntur Regi virgines post eam. R. Proxima ejus afferuntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dōmine Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum N. et N. palmas incessabili devotione venerari : ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dōminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum Dñum, * Venite, adoremus.

Ps. Venite. 2.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opifexque Matris, Virgo quem gessit, peperitque Virgo ;

Virginis partos canimus decora,

Morte triumphos.

Haec enim palmae duplicis beata

Sorte, dum gestit fragilem domare

Corporis sexum, domuit cruentum

Caede tyrannum.

Unde nec mortem, nec amicae mortis

Mille poenarum genera expavescens,

Sanguine effuso meruit serenum

Scandere coelum.

Hujus oratu, Deus almae nobis

Debitas poenas scelerum remitte ;

Ut tibi puro resonemus alium

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitaeque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus omni

Temporis aevo.

Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

VIRGINIS Proles, Opifexque Matris,

Virgo quem gessit, peperitque Virgo ;

Virginis festum canimus beatae,

Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas poenas scélerum
remitte ;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.
sit decus Patri, genitae-
que Proli,
Et tibi compar utriúsque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis aevo.
Amen.

In primo Nocturno.

Añs. O quam pulchra *
est casta generatio cum cla-
ritate !

Psalmus viii.

OMINE Dóminus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in
unívérſa terra !

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua * super coe-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecisti laudem
propter inimicos tuos, * ut
détruas inimicum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo coelos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum : * lunam et stellas,
quae tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius hó-
minis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulómi-
nus ab ángelis, glória et

honóre coronásti eum : * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
unívérſas : insuper et péco-
ra campi.

Vólucres coeli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dñus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in unívérſa terra !

Añs. O quam pulchra est
casta generatio cum clari-
tate !

Añs. Ante torum * hujus
Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Si non fuerit Virgo dica-
tur sequens Antiph. Laeva
ejus * sub cápité meo, et
déktera illús amplexábitur
me.

Psalmus xviii.

COELI enarrant gló-
riam Dei, * et ópera
mánuum ejus annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti indieat
sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eorum : * et in fines
orbis terrae verba eórum.

In sole pósuit taberná-
culum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo coelo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usquead summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimoniúm Dñi fidéle, sapiéntiam praestans párvulis.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda : * praeceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in saeculum saeculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatís.

Si non fuerit Virgo, Aña. Laeva ejus sub cápite meo, et délixtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Haec est generátio quae-réntium eum, * quae-réntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glóriae.

Quis est iste Rex glóriae ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in praelio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introíbit Rex glóriae.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus virtutum
ipse est Rex glóriæ.

Añl. Revértere, revértere
Sunamitis : revértere, revér-
tere, ut intueámur te.

V. Spécie tua, et pulchri-
túdine tua. *R.* Inténde,
prósperè procéde, et regna.

Pater noster. *Absolutio.*
Exáudi. *V.* Jube, domne.
Bened. Benedicçãoe per-
pétua.

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Corín-
thios.

Lectio i. Cap. vii. c.

E virgínibus prae-
céptum Dómini
non hábeo : con-
siliu autem do,
tamquam misericórdiam
consecútus a Dómino ut
sim fidélis. Existimo ergo
hoc bonum esse propter in-
stántem necessitátem, quón-
iam bonum est hómini sic
esse. Alligátus es uxóri ?
noli quaerere solutióne[m].
Solútus es ab uxóre ? noli
quaerere uxórem. Si autem
acceperis uxórem, non pec-
cásti. Et si núpserit virgo,
non peccávit. Tribulatió-
nem tamen carnis habébunt
hujúsmodi. Ego autem vo-
bis parco. Hoc itaque dico,
fratres : Tempus breve est :
réliquum est, ut et qui ha-
bent uxóres, tamquam non
habéntes sint : et qui flent,
tamquam non fientes : et

qui gaudent, tamquam non
gaudéntes : et qui emunt,
tamquam non possidéntes :
et qui utúntur hoc mundo,
tamquam non utántur :
praeterit enim figúra hujus
mundi.

Pro Martyre. R. Veni
sponsa Christi, áccipe co-
rónam, quam tibi Dóminus
praeparávit in aetérnum :
pro cujus amóresanguinem
tuum fudísti,* Et cum An-
gelis in paradísum introísti.
V. Veni electa mea, et po-
nam in te thronum meum,
quia concupívit Rex spé-
ciem tuam.—Et cum.

Si non fuerit Martyr, dici-
tur sequens *R.* Veni electa
mea, et ponam in te thro-
num meum : * Quia concu-
pívit Rex spéciem tuam. *V.*
Spécie tua et pulchritúdine
tua inténde, Prósperè pro-
céde, et regna.—Quia concu-
pívit. *Benedicção.* Uni-
génitus Dei Fílius.

Lectio ii.

UOLO autem vos sine
sollicitúdine esse.
Qui sine uxóre est, sollici-
tus est quae Dómini sunt,
quómodo pláceat Deo. Qui
autem cum uxóre est, solli-
citus est quae sunt mundi,
quómodo pláceat uxóri, et
divísus est. Et mülíer in-
núpta, et virgo cógitat quae
Dómini sunt ; ut sit sancta
córporè, et spírítu. Quae
autem núpta est, cógitat

quae sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico : non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id quod honestum est, et quod facultatem praebeat sine impedimento Domini obsecrandi.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in aeternum. V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Propterea. Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, et ita oportet fieri, quod vult faciat : non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suae voluntatis, et hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est : cui vult nubat, tantum in Domino. Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium : puto autem quod et ego Spiritum Dei habeam.

R. Specie tua et pulchritudine tua : * Intende, prospere procede, et regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in aeternum. — Intende. Gloria Patri. Intende.

In secundo Nocturno.

Añs. Specie tua, * et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

Psalmus xlv.

DUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime,

Specie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent : * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * pro-

ptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetitiae prae consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectáverunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximae ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in laetitia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum : * et in saeculum saeculi.

Añs. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Antiphona. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus xlv.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quae invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus laetificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quae pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscep̃tor noster Deus Jacob.

Antiph. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona. Aquae multae * non potuérunt extingueré charitátem.

Psalmus xlvii.

QUAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universae terrae mons Sion, * látera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terrae congregáti sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitate Dómini virtútum, in civitate Dei nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépmus Deus miseri-

córdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est dextera tua.

Laetétur mons Sion, et exúltent filiae Judae, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et completím̃ini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Añs. Aquae multae non potuérunt extingueré charitátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. V. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. i. de Virg. circa init.

Lectio iv.

QUONIAM hódie natális est Virgínis, invitat nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus : ne véluti tránsitu quodam praestric̃ta videá-

tur, quae principalis est virtus. Non enim ideo laudabilis virginitas, quia in martyribus reperitur: sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce complecti, quod supra usum naturae sit? E coelo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec immerito vivendi sibi usum quaesivit e coelo, quae sponsum sibi invenit in coelo.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. *V.* Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.—Et deducet te. *Benedictio.* Christus perpetuae.

Lectio v.

HAEC, nubes, aera, Angelos, sideraque transgrediens Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulae dilexerunt te, et attraxerunt te. Postremo, non meum est illud, quoniam quae non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in coelo. Nemo ergo miretur, si Angelis compa-

rentur, quae Angelorum Domino copulantur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. *V.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

QUIS igitur neget hanc vitam fluxisse de coelo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in haec terreni corporis membra descendit? Tunc in utero Virgo concepit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis: Sed etiam Elias nullius corporei coitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad coelum: ideo cum Domino apparet in gloria, ideo Domini venturusest praecursor adventus.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxima ejus. Afferentur tibi in laetitia et exultatione. *V.* Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.—Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Añs. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus xcvi.

ANTATE Dño
cánticū novum: *
cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dñus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dñi Géntium daemónia: * Dñus autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dño glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introste in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terrae, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in aequitáte.

Laeténtur coeli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campí, et ómnia, quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in aequitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añs. Nigra sum, sed formósa, filiae Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Añs. Trahe me post te, in odórem currémus: unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávít, exúltet terra: * laeténtur ínsulae multae.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justitia, et iudícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terrae: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adoránt sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et laetáta est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter iudicia tua, Domine :

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino : * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Añā. Trahe me post te, in odorem curremus unguentorum tuorum : oleum effusum nomen tuum.

Añā. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

Psalmus cxvii.

CANTATE Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Dñi : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Añā. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℞. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Pater noster. Absolutio. Avinculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabola hanc : Simile erit regnum coelorum decem virginibus : quae accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homil. xii. in Evang.

AEPE vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi huius inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quae agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc, quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptae: quia earum quaedam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Haec est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. V. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. — Et veniente. Bened. Cujus, vel Quarum festum colimus.

Lectio viii.

S ED prius quaerendum nobis est, quid sit regnum coelorum, aut cur

decem virginibus comparatur, quae etiam virgines prudentes et fatuae dicantur. Dum enim coelorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod saepe in sacro eloquio regnum coelorum praesentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quae colligantur.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes virgines aptae vestras lampades. — Ecce. Gloria Patri. Ecce. Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

IN quinque autem corporissensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinarium denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua, quia mali cum bonis, et reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fatuis esse per-

hibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, et spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, et toto desiderio ad supernam patriam anhelant, aeterna praemia expectant, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolum. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt: sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expectant.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Haec est virgo sapiens, * et una de numero prudentum. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 23.

2. Haec est virgo sapientis, * quam Dominus vigilantem invenit.

3. Haec est quae nescit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

4. Veni, electa mea, * et ponam in te thronum meum, alleluia.

5. Ista est speciosa * inter filias Ierusalem.

Capitulum. 2 Cor. x. d.

FERATRES: Qui gloriantur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille

probatus est; sed quem Deus commendat.

Hymnus.

JESU, corona Virginum,

Quem Mater illa concipit,
Quae sola Virgo parturit;
Haec vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens praemia.

Quocumque tendis, Virgines

Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paracrito,
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus. Añae. Simile est regnum coelorum homini negotiatori quarenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Oratio.

DEUS, qui inter caetera potentiae tuae miracula, etiam in sexu fragili

viCTORIAM martyrii contulisti : concéde propitius ; ut qui beatae N. Virginis et Mártiris tuae natalitia cōlimus, per ejus ad te exēmpla gradiāmur. Per Dōminum.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quaesumus Dōmine, beata N. Virgo et Mártyr implóret : quae tibi grata semper extitit et mérito castitátis, et tuae professione virtútis. Per Dōminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.
Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutaris noster : ut, sicut de beatae N. Virginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotiōnis erudiāmur afféctu. Per Dñm.

Si fuerint plures, ad Benedictus, Antiphona. Prudentes vírgines * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite óbviā ei.

¶ Adducéntur Regi vírgines post eam. R. Próximae ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dōmine Deus noster, sanctárum Virginū et Mártýrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotiōne venerári : ut quas digna mente non pōssumus celebráre, humilibus saltem

frequentémus obséquiiis. Per Dōminum nostrum.

AD TERTIAM.

Antiphona. Haec est virgo sapiens.

Capit. Fratres : Qui gloriátur. cxxix.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

¶ Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiph. Haec est quae nescívit.

Capitulum. 2 Cor. xi.

MULOR enim vos Dei aemulatiōe. Despóndi enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvábít eam, * Deus vultu suo. Adjuvábít. V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábít.

¶ Elégít eam Deus, et praeelégít eam. R. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Añā. Ista est speciōsa.

Capitulum. Eccli. li. b.

DOMINE Deus meus, exaltásti super terram habitatiōnem meam,

et pro morte defluente deprecata sum. Invocaui Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adiutorio.

Rz. br. Elégit eam Deus, * Et praeelégit eam. Elégit. V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praeelégit. Glória Patri. Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. Rz. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. Sap. iv.

QUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

Rz. br. Elégit, ut supra.

Ad Vesperas, Antiphonae, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis. cxv.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. Rz. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magnif. Añ. Veni, sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

II. ALIAE LECTIONES PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum.

Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. li.

CONFITEBOR tibi, Domine Rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguae iniquae, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adiutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus praeparatis ad escam, de manibus quaerentium animam meam, et de portis tribulationum quae circumdederunt me: a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuata: de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquinata, et a verbo mendacii, a rege iniquo, et a lingua iniusta.

Rz. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum: pro cuius amore sanguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradysum introisti. V. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam.— Et cum Angelis.

Lectio ii.

AUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuvâret. Respiciens eram ad adiutoriúm hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiae tuae, Dómine, et operatiónis tuae, quae a saeculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dñe, et liberas eos de má nibus gentium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in aetérnum. V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

EXALTASTI super terram habitatió nem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. In vocávi Dóminum Patrem Dñi mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meae, et in témpore superbórum sine adiutorio. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessi óne, et exaudita est oráti o mea. Et liberásti me de perditión e, et eripuísti me de témpore iniquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dñi.

R. Spécie tua, et pulchritúdine tua : * Inténde, prospere procéde, et regna. V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in aetérnum. — Inténde, prospere. Glória Patri. Inténde, prospere.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epíscopi et Mártýris de disciplina et hábitu Virgínum.

Lectio iv. Cap. ii.

UNC nobis advr gines sermo est, quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici géminis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, laeta in d oles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dñi, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclesiáe matris gloriósa foecunditas : quantóque plus copi ósa virgí nitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affecti óne pótius quam potestáte : non quod extrém i, et minimi, et humilitátis nostrae ádm o dum cónscii áliquid ad censúram licéntiae vindicémus ; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diá-

boli infestatione timeamus.

R⁷. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Et deducet te. Bened. Christus perpetuae

Lectio v.

NEQUE inanis haec cautio est, et vana formido, quae ad salutis viam consulit, quae Dominica et vitalia praecepta custodit, ut quae se Christo dicaverint, et a carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverint, consumment opus suum magno praemio destinatum: nec ornari jam, aut placere cuiquam, nisi Dño suo studeant, a quo et mercedem virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex utero matris sic nati sunt: et sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus; et sunt spadones, qui seipsos castraverunt propter regnum coelorum.

R⁷ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continentiae munus ostenditur, virginitas praedicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ferit. Neque enim tantum masculis continentiae gratiam Dominus repromittit, et feminas praeterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculo simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

R⁷. Afferentur Regi. cxxv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilla sancti Joannis
Chrysostomi.

*Homil. lxiii. in Matth.
sub medium.*

DOMINUS noster,
quia ad virginitá-
tem hortári grave
esse videbátur, et
necessitate legis de non
solvendo matrimónio, eos
ad cupiditatem illius trahere
studet. Deinde ut eam esse
possibilem osténdat, sic in-
quit : Sunt eunúchi qui ex
ventre matris ita nati sunt,
et sunt qui ab homínibus
eunúchi facti sunt, et sunt
qui sēpsos castraverunt
propter regnum coelórum.
Quibus verbis latēter eos
ad eligendam virginitatem
indúcit, dum eam virtutem
esse possibilem ástruit.

R̃y. Haec est virgo sapi-
ens, quam Dóminus vigilán-
tem invénit, quae accéptis
lampádibus, sumpsit secum
óleum : * Et veniente Dó-
mino, introívit cum eo ad
núptias. Ṽ. Média nocte
clamor factus est : Ecce
sponsus venit, exíte óbviám
ei. — Et veniente. Bened.
Cujus, vel Quarum festum
cólimus.

Lectio viii.

ID autem hoc fere mo-
do confirmat : Cógita
tecum, si aut natúra talis
esses, aut ab homínibus
eam injúriam passus, quid

fáceres, cum et ejúsmodi
voluptate caréres, et nullam
caréndo mercédem conse-
quereris ? Grátias igitur
nunc Deo agas, quod cum
mercéde atque corónis idem
sústines, quod illi sine corónis
ac praemio tólerant :
imo vero non idem, sed
multo lévius, tum quia spe
erígeris, et consciéntia recte
facti ; tum quia non ita in-
géntibus concupiscéntiae
flúctibus jactáris.

R̃y. Média nocte clamor
factus est : Ecce sponsus
venit, exíte óbviám ei. Ṽ.
Prudéntes vírgines aptáe
vestras lámpades. — Ecce.
Glória Patri. Ecce. Bened.
Ad societátem.

Lectio ix.

QUM ergo de illis eu-
núchis dixerit, qui
nisi étiam ipsi mente se con-
tíneant, frustra et inutiliter
tales sunt ; ac de illis, qui
ut regnum coelórum con-
sequántur, se cóntinent,
subjúnxit rursus, dicens :
Qui potest cápere, cápiat :
ut alacrióres efficiat eo ipso,
quod grave esse opus ostén-
dit, et ineffábilí benignitate
sua nóluit eam rem intra
necessitátem legis conclú-
dere : idque dicéndo, adhuc
magis possibilem esse de-
mónstrat, ut voluntátis stú-
dium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 19.

Commune

SANCTAE MARTYRIS TANTUM,

ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

AD VESPERAS.

Añā. Dum esset Rex, cum reliquis de Laud. cxl.

Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis de Comuni Virginitum. cxv.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccl̃i. li.*

CONFITEBOR tibi, Dñe Rex, et collaudábo te Deum Salvatóre meum. Confitébornó-

mini tuo : quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capit. *Prov. xxxi. b.*

ULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

EORTEM virili pectore Laudémus omnes féminam,

Quae sanctitátis glória

Ubique fulget inclýta.

Haec sancto amore sáucia,

Dum mundi amorē nóxium Horrécit, ad coeléstia Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis, Dulcéque mentem pábulo Oratiónis nútrens, Coeli potitur gáudiis.

Rex Christe, virtus fortium,

Qui magna solus éfficis, Hujus precátu quaesumus Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Filio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne saeculum. Amen.

X. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Añā. Simile est regnum coelórum * hómini negotiátóri quaerénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum, Oratio.

DEUS, qui inter caetera poténtiae tuae miracula étiam in sexu fráglí victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beatae N. Mártýris tuae natalítia cólimus, per

ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

Pro plur. Mart. tantum,
Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctárum Mátyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquijs. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.
Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátae N. festivitáte gaudémus, ita piaee devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessiόne beátae N. Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme, nobis Débitas poenas scélerum remitte ;

Ut tibi puro resonémus al-
mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitae-
quae Proli,

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis aevo. Amen.

Antiphonae, Psalmi et
XXV. Nocturnorum, dicun-
tur ut supra in Communi
Virginum, excepta secunda
Antiphona primi Nocturni,
cujus loco dicitur sequens
Añña. Laeva ejus sub capite
meo, et dextera illius am-
plexábitur me.

Lectiones primi Noct.
pro Mart. tantum leguntur
ut supra. Confitebor. cxxxii.
Pro nec Virgine, nec Mar-
tyre ut sequuntur.

De parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. xxxi. b.

ULIEREM for-
tem quis invéniet?
procul, et de úl-
timis finibus pré-
tium ejus. Confidit in ea
cor viri sui, et spóliis non in-
digébit. Reddet ei bonum,
et non malum, ómnibus dié-
bus vitae suae. Quaesívit
lanam et linum, et operáta
est consilio mánuum suá-
rum. Facta est quasi navis
institóris, de longe portans
panem suum. Et de nocte
surréxit, dedítque praedam
domésticis suis, et cibária
ancillis suis. Considerávit
agrum, et emit eum: de fru-
ctu mánuum suárum plan-
távit vineam. Accénxit for-
titúdine lumbos suos, et
roborávit bráchiū suum.

Rz. Veni elécta mea, et
ponam in te thronum me-
um : * Quia concupívit Rex
spéciem tuam. V. Spécie

tua et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. — Quia concupívit.

Lectio ii.

GUSTAVIT, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et dígiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad páuperem. Non timebit domui suae a frígíribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóríbus terrae. Síndonem fecit, et vendidit, et cíngulum trádidit Chananaeo.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. ∇. Spécie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. — Proptérea benedíxit.

Lectio iii.

PORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridebit in die novíssimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suae, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam praedicavérunt: vir

ejus, et laudávit eam. Multae filiae congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlíer timens Dñum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

℞. Spécie tua, et pulchritudine tua * Intēde, prospere procéde, et regna. ∇. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. — Intēde. Glória Patri. Intēde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Víduis.

Lectio iv. *Prope fin.*

AGRUM hunc Ecclésiæ fértilém cerno, nunc integritátis flore veránantem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii fructíbus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantaé arístae ségetum, méssium spicae: compluríumque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles fructíbus feríantur. Bona ergo víduitas, quae tótíes Apostólicó judício praedicátur. Haec enim magístra fidei, magístra est castitátis.

℞. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. *V.* Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.—Et.

Lectio v.

UNDE et illi qui dætorum suorum adulteria et probra venerantur, coelibatus et viduitatis statuere poenas, ut aemuli criminum mulctarent studia virtutum, specie quidem, qua foecunditatem quaerent, sed studio, quo propositum castitatis abolerent. Nam confectis et miles stipendiis arma depōnit, et relicto officio quod gerēbat, ad propria veterānus rura dimittitur, ut et ipse exercitæ laboribus vitæ requiem consequatur; et alios spes futuræ quietis subeundis faciat operibus promptiores. Agricola quoque maturior torquendam aliis stimam committit, et juvenili gravatus opere providentiam curæ senilis explorat: vitem facilius tondere, quam premere, ut juvenescētem luxuriā reprimat, et adolescētem lasciviam fauce succidat, parcorum quamdam partium castitatem docens etiam in vitibus expetendam.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: Propterea unxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ. *V.* Pro-

pter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.—Propterea unxit.

Lectio vi.

SIMILIS huic vidua velut emeritis veterana stipendiis castitatis, et si conjugii arma depōnat, domus tamen totius pacem gubernat: et si vehēdis oneribus otiosa, maritandis tamen junioribus provida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum copulam aptiorem, senili gravitate dispōnit. Itaque si maturioribus quam junioribus committitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam viduam? Quod si persecutores fidei fuerunt etiam viduitatis: utique fidem sequentibus viduitas non pro supplicio fugienda est, tenenda pro præmio.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. *V.* Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.—Mulier timens. Gloria Patri. Mulier timens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xiii. f.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum the-

sáuro abscondito in agro.
Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homil. xi. in Evang.

COELORUM regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quae animus novit, surgat ad incognita quae non novit: quatenus exemplo visibilibus se ad invisibilia rapiat, et per ea quae usu didicit, quasi confectus incaléscat: ut per hoc quod scit notum diligere, discat et incognita amare. Ecce enim regnum coelorum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui invenit homo, abscondit, et prae gaudio illius vadit, et vendit universa quae habet, et emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus: consideravit semitas domus suae, * Et panem otiosa non comedit.

V. Gustavit et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus.—Et panem.

Lectio viii.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium coelestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab

humanis laudibus non abscondit. In praesenti etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergitur. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depraedari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius non quaeramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono opere proximis praebeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quaerimus, semper optemus secretum.

R. Regnum mundi, et omnem ornatum saeculi contempsisti, propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. V. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.—Quem. Gloria Patri. Quem.

Lectio ix.

THESAURUS autem coeleste est desiderium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii coelestis. Quem

profec̃to agrum, vënditis
õmnibus, cõmparat, qui vo-
luptátibus carnis renún-
tians, cuncta sua terréna
desidéria per disciplínæ
coeléstis custódiã calcãt :
ut nihil jam, quod caro
blanditur, libeat ; nihil,
quod carnálem vitam truc-
dat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añac.

1. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nardus
mea dedit odórem suavitá-
tis.

Psal. Dóminus regnãvit,
cum reliquis. 20.

2. In odórem * unguen-
tõrum tuõrum cùrrimus,
adolescéntulæ dilexérunt
te nimis.

3. Jam hiems tránsiit,*
imber ábiit, et recéssit: sur-
ge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et
ponam in tethronum meum,
allelúia.

5. Ista est speciõsa * inter
fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum,

Capitulum, *Eccli. li.*

CONFITEBOR tibi,
Dñe Rex, et collau-
dabo te Deum salvatórem
meum. Confitébor nómini
tuo : quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi, et
liberásti corpus meum a
perditíone.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. *Prov. xxxi. b.*

QULIEREM fortem
quis invéniet? pro-
cul, et de últimis fínibus
prétium ejus. Confidit in
ea cor viri sui, et spóliis non
indigébit.

Hymnus.

FORTEM virili pé-
ctore

Laudémus omnes féminam,
Quae sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre sáu-
cia,

Dum mundi amórem nó-
xium

Horréscit, ad coeléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Coeli potitur gáudiis.

Rex Christe, virtus fór-
tium,

Qui magna solus efficis,
Hujus precátu, quaesumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne saecu-
lum. Amen.

Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. *R.* Proptérea
benedíxit te Deus in aetér-
num.

Ad Bened. Añac. Date ei*
de fructu mánuum suárum,
et laudent eam in portis
ópera ejus.

Pro una Mart. tantum,
Oratio.

DEUS, qui inter caetera
poténtiae tuae mirá-
cula étiam in sexu frá-
gili victóriam martyrii contul-
sti : concéde propítius ; ut
qui beátae N. Mártiris tuae
natalítia cólimus, per ejus
ad te exémpa gradiámur.
Per Dóminum.

Pro plur. Mart. tantum,
Oratio.

DA nobis, quaesumus
Dómine Deus noster,
sanctárum Mátyrum tuá-
rum N. et N. palmas inces-
sábili devotióne venerári :
ut quas digna mente non
póssumus celebráre, humí-
libus saltem frequentémus
obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.
Oratio.

EXAUDI nos, Deus
salutáris noster : ut,
sicut debeátae N. festivitáte
gaudémus, ita pia devoti-
onis erudiámur afféctu. Per
Dóminum.

AD TERTIAM.

Añã. In odórem.

Pro Martyre tantum, Ca-
pit. Confitébor. cxl.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capit. Mulferem. cxl.

R̃. br Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
V. Inténde, prósperè pro-
céde, et regna. Et pulchri-
túdine. Glória. Spécie tua.

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. R̃. Deus in
médio ejus, non commové-
bitur.

AD SEXTAM.

Añã. Jam hiems tránsiit.

Pro una Mart. tantum,
Capitulum. Eccl̃i. li.

LIBERASTI me se-
cúndum multitudi-
nem misericórdiae nóminis
tui a rugiéntibus, praepa-
rátis ad escam, de máni-
bus quaeréntium ánimam
meam, et de multis tribu-
latiónibus quae circumde-
derunt me.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. Prov. xxxi. c.

OANUM suam apé-
ruit inopi, et palmas
suas exténdit ad páuperem.
Non timébit dómui suae a
frigóribus nivis.

R̃. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít.
V. Deus in médio ejus, non
commovébitur. Deus vultu.
Glória. Adjuvábít eam.

V. Elégit eam Deus, et
praeelégit eam. R̃. In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

AD NONAM.

Añã. Ista est speciósã.

Pro Martyre tantum,
Capitulum. Eccl̃i. li.

LAUDABIT usque ad
mortem ánimã mea
Dóminum : quóniam éruit

sustinéntes te, et líberas eos
de manu angústiae, Dó-
mine Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. *Prov. xxxi. d.*

MULTAE filiae con-
gregavérunt divítias;
tu supergréssa es univér-
sas. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : mülíer ti-
mens Dóminum, ipsa lau-
dábitur.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et praelégit eam. Elégit.
V. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et prae-
elégit. Glória Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. R. Proptérea
benedíxit te Deus in aetér-
num.

AD VESPERAS.

Antiphona. Dum esset
Rex, et alia ut in primis
Vesperis. cxxxv.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. R. Proptérea bene-
díxit te Deus in aetérnum.

Ad Magníf. Añā. Manum
suam * apéruit ínopi, et
palmas suas exténdit ad
páuperem, et panem otíosa
non comédit.

Si fuerint plures non Virg.
idem fit Offic. ut. cxxxv.

II. LECTIONES

Pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysósti.

*Serm. lxvii. de diversis novi
Testamenti locis.*

Lectio iv.

GO máxime com-
memoratiónes dí-
ligo Mártyrum,
díligo, et amplé-
ctor : atque omnes quidem,
sed tum praecipue, cum
múíerum certámina propo-
núntur. Quanto enim ín-
fírmus est vas, tanto major
est grátia, tanto illústius
est trophaeum, tanto insí-
gnior est victória, non ob
imbecillitátem sexus athle-
tárum, sed quod per ea,
quibus vícerat inimícus,
nunc étiam vincátur.

R. Propter. cxxxvii.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per
mulierem superátus
est. Hoc illíus ántea telum
erat ; hoc illíus nunc caedis
factum est instruméntum,
hoc vas appáruit insuperá-
bile. Peccávit illa prior, et
mórtua est : ista mórtua est,
ne peccáret. Illa tum fútilis
promíssi spe infláta, Dei le-
ges violávit : haec vitam
praeséntem contémpsit, ne
fidem in suum benefactórem
ejuráret. Quam igitur deín-
ceps speráre póterunt excu-
satiónem viri, si molles sint,
et ignávi ; quam vero vén-
iam, cum fórtiter ac viríli-
ter se gerant mülíeres, cum
ádeo se generóse ad certá-
mina pietátis accíngant ?

R. Dilexisti. cxxxviii.

Lectio vi.

FUIT illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injúriæ; verúntamen ómnium horum imbecillitatem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo,

qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

R. Fallax. cxxxviii.

Commune DEDICATIONIS ECCLESIAE.

AD VESPERAS.

Añā. Domum tuam, cum reliquis de Laudibus. cliv.
Ps. Dixit Dñus, cum reliquis de Dominica. 137.; et loco ultimi, Ps. Lauda Jerúsalem. 158.

Capitulum. Apoc. xxi.

VIDI civitatem sanctam Jerúsalem novam descendentem de coelo a Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus.

AEOLESTIS Urbs Jerúsalem,
Beata pacis visio,
Quae celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsaeque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.
O sorte nupta próspera,

Dotata Patris glória,
Respersa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugata Principi,
Coeli corusca Cívitas.

Ilic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque praevia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsiónē plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc saxa molem cóstruant,

Aptisque juncta nexibus
Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequaque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Aetérna sit per saecula.

Amen.

V. Haec est domus Dómini
firmiter aedificata.

Ry. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnif. Añā. Sanctificavit Dñs * tabernaculum suum : quia haec est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiae, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiae.

Oratio.

DEUS, qui invisibiliter omnia continet, et tamen pro salute generis humani signa tuae potentiae visibiliter ostendis : templum hoc potentia tuae inhabitationis illustra, et concede; ut omnes, qui huc deprecaturi conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuae beneficia consequantur. Per Dominum.

In Anniversario Dedicationis Eccles. et per Octav.

Oratio.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis repraesentas incolumes : exaudi preces populi tui, et praesta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse laetetur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet sanctitudo : * Sponsum ejus Christum adoremus in ea. Ps. Venite. 2. Hymn. Coelestis Urbs. cxliii.

In primo Nocturno.

Añā. Tollite * portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales.

Psalmus xxiii.

OMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dño : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae ? * Dominus fortis et potens : Dñs potens in praelio.

Attollite portas, principes,

vestras, et elevámini portae aeternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añá. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portae aeternáles.

Añá. Erit mihi Dñs in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus xlv.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis impetus laetificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbatae sunt Gentes et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áufe-

rens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Añá. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Añá. Aedificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus xlvii.

AGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universae terrae mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terrae congregáti sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei

nostri : * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justítia plena est dextera tua.

Laetétur mons Sion, et exúltent filiae Judae, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Añs. Aedificávit Móyses altáre Dómino Deo.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. *R.* In longitudínem diérum.

Pater noster. *Absolutio.* Exáudi, Dómine. *V.* Jube, domne. *Bened.* Benedicção ne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. *Cap.* vii.

U M compléset Sálomon fundens preces, ignis descendit de coelo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum.

Nec póterant Sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israél vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corrúentes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in saeculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Maetávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo mília, arietum centum vigínti mília : et dedicávit domum Dei rex, et univérsum pópulum.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. *V.* Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes.—Et in ore. *Benedictio.* Unigénitus Dei filius.

Lectio ii.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levítae in organis carminum Dómini, quae fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in aetérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas. Porro

Sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. Sanctificavit quoque Salomon médium atrii ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta et adipēs pacificorum: quia altare aeneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipēs. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israël cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad torrentem Aegypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: Et venient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Domine. V. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.—Et venient. Benedictio. Spiritus sancti grátia.

Lectio iii.

COMPLEVITQUE Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quae disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait: Audivi ora-

tionem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clausero coelum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et praecipero locustae, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum: conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquiserit faciem meam, et egerit poenitentiam a vis suis pessimis: et ego exaudiam de coelo, et propitius ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meae erectae ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim, et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

R. Benedic, Domine, domum istam, quam aedificavi nomini tuo: venientium in loco isto, Exaudi preces in excelsis solio gloriae tuae. V. Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum.—Exaudi preces. Glória Patri. Exaudi preces.

In secundo Nocturno.

Añs. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli.

Psalmus lxxxiii.

QUAM dilecta tabernacula tua, Dñe virtutum : * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine : * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis : * super milia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis

quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añs. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli.

Añs. Vidit Jacob scalam, * summitas ejus coelos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus lxxxvi.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus ?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.

Añā. Vidit Jacob scalam, sūmmitas ejus coelos tangēbat, et descendētes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Añā. Erēxit Jacob * lapidem in titulum, fundens oleum dēsuper.

Psalmus lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia replēta est malis anima mea : * et vita mea infēro appropinquavit.

Estimatus sum cum descendētibz in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mōrtuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiōem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Dōmine,

tota die : * expāndi ad te manus meas.

Numquid mōrtuis faciēs mirabilia : * aut mēdici suscitābunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscētur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Dōmine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Dōmine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die : * circumdedērunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miseria.

Añā. Erēxit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum dēsuper.

V. Domus mea. *R.* Domus orationis vocabitur.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episc.
Serm. cclii. de Temp.

Lectio iv.

QUOTIESCUM-
QUE, fratres cha-
rissimi, altáris vel
templi festivitá-
tem cólimus, si fidéliter
ac diligénter atténdimus, et
sancte ac juste vivimus,
quidquid in templis ma-
nufáctis ágitur, totum in
nobis spiritali aedificatió-
ne complétur. Non enim
mentitus est ille, qui dixit :
Templum enim Dei san-
ctum est, quod estis vos :
et iterum : Nescitis, quia
córpore vestra templum
sunt Spíritus Sancti, qui in
vobis est ? Et ideo, fratres
charissimi, quia nullis prae-
cedéntibus méritis per grá-
tiam Dei merúimus fie-
ri templum Dei, quantum
póssumus cum ipsius adju-
tório laborémus, ne Dómi-
nus noster in templo suo,
hoc est, in nobis ipsis invé-
niat, quod óculos suae ma-
jestátis offéndat.

R. Orántibus in loco
isto, * Dimitte peccáta pó-
puli tui Deus, et osténde
eis viam bonam, per quam
ámbulent, et da glóriam in
loco isto. V. Qui regis
Israél inténde, qui dedúcis
velut ovem Joseph, qui se-
des super Chérubim.—Di-
mitte. Benedíctio. Christus
perpétuae.

Lectio v.

SED habitáculum cor-
dis nostri evacuétur
vitiis, et virtútibus repleá-
tur : claudátur diabolo, et
aperiátur Christo : et ita
laborémus, ut nobis bonó-
rum óperum clévis jánua
regni coeléstis ape-
rire possimus. Sicut enim
malis opéribus, quasi qui-
búsdam seris ac véclibus,
vitae nobis jánua cláudi-
tur : ita absque dúbio bonis
opéribus aperítur. Et ideo,
fratres charissimi, unus-
quisque consíderet consci-
éntiam suam, et quando se
áliquo crimine vulnerátum
esse cognóverit ; prius ora-
tiónibus, jejúniis, vel elee-
mósynis stúdeat mundáre
consciéntiam suam, et sic
Eucharistíam praesumat
accípere.

R. O quam metuéndus
est locus iste ! Vere non
est hic áliud, nisi domus
Dei, et porta coeli. V.
Haec est domus Dómini ffr-
miter aedificáta, bene fun-
dáta est supra firmam pe-
tram.—Vere. Benedíctio.
Ignem sui amoris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens re-
átum suum, ipse se
a divíno altári subtráxerit,
cito ad indulgéntiam diví-
nae misericórdiae pervéniet.
Quia sicut qui se exáltat,
humiliábitur ; ita e contrá-

rio, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiae pro emendatione vitae removere voluerit, ab aeterno illo et coelesti convivio excommunicari penitus non timebit.

Rz. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. V. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere locus. Glória Patri. Vere locus.

In tertio Nocturno.

Añs. Qui habitat * in adiutorio Altissimi, in protectione Dei coeli commorabitur.

Quando haec Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Alleluia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicit Domino.

Psalmus xc.

UI habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei coeli commorabitur.

DICET Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et daemónio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replébo eum : * et ostendam illi salutáre meum.

Añã. Qui hábitat in adiutorio Altissimi, in proteccióne Dei coeli commorabitur.

Añã. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei aedificatio est.

Psalmus xcv.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium daemónia : * Dóminus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificacióne ejus.

Afférte Dómino pátriae Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie

ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terrae qui non commovébitur : * judicábit pópulos in acuitáte.

Laeténtur coeli, et exúltet terra, commoveáur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae in acuitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añã. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei aedificatio est.

Antiphona. Benedícta glória Dñi de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus xcvi.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveáur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte

scabellum pedum ejus : *
quoniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et praeceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dóminus Deus noster.

Añs. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

V. Haec est domus Dñi firmiter aedificata. *R.* Benefundata est supra firmam petram.

Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. *V.* Jube, domne. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. xix.*

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jérico. Et ecce vir nómine Zachaeus : et hic princeps erat publicanórũ, et ipse dives. Et reliqua.

Homílla sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. in Luc. prope fin.

ZACHAEUS statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitae dignitáte sublimis, exíguus méritis sicut pópulus nationum, audito Dñi Salvatóris advéntu, quem sui non receperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácte Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formae grátiam naturalis, ascéndit in sycómorum, vanitatem scilicet Judaeórum vestígio suo próterens, errata quoque córrigens superioris aetátis : et ideo Jesum in interiórius domus recepit hospítio.

R. Domus mea, domus orationis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit ; et qui quaerit, invenit : * Et pulsánti aperiétur. *V.* Péttite, et accipiétis : quaerite, et inveniétis.—Et pulsánti. *Benedictio.* Divinum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in arborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturali excisus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olivam, fructum posset legís afférre. Radix

enim sancta, etsi rami in-
útiles : quorum infructuó-
sam glóriam plebs Géntium
fide resurrectionis, quasi
quadam corpóris elevatióne
transcéndit. Zachaeus ergo
in sycómoro, caecus in via :
quorum álterum Dñs mise-
ratúrus expéctat, álterum
mansiónis suae claritáte
nobilitat, álterum sana-
túrus interrógat, apud álte-
rum se non invitátus invitat.
Sciébat enim úberem ho-
spitii sui esse mercédem.
Sed tamen, etsi nondum
vocem invitántis audierat,
jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí o-
mnes muri tui : * Et turres
Jerúsalem gemmis aedifica-
búntur. V. Portae Jerú-
salem ex sapphíro et sma-
rágdo aedificabúntur, et ex
lápide pretiósó omnis circú-
itus muri ejus.—Et turres.
Glória Patri. Et turres.
Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

UERUM ne caecum il-
lum tamquam fasti-
diósí páuperum cito reli-
quisse videámur, et transísse
ad divitē, expectémus eum,
quia expectávit et Dóminus:
interrogémus eum, quia in-
terrogávit et Christus. Nos
interrogémus, quia nescí-
mus: ille quia nóverat. Nos
interrogémus, ut sciámus
unde iste curátus sit : ille
interrogávit ut in uno plu-

res discerémus, unde Dñm
videre mereámur. Interro-
gávit enim, ut crederémus,
néminem nisi confiténtem
posse salvári.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas Añae.

1. Domum tuam, Dñe,*
deceat sanctitúdo in longi-
túdinem diérum. Ps. Dñs
regnávit, cum reliquis. 20.

2. Domus mea, * domus
oratiónis vocábitur.

3. Haec est domus Dñi *
firmiter aedificáta, bene
fundáta est supra firmam
petram.

4. Bene fundáta est * do-
mus Dómini supra firmam
petram.

5. Lápides pretiósí *
omnes muri tui, et turres
Jerúsalem gemmis aedifi-
cabúntur.

Capitulum. Apoc. xxi.

UIDI civitátem san-
ctam Jerúsalem no-
vam descendéntem de coelo
a Deo, parátam sicut spon-
sam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALTO ex Olympi vér-
tice

Summi Paréntis Fílius,
Ceum monte desécus lapis
Terras in imas decídens,
Dómus supérnae, et infimae,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes coelitem
Semper resúltat láudibus,

Deúmque Trinum et Unicum

Jugi candóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almae Siónis aemuli.

Haec templa, Rex coeléstium,

Imple benigno lúmine :
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde coeli grátia.

Hic impetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátae múnera,
Partisque donis gaudeant :
Donec solúti corpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per saecula.

Amen.

V. Haec est domus Dñi
firmiter aedificáta. R. Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Benedictus, Añ. Zachaeae * festínans descénde,
quia hódie in domo tua
opórtet me manére : at ille
festínans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiae, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiae,

Oratio.

D EUS, qui invisibíliter
ómnia cónfines, et
famen pro salúte géneris
humáni signa tuae poténtiae visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuae inhabitatiónis illústra, et concede; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuae beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiae, et per Oct.

Oratio.

D EUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repraeséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et praesta ; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse laetétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añ. Domus mea.

Capit. Vidi. cliv.

R. br. Domum tuam, Dñe, * Decet sanctitúdo. Domum. V. In longitudínem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

V. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. R. Pro delictis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM.

Antiphona. Haec est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc. xxi.*

ET audiui vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernaculū Dei cum hominibus, et habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est. In quo orat sacerdos. Locus. V. Pro delictis et peccatis populi. In quo. Glória Patri. Locus.

V. Haec est domus Dómini firmiter aedificata. R. Bene fundata est supra firmam petram.

AD NONAM.

Añā. Lápides pretiosi.

Capitulum. *Apoc. xxi. b.*

ET abstérget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova facio omnia.

R. br. Haec est domus Dñi. Firmiter aedificata. Haec est. V. Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. Glória Patri. Haec.

V. Bene fundata est domus Dómini. R. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Añae, Psalmi, Capitulum et

Hymnus ut in primis Vesperis. cxxxi.

V. Domum tuam, Dñe, decet sanctitudo. R. In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Añā. O quam metuendus est locus iste ! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractātu S. Augustini Episcopi super Psalmos.

Lectio iv. In Ps. cxxi.

IERUSALEM, quae aedificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non aedificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quae modo aedificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi ; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lapides vivi coaedificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapidus vivi coaedificamini ? Vivis, si credis : si autem credis, efficieris templum Dei ; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus. cl.

Lectio v.

IPSA ergo modo civitas aedificatur. Praevidentur de montibus lapides per manus praedicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt : non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coaedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quae aedificatur ut civitas : fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus : Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter id, quod positum est, quod est Christus Iesus.

℣. O quam. cl.

Lectio vi.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper aedificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in coelo est, ad coelum aedificemur. Corpora aedificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse huius Basilicae : et quia corpora aedificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter aedificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi aedificemur ;

quia de ipsa Jerusalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.

℣. Mane surgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Iesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

T confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum praedicaret, nisi saeculum praeteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes : ne in cameli comparatione praestrecti, et in Zachaeo citius quam oportuit, derelicti, justae habeant commotionis offensam.

℣. Domus. cliii.

Lectio viii.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen haerere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus.

Nam divítiae ut impediménta improbis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachaeus, et eléctus a Christo: sed dimídiū bonórum suórum paupéribus largiéndò, reddéndò étiam in quádruplum, quae fraude sustúierat (áalterum non enim sat est, nec habet grátiam liberalítas, si injúria perseverat, quia non spólia, sed dona quaerúntur) uberiórem mércedem quam conferébat accépit.

Ry. Lápides. cliv.

Lectio ix.

ET bene princeps indúctur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullús altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum viderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joánes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 19

TERTIA DIE
infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc. Serm. cclvi. de Temp.

Lectio iv.

ELEBRITAS hujus congregatiónis, dedicatio est domus oratiónis.

Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc saeculo aedificámur, ut in fine saeculi dedicémur. Aedificium, immo aedificatio habet labórem; dedicatio exultatióne. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndò enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides praecidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúm tamen domum Dómini non faciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

Ry. Orántibus. cl.

Lectio v.

LIGNA ista et lápides si non sibi certo ordine cohaerérant, si non se pacifice innéctérant, si

non se invicem, cohaerendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fábrica lapides et ligna bene sibi cohaerere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dñs Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam aedificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Véteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

R. O quam. cl.

Lectio vi.

CONSIDERET ergo charitas vestra, aedificari adhuc istam domum toto, sicut praedictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Dño canticum novum: cantate Dño omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum; hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dñum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus

propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. prope fin.

UA E autem turba, nisi imperitae confusio multitudinis, quae verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachaeus quamdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, et vidit: hoc est, plebis jam transgressus inscientiam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit: Quia illa parte erat transiturus Dñs: vel ubi sycómoros, vel ubi crediturus: ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judaeos transiret ad Gentes.

R. Domus mea. clii.

Lectio viii.

AIDIT itaque Zachaeus sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum,

velut foecundae altitudine
arboris eminēbat. Et quō-
niam de typo ad morālia
defleximus, inter tot creden-
tium voluptates Dominica
die relaxare animum, festivi-
tatem admiscere delēctat.
Zachaeus in sycōmoro, no-
vum videlicet novi tēporis
pomum, ut in hoc quoque
compleretur illud : Arbor
fici produxit grossos suos.

℣. Lápides. cliv.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus
advēnit, ut ex lignis
non poma, sed hōmines
nascerentur. Lēgimus alibi:
Cum esses sub árbore fici,
vidite. Ergo Nathánaēl sub
árbore, hoc est, supra radí-
cem, quia justus. Radix
enim sancta. Sub árbore
tamen Nathánaēl, quia sub
lege : Zachaeus supra árho-
rem, quia supra legem. Ille
Dómini occúltus defēnsor,
hic públicus praedicátor.
Ille adhuc Christum ex lege
quaerēbat : iste jam supra
legem relinquebat sua, et
Dóminum sequebátur.

Te Deum laudamus. 19.

QUARTA DIE

infra Octavam.

Lectiōnes primī Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermōne S. Augustini
Episcopi.

Ex Serm. cclvi. de Temp.

Lectio iv.

ATENDITE in
Psalmo dedica-
tiónis, quem mo-
do cantāvimus ex
ruina aedificiōrum. Consci-
disti saccum meum : hoc
pértinet ad ruīnam. Quid
ergo ad aedificium ? Et ac-
cinxisti me laetitia. Vox
dedicatiōnis : Ut cantet tibi
glória mea, et non compún-
gar. Quis est, qui loquitur ?
In verbis ejus agnoscite. Si
expóno, obscurum est. Ergo
verba ejus dicam, continuo
agnoscētis loquētem, ut
amētis alloquētem. Quis
est, qui dicere pótuit : Eru-
ísti, Dómine, ab inferis
ánimam meam ?

℣. Orántibus. cl.

Lectio v.

AUJUS ánima jam ab
inferis éruta est, nisi
de qua dictum est alio loco :
Non derelīques ánimam
meam in inférno ? Propó-
nitur dedicatio, et cantatur
liberatio, canticum dedi-
catiōnis domus, et dicitur :
Exaltábo te, Dñe, quóniam
suscepísti me : et non jueun-
dásti inimīcos meos super
me. Attēdite Judaeos ini-
mīcos, qui se putábant oc-
cidísse Christum, vicísse
tamquam inimīcum, perdi-
disse quasi hómīnē caeteris
símilem atque mortálem.

℣. O quam. cl.

Lectio vi.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est : Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. Attende Apostolum dicentem : Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, praedicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo praedicatione, et per Apostolorum constantiae diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur : aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

R. Mane surgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. Homilia S. Gregorii Papae. *Lib. 27. Moral. cap. xxvii. post medium.*

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relin-

quamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelicae historiae verba testantur : quia Zachaeus cum videre prae turba nihil posset, sycomoriarum arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur.

R. Domus mea. cliii.

Lectio viii.

PUSILLUS itaque Zachaeus sycomorum subiit, et Dominum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba praepedit : quia infirmitatem humanae mentis, ne lucem veritatis intendant, curarum saecularium tumultus premit. Sed prudenter sycomorum ascendimus, si provide eam, quae divinitus praecipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non quaerere, posessa rapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immo

adjūctis aliis patiētiā
præbere?

R. Lápides. cliv.

Lectio ix.

QUASI enim sycómo-
rum nos ascēdere
Dóminus præcipit cum di-
cit : Qui aufert quae tua
sunt, ne répetas. Et rur-
sum : Si quis te percússerit
in dexteram maxillam, prae-
be illi et alteram. Per sy-
cómorum Dóminus tráns-
iens cérnitur : quia per
hanc sapiētem stultitiam,
etsi necdum, ut est, sólide,
jam tamen per contempla-
tiónis lumen Dei sapiētia
quasi in tránsitu vidétur,
quam vidére néqueunt qui
sibi sapiētes esse vidén-
tur : quia ad conspicién-
dum Dóminum, in eláta
cogitatiónum suárum turba
deprehénsi, adhuc sycómo-
ri arborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 19.

QUINTA DIE

infra Octavam.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. ccivi. de Temp.

Lectio iv.

DODO, quando im-
pléntur Ecclé-
siae, putámus ju-
cundári Judaeos?
Ecclesiae aedificántur, de-

dicántur, impléntur : quó-
modo illi jucundántur? Non
solum non jucundántur, sed
etiam confundúntur, et im-
plétur vox exultántis : Exal-
tábo te, Dómine, quóniam
suscepísti me : et non ju-
cundásti inimícos meos
super me. Non jucundásti
super me : si mihi credant,
jucundábis in me. Ne mul-
ta dicámus, ad illa, quae
cantávimus, aliquándo ve-
niámus. Quómodo dicit
Christus : Conscidísti sac-
cum meum, et accinxísti
me laetitia? Saccus ejus
erat similitúdo carnis pec-
cáti.

R. Orántibus. cl.

Lectio v.

NON tibi viléscat, quod
ait, Saccum meum :
ibi erat inclúsum prétium
tuum. Conscidísti saccum
meum. Evásimus ad sac-
cum istum. Conscidísti sac-
cum meum. In passióne
conscíssus est. Quómodo
ergo Deo Patri dicitur :
Conscidísti saccum meum?
Quómodo Patri dicátur,
vis audire : Conscidísti sac-
cum meum? Quia pró-
prio Filio non pepércit, sed
pro nobis ómnibus trádi-
dit illum. Fecit enim per
Judaeos nesciētes, unde
reímeréntur sciētes, et
confunderéntur negātes.
Nesciunt enim quid boni
nobis operáti sunt malo suo.

Suspensus est saccus, et quasi lactatus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

R. O quam. cl.

Lectio vi.

CANTET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judaeus emptor. Ecce Judas vendidit, Judaeus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdidērunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus: Conscidisti saccum meum, et accinxisti me laetitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

R. Manesurgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce

vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

L. 5. cap. lxxvii. in Lucae xix.

UAE impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.

Ecce enim camelus, deposita gibbi sarcina per foramen acus transit; hoc est, dives et publicanus, relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quae ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem quod natura minus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicae susceptionis, quam desiderabat, accepit.

R. Domus mea. cliii.

Lectio viii.

IUSTICE autem Zachaeus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quanto curis saecularibus occupatior, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi

et in spiritu Dei nostri. Qui intrāntem Jéricho Salvatorem vidēre quaerēbat, sed prae turba non pōterat : quia grātiaē fidei, quam mundo Salvator attulit, participāre cupiēbat : sed inólita vitiōrum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

R̄. Lápides. cliv.

Lección ix.

EADEM namque turba nōxiāe consuetudinis quae supra caecum clamāntem, ne lumen pēteret, increpabat, etiā suspiciētem publicānum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut caecus turbārum voces magis ac magis clamādo devicit : ita pusillus necesse est turbae nocētis obstaculum altiōra petēdo transcendat, terrēna relinquat arborem crucis ascēdat. Sycómorus namque (quae est arbor fōliis moro similis, sed altitudine praestans, unde et a Latīnis celsa nuncupātur) ficus fātua dicitur. Et eādē Dominica crux, quae credētes alit ut ficus, ab incrēdulis irridētur ut fātua.

Te Deum laudāmus. 19.

SEXTA DIE

infra Octavam.

Lecciónes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermōne S. Augustini
Episcopi.

Ex Serm. cclvi. de Temp.

Lección iv.

RGO, dum novam constructiōnem sanctae hujus Ecclesiae libenter attendimus, quam divino nōmini hōdie dedicāmus, invenimus a nobis debēri et Deo nostro maxīmā laudem, et sanctitati vestrae congruum de divinae domus aedificatiōe sermōnem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid aedificatiōnis hābeat, quod utilitati animārum vestrārum, Deo vos intērius aedificāte, proficiat. Quod hic factum corporāliter vidēmus in parietibus, spiritaliter fiat in mētibz : et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, aedificāte grātia Dei, perficiātur in corpōribz vestris.

R̄. Orāntibus. cl.

Lección v.

PRINCIPALITER ergo grātias agāmus Dōmino Deo nostro, a quo est omne datum optimum, et omne donum perfectum : et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudēmus, quoniam ad construēdam istam do-

mum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellet, adjuvit bonae voluntatis conatus ut facerent : ac per hoc Deus, qui operatur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, haec omnia ipse coepit, ipse perfecit.

R. O quam. cl.

Lectio vi.

ET quia opera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus praeiuvit virtutis suae favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendae sunt gratiae Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

R. Mane surgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilla venerabilis Beatae Presbyteri.

Lib. 5. C. lxxvii. in Luc. xix.

ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator venit ad locum, ubi praecurrens Zachaeus sycomorum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi praecoribus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide iam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardebat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus praeminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud : Oculi Domini super justos. Nam et nos quae amamus, videre ; ab his, quae execramur, intuitum festinamus avertere.

R. Domus mea. cliii.

Lectio viii.

VIDIT ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, et amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Dominae Incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per sycomorum Jesu faciem speculandi Doctor

egrégius osténdit, cum ait: Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque et áliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibe. Lac infirma temporárie dispensatiónis sólídum cibum árdua perpétuae majestátis appellans.

Ry. Lápidés. cliv.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachae, festínans descende, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descendit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándó Dñus in domo princípis Pharisaeórum, hoc est, in Judaeórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et caetera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertaesús eórum facínora, discessit et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachaei opórtet illum manére: hoc est, novae lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 19.

SEPTIMA DIE
infra Octávam.

Lectiones primí Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

*Ex Homilia xxxiii.
in capite ix. Matthaei.*

Lectio iv.

COMMUNIS ómnium domus est Ecclesiá, inquam, vobis prius ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúner it om nibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdia tórpeat: nemo saeculáribus rebus suspénsus ánimus hábeat, cum jam ad praedicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem millies pótius malim in domum alicújus vestrum ingressus destitui, quam hic praedicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria haec est, quam illa.

Ry. Orántibus. cl.

Lectio v.

NAM hic magnae illae nostrae opes pósitoae sunt, hic spes nostra om-

nis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam haec mensa longe pretiosior est atque jucundior; et lucerna haec, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam haec multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo praestantior: divinorum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est.

R. O quam. cl.

Lectio vi.

ET quidem si concordia perfecte servaretur a nobis, nullam aliam domum praeter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia, et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes, et inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite:

cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque responde.

R. Mane surgens. cli.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Paulo post praedicta.

ST cum vidèrent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est, Judaeos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas, Judaei replenti sunt zelo, et contradicebant iis, quae a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros praepitium habentes, et manducasti cum illis?

R. Domus mea. cliii.

Lectio viii.

STANS autem Zachaeus, dixit ad Dñm: Ecce dimidium bonorum meorum, Dñe, do pauperibus: et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachaeus stans, id est, in ea quam coeperat fidei veritate persistens, non solum se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dño: Si vis perfectus esse, vende omnia quae habes, et da pauperibus: quisquis ante conversionem innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

R̃. Lápides. cliv.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primo haec juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispertit, dat pauperibus, justitia ejus manet in saeculum saeculi. Et haec est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitae légerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, se ipsum abnegare, et ejus, qui necdum videá-

tur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus. 19.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

Duplex.

Omnia ut in die, praeter Lect., secundi Nocturni.

Ex Epístola prima Sancti Felicis Papae Quarti.

De Consecr. dist. i. cap. ii.

Lectio iv.

ABERNACULUM Móysen, Dño praecipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et caeteris vasis et utensilibus ad divinum cultum explendum, legimus: et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Dño jubente, perlinisse novimus. Qualiter autem haec facta sint, et quomodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctione delibuti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitae tractabant, ferébant, erigébant et deponébant: in ipsis institutionibus, quae jubente Dño conscriptae sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

R̃. Orantibus. cl.

Lectio v.

QUALITER ergo David regum piissimus amplificaverit cultum Dei, et

templum Dño aedificáre voluerit, sed propter multum sanguinem quem effúderat, prohibitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque filius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo perfécit, et templum cum altári, et reliqua ad divñum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimisit pópulos.

℞. O quam. cl.

De Consecr. dist. i. cap. xvii.

Lectio vi.

SOLEMNITATES dedicationum Ecclesiárum et sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebránde, ipso Dómino exéplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum reliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encaenia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encaenia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℞. Manesurgens. cli.

In festis B. Mariae Virginis

PER ANNUM.

AD VESPERAS.

Añā. Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalmus cix.

DIXIT Dñs
Dño meo : *
Sede a de-
xtris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dñs ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dñs, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Añā. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Añā. Laeva ejus * sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Psalmus cxii.

LAUDATE pueri
Dñm : * laudate
nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dñs Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in coelo et in terra ?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem :

Ut colloket eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

Añā. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Añā. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerúsalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalms cxxi.

LAETATUS sum in his, quae dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quae aedificatur ut civitas : * ejus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testimonium Israël ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te :

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquēbar pacem de te :

Propter domum Dñi Dei nostri, * quaesivi bona tibi.

Añā. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Añā. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge amica mea, et veni.

Psalms cxxvi.

NISI Dñus aedificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui aedificant eam.

Nisi Dñus custodierit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce haeréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu poténtis : * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Añā. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge amica mea, et veni.

Añā. Speciósā facta es, * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalms cxlvii.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terrae : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit,

Mittit crystallum suam
sicut buccellas : * ante fá-
ciem frigoris ejus quis sus-
tinébit ?

Emittet verbum suum,
et liquefaciet ea : * flabit
spíritus ejus, et fluent a-
quae.

Qui annúnciat verbum
suum Jacob : * justítias, et
judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni : * et judícia sua
non manifestávit eis.

Añña. Speciosa facta es,
et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Capit. *Eccli. xxiv. b.*

AB initio, et ante
saccula creáta
sum, et usque ad
futúrū saeculum
non désinam, et in habita-
tióne sancta coram ipso
ministrávi.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo.
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Sémper collaetémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spíritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. R. Da
mihi virtútem contra hostes
tuos.

Ad Magnif. Añña. Sancta
María, * succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu : séntiant omnes tuum
juvámén, quicúmque céle-
brant tuam sanctam festivi-
tátem.

Oratio.

CONCEDE nos fámu-
los tuos, quaesumus
Dómine Deus, perpétua
mentis et córporis sanitáte
gaudére : et gloriósa beatae
Máriae semper Virginis in-
tercessióne, a praesénti li-
beráři tristítia, et aetérna
pérfrui laetítia. Per Dómi-
num.

Ad Completorium et
Horas, in fine Hymnorum
dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiterna saecula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitator. Sancta María
Dei Génitrix Virgo,* Inter-
cede pro nobis.

Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

QUEM terra, pontus,
sidera
Colunt, adorant, praedi-
cant,

Trinam regentem máchi-
nam,

Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et omnia

Deserviunt per témpora,

Perfusa coeli grátia,

Gestant puellae viscera.

Beáta Mater múnere,

Cujus supérnus Artifex,

Mundum pugíllo conti-
nens,

Ventris sub arca clausus
est.

Beáta coeli núntio,

Foecúnda sancto Spíritu,

Desiderátus Géntibus,

Cujus per alvum fusus est.

Iesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre et almo Spí-
ritu,

In sempiterna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Benedícta tu* in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

Psalmus viii.

DOMINE Dó-
minus noster,*
quam admirábile
est nomen tuum
in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua,* super coe-
los.

Ex ore infántium et la-
eténtium perfecisti laudem
propter inimícos tuos,* ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo coelos
tuos, ópera digitorum tuó-
rum:* lunam et stellas,
quae tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? aut filius
hóminis, quóniam visitas
eum?

Minuísti eum paulómi-
nus ab ángelis, glória et
honóre coronásti eum:*
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus,* oves et boves
univérsas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres coeli, et pisces
maris,* qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus no-
ster,* quam admirábile
est nomen tuum in univérsa
terra!

Añã. Benedícta tu in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

Añã. Sicut myrrha*.

elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus xviii.

QUOELI enarrant glóriam Dei, * et ópera manuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Nonsunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo coelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justítiae Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lícidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Añsa. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Antiphona. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drá-matis.

Psalmus xxiii.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino : * et mise-
ricórdiam a Deo salutári
suo.

Haec est generatio quae-
rentium eum, * quæren-
tium faciẽm Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini
portae aeternáles : * et in-
troibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus fortis et
potens, Dóminus potens in
praelio.

Attóllite portas, prínci-
pes, vestras, et elevámini
portae aeternáles : * et in-
troibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus virtutum
ipse est Rex glóriæ.

Añs. Ante torum hujus
Vírginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatís.

V. Spécie tua, et pul-
chritúdine tua. *R.* Intén-
de, prospere procéde, et
regna.

Pater noster. *Absolutio.*
Exáudi. *V.* Jube, domne.
Bened. Benedictiõe per-
pétua.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. viii. b. et ix.

GO sapiéntia há-
bito in consilio,
et eruditís inté-
sum cogitatióni-
bus. Timor Dómini odit

malum : arrogántiam, et
supérbiam, et viam pra-
vam, et os bilingue deté-
stor. Meum est consilium
et aequitas, mea est pru-
déntia, mea est fortitúdo.
Per me reges regnant, et
legum conditóres justa de-
cernunt. Per me príncipes
imperant, et potentes de-
cernunt justítiam. Ego di-
ligétes me diligo, et qui
mane vígílant ad me, invé-
nient me.

R. Sancta et immaculáta
virginitas, quibus te láudi-
bus éfferam nésco : * Quia
quem coeli cápere non
póterant, tuo grémio con-
tulísti. *V.* Benedícta tu in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui. — Quia.
Benedictio. Unigénitus Dei
Fílius.

Lectio ii.

QECUM sunt divítiae
et glória, opes su-
pérbae et justítia. Mélior
est enim fructus meus auro
et lápide pretiósó, et gen-
mina mea argénto elécto.
In viis justítiae ámbulo, in
medio semitárum judicií,
ut ditem diligétes me, et
thesáuros eórum répleam.
Dóminus possédit me in
iníitio viárum suárum, an-
tequam quidquam fáceret a
príncipio. Ab aetérno ordi-
náta sum, et ex antiquis
antequam terra fieret. Non-
dum erant abyssi, et ego

jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constiterant : ante colles ego parturiébar.

R. Congratulámini mihi omnes qui dil'gitis Dñum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo : * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. V. Beátam me dicent omnes generatíones, quia ancillam húmílem respéxit Deus. — Et de meis viscéribus. Benedíctio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, laedet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocárent, ad arcem et ad moenia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Beáta es, virgo María, quae Dóminum portá-

sti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in aetérnum pérmanes virgo. V. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno

Añ. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus xlii.

RUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribae, * velóeiter scribéntis.

Speciósus forma prae filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in aetérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttae tuae acútae, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus

tuus oleo lætitiæ prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cæsia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in lætitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémoires erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiphona. Spécie tua,

et pulchritudine tua intende, prospere procéde, et regna.

Antiphona. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovebitur.

Psalmus xlv.

DEUS noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dñi, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscep̃tor noster Deus Jacob

Añs. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Añs. Sicut laetántium * ómnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalms lxxxvi.

FUNDAMENTA ejus in móntibussanctis : * dñligit Dñs portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenae, et Tyrus, et pópulus Æthiopũ, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet * Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut laetántium ómnium * habitatio est in te.

Añs. Sicut laetántium ómnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsus píetas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus, Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Apud Metaph.

EI Filius non dívitem, aut locupletem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Virgínẽ illam, cujus ánima virtútibus ornata erat. Cum enim beata María supra omnem humanam naturam castitatem serváret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctíssimam Virgínẽ et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitatem assequámur. Itaque, quaecúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulcherrimam, pretiosíssimam, et incorruptibilem possessionem patrocínio suo vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Libano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. *V.* Et sicut cinnamórum et balsamum aromatizans. — Dedi suavitatem. *Bened.* Christus perpétuae.

Lectio v.

QAGNUM revéra mī-
rāculum, fratres dīle-
ctīssīmi, fuit beāta semper
Virgo Mariā. Quidnamque
illa majus aut illūstrius ullo
unquam tēpore invēntum
est, seu aliquādo invenīri
pōterit? Haec sola coelum
ac terram amplitūdine su-
perāvit. Quidnam illa sán-
ctius? Non Prophētae, non
Apóstoli, non Mártyres,
non Patriárchae, non An-
geli, non Throni, non Domi-
nationes, non Séraphim,
non Chérubim : non dēni-
que aliud quīdpiam inter
creátas res, visibiles aut in-
visibiles, majus aut excellén-
tius invenīri potest. Eadem
ancilla Dei est et mater :
eadem virgo et génitrix.

R. Quae est ista, quae
procēssit sicut sol, et formó-
sa tamquam Jerúsalem? *
Vidérunt eam filiae Sion, et
beátam dixerunt, et Regínae
laudavérunt eam. *V.* Et
sicut dies verni circūmda-
bant eam flores rosárum et
lília convallīū. — Vidérunt.
Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

HAEC ejus mater est,
qui a Patre ante omne
prīncipiū génitus fuit, quem
Angeli et hómīnes agnó-
scunt Dñum rerum ómnium.
Visne cognóscere quanto
Virgo haec praestántior sit
coeléstibus Poténtiis? Illae

cum timóre et tremóre as-
sistunt, faciē velántes su-
am : haec humánū genus
illi offert, quem génuit. Per
hanc et peccatórum véniam
conséquimur. Ave igitur
mater, coelum, puélla, virgo,
thronus, Ecclesiae nostrae
decus, glória et firmamētū,
assidue pro nobis precáre
Jesum Filium tuum, et Dó-
minum nostrum : ut per te
misericórdiam invenire in
die judicii, et quae repósita
sunt iis, qui diligunt Deum,
bona cónsequi possimus,
grátia et benignitáte Dñi
nostri Jesu Christi : cum
quo Patri et sancto Spirítui
glória et honor et impérium
nunc et semper in saecula
saeculórum. Amen.

R. Ornátam monilibus
filiam Jerúsalem Dñus con-
cupívit : * Et vidētes eam
filiae Sion, beatíssimā prae-
dicavérunt, dicētes : * Un-
guéntum effúsum nomen
tuum. *V.* Astitit Regína a
dextris tuis in vestitu de-
auráto, circūmdata varietá-
te. — Et. Glória. Unguéntū.

In tertio Nocturno.

Añ. Gaude, Mariá virgo,*
cunctas haereses sola inter-
emisti in univérso mundo.

Psalmus xev.

CANTATE Dómi-
no cánticum no-
vum : * cantáte
Dño omnis terra.
Cantáte Dómino, et be-

nedícite nómini ejus : *
annuntiáte de die in diem
salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus, * in ómnibus
pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, et laudábilis nimis : *
terribilis est super omnes
deos.

Quóniam omnes dii Gén-
tium daemónia : * Dóminus
autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo
in conspéctu ejus : * sancti-
mónia, et magnificéntia in
sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriae
Géntium, afférte Dño glóri-
am et honórem : * afférte
Dómino glóriam nómini
ejus.

Tóllite hóstias, et introí-
te in átria ejus : * adoráte
Dóminum in átrio sancto
ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra : * dícite in
Géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corréxit orbem
terrae qui non commovébi-
tur : * judicábit pópulos in
aequitate.

Laeténtur coeli, et exúl-
tet terra, commovéatur
mare, et plenitúdo ejus : *
gaudébunt campi, et ómnia
quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia
ligna silvárum a fácie Dó-
mini, quia venit : * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrae
in aequitate, * et pópulos in
veritate sua.

Aññ. Gaude, María virgo,
cunctas haereses sola inter-
emisti in univérso mundo.

Aññ. Dignáre me * lau-
dáre te, Virgo sacráta : da
mihi virtútem contra hostes
tuos.

Psalmus xvi.

DOMINUS regnávit,
exúltet terra : * lae-
téntur insulae multae.

Nubes, et caligo in cir-
cúitu ejus : * justítia, et ju-
dícium corrécio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecé-
det, * et inflammábit in cir-
cúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus
orbi terrae : * vidit, et com-
móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a fácie Dómini : * a
fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli ju-
stítiam ejus : * et vidérunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília : * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes An-
geli ejus : * audívit, et lae-
táta est Sion.

Et exultavérunt filiae Ju-
dae, * propter judícia tua,
Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super omnem
terram : * nimis exaltátus
es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas sanctorum
suorum, de manu pec-
catóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde laetitia.

Laetámini justí in Dómi-
no : * et confitémini memó-
riae sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Dignáre me
laudáre te, Virgo sacráta :
da mihi virtútem contra hos-
tes tuos.

Añá. Post partum Vir-
go invioláta permansisti,
Dei Génitrix, intercède pro
nobis.

In Festo Annuntiatiónis.
Añá. Angelus Dñi * nun-
tiávit Mariæ, et concépit de
Spíritu Sancto.

Psalmus xcvii.

QUANTATE Dómino
cánticum novum : *
quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera
ejus : * et bráchium sanctum
ejus.

Notum fecit Dóminus sal-
utáre suum : * in conspéctu
géntium revelávit justítiam
suam.

Recordátus est misericór-
diae suae, * et veritátis suae
dómi Israel.

Viderunt omnes términi
terrae * salutáre Dei no-
stri.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra : * cantáte, et exultáte,
et psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara et voce psal-
mi : * in tubis ductílibus,
et voce tubae córnea.

Jubiláte in conspéctu Re-
gis Dómini : * moveátur
mare, et plenitúdo ejus : or-
bis terrarum, et qui hábi-
tant in eo.

Flúmina plaudent manu,
simul montes exultábunt a
conspectu Dómini : * quón-
iam venit judicáre ter-
ram.

Judicábit orbem terrarum
in justítia, * et pópulos in
aequitáte.

Añá. Post partum Virgo
invioláta permansisti, Dei
Génitrix, intercède pro no-
bis.

In Festo Annuntiatiónis.
Añá. Angelus Dñi nuntiá-
vit Mariæ, et concépit de
Spíritu Sancto.

℣. Elégit eam Deus, et
praelégit eam. *℞.* In ta-
bernáculo suo habitáre facit
eam.

Pater noster. *Absolutio.*
A vinculis. *℣.* Jube, domne.
Benedictio. Evangélica lé-
ctio.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xi. d.

IN illo tēpore : Lo-
quente Jesu ad tur-
bas, extóllens vocem quae-
dam mulier de turba dixit
illi : Beátus venter, qui te
portávit. Et réliqua.

Homilla venerabilis Bedae
Presbyteri.

Lib. 4. cap. xlix. in Luc. ix.

MAGNAE devoti-
onis et fidei haec
mulier ostendi-
tur, quae Scribis
et Pharisaeis Dominum
tentantibus, simul et bla-
sphemantibus, tanta ejus in-
carnationem prae omnibus
sinceritate cognoscit, tanta
fiducia confitetur, ut et
praesentium procerum ca-
lumniam, et futurorum con-
fundat haereticorum per-
fidiam. Nam sicut tunc
Judaei, sancti Spiritus ope-
ra blasphemando, verum
consubstantialemque Patri
Dei Filium negabant: sic
haeretici postea negando
Mariam semper Virginem,
sancti Spiritus operante
virtute, nascituro cum hu-
manis membris Unigenito
Dei, carnis suae materiam
ministrasse, verum consub-
stantialemque matri filium
hominis fateri non debere
dixerunt.

✠ Felix namque es, sa-
cra Virgo Maria, et omni
laude dignissima: ✠ Quia
ex te ortus est sol justitiae,
Christus Deus noster. ✠
Ora pro populo, interveni
pro clero, intercede pro de-
voto femineo sexu: sentiant
omnes tuum juvenem, qui-
cumque celebrant tuam san-
ctam Festivitatem.—Quia.
Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

SED si caro Verbi Dei
secundum carnem na-
scentis a carne Virginis ma-
tris pronuntiatur extranea,
sine causa venter qui eam
portasset, ubera quae la-
ctassent, beatificantur. Di-
cit autem Apostolus: Quia
misit Deus Filium suum
factum ex muliere, factum
sub lege. Neque audiendi
sunt qui legendum putant:
Natum ex muliere, factum
sub lege; sed: Factum ex
muliere: quia conceptus ex
utero virginali, carnem non
de nihilo, non aliunde, sed
materna traxit ex carne:
alióquin nec vere Filius hó-
minis diceretur, qui originē
non haberet ex hómine. Et
nos igitur his contra Euty-
chen dictis, extollamus vo-
cem cum Ecclesia Catholica,
cujus haec mulier typum
gessit, extollamus et men-
tem de medio turbarum,
dicamusque Salvatori: Be-
atus venter qui te portavit,
et ubera quae suxisti. Vere
enim beata parens, quae
sicut quidam ait: Enixa
est puerpera Regem, qui
coelum terramque tenet per
saecula.

✠ Beátam me dicent
omnes generationes: ✠ Quia
fecit mihi Dñus magna qui
potens est, et sanctum no-
men ejus. ✠ Et misericór-
dia ejus a progénie in pro-

génies tíméntibus eum.—
Quia. Glória Patri. Quia.
Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

QUINIMMO beáti qui
áudiunt verbum Dei,
et custódiunt. Pulchre
Salvátor attestatióni mulie-
ris ánnuit, non eam tan-
túmmodo quae Verbum
Dei corporaliter generáre
merúerat, sed et omnes qui
idem Verbum spiritaliter
audítu fidei concipere, et
boni óperis custódia, vel in
suo, vel in proximórum cor-
de párrere, et quasi álere
studúerint, asséverans esse
beátos : quia et eádem Dei
Génitrix, et inde quidem
beáta, quia Verbi incarnán-
di ministra facta est tempo-
rális : sed inde multo beá-
tior, quia ejúsdem semper
amándi custos manébat
aetérna.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Anae.

1. Dum esset Rex in
accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.
Ps. Dóminus regnávít, cum
reliquis. 20.

2. Laeva ejus sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

3. Nigra sum, sed for-
mósa, filiae Jerúsalem :
ideo diléxit me Rex, et in-
trodúxit me in cubículum
suum.

4. Jam hiems tránsiit,
imber ábiit et recéssit : sur-
ge, amíca mea, et veni.

5. Speciósá facta es et
suávis in deliciis tuis, san-
cta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. xxiv. b.

AB initio, et ante sae-
cula creáta sum, et
usque ad futúrum saeculum
non désinam, et in habita-
tióne sancta coram ipso
ministrávi.

Hymnus.

O GLORIOSA virgi-
num,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábs-
tulit,

Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Coeli reclúdis cárdines.

In Regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Virgi-
nem,

Gentes redemptae pláudite,
Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna saecula.

Amen.

Diffúsa est grátia in
lábiiis tuis. Proptérea
benedíxit te Deus in aetér-
num.

Ad Bened. Aná. Beáta
es, María, quae credidisti :
perficiéntur in te quae di-
cta sunt tibi a Dómino.

Oratio.

QONCEDE nos famulos tuos, quaesumus Dñe Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere : et gloriósa beatae Mariae semper Virginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Dñum.

Ad Primam. In R. br. V. Qui natus es de María Virgine, etiam in Festis infra Oct. B. Mariae Virginis.

AD TERTIAM.

Añā. Laeva ejus.

Capit. Ab initio, ut supra.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Añā. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. xxiv. b.

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitate sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illús, et in plenitudine sanctorum deténtio mea

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Añā. Speciósā.

Capitulum. Eccli. xxiv. b.

IN plateis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praeelégit eam. Elégit. V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et praeelégit. Glória Patri. Elégit eam.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in aetérnum.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis praeter V. Dignare me laudare te Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent * omnes generatióes, quia ancillam húmilem respexit Deus.

Officium Beatae Mariae IN SABBATO.

MINIBUS Sabbatis a Dominica in Albis, nisi occurrat Festum novem Lectionum, fit Offic. de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriae vi. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum ix. Lectionum : quia tunc de Sancta Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Aña, V. et Oratione, ut infra.

Capitulum. Ab initio, et Hymn. Ave maris stella, ut in Festis B. M. V. clxxii.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R. Propterea benedixit te Deus in aetérnum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Regina coeli laetáre, allelúia : quia quem meruisti portare, allelúia : resurrexit, sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quaesumus Dñe Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudé-

re : et gloriósa beatae Mariae semper Virginis intercessióne, a praesenti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Dóminum.

Non fiunt commemoraciones consuetae, sed tantum de Cruce. Antiphona. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surrexit die tértia, allelúia.

V. Dicite in nationibus, allelúia. R. Quia Dñs regnavit a ligno, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expélleres potestátem : concede nobis fámulis tuis ; ut resurrectionis grátiam consequámur. Per eúndem Dñm.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa Suffragia.

Completorium ut in Psalterio. 160. Et in fine Hymni Te lucis ante téminum, dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
etiám si in Vesperis facta sit tantum commemoratio de Beata Maria.

clxxxvi. *Officium B. Mariae in Sabbato.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave María, grátia plena : * Dñus tecum, allelúia. Psal. Veníte. 2.

Hymnus. Quem terra, ut in Festis B. Mariae.

Nocturnum Sabbati ut in Psalterio. 119. Et in fine X Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum, allelúia.

Pater noster.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beátae Mariae semper Virginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna coelórum. R. Amen.

X Jube, domne, benedícere.

Pro prima Lect., Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. R. Amen.

Primae duae Lectiones de Scriptura libri currentis : tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R. i. Sancta et immaculata virginitas, quibus te láudibus éfferam, nescio : * Quia quem coeli capere non póterant, tuo grémio contulisti, allelúia. X Benedícta tu in mulieribus, et benedíctus fructus ventris tui.—Quia quem coeli.

Pro secunda Lectione, Benedíctio. Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. R. Amen.

R. ii. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiae Christus Deus noster, allelúia. X Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemorationem.—Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bened. Per Virginem matrem concédát nobis Dñus salutem et pacem. R. Amen.

Post tertiam Lect. dicitur Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúia. Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica ut in Psalt. 20.

2. Laeva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me, allelúia.

3. Nigra sum, * sed formósa, filiae Jérusalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum, allelúia.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni, allelúia.

5. Speciósá facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix, allelúia.

Officium B. Mariae in Sabbato. clxxxvii.

Capitulum. Ab initio, et Hymnus. O gloriosa, ut in Festis B. M. V. clxxxiii.

V. Benedicte tu in mulieribus, allelúia. R. Et benedictus fructus ventris tui, allelúia.

Ad Bened. Añā. Regina coeli laetare, allelúia : quia quem meruisti portare, allelúia : resurrexit, sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

Oratio. Concède ut supra, clxxxv.

Deinde sit commemoratio de Cruce. Añā. Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, allelúia, allelúia.

V. Dicite in nationibus, allelúia. R. Quia Dominus regnavit a ligno, allelúia.

Oratio. Deus qui pro nobis, ut supra, clxxxv.

Ad Horas. Hymni et Psalmi ut in Psalterio : sed in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine.

Ad Primam, Añā. Dum esset Rex. Capitulum. Regi saeculorum. In R. brevi V. Qui natus es de Maria Virgine ; aña ut in Psalterio.

Ad Absolutionem Capituli. In plateis.

AD TERTIAM.

Añā. Laeva ejus.

Capitul. Ab initio, ut supra, clxxxii.

R. br. Spécie tua, et pulchritudine tua, * allelúia, allelúia. Spécie tua. V. Intende, prospere procede, et regna. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúia. R. Deus in medio ejus, non commovebitur, allelúia.

AD SEXTAM.

Añā. Nigra sum.

Capitulum. *Eccli. xxiv. b.*

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo. * Allelúia, allelúia. Adjuvabit. V. Deus in medio ejus, non commovebitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et praeelégit eam, allelúia. R. In tabernaculo suo habitare facit eam, allelúia.

AD NONAM.

Añā. Speciosa.

Capitulum. *Eccli. xxiv. b.*

IN plateis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

clxxxviii. *Officium B. Mariae in Sabbato.*

R. br. Elégit eam Deus, et praeelégit eam, * Allelúia, allelúia. Elégit. V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum, allelúia.

Ad Vesperas, Antiphonae et Psalmi feriales: Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine, Commemoratio de Cruce, ut supra. clxxxvii.

Lectiones sequentes dicuntur singulis Mensibus in Officio Beatae Mariae in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De expositione S. Hieronymi Presbyteri in Ezechielem Prophétam.

Lib. 13. in cap. xlv.

Lectio iii.

PORTA haec clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingreditur, et dux, cui porta clausa est, Mariam vírginem intélligunt: quae et ante partum, et post partum virgo permánsit. Et enim tēpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus sanctus véniet super te, et vir-

tus Altissimi obumbrábit te: quod autem nascétur ex te sanctum, vocábitur Filius Dei: et quando natus est, virgo permánsit aeterna: ad confundēdos eos, qui arbitrántur eam post natiuitatem Salvatóris habuisse de Joseph filios, ex occasione fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus. 19.

MENSE MAIO.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. iv. in fine, tom. 6.

Lectio iii.

PER féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Mariam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: haec integra péperit Salvátorem. Illa póculum a serpente propinátum libénter accépit, et viro trádedit, ex quo simul mereréntur occídi: haec, grátia coelésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui haec operátus est, nisi vírginis filius, et virginum sponsus: qui áttulit matri foecunditatē, sed non ábs-tulit integritatem?

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut supra. clxxxvi.

Officium Parvum

BEATAE MARIAE.

ON dicitur, quando fit Officium ix. Lctionum, nec in Feriis majoris Hebdomadae, nec infra Octavas Paschae et Pentecostes, nec in Sabbatis, quando fit Officium de Sancta Maria. Quibus diebus omititur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesperis praeponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dño, antequam legatur Martyrologium. Extra chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. M. EXTRA ADVENTUM AD VESPERAS.

Ave Maria, secreto, quae dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariae, quando non conjunguntur cum Officio diei.

EUS, in adiutorium meum intende. R. Dñe, ad adjuvandum me festina. Glória Patri. Sicut erat.

In fine Allelúia, ad omnes Horas, per totum Annum praeterquam a Septuagesima usque ad Sabbatum Sanctum; cujus loco tunc dicitur Laus tibi, Dómine, rex aeternae glóriae.

Antiphonae, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. Mariae. clxx.

V. Diffusa est grátia in lá-bustuis. R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Magníf. Añsa. Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quaesumus Dñe Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere: et gloriósa beatae Mariae semper Virginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aeterna pérfrui laetítia. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad

Vesperas et Laudes in Officio Sanctae Mariae.

Añs. Sancti Dei omnes, intercédere dignemini pro nostra omniumque salute.

V. Laetámini in Dómino, et exultáte, justi. R. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

PROTEGE, Dñe, populum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliorum Apostolorum patrocinio confidentem, perpétua defensione conserva.

OMNES Sancti tui, quaesumus Dñe, nos ubique adjuvent : ut dum eorum mérita recolimus patrocinia sentiamus : et pacem tuam nostris concede temporibus, et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam : iter, actus, et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuae prosperitate dispone : benefactoribus nostris sempiterna bona retribue ; et omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam concede. Per Dóminum

AD COMPLETORIUM.

Ave María, ut supra.

V. Converte nos Deus salutaris noster. R. Et averte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adiutorium. Glória Patri. Sicut. Allelúia.

Psalmi : Saepe expugnaverunt. De profundis, et Dómine, non est exaltatum, ut in Vesperis Feriae iv. 147.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim corporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumps-
eris.

María Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora suscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,

In sempiterna saecula.

Amen.

Capitulum. Eccli. xxiv. c.

EGO mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. R. Deo grátias.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Añs.

Sub tuum praesídium* confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus ; sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

BEATAE et gloriósae
semper Virginis Ma-
ríae, quaesumus Dñe, inter-
cessiō gloriósa nos próte-
gat, et ad vitam perdúcat aetér-
nam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María, ut supra.

V. Dómine, lábia mea
aperies. R. Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

V. Deus, in adjutórium.
Glória. Sicut. Alleluia.

Invitatorium. Ave María,
grátia plena : * Dóminus te-
cum. Psal. Venite, exulté-
mus. 2. Hymnus. Quem
terra. clxxiii.

In Nocturno. Antiphonae
et Psalmi dicuntur ut in Fe-
stis B. M. V. scilicet :

Feria ii. et v. ut in primo
Nocturno. clxxiii.

Feria iii. et vi. ut in se-
cundo Nocturno. clxxvi.

Feria iv. et Sabbato ut in
tertio Nocturno. clxxix.

V. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. R. Propterea bene-
dixit te Deus in aetérnum.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in
tentatiōnem. R. Sed libera
nos a malo.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis
beatae Mariæ semper
Vrginis, et ómnium Sanctó-
rum, perdúcat nos Dñs ad
regna coelórum. R. Amen.

V. Jube, domne, bene-
dicere. Bened. Nos cum
prole pia benedicat Virgo
María. R. Amen.

Lectio. Eccli. xxiv.

N ómnibus ré-
quiem quaesívi,
et in haereditate
Dómini morá-
bor. Tunc praecepit, et
dixit mihi Creator ómnium :
et qui creávit me, requiévít
in tabernáculo meo, et dixit
mihi : In Jacob inhábita,
et in Israël haereditáre, et
in eléctis meis mitte radi-
ces. ¶ Tu autem, Dómine,
miserére nobis.

R. Deo grátias.

R. Sancta et immacu-
lata virginitas, quibus te
láudibus éfferam, nescio :
Quia quem coeli cápere
non póterant, tuo grémio
contulisti. V. Benedicta tu
in muliéribus, et benedíctus
fructus ventris tui.—Quia.
V. Jube, domne, benedi-
cere. Bened. Ipsa Virgo
virginum intercédát pro
nobis ad Dóminum.

R. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta
sum, et civitate san-
ctificáta similiter requiévi,
et in Jerúsalem potéstas
mea. Et radicávi in pópulo
honorificáto, et in parte Dei
mei haeréditas illius, et in
plenitúdine Sanctórum de-
téntio mea. ¶ Tu autem,

R. Beáta es Virgo María, quae Dóminum portásti Creatórem mundi: Genuísti qui te fecit, et in aetérnum pérmanes Virgo. V. Ave María, grátia plena: Dñus tecum. — Genuísti. V. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Virginem Matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem. R. Amen.

Lección iii.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantítorosae in Jérico. Quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómun, et bálsamum aromatzans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ¶ Tu autem, Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: Quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster. V. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratióne. — Quia. Glória. Christus.

AD LAUDES.

Añae. i. Assúpta est María in coelum, gaudent

Angeli; laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica. 20.

2. María Virgo assúpta est ad aethéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulae dilexérunt te nimis.

4. Benedícta * filia tu a Dño: quia per te fructum vitae comunicávimus.

5. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. vi. c.

VIDERUNT eam filiae Sion, et beatíssimam praedicavérunt, et regínae laudavérunt eam. R. Deo grátias.

Hymnus. O gloriósa virgínium. clxxxiii.

V. Benedícta tu in muliéribus. R. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedíctus, Añá. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dñi, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beatae
Mariae Virginis ute-
ro, Verbum tuum, Angelo
nuntiante, carnem susci-
pere voluisti : praesta sup-
plicibus tuis : ut qui vere
eam Genitricem Dei credi-
mus, ejus apud te interces-
sionibus adjuvemur. Per
eundem Christum Domi-
num nostrum. *R.* Amen.

*Pro Sanctis, Añā. Sancti
Dei, ut supra. exc.*

AD PRIMAM.

Ave Maria, etc. *V.* Deus,
in adiutorium.

Hymn. Meménto. exc.

Añā. Assumpta est.

*Ps. Deus in nómine. 25.
Benedixisti. 109. Laudate
Dñum, omnes Gentes. 142.*

*Añā. Assumpta est María
in coelum, gaudent Angeli;
laudantes benedicunt Dó-
minum.*

Capitulum. Cant. vi.

QUAE est ista, quae
progréditur quasi
auróra consurgens, pulchra
ut luna, elécta ut sol, terri-
bilis ut castrórum ácies
ordináta? *R.* Deo grátias.

*V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. R. Da
mihi virtútem contra hostes
tuos.*

*Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.*

*V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.*

Oratio.

DEUS, qui virginálem
aulam beatae Mariae,
in qua habitáres, eligere
dignátus es: da quaesumus:
ut sua nos defensione mun-
ítos, jucúndos fácias suae
interesse commemoratióni:
Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ave Maria, etc. *V.* Deus,
in adiutorium.

Hymn. Meménto. exc.

Añā. María Virgo.

*Psalmi: Ad Dñum. 142.
Levavi óculos. 142. Laetá-
tus sum. 145.*

*Añā. María Virgo assúm-
pta est ad aethéreum thála-
mum, in quo Rex regum
stelláto sedet sólio.*

Capitulum. Eccli. xxiv. b.

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte
sanctificáta simlíter requi-
évi, et in Jerúsalem po-
téstas mea. *R.* Deo grá-
tias.

*V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. R. Proptérea
benedixit te Deus in aetér-
num.*

*Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.*

*V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.*

Oratio.

DEUS, qui salútis ae-
ténae, beatae Ma-
riae virginitáte foecúnda,
humáno géneri praemia

praestitisti : tribue quaesumus ; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave Maria, etc. *V.* Deus, in adiutorium.

Hymn. Meménto, exc.

Añā. In odórem.

Ps. Ad te levávi. 145.
Nisi quia Dóminus. 145.
Qui confidunt. 146.

Añā. In odórem unguentórum tuórum currimus : adolescentulae dilexérunt te nimis.

Capitulum. *Eccli. xxiv. b.*

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illius, et in plenitúdine sanctorum detentio mea. *R.* Deo grátias.

V. Benedícta tu in mulieribus. *R.* Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie eléison. Christe eléison.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium : ut qui sanctae Dei Genitrícis memoria agimus, intercessió-

nis ejus auxílio a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc. *V.* Deus, in adiutorium.

Hymn. Meménto, rerum Cónditor. exc.

Añā. Pulchra es.

Ps. In converténdo. 146.
Nisi Dóminus. 146. Beati omnes. 147.

Añā. Pulchra es et decóra, filia Jerúsalem : terribilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Eccli. xxiv. b.*

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris. *R.* Deo grátias.

V. Post partum virgo invioláta permansísti. *R.* Dei Génitrix, intercede pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

AMULORUM tuórum, quaesumus Dómine, deléctis ignósce : ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit

Officium Defunctorum.

INCIPITUR extra tempus Paschale prima cuiusque mensis die non impedita festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Quadragesima autem, Feria secunda cuiuslibet Hebdomadae similiter non impedita praeterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperae post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Añā. Placébo Dómino * in regione vivórum.

Psalmus cxiv.

ILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem orationis meae.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dñe, libera ánimam meam: * miséricors Dñus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánimā mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefecit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem aetérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Añā. Placébo Dómino in regione vivórum.

Añā. Hei mihi, Dñe, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus cxix.

AD Dóminum cum tribuláre clamávi: * et exáudívit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid

apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittae poténtis acutae, * cum carbónibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est : habitavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacificus : * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Réquiem aeternam, etc.

Añ. Hei mihi, Dómine, quia incolatus meus prolongatus est.

Añ. Dóminus custodit te * ab omni malo : custodiat animam tuam Dñs.

Psalmus cxx

LEVAVI oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dño, * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum : * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dóminus custodit te, Dñs protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni malo : * custodiat animam tuam Dóminus.

Dóminus custodiat introitum tuum, et exitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Réquiem aeternam.

Añ. Dóminus custodit te ab omni malo : custodiat animam tuam Dóminus.

Añ. Si iniquitates observáveris, Dómine : Dñe, quis sustinebit ?

Psalmus cxxix.

DE profundis clamavi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi voeem meam :

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * sperávit anima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem aeternam.

Añ. Si iniquitates observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinebit ?

Añ. Opera * mánuum tuarum, Dñe, ne despicias.

Psalinus cxxxvii.

CONFITEBOR tibi,
Dómine, in toto cor-
de meo : * quóniam audísti
verba oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi : * adorábo ad
templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua,
et veritate tua : * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exáudi me : *
multiplicábis in ánima mea
virtutem.

Confiteántur tibi, Dómi-
ne. omnes reges terrae : *
quia audiérunt ómnia verba
oris tui :

Et cantent in viis Dómi-
ni : * quóniam magna est
glória Dómini.

Quóniam excélsus Dó-
minus, et humília respicit : *
et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in mé-
dio tribulatiónis, vivificábis
me : * et super iram inimi-
córum meórum extendísti
manum tuam, et salvum
me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro
me : * Dómine, misericór-
dia tua in saeculum : ópera
mánuum tuárum ne despí-
cias.

Réquiem aetérnam.

Antiph. Opera mánuum
tuárum, Dómine, ne despí-
cias.

V. Audivi vocem de coe-
lo dicentem mihi. R7. Beá-
ti mórtui, qui in Dómino
moriúntur.

Añá. Omne, * quod dat
mihi Pater, ad me véniet :
et eum qui venit ad me, non
ejiciam foras.

Canticum

Beatae Mariae Virginis.

Lucee i. e.

MAGNIFICAT * áni-
ma mea Dóminum :
Et exultávit spíritus me-
us * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitá-
tem ancillae suae : * ecce
enim ex hoc beátam me di-
cent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et sanctum
nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies * ti-
méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : * dispérsit supér-
bos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bo-
nis : * et dívites dimísit iná-
nes.

Suscépit Israël púerum
suum, * recordátus miseri-
córdiae suae.

Sicut locútus est ad pa-
tres nostros, * Abraham, et
sémini ejus in saecula.

Réquiem aetérnam.

Añá. Omne, quod dat mi-
hi Pater, ad me véniet : et

eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptae dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto. *℣.*
Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Psalmus cxlv.

AUDA anima mea Dñum, laudabo Dñum in vita mea: * psallam Deo meo quāmdiu fūero.

Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: * qui fecit coelum et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt.

Qui custodit veritatem in saeculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos: * Dñus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dñus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dñus in saecula, Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus De profundis, ut supra. cxcvi.

Qui Psalmi non dic. in die omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis defuncti. Alias semper dicuntur.

In fine Psalmi Réquiem aeternam * dona eis, Dñe. Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde *℣.* A porta inferi. *R.* Erue, Domine, animas eorum.

℣. Requiescant in pace. *R.* Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui inter apostolicos sacerdotes, famulos tuos pontificali, seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: praesta quaesumus; ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio.

DEUS, veniae largitor, et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam: ut nostrae congregationis fratres, propinquos, et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

FIDELIUM Deus omnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. *R.* Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur haec última tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. *R.* Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

ABSOLVE, quaesumus Dñe, ánimam famulitui N. ut defúnctus saeculo tibi vivat: et quae per fragilitátem carnis humana conversatióne comísit, tu vénia misericordíssimae pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam famulae tuae N. ut defúncta.

In anniversario die. Oratio.

DEUS indulgentiárum Dñe: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositionis diem commemorámus, refrigerii

sedem, quiétis beatitudinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episc. defuncto, Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdotes famulum tuum N. pontificali fecisti dignitáte vigére: praesta quaecumque; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicitur sacerdotali fecisti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniae.

Pro patre et matre, Oratio.

DEUS, qui nos patrem et matrem honorare praecepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meae, corúmque peccata dimitte: meque eos in aeternae claritátis gaudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dicatur animabus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimae patris mei vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimae matris meae, vel nostrae.

Pro uno Defuncto,
Oratio.

INCLINA, Dñe, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur; ut animam famuli tui, quam de hoc saeculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum iubeas esse consortem. Per Dñum.

Pro una Defuncta,
Oratio.

QUAESUMUS Dñe, pro tua pietate miserere animae famulae tuae: et a contagiis mortalitatis exutam, in aeternae salvationis partem restitue. Per Dñum.

℣. Requiem aeternam dona eis, Domine. ℞. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. ℞. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Regem, cui omnia vivunt, * Venite adorémus.

Repet. Regem, cui omnia vivunt, venite adorémus.

Psalmus xciv.

ENITE, exultemus Dño, jubilémus Deo salutari nostro: praeoccupémus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui omnia vivunt, venite adorémus.

Quóniam Deus magnus Dñus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dñus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitudines montium ipse conspicit.

Venite adorémus.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus: venite, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dñino qui fecit nos, quia ipse est Dñus Deus noster: nos autem populus ejus, et oves pascuae ejus.

Regem, cui omnia vivunt, venite adorémus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et videntur opera mea.

Venite adorémus.

Quadráginta annis proximis fui generationi huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

Regem, cui omnia vivunt, venite adorémus.

Requiem aeternam dona eis, Domine: et lux perpetua luceat eis.

Venite adorémus.

Regem, cui omnia vivunt,
venite adorémus.

Hoc Invitatorium dicitur
tantum in die Commemo-
rationis omnium Fidelium
Defunctorum, et in die de-
positionis Defuncti, quibus
diebus dicuntur tres infra-
scripti Nocturni, et Añae
duplicantur. Aliis tempo-
ribus dicitur tantum unum
Nocturnum cum Laudibus,
hoc ordine : Feria ii. et v.
primum Nocturnum : Fe-
ria iii. et vi. secundum No-
cturnum : Feria iv. et Sab-
bato tertium Nocturnum.

In primo Nocturno.

Pro Feria ii. et v.

Añae. Dirige, * Dñe Deus
meus, in conspectu tuo viam
meam.

Psalmus v.

ERBA mea áuri-
bus pèrcipe, Dó-
mine, * intèllige
clamórem meum.

Intènde voci oratiónis
meae, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine, mane exáudies vo-
cem meam.

Mane astábo tibi et vidé-
bo : * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
malignus : * neque permané-
bunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui ope-
rántur iniquitátem : * per-

des omnes, qui loquúntur
mendácium.

Virum sánguinem et dó-
lósus abominábitur Dó-
minus : * ego autem in
multitúdine misericórdiae
 tuae.

Introsbo in domum tu-
am : * adorábo ad templum
sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in
justitia tua : * propter in-
imícos meos dirige in con-
spectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eorum veritas : * cor eorum
vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eorum, linguis suis
dolose agébant, * júdica il-
los Deus.

Décidant a cogitatióni-
bus suis, secúndum multi-
túdinem impietátum eorum
expélle eos : * quóniam ir-
ritavérunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui
sperant in te, * in aetérnum
exultábunt : et habitábis
in eis.

Et gloriabúntur in te o-
mnes, qui diligunt nomen
tuum : * quóniam tu bene-
dices justo.

Dómine, ut scuto bonae
voluntátis tuae * coronásti
nos.

Réquiem aetérnam.

Añae. Dirige, Dñe Deus
meus, in conspectu tuo vi-
am meam.

Añae. Convértere, Dñe, *
et éripe ánimam meam :

quóniam non est in morte
qui memor sit tui.

Psalmus vi.

DOMINE, ne in furóre
tuo árguas me, * ne-
que in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum : *
sana me, Dómine, quóniam
conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta
est valde : * sed tu, Dñe,
úsquequo?

Convértere, Dómine, et
éripe ánimam meam : * sal-
vum me fac propter miseri-
córdiam tuam.

Quóniam non est in mor-
te qui memor sit tui : * in
inférno autem quis confité-
bitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per singulas noctes
lectum meum : * lácrymis
meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre
óculus meus : * inveterávi
inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes,
qui operámini iniquitatē : *
quóniam exaudivit Dñus
vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus de-
precationem meam, * Dó-
minus orationem meam
suscepit.

Erubéscant, et contur-
béntur veheménter omnes
inimíci mei : * convertántur,
et erubéscant valde veló-
citer.

Réquiem aetérnam.

Ana. Convértere, Dñe,
et éripe ánimam meam :
quóniam non est in morte
qui memor sit tui.

Aña. Nequándo * rápiat
ut leo ánimam meam, dum
non est qui rédimat, neque
qui salvum fáciat.

Psalmus vii.

DOMINE Deus meus,
in te sperávi : * salvum
me fac ex ómnibus perse-
quéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo
ánimam meam, * dum non
est qui rédimat, neque qui
salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si
feci istud, * si est iniquitas
in má nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám mé-
rito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus á-
nimam meam, et compre-
héndat, et concúlcet in terra
vitam meam, * et glóriam
meam in púlverē dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira
tua : * et exaltáre in finibus
inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus
meus, in præcépto quod
mandásti : * et synagóga
populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum
regrédere : * Dóminus jú-
dicat pópulos.

Júdica me, Dómine, se-
cúndum justitiam meam, *
et secúndum innocentiam
meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pateriens : * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniustitiam : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus : * et psallam nomini Domini altissimi.

Réquiem aeternam.

Añ. Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

V. A porta inferi. R. Erue, Dñe, animas eorum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i. Job. vii. b.

MARCE mihi, Dñe: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum ? aut quid apponis erga eum cor tuum ? Visitas eum diluculo, et subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam ? Peccavi: quid faciam tibi, o custos hominum ? Quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi metipso gravis ? Cur non tollis peccatum meum, et quare non auferis iniquitatem meam ? Ecce nunc in pulvere dormiam, et si mane me quaesieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

R. Credo quod Redemptor meus vivit : et in novissimo die de terra surrecturus sum : * Et in carne mea videbo Deum Salvatorem meum. V. Quem visurus sum ego ipse, et non alius, et oculi mei conspecturi sunt. — Et in carne.

Lectio ii. Job. x.

TAEDET animam meam vitae meae : dimittam adversum me eloquium meum : loquar in amaritudine animae meae. Dicam Deo : Noli me condemnare : Indica mihi cur

me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quaeras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutéris? Et scias quia nihil impium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarus resuscitasti a monumento foetidum: * Tu eis, Dñe, dona requiem, et locum indulgentiae. *V.* Qui venturus es iudicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem. — Tu eis.

Lectio iii. *Job. x. b.*

QUAEANUS tuae fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu, et sic repente praecipitas me? Meménto, quaeso, quod sicut lutum féceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me: vitam et misericórdiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

R. Dñe, quando véneris iudicare terram, ubi me abs-

condam a vultu irae tuae? * Quia peccavi nimis in vita mea. *V.* Commissa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris iudicare, noli me condemnare. — Quia peccavi. *V.* Réquiem aeternam dona eis, Dómine: et lux perpétua luceat eis. Quia peccavi.

Postea ad Laudes, ut infra. *ccxii.* quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In secundo Nocturno.

Pro Feria iii. et vi.

Añ. In loco páscae * ibi me collocavit.

Psalmus xxii.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscae ibi me collocavit.

Super aquam refectiónis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspéctu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meae :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Réquiem aetérnam.

Añsa. In loco páseuae ibi me collocávit.

Antiphona. Delicta juventútis meae, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalms xxiv.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irideant me inimíci mei : * étenim universi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agentes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, démonstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota dié.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quae a saeculo sunt.

Delicta juventútis meae, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitatem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Univérsae viae Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dñe, propitiaberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus haereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et misérere mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatae sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt : * et ódio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubescam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhaesérunt mihi : * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Réquiem aetérnam.

Ana. Delicta juventutis meae, et ignorántias meas ne memínis, Dómine.

Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus xxvi

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitae meae : * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et ceciderunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me praelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dñi ómnibus diébus vitae meae :

Ut videam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Dñe, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dñi * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum, et sustine Dóminum.

Réquiem aetérnam.

Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V. Cóllocet eos Dóminus cum principibus. R. Cum principibus pópuli sui.

Pater noster, totum se-
creto.

Lectio iv. *Job. xiii. d.*

RESPONDE mihi: quantas hábeo iniquitates et peccáta, scélera mea et delicta osténde mihi. Cur faciém tuam abscondis, et arbitráris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stipulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritudines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tinea.

¶ Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, Nec aspiciat me visus hóminis. V. De profúndis clamávi ad te, Dñe, Dómine, exáudi vocem meam.— Nec aspiciat.

Lectio v. *Job. xiv.*

HOMO natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flosegréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in

eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de inmúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui praeteriri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

¶ Hei mihi, Dñe, quia peccávi nimis in vita mea. Quid faciám miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. V. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei.— Miserére.

Lectio vi. *Job. xiv. c.*

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi témpus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunéctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R7. Ne recordéris peccáta mea, Dómine,* Dum véneris iudicáre saeculum per ignem. V. Dirige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.—Dum. V. Réquiem aetérnam. Dam.

Postea ad Laudes, ut infra. ccxii. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In tertio Nocturno.
Pro Feria iv. et Sabbato.

Añā. Compláceat* tibi, Dñe, ut eripias me : Dñe, ad adjuvándum me respice.

Psalms xxxix.

XPECTANS
expectávi Dóminum,* et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum,* carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt : * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * et cogitátióibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiōem noluisti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus volui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiā tuam in ecclésia magna,* ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dñe, ne longe fácias miserationes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehenderunt me iniquitátes meae, et non pótui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur et reverentur simul, qui quaerunt ánimam meam,* ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus,
et revereántur, * qui volunt
mihi mala.

Ferant conféstim confu-
sionem suam, * qui dicunt
mihi : Euge, euge.

Exúltent, et laeténtur su-
per te omnes quaeréntes
te : * et dicant semper : Ma-
gnificétur Dóminus : qui dí-
ligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícu-
sum, et pauper : * Dóminus
sollicitus est mei.

Adjútor meus, et proté-
ctor meus tu es : * Deus
meus, ne tardáveris.

Réquiem aetérnam.

Aññ. Compláceat tibi,
Dómine, ut erípias me : Dó-
mine, ad adjuvándum me
réspice.

Aññ. Sana, Dómine, *
ánimam meam, quia pec-
cávi tibi.

Psalms xl.

BEATUS, qui intél-
lit super egénus et
páuperem : * in die mala
liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beátus
fáciat eum in terra : * et
non tradat eum in ánimam
inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus : *
unívérsum stratum ejus ver-
sásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, mis-
erére mei : * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt ma-
la mihi : * quando moriétur,
et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vi-
deret, vana loquebátur, *
cor ejus congregávit iniqui-
tátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsam.

Advérsum me susurrá-
bant omnes inimíci mei : *
advérsum me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum consti-
tuérunt advérsum me : *
Numquid qui dormit, non
adjiciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meae,
in quo sperávi : * qui edé-
bat panes meos, magnificá-
vit super me supplantatió-
nem.

Tu autem, Dómine, mi-
serére mei, et resúscita me : *
et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam
voluísti me : * quóniam non
gaudébit inimicus meus su-
per me.

Me autem propter inno-
céntiam suscepisti : * et
confirmásti me in conspéctu
tuo in aetérnum.

Benedíctus Dñs Deus
Israél a saeculo, et usque
in saeculum : * fiat, fiat.

Réquiem aetérnam.

Aññ. Sana, Dñe, ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Aññ. Sitívit * ánimam
meam ad Deum vivum : quando
véniam et apparébo ante
fáciem Dómini ?

Psalms xli.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunť mihi lácrymae meae panes die ac nocte : * dum díctur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis et confessiόnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunť.

In die mandávit Dñs misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitae meae, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui trébulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Réquiem aetérnam.

Añs. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparebo ante fáciem Dómini?

V. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. *R.* Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vii. *Job. xvii.*

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviahúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te; et cújúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunť, cogitatiónes meae

dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuerō, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vernibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

R. Peccantem me quotidie, et non me poenitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inferno nulla est redemptio, miserere mei, Deus, et salva me. V. Deus, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me.—Quia.

Lectio viii. *Job. xix. c.*
PELLI meae, consumptis carnibus, adhaesit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? Quis mihi det, ut exarantur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celtesculpantur in silice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum: Et rursum circumda-

bor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius: reposta est haec spes mea in sinu meo.

R. Domine, secundum actum meum noli me iudicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: ideo deprecor maiestatem tuam, * Ut tu, Deus, deleas iniquitatem meam. V. Amplius lava me, Domine, ab injustitia mea, et a delicto meo munda me.—Ut tu.

Lectio ix. *Job. x. d.*
QUARE de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem, ne oculus me videret. Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum: antequam vadam, et non revertar, ad terram tenebrösam, et opertam mortis caligine: terram miseriae et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

R. Libera me, Domine, de viis inferni, qui portas aereas confregisti: et visitasti infernum, et dedisti eis lumen, ut viderent te: * Qui erant in poenis tenebrarum. V. Clamantes et

dicentes: Advenisti, Redemptor noster. — Qui. *V.* Requiem aeternam. Qui.

Sequens *R.* dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quodcumque pro Defunctis dicuntur ix. Lectiones.

R. Libera me, Domine, de morte aeterna, in die illa tremenda : * Quando coeli movendi sunt et terra : * Dum veneris judicare saeculum per ignem. *V.* Tremens factus sum ego, et timeo ; dum discussio venerit, atque ventura ira. — Quando. *V.* Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde. — Dum veneris. *V.* Requiem aeternam.

Libera, usque ad i. *V.*

AD LAUDES

Absolute incipitur *Añs.*
Exultabunt * Domino ossa humiliata.

Psalmus I.

IN SERERE mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dñe, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Réquiem aeternam.

Añã. Exultabunt Dómino ossa humiliata.

Añã. Exáudi, Dómine, orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Psalmus lxiv.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terrae, et in mari longe.

Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris sonum fúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminosa signis tuis: * exitus matutini, et vespere delectabis.

Visitasti terram et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parasti cibum illorum: * quóniam ita est praeparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lactabitur germinans.

Benedices coronae anni benignitatis tuae: * et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguéscent speciosa deserti: * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt ardetes óvium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Réquiem aeternam.

Añã. Exáudi, Dómine, orationem meam: ad te omnis caro veniet.

Añã. Me suscepit^a dextera tua, Dómine.

Psalmus lxii.

DEUS Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, et in via, et in aquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhaesit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quacsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terrae : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dic. Réquiem.

Psalmus lxvi.

DEUS misereátur nostri, et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes,

Laeténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in acuitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terrae.

Réquiem actérnam.

Aññ. Me suscepit dextera tua, Dómine.

Aññ. A porta inferi * érue, Dñe, ánimam meam.

Canticum Ezechiae.

Isaiae xxxviii. b.

EGO dixi : In dimídio dícorum meórum * vadam ad portas inferi.

Quacsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dñum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Praecisa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídít me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * Sicut pullus

hirúndinis sic clamábo, me-
ditábor ut colúmba :

Attenuátis sunt óculi mei, *
suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátor, re-
spónde pro me. * Quid
dicam, aut quid respondé-
bit mihi, cum ipse fécerit.

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimae meae.

Dómine, si sic vívitur, et
in talibus vita spíritus mei,
corrípies me, et vivificábis
me. * Ecce in pace amari-
túdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti áni-
mam meam ut non perí-
ret : * projecisti post tergum
tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-
tébitur tibi, neque mors
laudábit te : * non expe-
ctábunt qui descéndunt in
lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confi-
tébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater filiis notam
fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Réquiem aetérnam.

Añá. A porta inferi érué,
Dómine, ánimam meam.

Añá. Omnis spíritus *
laudet Dóminum.

Psalmus cxlviii.

LAUDATE Dóminum
de coelis : * laudáte
eum in excélsis.

Laudáte eum omnes An-
geli ejus : * laudáte eum
omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et lu-
na : * laudáte eum omnes
stellæ, et lumen.

Laudáte eum coeli coc-
lórum : * et aquae omnes,
quae super coelos sunt,
laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creáta sunt.

Státuit ea in aetérnum,
et in saeculum saeculi : *
præcéptum pósuit, et non
præteribit.

Laudáte Dóminum de
terra, * dracones, et omnes
abyssi.

Ígnis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procellárum : *
quae faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes col-
les : * ligna fructífera, et
omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pé-
cora : * serpéntes, et vól-
ucres pennátae :

Reges terrae, et omnes
pópuli : * príncipes, et
omnes júdices terrae.

Júvenes, et vírgines : se-
nes cum junióribus laudent
nomen Dñi : * quia exaltá-
tum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super coe-
lum et terram : * et exal-
távit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus : * filiis Israël, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dic. Réquiem.

Psalmus cxlix.

QUANTATE Dñō canticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Laetetur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Dñō in populo suo : * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : * laetabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in guttore eorum : * et gladii ancipites in manibus eorum :

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : * et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * gloria haec est omnibus sanctis ejus.

Hic non dic. Requiem.

Psalmus cli.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubae : * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro : * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.

Requiem aeternam.

Añā. Omnis spiritus laudet Dominum.

V. Audivi vocem de coelo dicentem mihi. R. Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Ad Benedict. Añā. Ego sum * resurrectio, et vita : qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in aeternum.

Canticum Zachariae.

Lucae i. g.

BENEDICTUS Dominus Deus Israël, * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suae :

Et erexit cornu salutis nobis : * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui oderunt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem

nostrum, * datûrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberati, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * prae-
fibus enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiae

Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Requiem aetérnam.

Añs. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiam si mórtuus fúerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum.

Deinde Pater noster. *Ps.* De profúndis. clxxxiv ; cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis. clxxxvi.

Psalmi Graduales.

DICUNTUR in Quadragésima Feria quarta cujuslibet Hebdomadae, non impediata aliquo Festo ix. Lectionum, in Choro ante Matutinum diei : extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri, sed in fine ultimi dicitur : Requiem aetérnam.

Incipiuntur absolute sine *Añs* Psalmi : Ad Dñum cum tribulárer. 142. Levávi. 142. Laetátus sum. 145. Ad te levávi. 145. Nisi quia. 145.

Requiem aetérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * líceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus : Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi. *R.* Erue, Dñe, ánimas eórum.

V. Requiescant in pace. *R.* Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABSOLVE, quaesumus Dñe, ánimas famulórum famularúmque

tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum: ut in resurrectionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Gloria Patri.

Psalmi: Qui confidunt. 146. In convertendo. 146. Nisi Dominus. 146. Beati omnes. 147. Saepe expugnaverunt. 147.

Postea dicitur flexis genibus: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Meménto congregationis tuae. *R.* Quam possedisti ab initio.

V. Dómine, exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram: ut nos, et omnes famulos tuos, quos

delictorum catena constríngit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Gloria Patri.

Psalmi: De profundis. 147. Dómine, non est. 148. Meménto, Dñe, David. 148. Ecce quam bonum. 149. Ecce nunc benedicite. 163.

Deinde dicitur flexis genibus: Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos. *R.* Deus meus, sperantes in te.

V. Dómine, exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRAETENDE, Dñe, famulis et famulabus tuis dexteram coelestis auxilii: ut te toto corde perquirant et quae digne postulant, consequi mereantur. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Septem Psalmi Poenitentiales

CUM LITANIIS.

DICUNTUR flexis genibus in omnibus sexis Peris Quadagesimae quando Officium fit de Peria. Litanis autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litanis maioribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadagesima, in Choro post Nativitatem et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino : extra Chorum pro opportunitate temporis.

Añs. Ne reminiscáris.

Psalmus vi.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convérttere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : *

in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, etc.

Psalmus xxxi.

BEATI, quorum rémissae sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus

tua : * convēsus sum in aerūmina mea, dum configitur spina.

Delictum meum cōgnitum tibi feci, * et inīstīam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me inīstīam meam Dōmino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tēpore opportūno.

Verūtamēn in dilūvio aquarum multarum, * ad eum non appropinquabunt.

Tu es refūgium meum a tribulatiōe, quae circūdedit me : * exultatiō mea ērue me a circumdantibus me.

Intellēctum tibi dabo, et instruam te in via hac, quae gradiēris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellēctus.

In camo et fraeno maxillas eōrum constringe, * qui non appropinquānt ad te.

Multa flagēlla peccatoris, * sperāntem autem in Dōmino misericōrdia circūdabit.

Laetāmini in Dōmino, et exultate iusti : * et gloriāmini omnes recti corde.

Glōria Patri, etc.

Psalmus xxxvii.

DOMINE, ne in furōre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quōniam sagittae tuae infixae sunt mihi : * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sānitas in carne mea a faciē irae tuae : * non est pax ossibus meis a faciē peccatorum meorum.

Quōniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatae sunt super me.

Putruerunt, et corruptae sunt cicatrices meae, * a faciē insipientiae meae.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediebar.

Quōniam lumbi mei implēti sunt illusiōnibus : * et non est sānitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gemitu cordis mei.

Dōmine, ante te omne desiderium meum : * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui quaerebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitatem.

tes : * et dolos tota die meditabāntur.

Ego autem tamquam surdus non audiēbam : * et sicut mutus non apēriens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiōnes.

Quoniam in te, Dōmine, sperāvi : * tu exāudies me, Dōmine Deus meus.

Quia dixi : Nequādo supergāudeant mihi inimici mei : * et dum commovēntur pedes mei, super me magna locūti sunt.

Quoniam ego in flagēlla parātus sum : * et dolor meus in conspēctu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiābo : * et cogitābo pro peccāto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmāti sunt super me : * et multiplicāti sunt qui odērunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahēbant mihi : * quoniam sequēbar bonitātē.

Ne derelinquas me, Dōmine Deus meus : * ne discēsseris a me.

Intēde in adiutōrium meum, * Dōmine Deus salūtis meae.

Glória Patri, etc.

Psalmus I.

ISERERE mei, Deus, * secūndum magnam misericórdiam tuam.

Et secūndum multitudinem miserationū tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccāto meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccātum meum contra me est semper.

Tibi soli peccāvi, et malum coram te feci : * ut iustificeris in sermōnibus tuis, et vincas cum iudicāris.

Ecce enim in iniquitatibus concēptus sum : * et in peccātis concēpit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapiētiaē tuae manifestāsti mihi.

Aspērges me hyssōpo, et mundābor : * lavābis me, et super nivem dealbābor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exultābunt ossa humiliāta.

Avēte faciē tuam a peccātis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spīritum rectum innova in viscēribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et spīritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spīritu principalī confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impij ad te convertentur.

Liberamede sanguinibus
Deus, Deus salutis meae : *
et exultabit lingua mea ju-
stitiam tuam.

Dómine, lábia mea apé-
ries : * et os meum annuntiá-
bit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacri-
ficium dedíssem útique : *
holocáustis non delectá-
beris.

Sacrificium Deo spíritus
contribulátus : * cor contri-
tum et humiliátum, Deus,
non despíces.

Benigne fac, Dñe, in bona
voluntáte tua Sion : * ut ae-
dificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium justítiae, oblatiónes,
et holocáusta : * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítilos.

Glória Patri, etc.

Psalmus ci.

DOMINE, exáudi ora-
tiónem meam : * et
clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam
a me : * in quacúmque die
tribulor, inclína ad me au-
rem tuam.

In quacúmque die invo-
cávero te, * velóclter exáu-
di me.

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei : * et ossa mea
sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut foe-
num, et áruit cor meum : *
quia oblítus sum comédere
panem meum.

A voce gémitus mei * ad-
haesit os meum carni meae.

Símilis factus sum pelli-
cáno solitúdinis : * factus
sum sicut nycticorax in do-
micílio.

Vigilávi, * et factus sum
sicut passer solitárius in
tecto.

Tota die exprobrábant
mihi inimici mei : * et qui
laudábant me, advérsus me
jurábant.

Quia cinerem tamquam
panem manducábam, * et
potum meum cum fletu mi-
scébam.

A fácie irae et indignatió-
nis tuae : * quia elevans
allisisti me.

Dies mei sicut umbra de-
clinavérunt : * et ego sicut
foenum áruí.

Tu autem, Dómine, in
aetérnum pérmanes : * et
memoriále tuum in genera-
tiónem et generatióem.

Tu exúrgens miseréberis
Sion : * quia tempus mise-
réndi ejus, quia venit tem-
pus.

Quóniam placuérunt ser-
vis tuis lápidés ejus : * et
terrae ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes no-
men tuum, Dñe, * et omnes
reges terrae glóriam tuam.

Quia aedificávit Dñs
Sion : * et vidébitur in gló-
ria sua.

Respéxit in oratióem
humílium : * et non spre-
vit precem eórum.

Scribántur haec in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélsó sancto suo : * Dóminus de coelo in terram aspéxit :

Ut audiret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suae : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Infítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in saeculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

Psalmus cxxix.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuae inten-

déntes, * in vocem deprecatiónis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus. Glória Patri, etc.

Psalmus cxlii.

DOMINE, exáudi oratiónem meam : áuribus pécipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos saeculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in

factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velociter exaudi me, Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem

tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in aequitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, etc.

Añs. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Litaniae.

YRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de coelis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.

Spiritus sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.

Sancta Maria, ora pro nobis.

Sancta Dei Genitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michaël, ora.

Sancte Gábríel, ora.

Sancte Ráphaél, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.

Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, oráte pro nobis.

Sancte Joánnes Baptista, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacobe, ora.

Sancte Joáñnes,	ora.	Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Thoma,	ora.	Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.	Sancte Domínice,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.	Sancte Francisce,	ora.
Sancte Bartholomae,	ora.	Omnes sancti Sacerdotes et	
Sancte Mattheae,	ora.	Levitae,	orate.
Sancte Simon,	ora.	Omnes sancti Mónachi et	
Sancte Thaddae,	ora.	Eremitae,	orate.
Sancte Mathía,	ora.	Sancta María Magdaléna,	
Sancte Bárnaba,	ora.	ora pro nobis.	
Sancte Luca,	ora.	Sancta Agatha,	ora.
Sancte Marce,	ora.	Sancta Lúcia,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et		Sancta Agnes,	ora.
Evangelistae,	orate.	Sancta Caecília,	ora.
Omnes sancti Discípuli		Sancta Catharina,	ora.
Dómini, orate pro nobis.		Sancta Anastasia,	ora.
Omnes sancti Innocéntes,		Omnes sanctae Virgines et	
orate pro nobis.		Viduæ, orate pro nobis.	
Sancte Stéphane,	ora.	Omnes Sancti et Sanctae	
Sancte Lauréti,	ora.	Dei, intercédite pro no-	
Sancte Vincénti,	ora.	bis.	
Sancti Fabiáne et Seba-		Propítius esto, parce nobis,	
stiáne, orate pro nobis.		Dómine.	
Sancti Joáñnes et Paule,		Propítius esto, exáudi nos,	
orate pro nobis.		Dómine.	
Sancti Cosma et Damiáne,		Ab omni malo, libera nos,	
orate pro nobis.		Dómine.	
Sancti Gervási et Protási,		Ab omni peccáto, libera.	
orate pro nobis.		Ab ira tua, libera.	
Omnes sancti Mártyres,		A subitánea et improvisa	
orate pro nobis.		morte, libera.	
Sancte Silvéster,	ora.	Ab insidiis diaboli, libera.	
Sancte Gregóri,	ora.	Ab ira, et ódio, et omni mala	
Sancte Ambrósi,	ora.	voluntáte, libera.	
Sancte Augustíne,	ora.	A spíritu fornicatiónis, lí-	
Sancte Hierónyme,	ora.	bera nos, Dómine.	
Sancte Martíne,	ora.	A fulgure et tempestáte, lí-	
Sancte Nicolæ,	ora.	bera nos, Dómine.	
Omnes sancti Pontífices et		A flagélló terraemótus, lí-	
Confessóres,	orate.	bera nos, Dómine,	
Omnes sancti Doctóres,		A peste, fame et bello, lí-	
orate pro nobis.		bera nos, Dómine,	
Sancte Antóni,	ora.	A morte perpétua, libera.	

Per mystérium sanctae incarnationis tuae, libera nos, Dómine.

Per advéntum tuum, libera.

Per nativitátem tuam, libera nos, Dómine.

Per baptismum et sanctum jejúnium tuum, libera.

Per crucem et passionem tuam, libera.

Per mortem et sepultúram tuam, libera.

Per sanctam resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem ascensionem tuam, libera.

Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, libera.

In die iudicii, libera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram poeniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largiri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad coeléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retríbuas, te rogámus.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactorum nostrórum ab aeterna damnatióne erípias, te rogámus.

Ut fructus terrae dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnibus fidélibus defunctis réquiem aeternam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe audi nos. Christe exáudi nos. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

¶ Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Psalmus lxi.

DEUS, in adiutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et revereantur, * qui quaerunt animam meam:

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescētes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper sum: * Deus, adjuva me.

Adiutor meus, et liberator meus es tu: * Domine, ne moreris.

Glória Patri. Sicut erat.

¶. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperantes in te.

¶. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. *R.* A facie inimici.

¶. Nihil proficiat inimicus in nobis. *R.* Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

¶. Domine, non secundum peccata nostra facias

nobis. *R.* Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

¶. Orémus pro Pontífice nostro *N.* *R.* Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

¶. Orémus pro benefactoribus nostris. *R.* Retribuere dignare, Dñe, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam aeternam. Amen.

¶. Orémus pro fidelibus defunctis. *R.* Requiem aeternam dona eis, Dñe, et lux perpétua luceat eis.

¶. Requiescant in pace. *R.* Amen.

¶. Pro fratribus nostris absentibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

¶. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere eos.

¶. Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

¶. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

EXAUDI, quaesumus
Dñe, supplicum pre-
ces, et confitentium tibi par-
ce peccatis: ut pariter nobis
indulgentiam tribuas beni-
gnus et pacem.

INEFFABILEM no-
bis, Domine, mise-
ricordiam tuam clementer
ostende: ut simul nos et a
peccatis omnibus exuas, et a
poenis, quas pro his me-
remur, eripias.

DEUS, qui culpa offén-
deris, poenitentia pla-
caris: preces populi tui
supplicantis propitius respi-
ce; et flagella tuae iracun-
diae, quae pro peccatis no-
stris meremur, averte.

OMNIPOTENS sem-
piterno Deus, mise-
rere famulo tuo Pontifici
nostro N. et dirige eum se-
cundum tuam clementiam in
viam salutis aeternae: ut te
donante, tibi placita cupiat,
et tota virtute perficiat.

DEUS, a quo sancta
desideria, recta con-
silia, et justa sunt opera:
da servis tuis illam, quam
mundus dare non potest,
pacem; ut et corda nostra
mandatis tuis dedita, et
hostium sublata formidine,
tempora sint tua protectione
tranquilla.

URE igne sancti Spiri-
tus renes nostros, et
cor nostrum, Dñe: ut tibi
casto corpore serviamus, et
mundo corde placeamus.

FIDELIUM Deus
omnium Conditor et
Redemptor, animabus fa-
mulorum famularumque
tuarum, remissionem cun-
ctorum tribue peccatorum:
ut indulgentiam, quam
semper optaverunt, piis
supplicationibus conse-
quantur.

ACTIONES nostras,
quaesumus Domine,
aspirando praeveni, et ad-
juvando proséquere: ut
cuncta nostra oratio et ope-
ratio a te semper incipiat,
et per te coepta finiatur.

OMNIPOTENS sem-
piterno Deus, qui
vivorum dominaris simul et
mortuorum, omniumque
misereris, quos tuos fide et
opere futuros esse praenó-
scis: te supplices exorá-
mus: ut pro quibus effún-
dere preces decrevimus,
quosque vel praesens sae-
culum adhuc in carne réti-
net, vel futurum jam exítos
corpore suscepit, interce-
dentibus omnibus sanctis
tuis, pietatis tuae clementia,
omnium delictorum suó-
rum veniam consequantur.
Per Dominum.

¶ Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

¶ Exáudiat nos omni-
potens et misericors Domi-
nus. R. Amen.

¶ Et fidelium animae per
misericordiam Dei requié-
scant in pace. R. Amen.

Ordo Commendationis Animae.

Primum dicuntur Litaniae breves in hunc modum.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Sancta Maria, ora pro eo
Omnes sancti Angeli, et Archangeli, orate pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justorum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptista, ora pro eo.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, orate.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andree, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistae, orate.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate pro eo.
Omnes sancti Innocentes, orate pro eo.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes sancti Martyres, orate pro eo.
Sancte Silvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Augustine, ora.
Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate.

Sancte Benedicte, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Monachi et Eremitae, orate.
Sancta Maria Magdalena, ora pro eo.
Sancta Lucia, ora.
Omnes sanctae Virgines et Viduae, orate pro eo.
Omnes Sancti et Sanctae Dei, intercedite pro eo.
Propitius esto, parce ei, Domine.
Propitius esto, libera eum, Domine.
Propitius esto, libera.
Ab ira tua, libera.
A periculo mortis, libera.
A mala morte, libera.
A poenis inferni, libera.
Ab omni malo, libera.
A potestate diaboli, libera.
Per nativitatem tuam, libera eum, Domine.
Per crucem et passionem tuam, libera.
Per mortem et sepulturam tuam, libera.
Per gloriosam resurrectionem tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Per gratiam Spiritus sancti Paracliti, libera.
In die iudicii, libera.
Peccatores, te rogamus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogamus, audi nos.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxietur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio.

PROFICISCERE, anima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effusus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominationum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessorum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Virginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Oratio.

DEUS misericors, Deus clemens, Deus, qui secundum multitudinē miserationum tuárum peccata

poenitentium deles, et praeteritorum criminum culpas vénia remissionis evácuas : respice propítius super hunc famulum tuum *N.* et remissionē ómnium peccatórum suórum tota cordis confessione poscentem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitate corruptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitati cóporis Ecclesiæ membrum redemptionis annécte. Miserére, Dñe, gemituum, miserére lacrymárum ejus : et non habentem fidúciám, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

COMMENDO te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut cum humanitátis débitum morte interveniente persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egre-diénti itaque animæ tuæ de corpore spléndidus Angelórum coetus occurrat : judex Apostolórum tibi senátus advénia : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat : liliáta rutilántium te Confessorum turma circúmdet : jubilántium te Virginum chorus excípiat : et beátæ

quiescis in sinu Patriarcharum te complexus astringat : mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat, qui te inter assistentes sibi jūgiter interesse decernat. Ignōres omne quod horret in tēnebris, quod stridet in flammis, quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus sathanas cum satellitibus suis : in adventu tuo te, comitanti-
bus Angelis, contremiscat, atque in aeternae noctis chaos immane diffūgiat. Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus : et fugiant, qui odērunt eum a facie ejus. Sicut deficit fumus deficiant : sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei : et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei. Confundantur igitur et erubescant omnes tartareae legiones, et ministri sathanae iter tuum impedire non audeant. Liberet te a cruciatu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab aeterna morte Christus, qui pro te mori dignatus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra paradisi sui semper amoena virētia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnoscant. Ille ab omnibus peccatis tuis te absolvat, atque ad dexteram suam in electorum suorum te sorte constituat. Redem-

ptorem tuum facie ad faciem videas, et praesens semper assistens, manifestissimam beatis oculis aspicias veritatem. Constitutus igitur inter agmina beatorum, contemplationis divinae dulcedine potiāris in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Oratio.

SUSCIPE, Dōmine, servum tuum in locum sperandae sibi salvationis a misericordia tua. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui ex omnibus periculis infēri, et de laqueis poenarum, et ex omnibus tribulationibus. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui, sicut liberasti Henoch et Eliam de communi morte mundi. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui, sicut liberasti Noē de diluvio. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui, sicut liberasti Abraham de Ur Chaldaeorum. *R.* Amen.

Libera, Dñe, animam servi tui, sicut liberasti Job de passionibus suis. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui, sicut liberasti Isaac de hostia, et de manu patris sui Abrahāe. *R.* Amen.

Libera, Dōmine, animam servi tui, sicut liberasti Lot

de Sôdomis, et de flamma ignis. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti Môysen de manu Pharaonis regis Ægyptiorum. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti Daniëlem de lacu leonum. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti tres pûeros de camîno ignis ardéntis, et de manu regis inîqui. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti Susânnam de falso crimine. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti David de manu regis Saul, et de manu Goliæ. *R.* Amen.

Libera, Dômine, animam servi tui, sicut liberâsti Petrum et Paulum de carceribus. *R.* Amen.

Et sicut beatissimam Theclam Virginem et Mártyrem tuam de tribus atrocissimis torméntis liberâsti, sic liberâre digneris animam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére coeléstibus. *R.* Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dñe, animam famuli tui N. precamúrque

te, Dômine, Jesu Christe, Salvátor mundi ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuâre non rénuas. Agnósce, Dômine, creaturam tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Laetífica, Dômine, animam ejus in conspéctu tuo, et ne memineris iniquitátum ejus antiquarum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quaesumus, ne memineris, Dñe: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei coeli, collaeténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dômine, servum tuum súcipe. Suscipiat eum sanctus Michaél Archángelus Dei, qui mi ítiæ coeléstis méruit principátum. Vé niant illi óbviæ sancti Angeli Dei, et perdúcant eum

in civitatem coelestem Jerusalem. Suscipiat eum beatus Petrus Apostolus, cui a Deo claves regni coelestis traditae sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apostolus, qui dignus fuit esse vas electionis. Intercedat pro eo sanctus Joannes electus Dei Apostolus, cui revelata sunt secreta coelestia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus a Domino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercedant pro eo omnes sancti et electi Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc saeculo sustinuerunt : ut vinculis carnis exutus, pervenire mereatur ad gloriam regni coelestis, praestante Domino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Si anxius adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini Dño. 26. et totus Ps. Beati immaculati, per Horas distributus. 27.

Egressa autem anima, dicitur hoc *R.* Subvenite, Sancti Dei, occurrите, Angeli Domini : * Suscipientes animam ejus : * Offerentes eam in conspectu

Altissimi. *V.* Suscipiat te Christus qui vocavit te, et in sinum Abrahae Angeli deducant te.—Suscipientes.

V. Requiem aeternam dona ei, Dñe : et lux perpetua luceat ei.—Offerentes.

Deinde Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Postea Pater noster, secreto. *V.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Requiem aeternam dona ei, Domine. *R.* Et lux perpetua luceat ei.

V. A porta inferi. *R.* Erue, Dñe, animam ejus.

V. Requiescat in pace. *R.* Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIBI, Domine, commendamus animam famuli tui N. ut defunctus saeculo tibi vivat : et quae per fragilitatem humanae conversationis peccata commisit, tu venia misericordissimae pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Benedictio mensae

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus
mensam incipit :

BENEDICITE, et alii re-
petunt, Bene-
dicite. Deinde dicit V.
Oculi omni-

um, et alii prosequuntur :
In te sperant, Domine, et tu
das escam illorum in tem-
pere opportuno. Aperis tu
manum tuam, et imple
omne animal benedictione.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in
tentationem. R. Sed libera
nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :
Oremus.

BENEDIC, Dñe nos,
et haec tua dona,
quae de tua largitate sumus
sumpturi. Per Christum
Dñum nostrum. R. Amen.

Deinde Lector, Jube,
domine, benedicere. Bene-
dictio. Mensae coelestis
participes faciat nos Rex
aeternae glóriae. R. Amen.

POST PRANDIUM

Aguntur gratiae hoc mo-
do. Dicto a Lectore Tu au-

tem, Dñe, miserere nobis.
R. Deo grátias, omnes sur-
gunt.

Sacerdos incipit. V. Con-
fiteántur tibi, Domine, óm-
nia ópera tua. R. Et Sancti
tui benedicant tibi.

V. Glória Patri. R. Sicut
erat.

Postea Sacerdos absolute
dicat :

AGIMUS tibi grátias,
omnipotens Deus,
pro univérsis beneficiis tuis :
Qui vivis et regnas in saecu-
la saeculorum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur
Psal. Miserere mei. 64. vel

Psalms cxvi.

AUDATE Dñum
omnes Gentes : *
laudate eum, om-
nes populi :

Quóniam confirmata est
super nos misericórdia
ejus : * et veritas Domini
manet in aeternum.

Glória Patri. Sicut erat.

KYRIE eléison. Chri-
ste eléison. Kyrie
eléison.

Sacerdos dicit, Pater no-
ster, secreto.

V. Et ne nos inducas
in tentationem. R. Sed li-
bera nos a malo.

V. Dispérsit, dedit pau-
péribus. R. Justitia ejus

manet in saeculum saeculi.

V. Benedicam Dñm in omni tempore. *R.* Semper laus ejus in ore meo.

V. In Dño laudabitur ánima mea. *R.* Audiant mansuēti, et laetentur.

V. Magnificate Dñm mecum. *R.* Et exaltemus nomen ejus in idipsum.

V. Sit nomen Dñi benedictum. *R.* Ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Deinde sine Orémus.

BETRIBUERE dignare, Dñe, ómnibus nobis bona faciētibz propter nomen tuum, vitam aeternam. *R.* Amen.

V. Benedicamus Dño. *R.* Deo grátias.

V. Fidélium ánimaē per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

Pater noster *secreto*. Quo finito, dicit Sacerdos : Deus det nobis suam pacem. *R.* Amen.

ANTE COENAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite, et alii repetunt, Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit *V.* et alii prosequuntur :

ADENT páuperes, et saturabuntur, et laudabunt Dñm, qui requirunt eum : vivent corda eórum in saeculum saeculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto*.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Orémus. Benedic, Dñe, ut supra in prandio. Jube, domne, benedicere. Benedic. Ad coenam vitae aeternae perducāt nos Rex aeternae glóriae. *R.* Amen.

IN FINE COENAE

Dicitur *V.* Memóriam fecit mirabílium suórum misericors et miserátor Dñs : escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribz suis : Qui vivit et regnat in saecula saeculorū. *R.* Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dñm, et reliqua ut supra. CCXXXIV.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in coena.

Praedictus modus benedicendi mensam, et agendi grátias, servatur omni tempore hujus Partis Vernae praeterquam diebus infrascriptis, quibus *VV.* et Psalmi tantum variantur.

Feria quinta in Coena Domini dicitur absolut. et sine nota : *V.* Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem. Deinde Pater noster, totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam, nec dicitur, Jube, domne, nec Tu autem.

In fine repetitur *℟*. Christus factus est, ut supra. Postea Psalmus, Miserere mei Deus. 64. Quo finito sine *℣*. Glória Patri, secreto dicitur, Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio.

RESPICE, quaesumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit manibus tradi nocéntium, et crucis subire tormentum. Et non pronuntiatur Qui tecum, nec Fidélium animae, sed secreto dicitur Pater noster, nec additur Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve eodem modo fit sicut in Coena Dñi, sed additur ad *℣*. Christus factus est. Mortem autem crucis.

Sabbato sancto ad benedicendum mensam dicitur, Benedícite. *℟*. Benedícite, *℣*. Véspere autem Sábbati, quae lucéscit in prima Sábbati, allelúia, Venit María, Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúia. Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur *℣*. Véspere autem, ut supra, cum

Glória Patri. Sicut erat. Psalm. Laudáte Dóminum, omnes Gentes. ccxxxiv. cum Glória Patri. Kyrieeléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Et alia ut supra in prima Benedictione.

In die Paschae, et deinceps usque ad Coenam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam, dicitur *℣*. Haec dies quam fecit Dóminus, allelúia, Exultémus et laetémur in ea, allelúia. Glória Patri.

In fine repetitur: Haec dies quam fecit, cum Glória Patri. Psalmus. Confitémini. 26

In Ascensione Domini usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive, *℣*. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúia, Et Dóminus in voce tubae, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur *℣*. Ascéndens Christus in altum, allelúia, Captívam duxit captivitátem, allelúia. Glória Patri. Ps. Omnes Gentes pláudite manibus. 74. vel Laudáte Dñum. ccxxxiv.

In Pentecoste, a Vigilia ejusdem inclusive usque ad Coenam sequentis Sabbati exclusive, *℣*. Spíritus Dómini replévit orbem terrarum, allelúia. Et hoc quod contémnet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur *℣*. Repléti sunt omnes Spíritu

sancto, alleluia, et coeperunt loqui, alleluia. Gloria Patri. Psalmus. Magnus

Dominus, et laudabilis. 74. vel Laudate Dominum, ut supra. ccxxxiv.

Itinerarium.

ICLERICUS in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quae sequuntur in singulari: si cum sociis, in plurali.

Aññ. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus Dominus Deus Israël. 24.

In fine Glória Patri.

Aññ. In viam pacis et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dominus: et Angelus Raphaél comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salute, et gaudio revertámur ad própria.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus sperantes in te.

V. Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto. R. Et de Sion tuere nos.

V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis. R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

V. Benedíctus Dominus die quotidie. R. Prósperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

V. Vias tuas, Domine, démonstra nobis. R. Et sémitas tuas edoce nos.

V. Utinam dirigántur viae nostrae. R. Ad custodiéndas justificationes tuas.

V. Erunt prava in dirécta. R. Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

V. Domine, exáudi orationem méam. R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui filios Israël per maris médium sicco vestigio ire fecisti,

quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandisti: tribue nobis, quaesumus, iter prósperum, tempúsque tranquillum: ut, Angeló tuo sancto cómite, ad eum quo pérgrinus locum, ac demum ad aetérnae salútis portum pervenire feliciter valeámus.

DEUS, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldaeorum edúctum, per omnes suae peregrinaciónis vias illaesum custodisti: quaesumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in profcúctu suffrágium, in via solátium, in aestu umbráculum, in plúvia et frigore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté praesídium, in lúbrico háculus, in naufrágio portus: ut, te duce, quo téndimus,

prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

AD ESTO, quaesumus Dñe, supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salútis tuae prosperitaté dispóne; ut inter omnes viae et vitae hujus varietates, tuo semper protegámur auxilio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus, ut familia tua per viam salútis incédât: et beáti Joánnis Praecursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem praedíxit, secúra perveniat, Dñum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

V. Procedámus in pace.
R. In nómine Dñi. Amen.

Lectori Monitum.

Quae adnotantur Officia, utpote universalem non respiciant Ecclesiam, sed pro aliquibus tantum indulta sint locis, extra ordinem aliorum hic in fine posita sunt pro majori Psalientium commoditate.

FESTA FEBRUARII.

DIE V. FEBRUARII.

In festo SS. viginti sex
Martyr. Japonensium.
Duplex.

Omnia de Communi
plurimorum Martyrum. Ivi.
praeter sequentia.

Oratio.

OMINE Jesu
Christe, qui
ad tui imita-
tionem per
crucis sup-
plicium pri-
mitias fidei apud Japoniae
gentes in sanctorum Mar-
tyrum Petri Baptistae, Pau-
li et sociorum sanguine
dedicasti: concede quae-
sumus; ut quorum hodie
solemnia colimus, excite-
mur exemplis: Qui vivis
et regnas.

Lectiones primi Noctur-
ni, de Epistola ad Roma-
nos: Fratres, Debitores ut
in Communi plurimorum
Martyrum. Ix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMOTISSIMAE
Japoniae regioni
extremis orienta-
lis Asiae finibus
sitae, quae diu in tenebris
et in umbra mortis sederat,
sextodécimo salutis huma-
nae reparatae saeculo cat-
holicae veritatis lumen
affulsit. Magnus siquidem
illuc Indiaram Apostolus
sanctus Franciscus Xave-
rius Christum praedicans
crucifixum, adeo insignem
fidelium fundavit Ecclé-
siam, ut hisce in terris
Apostolorum tempora re-
diisse viderentur. Non illi
etiam defuere Martyres,
qui fidei primitias sangui-
ne consecrarent. Eodem
enim labente saeculo, cum
Taicosama Japonensium
Imperator, pluries minita-
tus fuisset se Philippinas
insulas in suam ditionem
redacturum, censuit catho-
licus Hispaniarum rex
aliquos suae nationis reli-

gióſos viros in Japoníam mittere, régio legatórum múnere ornátos, ad pacem Taicosámae suadéndam. Huic óperi deléctus est frater Petrus Baptísta, ſacérdos ex Ordine Minórum ſancti Franciſci ſtrictióris obſervántiae diſcalceatórum, morum ſanctitate et doctrína inſignis; cui alii dati ſunt ſocii ex eódem Ordine. Qui omnes legationem hanc eo ſuſcepérunt ánimo, ut inde occaſiónem arríperent Evangélium illis géntibus praedicándi, quia Apoſtólica pollébant auctoritate ad fidem cathólicam apud Indos, et Sínica regna diſſeminándam. Hi ad litora Japoníae appúlſi et ſuo múnere feliciter functi, ad religiónis increméntum, in partem labóris aliis ſociis adſcitis, ánimum ſuum convertérunt.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile conſecúti ſunt iter, ſerviéntes praecéptis tuis, ut invenirentur illaeſi in aquis válidis: * Terra apparuit árida: et in mari Rubro via ſine impediménto.

V. Quóniam percúſſit petram, et fluxérunt aquae, et torrentes inundavérunt.— Terra apparuit.

Lectio v.

MULTIS proinde xenodóchiis, coenóliis et ecclésiis per divérſa

loca chriſtiáno ritu excitátis, ibique per triénnum praedicationi, jejúniis, vigiliis, precibus júgiter inſtándo, atque egenórum et languéntium aerúmniſ miro charitátis ardóre ſubveniéndo, et fidèles plúrimos in via ſalútis confirmáruſt, et gentes innúmeras perdúxérunt ad fidem. Qua de re grávitèr commóti inánium deórum ſacerdótes, imperatórem convéniunt eiſque perſuádent impérium diu incólume non futúrum, ni chriſtiánam religiónem úndique gliscéntem a ſuis finibus propulſándam curiáret. Vano illo timóre percúſus imperátor, ſtatim jussit religióſos viros tamquam majestátis reos detinéri, dixítque in eos ſenténtiam crucis. Praeter Petrum Baptístam et quinque ſocios comprehénsi fuére Paulus Michi cum duóbus ſociis Japonénsibus ex Societate Jesu, nec non Tertiarii quíndecim ex eódem Ordine Minórum Japonénses, quorum alii catechismo, alii ſacris officiis inſerviébant, quibus duo in vínculis ministrántes adáuſti ſunt; proindeque ſex et viginti explétus eſt númerus.

R. Vérbera carnificum non timuérunt ſancti Dei, moriéntes pro Chriſti nómine: * Ut haerédes fierent

in domo Dómini. V. Tradiderunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia.— Ut haerēdes

Lectio vi.

POST diuturnum carceris squalorem, fortissimi Christi athletae, extrema sinistrae auris parte in Meacensi foro publice mulctati, revinctis post tergum manibus, vili in plastro per vias primus hujus metropolis, tum aliarum Japoniae urbium sexcentorum milliariorum itinere terrestri, quo ignominia et terror latius spargerentur, summa hieme circumducuntur praeunte lictore, ac sententiam crucis in eos praeferente, quod vetitam a tyranno Christi legem praedicassent. Illud memoria dignum in itinere accidit, ut adolescenti Japonensi Antonio alteri ex Tertiariis parentes occurrissent, eumque blanditiis et lacrymis conarentur adducere ut Christo fidem falleret, quibus constantissime obstitit, affirmans se, terrenis omnibus ac transitoriis despicientis, unice Christo adhaesurum, qui sibi aeterna et coelestia repromisit; dein vestem qua operiebatur eis restituit. Tandem Nangasacquium perducti crucibus affiguntur, quae jam in quodam

colle quasi in Calvario paratae erant; postea in altum elati, Christi fidem haud praedicare cessabant. Enituit quidem Paulus Michi, qui e triumphali illa crucis cathedra ad circumfusam multitudinem pro christiana religione peroravit, illud palam sibi gratulatus quod in cruce ut Christus Dominus, eademque, atque ille, aetate, supremum explebat diem. Postrmo singuli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi victrices animas coelo inserendas emisere. Suorum militum gloriosum certamen variis Deus condecorare voluit signis: quibus rite probatis, Sacrorum Rituum Congregatio ad eorum canonicam quandocumque deveniri posse decrevit. Interim Urbanus octavus Pontifex maximus, habita hujus decreti relatione, de eisdem Martyribus utpote in Beatorum fastis adscriptis officium et missam quotannis recitari et celebrari indulxit. Tandem divinae providentiae consilio factum est, ut Pius nonus Pontifex maximus hujusmodi iudicium ad exitum perduceret. Quare sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, magna et illustri purpuratorum Patrum

ccxlii. *Die 6 Feb., S. Hyacinthae de Marisc. Virg.*

et Episcoporum, qui ex omnibus Orbis catholici partibus ad protuenda Ecclesiae et Sedis Apostolicae jura convenerant corona circumdatus, eosdem Martyres Sanctorum albo recensuit.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei.
V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi.—Quoniam.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evang. Descendens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum secundo loco. lxx. Nona Lectio et Commem. Feriae.

DIE VI. FEBRUARII.

In festo S. Hyacinthae de Mariscottis, Virg. Duplex.

*Pro statu Ecclesiastico,
et alibi.*

Omnia de Communi Virginum. cxv. praetersequent.

Oratio.

DEUS, qui beatam Hyacintham, Virginem tuam, jugis mortificationis et charitatis victimam effecisti: ejus nobis exemplo

et intercessionem concede: ut peccata nostra desinere, et te semper diligere valeamus. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni: de Virginibus, ut in Communi. cxxi.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

YACINTHA, nobilis virgo Romana, Marci Antonii de Mariscottis, Vignanelli Comitis, quo in oppido nata est, et Octaviae Ursinae filia, a prima aetate divinae protectionis argumenta experiri coepit, cum septennis jamjam in puteum prolapsura, praesentis Dei beneficio servata est. Viterbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi tertii Ordinis sancti Francisci institutum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosos mores indueret; pompis enim ac deliciis aliquandiu indulset, donec ex febre decumbens, acciti ad se confessarii opportuna commonitione percussa, omni vanitati nuntium remisit. Itaque anteactae vitae maculis poenitentiae Sacramento expiatis, in communi triclinio in genua humillime provoluta, lacrymis se proluens, ac flagello in se ipsam animadvertens, veniam a

soróribus deprecáta est : tum ánnuam pecúniám, ac spléndidam, atque supérfluam supelléctilem, mundi ac sui contémptrix abdicávit ; deinceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in elemósynam accépta, ac fune praeínccta, quoad vixit, incéssit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. *V.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.—Et dedúcet te mirabiliter.

Lectio v.

PRAETER ásperum vestítum, cilício, vigiliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus, ac spinárum manípulis lacerábat, adhibito intérdum altérius quoque moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatió-nem ; quod ut magis magisque attéreret, léctulo ex asséríbus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvillo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérutro pedé ad crucem, in conspéctu pós-

tam, caténa alligáto, brevis-simum somnum capiébát. Ad haec absinthiũ, herbás-que amarissimas mándere, moniálium úlcera, ac panicula sánie madéntia ex-oscúlári non rénuít : scalas monastérii onústa ingénti cruce, génibus ascéndere aliquándo consuévít ; nunc quoque urtícas, nunc ceras liquátas, modo nivem et gláciem, modo álveos rigéntium aquárum ad mace-ratió-nem adhibuit. Christi Dómini passió-nem, quam summópere venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum poenárum série imitári, in majóri hebdómada, singulísque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferéndis injúriis, christiána humilitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in novitiis, quibus praeerat, ad perfectiό-nem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicitias sústulit ; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliόrem frugem tradúctis, in proximórum salúte procuránda, qua oratió-nibus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dé-nique conátu júgiter incúbuit.

R. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. *V.*

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi.

GRORURUM in nosocomiis ac pauperum patrocinium, quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahēbat, frustulis panis contenta : sed moniales etiam ac matronas civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque, undequaque poterat, subsidia corrogabat : quinimmo, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostēderat, perpetuo firmaret, duas Sodalitates, quae eorundem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum fuit vehementer affecta : cuius cultum ut in aliis quoque promoveret, ad illud frequenter per annum cum solēnni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobaverunt, publicae venerationi exponendū omnem operam adhibuit. Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit, quae ejus apparitione recrearetur. Prophetiae, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno

dénique millésimo sexcentésimo quadragesimo, aetatis suae quinquagesimo quinto inchoato, in coelum evocata est, cujus corpus in ecclesia sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus decimustertius meritis et miraculis claram in beatarum, Pius vero septimus in sanctarum Virginum numerum retulerunt.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus. Afferentur tibi in laetitia et exultatione. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. — Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, de Homilia sancti Gregorii in Evangelium : Simile erit regnum coelorum decem virginibus, de Comm. cxxvii.

Nona Lectio erit de Homilia Ferae, et de ea fit Commem. in Laudibus.

Postea S. Dorotheae, Virginis et Mart., Añs. Simile est. **V.** Diffusa est. cxxix. Oratio. Indulgentiam, de Communi. cxxx.

DIE IX. FEBRUARII.

In festo S. Zosimi, Papae Confessoris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comm. Confessoris Pontificis. lxxiii. praeter sequentia.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da quaesumus. Lectioes primi Nocturni: Fidéls sermo, de Comuni. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OSIMUS Graecus Abrahámi filius post sanctum Innocéntium Románae Ecclesiæ episcopátum suscepit. Is Africanórum conciliórum decretis advérsus Pelagiánam hæresim senténtiæ suæ robúr adnexuit, et ad impiórum excidium gládio Petri dexterar omnium armávit Antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hæresis Pelagiána damnáta est. Damnávit et Pelágium ipsum una cum Coeléstio, datis hac de re lítteris ad univérsam Ecclesiám.

R7. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.—Manus.

Lectio v.

ECCLESIASTICÆ disciplinæ tenacissimus fuit, complúribus ac eam ubique sive servándam sive restituéndam destinátis

grávibus epístolis. Deffíniit juxta probátum Ecclesiæ morem, ut si quis ab infántia ecclesiásticis ministériis nomen dedisset, inter Lectóres usque ad vigésimū aetátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam et grandævus post baptísmum, sive inter Lectóres, sive inter Exorcistas, quinquénno tenerétur, et inde Acólythus, vel Subdiáconus, quátuor annis, et sic ad Diaconátum (si mererétur) accéderet, in quo ordine quinque annis haerére debéret, et inde, suffragántibus votis, sacerdotium promeréri posset.

R7. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea, * Manus enim mea auxiliábitur ei. X. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.—Manus enim mea.

Lectio vi.

SANCIVIT, ut Diáconi laevas linóstimis pallis tégerent, potestatemque fecit, ut per paróchias Pascháls céréus benedicerétur. Cavít prætérea, ne clérico póculum propinarétur in público, prætérquam in fidélium cellis, et máxime clericórum. Qui cum sanctíssime rexisset Ecclesiám annum unum, menses

quátuor, dies septem, quié-
vit in pace, sepultúsque est
juxta corpus sancti Lau-
réntii Mártiris via Tiburtí-
na, séptimo Kaléndas
Januárii, Honório, et Theo-
dósio Juniore imperántibus.
Una Ordinatione mense
Decémbri, creávit Presby-
teros decem, Diáconos tres,
Episcopos per diversa loca
octo.

R. Iste est qui ante
Deum magnas virtutes ope-
rátus est, et omnis terra
doctrína ejus repléta est : *
Ipse intercédát pro peccátis
ómnium populórum. **V.**
Iste est qui contémpsit vi-
tam mundi, et pervénit ad
coeléstia regna.— Ipse in-
tercédát. Glória Patri. Ipse
intercédát.

In tertio Nocturno, Ho-
milía super Evangelium :
Homo pérégre, de Com-
muni. lxxxii. Nona Lectio et
Commemoratio Feriae.

DIE XI. FEBRUARII.

In festo S. Antheri, Papae
Martyris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi uni-
us Martyris. xxx. praeter
ea quae hic habentur pro-
pria.

Oratio. **Infirmítatem.**

Lectiones primi Noctur-
ni de Communi: A Milé-
to. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANTHERUS, na-
tione Graecus, pa-
tre Rómulo, post
sanctum Pontiá-
num Romae ordinátus est
Episcopus. Is gesta Már-
tyrum diligénter a Notáriis
conquisivit, ac in ecclésia
recondidit. Propter eam
causam a Máximo praefé-
cto martyrio coronátus est
tértio Nonas Januárii, se-
pultúsque in Coemetério
Callísti via Appia, Maxi-
míno príncipe. Unica Or-
dinatione mense Decém-
bri ordinávit Episcopum
Fundánae civitátis in Cam-
pánia. Sedit in Pontificátu
mensem unum, dies duó-
decim.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodivit eum
ab inimicis et a seductóri-
bus tutávit illum : * Et de-
dit illi claritátem aetérnam.
V. Descendítque cum illo
in fóveam, et in vínculis non
dereliquit eum.— Et dedit
illi claritátem.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

De Verbis Domini. 1.

Lectio v.

PASTOR bonus Chri-
stus. Quid Petrus?
Nonne bonus pastor? Nonne
et ipse ánimam suam pro
óvibus pósuit? Quid Paulus?

Quid caeteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beati Episcopi Mártýres? Quid étiam iste sanátus Anthérus? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis percépérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastóres boni, non solum, quia sánguinem fuderunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatióne, sed charitaté.

R. Desidérium ánimae ejus tribuisti ei, Dñe, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. V. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

NAM et apud haeréticos, qui propter iniquitates, et erróres suos áliquid molestiarum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facilius fureréntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ignibus tradunt, aestimándi sunt sánguinem fudisse pro óvibus, sed pótius con-

tra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradidero corpus meum, ut árdeam: Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur: Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad ságuinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem, et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt caetera.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. V. Cibávit illum Dóminus pane vitae, et intelléctus: et aqua sapiéntiae salutáris potávit illum. — Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Si quis venit, de Communi. xxxix. Nona Lectio et Commem. Feriae.

DIE XII. FEBRUARII.

In festo S. Telesphori, Papae Mart. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi unius Martyris. xxx. praeter ea quae hic propria adnotantur.

Oratio. Deus qui nos.

Lectiones primi Nocturni de Communi: A Miléto. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELESPHORUS, natione Graecus, patria Thuriensis in magna Graecia, ex Presbytero Romanae Ecclesiae (cujus dignum ministrum egerat) Pontifex maximus creatus est. Hoc supremum munus ita obiit, ut eximius Petri successor lectus esse videretur. In ejus Cathedra sedit sub imperatore Antonio Pio, fervente persecutionis aestu. Qui tamen non obstitit, ne sedulam operam regendae Christi Ecclesiae sollicitus navarit.

R. Honestum. ccxvi.

Lectio v.

HINC novis decretis multa illum egregie sancivisse legimus, quae ad fidelium mores, ecclesiasticorum libertatem, et sacros ritus attinent; scilicet Quadragesimale jejunium, jam olim ab Apostolis traditum, novo edicto restaurasse, ac mandasse ut in Natali Domini sanctum Missae Sacrificium ter celebraretur, media nocte, illucescente aurora, hora demum tertia post solis ortum, et constituisse, ut sacrae Liturgiae

Hymnus angelicus, Gloria in excelsis Deo, adderetur.

R. Desiderium. ccxlviii.

Lectio vi.

EDIXISSE quoque, ne Sacerdotes a populo arguerentur, ut sublimis Ordinis dignitati consuleret. Ordinatione quadruplici, mense Decembri, creavit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos tredecim per diversa loca. Cum autem in propaganda fide ardentissimus esset, ac proinde idolorum sacerdotibus invisus, captus tandem, capitis abscissione martyrium consummavit Nonis Januarii, et ejus corpus in Vaticano sepultum est.

R. Stola. ccxlvii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium: Si quis vult post me venire, de Communi. xlv. Nona Lectio et Commem. Ferae.

DIE XIII. FEBRUARII.

In festo S. Gregorii II.

Papae Confessoris.

Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis sermo, de Communi. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REGORIUS hujus nominis secundus, natione Romanus, patre Marcello, anno Christi septingentesimo decimo quarto, mirabili totius cleri et populi concordia ad supremum Ecclesiae catholicae Pontificatum evectus est. Hic a pueritia divino cultui addictus in Lateranensi Patriarchio sub beati Sergii oculis, et disciplina vixerat, Subdiaconi primum, tum Sacellarii munere functus. Mox bibliothecae cura illi credita, ad Diaconatus tandem ordinem promotus, in regiam urbem, una cum sanctissimo Papa Constantino profectus est. Ibi ab imperatore de nonnullis capitibus interrogatus, cum sacrarum litterarum peritissimus esset, et constantissimus rerum ecclesiasticarum defensor, optima, et catholica responsione, principi satisfecit.

R. Inveni David. ccxlv.

Lectio v.

URBIS moenia contra Longobardorum excursiones, aliqua ex parte reparavit. Aliquot basilicas temporum injuria collapsas restituit. Urbana monasteria fere deserta, et

monachos in pristinam formam et disciplinam redexit. Immo post mortem Honestae matris, paternam domum in ecclesiam, et monasterium commutavit, quod multis praediis instructum reliquit. Corbinianum et Bonifacium viros apostolico spiritu plenos, in Germaniam misit, ad praedicandum Gentilibus Christi Evangelium, eosque sacris Episcopatus infulis decoravit, postquam innumeram Paganorum multitudinem, ab iis ad Christi fidem conversam fuisse accepisset. Ut omnes optimi pastoris partes impleret, optimis legibus ecclesiasticam disciplinam, et christianorum mores instruxit. Geminam synodum Romae habuit, alteram adversus illicita conjugia, alteram adversus Iconoclastas.

R. Posui. ccxlv.

Lectio vi.

LEONEM Isaurum sacrarum imaginum destructorem variis epistolis ab illa haeresi removere, omnique illum officiorum genere sibi demereri studuit; cum tamen hic ad sceleris cumulum, optimum Pontificem neci tradere ferro sexies, semel auro, et muneribus corrumpere, quamvis frustra, tentasset. Luitprando, cum Exarcho

ad excidium Urbis properanti, sanctissimus Pontifex, Dei fretus praesidio, ad prata Nerónis occurrat, et piis monitis regis animum ita molliuit, ut non jam hostis, sed pius adorator ensem, et coronam principi Apostolorum obtulerit. Cum autem imperator destructionem machinaretur, eundem diro anathemate percussit, et inito cum Francis foedere ab impio molimine deterruit. Rebus demum praeclare gestis, quibus maximis quibusque praedecessorum suorum aequiparatur pie obiit in Domino, sexto Pontificatus anno, et in basilica Vaticana conditus est.

R. Iste est qui. ccxvi.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre, de Comm. lxxxii. Nona Lectio et Commemoratio Feriae.

In secundis Vesperis, Oratio. Exaudi. lxxiv.

DIE XIV. FEBRUARII.

In festo S. Agathonis, Papae Confess. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxxiii. praeter sequentia.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis sermo, de Comuni. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AGATHO, natione Siculus, ex doctissimo ac sanctissimo monacho Romanus Pontifex creatus est, anno Christi sexcentesimo septuagesimo octavo. Vir summa humanitate, eximio animi candore, singulari morum suavitate, et comitate praeditus, cunctorum amans, cunctis amabilissimus. Ita demum a natura, et gratia comparatus, ut ad supremam illam dignitatem gerendam, natus, seu factus esse videretur.

R. Inveni David. ccxlv.

Lectio v.

ACCEPTIS a Constantino Pogonato litteris ad Donum praedecessorem scriptis, pro convocando concilio Oecumenico, ad diuturnum schisma tollendum, quo laborabat Ecclesia, et definiendas fidei controversias, quae toto fere Oriente maximas tempestates, atque ruinas excitarent, provinciales synodos in Occidente haberi curavit, in quibus Monothelitarum causa discuteretur, et damnarentur errores.

R. Posui. ccxlv.

Lectio vi.

HIS praefmissis, legatos suos, et concilii Romani, misit Constantinopolim cum binis litteris ad imperatorem, in quibus praedicta haeresi docte, fuse, ac solide refutata, damnatisque primariis illius sectatoribus, Sergio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et aliis, antecessores suos ab omni erroris labe immunes hucusque fuisse, expressis verbis declaravit. Agathonis igitur auctoritate, sexta synodus universalis congregata est, in qua iidem errores, iidemque errantes damnati fuerunt. Demum cum tres annos, et quinque circiter menses sedisset, pie obiit in Domino, et in basilica principis Apostolorum sepulturae mandatus est.

R. Iste est qui. cclvi.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium: Homo peregre, de Comuni. lxxii. Nona Lectio et Commemoratio Feriae.

DIE XVI. FEBRUARII.

In festo B. Gregorii X., Papae Confess. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comuni Confessoris Pontif. lxxiii. praeter ea quae hic propria adnotantur.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Gregorii Confessoris, atque Pontificis religionis zelo, et apostolicis curis amplificasti; ejus meritis, et intercessionem concede, ut fidei, et sanctitatis nova semper incrementa suscipiat. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Comuni: Laudemus viros gloriosos. lxxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS decimus, Thealdus, seu Theobaldus antea nuncupatus, Placentiae ad Aemiliae fines nobili Vicecomitum genere natus est. Adolescens ecclesiasticae militiae adscriptus singulari nituit honestate morum, vitaeque munditia, nulla unquam, ut creditur, criminis contagione polluta. In Galliam cum Jacobo Cardinali Pecorario Gregorii noni legato profectus, Archidiaconus Leodiensis renunciatus est. Eo in Italiam redeunte, theologiae Parisiis operam dedit, ac magistri munus adeptus, verbo et exemplo fideles, ac principes ad Terrae Sanctae recuperationem vehementer accendit. In

Syriam deinde peregrinatus, dum ibi sacram expeditionem urgere, a Cardinalibus, Viterbii Pontificis electionem in annum fere tertium protrahentibus, in Petri Sedem evectus est anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo.

R7. Inveni David. cxxlv.

Leccio v.

ACCEPTO Ptolemæide electionis decreto, in Italiam navigavit, ac Viterbium se contulit, deinde Romam, ubi anno insequente solemniter inauguratus est. Ab ipso Pontificatus exordio ad generalem concilii celebrationem curas, et cogitationes omnes adjecit. Eo Lugdunum Galliæ indico, Michaëlem Palaeologum Graecorum imperatorem, tum alios christianos principes, et Graecæ, Latinaeque Ecclesiae praesules litteris amantissimis invitavit, accersitis etiam eximiis doctrina, et sanctitate viris, uti sancto Thoma Aquinate in ipso itinere vita functo, sancto Bonaventura, sancto Philippo Benitio, beato Alberto Magno, Petro de Tarantasia Ordinis Praedicatorum, qui eisdem in Pontificatu successit. Igitur Oecumenicam synodum Patrum numero omnium frequentissimam cui prae-

fuit Pontifex ipse, Graecis, ejurato schismate, ad Ecclesiae unitatem receptis, decretis pro sacra expeditione subsidiis, editisque pluribus sanctissimis legibus trimestri spatio feliciter celebravit.

R7. Pó sui. cxxlv.

Leccio vi.

DE pace in Ecclesia firmanda cum primis sollicitus, praelatorum dissidia, regum inimicitias, provinciarum odia, populorum factiones composuit, diremit, extinxit. Ecclesiae jura etiam adversus reges, et principes severe, ac fortiter vindicavit, nullam esse praedicans solidiorem regnorum basim, quam tutelam ecclesiasticae libertatis. Pauperum amantissimus, primus omnium in apostolico Palatio piarum in illos largitionum praesidem constituit, iisque propriis manibus pedes quotidie abluibat. In Italiam a concilio redux, dum protectionem in Palaestina meditatur, pluraque alia christianae reipublicae bono moliretur, Arëtii in Etruria morte interceptus est quarto ab electione sua anno, mense quarto, die decima. Fuit vir animi plane invicti, et apostolici, terrenorum contemptu, cultus divini studio, fidei

zelo, disciplinae, et morum restauratiōe, rerum gerendarum prudentia, fortitudine, magnanimitate, aliisque virtutibus prorsus eximius. Miraculis post mortem claruisse Ecclesiae Aretinae monumenta testantur.

R. Iste est qui. ccxvi.

In tertio Nocturno, Homilia super Evangelium: Homo peregre, de Comuni. lxxxii. Nona Lectio et Commemoratio Feriae.

DIE XVII. FEBRUARII.

In festo S. Hygini, Papae Martyris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comuni unius Martyris. xxx. exceptis his quae propria hic adnotantur.

Oratio. Infirmi tatem.

Lectiones primi Nocturni: A Miléto, de Comuni. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HYGINUS Atheniensis, Philosopho patre, cum jam Romanae Ecclesiae Presbyter esset, cleri suffragiis, Telésphoro suffectus est. Sedid in sancta Petri Sede, imperatore Antonino Pio Augusto, annos tres, menses undecim, dies viginti octo. Ubi primum Pontifex renuntiá-

tus est, clericorum Ordines in suos gradus distinxit, ac fecit, ut in iis Ecclesiis, quas Titulos vocant, tum primarii ministri, tum alii eisdem subiecti adessent, qui fidelibus, cum res postularet, sacra ministrarent.

R. Honestum. ccxvi.

Lectio v.

INSTITUIT etiam, ne absque celebratione missae, templa, vel oratoria sacro ritu consecrarentur; ne inconsulto Episcopo, vel nova construerentur, vel jam constructa destruerentur, et ne materies ad sacrum illum usum congesta, et destinata, in profanos usus converteretur. Edixit praeterea, ut patrini baptismo adessent, qui de sacro fonte infantes levarent, ne quis Episcopus reus criminis damnetur, nisi a comprovincialibus Episcopis ejus causa probe discussa fuisset. Cuncta haec ejus titulo, ac nomine sancita extant. Tres ordinationes habuit mense Decembri, in quibus creavit Episcopos sex, Presbyteros quindecim, Diaconos quinque.

R. Desiderium. ccxvii.

Lectio vi.

QUAM autem paulo ante Justinus clarissimus philosophus, et Christi Martyr scripsisset apologiam

pro religione christiana ad imperatorem Antoninum Pium Augustum, obtinuit ut persecutio desaeuaret. Hinc a Christianorum caede, non quidem omnino, plurimum tamen, publico principis edicto, temperatum est. Sanctissimo tamen pastori, cujus cura dominico gregi consultum fuerat, parcitum non fuit; nempe hic glorioso martyrio, ne antecessoribus dissimilis esset, innocentissimam vitam terminavit, die undecima Januarii, et sepultus est in Vaticano.

R. Stola. cccxlvii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Si quis venit. xxxix. Nona Lectio et Commemoratio Ferae.

DIE XXIII. FEBRUAR.

In festo S. Margaritae Cortonensis poenitentis. Semiduplex.

Pro aliquibus locis.

Omnia de Communi nec Virginum nec Mart. cxxxv. praeter haec propria.

Oratio.

DEUS, qui famulam tuam Margaritam, de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer re-duxisti: eadem nobis miseratione concede; ut, quam prius errantem sectari non erubui- mus, mox poeniten-

tem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni: Mulierem fortem, de Communi. cxxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARGARITA, a loco dormitionis Cortonensis appellata, Laviáni in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta, in montis Politiani civitate vanam et lubricam vitam duxit; sed cum amasium ab hostibus foede transfossum, indicio canis in fovea sub strue lignorum tumultum fortuito reperisset, illico facta est manus Domini super eam, quae magno culpam suarum moerore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Laviánium reversa, crine detonso, neglecto capite, pullaque veste contenta, erroribus suis, mundique illecebris nuntium misit; inque aedibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere et cilicio a se laesam Dei maiestatem placare studuit; donec post triennale virtutum experimentum a fratribus Minori-

bus spirituális vitae dúcibus tertii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exinde lácrymae ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elinguis consisteret. Lécúlus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in coeléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infirmam carnem ad subeúndos labores erigébat.

R⁷. Propter. ccxliii.

Lectio v.

ADAEMONE insídis, funestisque conátibus lacessita, múlter fortis hostem ex verbis detéctum semel atque iterum invícta répulit. Ad eludéndum vanae glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, praeteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusáre non déstitit, omni supplicio se ream inclámans : nec nisi a confesário detérrita, in speciósam faciém, olim impúri amoris causam, saevíre abstínuit, aegre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus aliisque magnæ poeniténtiae arguméntis suórum criminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix,

ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quae saepe Dñi consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Virgínis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetierat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et fere mórtua intérdum visa est. Ad eam proinde, véluti ad perfectiόνis magistram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant : ipsa vero coelésti, quo erat perfúsa, lúmine, córdium secréta, consciéntias hóminum imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offéndentiú cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximum charitáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a daemone liberatióne impetrávit. Púerum defúctum, lugén-te matre, ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratióibus sedávit. Dénique summae pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

R⁷ Dilexísti. ccxliiii.

Lectio vi.

TOT sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assídue corpus suum exercébat, nihil remisit, neque a stúdio coeléstia meditándi se avélli passa

est, in utrôque vitæ genere plane admiranda, utrâque sororem Magdalénam, et Martham referens. Tandem pro se Dñum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in coeléstem pátriam evocarétur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis itaque et labóribus plena, ac coeléstibus donis cumuláta, coepit cõporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum collóquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiæ Sacraméntis rite susceptis, vultu hilari, atque óculis in coelum conversis octavo Kalédas Mártias anno aetátis quinquagésimo, suæ conversiõis vigésimo tertio, humánæ vero salutis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illaesum, et suáriter olens summa religióne cõlitur in ecclesiá fratrum Minórũ, quæ jam ab eadem Margarita appelláitur. Miráculis contínuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulserunt. Benedictus vero decimustertius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maii anni millésimi septingentésimi

vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatióem religiosissime celebrávit.

R. Fallax grátia. cxxxviii.

In tertio Nocturno, Lectiões de Homilia in Evangelium: Símile est regnum coelórum thesauro, de Comuni. cxxxviii. Nona Lectio et Commemoratio Ferie.

Ad Benedictus, Añã. Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

IN II. VESPERIS.

Ad Magnificat, Añã. Ego dilécto meo, et ad me conversio ejus: invéni quem diligit ánima mea, ténuí eum, nec dimittam.

DIE XXV. vel XXVI. FEBRUARII.

In festo S. Felicis III.
Papæ Confess. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comuni Confessoris Pontific. lxxiii. præter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiões primi Nocturni: Fidélis sermo, de Comuni. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELIX tertius, pátria RománuS, natus ex nobilissima domo Anicia, et divi Gregórii Magni

átavus, post Simplicium Papam ad summi Pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis Ariánis propémódum captiva viderétur, aliique Patriarchae conciliatiónem Zenónis imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edictum promulgántis, audáciam fórtiter représsit. Petrum Pullónem Patriarchátu Antiochéno dejécit. Acáciúm Constantinopolitánúm Episcopum Romani venire coégit, ut contra eum objéctis, in Apostólicae Sedis judício responderet ac in eúmdem senténtia excommunicatiónis animadvértit.

R̄. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.—Manus.

Lectio v.

CONSTITUIT, ut Ecclesiæ nonnisi ab Episcopis consecraréntur; semel baptizátos, íterum rebaptizári sub grávis poenis prohibuit. Basílicam sancti Agapíti constrúxit. Anno ejus Pontificátus tértio, sanctus Bárnabas Apóstolus, cum sancti Matthaci Evangélio, in Cypro

Anthémio Episcopo Salaminae apparuit; sicque praevia trina revelatióne, corpus sancti Bárnabae cum Evangélio supradicto est inventum. Duas fecit ordinationes mense Decembri, quibus creavit Romanae Presbyteros viginti novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca triginta. Quinto Kalendas Martii e terris excédens ad Súperos evolávit.

R̄. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.—Manus enim mea.

Sermo sancti Gregórii Papae.

Ex Hom. xxxviii. in Evang.

Lectio vi.

QUIA nonnunquam mentes audientium plus exempla fidelium, quam docentium verba convertunt, volo vobis aliquid de próximo dicere, quod corda vestra tanto formidolius audiant, quanto eis hoc de propinquo sonat. Neque enim res longe antegestas dicimus, sed eas, de quibus testes existunt, eisque interfuisse se referunt, memorámus. Tres pater meus sorores hábuit, quae cunctae tres sacrae vírgi-

nes fuerunt; quarum una Tarsilla, alia Gordiana, alia Aemiliana dicebatur. Quadam vero nocte huic Tarsillae (quae inter sorores suas virtute continuae orationis, afflictionis studio, abstinentionis singularis, gravitate vitae venerabilis, in honore, et culmine sanctitatis excreverat) sicut ipsa narravit, per visionem atavus meus Felix hujus Romanae Ecclesiae Antistes apparuit, eisque mansionem perpetuae claritatis ostendit dicens: Veni, quia in hac te lucis mansione suscipio. Quae subsequenti mox febre correpta ad diem pervenit extremum, et sicut nobilibus feminis, virisque morientibus multi conveniunt, qui eorum proximos consolentur, eadem hora ejus exitus multi viri, ac feminae ejus lectulum circumsteterunt, inter quas mater mea quoque adfuit; cum sursum illa respiciens Jesum venientem vidit, et cum magna animadversione coepit circumstantibus clamare, dicens, recedite, recedite, Jesus venit. Cumque in eum intenderet, quem videbat, sancta illa anima a carne soluta est: tantaque subito fragrantia miri odoris aspersa est, ut ipsa quoque suavitas cunctis ostenderet, illuc auctorem suavitatis venisse.

17. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.— Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre, de Comm. lxxii. Nona Lectio et Commemoratio Feriae.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM PRIMAM
QUADRAGESIMAE.

In festo SS. Lanceae et
Clavorum. D. N. J. C.
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añs. Unus militum, cum reliquis de Laud. celxiv. Psalmus. Dixit Dñs cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi Psalmi. Laudate Dominum omnes Gentes. 142.

Capitulum. i. Joan., v.

ARISSIMI: Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

Hymnus.

QUA ENAM lingua
tibi, o Lancea, dé-
bitas

Grates pro mérito est apta
repénderé ?

Christi vivíficum namque
áperis latus,

Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de
látere éxiens,

Olli membra gravis dum
sopor óccupát ;

Hanc quippe alter Adam,
corde scaténtibus

Unda, et sángine prócreat.

O Clavi ! aequa manet
vos quoque grátia,

Christi quando sacris ártu-
bus ínsiti,

Delétum Dómini sángine
figitis

Mortis chirógraphũ Cruci.

Te, Jesu, Súperi láudibus
éfferant,

Qui Clavórum áditus, sí-
gnaque Lanceae

In coelo rélines, vivus ubi
imperas,

Cum Patre, atque Pará-
clito. Amen.

¶ Foderunt manus meas
et pedes meos. R. Dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ad Magnificat, Antipho-
na. Delens quod advérsus
nos erat chirógraphum de-
créti, quod erat contrá-
rium nobis, et ipsum tulit
de médio, affigens illud
Cruci.

Oratio.

DEUS, qui in assúm-
ptæ carnis infirmi-
tate, clavis affigi et lancea
vulnerári pro mundi salúte
voluísti : concéde propítius ;
ut qui eorúmdem clavórum
et lanceae solémnia vene-
rámur in terris, de glorióso
victóriæ tuæ triúmpho gra-
tulémur in coelis : Qui vivis
et regnas cum Deo Patre.

Et fit Commem. Feriæ.

Ad Completorium et per
Horas diei in fine Hymno-
rum dicitur : ■

Clavis foráto, et Lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculũ.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Lán-
cea, et Clavis vulnerátum,*
Veníte, adorémus. Psalmus.
Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

SALVETE Clavi, et
Lancea

Squalóre nuper óbsita,
Quae mersa Christi córpori,
Almo rubétis sángine.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfidia,
Sed in mínistra grátiae
Vos vertit e coelo Deus.

Nam quot sacrátis ártu-
bus

Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclusis fóntibus
Dona éffluunt coeléstia.

Clavis forato, et Lancea, Jesu, tibi sit gloria, Cum Patre, et almo Spiritu, Nunc, et per omne saeculum.

Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini jungatur cum Hymno ad Laudes.

In primo Nocturno.

Añā. Ad Jesum autem cum venissent, non fregērunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit. Psalmus. Beatus vir, qui non abiit. 4.

Añā. Exiit sanguis et aqua; et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus. Ps. Quare fremuerunt Gentes. 5.

Añā. Alia scriptura dicit: Vidēbunt in quem transfixerunt. Ps. Domine, quid multiplicati sunt. 5.

V. Quem tu percussisti, persecuti sunt. R. Et super dolorem vulnery meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Lectio i. Cap. xii.

AEC dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae et precum, et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigē-

nitum, et dolēbunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Magēddon. Et plangent terra, familiae et familiae seorsum: familiae domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae, familiae et familiae seorsum, et mulieres eorum seorsum.

R. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregērunt ejus crura, * Sed unus militum lancea latus ejus aperuit. V. Et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.—Sed unus.

Lectio ii. Cap. xiii.

I N die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Dispēdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra: et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de

terra. Et erit cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuerunt eum; Non vives, quia mendacium locutus es in nomine Dñi, et configent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit: In die illa confundentur prophetae, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit; nec operientur pallio saccino, ut mentiántur; sed dicit: Non sum propheta; homo agricola ego sum, quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

R. Unus militum lancea latus ejus aperuit. * Et continuo exivit sanguis et aqua. V. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. — Et continuo.

Lectio iii.

ET dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? et dicit: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. Fræmea, suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutite pastorem, et dispergentur oves, et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duae in

ea dispergentur, et deficient; et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos sicut uritur argentum, et probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es; et ipse dicit: Dominus Deus meus.

R. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. * In ablutionem peccatoris et menstruatae. V. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus. — In ablutionem peccatoris. Gloria Patri. In ablutionem peccatoris.

In secundo Nocturno.

Añs. Aspicient ad me, quem confixerunt; et plangent eum planctu quasi super unigenitum. Psalmus. Cum invocarem. 161.

Antiphona. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum. Psalmus. Verba mea auribus percipe Domine. 65.

Antiphona. His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. Psalmus. Domine Dominus noster. 7.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. R. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocéntii Papae
sexti.*In decreto de festo Lanceae
et Clavorum Domini.*

Lectio iv.

IN Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratissima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsius passiónis cuncta mystéria dinumeránte et mérita, singulis étiam salutaribus instrumentis gloriémur. Inter quae illud célebriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emissó in Cruce jam spiritu, sustinuit perforári lancea latus suum, ut inde ságuinis et aquae profluentibus undis, formarétur única, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclesiá sponsa sua. O beatissima ipsius sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínae pietátis dona fluxérunt! O felix lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphí glóriam méruit superáddi!

R. Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Jesus Christus.* Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine. V. Tres sunt qui testimónium dant in terra, spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt.—Non in aqua solum, sed in aqua et ságuine.

Lectio v.

HAEC latus ipsum aperiéndo, sacratissimas jánuas nobis regni coeléstis apérui. Haec, vulnerádo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Haec, innóxium transfigéndo, illius ságuine culpas nostras abstérst: et demum ejúsdem sacratissimis undis irrigáta, caecitátis nostrae ténébras sústulit, et nos ipsius divínae pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi (quibus ipse Salvátor eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculáto respérge ságuine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsius divínae charitátis accépiimus, ut manus nostrae a peccátis solútae néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti) sunt devotissime recoléndo.

R. Quóniam circumdédérunt me canes multi: concilium malignántium obsédit me.* Fodérunt manus meas, et pedes meos. V. Dicétur ei: Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum?—Fodérunt.

Lectio vi.

QUID enim vúlneré, et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salú-

brius ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi praedicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem ecclesia sollemnia annis singulis officia celebrantur et fiant, dignum tamen et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, sollemne ac speciale festum celebretur et fiat; nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione, divinis Officiis atque muneribus specialiter foveamus.

R. Dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: * His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. V. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, non credam.—His. Glória Patri. His.

In tertio Nocturno.

Añ. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea. Psalmus. Cantate Domino canticum novum. 115.

Añ. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Psalmus. Dominus regnavit, exultet terra. 115.

Añ. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum. Psalmus. Cantate Domino canticum novum. 119.

V. Disciplina pacis nostrae super eum. R. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore: Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Traclatu cxx. in Joannem.

LANCEA latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud; sed aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur.

Ille ságuis, in remissió-
nem fusus est peccatórum.
Aqua illa salutare témporat
póculum; haec et lavácrum
praestat, et potum. Hoc
praenuntiábat, quod Noë
in látere Arcae óstium fáce-
re jussus est, quo intrárent
animália, quae non erant
dilúvio peritúra, quibus fi-
gurabátur Ecclesiá.

R7. Facta sunt haec, ut
Scriptúra implerétur, Os
non comminuétis ex eo.
Et iterum álía Scriptúra
dicit: * Vidébunt in quem
transfixérunt. V. Effún-
dam super domum David,
et super habitatóres Je-
rúsalem spíritum grátiae,
et precum.—Vidébunt in
quem.

Lectio viii.

PROPTER hoc prima
múlier facta est de
látere viri dormiéntis, et
appelláta est vita, matérque
vivórum; magnum quippe
signávit bonum ante ma-
gnam praevaricatiónis ma-
lum. Hic secúndus Adam,
inclináto cápite, in cruce
dormívit, ut inde formaré-
tur ei conjux, quae de látere
dormiéntis efflúxit. O mors,
unde mórtui reviviscunt!
Quid isto ságuine mún-
dius? Quid vúlneré isto
salúbrius? Facta sunt enim
haec, inquit, ut Scriptúra
implerétur: Os non commi-
nuétis ex eo. Et iterum

álía Scriptúra dicit: Vidé-
bunt in quem transfixérunt.

R7. Effúndam super do-
mum David, et super habi-
tatóres Jerúsalem spíritum
grátiae, et precum. * Et
aspicient ad me, quem con-
fixérunt. V. Et plangent
eum planctu quasi super
unigénitum.—Et aspicient.
Glória Patri. Et aspicient.

Lectio nona dicitur de
Homilia Feriae currentis.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Unus militum * Lán-
cea latus ejus aperuit, et
continuo exívit sanguis et
aqua. Psalmus. Dóminus
regnávit, cum reliquis 20.

2. Foderunt * manus me-
as et pedes meos; dinume-
raverunt ómnia ossa mea.

3. Tres sunt * qui testi-
mónium dant in terra, spi-
ritus, aqua, et sanguis: et
hi tres unum sunt.

4. Quid turbáti estis, et
cogitatiónes ascéndunt in
corda vestra? Vidéte manus
meas et pedes meos, quia
ego ipse sum.

5. Infer digitum * tuum
huc, et vide manus meas,
et affer manum tuam, et
mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joann. v.

ARISSIMI: Quis est
qui vincit mundum,
nisi qui credit quóniam Je-
sus est Filius Dei? Hic est

qui venit per aquam et sanguinem Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

Hymnus.

INCTAM ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspide,
Ferte cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At, quaeso, culpis debitas

Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitae
Fiant medela spiritus.

Sit gressus ad malum impotens,

Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.

Clavis forato et Lancea,
Jesu tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spiritu,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

V. Foderunt manus meas et pedes meos. *R.* Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus, Añ. Inglorius erit inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio.

DEUS, qui in assumptione carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorundem clavorum et lanceae solennia vene-

ramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis: Qui vivis.

Et sit Commem. Feriae.

Ad Primam, in R. br. V.
Qui vulneratus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Añ. Foderunt.

Capitulum. Carissimi, ut supra.

R. br. Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt. *V.* Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

V. Quem tu percussisti. persecuti sunt. *R.* Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

AD SEXTAM.

Añ. Tres sunt.

Capitulum. i. *Petr.* ii.

ERATRES: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

R. br. Quem tu percussisti * Persecuti sunt. Quem. *V.* Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persecuti. Gloria. Quem.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. *R.* Attritus est propter scelera nostra.

AD NONAM.

Añ. Infer digitum.

Capitulum. *Petr. v. 24.*

QUI peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui iustitiae vivamus: cujus livore sanati estis.

R. br. Ipse vulneratus est. Propter iniquitates nostras. *Ipse.* *V.* Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. *Ipse.*

V. Disciplina pacis nostrae super eum. *R.* Cuius livore sanati sumus.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis; et loco ultimi Psalmus. *Creddidi.* 141.

Ad Magnif. Añ. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum.

Oratio. Deus qui in assumptione, ut supra.

Et fit Commem. Ferie.

FERIA VI.

POST DOM. II. QUADRAG.

In festo Sacratissimae Sindonis D. N. J. C. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añ. Joseph nobilis decurio, cum reliquis de Laudibus. *Ps.* Dixit Dominus, cum

reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes. 142.

Capitulum. *Is., lxiii.*

QUIS est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudinem fortitudinis suae? Ego qui loquor iustitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

GLORIAM sacrae celebramus omnes Sindonis: laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae

Certa salutis;

Quae refert semper veneranda Sindon,
Sanguine impressis decorata signis,
Dum cruce ex alta tulit involutum

Corpus Jesu.

Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adae,

Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.

Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, lacerata flagris

Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.

Quis pius siccis oculis,
et absque

Intimi cordis gémitu no-
tata,

Vivaque indignae simulá-
cra mortis

Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi,
Christe, culpa

Causa tantórum fúerit ma-
lórum,

Nostra debétur tibi vita :
vitam

Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus atque
virtus,

Qui tuo mundum rédimis
cruóre,

Quique cum summo Geni-
tóre, et almo

Flámine regnas.

Amen.

V. Tuam Síndonem ve-
nerámur, Dñe. R. Tuam
recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Ana.

Joseph, vir bonus et justus,
accéssit ad Pilátum, et pétiiit
corpus Jesu, quo accépto,
invólvit illud in síndone
munda.

Oratio.

DEUS, qui nobis in
sancta Síndone, qua
corpus tuum sacratíssimum
e Cruce depósitum a Joseph
invólutum fuit, passiónis
tuae vestigia reliquisti: con-
céde propítius; ut per mor-
tem et sepultúram tuam,
ad resurrectiónis glóriam
perducámur : Qui vivis.

Et sit Commemorati-
o Bernae.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dñum
qui passiónis suae memó-
riam in sacra Síndone réno-
vat, Veníte, adorémus.
Psalmus. Veníte. 2.

Hymnus.

MYSTERYUM mirá-
bile

Hac luce nobis pánditur

Verus Dei cum Filius

Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuéndo sérvuli,

Reisque formam véstiens

Pro servo herus suspéñdi-
tur,

Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia

Impréssa sacra in Síndone,

Quae post triúmphum nó-
bilem

Corpus cruéntum invólve-
rat.

Sunt mortis haec, et tár-
tari

Mundique vícti insígnia,

Trophaea sunt haec ínclýta

Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grá-
tiam

Nostrae salútis víndici,

Ut daemonis contra dolos

Hac militémus téssera.

Vitae vetústae mórtui,

Surgámus in vitam novam

Christum secúti; per Cru-
cem

Christi fruémur glória.

Praesta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

In primo Nocturno.

Añā. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari. *Psalm.* Cum invocarem. 161.

Ana. Aspersionis est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi. *Psalm.* Conserva me. 12.

Añā. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. *Psalm.* Domine, quis habitabit. 11.

V. Tuam Sindonem veneramur, Dñe. *R.* Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. liii.*

CUIS credidit auditui nostro? et brachium Dñi, cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores

nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, Cujus livore sanati sumus. *V.* Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.—Cujus livore.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum: de angustia et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum; et dabit impios pro sepultura, et divitem pro

morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicit : His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. *V.* Fræmea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi.—Et dicit.

Lectio iii.

ET Dñs voluit contèrere eum in infirmitate ; si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur : in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est : et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressionibus rogavit.

R. Tuam Sindonem veneramur, Dñe, tuam gloriosam recolimus passionem : Miserere nobis qui passus es pro nobis. *V.* Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam.—Miserere nobis qui passus. Gloria Patri. Miserere nobis qui passus.

In secundo Nocturno.

Añ. Quasi absconditus vultus ejus, et despèctus, unde nec reputavimus eum.

Psalmus. Domini est terra, et plenitudo ejus. 33.

Añ. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Psalmus. Dominus illuminatio mea. 52.

Añ. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit. *Ps.* Exaltabo te, Domine. 54.

V. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi. *R.* Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

Lectio iv. *In Luc. cap. xxiii.*

UID sibi vult quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magister in Israël. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domesticus Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apóstoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento.

Namque haec non otiose distincta reperimus; quia iustitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

R. O admirabilis Sindon, In qua involutus est thesaurus noster, redemptio captivorum. *V.* Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui.—In qua.

Lectio v.

UESTI ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine. Unge illud myrrha et aloes, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteam misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud quod Petrus vidit e coelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum et ferarum, et volucrum ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico conspeliatur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communiōne sociavit.

R. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine haedi quem occiderunt tinxerunt, mittentes qui ferret ad patrem, et diceret: Hanc invenimus, vide num tunica filii tui sit, an non? *V.* Quam cum

agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum.—Hanc invenimus.

Lectio vi.

HUNC Joseph justum Lucas dixit; Matthaeus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est. Justus igitur Sindone involvit: Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu, juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritum, floresque virtutum.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. *V.* Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur non comminabatur.—Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Añs. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis

sanctum tuum vidére corruptionem. *Psalmus.* Deus, in nómine tuo salvum me fac. 25.

Aññ. Convertisti planctum meum in gáudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia. *Psalmus.* Notus in Judaea Deus. 97.

Aññ. Factus sum sicut homo, sine adjutório, inter mórtuos liber. *Ps.* Dómine Deus salutis meae. 111.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii. Cap. xv.

IN illo témpore : Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea, nobilis decurio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Feria. iii. Palmarum.

PARASCEVE graece, latine praeparatio dicitur quo nómine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illo, ea quae requiei sabbati necessaria essent, praeparare solerent ; juxta

hoc quod de manna quondam praecéptum est : Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévít, unde et hanc sabbatum, hoc est réquiem, voluit appellári : recte Salvátor eádem sexta die crucifixus humanae restauraciónis implévit arcánum : ideóque cum accepisset acétum, dixit : Consummátum est : hoc est, sextae diei, quod pro mundi refectióne suscepí, jam totum est opus explétum. Sabbato autem in sepúlchro requiescens, resurrectiónis, quae octáva die ventúra erat, expéctabat événtum.

R. Mercátus est Joseph Sindonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini : Venit ergo, et tulit corpus ejus. *V.* Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathaea, ut tólleret corpus Jesu. — Venit ergo.

Lectio viii.

VENIT, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et petiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitátis ad saeculum, sed majóris apud Deum

mériti fuisse laudatur. Talem namque existere decébat eum, qui corpus Dñi sepeliret; qui et per justitiam méritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitatem poténtiae saeculáris facultatem posset obtinére ministrandi: non enim quilibet ignótus aut mediócris ad praesidem accédere, et crucifixi corpus póterat impetráre.

R. Haec est Sindon digníssima, * In qua salutis auctor de Cruce depósitus involvi dignátus est. V. Ut nos consepúlti cum eo, vétéris hóminis exúviis depósitis, innocentiae síndone tegerémur. — In qua. Glória Patri. In qua.

Nona Lectio de Homilia Feriae.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Joseph nóbilis Decúrio * vir bonus, et justus, et ipse dives erat expéctans regnum Dei. Psalmus. Dóminus regnávít, cum reliquis. 20.

2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétíit corpus Jesu.

3. Cum cognóvisset * Pilátus a Centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem mercátus Sindonem, et depónenseum, involvit Síndone.

5. Pósuit eum * in monumento, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Is. lxiii.

QUIS est iste, qui venit de Edom tinctis véstibus de Bosra! Iste formósus in stola sua, grádiens in multítudine fortítudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

JESU, dulcis amor meus

Ac si praesens sis, accédo;
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,

Vulnerátum et disténtum,
Inquinátum, involútum,
In hoc sacráto tégmine!

Salve, caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem coeli tremit cúria.

Salve, latus Salvatóris,
Salve, mitis apertúra.
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctae, vos avéte,
Diris clavis perforatae:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.

Amen.

V. Dóminus regnávít,
decórem induit. R. Induit
Dóminus fortítudinem et
praecínxit se virtúte.

Ad Bened. Añae, Joseph
nóbilis Decúrio, expéctans

et ipse regnum Dei, mercátus est Sín donem, et depónens corpus Jesu involvit illud in Sín done.

Oratio.

DEUS, qui nobis in sancta Sín done, qua corpus tuum sacratissimū, e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuae vestigia reliquisti : concéde propítius ; ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrectionis glóriam perducámur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Feriae.

AD TERTIAM.

Añã. Hic audácter.

Capit. Quis est, ut supra.

R. br. Tuam Sín donem Venerámur, Dñe. Tuam. V. Tuam recólimus Passiónem. Venerámur, Dómine. Glória Patri. Tuam.

V. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi. R. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Añã. Cum cognovísset.

Capituluni. Isaiae lxiii.

QUARE ergo rubrum est indumentum tuum et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

R. br. Adorámus te, Christe, Et benedicimus

tibi. Adorámus. V. Quia per mortem tuam redemísti mundum: Et benedicimus tibi. Glória. Adorámus.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM.

Añã. Pósuit eum.

Capitulum. Isaiae lxiii.

CIRCUMSPEXI, et non erat auxiliátor ; quaesívi, et non fuit, qui adjuváret, et salvávit mihi bráchium meum ; et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

*R. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. V. Psalmum dicat nómini tuo, Dñe. Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis terra.*

V. Dóminus regnávít, decórem induit. R. Induit Dóminus fortitúdinem, et praecínxít se virtúte.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis; et loco últimi. Psalmus. Voce mea ad Dóminum. 155.

Ad Magnif. Añã. Homo quidam dives ab Arimathaea, nómine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in Sín done munda.

Oratio. Deus, qui nobis, ut supra.

Et fit Commem. Feriae.

FESTA MARTII.

DIE II. MARTII.

In festo S. Simplicii.
Papae Confess. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.
In Quadrages. vero: Fidélis sermo, de Communi. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIMPLICIUS TIBURTINUS, patre Castório, proxime post sanctum Hilarum Romanae Ecclesiae principatum suscepit, ac difficillimis temporibus (cum magna ex parte christiani orbis catholica fides, ob cunctos fere principes haeresi infectos, nutaret) summa vigilantia gubernavit. Leoni imperatori petenti, ut rata haberentur concessa ab Episcopis synodi Chalcedonensis Ecclesiae Constantinopolitanae privilegia vehementius restitit, misso etiam eam ob causam Constantinopolim suo legato. Eadem pastoralis sollicitudine plurimum laboravit, ut Timotheus Aelurus Alexandrinae Ecclesiae invasor, qui Constantino-

poli libere degens, adniteretur quam maxime propagare haeresim, novumque Zenonis imperatoris opera cogi concilium, pelleretur in exilium, sicque integritati suae Alexandria redderetur Ecclesia. Reliquorum item perduellium pro nona synodo indicenda conatibus fortiter obstitit, asserens, nova concilia non facile convocanda, nisi cum aliquid in pravis sensibus novum, aut in assertione dogmatum emersisset ambiguum.

R. Inveni David. cclvii.

Lectio v.

DAMNAVIT iterum Petrum Moggum, alterum Alexandriae sedis invasorem, curavitque, ut ex urbe pelleretur, ne aliquos modicae fidei inficeret, et ad perversitatis suae factionem pertraheret. Timotheo Solofaciolo, legitimo ejusdem Ecclesiae Antistiti, juxta pristinum institutum, per suos legatos erroris sui condonationem expetenti, idcirco quod timore perterritus Dioscorum ad altare nominasset, veniam impertit. Antiocheni Episcopi electionem ad seditiones vitandas Constantinopoli in concilio Nicaeni praejudicium peractam, ea legeratam habuit, ut deinceps, secundum Patrum definitiones, Orientali

Comprovinciálíum Episcopórum synodo, creatio Antiochéni Pontíficis reser-
varétur. Oblatióes Ec-
clésiæ ita partiédas esse
præcépit, ut una dumtaxat
pórtio Episcopo, una iti-
dem clero, duæ vero in
Ecclésiæ fábricam, et per-
egrínos, ac páuperes eroga-
réntur. Zenónem Episco-
pum Hispalénsen vicária
Sedis Apostólicæ auctori-
tate fulcivit, ne Apostólicæ
institutiónis decréta, et san-
ctórum téminos Patrum in
Hispaniis transcéendi per-
míttetet.

R. Pósui. cclvii.

Lectio vi.

STATUIT in Urbe
hebdomadas, ut pro-
pter baptismum, et poeni-
téntiam peténtes, Presby-
teri quidem de regiône
prima apud sanctum Pau-
lum, de tértia apud sanctum
Lauréntium, et de séptima
apud sanctum Petrum ma-
nérent. Dedicávit basilicas
sancti Stéphaní in Coelio
Monte, sancti Andréæ Apó-
stoli juxta sanctam Mariám,
item áliam sancti Stéphaní
juxta sanctum Lauréntium,
ac postrémo sanctæ Bibi-
ænæ Mártiris áliam intra
Urbem juxta palátium Lici-
niánum; itémque vasa com-
plúra tum argétea, tum
áurea Romænæ cóntulit
Ecclésiæ. Demum Zenóne

imperatore, et Odoácre
Itáliæ rege, migrávit ad
Dóminum. Hábit Ordin-
atióes tres mense Decémbri,
quibus creávit Presbyteros
quingúnta octo, Diáco-
nos úndecim, Episcopos
per díversa loca triginta sex.
Sacerdótium administrávit
annos quíndecim, menses
quinque, et dies decem.

R. Iste est. cclviii.

In tertio Nocturno, de
Homilia in Evang. Homo
péregre, de Comm. lxxxii.
et in Quadragesima, nona
Lectio de Homilia Ferie
occurrentis.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Lucii I., Papæ
Martyris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi uni-
us Martyris. xxx.

Oratio. Deus qui nos.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.
In Quadragesima vero: A
Miléto, de Comm. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUCIUS Románus
patre Porphyrio,
post sancti Cor-
nellii consumma-
tióem, Romænæ Ecclésiæ
episcopátum tenuit. San-
xit, ut duo Presbyteri, ac
tres Diáconi, ecclesiástici

causa testimonii, quovis loco Episcopum non desererent. Pacem lapsis dandam, et poenitentia acta, communicationis fructum negandum non esse, Spiritu Dei plenus (ut sanctus Cyprianus scripsit) litteris suis significavit. Ob Christi fidem exilio relegatus, et postmodum ad Ecclesiam suam incolumis redire permixsus, tandem omni Ecclesiae facultate Archidiacono suo Stephano prius tradita, capite truncatus est quarto Nonas Martii, Gallo, et Volusiano principibus. Duas habuit ordinationes mense Decembri, quibus Presbyteros quatuor, Episcopos per diversa loca septem creavit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in Coemeterio Callisti sepultum, inde a Paschali Papa in sanctae Caeciliae titulum, una cum ejusdem virginis, et sociorum corporibus translatum, ibi sub sancto altari collocatum fuit.

R. Honestum. ccxvi.

De Epistola sancti Cypriani Episcopi, et Martyris, et collegarum ejus ad sanctum Lucium Papam et Martyrem.

Lectio v.

NUPER quidem tibi, frater carissime, gratulati sumus, cum te honore geminato in Eccle-

siae suae administratione confessorem pariter, et Sacerdotem constituit divina dignatio. Sed et nunc non minus tibi, et comitibus tuis, atque universae fraternitati gratulamur, quod cum eadem gloria, et laudibus vestris, reduces vos denovo ad suos fecerit benigna Domini, et larga protectio; ut pascendo gregi pastor, et gubernandae navi gubernator, et plebi regendae rector redderetur; et appareret relegationem vestram sic divinitus esse dispositam, non ut Episcopus relegatus, et pulsus Ecclesiae deesset, sed ut ad Ecclesiam major rediret. Neque enim in tribus pueris minor fuit martyrii dignitas, quia, morte frustrata, de camino ignis incolumes exierunt; aut non consummatus Daniel extitit in suis laudibus, quia, qui leonibus missus fuerat ad praedam: protectus a Domino vixit ad gloriam. In Confessoribus Christi dilata martyria non merita confessionis minuunt, sed magnalia divinae protectionis ostendunt.

R. Desiderium. ccxvii.

Lectio vi.

REPRaesentatum videmus in vobis, quod apud regem fortes, atque illustres pueri

praedicaverunt, ipsos quidem parátos esse ardere flammis, ne diis ejus servírent, aut imáginem, quam fécerat, adorarent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos colimus, poténtem esse, ut eos de camino ignis eximeret, et de regis mánibus, ac de poenis praeséntibus liberáret; quod invenimus in confessiónis vestrae fide, et in Dómini circa vos protectióne nunc gestum: ut cum vos parátí fuéritis, et prompti omne subire supplícium, Dóminus tamen vos poenae subtráheret et Ecclesiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Episcopó confessiónis suae dignitas, sed magis crevit sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat Antistes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciéndá martyria, non verbis plebem, sed factis cohortétur et imminénte antichristo, paret ad praelium mílites, non solum sermónis, et vocis incitáménto, sed fidei, et virtútis exémplo.

R. Stola. cclxvii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Si quis vult post me venire, de Communi. xlv.

In Quadrag. nona Lectio et Commem. Feriæ.

DIE XV. MARTII.

In festo S. Zachariae Papae Confessoris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxxiii. præter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In Quadrag. sit commem.

Feriæ, et in primo Nocturno Lectiones: Fidélis sermo. lxxvi. Post Pascha de Scriptura.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ACHARIAS natione Graecus, patre Polychronio, Gregório tertio ex hac luce subtrácto ad beáti Petri cathedram est evéctus. Vir fuit mitissimí ingénii, mirae suavitátis, et grátiae, cleri, ac pópuli Románi amátor, ad iram tardus, ad misericórdiam, et cleméntiam promptíssimus, nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum; ádeo ut, quos habúerat aemulos, et inimicos, eósdem initio pontificátus honoribus, et praemiis affécerit. Póntifex creátus, ut Italiám armis Longobardórum vexátam, suae tranquillitáti restitúeret, ad Luitprándum regem Interámnæ degéntem, et legátos misit, et ipse proféctus est; ubi, et orationis

efegántia, et vitae sanctitate sic regem demulsit, ut quas civitates, oppida, et patrimonía ab Ecclesiá abstulerat, eidem restituerit.

R. Inveni David. cclvii.

Lectio v.

SED et Ticinum usque profectus eundem inflexit, ut a Ravennatum oppressiōe cessaret. Rachimadii, Perusiam acri obsidiōe premētem, quem tanta orationis majestate permōvit, ut et ab omni oppugnatione desisteret, et religionis amore succensus, regiam dignitatem, et paludamentum, monachali instituto, et habitu permūtaret. Consultus a Francis, regnum illud a Childerico viro stupido, et ignavo, ad Pipinum pietate, et fortitudine praestantem, auctoritate apostolica transtulit. Multas synodos, et concilia celebravit, pro ecclesiastica disciplinae restauratione.

R. Pósui. cclvii.

Lectio vi.

ROMAE omnia loca sacra, aut reparavit, aut ditióra effecit. Sanctórum imágenes vetustate exolētas renovavit, et Lateranense patriarchium, quod magna in penuria invenerat, pene a novo restauravit, ac multas reliquias ibi inventas diversis Ecclesiis

distribuit. Pauperibus alendis réditus assignavit. Bibliothecam sancti Petri construxit, basilicam sancti Georgii in Velabro condidit: aedificavit et oratorium divae Caeciliae via Tiburtina. Clerum valde dilexit, et donativum singulis Presbyteris, et Diaconis erogavit. Sancti Gregorii Dialogorum libros in Graecum transtulit, rebusque variis pro Ecclesiae utilitate, non minus pie, quam prospere gestis, sanctitatis láurea est coronatus.

R. Iste est, qui. cclviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre, de Comm. lxxxii.

In Quadrag. nona Lectio et Commemoratio Feriae.

DIE XVIII. MARTII.

In festo

S. Gabrielis Archangeli.

Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Si celebretur in Quadragesima, fit Commem. et dicitur nona Lectio de Feria occurrente.

Si vero celebretur post Pascha, additur Alleluia, et Psalmi Nocturnorum dicuntur sub prima Antiphona illius Nocturni.

AD VESPERAS.

Añ. Ingresso Zacharia, cum reliquis. cclxxxiv.

Ps. Dixit Dñus, cum reliquis
ut in Communi Apost. 1.

Capitulum. Dan. ix. f.

CCE vir Gábríel,
quem videram in
visióne a prin-
cípio, cito vo-
lans tétigit me in témpore
sacrificií vespertíni. Et dó-
cuit me, et locútus est mihi,
dixitque : Dániel, nunc
egréssus sum ut docérem
te, et intelligéres.

Hymnus.

CHRISTE sanctórum
decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et
Redémptor,

Coelitum nobis trfbus
beátas

Scándere sedes.

Angelus pacis Michael
in aedes

Coelitus nostras véniat,
serénæ

Auctór ut pacis lacrymósa
in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut
hostes

Pellat antíquos, et amíca
coelo

Quæ triumphátor státuit
per orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
salútis,

Adsit e coelo Ráphael, ut
omnes

Sanet aegrótos, dubiósque
vitæ

Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Geni-
trixque lucis,

Et sacer nobis chorus An-
gelórum

Semper assistat, simul et
micántis

Régia coeli.

Praestet hoc nobis Déitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum.

Amen.

Stetit Angelus juxta
aram templi. Habens
thuríbulum áureum in ma-
nu sua.

Ad Magnif. Aña. Ingrés-
sus Gábríel Angelus ad
Mariám virginem, dixit :
Ave grátia plena, Dóminus
tecum : benedícta tu in
mulieribus.

Oratio.

DEUS, qui inter caete-
ros Angelos, ad an-
nuntiándum Incarnatiónis
tuæ mystérium Gabriélem
Archángelum elegisti : con-
céde propítius ; ut, qui fe-
stum ejus celebrámus in
terris, ipsíus patrocínium
sentiámus in coelis : Qui
vivis et regnas.

Deinde sit Commemor.
Feriae, si celebretur in
Quadragesima.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archán-
gelórum Dñum, Veníte,

adorémus. *Psalmus.* Venite, exultémus. 2.

Hymnus. Christe sanctórum, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Añā. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem : Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur visio. *Psalmus.* Dómine Dóminus noster, cum reliquis *Psalmis* Nocturnorum per ordinem, ut in festo Apparitionis S. Michaelis Archangeli, 8. Maii. 629.

Añā. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visione, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni, et dócuit me. *Psalm.* In Dómino confido. 629.

Añā. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo. *Psalm.* Dñe, quis habitábit. 630.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. *R.* Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. *Cap. ix. e.*

GO Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israël, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto

Dei mei. Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gábriel, quem víderam in visione a principio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque : Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intélligeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visionem.

R. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrificii vespertíni. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. — Ecce Archángelus.

Lectio ii.

SEPTUAGINTA hebdomades abbreviatae sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur praevaricatio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iniquitas, et adducátur justitia sempitérna, et impleátur visio et prophetia, et ungátur Sanctus sanctorum. Scito ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut iterum aedificétur Jerúsalem, usque ad Chri-

stum ducem, hebdomades sexaginta duae erunt : et rursum aedificabitur platea et muri in angustia temporum.

R. Locutus est Gabriel Daniéli, et dixit : Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. V. Tu autem animadvertes sermonem, et intellige visionem. —Ego autem.

LECTIO III.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo : et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una : et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium : et erit in templo abominatio desolationis : et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

R. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit : * Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres. V. Gabriel, fac me intelligere istam visionem : et ve-

nit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. —Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno.

Añ. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens : Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem. Psalm. Coeli enarrant. 631.

Añ. Et dixit Zacharias ad Angelum : Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis. Psalmus. Domini est terra. 632.

Añ. Respondens autem Angelus, dixit ei : Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare. Psalmus. Benedicam Dominum. 633.

V. Ascendit fumus aromaticum in conspectu Domini. R. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est.

LECTIO IV.

ISSUS est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitrator hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum,

Fortitúdo Dei dicitur : et quia non ab aliquo alio forte excellentiøre se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, a Deo. Vel ideo dictum est, a Deo ; ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus, antequam Virgini, revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriële. Qui utique tantae inter suos inveniri potuerit excellentiae, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio.

R. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gábiel, stans a dextris altaris incensi. **V.** Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. — Apparuit.

Lectio v.

NEC discórdat nomen a nuntio : Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiäre decébat, quam hunc, quem simile nomen honórat ? Nam quid est aliud fortitúdo, quam virtus ? Non autem dédecens aut incóngruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo : cum similis in utróque appellatiónis,

non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dicitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem étiam substantive.

R. Descéndit Gábiel Angelus ad Zachariam, dicens : * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecátió tua, et uxor tua Elisabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem. **V.** Et Zacharias turbátus est videns, et timor fruit super eum : ait autem ad illum Angelus. — Ne timeas.

Lectio vi.

CHRISTUS Dei virtus et dicitur, et est, qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodire solébat fortior superveniens, ipsum suo bráchio debellávit et sic ei vasa captivitátis poténter eripuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est : vel quod hujuscémodi merúerit prae-rogaívam officii, quod ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis : vel quia Virginem natúra pávidam, simplicem, verecúdam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret, quod et fecit : Ne timeas, Inquiens, María, invenisti enim grátiam apud Deum. Conveniénter itaque Gábiel ad

hoc opus eligitur : imo quia tale illi negotium injungitur, recte tali nomine designatur.

R. Ego sum Gábríel, qui asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare. Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant. *V.* Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo.—Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In tertio Nocturno.

Añá. Missus est Gábríel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph. *Psalm.* Cantate Dño. 635.

Añá. Gábríel Angelus Mariae dixit : Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua. *Psalmus.* Dominus regnavit. 635.

Añá. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Dño per Angelum Gabriëlem transmissum est. *Ps.* Benedic anima mea Dño. 636.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. *R.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i. b.

IN illo tempore : Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitatem

Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilla sancti Juliáni Archiepiscopi Toletáni.

Libro 2. contra Judaeos, statim post principium.

SACRAMENTUM illud septuaginta hebdomadarum de

Christi nativitate Daniel per Angelum didicit : similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit : et Maria, Angelo sibi praedicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Haec tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo sollicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariae et Mariae apparuit, ipsi quoque Danieli illa praedixit.

R. Missus est Gábríel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum : et expavescit Virgo de lumine : Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum : ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius. *V.* Quae cum audisset, turbata est est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista

salutatio : et ait Angelus ei. — Ne timeas.

Lectio viii.

EQUIDEM ipse Dá-niel in prophetiae suae volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim : Ecce vir Gábriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit : Dániel, animadverte sermónem, et reliqua, quae ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariae : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

R. Gaude María virgo, cunctas haereses sola interemisti : * Quae Gabriélis Archángeli dictis credidisti, dum virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo, inviolata permansisti. V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. — Quae Gabriélis. Glória Patri. Quae Gabriélis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschae, quia tunc dicitur sequens :

Lectio ix.

QUOD etiam de beatae Mariae virginis partu sic in eodem Evangelio legitur : Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis María. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gábriel fuerit, qui et praefixa illa tempora Daniéli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis praesentem esse monstravit. Ad tempus itaque praefinitum occurrit, et olim a se dicta, operis efficientia completa esse convincit : et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum. Te Deum laudamus. 18.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

1. Ingresso Zacharía * templum Dómini, apparuit ei Gábriel Angelus stans a dextris altaris incensi. Ps. Dóminus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Ait autem Angelus : * Ne timeas Zacharía, quoniam exaudita est deprecatio tua.

3. Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4. Gábriel Angelus locútus est Maríae, dicens: Ecce concípies in útero, et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5. Dixit autem María * ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capítulum. *Dan. ix. f.*

ECCE vir Gábriel, quem videram in visione a principio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertini. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intelligeres.

Hymnus.

PLACARE, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distincta gyros, Agmina;
Antiqua cum praeséntibus,
Futura damna péllite.

Aufer te gentem pérfidam
Credéntium de finibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna saecula.

Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. *R.* Habens thuribulum áureum in manu sua.

Ad Bened. *Añ.* Gábriel Angelus descendit ad Zachariám, et ait illi: Uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativité ejus gaudébunt: ipse enim praesbít ante faciém Dómini paráre vias ejus.

Oratio.

DEUS, qui inter caeteros Angelos ad annuntiándum Incarnatiónis tuae mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti: concede propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsius patrocínium sentiámus in coelis: Qui vivis.

Et sit Commemoratio Feriae, si celebretur in Quadragesima.

AD TERTIAM.

Añ. Ait autem.

Capítulum. Ecce vir Gábriel, ut supra.

R. *br.* Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. *V.* Habens thuribulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. *R.* De manu Angeli.

AD SEXTAM,

Añ. Ego sum Gábriel.

Capitulum. *Dan. ix. f.*

EGO autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum.

R. br. Ascendit fumus aromaticum, * In conspectu Domini. Ascendit. V. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

AD NONAM.

Añs. Dixit autem Maria.

Capitulum. *Dan. ix. g.*

SCITO ergo, et animadvertite: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt.

R. br. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspectu. V. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu.

V. Adorate Deum. R. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS.

Quando dicendae sunt, Antiphonae et Capitulum de Laudibus, Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Confitebor tibi Domine, in toto corde meo. 640.

Hymnus. Christe sanctorum, ut in primis Vesperis.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Oratio. Deus, qui inter caeteros, ut supra. cclxxxv.

DIE XXVIII. MARTII.

In festo S. Xysti III.

Papae et Confessoris.

Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confess. Pontificis. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In Quadrage. fit commemoratio Feriae, et in primo Nocturno Lectiones Fidelis sermo. lxxvi. Post Pascha de Scriptura.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

YSTUS hujus
nóminis tértius,
pátria RománuS,
fílius Xysti, de-
fúncto sancto Coelestíno
Románae Ecclesiæ Epi-
scopus præfíctur, totíus
Urbis pace, et consensióne
mirábili. Eum adhuc Pre-
sbyterum sanctus Augustí-
nus exímie commendávit,
tum quod prior anáthema
Pelagiánis in pópulo fre-
quentíssimo pronuntiárit,
tum quod suis quoque scri-
ptis advérsus eórum erró-
rem, veheménter pugnárit.
Ut autem Románi sacer-
dótii gubernácula suscepit,
decrétum Ephesínae synodi
advérsus Nestórium hábi-
tum, volúmine describens,
ad Oriéntis, et Occidéntis
dedit Ecclesiás, confirmans,
duábus in Christo manén-
tibus perfécte natúris, unam
Fílii Dei credéndam esse
persónam. Qua de re, et
ad Nestórium ipsum, et ad
Oriéntis Episcopos, ad ejus
errórem succidéndum sen-
téntias diréxit, hæc inter
caetera scribens Antiochéno
Episcopo : Nihil ultra liceat
novitáti, quia nihil addi cón-
venit vetustáti : perspícua
majórum fides, et credúli-
tas, nulla coeni permixtióne
turbétur.

R. Invéni David. cclvii.

Lectio v.

IS a beáto Petro Apó-
stolo sibi per visum
apparénte, una cum sancto
Apollináre ejus discípulo,
primo Ecclesiæ Ravenná-
tis Episcopo, quem ejúdem
Ecclesiæ Pontíficem ordi-
náre debéret, admónitus ;
Petrum Ecclesiæ Forocor-
neliénsis Diáconum præter
Ravennátum senténtiam,
illis præfécit Antístitem,
quem cognométo Chrysó-
logum admiránda morum
sanctítudo, et doctrína insí-
gnis mirífice commendá-
runt. Cum autem Xystus
ecclesiæ prædium abnúe-
rit alienári, studerétque sub-
leváre gravátos, ódium in
se convértit Anícii Bassi
excónsulis et Mariniáni pa-
tríscii, a quibus turpi ca-
lúmnia exagitátus, sponte
vóluit suam in synodo cau-
sam judicári. Itaque in
basílica Heleniána, quæ
dícitur Sessoriánū Atrium,
quingüaginta sex Episco-
pórum concílio coácto,
præsente Valentiniáno im-
peratóre, cum univérso
clero, atque senátu, Xystus
declarátus est innocens,
Bassus vero, et MariniánuS
calumniatóres damnáti, at-
que proscripti, bonis præ-
térea Bassi ecclesiæ adju-
dicátis : quem intra tres
menses divína ultióne de-
fúnctum, Xystus reddens

bona pro malis, cum lin-
teamínibus, et aromátibus,
mánibus ipse contréctans,
recondidit, sepelivítque
apud beátum Petrum Apó-
stolum, in sepúlchro majó-
rum suórum.

R7. Pósui. cclvii.

Lectio vi.

UNERANDUS hic
Póntifex complúra
in Urbe magnífica praesti-
tit : nam argétea, et áurea
vasa, possessionésque com-
plúres ecclésiis cóntulit.
Refécit basilícam sanctae
Maríae Majóris ad Prae-
sépe, quam et metállis áu-
reis, sacrísque imaginibus
decorávit. Fecit et in Con-
stantiniána basilica orna-
méntum supra fontem, quod
ántea non erat ; nam mar-
mórea epistylia, et porphy-
réticas columñas, quas
Constantínus Augústus con-
gregátas dimiserat, érigi cu-
rávit, ac vérsibus exornávit.
Ejus item rogátu, Valenti-
niánuš Augústus argénteum
fastígium a bárbaris sublá-
tum, in eádem Constanti-
niána basilica restituit : cu-
jus imperatóris, et Theo-
dósii principátu Xystus
viam univérsae carnis in-
gréssus quíevit in Dño, se-
pultúsque est via Tiburtína
in crypta juxta corpus sancti
Laurentii Mártiris. Una
Ordinatóne mense Decém-
bri, creávit Presbyteros vi-

ginti octo, Diáconos duóde-
cim, Episcopos per diversa
loca quinquaginta duos, et
rexit Ecclésiám annos se-
ptem, menses undecim.

R7. Iste est, qui. cclviii.

In tertio Nocturno, Ho-
mília super Evang. Homo
pégre, de Comm. lxxxii.

In Quadrag. nona Lectio
et Commemoratio Ferae.

FERIA SEXTA.

POST DOM. III. QUADRAG.

In festo SS. quinque Vul-
nerum D. N. J. C.

Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añae. 1. Vere languóres
nostros ipse tulit, et dolóres
nostros ipse portávit. Psalm.
Crédidi. 141.

2. Ipse autem vulnerá-
tus est propter iniquitátes
nostras, attritus est propter
scélera nostra. Psalm. Ad
Dóminum. 142.

3. Alligávit Dóminus pla-
gam pópuli sui, et percus-
súram ejus sanavit. Psalm.
Eripe me. 153.

4. Omnis qui transíbit,
stupébit super omnes pla-
gas ejus. Psalm. Dómine,
clamávi. 154.

5. O vos omnes, qui
transítis per viam, attén-
dite, et vidéte si est dolor
sicut dolor meus. Psalm.
Voce mea. 155.

Capitulum. *Isaiae liii.*

CHRISTUS vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra : cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

PANGE lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat ;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medellam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Conditor :
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiiit.

Vagit Infans inter arcta
Conditus praesepia :
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat ;
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque,
Par decus Paraclito :

Unus, Trinusque nomen
Laudet universitas.

Amen.

V. Videbunt in quem
transfixerunt. **R.** Et do-
lebunt super eum, ut in
morte primogeniti.

Ad Magni. Añ. Dum
in cruce penderet unigeni-
tus Dei Filius, et ab
omnibus subsannaretur,
Mater ejus Virgo Maria
ipsum verum Deum et ho-
minem condolens venera-
batur.

Oratio.

DEUS, qui unigeniti
Filii tui passione, et
per quinque Vulnera ejus,
sanguinis effusione, huma-
nam naturam peccato per-
ditam reparasti : tribue
nobis, quaesumus ; ut qui
ab eo suscepta Vulnera ve-
neramur in terris, ejusdem
pretiosissimi sanguinis fru-
ctum consequi mereamur
in coelis. Per eundem.

Et fit Commemoratio
Feriae.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum in cruce
confixum, quinque plagis
vulneratum, * Venite, ado-
remus. Psalm. Venite. 2.

Hymn. Pange lingua.

In primo Nocturno.

Añ. Quis est qui venit
de Edom, tinctis vestibus
de Bosra ? Ps. In Domino
confido. 9.

Añā. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? *Psalmus.* Domine, quis habitabit. 11.

Añā. Torcular calcavi solus, et de gentibus non fuit vir mecum. *Psalmus.* Domini est terra. 33.

V. Foderunt manus meas, et pedes meos. *R.* Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. liii.*

QUIS credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum, et novissimum virorum, virum dolorem, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum et livore ejus sanati sumus.

R. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum. *V.* Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras.—In quo habemus.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscessus est de terra viventium; propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit continere eum in infirmitate.

R. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. *V.* A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris.—Ipse est.

Lectio iii. Cap. lxiii.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor iustitiam et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

R. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quae in coelis, sive quae in terris sunt. **V.** Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens.— Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

In secundo Nocturno.

Añ. Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa

mea. Psalmus. Deus, Deus meus, respice in me. 36.

Añ. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Psalm. Jubilate Deo omnis terra. 86.

Añ. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalmus. Notus in Judaea Deus. 97.

V. Vere languores nostros ipse tulit. **R.** Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

Lib. de Pass. Dom. cap. xli.

Lectio iv.

CAPTUS est Jesus post plurimas illusiones tam Judaeorum quam gentium; post sanguinis plures effusiones, clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae charitatis. Contendunt passio et charitas: ista ut plus ardeat, illa ut plus rubeat.

R. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium, * Ut liberaret eos qui timore mortis obnoxii erant servituti. **V.** Unde debuit per

omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret.—Ut liberaret.

Lectio v.

VIDE quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicuti rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis et aqua.

R. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur. V. Novissime autem inimica destruetur mors.—Et sicut.

Ex eodem divo Bernardo
Serm. de Pass. Dom.

Lectio vi.

RESPICE, Domine sancte Pater, de sanctuario tuo, et de excelsu coelorum habitaculo, et intueri hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster,

sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudinem malitiae nostrae. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

R. Videmus Jesum propter passionem mortis, gloria et honore coronatum, Ut pro omnibus gustaret mortem. V. Decēbat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari.—Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro omnibus.

In tercio Nocturno.

Añā. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Psalm. Cantate Domino canticum. 115.

Añā. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant. Psalmus. Dominus regnavit. 115.

Antiphona. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum. Psalmus. Cantate Domino. 119.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. R. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaréture Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. *Commentar. in Joannem.*

UM ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consummentes, et igneis ardoribus praecordia uréntes.

R. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem. V. Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo.— Qui destruxit,

Lectio viii.

CONSUMMATUM esse ait impietatis Judaeae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliae genus praetermisérunt? Quamobrem jure, Consummatum est, ait, sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur) ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae nostrae passionem sustinuit in carne sua.

R. Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo * In sanguine tuo. V. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes.— In sanguine. Gloria Patri. In sanguine.

Lectio nona de Homilia Ferae.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES
et per Horas, Añae.

I. Vere languores * nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 20.

2. Ipse autem * vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

3. Alligavit Dominus * plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

4. Omnis, qui transibit, stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, * qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Is. liii.

QHRISTUS vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet,

Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavantur flumine !

Cruce fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas ;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam ;
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Aequa Patri, Filioque :
Par decus Paracrito :
Unus, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

V. Videbunt, in quem
transfixerunt. R. Et dolébunt
super eum, ut in morte
primogeniti.

Ad Bened. Añña. Unus
militum lancea latus ejus
aperuit, et continuo exivit
sanguis et aqua.

Oratio.

DEUS, qui unigeniti
Filii tui passione, et
per quinque Vulnera ejus,
sanguinis effusione, humana
naturam peccato perditam
reparasti : tribue nobis,
quaesumus ; ut qui ab
eo suscepta Vulnera veneramur
in terris, ejusdem
pretiosissimi sanguinis fructum
consequi mereamur
in coelis. Per eundem
Dominum.

Et fit Commemoratio
Feriae.

AD TERTIAM.

Añs. Ipse autem.

Capit. Christus, ut supra.

R. br. Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt. *V.* Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Glória, Foderunt.

V. O vos omnes, qui transitis per viam. *R.* Atténdite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Añs. Alligávit Dóminus.

Capitulum. *Is.* 1.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

R. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. *V.* Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.

V. Disciplina pacis nostrae super eum. *R.* Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Añs. O vos omnes.

Capitulum. *Is.* liii.

TRADIDIT Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est ; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes no-

stras. Ipse. *V.* Attritus est propter scélera nostra. Propter iniquitátes. Glória Patri. Ipse vulnerátus.

V. Oblátus est quia ipse voluit. *R.* Et non aperuit os suum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat. *Añs.* Ego sum vestra redemptio : manus meae, quae vos fecerunt, clavis confixae sunt : propter vos flagéllis caesus sum, spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexerunt ; in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam ; mortuus et sepúltus resurrexi : vobiscum sum, et vivo in aetérnum.

Oratio. Deus, qui unigeniti, ut supra.

Et fit Commem. Ferae.

FERIA SEXTA

POST DOMIN. IV. QUADRAGESIMAE.

In festo Pretiosissimi Sanguinis. D.N.J.C. Duplex. Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añs. 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinétis vestibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. *Psalm.* Dixit Dñs, cum reliquis de Dominica. 137. et loco ultimi *Psalmus.* Laudáte Dñm omnes Gentes. 142.

2. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

3. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

5. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. *Hebr. ix.*

RATRES: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

ESTIVIS résonent
compita vocibus,
Cives laetitiam frontibus
explicent,
Taedis flammiferis ordine
pródeant
Instructi pueri et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore
Fudit múltiplici vulnere
Sanguinem,
Nos facti memores dum
colimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humano generi pernicies,
gravis

Adami veteris crimine cón-
tigit,

Adami intégritas, et pietas
novi

Vitam reddidit omnibus.

Clamorem válidum sum-
mus ab aethere

Languéntis Géniti si Pater
áudiit,

Placári pótius Sanguine dé-
buit,

Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam
Sanguine próluit,

Abstérgit máculas: et ró-
seum decus,

Quo fiat símilis prótinus
Angelis,

Et regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite
póstmodum

Se nullus retrahat; meta
sed última

Tangátur; tribuet nóbile
praemium

Qui cursum Deus áduvat.

Nobis propítius sis, Gé-
nitor potens,

Ut quos unígenae Sán-
guine Fílii

Emísti, et plácido Flámine
récreas,

Coeli ad cúlmina tráns-
feras. Amen.

¶ Redemísti nos, Dñe, in
Sanguine tuo. ¶ Et fecísti
nos Deo nostro regnum.

Ad Magníf. Añña. Ac-
cessístis ad Sion montem,
et civitátem Dei vivéntis,
Jerúsalem coeléstem, et

Testaménti novi mediatórē
Jesum, et Sanguinis asper-
sionem melius loquentem,
quam Abel.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
pitérne Deus, qui
unigénitum Fílium tuum
mundi Redemptórem con-
stituísti, ac ejus Sanguine
placári voluísti : concéde,
quaesumus, salutis nostrae
prétium solémni cultu ita
venerári, atque a praeséntis
vitae malis ejus virtúte de-
féndi in terris, ut fructu
perpétuo laetémur in coelis :
Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Ferae.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Fí-
lium, qui suo nos redémit
Sanguine, * Venite, adoré-
mus. *Psalmus.* Veníte. 2.

Hymnus.

IRA justa Conditóris,
Imbre aquárum vin-
dice,
Criminósum mersit orbem
Noë in arca sóspite :
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Sanguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quae scatébat,
Germinávit flósculos :
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.

Triste prótinus venénium
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum

Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Haec fuit victória.

O sciéntiae supérnae
Altitúdo impérvia !
O suávitás benigni
Praedicánda pectoris !
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam óptimus.

Quando culpis provocá-
mus
Ultiónem júdicis,
Tunc loquentis protegá-
mur

Sanguinis praeséntia,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet
orbis,

Grata servans múnera,
O salutis sempitérnae
Dux et auctór inclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.
Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Postquam consum-
máti sunt dies octo, ut cir-
cumciderétur Puer, vocá-
tum est nomen ejus Jesus.
Psalm. Quare fremuérent
Gentes. 5.

Añá. Factus in agonía,
prolíxius orábat, et factus
est sudor ejus, sicut guttae
sanguinis decurrentis in ter-
ram. *Psalm.* Dómine, quid
multiplicáti sunt. 5.

Añá. Judas, qui eum trá-
didit, poeniténtia ductus,
rétulit trigínta argénteos,
dicens : Peccávi, tradens

sanguinem justum. Psalm.
Conserva me. 12.

℣. Redemisti nos, Dñe,
℞. In Sanguine tuo.

De Epistola beāti Pauli
Apostoli ad Hebraeos.

Lectio i.

Cap. ix.

CHRISTUS assis-
tens Pontifex
futurorum bono-
rum, per amplius
et perfectius tabernaculum
non manufactum, id est,
non hujus creationis, neque
per sanguinem hircorum,
aut vitulorum, sed per pro-
prium Sanguinem introivit
semel in sancta, aeterna
redemptione inventa. Si
enim sanguis hircorum, et
taurorum, et cinis vitulae
aspersus inquinatos sancti-
ficat ad emundationem car-
nis: quanto magis Sanguis
Christi, qui per Spiritum
sanctum semetipsum ob-
tulit immaculatum Deo,
emundabit conscientiam no-
stram ab operibus mortuis,
ad serviendum Deo viventi?
Et ideo novi Testamenti
Mediator est, ut morte in-
tercedente in redemptione
earum praevaricationum
quae erant sub priori Te-
stamento, repromissionem
accipiant, qui vocati sunt,
aeternae haereditatis.

℞. Jesus, ut sanctifica-
ret per suum Sanguinem
populum, extra portam
passus est: * Exeamus igitur

tur ad eum extra castra,
improperium ejus portan-
tes. ℣. Nondum enim us-
que ad sanguinem restitistis
adversus peccatum repu-
gnantes—Exeamus.

Lectio ii.

UBI enim testamentum
est, mors necesse
est intercedat testatoris:
Testamentum enim in mor-
tuis confirmatum est: alio-
quin nondum valet, dum
vivit qui testatus est. Unde
nec primum quidem sine
sanguine dedicatum est.
Lecto enim omni mandato
Legis a Moyse universo
populo, accipiens sangui-
nem vitulorum, et hircorum
cum aqua, et lana coccinea,
et hyssopo, ipsum quoque
librum, et omnem populum
aspersit dicens: Hic san-
guis Testamenti quod man-
davit ad vos Deus. Etiam
tabernaculum, et omnia va-
sa ministerii sanguine simi-
liter aspersit. Et omnia
pene in sanguine secundum
legem mundantur: et sine
sanguinis effusione non fit
remissio.

℞. Moyses sumptum
sanguinem respersit in po-
pulum: * Et ait: Hic est
sanguis foederis, quod pe-
pigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha
et sanguinis effusione, ne
qui vastabat primitiva, tan-
geret eos.—Et ait.

Lectio iii. Cap. x.

HABENTES itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est carnem suam, et Sacerdotem magnum super domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit): et consideremus invicem in provocationem charitatis et bonorum operum.

R. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in Sanguine Christi: Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum. *V.* Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum pacificans per Sanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in coelis sunt.—Ipse enim est pax. Gloria Patri. Ipse enim est pax.

In secundo Nocturno.

Añ. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalm. Dominus regit me. 35.

Añ. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens

ego sum a sanguine justorum hujus. *Psalm.* Exaltabo te, Domine. 54.

Añ. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. *Psalmus.* Exaudi, Deus, orationem. 85.

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. *R.* Emundat nos ab omni peccato.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia lxxxiv. in Joannem, cap. xix.

Lectio iv.

ULTIS Sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Aegypto, nocte media, Aegyptiis Deus plagam decimam minabatur ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linste

jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sanguinis per eum demonstrátur exéplum.

R⁷. In timóre incolátus vestri conversámini,*Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argénto redéempti estis. V. Sed pretióso Sanguine, quasi agni immaculáti Christi.—Sciéntes.

Lección v.

NAM sicut regnántium státuae, quae sine causa sunt, et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus ánima, et ratióne decorátis, subveníre consuevérent, non quia sunt aere conféctae, sed quia rétinent imáginem principálem : ita et sanguis ille, qui irratiónalis fuit, ánimas habéntes hómines liberávit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linctos postes, atque áditus pervideret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si viderit inimícus, non póstibus impósitum sanguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sanguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet.

Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terribitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam hujus Sanguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspicias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce procéssit: latus illud Domínicum initium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles, latus lancea percússit, et exínde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptísmatis symbolum,áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed éxiit aqua primum et Sanguis, quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

R⁷. Empti estis pretio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in corpore vestro. V. Pretio empti estis: nólite fieri servi hóminum.—Glorificáte.

Lección vi.

LATUS miles apéruit, et templi sancti párietem patefécit. Et ego thesáurum praeclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperfre. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere Sanguis, et aqua. Nolo tam

fácilē, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica, atque secretális orátio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriórum aquam illam, et Sanguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclesiá per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptisma, inquam, et mystéria, quae ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus aedificávit Ecclesiám, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De corpore ejus, et de óssibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararétur Ecclesiá.

R. Comméndat charitátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. V. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sanguine ipsíus, salvérimus ab ira per ipsum.— Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Añá. Exívit ergo Jesus, portans coronam spineam,

et purpúreum vestiméntum, et dicit eis: Ecce homo. Psalm. Ut quid, Deus, repulísti. 96.

Añá. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum: ubi crucifixerunt eum. Ps. Dñe Deus salutis meae. 111

Añá. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua. Psalmus. Deus ultiónum. 114.

V. Christus diléxit nos. R. Et lavit nos a peccátis nostris in Sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore: Cum accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, tradidit spíritum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu cxx. in Joánnem.

IGILANTI verbo Evangelísta usus est, ut non diceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit: aut quid aliud: sed aperuit: ut illic quodámodo vitae óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclesiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est,

non intrátur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum: Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noë in latere Arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam inclinatio capite in Cruce dormivit; ut inde formarétur ei conjux, quae de latere dormientis efflúxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

R. Hic est, qui venit per aquam et Sanguinem Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et Sanguine. V. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris. — Non in aqua.

Lectio viii.

TENEBANTUR homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant. Sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim

se potuerunt; sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quae-ritis, quid emerit: Videte, quid dederit, et inveniatis, quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum est, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

R. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum; * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus. V. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundavit in nobis. — In quo habemus. Glória Patri. In quo habemus.

Lectio nona de Homilia
Feriae currentis.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Hi, qui amicti sunt * stolis albis; qui sunt, et unde venerunt? Psalmus. Dñs regnavit, cum reliquis de Dominica. 20.

2. Hi sunt, qui venérunt* de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

3. Ideo sunt* ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

5. Beati, qui lavant* stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum.

Hebr. ix.

FRATRES, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, id est non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

SALVETE, Christi vulnere,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, et balsama,
Prætio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asyllum mentibus;
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.

Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!

Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, proh
dolor!

Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspidem
Pedes, manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit
Amans, volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Sufque Jesus immemor,
Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum

Funesta labes inficit,
In hoc salutis balneo
Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Parentis dexteram

denti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu.

Amen.

V. Justificati in Sanguine
Christi. R. Salvi erimus ab
ira per ipsum.

Ad Benedictus. Añ. Erit
Sanguis Agni vobis in
signum, dicit Dominus: Et
videbo Sanguinem, et transi-
bo vos, nec erit in vobis
plaga disperdens.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
piternus Deus, qui
unigenitum Filium tuum
mundi Redemptorem con-
stituisti, ac ejus Sanguine
placari voluisti: concede,

quaesumus, salutis nostrae
prætiū solēnni cultu ita
venerari, atque a praesentis
vitae malis ejus virtute de-
fendi in terris, ut fructu
perpetuo lactemur in coe-
lis : Qui tecum vivit.

Et sit Commem. Feriae.

AD PRIMAM.

In R̄. br. Qui tuo nos
Sanguine redemisti.

AD TERTIAM.

Añā. Hi sunt.

Capit. Fratres, Christus,
ut supra.

R̄. br. Redemisti nos,
Dōmine,* In Sanguine tuo.
Redemisti. V. Ex omni
tribu, et lingua, et pōpulo,
et natiōe. In Sanguine.
Glōria Patri. Redemisti.

V. Sanguis Jesu Christi
Filii Dei. R̄. Emūdat nos
ab omni peccāto.

AD SEXTAM.

Añā. Ideo sunt.

Capitulum. *Hebr. ix.*

SI sanguis hircōrum,
et taurōrum, et cinis
vitulae aspēsus inquinātos
sanctificat ad emundatiō-
nem carnis, quanto magis
Sanguis Christi, qui per
Sp̄ritum sanctum semet-
ipsum obtulit immaculātum
Deo, emundabit consciē-
tiam nostram ab opēribus
mōrtuis, ad serviendum
Deo vivēti?

R̄. br. Sanguis Jesu
Christi Filii Dei : * Emū-

dat nos. Sanguis. V. Ab
omni peccāto. Emūdat
nos. Glōria Patri. Sanguis.

V. Christus dilēxit nos.
R̄. Et lavit nos in Sanguine
suo.

AD NONAM.

Añā. Beāti.

Capitulum. *Hebr. ix.*

ACCIPIENS Mōyses
sanguinē vitulōrum,
et hircōrum cum aqua, et
lana coccinea, et hyssōpo,
ipsum quoque librum, et
omnem pōpulum aspēsit,
dicens : Hic sanguis Testa-
mēti, quod mandāvit ad
vos Deus.

R̄. br. Christus dilēxit
nos, et lavit nos * In Sān-
guine suo. Christus. V. Et
fecit nos regnum, et sacer-
dōtes Deo, et Patri. In
Sanguine suo. Glōria Patri.
Christus.

V. Justificāti in Sanguine
Christi. R̄. Salvi ērimus ab
ira per ipsum.

IN II. VESPERIS.

Añāe, Psalmi et Hymnus
ut in primis. cxcv. sed loco
ultimi Psalmi dicitur Lau-
da, Jerūsalem. 158.

V. Te ergo quaesumus
tuis fāmulis sūbveni. R̄.
Quos pretiōso Sanguine
redemisti.

Ad Magnif. Añā. Habē-
bitis autem hunc diem in
monumētum : et celebrā-
bitis eum solēnnem Dño

in generatióibus vestris
cultu sempiterno.

Oratio. Omnipotens sem-
piterno Deus, ut supra.

Et fit Commemoratio
Feriae.

FESTA APRILIS.

DIE VI. APRILIS.

In festo sancti Xysti I.,

Papae et Martyris.

Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comuni
unius Martyris. xxx. praeter
sequentia.

Oratio. Infirmi-tatem.

In primo Nocturno. Le-
ctiones: A Miléto. xxxiii.
Post Pascha de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

YSIUS hujus nó-
minis primus, Ro-
mánus natióne,
de regióne Urbis
séptima, quae Via lata dicta
est, patre Pastóre génitus,
in locum Alexándri primi
Románi Pontificis nobilís-
simo martyrio coronáti,
totíus cleri suffrágiis suffé-
ctus, suprémó illo múnere
egrégie, et summa cum
laude perfúnctus est annis
novem, ménsibus decem,
diébus octo, sub imperató-
ribus Adriáno, et Antonino
Pio augustis.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimicis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem aetérnam.
V. Descendítque cum illo
in fóveam, et in vinculis non
dereliquit eum.—Et dedit
illi claritátem.

Lectio v.

NONNULLA ad disci-
plnam ecclesiásti-
cam pertinéntia prudentís-
sime státuit, scilicet, ne
sacra vasa, et ministéria
ab áliis, qui sacri ministri
non essent, contrectarén-
tur; ne sacrum corporále,
ut vocant, ex ália, quam
línea matéria fieret; ut sa-
crum triságium in missa
pópulus decantáret; et ne
ullus Epíscopus Romam
evocatús, ad suam deinde
Dioecésim rédiens suscipe-
rétur, nisi lítteris apostó-
licis, quas formátas, et ca-
nónicas antíqui vocábant,
múnitus esset.

R. Desidérium ánimae
ejus tribuísti ei, Dómine, *
Et voluntáte labiórú ejus
non fraudásti eum. V. Quó-
niam praevenísti eum in
benedictiónibus dulcédinis:
posuísti in cápite ejus coró-
nam de lápide pretiósó.—
Et voluntáte.

Lectio vi.

TRES ordinationes
mense Decémbri pro
more fecit, in quibus creávit

Episcopos quatuor pro diversis locis, Presbyteros undecim, Diaconos tres. Vir revera singulari vitae sanctimonia, incredibili morum facilitate, eximia in pauperes liberalitate, frequentibus etiam insignis miraculis, illustri tandem martyrio coronatus, octavo Idus Aprilis, et sepultus in Vaticano.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *V.* Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. — Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. Et coronam pulchritudinis.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Si quis venit. xxxix. Temp. Pasch. Ego sum vitis vera. I.

DIE VII. APRILIS.

In festo sancti Coelestini I.,
Papae et Confessoris.
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In primo Nocturno, Lectiones Fidelissermo. lxxvi. Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

COELESTINUS Romanus Prisci filius, sancto Bonifacio sine ulla plebis discissione subrogatus, Romanae Ecclesiae praesedit Episcopus. Hic venerabilis Pontifex (cui ad Ecclesiae catholicae praesidium, multa Dominus gratiae suae dona largitus est) sciens damnatis non examen iudicii, sed solum poenitentiae remedium esse praestandum, Coelestium primum Pelagii discipulum, suam quasi non discusso negotio audientiam postulantem, totius Italiae finibus jussit extrudi. Nec segniore cura, ab hoc eodem morbo Britannias liberavit, quando quosdam inimicos gratiae, solum suae originis occupantes, etiam ab illo secreto exclusit Oceani. Quamobrem sancto Germano Antissiodorensi Episcopo illuc vice sua misso, ordinatoque Scotis Episcopo Palladio, qui Romanae Ecclesiae Diaconus erat, dum Romanam Insulam studuit servare catholicam, fecit etiam barbaram christianam.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *V.*

Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei.—Manus.

Lectio v.

QU M autem Nestorius Constantinopolitanus Episcopus novum Ecclesiae molirētur errorem inducere, praedicans Christum, ex Maria hominem natum, non etiam Deum natum, eique divinitatem collatam esse pro meritis; ejus impietati sua Coelestinus auctoritate acriter repugnāvit. Quare sancto Cyrillo Episcopo Alexandrino suas vices delegāvit, ut nisi decem dierum intervālo Nestorius resipisceret, in illum sententiam ferret. Verum, cum Nestorius id pertinacius recusasset, magisque crevissent dissensiones, ac tumultus apud Ephesum tertia oecumēnica synodus est congregata, in qua Coelestinus per suos legatos praesedit, quibus suo commonitorio eos limites praescripsit, ut de Episcoporum sententiis judicarent, certamen non subirent. Itaque in ea synodo Nestorius cum haeresi nominis sui, et cum multis Pelagianis, qui cognatum errori suo dogma juvabant, damnatus est.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : *

Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.—Manus.

Lectio vi.

PER suas litteras eorum Sacerdotum superstitionem Coelestinus redarguit, qui veteri dimisso habitu, amicti pallio, lumbosque praecincti, in Ecclesia ministrabant. Cavit praeterea, ne ulli in morte ultima negaretur poenitentia; neve ex laicis vel criminosis ad episcopatum aliqui promoverentur: Itemque ne Metropolitanus in aliena provincia aliquid praesumeret, et ne in creandis Episcopis extranei, emeritis in sua Ecclesia clericis praeponerentur. Instituit, ut ex omnibus centum quinquaginta psalmis, ante sacrificium antiphonatum psalleretur. Dedicavit basilicam Juliam, propriumque suum coemetrium picturis decoravit, variaeque ad Ecclesiae ornatum dona obtulit. Qui cum tribus ordinationibus mense Decembri creasset Presbyteros triginta duos, Diaconos duodecim, Episcopos per diversa loca quadraginta sex, obdormivit in Domino octavo Idus Aprilis, sepultusque est in coemeterio Priscillae via salaria, Theodosio, et Valentiniano imperantibus.

Sedit annos octo menses quinque, et dies tres.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Ipse. *Gloria Patri. Ipse.*

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre proficiscens. lxxxii.

DIE XII APRILIS.

In festo S. Julii I.,
Papae et Confessoris.
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In primo Nocturno, Lectiones: *Fidelis sermo.* lxxvi. Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

IULIUS Romanus Rustici filius, post beatum Marcum ad summum pontificatum evectus, vitae sanctitate, et studio asserendae fidei christianae insigniter eluxit. Grassabatur per Orientem Arianae haeresis impietas, multique

sanctissimi Episcopi e suis sedibus exulare cogeantur, quos ille, praesertim sanctum Athanasium, humanissime excepit, et constantissime contra adversarios defendit. Tyriam et Antiochenam synodum, ut Nicaenam abolerent fidem, ab Ariani coactam condemnavit, et Romae duo concilia convocavit, in quibus exulum Episcoporum querelas excepit, et innocentiam declaravit.

R. Inveni David. cccvi.

LECTIO v.

CONSTANTI augusto religiosissimo principi, per Occidentem imperanti, auctor fuit, ut Constantium fratrem Ariani fauctorem, in Oriente regnantem, precibus, et minis ad revocandum ab exilio Athanasium permoveret. Dolosam fidei formulam ab Eusebianis Arli sectatoribus, in secunda synodo Antiochena conceptam rejecit, et magnum Sardicense concilium ex Occidentis, et Orientis Episcopis indixit, missisque legatis, multa ibidem pro fide catholica, et disciplina ecclesiastica restituenda utiliter constituit.

R. Posui. cccvii.

LECTIO vi.

PRAETER haec, basilicas duas in Urbe extruxit, sacrisque picturis

exornávit, unam juxta Forum Románum, áltérá in via Flamínia. Tria aedificávit coemetéria, unum in eádem via Flamínia, áltérum in via Aurélia, tértium in Portuénsi. Constituit, ne Sacerdos álibi, quam apud júdicem ecclesiásticum, causam diceret, jussitque, ut ómnia ad rem ecclesiásticam spectántia, per protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinationíbus mense Decémbri creávit Diaconos tres, Presbyteros decem et octo, Episcopos novem. Postquam Dei Ecclesiám sanctíssime rexisset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdecim, pridie Idus Aprilis feliciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in coemetério Calepódii. Inde translátæ reliquiae ad ecclesiám sanctae Mariae trans Tyberim ab ipso amplificátam sub altári majóri honorífice recónditæ sunt.

R7. Iste est. ccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo péregre proficiscens. lxxxii.

DIE XIV. APRILIS.

In festo S. Justini, Martyris.
Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris. xxx. exceptis iis, quæ hic propria habentur.

Oratio.

DEUS, qui per crucis stultitiam, eminentem Jesu Christi scientiam beatum Justinum Mátyrem mirabiliter docuisti; ejus nobis intercessióne concede, ut, errorum circumventióne depúlso, fidei firmitatem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JUSTINUS, Prisci filius, ex graeco genere Fláviae Neápolis in Palaestína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdio transégit. Vir factus, ádeo philosophíæ amore corréptus est, ut ad veritatem assequéndam, quotquot áderant, philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcepta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam, errorémque reperisset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum aspectúque venerábilem edóctus, veram cristiánæ fidei philosophíam amplexus est. Hinc sacrae Scriptúrae libros diu noctúque prae manibus habens, ita ex eórum meditatióne

divinus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi eminentem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscrípserit volúmina, ad Christi fidem exponéndam, magisque propagándam.

℞. Lux perpétua. xlix.

Lectio v.

INTER praeclaríssima Justíni ópera binae éminent apologíae, quas cum coram senátu, imperatóribus Antoníno Pio ejúsque filiis, nec non Marco Antoníno Vero et Lúcio Aurélio Cómmodo Christi ásseclas saevíssime dive-xántibus, porrexisset, eam-démque fidem disputádo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum caede público princípum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis cynici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus, a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romae prae-sidem nómine Rústicum, cumque hic ab eo quaesivisset quanam essent Christianórum praecepta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est : Rectum dogma quod nos, christiáni hómines, cum pietáte servámus, hoc est : ut Deum unum existimé-

mus, factórem atque crea-tórem ómnium quae vidén-tur quaeque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Filium confiteámur, olim a prophétis praenuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

℞. In servis suis. xlix.

Lectio vi.

QUONIAM Justínus in prima sua apología palam exposúerat quómodo Christiáni convenirent ad sacra celebránda, et quae-nam fúerint sacri hujus convéntus mystéria, ad repelléndas ethnicórum calúmnias, exquisivit ab eo praeses in quonam loco conveniret ipse et caeteri hujus urbis christifidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca, ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit, ubi manére et discípulos excólere solébat penes célebrem titulum Pastóris in aedibus Pudéntis. Demum praeses opti-ónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis caedi per-féret. Cum invíctus fidei vindex asséretet, se in votis semper habúisse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in coelis mercé-dem cósequi expectábat,

praeses in eum capitalem sententiam pronuntiavit. Itaque mirabilis philosophus Deum collaudans, post verbera, fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatus est. Quidam vero fideles, clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt.

R⁷. Filiae Ierusalem. 1.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xii. 2.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil operatum est quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Iohannis Chrysostomi.

Homilia in cap. x. Matthaei xxvi.

INIL est operatum quod non revelabitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit, huiusmodi est: sufficit quidem vobis ad consolationem si ego Magister et Dominus consors sim conviciorum. Si vero adhuc dolētis haec audientes, illud quoque animo reputate, vos non multum postea ab hac suspitione liberatum iri.

Cur enim id aegre fertis? Quia praestigiatores et deceptores vos vocant? At paululum expectate, et servatores, benefactoresque orbis vos praedicabunt omnes. At enim tempus illa omnia quae subobscura erant revelabit, et illorum calumniam deteget, virtutemque vestram conspiciam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspici, illorum dictis homines non attendent, sed rei veritati: ac illi quidem sycophantae, mendaces, maledici, vos vero ipso sole splendidiore deprehendimini: multum quippe temporis spatium vos notos reddet, praedicabit, et tuba clariorem emittet vocem, vestraeque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quae nunc dicuntur, vos deiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea quae ad vos spectant, occultari.

R⁷. Ego sum vitis. 1.

Lectio viii.

DEINDE postquam illos omni angore, timore, et sollicitudine liberavit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertate praedicandi alloquitur: nam dicit: Quod dico vobis

in ténébris dícite in lúmine; et quod in aure audítis praedicáte super teéta. Quamquam non erant ténébrae cum haec diceret, neque ad aurem loquebátur: sed haec hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palaestinae ángulo, ideo dicit: in ténébris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitatibus, sed per totum orbem praedicáte, terram máreque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super teéta et in lúmine sine ullo subterfúgio et cum omni libertáte.

Ry. Cándidi facti. li.

Lectio ix.

In Quadragesima de Homilia Feriae; extra Quadragesimam de sanctis Martyribus ut in Breviario Romano. 573.

Si transferatur ix. Lectio erit sequens:

DEINDE postquam illórum eréxit ánimos; rursum perícula praedicít, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimiόres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem

non possunt occidere. Viden? quómodo illos ómnibus superiόres reddat, non curas modo, non maledicta, perícula, invidias, sed étiam mortem ómnium terribilissimam contémnere docens? Neque simpliciter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, occidémini, sed cum magnificéntia congruente totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere: sed pótius timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad praedicándum segniόres estis? Sed hac de causa pótius praedicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptóri sunt, meliόrem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: ánimam autem non occidunt; sed: non possunt occidere. Nam etiámsi velint non separábunt. Itaque si supplicium times, illud longe grávius time. Viden quómodo non promittat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permittit, majóra largitúrus quam si id non permitteret. Longe enim majus est

suadere ut mors spernatur,
quam a morte eriere.

Te Deum laudamus. 19.

DIE XVII APRILIS.

In festo S. Aniceti,
Papae et Mart. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi
unius Martyris tempore Pas-
chali. xvii. praeter sequen-
tia.

Oratio. Deus qui. xxxi.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

ANICETUS Syrus,
imperatoris Mar-
co Aurelio An-
tonino, praefuit
Ecclesiae. Decrevit ne clé-
rici comam nutrent. Quin-
quies mense Decembri or-
dinavit Presbyteros decem
et septem, Diaconos quá-
tuor, Episcopos per diversa
loca novem. Vixit in pon-
tificatu annos octo, menses
octo, dies viginti quatuor.
Propter Christi fidem mar-
tyrio coronatus, sepultus est
via Appia in coemetério,
quod postea Callisti appel-
latum est, decimo quinto
Kalendas Maias.

R. Lux perpétua. xlix.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

De verbis Domini. 1.

LECTIO v.

PASTOR bonus Chri-
stus. Quid Petrus?
Nonne et ipse animam suam
pro óvibus posuit? Quid
Paulus? Quid caeteri Apó-
stoli? Quid eórum témpora
consequentes beáti Episco-
pi Mártires? Quid étiam iste
sanctus Anicetus? Nonne
omnes pastóres boni, non
mercenarii, de quibus dicitur;
Amen dico vobis per-
ceperunt mercédem suam?
Omnes ergo illi pastóres
boni, non solum quia sán-
guinem fuderunt, sed quia
pro óvibus fuderunt. Non
enim fuderunt elatione, sed
charitate.

R. In servis suis. xlix.

LECTIO vi.

NAM et apud haeréti-
cos, qui propter ini-
quitates, et erróres suos
aliquid molestiarum per-
pessi fuerunt, nómine mar-
tyrii se jaétant: ut hoc pállio
dealbati facilius furéntur,
quia lupi sunt. Si autem
vultis scire, in quo número
habéndi sunt, pastórem bo-
num Paulum Apóstolum au-
dite: Quóniam non omnes,
qui córpora sua, in passióne
étiam ignibus tradunt,
aestimándi sunt sanguinem
fudisse pro óvibus, sed pó-
tius contra oves. Si distri-
búero, inquit, ómnia mea
paupéribus, et tradidero

corpus meum, ut ardeam : Jam ipsi sunt. Sed vide quid sequitur : Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit et ad sanguinis effusionem, venit et ad corporum incensionem : et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia : detrahe charitatem, nihil prosunt caetera.

R. Filiae Ierusalem. l.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. xvi.*

IN illo tempore, dixit Iesus discipulis suis : Amen, amen dico vobis : quia plorabitis, et flebitis vos, mundus autem gaudet. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. lxxviii. in Joann.

M ostenderet post tristitiam gaudium secuturum, naturale adducit exemplum. Mulier, cum parit, tristitiam habet : quia parabola in calamitatibus Prophetae usi sunt : quasi dicat : Dolores capiatis, sed quales partus, qui laetitiae causa sunt. Simul et resurrectionem confirmat indicans obitum suum perinde esse, ac si ex utero matris in lucem prodeat, quasi di-

cat : nolite admirari, si per hanc tristitiam ad optima vos ducam, nam et mater in pariendo, sic per tristitiam transit.

R. Ego sum vitis. l.

Lectio viii.

SIGNIFICAT autem hic et mysterium quoddam, quod mortis dolores solverit, et novum hominem regenerari fecerit. Neque dixit tantum tristitiam transituram, sed magnitudine laetitiae succedente, nihil ejus penitus remansurum. Ita erit Sanctis. Atqui non propterea gaudet mulier, quia venit homo in mundum, sed quod filium peperit. Nam si id esset, nihil prohiberet, quin, quae non pariunt, aliis parientibus gauderent.

R. Candidi facti sunt. li.

Lectio ix.

QUA ergo gratia sic inquit ? quia ad hoc solum adduxit exemplum, ut post brevem tristitiam perpetuum gaudium secuturum, ei se ad vitam transferri, et magnum malorum lucrum ostenderet. Et non dixit, peperit filium : sed quia venit homo in mundum, ubi suam significat resurrectionem, et non morti illi, sed regno parturientum. Ideo non dixit, quia natus est filius, sed homo. Et vos nunc quidem tristi-

tiam habétis : iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum : inde quod non ámplius moriétur, inquit, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudámus. 19.

Si celebretur extra tempus Paschale, Lectiones de Homilia : Si quis vult. xlv. cum Responsoriis de tempore.

DIE XIX. APRILIS.

In festo S. Leonis IX.,
Papae et Conf. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi
Confessoris Pontif. lxxiii.
praeter ea quae hic propria
adnotantur.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EO hujus nóminis
nonus, ex nóbili
Francórum pro-
sápia oriúndus,
Dagsburgénsis Comes, ac
Tullénsis Episcopus, Bruno
ántea dictus, ómnium Car-
dinálium suffrágiis, ac com-
múni fidélium gratulatióne,
ad sanctíssimam Petri se-
dem evéctus est, et in ea
sedit annis quinque, duóbus
ménsibus, diébus octo. Vir
omni virtútum génere, et
sacra doctrína eximius : ut

apostólicum hoc munus
impléret, nullis labóribus,
nullis sump'tibus, nullis in-
cómodis pepércit.

R. Invéni David. cccvi.

Lectio v.

GERMANIAM, et Itá-
liam saepius, Gálliam
semel visitávit. Hábit no-
vem concília, Rhemis, Mo-
gúntiae, Vercéllis, Papiæ,
Romae, ad restaurándos
Christianórum mores. Mul-
tas líttas ad imperátóres,
reges, Patriárchas, Episco-
pos, zelo, ac pietáte fla-
grátes scripsit. Legátos
ad imperátórem Constanti-
nopolitánū, pro reducti-
óne Graecórum, semel, atque
iterum misit ; Berengárium
haeréticum semel, iterum-
que damnávit, et Michaélē
Cerulárium patriárcham,
insígnem schismáticum,
anathémate pérculit.

R. Pósui. cccvii.

Lectio vi.

DUM Romae ágeret,
ter in hebdomada a
sacrosáncta ecclésia Late-
ranénsi ad Vaticánam, nudis
pédibus, noctu, orans et
psallens pergébat. Principi
Apostolorū decimam obla-
tionum partem sibi de more
competentem, pontificio di-
plómate cessit. Patrimó-
nium suum próprium in
erectionem monastérii im-
péndit : unde étiam quotán-
nis pecúnia submitterétur

in sumptus rosae aureae, quam Romani Pontifices, antiquo, et solenni ritu benedicunt. In pauperes, et peregrinos effusam liberalitatem exercuit. Sub leprosi forma, et habitu, Christum aliquando proprio lecto excepit. Denique multis pro Ecclesia laboribus exantlatis, obiit die decimanona Aprilis, anno millesimo quinquagesimo quarto, ante, et post mortem multis miraculis clarus, ac sepultus est in Vaticano.

Ry. Iste est qui. cccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre. lxxxii.

DIE XXVII. APRILIS.

In festo sancti Anastasii I., Papae et Conf. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter haec propria.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In Feria secunda et quarta Rogationum: Fidelis sermo. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NASTASIUS Romanus filius Maximi, Siricio vita functo, Romanae Ecclesiae est ordinatus Epí-

scopus, quo eam praeclare regente, de Orientis partibus haereticorum Origenistarum saeva tempestas simplicitatem fidei, quae Apostoli voce laudata est, pollueret, et labefactare conata est. Sed vir ditissimae paupertatis, et apostolicae sollicitudinis Anastasius, statim noxium percussit caput, et sibilantia hydrae ora compescuit, latitantesque in foveis suis haereticos persecutus, suis in Occidente litteris damnavit, quod erat in Oriente damnatum. Nec illi unquam cura defuit, Evangelii fidem circa suos custodire populos, partesque populi sui, per quaeque spatia diversa terrarum diffusas, quantum poterat litteris convenire, ne qua profanae interpretationis origo subreperet, quae devotas animas immissa sui caligine labefaceret.

Ry. Inveni David. cccvi.

Lectio v.

AD eum, atque Venerium Mediolanensis Ecclesiae Sacerdotem, Africana synodus Episcopum legatum destinavit, ut eidem Africanae Ecclesiae sacris ministris maxime indigenti subveniretur, ne in diversis pene emortuis plebibus (in quibus nec unus quidem Diaconus, vel litte-

rátus reperiebátur) innumérabiles animae perirent. Ad eósdem Africános Episcopos epístolam misit Anastásius, paternae, et fraternae charitátis sollicitúdine, et sinceritáte eos adhórtans, ut haereticórum, et schismaticórum Donatistárū insidiis, et improbitátibus (quibus Africánam Ecclesiám cathólicam vexábant) nullo modo dissimulárent. Hujus item sancti Pontificis auctóritáte factum est, ut Donatistae Episcopi, seu quilibet cléríci, quantum ad ecclesiástica officia pertinéret, sic in cathólicam susciperéntur unitátem, quemádmódum expedíre viderétur iis, quorum salúti pereórum consulébatur officium vel exercéndum, vel omitténdum.

R. Pósui. cccvii.

Lectio vi.

CONSTITUIT nullátenuS transmarínum hóminem in clericátus honórem sine quinque Episcopórum chirógrapho suscipiéndum. Itémque sancívit, ut quotiescúmque sancta recitaréntur Evangélia, Sacerdótes non sedérent, sed curvi starent. Fecit in Urbe basilicam Crescentiánā in regióne secúnda, via Mamertina. Duábus ordinatióibus, mense Decémbri, creátis Presbyteris octo, Diáconis quinque, Episcopis per di-

vérSa loca decem, quiévit in pace, sepultúsque est in coemeterío suo ad Ursum Pileátum, sub Arcádio, et Honório, quem (ut sanctus Hierónymus scribit) diu Roma habére non méruit, ne orbis caput sub tali Episcopo trincarétur: imo idcirco raptus est, atque translátus, ne semel latam senténtiam precibus suis fléctere conarétur; nam haud paulo post ejus óbitum, Roma a Gothis capta, atque diruta fuit.

R. Iste est qui. cccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo péregre. lxxxii.

FESTA MAIL.

DIE VII. MAIL.

In festo S. Benedicti II., Papae et Conf. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comm. Conf. Pontificis. lxxiii. praeter ea quae hic habentur propria.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogationum: Fidélis sermo. lxxvi.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

BENEDICTUS hujus nóminis secúndus, Románus géneris, patre Joánné ortus, post Leónis

secúndi óbitum, ad munus apostólicum assúptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et supremum christiánae reipúblicae clavum, novem circiter menses tenuit, digníssimus certe, qui diútius tenéret; cum a primis pueritiae annis, se totum ecclesiásticis ministériis addixisset, ac sédulam divinis lítteris, et sacrae psalmódiae óperam navasset.

R. Inveni David. cccvi.

Lectio v.

HIC non uno dumtaxat nómine, verum étiam coeléstis benedictiónis grátia, et sanctae conversatiónis exémplo Benedíctus, mansuétus, mitis, et húmilis, insignis étiam patiéntiae, et páuperum amantiíssimus, in quos larga manu réditus Ecclesiæ profúdit. Ad restaurándam quoque, ac exornándam princípis Apostolórum basilicam, aliásque Urbis ecclesiás, ánimum et manum applícuit, in quo multa aureórum míllia pie consumpsit.

R. Pósui. cccvii.

Lectio vi.

QUIRIFICO étiam conservándae, et propagándae religiónis zelo flagrávit. Macárium Patriárcham Antiochénum, a sexta synodo propter haeresim depósitum, ad sanió-

rem mentem redúcere, summo stúdio laborávit. Scriptis étiam ad Episcopos Hispániae lítteris, eósdem mónuuit, ut declarárent apértius, et sánius, quae de voluntáte Dei, et tribus Christi substántiis ante scripserant. Constantínus vero imperátor tanto illum amóre, et honóre prosecútus est, ut et capillos suórum filiórum, in signum observántiae, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quíevit, et sepúltus est in Vaticanó.

R. Iste est qui. cccviii.

In tertio Nocturno. *H*omilia super Evang. Homo péregre proficiscens. lxxxii.

DIE XI. MAII.

In festo S. Alexandri I., Papae et Mart. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi unius Martyris tempore Paschali. xlvii. praeter sequentia.

Oratio. Infirmiátatem.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogationum: A Miléto.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ALEXANDER Románus ex patre Alexandro de vico Caput Tauri, júvenis quidem aetate,

sed sanctitate incomparabilis, et fide clarissimus, post Evaristum, sedem apostolicam obtinuit. In memoriam passionis Christi, primus in sacrificio missae addidit: Qui pridie quam pateretur: usque ad ea verba: Hoc est Corpus meum. Instituit, ut tantummodo panis et vinum in mysterio offerretur, atque in consecratione corporis et sanguinis Domini vinum aqua misceretur, propter sanguinem et aquam, quae ex Jesu Christi latere profluxerunt. Idem decrevit, ut aqua benedicta sale admixta, sacris precibus interpositis, tam in templis, quam in cubiculis ad fugandos daemones, perpetuo asservaretur. Cum autem esset christianae religionis ferventissimus praedicator, dum vixit, mirum in modum in hoc diligens fuit, ut doctrina, vitaeque exemplo, quoscunque posset, ad veram Christi religionem perduceret.

Rz. Lux perpetua. xlix.

Lectio v.

QUM igitur multis Romae, ut, abjurata falsa religione, veram fidem susciperent, persuasisset, senatores aliquot, et Hermetem Urbis praefectum cum uxore, filiis, sorore, ac tota domo, Jesu Christo

peperit. Quam ob rem accusatus, quod christianus esset, ex principis edicto captus, et in carcerem conjectus, ibidem diu, quod a christianae fidei professione recedere nollet, detentus est: cum autem victus teneretur, pueri ministerio, qui faciem ardentem praeferebat, prodigiöse intempestae noctis silentio, e carcere ad domum Quirini tribuni, ubi beatus Hermes Urbis praefectus paulo ante captus in custodia servabatur, eductus, primum filiam ejus Balbinam aegram sanavit, deinde patrem Quirinum miraculo attonitum, et ad Christum traductum cum filia baptismi lavacro abluit. Hinc vero factum est, ut Quirinus iis omnibus, quotquot pro fide Christi victos habebat, libertatem abeundi concesserit. Erant inter illos Eventius, et Theodulus, qui sancto Alexandro adjuncti, exire de carcere noluerunt, sed Deo laudes persolventes martyrii palmam constanter expectarunt.

Rz. In servis suis. xlix.

Lectio vi.

EX his sanctus Alexander primum ab Aureliano iudice interrogatus de christianae religionis mysteriis, ea revelare noluit, asserens sanctum esse,

quod Aurelianus manifestari cupiebat, et non permitti a Christo, sanctum dari canibus. Ob quae verba, beatus Pontifex in equuleum impositus est, ungulis dilaniatus, atque lampadibus admotis gravissime ustus, cumque nullam amplius vocem emitteret, interrogatus ab Aureliano, cur taceret? hoc dignum Martyre responsum dedit: quia tempore orationis homo christianus cum Deo loquitur. Deposito Alexandro, exhibiti sunt Eventius, et Theodulus, quos cum Aurelianus in fide constantes invenisset, iussit Alexandrum et Eventium dorsum ad dorsum ligatos in ignem praecipitari, Theodulum vero ibidem adstare, ut quasi eorum perterritus passione, ad sacrificandum idolis consentiret. Cum autem Theodulus sponte in flammam prosilisset, et cum ipsis hymnos decantaret, ac Deo gratias ageret, fecit impius iudex Alexandrum punctis creberrimis per omnia membra perforari, quo fine vir sanctus martyrium suum gloriose complevit. Hujus corpus beata Severa religiosa femina sustulit, et cum corpore beati Eventii gladio consummati, in uno eodemque sepulchro posuit. via Nomentana in praedio

suo, unde postea ad Urbem translatum, in ecclesia sanctae Sabinae reconditum fuit.

R^y. Filiae Jerusalem. l.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Ego sum vitis vera. l.

EADEM DIE.

In festo sancti Francisci de Hieronymo, Confessoris, Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv. praeter ea quae hic assignantur.

Oratio.

DEUS, qui beatum Franciscum ad animarum salutem exitum verbi tui praediconem effecisti, ejus nobis intercessionem concede; ut legis tuae mandata et jugiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogationum: Justus si morte, de Communi. xcvii.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

FRANCISCUS de Hieronymo in Tarentini agri opido, cui Cryptalae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac coeli benedi-

ctiōne praeuentus, puer-
tiam egit innocentissimis
mōribus praestāntem, et
futūrae sanctitātis indiciis
conspiciuam. Duodécimo
aetātis anno in quorūdam
evangelicōrum operariō-
rum contubērnium admis-
sus, in catechizādis rū-
dibus adhuc adolēscens
diligētem opēram pōsuit,
et apostōlico ministērio, ad
quod Deus illum destinā-
verat, jam tum prolūdere
visus est. Theolōgica stūdia
Neāpoli aggressus, et sacer-
dōtiō initiātus, ita vitae
suae ratiōnes ad evangēlica
consilia accommodāvit, ut
Sacerdōtis sancti nomen
adēptus fuērit. Societātem
Jesu ingressus, iactis in
tirocinio religiōsae perfe-
ctiōnis, ardentissimae in
Deum et prōximos charitā-
tis, insignis patiētiaē, alia-
rūque virtūtum funda-
mentis, quae majus in dies
singulos incrementum acci-
piēbant, theologiae curri-
culum confēcit, et solēnni
quātuor votōrum profes-
siōne sese obstringens, exi-
mium regulāris observā-
tiae exēplar evāsīt. Pro
sacra ad Japōnes expedi-
tiōne, quam martyrii cūpi-
dus in votis hābuit, Neāpoli
retēntus, praefectūrā mis-
siōnum jussu praesulum
accēpit; quod non sine
Dei nūmine factum evēntus
comprobāvit.

17. Honēstum fecit illum
Dñs, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductōribus
tutāvit illum: * Et dedit illi
claritātem aetērnā. X.
Justum dedūxit Dñs per
vias rectas, et ostēndit illi
regnum Dei.—Et dedit.

Lectio v.

ETSI enim corpore erat
grācili, neque satis
firma valetūdine, ac prae-
tērea carnem assiduis jejū-
niis, vigiliis, verberibūque
macerābat, tamen tot ōnera
in se suscipiens, quot ferēn-
dis plures simul vix pares
essent, incredibile dictū est,
quanta pro glōria Dei,
quam ūnice quaerēbat, ēge-
rit, non solum Neāpoli, sed
in aliis quoque ejūdem
regni provinciis, quot labō-
res et aerūmnas tulerit,
quanto cum fructu in agro
dominico excolēdo plus
quam quadraginta annis
desudāverit. Frequētes et
saepius plures eōdem die
habēbat conciōnes per vi-
cos, cōmpita, et plateas, ad
carcēribus detēntos, ad rē-
giis trirēmibus mancipātos,
ad milites, contra circulātō-
res impudētes, contra pū-
blicos quosvis peccatōres,
contra famae prostitutāe
mulierculas. Accedēbant
mirābilia signa, tremēda
divinae ultionis advērsus
pervicāces documēta, scrū-
tatio cōrdium, praedictio

rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis replicatio, gratia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis subita morte corruptae extorta, quae se apud inferos esse palam denuntiavit. Ex quo fiebat vix ut unquam e superiori loco ad populum diceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifaceret. Interdum etiam decem, nonnunquam quindecim meretriculae simul sua crimina deflentes in concione, ad poenitentiam confugerunt.

R. Amavit eum Dñs, et ornavit eum: stolam glorie induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dñs lorica fidei, et ornavit eum.—Et.

Lectio vi.

ASSIDUA ejus opera fuit in aegrotis inviscendis, in moribundis ad mortem rite praeparandis, in concordia animorum dissidentium concilianda, in pauperibus ope ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujuslibet mensis tertius diebus Dominicis usque adeo promovit, ut saepe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia, aut eo amplius, ad eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis spiri-

tualibus, ex sancti Ignatii institutoris praescripto, Sacerdotum coetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum coenobia, studentium juvenum collegia et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excoluit. Gravissimas difficultates et molestias, quas illi daemon excitabat, invicta patientia superavit; nec semel maxillam percussantibus submisso animo alteram praebeuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi mahometani, qui eum percusserat, a Deo ultore inflatos signo crucis repente cessare fecit, hominemque ad christianam religionem adduxit. Demum in coelum a Deo evocatus, placide efflavit animam in Neapolitana professorum domo, die undecima Maii, anno millésimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis ac miraculis clarum Pius septimus Pontifex maximus in Beatorum numerum retulit. Novis autem signis a Deo illustratum, praesertim in patria, iisque rite probatis, Gregorius decimus sextus solenni ritu in festo sanctissimae Trinitatis anno millésimo octingentesimo trigésimo nono in Sanctorum album adnumeravit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrederere in requiem meam : Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna.—Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Sint lumbi vestri praecincti, de Communi Confessoris non Pontificis. civ.

DIE XIV. MAIL.

In festo sancti Paschalis I.,
Papae et Confessoris.
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. lxxiii. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Lect. primi Noct. de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogationum : Fidelis sermo. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PASCHALIS, huius nominis primus, biduo post Stephani quinti obitum vix exacto, communibus cleri suffragiis, ad supremum sedis apostolicae apicem, invitatus licet, et valde reluctans, anno Domini nostri Jesu Christi

octingentesimo decimo septimo, promotus est. Vir sane omnigena doctrina, sacra praesertim instructissimus, vitae sanctimonia insignis, dicendi facultate clarissimus, singulari denique pietate in Deum, et charitate in proximum, ut exteriora bona, hilari semper animo, pauperibus erogabat, ita interioris animi opes, vigiliis, orationibus, et jejuniis vacans, accumulabat.

R. Inveni David. cccvi.

Lectio v.

PUERITIA in Lateranensis ecclesiae patriarchio, sub oculis Pontificum educatus, ita in omni virtutum genere, litteris, et disciplina ecclesiastica profecit, ut primum sacris ordinibus initiatus, mox ejus virtute perspecta, a Leone tertio monasterio sancti Stephani praefectus fuerit ; in quo, et subditis sibi monachis exemplo fuit, et peregrinos ad limina Apostolorum turmatim accedentes ita excipit, ut omnibus necessaria suppeditaret, iisque, Christum imitatus, abjecta etiam exhiberet ministeria ; quibus pietatis, et charitatis officiis, dignissimus omnium habitus est, qui Dominico gregi, et toti Ecclesiae praeesset.

R. Posui. cccvii.

Lectio vi.

NIHIL porro in eo desideratum est, quod ad perfectam regiminis apostolici sollicitudinem pertineret. Ecclesiae Occidentalis disciplinam, quae sub eo maxime floruit, intactam servavit; Orientalem vero ab imperatore et Patriarcha Iconomachis agitatam, literis et legatione recreavit, et Graecis Romam confugiéntibus, monasterium sanctae Praxedis, amplissimis redditibus a se instructum, benigne concessit. Multa etiam corpora Sanctorum ex coemetiis, Pauli primi exemplo, ac praesertim sanctae Caeciliae, ipsa monstrante, et revelante, in Urbem intulit. Nova templa excitavit, restauravit, et mirifice ornavit, antiqua xenodochia, et sacrorum virginum coenobia, novo censu recreavit. Extincti demum incendii miraculo clarissimus, migravit ad Dominum, octavo sui pontificatus anno, et in Vaticana basilica conditus est.

Rz. Iste est. ccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre. lxxxii. cum nona Lectione ex duabus una S. Bonifacii Mart. ejusque Commem. in Laudibus.

DIE XV. MAIL.

In festo S. Isidori Agricolae, Confessoris. Duplex.

Pro Statu Ecclesiastico, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. xcv.

Oratio.

DA nobis, quaesumus misericors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere, sed ejus meritis, et exemplis placita tibi semper humilitate deservire. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

ISIDORUS Agricola prope Matritum Hispaniae urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus, brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator, nunquam ad opus mane se conferbat, nisi prius Dei regnum studiose quaereret, ecclesiasque in ipsius, ac Deiparae honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam

die, ut eum libérius increpáret, Agricolam opperirétur, binos ángelos cándida veste dúplici bovum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deinceps honóri tam apud herum, quam apud caeteros hómines habéri coepit.

R. Honéstum fecit. ci.

Lectio v.

CHARITATE in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem, quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxisset, nihilque áliud, prándio scilicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperisset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distribuit, ut admirábiliter aucta iis ómnibus aléndis, saturandisque sufficeret. Illud étiam inter caetera mirándum, quod per aestivos calóres ad extinguéndam in agro sitim, aquae potum hero flagitánte, cum núllobi scatéret, Isidórus stímulo, quem gerébat, humo percússa, úberem ex ea, et perénnem ad haec usque témpora fontem efflúit.

R. Amávit eum. ci.

Lectio vi.

IGITUR sanctitáte clarus cum ad últimam senectútem pervenisset, obdormívit in Dómino, et in coemetério sancti Andréae sepúltus tándiu ibi jácuit, quoad cives de ipsius córpore honestius in ecclésia collocádo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum corpus in ecclésiã translátum, et in editióre loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matrítí civitas, quam étiam caetera Hispániae loca ope ipsius imploráta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis, ac miráculis illústrem Gregórius décimus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. cii.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini in Evang. Ego sum vitis, de Comuni Martyrum tempore Paschali. l.

Responsoria ut in tertio Nocturno de Comm. Conf. non Pontificis.

DIE XVII. MAIL.

In festo sancti Joannis
Nepomuceni, Martyris,
Duplex.

Pro aliquibus locis.

Omnia de Communi uni-
us Martyris tempore Pa-
schali, xviii. praetersequent.

Oratio.

DEUS qui ob invictum
beati Joannis sacra-
mentale silentium, nova Ec-
clesiam tuam martyrii coró-
na decorasti: da nobis ejus
intercessione et exemplo,
linguam caute custodire, ac
omnia potius mala, quam
animae detrimentum, in hoc
saeculo tolerare, Per Dñum.

Lectiones primi Noctur-
ni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

JOANNES Nepo-
múci Bohemiae
óppido, unde
Nepomuceni co-
gnómen duxit, a paréntibus
aetate provéctis, non sine
futúrae sanctitátis praesa-
gio, flammis supra nascentis
domum mirabiliter col-
lucéntibus, ortus est. Cum
infans in gravem morbum
incidisset, beatae Virginis
ope, cui natum paréntes
referébant acceptum, vitae
perículo evásit incólumis.
Egrégia índole, piáque in-
stitutióne coeléstibus in-
diciis obsequente, inter

sanctas religiosasque exer-
citaciones pueritiam egit;
nam ecclesiam frequenter
adire, ac Sacerdotibus ad
aras operántibus ministrare
in deliciis habebat. Zate-
cii politioribus litteris ad
humanitatem informatus:
Pragae vero gravióribus
disciplinis excultus, philo-
sophiae, theologiae, sacro-
rumque canonum magisté-
rium et láuream emeruit.
Sacerdotio initiatus, atque
a sciéntia Sanctórum ad
lucra animarum rite com-
paratus, ministério verbi
Dei se pénitus addixit.
Cum igitur in vitiis extir-
pandis, et revocandis in
viam salutis errántibus, elo-
quéntia, et pietate úberes
éderet fructus, inter canóni-
cos metropolitanae Eccle-
siae Pragénsis cooptatus,
mox sibi demandatá Evan-
gélíi coram rege Wencesláo
quarto praedicándi provín-
ciam suscepit, eo succésu,
ut Joannis suásu, multa rex
fáceret, magnóque in ho-
nóre ejus virtutes haberet.
Conspicuas tamen, quas ille
óbtulit dignitates, Dei ser-
vus, ne a divíni verbi prae-
cónio avocarétur, constan-
tissime recusavit.

R. Lux perpétua. xlix.

LECTIO v.

BEGIIS illum eleemó-
synis in páuperes ero-
gándis praefectum, Joánná

regína consciéntiae sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessísset, atque in vítia praeceps abriperétur; piaae autem cónjugis obtestatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli iudicio Sacerdóti crédito regínae arcána sibi a Joánnepanderéntur. At Dei míster blandítiis primum, tormentis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriae regis cupiditatí fórtiter obstitit. Furéntem tamen Wencesláí ánimu cum ab execrándo propósito nec húmana, nec divína jura deterrérent, suprému agónem quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in conciónede impendéntibus étiam regní calamitatibus admónito, non obscére praenuntiávit. Mox Bolesláviámprofécus, ad beátae Vírginis imáginem antiquo cultu célebrem, coeléste praesídium ad certándum bonu certámen effúsis precíbus implorávit. Inde vespere reverténtem in pervigílio Domínicae Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres, mínásque refutávit. Itaque

regis império in Moldávam flumen Pragá interfluens noctu dejectus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

R. In servis suis, alleluia. xlix

Lección vi.

SACRILEGUM fáci-nus clam patrátum, et Mártiris glóriam insigne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi coepit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurrentes apparuérent. Quamóbrem ex aréna postridie mane corpus elátum canónici deínde, regis iram nihil tíméntes, in metropolitánam ecclésiámp solénni pompa intulérunt, et sepultúrae mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memóriam miráculis, et máxima fidélium, eórum praecipue, qui fama periclitántur, veneratióne crésцерet, post annos demum ámplius tercéntos in iurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrupta, et vívida repérta est: quae sexto post anno iudícibus a sede apostólica delegátis exhibita novo prodígio repénite intúmuit, et subobscurum rubórem in purpúreum commutávit. His itaque, aliisque signis

rite probátis, Benedíctus decimustértius Póntifex máximus die decimanóna mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sáanguine obsignántem, san- ctórum Mártiurum catálogo adscrípsit.

R. Filiae Jerúsalem, ve- nite. l.

In tertio Nocturno, Ho- milia S. Hilarii in Evang. Nihil est opértum. xlv; cum Responsóris pro tempore Paschali.

DIE XXI. MAIL.

In festo sancti Felicis a Cantalicio, Confessoris. Semiduplex.

Pro a'iquibus locis.

Omnia de Communi Con- fessoris non Pontificis. xcv. praefer sequentia.

In Hymno mutatur ter- tius versus.

Oratio.

EAC nos, Dómine Jesu, in simplicitáte, et in- nocéntia cordis nostri am- buláre, quarum amóre de sinu Matris inter beáti Fel- icis Confessóris tui bráchia descendisti: Qui vivis et regnas.

Lectiones primi No- cturni de Scriptura occur- rente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

ELIX a Cantali- cio in Sabínis, hu- milibus sed piis paréntibus natus, a púero pascédis grégibus, mox et agro coléndo addí- ctus, multo impénsius rerum coeléstium meditatióne áni- mum nutrírre, et corpus as- síduis vigiliis, ac jejúniis domáre coepit, eremiticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre au- tem in Deum pietáte in- cénsum, cum non posset quotidie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum corticibus incísam diu orá- re, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et ali- quándo glebas in agro vért- ere, simulque sacris in templo adéssé visus est. Alias inter arándum furén- tibus, quos júnxerat indó- mitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta duntáxat veste, surréxit illaesus. Quó perículo, ut ad tutióre reguláris disci- plínae palaestram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus; rústica supel- léctili paupéribus distribui jussa, ad fratres Minóres, quos Capuccinos vocant, própere se cóntulit.

R. Honéstum fecit. ci.

Lectio v.

ADHUC tyro, necdum vota solémnia professus, religiósae perfectiónis ápicem jam attigisse videbátur. Obediéntiae sédulus cultor, ad praeci-piéntis non modo verbum, sed étiam nutum praesto erat : seque coenóbii juméntum dictitans, vilíssima quaeque ministéria semper arrípuít, ac ludíbria, et contumélias hilari vultu excipíebat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos, et platéas aléndis frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, inyéctum clam nummum deprehéndit : quo proyécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, (sanctus corpore, et spíritu, a Paulo quinto proptérea appellátus,) vígili oculórum custódia, et voluntário corpóris cruciátu comunívit; aspérímo flagélló se quotidie cruéntans, ac férreo cilicio constríctus, septem étiam Urbis basilicas idéntidem invísens. Jejúnia ordi-

nis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat : brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarméntórum cápiti supposito, carpébat.

R. Amávit eum. ci.

Lectio vi.

VITAE austeritáte sibi asper, áliis carus acceptúsque sanctis praesértim Cárolo et Philippo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam fréquénter éxtasim est passus; et aliquándo in ulnis suis reclináto a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime complécti méruit. Prophetiae grátia, et miraculórum clarus, demórtuum étiam filium matri vivum restituit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut praedíxerat) féria Pentecóstes ad coeléstem pátriam, Deípara invitánte, laetus ábiit. Ejus corpus in ecclésia sui órdis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miraculis servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa octávus Beatórum, Clemens vero undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

R. Iste homo perfecit ómnia. cii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

Cap. xi.

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi Pater, Domine coeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.Serm. ix. de Verbis Domini
n. lxx.

MANIA saeva, et immania prorsus facilia, et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit cupiditas, fecit? Quam facile toleratur quaelibet adversitas temporalis, ut aeterna poena vitetur, ut aeterna requies comparatur? Non immerito ille vas electionis cum ingenti laetitia dixit : Non sunt condignae passionnes huius temporis ad superventuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis, et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dicit Psalmista : propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

R. Iste est. civ.

Lectio viii.

SED quae dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinae pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed durae cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonae spei, et sanctae charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interiori gaudio leve fieret.

R. Sint lumbi. cv.

Lectio ix.

NIHL enim tam facile est bonae voluntati, quam ipsa sibi, et haec sufficit Deo. Quantumlibet ergo saeviat iste mundus, verissime Angeli nato in carne Domino, clamaverunt : Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis, quia ejus qui natus erat, suave jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus : Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere. Te Deum laudamus. r.

DIE XXIV. MAIL.

In festo Beatae Mariae Vir-
ginis sub titulo Auxilium
Christianorum.
Duplex.

Omnia ut in festis Bea-
tae Mariae Virginis. **clxx.**
præter sequentia. Servatis
servandis pro tempore Pas-
chali.

IN I. VESPERIS.
Hymnus.

SÆPE dum Christi
pópulus cruéntis
Hostis infénsi premerétur
armis,
Venit adjútrix pia Virgo
coelo

Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monu-
ménta narrant,
Templa testántur spóliis
opímis

Clara, votívo repetita cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liceat
Mariae
Cántici laetis módulis re-
fêre

Pro novis donis, resonánte
plausu
Urbis, et Orbis.

Oh! dies felix: memo-
ránda fastis,
Qua Petri Sedes Fidei Ma-
gístrum

Triste post lustrum rédu-
cem beáta

Sorte recépit!

Virgines castae, pueríque
puri,

Géstiens clerus, populús-
que grato

Corde Reginae celebráre
coeli

Múnera certent.

Virginum Virgo, benedí-
cta Jesu

Mater, haec auge bona;
fac, precámur,

Ut gregem Pastor Pius ad
salútis

Pásqua ducat.

Te per aetérnos veneré-
mur annos,

Trínitas, summo celebránda
plausu;

Te fide mentes, resonóque
linguae

Cármine laudent.

Amen.

V. Dignáre me laudáre
te Virgo sacráta, allelúia.

R. Da mihi virtútem con-
tra hostes tuos, allelúia.

Ad Magníf. Añã. Ecce
María erat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxí-
lium, ut liberáret nos, et ve-
nit in adjutórium nobis,
allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS, et
miséricors Deus, qui
ad defensiónē pópuli chri-
stiáni in beatíssima Virgine
María perpétuum auxilium
mirabiliter constituisti: con-
cede propítius; ut tali prae-
sidio muniti certántes in
vita, victóriam de hoste
maligno cónsequi valeámus
in morte. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Sancta Maria Dei Génitrix Virgo *
Intercède pro nobis, alle-
lúia. Psalmus. Veníte, exul-
témus. 2.

Hymn. Saepe dum Chri-
sti, ut supra.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Ex Sermone de xii. Stellis.

Lectio iv.

EHEMENTER
quidem nobis,
dilectissimi, vir
unus, et mulier
una nocuere: sed grátias
Deo per unum nihilominus
virum, et mulierem unam,
omnia restaurántur, nec
sine magno foenore gratiá-
rum. Et quidem sufficere
póterat Christus: síquidem
et nunc omnis sufficiéntia
nostra ex eo est: sed nobis
bonum non erat, esse hó-
minem solum. Cóngruum
magis, ut adéset nostrae
reparatióni sexus utérque.
Jam itaque nec ipsa Mú-
lier benedícta in muliéribus
vidébitur otíosa: inveniétur
équidem locus ejus in hac
reconciliatiónē. Opus est
enim mediátore ad media-
torem Christum: nec alter
nobis utilior quam Maria.
Crudélis nímium mediátrix
Heva, per quam serpens
antíquus pestiferum étiam

ipsi viro virus infúdit: sed
fidélis Maria, quae salútis
antídótotum et viris, et mu-
liéribus propinávit. Illa
enim mínistra seductiónis,
haec propitiatiónis, illa sug-
gessit praevericatiónem,
haec ingéssit redemptiónē.
Quid ad Mariam accédere
trépidescet humana fragilitas?
Nihil austérum in ea, nihil
terribile, tota suávis est,
ómnibus offerens lac, et la-
nam. Revólve diligéntius
evangélicae históriae sé-
riem univérsam: et si quid
forte increpatórium, si quid
durum, si quod dénique
signum vel levis indignatió-
nis occurrerit in Maria, de
caetero suspéctam hábeas,
et accédere vereáris.

17. Sicut cedrus exaltáta
sum in Líbano, et sicut cy-
préssus in monte Sion, qua-
si myrrha elécta, * Dedi
suavitátem odóris, allelúia.
V. Et sicut cinnamómum,
et bálsamū aromatizans.—
Dedi.

Lectio v.

QUOD si, ut vere sunt,
plena magis ómnia
pietátis, et grátiae, plena
mansuetúdinis, et miseri-
córdiae, quae ad eam pérti-
nent, inveneris, age grátias
ei, qui talem mediátricem
benigníssima miseratióne
providit, in qua nihil pos-
si esse suspéctum. Dénique
ómnibus ómnia facta est,

sapiéntibus, et insipiéntibus, copiosíssima charitáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptionē, aeger curationem, tristis consolationem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus laetítiam. Ipsa praetéríta non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam se praebet, ómnium dénique necessitatés amplíssimo quodam miserátur afféctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlíer serpéntis antiqui caput virtútis pede contrítura, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam haeréticam pravitátē. Contríti sunt insidiántes, conculcati supplantatóres, confutati derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclesiá lunae intelligénda vidétur vocábulo, habes mediátrícem evidénter expréssam: Múlíer, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Mariæ vestigia, et devotíssima supplicatióne beátis illius pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

R. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? *V.* Vidérunt eam filiae Sion, et beátam dixerunt, et reginae laudaverunt eam, allelúia. *V.* Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lílía convállium. — Vidérunt eam filiae Sion.

Ex publicis monumentis.

Lectio vi.

PRAESENTISSIMUM Desparae auxilium ad religionis hostes profligandos saepe pópulus christíanus mirum in modum expértus est: ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius quintus post insignem victóriam, intercedente beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránnō apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Reginam coelórum inter alia praecónia Auxilium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius séptimus impiórum consiliis et armis, ex apostólica Petri sede exturbátus, et arcta custódia, praesértim Savónae per annos quinque, eóque ámplius fuisset deténtus, viis ómnibus pénitus

interclûsis, ne Dei Ecclesiâ régere posset, nullo similis persecutiônis in priscis annâlibus exémplo, inopinâto, et præter ômnium expectatiônem cöntigit, ut ingéni plausu, ac véluti universi orbis mânibus pontificio sólio restituerétur. Quod et secundo accidit, dum iterum commóto túrbine, ab Urbe discédens sacro comitânte Cardinâlium Collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentissimo Dei beneficio, cessânte procélla, quæ grave minabâtur excídium, Romam plaudentibus præ novo gâudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitâte deténtus éxequi nequiverat, áurea corónâ insignem Savónæ imâginem Delparæ Virgínis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriisque mânibus decorâvit. Quam mirâbilem rerum vicissitudinem idem Póntifex máximus Pius séptimus totius événtus íntime cónscius, cum intercessiône sanctissimæ Dei Genitricis, cujus poténtem opem, et ipse impénse implorâverat, et ab ômnibus Christifidélibus implorâri curâverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Virgínis Matris honórem sub appellatiône Auxilii Christianórum so-

lémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, adprobâto étiam officio próprio, ut tanti beneficii distíncta, et perénnis extet memória, et gratiârum actiô.

R. Ornâtam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. * Et vidéntes eam filiae Sion beatíssimam prædicâverunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum, allelúia. V. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deaurâto circúmdata varietâte.—Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii, Cap. xi. d.

IN illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

IN T U E R E o homo consilium Dei, agnósce consilium sapiéntiæ, consilium pietátis. Coelésti rore áream rigatúrus totum vellus prius infúdit: redemptúrus humánum genus,

prétium univérsum cóntulit in Mariam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitúdinem pósuit in Maria: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit deliciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis praeccordiórum afféctibus, et votis ómnibus. Mariam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére voluit per Mariam. Haec, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster, allelúia. *V.* Ora pro pópulo, intérvéní pro clero, intécede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvámén quicúmque tuum sanctum implórant Auxílium.—Quia ex te.

Lectio viii.

IN ómnibus síquidem et per ómnia próvidens misericors, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érgit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo auditu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit me-

diatórem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua: Pater enim diligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divíná, quod licet factus sit homo, mánservit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Mariam recurrere. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióné, sed pura singularitáte natúrae. Nec dúbius dixerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Filius, et exáudiet Fílium Pater.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia. *V.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum.—Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

FILIOLI haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potéstne Filius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper haec invéniet grátiam, et

sola est grátia, qua egé-
mus; nimirum sola est grá-
tia, qua salvámur. Quid
nos ália concupiscimus fra-
tres? Quaerámus grátiam,
et per Mariam quaerámus,
quia quod quaerit invenit,
et frustrári non potest.
Quaerámus grátiam, sed
grátiam apud Deum; nam
apud hómines grátia fallax.
Quaerant áli méritum, nos
inveníre grátiam studeá-
mus. Quid enim? Non grá-
tiae est quod hic sumus?
Profécito misericórdiae Dó-
mini est, quod non sumus
cónsumpti nos.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Hymnus.

TE Redemptóris, Do-
minique nostri
Dícimus Matrem, speciósá
Virgo,
Christianórum decus, et le-
vámén

Rebus in arctis.

Saeviant portae licet in-
ferórum,

Hostis antiquus fremat, et
mináces,

Ut Deo sacrum populétur
agmen,

Súscitet iras :

N il truces possunt fúriae
nocére

Méntibus castis, prece quas
vocáta

Annuens Virgo fovet, et
supérno

Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Pa-
tróna,

Béllici cessat scéleris tu-
múltus,

Mille sternúntur, fugiúntve
turmae,

Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in
Sióné

Turris, arx firmo fabricáta
muro,

Cívitas David, clypeis, et
acri

Mílite tuta :

Virgo sic fortis Dómini
poténti

Déxtera, coeli cumuláta do-
nis,

A piis longe fámulis re-
péllit

Daemonis ictus.

Te per aetérnos veneré-
mur annos,

Trínitas, summo celebránda
plausu ;

Te fide mentes, resonóque
linguae

Cármine laudent.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, allelúia. R.

Proptérea benedíxit te Deus
in aetérnum, allelúia.

Ad Bened. Añá. Ad te,
o sancta Dei Génitrix, cla-
mávimus, et per te venit
Dómini auxílium nobis, alle-
lúia.

Oratio.

OMNIPOTENS, et
miséricors Deus, qui
ad defensiónē pópuli chri-
stiáni in beatíssima Vírgine

Maria perpétuum auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius; ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Dóminum.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnif. Añ. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flébiles, ora pro pópulo, interveni pro clero, intercede pro devoto femíneo sexu, sentiant omnes tuum juvamen quicumque sanctum tuum implórant Auxilium, allelúia.

DIE XXVII. MAII.

In festo S. Joannis I., Papae et Martyr. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Comm. Mart. tempore Pasch. xvii. praeter sequentia.

Oratio. Deus qui. xxxi.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogat. A Miléto. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IOANNES Etrúscus, Constantíno patre génitus, totius cleri consénsu, in locum Hormisdæ

vita functi, ex Presbytero tituli Pammáchii subrogátus fuit. Justíno senióre imperatóre, rexit Ecclésiám, ad quem profectus est Constantinópolis, auxilii causa, quod Theodóricus rex haereticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miraculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corinthum, equum, quo ejus uxor mansuétó utebátur, itineris causa commodásset: factum est, ut dómíno póstea remísus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu, et totíus córporis agitatíone, semper deinceps dómínam expúlerit, tamquam indignarétur mulierem recipere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et aetérnitas téporum, allelúia. V. Laetítia sempiterna erit super cápita eórum: gáudium et exultatíonem obtinébunt. — Et aetérnitas.

Lectio v.

S^ED illud majus miraculum, quod Constantinópolis, in áditu Portae Aureae, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperatóre Pontífici honóris causa occurrebat, cæco lumen restituit.

Ad cujus pedes prostratus etiam imperator eum veneratus est. Rebus cum imperatore compositis, in Italiam rediit, statimque epistolam scripsit ad omnes Italiae Episcopos, jubens eos Arianorum ecclesias ad catholicum ritum consecrare, illud subjungens: Quia et nos, quando fuimus Constantinopoli, tam pro religione catholica, quam pro regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum ecclesias reperire potuimus, catholicas eas consecravimus.

R. In servis suis, alleluia,* Consolabitur Deus, alleluia. V. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis.—Consolabitur.

LECTIO VI.

QUOD iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Ravennam, in carcerem conjecit, ubi squalore, inediaque afflictus, paucis diebus cessit e vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim: ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam Eremita, ut scribit sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, et Symmachum patricium, quem idem occiderat, demergi

in ignem Liparitanum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent ejus interitus. Joannis corpus Ravenna Romanam delatum est, et in basilica sancti Petri sepultum.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die sollemnitatis et laetitiae, alleluia. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum benedixit filios tuos in te.—In die. Gloria Patri. In die.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, de Communi. I.

DIE XXVIII MAIL.

In festo S. Urbani I., Papae et Martyris. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.
Omnia de Communi Martyrum temp. Paschali. xlvii. praeter sequentia propria.

Oratio.

DA quaesumus, omnipotens Deus: ut qui beati Urbani Martyris tui atque Pontificis sollemnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogat. A Mileto. xxxiii.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

URBANUS Romānus, Alexandro Severo imperatore, doctrina et vitae sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Valerianum beatae Caeciliae sponsum, et Tiburtium Valeriani fratrem, qui postea martyrium forti animo subiērunt. Hic de bonis Ecclesiae attributis scripsit his verbis: Ipsae res fideliū, quae Domino offeruntur, non debent in alios usus, quam ecclesiasticos, et christianorum fratrum, vel indigentium converti: quia vota sunt fidelium, et praeia peccatorum, ac patrimonía pauperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quatuor; ac martyrio coronatus sepultus est in coemeterio Praetextati, octavo Kalendas Junii. Ordinationibus quinque habitis mense Decembri, creavit Presbyteros novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca octo.

Ry. Lux. cccxxxvii.

Sermo S. Augustini Episc.
De S. Cypriano, Serm. xii.

LECTIO v.

SERMONEM exigit tam grata, et religiosa sollemnitas, qua pas-

sionem beati Martyris Urbani celebramus. Tristis proculdubio tunc Ecclesia fuit, non damno cadentis; sed desiderio recedentis; semper cupiens videre praesentem tam bonum rectorem, atque doctorem. Sed quos affligerat sollicitudo certaminis, consolata est corona victoris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum etiam cum ingenti laetitia, cuncta, quae tunc gesta sunt, legendo recolimus: diuque isto gaudere nobis concessum est, non timere. Neque enim formidamus terribiliter venientem, sed expectamus hilariter redeuntem.

Ry. In servis. cccxxxviii.

LECTIO vi.

UICINA corporis morte, non moriebatur in animo pastoris vigilantia pastoralis: et cura tuendi Domini gregis, usque ad extremum vitae huius diem, mente sobria tenebatur. Nec excutiebat ab animo diligentiam fidelissimi dispensatoris manus jam proxima cruenti carnificis. Ita se Martyrem cogitabat futurum, ut esse non oblisceretur Episcopum; magis curans, quam rationem pastorum principi de commissis sibi ovibus redderet, quam quid infideli procónsuli de fide propria respon-

déret. Amábat quippe eum, qui Petro díxerat: Amas me? Pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus sánguinem fúndere, illum imitans se praeparábat.

R. Filiae. cccxxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, de Communi. 1.

DIE XXIX MAII.

In festo S. Bonifacii IV., Papae et Confess. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis. lxxiii. praeter ea quae sequuntur.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da quaesumus.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria secunda et quarta Rogationum: Fidélis sermo. lxxvi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS hujus nóminis quartus, Joánnis filius, Valériae Marsórum natus, ex mónacho sancti Sebastián extra Urbem, et Presbytero Cardínali, sub imperatóre Phoca, ad pontificátum assumptus est, et consecrátus die Dominico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, se-

dítque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus ordinationibus peráctis mense Decémbris, in quibus Episcopos viginti quinque, Diáconos octo creávit.

R. Inveni David. cccvi.

Lectio v.

STATIM patérnam domum in monastérium eréxit, et fundos suos in monachórum usum eidem monastério adscripsit; sed ut longe majóri beneficio, hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad synodum Itáliae Episcopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplinam restituit. Meilltus Londinénsis Episcopus, qui Romam vénérat, de rebus Anglicis Christi vicárium consulturus, synodo intérfuit, illiusque decreta, cum litteris Bonifacii in Britániam tulit.

R. Pósui. cccvii.

Lectio vi.

AB imperatóre Phoca sanctissimus Póntifex nóbile Romae delúbrum, Pántheon scilicet, obtínuit: Christiáno ritu consecrátum in ecclesiám Deiparae Virgini, et sanctis Martyribus dicátam mutávit. Ad majórem sanctitátem conciliándam, incredibilem sacrárum reliquiárum vim, ex divérsis arenáris edúctam, inféri et juxta princípem aram

condi curávit. Dénique sub Heraclio virtúte, ac méritis clarus obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticáno.

R. Iste est. cccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre proficiscens. lxxxii.

DIE XXX. MAIL.

In festo sancti Felicis I.,
Papae et Martyris,
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi unitus
Mart. tempore Pasch. xlvii.
praeter haec propria.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.
In Feria secunda et quarta
Rogat. A Miléto. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELIX Románus, patre Constantio, Aureliáno imperatóre praefuit Ecclesiæ. Constituit, ut missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebrétur. Qui cum mense Decémbri habuísset ordinationés duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in basilica, quam a se aedificátam dedicarat. Vixit in pontificátu annos

duos, menses quátuor, dies viginti novem.

R. Lux. cccxxxvii.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

De verbis Domini. 1.

Lectio v.

PASTOR bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? Nonne et ipse animam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid caeteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequentes beáti Episcopi Mátyres? Quid étiam iste sanctus Felix? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dicitur: Amen dico vobis percipérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum, quia sanguinem fuderunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate.

R. In servis. cccxxxviii.

Lectio vi.

DAM et apud haereticos qui propter iniquitates, et errores suos aliquid molestiarum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant: ut hoc pállio dealbáti facilius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: Quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne

étiam ignibus tradunt, aestimandi sunt sanguinem fuisse pro óvibus, sed potius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradidero corpus meum, ut árdeam : jam ipsi sunt : sed vide quid séquitur : Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passiónem, ecce venit et ad sanguinis effusiónem, venit et ad córporum incensiónem : et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia: détrahe charitátem, nihil prosunt caetera.

R. Fíliae. cccxxxviii.

In tertio Nocturno, de Homilia in Evangelium : Ego sum vitis vera, de Comuni. I

EADEM DIE.

In festo

S. Ferdinandi III. Castellae et Legionis Regis, Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Confess. non Pontificis, xcv. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beáto Confessóri tuo Ferdinando praeliári praelia tua, et fidei inimicos superáre dedísti : concéde ; ut ejus nos intercessióne muniti, ab hóstibus mentis et cór-

poris liberémur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FERDINANDUS tertius, Castellae et Legionis rex, cui Sancti cognómentum jam inde a quátuor saeculis ecclesiasticórum et saeculárium consénsus dedére, tantum prudéntiae adolescens adhuc spécimen praebuit, ut Berengária mater, Castellae régina, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in filium transúlerit. In eo, adjúctis regni curis, régiae virtútes emicuére, magnanimitas, cleméntia, justitia, et prae caeteris cathólicae fidei zelus, ejúsque religiósus cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdiu. Id praestitit in primis haeréticos insectándo, quos nullo regnórum suórum consistere passus, própriis ipse máribus ligna comburéndis damnátis ad rogu advehébat. Praestitit insuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclesiis, Máurico ereptárum jugo, simulque in instaurándis primáriis

templis Toletáno, Burgénsi, et áliis pia et régia munificentia.

R⁷. Honéstum fecit. ci.

Lectio v.

INTER haec per Castellae et Legiónis regnum, in quo patri Alphonso succésserat, colléctis magnis exercitibus, annuas expeditiones contra Sarcénos, christiáni nóminis hostes, suscepit. In quibus, ut semper vínceret, praecipui exércitus fuere preces píssimi regis ad Deum fusae, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se saeviebat, atque áspero cilicio muniébat corpus: sicque insignes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cultui imperióque restituit, et conquistis Giénnii, Córdubae et Múrtiae regnis, ac Granaténsi vectigáli factó, ad expugnándam Híspalim primáriam Boeticae urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illius urbis Episcopo, víctricia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, praeséntem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quae super Boetim transversim exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis iussu

eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngius praetervécta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit.

R⁷. Amávit eum. ci.

Lectio vi.

TOT victórias beatae Virginis Maríaepatrocinio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequébatur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni archiepiscopátu, et honestíssimo canonicórum et dignitátum collégio, régia et religiósá liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et coenóbia eréxit, inter quae pietátis officia, dum trájicere in Africam parat, Mahometónum in ea impérium eversúrus, ad coeléstem régiám vocátur. In extrémó vitae agóne sacram Eucharístiam pro viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrimis ubértim fuis adorans, eáque dignis reveréntiae, humilitátis et cathólicae fidei obtestatió nibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor saecula in templo máximo

Hispalénsi, honorificentísimo inclúsum sepúlchro.

R. Iste homo, cii.

In tertio Nocturno, Familia venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timére pusillus grex, de Communi. cix.

FESTA JUNII.

DIE I. JUNII.

In festo sancti Eleutherii, Papae et Martyris, Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi Martyrum tempore Pasch. xlvii. praeter ea quae hic propria habentur.

Oratio. Infirmítatem.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In Feria quarta Rogationum: A Miléto. xxxiii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEUTHERIUS, natione Graecus, Abúndio patre natus Nicópoli Epiri óppido, ex Presbytero sanctae Románae Ecclesiae, post Sotéris mortem, totius cleri suffrágiis, Románus Póntifex renunciátus est, Marco Aurélio imperatóre augústo: quo múnere egrégie, et summa cum laude functus est, annos quíndecim, dies viginti tres:

tribus ordinatiónibus mensé Decémbri factis, creatisque Presbyteris duódecim, Diáconis octo, Episcopis per diversa loca quíndecim.

R. Lux. cccxxxvii.

Lectio v.

AB Ecclesia Lugdunénsi per litteras, de nonnúlhis quæstiónibus consúltus, Irenaeum virum doctíssimum litterárum latórem humaniter excépit, eíque apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclesia illibátas serváverat, apéruiť. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit. Optimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma praescripsit: Marciónem, et Valentínium saepius relápsos, ab Ecclesia pénitus ejécit.

R. In servis. cccxxxviii.

Lectio iv.

UM summa pace Ecclesia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romae convértit. A Lúcio Britanórum rege litteras per legátos accépit, divíni verbi ministros postulánte, ad quem Fugátium, et Damiánium Románae Ecclesiae Presbyteros misit, a quibus rex ipse cum tota familia, et súbditi fere omnes sacro lavácro regenerátí fuere. His demum, aliisque pro

divino cultu peractis, sancto fine quievit, sub imperatore Commodio quinto Kalendas Junii, sepultus in Vaticano.

R. Filiae. cccxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, de Communi. I.

DIE II. JUNII.

In festo sancti Eugenii I
Papae et Confessoris.
Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

Omnia de Communi
Confessoris Pontif. lxxiii.
praeter ea quae hic propria
adnotantur.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATO Martino
hujus nominis
primo, tyrannica
haeretici impera-
toris sententia Chersonani
relegato, Theodoro exar-
cho instante, Eugenius, pa-
tria Romanus, qui fere a
cunabulis, sacro clericorum
ordini se addixerat, absen-
tis Pontificis vices gessit, ne
Romanae Ecclesiae admini-
stratio cessasse omnino
videretur; sed hac revera
potestate modeste uti visus

est, cum probe sciret, Mar-
tino vivente, se legitimum
Pontificem non esse, sed
illius dumtaxat quasi vices
gerentem.

R. Inveni David. cccvi.

Lectio v.

UBI vero praedictus
Christi Martyr ae-
rumnis, et inedia confectus,
ad beatam vitam migravis-
set, in cathedra Petri, clero
consentiente, ut legitimus
Petri successor sedit, et in
illo apostolici ministerii cul-
mine, talem se gessit, qua-
lem supremi muneris ei
crediti dignitas, et omnium
Christi fidelium ejus curae
commissorum salus, et uti-
litas postulabant; mitis
enim fuit, benignus, et man-
suetus; et quod caput est,
vitae sanctimonia illustris.

R. Posui. cccvii.

Lectio vi.

SINGULAREM
cleri curam habuit,
quem paterno semper amo-
re, et multis beneficiis pro-
secutus est. In egenos
tamen mirabilis ejus bene-
ficentia enituit, quibus redi-
tus Ecclesiae vivens, et
moriens liberali manu ero-
gavit, apprime ratus Eccle-
siae opes ad nobiliores usus
applicari non posse, et ex
manibus indigentium ad
aeternitatis aerarium cum
incredibili spiritalis usurae
luero, recta traduci. Trans-

actis demum duobus annis et novem fere mensibus, sancto fine quievit anno Christi sexcentesimo quinquagesimo quinto, et ejus corpus in basilica sancti Petri reconditum fuit.

R. Iste est. cccviii.

In tertio Nocturno, Homilia super Evang. Homo peregre, ut in Comm. lxxxii.

Nonā Lectio ex duabus una SS. Marcellini, Petri, et Erasmi, MM. cum eorum Commem. in Laudibus.

OFFICIUM

DE SS. SACRAMENTO.

Ex Indulto Clementis Papae XI. dato Romae 17. Augusti 1715. recitandum in Germania, sub ritu Semiduplici omnibus Feriis quintis, non impeditis festo novem Lectionum, etiam translato; excepto Adventu, Quadragesima, Vigiliis, Oct. privilegiatis, ac etiam Feria illa, in qua, secundum Rubricas Officium Dominicae aliquando erit apponendum, etc. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lect., Vesperae ordinandae erunt juxta Rubricam de concurrentia Officii.

Ad Completor. Feria iv. dicitur in fine Hymni:

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,

etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de SS. Sacramento, nisi Hymni illius festi, quod Feria iv. vel vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Dñi. Eodem modo terminantur Hymni per Horas, Feria v. usque ad Completorium inclusive, dummodo in Vesperis fiat de SS. Sacramento Commemoratio et Hymnus Vesperarum sit ejusdem metri, nec habeat festum sequens conclusionem propriam.

AD VESPERAS.

V. Deus in adiutorium, etc. Gloria Patri. Alleluia.

Añae. 1. Sacerdos in aeternum * Christus Dñus secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit, alleluia. Psalmus. Dixit Dominus. 137.

2. Misericors Dominus * escam dedit timéntibus se in memoriam suorum mirabilium, alleluia. Psalmus. Confitebor. 137.

3. Cálicem * salutaris accipiam, et sacrificabo hostiam laudis, alleluia. Ps. Credidi. 141.

4. Sicut novellae olivarum, * Ecclesiae filii sint in circuitu mensae Domini, alleluia. Psalmus. Beati omnes. 147.

5. Qui pacem * ponit fines Ecclesiae, frumenti adipe

sátiat nos Dóminus, allelúia.
Psalinus. Lauda Jerúsalem
Dóminum. 158.

Capitulum. 1. Cor. xi. e.

RATRES : Ego
enim accépi a
Dño quod et trá-
didi vobis, quón-
iam Dóminus Jesus, in qua
nocte tradebátur, accépit
panem, et grátias agens fre-
git, et dixit : Accipite et
manducáte : hoc est corpus
meum, quod pro vobis tra-
détur : hoc facite in meam
commemoratiónem.

Hymnus.

PANGE lingua glo-
riósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémac nocte coc-
nae,
Recumbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbae duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem ve-
rum
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi me-
rum,

Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérũ
Sola fides súfficit.

Si expositum fuerit SS.
Sacramentum, genuflecti-
tur in Choro, dum dicitur
Versus sequens :

Tantum ergo Sacramén-
tum

Venerémur cernui :
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui :
Praestet fides supplém-
tum

Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio ;
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.

Amen.

¶ Panem de coelo praes-
titísti eis, allelúia. R.
Omne delectaméntum in se
habéntem, allelúia.

Ad Magnificat, Añã. O
quam suávis est, * Dómine,
spiritus tuus, qui ut dulcé-
dinem tuam in filios demon-
stráres, pane suavissimo de
coelo praestito, esuriéntes
replebis bonis, fastidiósis
divites dimittens inánes !
Allelúia.

Oratio.

D EUS, qui nobis sub
Sacraménto mirábili
passiónis tuae memóriam
reliquísti : tribue quaesu-
mus, ita nos Córporis et
Sánguinis tui sacra mysté-

ria venerári; ut redempti-
onis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiámus: Qui vivis
et regnas.

Si occurrat aliquod Fe-
stum simplex, fit de eo
Commemoratio.

Deinde fit Commemo-
ratio de Cruce si facienda
sit. 358.

Ad Completorium, et per
Horas, in fine Hymnorum
dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Et dicuntur Preces Do-
minicales, ut in Psalt. 30.
si dicendae sint.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
adorémus dominántē gén-
tibus: * Qui se manducán-
tibus dat spiritus pingué-
dinem, allelúia. Psalmus.
Venite. 2.

Hymnus.

SACRIS solémniis jun-
cta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia:

Recédant vétera, nova sint
omnia,

Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur coena
novíssima,

Qua Christus créditur
agnum et ázyna

Dedisse frátribus, juxta le-
gitima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Domínicum datum
discípulis,

Sic totum ómnibus, quod,
totum singulis,

Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragilibus córporis
érculum,

Dedit et tristibus ságuinis
póculum,

Dicens, Accípite quod tra-
do vâsculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud in-
stítuit,

Cujus officium commítte
vóluit

Solis Presbyteris, quibus
sic cóngruit,

Ut sumant, et dent caete-
ris.

Panis Angélicus fit panis
hóminum;

Dat panis coelicus figúris
términum:

O res mirábilis, mandúcat
Dóminum

Pauper, servus, et hú-
milis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,

Sic nos tu vísita, sicut te
cólimus,

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,

Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Fructum salutífe-
rum. Psalmi: Beátus vir,
qui non ábiit. 4. Cum invo-
cárem. 161. Consérva me,
Dómine. 12.

Añā. Fructum salutiferum gustandum dedit Dominus mortis suae tempore, allelúia.

V. Panem coeli dedit eis, allelúia. *R.* Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* Exáudi, Dómine. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Benedictione perpétua.

Lectiones primi Nocturni semper leguntur de Scriptura occurrente, cum Responsoriis positis infra.

R. i. Immolábit haec dum multitúdo filiúrum Israël ad vésperam Paschae : * Et edent carnes, et ázynos panes, allelúia. *V.* Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis. — Et. *Benedictio* Unigénitus.

R. ii. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dñs ad vescéndum, allelúia. *V.* Non Móyses dedit vobis panem de coelo, sed Pater meus dat vobis panem de coelo verum. — Iste est. *Benedictio.* Spíritus sancti grátia.

R. iii. Respéxit Elías ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comédit, et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei, allelúia. *V.* Si quis manducá-

verit ex hoc pane, vivet in aetérnum. — Et ambulávit. Glória Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno.

Añā. Memor sit Dñs. Psalmi : Exáudiat te. 17. Dñs régit me. 35. Quem ádmodum desiderat. 71.

Añā. Memor sit Dñs sacrificii nostri, et holocaustū nostrum pingue fiat, allelúia.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. *R.* Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *V.* Jube, domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Lectiones secundi Nocturni ponuntur inferius post Officium ordine mensium cum suis Responsoriis.

In tertio Nocturno.

Añā. Introíbo. Psalmi : Júdica me, Deus. 78. Exultáte Deo adjutóri. 107. Quam dilécta. 109.

Añā. Introíbo ad altáre Dei, sumam Christum, qui rénovat juventútem meam, allelúia.

V. Edúcas panem de terra, allelúia. *R.* Et vinum lactíficet cor hóminis, allelúia.

Pater noster. *Absolutio.* Avínculis. *V.* Jube, domne. *Bened.* Evangélica lécio.

Lectiones tertii Nocturni cum suis RR. ponuntur inferius post Lectiones ii. Nocturni, ordine mensium.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Sapiéntia* aedificávit
sibi domum, miscuit vinum,
et pósuit mensara, allelúia.
Psalmus. Dñs regnávit,
cum reliquis. 20.

2. Angelórum esca* nu-
trivisti pópulum tuum; et
panem de coelo praestitisti
eis, allelúia.

3. Pinguis est panis *
Christi, et praebebit deli-
cias régibus, allelúia.

4. Sacerdótes sancti *
incénsum et panes offerunt
Deo, allelúia.

5. Vincénti* dabo man-
na absconditum, et nomen
novum, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. xi. e.

FRATRES: Ego enim
accepi a Dómino,
quod et tradidi vobis, quón-
iam Dóminus Jesus in qua
nocte tradebatur accepit
panem, et grátias agens fre-
git, et dixit: Accípite, et
manducáte: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tra-
détur: hoc facite in meam
commemorationem.

Hymnus.

TERBUM supérnum
pródiens,
Nec patris linquens dexte-
ram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitae vésperam.
In mortem a discipulo
Suis tradéndus aemulis,

Prius in vitae férculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sangui-
nem:

Ut dúplicis substantiae
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlum,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in praemiũ.

O salutáris hóstia,
Quae coeli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxilium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

V. Pósuit fines tuos pa-
cem, allelúia **R.** Et ádipe,
fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Benedíctus, Añae. Ego
sum* panis vivus, qui de
coelo descendi: si quis
manducáverit ex hoc pane,
vivet in aetérnum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub
Sacraménto mirábili
passiónis tuae memóriam
reliquisti: tribue, quaesu-
mus, ita nos Córporis et
Sanguinis tui sacra mysté-
ria venerári; ut redemptió-
nis tuae fructum in nobis
júgiter sentiámus: Qui
vivis et regnas.

Deinde fit Commemora-
tio de Simplicio si occurrat,
et postea de Cruce. 358.

AD PRIMAM.

Rz. br. Christe Fili. V.
Qui natus es de María Vir-
gine. Rz. Allelúia, allelúia.
Et dicuntur Preces Do-
minicales ut in Psalt. 30.

AD TERTIAM.

Añā. Angelórum esca.
Capitulum. Fratres: Ego
enim, ut supra.

Rz. br. Panem coeli dedit
eis. * Allelúia, allelúia. Pa-
nem. V. Panem Angeló-
rum manducávit homo.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Panem.

V. Cibávit illos ex ádipe
fruménti, allelúia. Rz. Et
de petra, melle saturávit
eos, allelúia.

AD SEXTAM.

Añā. Pinguis est panis.
Capitulum. i. Cor. xi. f.

QUOTIESCUMQUE
enim manducábitis
panem hunc, et cálicem
bibétis : mortem Dómini
annuntiábitis donec véniat.

Rz. br. Cibávit illos ex
ádipe fruménti. * Allelúia,
allelúia. Cibávit. V. Et de
petra, melle saturávit eos.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Cibávit.

V. Edúcas panem de
terra, allelúia. Rz. Et vinum
laetificet cor hómínis, alle-
lúia.

AD NONAM.

Añā. Vincénti.

Capitulum. i. Cor. xi. f.

QUICUMQUE man-
ducáverit panem
hunc, vel biberit cálicem
Dómini indigne : reus erit
Córporis et Sanguinis Dñi.

Rz. br. Edúcas panem de
terra. * Allelúia, allelúia.
Edúcas. V. Et vinum lae-
tificet cor hómínis. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri.
Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pa-
cem, allelúia. Rz. Et ádipe
fruménti satiāt te, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in
primis Vesperis.

Ad Magnif. Añā. O sa-
crum * convívium, in quo
Christus súmitur : recólitur
memória passiónis ejus :
mens implétur grátia, et fu-
túrae glóriæ nobis pignus
datur, allelúia.

Oratio. Deus, qui nobis
sub Sacraménto.

Deinde fit Commem. de
Simplici si occurrat, postea
de Cruce.

MENSE APRILI.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Ex Homil. lx. ad populum
Antiochenum.

Lectio iv.

UONIAM Ver-
bum dicit : Hoc
est corpus meum:
et assentiámur,
et credámus, et intellectuá-

libus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus trádidit, sed sensibilibus quidem rebus, at ómnia intelligibilia. Itidem et in baptísmate : per rem, nempe sensibilem aquam, donum confértur : intelligibile vero quod perficitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona : sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibilibus intelligibilia tibi praebeh. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta : Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tângere, et intra te sùmere.

R. Coenántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comedite : hoc est corpus meum, allelúia. V. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus ut saturémur ? — Accípite. Benedíctio. Christus perpétuae.

Lectio v.

IGITUR accédát nemo cum náusea, nemo resólútus, omnes accénsi,

omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judaei stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos máni-bus gestántes, agnum cum festinátione comedébant ; te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palaestínam erant profectúri, et proptérea viatórú figúram habébant : tu vero debes in coelum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre : nec enim parva poena propónitur indigne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt : itaque considera, ne tu quoque sis reus córporis et ságuinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefecia. Neque enim illi satis fuit hóminem fíeri, cólaphis caedi, et crucifígi : verum et semetípsum nobis commíscet : et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratiómem, allelúia. V. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. — Hoc fácite. Benedíctio. Ignem sui amoris.

Lección vi.

QUO non oportet igitur esse puriorem tali fruente sacrificio? quo solari rádio non splendidiorem manum, carnem hanc dividente? os quod igne spiritali replétur, linguam quae tremendo nimis sanguine rubescit? Cógita quali sis insignitus honore, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intuéri propter emicantem inde splendorem; hoc nos páscimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multae sunt quae post partus dolóres, filios áliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sanguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

Rz. Ego sum panis vitae: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt; * Hic est panis de coelo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur, allelúia. V. Ego sum panis vivus, qui de coelo descénderi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum. — Hic

est panis. Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lección sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lección vii. Cap. vi. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Tract. xxvii. in Joannem, circa medium.

DIXIMUS, fratres, hoc Dñum commendasse in manducatione carnis suae, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compáginat: ut compáginet unitas, quae facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

Rz. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo, allelúia. V. Non est ália nátio tam grandis, quae hábeat deos appro-

pinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis.—In me manet. *Benedictio.* Divinum auxilium.

Lectio viii.

ERGO spiritus est, qui vivificat : spiritus enim facit viva membra : nec viva membra spiritus facit nisi quae in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatum invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra quae sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

Rz. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : Et qui manducat me, vivet propter me, alleluia. *V.* Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus.—Et qui, Gloria Patri. Et qui. *Benedictio.* Ad societatem.

Nona Lectio de S. Simplicii, si occurrat ; alias :

Lectio ix.

HAEC dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam se-

parari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetatur spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apostolus, spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quae ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, spiritus et vita sunt? Spirituiter intelligenda sunt. Intellexisti spirituiter? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. 19.

MENSIBUS

MAIO ET JUNIO.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex eadem Homilia lx.

Lectio iv.

FINICUIQUE fidelium Christus semetipsum per mysteria commiscet, et quos genuit, per semetipsum enutrit, nec alteri tradit : per hoc tibi rursum persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne torpeamus igitur tanta digni charitate et honore

putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papillas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritalís : quinimo cum longe majóri trahámus tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam, et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánae virtútis ópera haec quae proponúntur : qui tunc ipsa fecit in illa coena, ídem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum : qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat, nullus avárus ; nam tales mensa non súscipit. Si quis est discipulus, adsit : Ait enim : Cum discipulis meis fácio Pascha. Haec est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo péficit : verum et hanc ipse quoque.

R. Coenántibus. ccclii.

Lectio v.

INHUMANUS accédatur nemo, nemo crudélis, et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Haec ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convertére necessárium est, ut multo cum stúdio haec do-

na distribuátis. Non parva vobis imminet últio, si quemquam, illius culpae cónsocii, hujus mensae participem esse concedátis : sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur : sive quis dux militiae sit, sive praeféctus, sive princeps diadémate coronátus, indigne autem accédatur, próhibe ; majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coróna, non ut albam et splendéntem túnícá circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum Sacerdotem videris offeréntem, ne ut Sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsá.

R. Accépit. ccclii.

Lectio vi.

AUDIAMUS igitur et Sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni : audiámus, et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quae nam igitur erit nobis excusátio, cum talibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus ? Hoc enim mystérium non a rapina tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia

purum esse pénitus jubet : est enim pacis mystérium. Judaeis quidera annuátim propriórũ monuménta beneficiórũ solennitátes Deus alligávit : tibi vero singulis diébus per hacc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propteravarítiam períerunt : hoc igitur bárathrum fugiámus.

R̃. Ego sum. cccliii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. vi. f.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judaeórũ : Caro mea vere est cibus : et sanguis :neus vere est potus. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Epíscopi.

Tract. xxvi. in Joannem, post medium.

PANIS est panis, qui de coelo descendit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt : in signis diversa sunt, sed in re, quae significátur, pária sunt. Apóstolum audi : Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in

nube, et in mari : et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem : nam corporálem áteram, quia illi manna, nos áliud : spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit : Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visibili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum ? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequente petra : petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus : Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt ? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis significat.

R̃. Qui mandúcat. cccliii.

Lectio viii.

PORUNT fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de spíritu Christi. De spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quae ánima vocátur,

qua constas quod homo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivi de spíritu meo. Vis ergo et tu vivere de spíritu Christi? In córpore esto Christi.

R̃. Misit me. cccliv.

Lectio ix.

NUMQUID enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacraméntum pietátis, o signum unitátis, ovínculum charitátis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédát, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit

sanum: haereat córpore, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in coelo.

Te Deum laudámus. 19.

OFFICIUM

IMMAC. CONCEPT. BEATAE MARIAE VIRGINIS.

Ex Indulto S. R. C. aliquibus in locis recitandum sub ritu Semiduplici, quolibet Sabbato non impedito festo novem Lect., etiam translato; excepto Adventu, Quadrag., Vigilia, Oétava privilegiata, ac etiam Feria illa, in qua, secundum Rubricas, Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, etc. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in FERIA VI. occurrerit aliquod festum ix. Lectiónum, Vesperæ ordinandæ erunt juxta Rubricam de Concurrentia Officii.

Notandum, quod ad Completor. Feriæ sextæ in fine Hymni dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
etiam si in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de Immaculata Conceptione.

AD VESPERAS.

Añs. Tota pulchra es, cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in festis B. M. V. per annum. clxx.

Capitulum. *Prov. viii. c.*

OMINUS possédit me in infitio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi et ego jam concepta eram.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Immaculata Con-
ceptio tua, Dei Genitrix Virgo,
alleluia. **R.** Gaudium an-

nuntiavit universo mundo,
alleluia.

Ad Magnif. Añ. Beátam
me dicent* omnes genera-
tiones, quia fecit mihi ma-
gna qui potens est, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui per Im-
maculatam Virginis
Conceptionem dignum Fi-
lio tuo habitaculum prae-
parasti: quaesumus; ut qui
ex morte ejusdem Filii tui
praevisa, eam ab omni labe
praeservasti, nos quoque
mundos ejus intercessione
ad te pervenire concedas.
Per eundem Dominum.

Commem. de Cruce. 358.

AD MATUTINUM.

Invit. Immaculatam Conce-
ptionem Virginis Mariae cele-
bramus. * Christum ejus Filium
adoramus Dominum, alleluia.
Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

PRAECLARA custos
virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelstis aulae janua,
Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulnere.

Turris draconum impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuque luce dirige.

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,

Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Admirábile est no-
men tuum. Psalmi ut in
festis B. M. V. per an-
num. clxxiii.

Añá. Admirábile est no-
men tuum, Dómine, in uni-
vérsa terra, quia in Virgine
Maria dignum tibi habitá-
culum preparásti, allelúia.

V. Deus omnipotens prae-
cínxit me virtúte, allelúia.
R. Et pósuit immaculátam
viam meam, allelúia.

Pater noster. Absolutio.
Exáudi, Dómine. V. Jube,
domne. Benedictio. Bene-
dictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

R. Per unum hóminem
peccátum in hunc mundum
intrávit, in quo omnes pec-
cavérunt. * Ne timeas, Ma-
ria, invenísti grátiam apud
Deum, allelúia. V. Eripuit
Dóminus ánimam tuam de
morte, et contra inimicum
factus est protéctor tuus.—
Ne timeas. Bened. Unigé-
nitus.

R. ii. Transíte ad me
omnes qui concupiscitis
me : * Et narrábo vobis
quanta fecit Deus ánimae
meae, allelúia. V. Vivit

Dóminus, quóniam adim-
plévit in me misericórdiam
suam.—Et narrábo. Bened.
Spíritus sancti grátia.

R. iii. Elécta mea cán-
dida sicut nix in Líbano ;
sicut favus distíllans lábia
ejus : * Mel et lac sub lingua
illius, allelúia. V. Veni de
Líbano, sponsa mea, veni,
coronaberis coróna gratia-
rum.—Mel et lac. Glória
Patri. Mel et lac.

In secundo Nocturno.

Añá. Diffúsa est grátia
in Conceptione ejus, et spe-
ciósa apparuit inter filias
hóminum, allelúia.

V. In hoc cognóvi quó-
niam voluísti me, allelúia.
R. Quóniam non gaudébit
inimicus meus super me,
allelúia.

Pater noster. Absolutio.
Ipsius pietas. V. Jube,
domne. Benedictio. Deus
Pater omnipotens.

Ex Bulla dogmática Pii
Papae Noni.

Lectio iv.

PSISSIMA ver-
ba, quibus divi-
nae Scripturae
de increáta Sa-
piéntia loquúntur, ejúsque
sempiternas origines reprae-
séntant, consuévít (Ecclé-
sia) tum in ecclesiásticis
officiis, tum in sacrosáncta
Liturgia adhibére et ad
illius Virginis primórdia

transférer, quae uno eodémque decreto cum divinae Sapiéntiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejúsmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia, ómnium Ecclesiárum mater et magistra fuerit prosecuta, tamen illústria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recenseantur, cum tanta sit ejúsdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodita Religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes Ecclesiae mutuéntur oportet.

R. Ego ex ore Altissimi prodívi, primogénita ante omnem creaturam : ego feci in coelis ut orirétur lumen inefficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram, allelúia. V. Deus enim creávit me in justitia, et apprehéndit manum meam, et servávit me.—Nondum erant. Benedictio. Christus perpétuae.

Lectio v.

ITAQUE eadem Romana Ecclesia nihil potius hábuit, quam elo-

quentíssimis quibúsque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejúsque cultum et doctrinam assérere, tuéri, promovére et vindicare. Enim vero Praedecessores Nostri vehementer gloriáti sunt Apostólica sua auctoritate Festum Conceptionis in Romana Ecclesia institúere, ac próprio Officio, propriáque Missa, quibus praerogativa immunitatis ab haereditaria labe manifestissime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub título Immaculae Conceptionis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis Sodalitatibus, Congregationibus, Religiosisque Famlliis ad Immaculae Conceptionis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus título eréxerint, aut sacraménti religiónē interposita Immaculatam Deiparae Conceptionem strénue propugnáre spopónderint.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit : Candor est lucis aeternae et spéculum sine mácula, allelúia. V. Est enim haec speciosior

sole, et luci comparata invenitur purior. — Candor est. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

INSUPER summopere laetati sunt decernere Conceptionis Festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero quo Festum Nativitatis, idemque Conceptionis Festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea quae praecepta sunt, sancte colendum, ac Pontificiam Capellam in Patriarchali Nostra Liberiána Basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem sine labe originali conceptam, colendam et venerandam, gavisunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

R. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub

pedibus ejus: Et in capite ejus corona stellarum duodecim, alleluia. *℟.* Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis.—Et in capite. Glória Patri. Et in capite.

In tertio Nocturno.

Añs. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiatae in omnibus populis gloriam ejus, alleluia.

℣. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, alleluia. *℞.* Nec delectasti inimicos meos super me, alleluia.

Pater noster. Absolutio. A vinculis. *℣.* Jube, domine. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua. Homilia S. Bernardi Abb.

Ex Homil. ii. super Missus.

AETARE, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes,

ita omnium fulstis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolámini super filia, et tali filia: sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus foeminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre Heva, ad Mariám; curre mater ad filiam; filia pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per foeminam, jam non erígitur nisi per foeminam.

R. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiões tuae paradísus, o María, allelúia. V. Aperi mihi, soror mea, amica mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiões tuae. Bened. Cujus festum cólímus, ipsa Virgo v́rginum.

Lectio viii.

QUID dicébas, o Adam? Múlier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno,

et comédi. Verba malítiae sunt haec quibus mágis áugeas quam déleas culpam. Verúntamen Sapiéntia vicit malítiam; cum ocasiónem véniae, quam a te Deus interrogádo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suae pietátis invénit. Rédditur nempe foemina pro foemina, prudens pro fátua, húmilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitae, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinē páriat fructus aetérni. Muta ergo iniquae excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiόnis, et dic: Dñe, múlier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O foeminam singuláriter venerándam, super omnes foeminas admirábilem, párentum reparatricem, posterórum vivificatricem.

R. Magnificat ánima mea Dñum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia. V. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiões. — Quia. Glória. Quia. Bened. Ad societátem.

Nona Lectio de sancto Simplicio, si occurrat; alias:

Lectio ix.

OUAM tibi aliam prae-
dixisse Deus, videtur,
quando ad serpentem ait :
Inimicitias ponam inter te
et mulierem ? Et si adhuc
dubitas, quod de Maria di-
xerit, audi quod sequitur :
ipsa conteret caput tuum.
Cui haec servata victoria
est, nisi Mariae ? Ipsa pro-
cul dubio caput contrivit
venentium, quae omnimodam
suggestionem tam de
carnis illecebra, quam de
mentis superbia deduxit ad
nihilum. Quam vero aliam
Salomon requirebat, cum
dicebat : Mulierem fortem
quis inveniet ? Noverat quippe
vir sapiens huius sexus
infirmitatem, fragile corpus,
lubricam mentem. Quia
tamen et Deum legerat prom-
sisse, et ita videbat congruere,
ut qui vicerat per
foeminam, vinceretur per
ipsam, vehementer admiran-
s aiebat : Mulierem fortem
quis inveniet ? Quod est dicere :
si ita de manu foeminae
pendet et nostra omnium
salus, et innocentiae restitutio,
et de hoste victoria : fortis
omnino necesse est ut
provideatur, quae ad tantum
opus possit esse idonea.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añae.

1. Tota pulchra * es
Maria, et macula originalis

non est in te, alleluia. Ps.
Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica. 20.

2. Vestimentum tuum *
candidum quasi nix, et facies
tua sicut sol, alleluia.

3. Tu gloria Jerusalem, *
tu laetitia Israel, tu honorificientia
populi nostri, alleluia.

4. Benedicta es tu, * Virgo
Maria, a Domino Deo excelsio
prae omnibus mulieribus
super terram, alleluia.

5. Trahe nos, * Virgo
immaculata, post te curremus
in odorem unguentorum
tuorum, alleluia.

Capitulum. Prov. viii.

DOMINUS possedit
me in initio viarum
suarum, antequam quidquam
faceret a principio.
Ab aeterno ordinata sum, et
ex antiquis antequam terra
fieret. Nondum erant abyssi
et ego jam concepta eram.

Hymnus.

O GLORIOSA virginum,
num,

Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo germine :
Intrent ut astra flebiles,
Coeli recludis cardines.

Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida :
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptae plaudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérra saecula.

Amen.

V. Immaculáta Concé-
ptio tua, Dei Génitrix Vir-
go, allelúia. R. Gáudium
annuntiávit univérso mun-
do, allelúia.

Ad Benedíctus, Añá. Ait
Dñs Deus * ad serpéntem:
Inimicitias ponam inter te
et mulierem, et semen tuum
et semen illius: ipsa cóntet-
ret caput tuum, allelúia.

Oratio.

DE U S, qui per Im-
maculátam Vírginis
Conceptionem dignum Fí-
lio tuo habitáculum prae-
parásti: quaesumus; ut qui
ex morte ejúsdem Filii tui
praevisá, eam ab omni labe
praeservásti, nos quoque
mundos ejus intercessióne
ad te pervenire concédas.
Per eúndem Dóminum no-
strum Jesum Christum,

Commemoratio de Cruce
ut supra, 358.

AD PRIMAM.

In R. brevi dicitur V.
Qui natus es de María
Vírgine. R. Allelúia, alle-
lúia.

AD TERTIAM.

Añá. Vestiméntum tuum.

Capitulum ut in Lau-
dibus, ccclxiii.

R. br. Deus omnípotens
praeceíxit me virtúte.

Allelúia, allelúia. Deus
omnípotens. V. Et pósuit
immaculátam viam meam.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Deus.

V. In hoc cognóvi quó-
niam voluísti me, allelúia.
R. Quóniam non gaudébit
inimicus meus super me,
allelúia.

AD SEXTAM.

Añá. Tu glória Jerú-
salem.

Capitulum. *Ezech. xlv.*

PORTA haec clausa
erit, non aperiétur,
et vir non intrábit per eam,
quóniam Dñs Deus Israël
ingréssus est per eam: erit-
que clausa Príncipi. Prin-
ceps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi,
quóniam voluísti me. *
Allelúia, allelúia. In hoc.
V. Quóniam non gaudébit
inimicus meus super me.
Allelúia, allelúia. Glória. In
hoc.

V. Exaltábo te, Dómine,
quóniam suscepisti me,
allelúia. R. Nec delectásti
inimicos meos super me,
allelúia.

AD NONAM.

Añá. Trahe nos.

Capitulum. *Apoc. xii.*

SIGNUM magnum
appáruit in coelo:
mulier amícta sole, et luna
sub pédibus ejus, et in cá-
pite ejus coróna stellárum
duódecim.

Officium Immac. Concept. B. M. V. cccxv.

R. by. Exaltábo te, Dó-
mine, quóniam suscepisti
me. Allelúia, allelúia: Exal-
tábo. V. Nec delectásti
inimicos meos super me.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Exaltábo.

V. Immaculáta Concé-
ptio tua, Dei Génitrix Vir-
go, allelúia. R. Gáudium
annuntiávit univérso mun-
do, allelúia.

IN II. VESPERIS.
Omnia ut in primis Vesp.

Ad Magnificat, Añña. San-
cta María, * succurre míse-
ris, juva pusillánimes, ré-
fove flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
cede pro devóto foemíneo
sexu: séntiant omnes tuum
juvámén, quicúmque céle-
brant tuam sanctam Im-
maculátam Conceptionem,
allelúia.

Oratio. Deus, qui per
Immaculátam, ut in Lau-
dibus. cccxiii.

Kalendarium Festorum

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Februarius.

V.	Viginti sex Martyrum Japonensium, dupl.	ccxxxix.
VI.	Hyacinthae de Mariscottis, Virginis, duplex.	ccxiii.
IX.	Zosimi, Papae et Confessoris, duplex.	ccxliv.
XI.	Antheri, Papae et Martyris, duplex.	ccxlv.
XII.	Telesphori, Papae et Martyris, duplex.	ccxlvii.
XIII.	Gregorii II., Papae et Confessoris, duplex.	ccxlviii.
XIV.	Agathonis, Papae et Confessoris, duplex.	cc.
XVI.	Gregorii X., Papae et Confessoris, duplex.	ccli.
XVII.	Hygini, Papae et Martyris, duplex.	ccliii.
XXIII.	Margaritae Cortonensis poenitentis, semid.	ccliv.
XXV. vel.		
XXVI.	Felicitis III., Papae et Confessoris, duplex.	ccv.

Feria vi. post Dominicam primam Quadragesimae SS. Lanceae et Clavorum D. N. J. C., duplex. cclvii.

Feria vi. post Dominicam secundam Quadragesimae Sacratissimae Sindonis D. N. J. C., duplex. cclxvi.

Martius.

II.	Simplicii, Papae et Confessoris, duplex.	cclxiv.
IV.	Lucii I., Papae et Martyris, duplex.	cclxv.
XV.	Zachariae, Papae et Confessoris, duplex.	cclxxvii.
XVIII.	Gabrielis Archangeli, duplex.	cclxxviii.
XXVIII.	Xysti III., Papae et Confessoris, duplex.	cclxxxvi.

Feria vi. post Dominicam tertiam Quadragesimae SS. quinque Vulnerum D. N. J. C., duplex. cclxxxviii.

Feria vi. post Dominicam quartam Quadragesimae Pretiosis-simi Sanguinis D. N. J. C., duplex. ccxcv.

Aprilis.

VI.	Xysti I., Papae et Martyris, duplex.	ccc.
VII.	Coelestini I., Papae et Confessoris, duplex.	ccvi.
XII.	Julii I., Papae et Confessoris, duplex.	ccviii.
XIV.	Justini, Martyris, duplex.	ccix.
XVII.	Aniceti, Papae et Martyris, duplex.	ccxiii.
XIX.	Leonis IX., Papae et Confessoris, duplex.	ccxv.
XXVII.	Anastasii I., Papae et Confessoris, duplex.	ccxvi.

Maius

VII.	Benedicti II., Papae et Confessoris, <i>duplex.</i>	cccxxvii.
XI.	Alexandri I., Papae et Martyris, <i>duplex.</i>	cccxxviii.
XI.	Francisci de Hieronymo, Confessoris, <i>dupl.</i>	cccxx.
XIV.	Paschalis I., Papae et Confessoris, <i>duplex.</i>	cccxxiii.
XV.	Isidori Agricola, Confessoris, <i>duplex.</i>	cccxxiv.
XVII.	Joannis Nepomuceni, Martyris, <i>duplex.</i>	cccxxvi.
XXI.	Felicia a Cantalicio, Confessoris, <i>semid.</i>	cccxxviii.
XXIV.	B. M. V. Auxilium Christianorum, <i>duplex.</i>	cccxxxi.
XXVII.	Joannis I., Papae et Martyris, <i>duplex.</i>	cccxxxvii.
XXVIII.	Urbani I., Papae et Martyris, <i>duplex.</i>	cccxxxviii.
XXIX.	Bonifacii IV., Papae et Confessoris, <i>duplex.</i>	cccxl.
XXX.	Felicia I., Papae et Martyris, <i>duplex.</i>	cccxli.
XXX.	Ferdinandi III., Regis Confessoris, <i>semid.</i>	cccxlii.

Iunius.

I.	Eleutherii, Papae et Martyris, <i>duplex.</i>	cccxliv.
II.	Eugenii I., Papae et Confessoris, <i>duplex.</i>	cccxlvi.
	Officium votivum de Sanctissimo Sacramento.	cccxlvi.
	Officium votivum Immaculae Conceptionis B.M.V.	cccclvii.

Die 12 Febr., S. Catharinae de Ricciis, Virg.

DIE XII. FEBRUARII.

In festo S. Catharinae de Ricciis, Virginis. Duplex.

Pro aliquibus locis.

Omnia de Communi Virginum. cxv. praeter haec propria.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beatam Catharinam, Virginem, tui amore succensam, passionis contemplatione clarescere voluisti: ejus intercessionem concede; ut, passionis mysteria devotè recolentes, ejus fructum percipere mereamur: Qui vivis.

Et sit Commemoratio Feriae.

Lectiones primi Nocturni De virginibus, de Communi primo loco. cxxi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, nobili familia de Ricciis Florentiae nata, vel ab ineunte aetate piam indolem praematurè ostendit. In suburbano monasterio sancti Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi crucifixi imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus passionem meditabatur. Ad monasterium postea sancti Vincen-

tii, ordinis sancti Domini, in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibidem religiosum institutum professsa est.

R. Propter. cxxv.

Lectio v.

CHARITATE in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus et modicae quieti supererat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum aeternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflatos in poenarum illi debitaram expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia et regularis observantiae zelo moniales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus

Die 6 Aprilis, B. Julianae, Virg.

ad omnem sanctimóniam infórmas. Quo in officio humilitátem ádeo cóluit, ut, abjectíssima quaeque ópera sponte obíret, ac infirmis praecipua charitáte et summo stúdio inservíret.

R. Dilexisti. cxv.

Lectio vi.

SUPERNORUM charismatum cópia singularis in ea enituit, ánnulo desponsationis, sacrisque stigmátibus, quae non semel spectánda se exhibuerunt, acceptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplationem rapta, singulos Redemptóris cruciátus in passióne tolerátos ex ordine in corpore mirabiliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romae commorántem vidére promérui, ejúsque collóquio frui. Ecstásium, coeléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra praedixit, ac simul occúlta revelávit. Grávius dénique morbis decumbens, Ecclesiæ sacraméntis múnita, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, aetátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februarii, in coelum migrávit. Eam subínde Clemens duodecimus beatárum Virginum número, Benedíctus

vero decimusquártus, Póntifex máximus, solémni ritu sanctárum Virginum fastis adscripsit, anno salutis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

R. Afferéntur. cxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile crit regnum coelórum, de Comuni primo loco. cxvii.

Nona Lectio de Homilia Feriae, et ejus Commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Feriae, et S. Valentini, Presb. et Martyris ut in Breviario. 493.

DIE VI. APRILIS.

In festo B. Julianae, Virg. Corneliensis, sanctae nuncupatae.

(*Ex concess. S. R. C. d. d. 7. Julii 1870.*)

Duplex.

Omnia de Comuni Virginum. cxv. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS humílium celsitúdo, qui beatám Virginem Juliánam ad promovéndum sanctíssimi Sacraménti cultum mirabiliter inflammásti: tribue, quaesumus; ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in coelis. Per Dóminum.

Die 6 Aprilis, B. Julianae, Virg.

In primo Nocturno Lectiones De Virginibus, ut in Communi. cxxi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AERTENTE anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tertio, nata est beata Juliána in Retinna húmili pago Leodiénsi parentibus religione conspicuis, quibus orbata quinquennis sub disciplina religiosa in Cornélii montis ascetério prope Leodium adolevit. In eo adjuvante Spiritu sancto ita profecit, ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sancti Augustini regulam, quae in eodem monasterio vigebat, accuraté professá ac sororibus suis praepósita, omnium in se oculos ex austera sanctaque vivendi ratione convertit. Praeclara sunt, quae produntur tum de ipsius in Deum et proximum amore, humilitate, obediéntia, pietate et abstinentia, tum de orationis studio ac coelestibus charismatibus.

R. Propter veritatē. cxxv.

Lectio v.

DUM ad sacram Synaxim accedebat, incredibili pietatis sensu et gratiae donis replebatur. Sponsum suum coelestem

sub eucharisticis speciebus latentem frequenter invisabat, prona adorabat et omnibus adorandum praedicabat : unde factum est, ut Deus, qui infirma mundi eligit, humilem Virginem ad promovendum sanctissimae Eucharistiae cultum mirifice inflammavit. Et enim coram augusto Sacraménto provoluta, divinitus intellexit, instituendam esse in Ecclesia singularem Corporis Christi solemnitatem. Quod cum viris piis et doctis declarasset, hi, re diligenter examinata ipsa adhortante Juliána, Robertum Leodiensē Episcopum adduxerunt, ut in sua dioecesi hoc festum institueret : quod postea Urbanus quartus, antea Leodiensis Cathedralis Archidiaconus, auctoritate apostolica approbavit et ad universam Ecclesiam extendit.

R. Dilexisti justitiā. cxxv.

Lectio vi.

ORTUO Leodiensis Antistite Roberto, in multas et graves tribulationes devenit Juliána : nam impiis factionibus monasterio cum suis sororibus expulsa, in necessitate extrema aliquamdiu vixit, donec in Salsiniense monasterium excepta, snibi a gravissimis malis aliquantulum respiravit. Sed turbata iterum

Die 6 Aprilis, B. Julianae, Virg.

pace ex ingruéntibus bellis et dispérso ipso Salsiniénsi monastério in óppidum Fossae dedúcta, aliquánto post letháli morbo corripitur, quo ingravescénte, sacrosánctum Christi Dómini corpus in óppidi ecclésia collegiáta sumpsit in Viaticum speciali cordis ardóre. Tum in célula redux et sacro óleo inúncta, óculis in sanctíssimum Eucharístiae sacraméntum defixis, anno aetátis suae

sexagésimosexto pie obdormívit in Dómino. Juliánae corpus in coenóbium Villariénsis monachórum Cisterciénsium, ut ipsa expetierat, fuit translátum, ubi miraculis cláruit.

Ry. Afferéntur Regi. cxxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum coelórum, de Comuni Virginum. cxxvii.

Lectio ix. de Homilia Feriali et ejus Commemoratio in Laudibus.

Imprimatur

Tornaci, 30 Decembris, 1876.

✠ EDMUNDUS JOS. Epūs Tornacen.

Præparatio ad Missam

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Añs. Ne reminiscáris, ²
Dómine, delicta nostra, vel
paréntum nostrórum; ne-
que vindictam sumas de
peccátis nostris.

Quæ Antiphona in festis
duplicibus tantum duplica-
tur, et tempore Paschali
additur in fine allelúia.

Deinde dicuntur sequen-
tes Psalmi.

Psalmus lxxxiii.

CUAM dilécta
tabernacula
tua, Dómine
virtutum : *
concupiscit,
et déficit áni-

ma mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea *
exultavérunt in Deum vi-
vum.

Etenim passer invénit sibi
domum : * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine vir-
tutum : * rex meus, et Deus
meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
saecula saeculórum laudá-
bunt te.

Beátus vir, cujus est au-
xílium abs te : * ascensio-
nes in corde suo dispósuit,
in valle lacrymárum, in loco
quem pósuit.

Etenim benedictiónem
dabit legislátor, ibunt de
virtute in virtutem : * vi-
débitur Deus deórum in
Sion.

Dómine Deus virtutum,
exáudi orationem meam : *
áuribus pécipe, Deus Ja-
cob.

Protéctor noster áspice
Deus : * et respice in fá-
ciem Christi tui :

Quia mélior est dies una
in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei, * magis quam
habitáre in tabernáculis pec-
catórum.

Quia misericórdiam et

veritatem diligit Deus : *
gratiam, et gloriam dabit
Dóminus.

Non privabit bonis eos,
qui ambulant in innocentia : *
Dómine virtutum,
beatus homo, qui sperat in
te.

Glória Patri, etc.

Psalmus lxxxiv.

BENEDIXISTI, Dó-
mine, terram tuam : *
avertisti captivitatem Jac-
cob.

Remisisti iniquitatem ple-
bis tuae : * operuisti omnia
peccata eorum.

Mitigasti omnem iram
tuam : * avertisti ab ira
indignationis tuae.

Converte nos, Deus sa-
lutaris noster : * et averte
iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum
irasceris nobis ? * aut ex-
tendes iram tuam a genera-
tione in generationem ?

Deus, tu conversus vivi-
ficabis nos : * et plebs tua
laetabitur in te.

Ostende nobis, Dómine,
misericordiam tuam : * et
salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in
me Dóminus Deus : * quón-
iam loquetur pacem in
plebem suam.

Et super sanctos suos : *
et in eos, qui convertuntur
ad cor.

Verumtamen prope ti-
mentes eum salutare ipsi-

us : * ut inhabetet glória in
terra nostra.

Misericórdia et veritas
obviaverunt sibi : * iustitia,
et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est : *
et iustitia de coelo prospé-
xit.

Etenim Dóminus dabit
benignitatem : * et terra
nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eumambu-
lavit : * et ponet in via gres-
sus suos.

Glória Patri, etc.

Psalmus lxxxv.

INCLINA, Dómine,
aurem tuam, et exaudi
me : * quóniam inops, et
pauper sum ego.

Custodi animam meam,
quóniam sanctus sum : *
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperantem in
te.

Miserere mei, Dómine,
quóniam ad te clamavi tota
die : * laetifica animam servi-
tui, quóniam ad te, Dñe,
animam meam levavi.

Quóniam tu, Dómine,
suavis et mitis : * et multae
misericordiae omnibus in-
vocantibus te.

Auribus percipe, Dó-
mine, orationem meam : *
et intende voci depreca-
tionis meae.

In die tribulationis meae
clamavi ad te : * quia exau-
disti me.

Non est similis tui in diis,

Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúm-que fecisti, vénient, et adorábunt coram te, Dñe : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua : * laetétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in aetérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quaesierunt ánimam meam : * et non proposuerunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multae misericórdiae, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillae tuae.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

Psalmus cxv.

AREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dño, * pro ómnibus, quae retribuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósam in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri, etc.

Psalmus cxxix.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : *

Dñe, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuae intendéntes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dñm misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, etc.

Postea repetitur Añs.

Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum ; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Deinde Sacerdos dicit :

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentaciónem. R. Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi, Dñe, miserere mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

V. Convertere, Dómine, aliquántulum. R. Et deprecáre super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R.

Quemádmórum sperávimus in te.

V. Sacerdótes tui induántur justítiam. R. Et Sancti tui exúltent.

V. Ab occúltis meis munda me, Dñe. R. Et ab aliénis parce servo tuo.

V. Dómine, exáudi ora-

tiónem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

AURES tuae pietátis, mitíssime Deus, inclína precibus nostris : et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque aetérna charitáte diligere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis voluntas lóquitur, et quem nullum latet secretum : purifica per infusiónem sancti Spíritus cogitationes cordis nostri, ut te perfécte diligere, et digne laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

OENTES nostras, quaesumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et inducat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADSIT nobis, quaesumus, Dómine, virtus Spíritus sancti : quae et corda nostra cleménter expúrget et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS, qui corda fídelium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da

nobis in eodem Spíritu recta scire, et de ejus semper consolatione gaudere.

QUONSCIENTIAS nostras, quaesumus Domine, visitando purifica: ut veniens Dominus noster

Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Orationes

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS ANTE CELEBRATIONEM, ET COMMUNIONEM DICENDAE.

*Oratio sancti Ambrosii
Episcopi.*

DIE DOMINICA.

SUMME Sacerdos, et vere Pontifex Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram, et immaculatam in ara crucis pro nobis miseris et peccatoribus, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, et sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium istud in virtute Spiritus sancti tui, dicens: Haec quotiescunque feceritis, in mei memoriam faciatis. Rogo per eundem sanguinem tuum, magnum salutis nostrae pretium: rogo per hanc miram, et ineffabilem charitatem, qua nos miseros, et indignos sic amare dignatus es; ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum,

quem inter caetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiae tuae: doce me, quaeso, per Spiritum sanctum tuum, tantum tractare mysterium ea reverentia, et honore, ea devotione, et timore, quibus oportet, et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, et intelligere, sentire, et firmiter tenere, dicere, et cogitare quod tibi placet, et expedit animae meae. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, et sacro tacta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi missarum sollemnium mundo corde, et pura mente celebrare. Li-

bera cor meum ab immundis, et nefandis, vanis et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia et fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discendant. Per virtutem tanti mysterii, et per manum sancti Angeli tui repelle a me, et a cunctis servis tuis durissimum spiritum superbiae, et caenodoxiae, invidiae, et blasphemiae, fornicationis, et immunditiae, dubietatis et diffidentiae. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi qui nos perdere festinant.

FERIA SECUNDA.

REX virginum, et amator castitatis et integritatis, coelesti rore benedictionis tuae extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis: ut maneat in me tenor castitatis corporis et animae. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram, et perpetuam castitatem, cum caeteris donis tuis, quae tibi placent in veritate: ut sacrificium laudis casto corpore, et mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrymarum fonte, quanta reverentia et

tremore, quanta corporis castitate, et animae puritate istud divinum, et coeleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum praesentia, ubi tu es sacrificium, et Sacerdos mirabiliter, et ineffabiliter constitutus!

FERIA TERTIA.

QUIS digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio, Domine, et vere scio, et idipsum pietati tuae confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, et infinitas negligencias meas. Sed scio, et veraciter ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos, et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc Sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate, et lacrymarum fonte, cum laetitia spiritali et coelesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedi-

nem beatissimae praesentiae tuae et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circūitu meo.

FERIA QUARTA.

EGO enim, Dómine, memor venerandae Passiónis tuae accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituísti, et offerri praecepisti in commemoratióne tui, pro salute nostra. Súscipe illud, quaeso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisísti Sanguine tuo. Et quóniam me peccatorem inter te, et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me aliquod boni óperis testimónium non agnóscas, officium saltem dispensatiónis créditos non recuses : nec per me indignum eorum salutis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse redemptio. Prófero étiam, Dómine, (si dignéris propítius intuéri) tribulatiónes plébium, pérícula pópulorum, captivorum gémitus, misérias orphanorum, necessitates peregrinorum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, defectus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, lamenta viduárum.

FERIA QUINTA.

TU enim miseréris ómnium, Dómine : et nihil odísti eorum quae fecísti. Memoráre, quae sit nostra substántia : quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitudínem víscerum tuorum super nos contíneas. Non enim in justificatióibus nostris prostérnimus preces ante faciém tuam, sed in miseratióibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras : et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra ; et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dñe, cleméntiam tuam, ut seréno vultu familiam tuam, sacri tui nóminis officia praestolántem, aspícere dignéris : et ut nullius sit írritum votum, nullius vácuá postulatio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA.

ROGAMUS étiam te, Dñe sancte Pater, et pro spíritibus fidélium defunctorum : ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigerium, hoc magnum pietátis sacraméntũ. Dñe

Deus meus, sit illis hodie magnum, et plenum convivium de te pane vivo, qui de coelo descendisti, et das vitam mundo, de tua carne sancta, et benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollit peccata mundi, quae de sancto, et glorioso beatæ virginis Mariæ utero est assumpta, et de Spiritu sancto concepta : ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti, et satiati, refrigerati, et consolati, exultent in laude, et gloria tua. Peto clementiam tuam, Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, et sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam, Domine, illa sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui et oblationes nostras Corpus, et Sanguinem tuum efficiat, et me indignum sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate, et lacrymarum devotione, cum reverentia, et tremore, ita ut placide, ac benigne suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

SABBATO.

ROGO etiam te, Dñe, per ipsum sacrosanctum mysterium Corporis, et Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur, et potamur, abluimur, et sanctificamur, atque unius summae divinitatis participes efficimur : da mihi virtutes tuas sanctas, quibus replētus, bona conscientia ad Altare tuum accedam, ita ut haec coelestia sacramenta efficiantur mihi salus, et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto, et benedicto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus qui de coelo descendendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam praeter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum, et omnem saporem, qui nos semper reficis, et nunquam in te deficis : comedat te cor meum, et dulcedine saporis tui replentur viscera animae meae. Manducat te Angelus ore pleno ; manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico.

Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de coelo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis, et spiritus. Intra in ánimam meam, sana, et munda me intérius, et extérius. Esto tutámen, et continua salus ánimae, et corpóris mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a praeséntia poténtiae tuae, ut foris, et intus per te múnitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam : ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradideris regnum Deo, et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in aetérnum : Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis, et regnas per ómnia saecula saeculórũ. Amen.

ALIA ORATIO
ante Missam.

AD mensam dulcíssimi convivii tui, pie Dñe Jesu Christe, ego peccátor de propriis méritis nihil praesúmens, sed de tua confidens misericórdia, et bonitáte accédere véreor, et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimí-

nibus maculátum, mentem, et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiae recúro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio : et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspiro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo : tibi verecúndiam meam détégó. Scio peccáta mea multa, et magna, pro quibus timeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est número. Réspice ergo in me óculis misericórdiae tuae, Dñe Jesu Christe, Rex aetérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miserationis nunquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me, et omni humáno génere in patíbulo crucisobláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totius mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúrae tuae, quam tuo Sanguine redemísti. Poenitet me peccásse, cupio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea :

ut purificatus mente et corpore, digne degustare merear Sancta Sanctorum : et concede, ut haec sancta praelibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpius cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animae quoque et corporis, contra inimicorum meorum insidias, firmissima tutio. Amen.

Oratio S. Thomae
de Aquino.

OMNIPOTENS sempiternae Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, accedo tamquam infirmus ad medicum vitae, immundus ad fontem misericordiae, caecus ad lumen claritatis aeternae, pauper et egenus ad Dominum coeli et terrae. Rogo ergo immensae largitatis tuae abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare foeditatem, illuminare caecitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem : ut panem Angelorum, Regem regum, et Dominum dominantium, tanta suscipiam

reverentia, et humilitate, tanta contritione, et devotione, tanta puritate, et fide, tali proposito, et intentione, sicut expedit salutis animae meae. Da mihi, quaeso, Domini Corporis, et Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Oratio.

Gregorius XIII. Pontifex maximus concessit cuilibet dicenti quae sequuntur, 50 annorum Indulgentiam.

EGO volo celebrare Missam, et conficere Corpus et Sanguinem Domini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctae Romanae Ecclesiae, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiae triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiae militantis, pro omni-

bus, qui se commendaverunt orationibus meis in genere, et in specie, et pro felici statu sanctae Romanae Ecclesiae. Amen.

GAUDIUM cum pace, emendationem vitae, spatium verae poenitentiae, gratiam, et consolationem sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat mihi omnipotens et misericors Dominus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuat per illas litteras N. N. in Canone contentas) et ne huiusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem, ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex 20 quaest. Quodlibet. Doctoris Subtil. et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum

Meménto, Dómine, si tibi placet,

Vivorum.

QUI, parentum, cognatorum, fratrum, sororum, et amicorum meorum omnium.

2 Coetus Cardinalium, ac omnium Superiorum ordinis, atque Sacerdotum,

et sanctae Ecclesiae ministrorum.

3 Omnium meae curae subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, et omnium fundatorum, patronorum, et benefactorum spiritualium, et temporalium.

4 Omnium principum christianorum, dominationum, et rerum publicarum temporalium.

5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium haereticorum, et infidelium.

6 Et omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

Mortuorum.

ANIMARUM parentum, fratrum, sororum, cognatorum, atque amicorum omnium.

2 Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporali-um.

3 Animarum omnium mihi in genere, et in specie commissarum.

4 Animarum Praelatorum, Sacerdotum, et omnium ministrorum sanctae Romanae Ecclesiae Dei, et Apostolicae.

5 Animarum morte improvisa corporibus exut-um, atque earum, qua-

rum non est specialis memoria. 6 Animarum, quae mei occasione in purgatorio purgantur : earum quo-	que miserrime in purgatorio existentium. 7 Et earum omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

Gratiarum actio post Missam.

Añā. Trium puerorum * cantemus hymnum, quem cantabant Sancti in camino ignis, benedicentes Dñum. Quae Antiphona in festis duplicibus tantum duplicatur, et temp. pasch. additur in fine Allelúia.

Canticum trium puerorum. Danielis iii. c.

BENEDICITE omnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedícite Angeli Dñi Dómino : * benedicite coeli Dómino.

Benedícite aquae omnes, quae super coelos sunt, Dño : * benedicite omnes virtutes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedicite stellae coeli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedicite omnes spirítus Dei Dómino.

Benedícite ignis et aestus

Dómino : * benedicite frigus et aestus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et tenebrae Dómino : * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dñum : * laudet et superexáltet eum in saecula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedicite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dño : * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quae movéntur in aquis, Dño : * benedicite omnes volúcres coeli Dómino.

Benedícite omnes béstiae et pécora Dómino : * benedicite filii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dóminus : * laudet et superexáltet eum in saecula.

Benedícite sacerdótes
Dómini Dómino : * bene-
dicite servi Dñi Dómino.

Benedícite spíritus, et á-
nimæ justórum Dómino : *
benedícite sancti, et húmil-
les corde Dómino.

Benedícite Anania, Aza-
ria, Misaël Dómino : * lau-
date et superexaltáte eum
in sæcula.

Benedicámus Patrem et
Fílium cum Sancto Spíri-
tu : * laudémus et superex-
altémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine,
in firmaménto coeli : * et
laudábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.

*Hic non dicitur Glória
Patri, neque Amen.*

Psalmus cl.

LAUDATE Dóminum
in sanctis ejus : * lau-
date eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in virtúti-
bus ejus : * laudáte eum
secúndum multitudinem
magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bae : * laudáte eum in
psalterio, et cithara.

Laudáte eum in tympa-
no, et choro : * laudáte
eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymba-
lis benesonántibus : laudáte
eum in cymbalis jubilatió-
nis : * omnis spíritus laudet
Dóminum.

Glória Patri, etc.

Deinde repetitur Antiph.

Añs. Trium puerórum
cantémus hymnum, quem
cantábant Sancti in camíno
ignis, benedicétes Dñum.

Postea Sacerdos dicit :

KYRIE eléison. Chri-
ste eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in
tentatióem. *R.* Sed lí-
bera nos a malo.

V. Confíteántur tibi,
Dómine, ómnia ópera tua.
R. Et sancti tui benedicant
tibi.

V. Exultábunt sancti in
glória. *R.* Laetabúntur in
cubilibus suis.

V. Non nobis, Dómine,
non nobis. *R.* Sed nómi-
ni tuo da glóriam.

V. Dómine, exáudi ora-
tióem meam. *R.* Et cla-
mor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui tribus púe-
ris mitigásti flammas
ígnium : concéde propítius :
ut nos fámulos tuos non
exúrat flamma vitiórum.

ACTIONES nostras
quaesumus Dómine,
aspirádo præveni, et ad-
juvádo proséquere : ut
cuncta nostra oratio et
operatio a te semper inci-
piat, et per te coepta finiá-
tur.

DA nobis, quaesumus
Dómine, vitiórum
nostrórum flammās extin-
guere, qui beáto Lauréntio

tribuísti tormentórum suó-
rum incéndia superáre.
Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Orationes

POST CELEBRATIONEM, ET COMMUNIONEM DICENDAE.

Oratio S. Thomae de
Aquino.

GRATIAS tibi ago,
Dñe sancte, Pater
omnípotens, aetérne Deus,
qui me peccatórem indí-
gnum fámulum tuum, nullis
meis méritis sed sola digna-
tiónē misericórdiae tuae sati-
arié dignátus es pretióso
córpo, et ságuine Filii
tui Dñi nostri Jesu Christi.
Et precor, ut haec sancta
Commúnio non sit mihi
reátus ad poenam, sed in-
tercésio salutáris ad vén-
niam. Sit mihi armatúra
fidei, et scutum bonae volun-
tátis. Sit vitiórum meórum
evacuátio: concupiscéntiae,
et libidinis exterminátio;
charitátis, et patiéntiae, hu-
militátis, et obediéntiae,
omniúmque virtútum aug-
mentátio: contra insídias
inimicórum ómnium, tam
visibílium, quam invisibí-
lium, firma defénsio: mó-
tuum meórum, tam carná-
lium, quam spirituálium,
perfécta quietátio: in te
uno, ac vero Deo firma
adhaesio: atque finis mei

felix consummátio. Et pre-
cor te, ut ad illud ineffá-
bile convívium me pecca-
tórem perdúcere dignéris,
ubi tu cum Filio tuo, et
Spíritu Sancto, Sanctis tuis
es lux vera, satietas plena,
gáudium sempitérnum, ju-
cúnditas consummáta, et
felicitas perfécta. Per eúm-
dem Christum.

Alia Oratio
S. Bonaventurae.

TRANSFIGE, dulcis-
sime Dómine Jesu,
medúllas, et víscera ánimae
meae suavíssimo, ac salu-
bérrimo amóris tui vúlnerē,
vera, serenáque et Apostó-
lica sanctíssima charitáte,
ut lángueat, et liquefiat
ánima mea solo semper
amóre et desidério tui, te
concupíscat, et deficiat in
átria tua, cúpiat dissólvi,
et esse tecum. Da, ut áni-
ma mea te esúriat, panem
Angelórum, refectiónem
animárum sanctárum, pa-
nem nostrum quotidianum
supersubstantialē, habén-
tem omnem dulcédinem, et
sapórem, et omne delecta-

méntum suavitátis : te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esúriat, et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repléantur víscera ánimae meae: te semper sítiat fontem vitae, fontem sapiéntiae et sciéntiae, fontem aetérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei : te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, de te loquátur, et ómnia operétur in laudem, et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióné, cum dilectióné et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem : et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divitiæ meae, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa, et firma, et immóbiliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

*Oratio ad Beatissimam
Virginem Mariam.*

O SACRATISSIMA,
o sereníssima, et
ínclýta gloriósa virgo Ma-

ria, quae Creatóré ómaiúm creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, sólaque virgíneo úbere lactáre : cujus veracíssimum, sacrúmque corpus, et ságuinem ego indignus peccátor, modo súmere praesúmpsi : tuam humíliter déprecór miserícórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris ; ut, quidquid in hoc tam ineffábili, ac digníssimo Sacrificío, per me indignum ignoránte, vel negligénte, aut accidénte, seu irreverénte, scilicet in tractádo, et suméndo, ac ministrádo actum est, commíssum, vel omíssum : tuis sacratíssimis précibus indulgére dignétur idem Dóminus noster Iesus Christus Fílius tuus, qui cum Patre, et Spírítu Sancto vivit, et regnat in saecula saeculórum. Amen.

*Rhythmus sancti Thomae
ad sacram Eucharistiam.*

ADORO te devóte, la-
tens Déitas,
Quae sub his figúris vere
látitas :
Tibi se cor meum totum
súbjicit,
Quia te contémplans, to-
tum déficit.
Visus, tactus, gustus in
te fállitur
Sed audítu solo tuto cré-
ditur :

Credo quidquid dixit Dei
Filius,
Nil hoc verbo veritatis vé-
rius.
In cruce latébat sola Déi-
tas,
At hic latet simul et hu-
manitas :
Ambo tamen credens, atque
cónfitemens,
Peto quod petívit latro poe-
nitens.
Flagas, sicut Thomas,
non intúeor,
Deum tamen meum te con-
fiteor :
Fac me tibi semper magis
crédere,
In te spem habére, te dili-
gere.
O memoriále mortis Dñi,

Panis vivus vitam praestans
hómini
Praesta meae menti de te
vivere,
Et te illi semper dulce sá-
pere.
Pie pellicáne Jesu Dó-
mine,
Me immúndum munda tuo
sánguine :
Cujus una stilla salvum fá-
cere
Totum mundum quit ab
omni scélere.
Jesu, quem velátum nunc
aspicio,
Oro fiat illud, quod tam
sítio :
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuae gló-
riae. Amen.

Oratio

A PAPA URBANO VIII. EDITA.

ANTE óculos tuos,
Dómine, culpas
nostras férimus,
et plagas quas ac-
cépimus, conférimus.
Si pensámus malum quod
fécimus, minus est quod
pátimur, majus est quod
merémur.
Grávius est quod commísi-
mus, lévius est quod to-
lerámus.
Peccáti poenam sentimus,
et peccándi pertináciam
non vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas
nostra téritur, et iníqui-
tas non mutáitur.
Mens aegra torquétur, et
cervix non fléctitur.
Vita in dolore suspírat, et
in ópere non se emén-
dat.
Si expéctas, non corrígi-
mur : si víndicas, non
durámus.
Confitémur in correctióne
quod égimus : oblivisci-
mur post visitatióne
quod flévimus.

Index

PSALMORUM, CANTICORUM ET HYMNORUM.

PSALMORUM.

cxix.	AD DOMINUM cum tribularer clamavi.	142
xxvij.	Ad te, Domine, clamabo ; Deus meus, ne sileas a me.	53
xxiv.	Ad te, Domine, levavi animam meam.	34
cxxij.	Ad te levavi oculos meos.	145
xxvij.	Afferte Domino, filii Dei.	54
lxxvij.	Attendite popule meus legem meam.	99
xlviij.	Audite haec, omnes gentes.	75
cxviij.	BEATI immaculati in via.	27
cxvviij.	Beati omnes, qui timent Dominum.	147
xxxj.	Beati, quorum remissae sunt iniquitates.	56
xl.	Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem.	70
j.	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.	4
cxj.	Beatus vir qui timet Dominum.	138
cij.	Benedic anima mea Domino. Benedic.	123
cij.	Benedic anima mea Domino. Confessionem.	124
xxxiiij.	Benedicam Dominum in omni tempore.	58
cxliij.	Benedictus Dominus Deus meus.	155
lxxxiv.	Benedixisti, Domine, terram tuam.	109
xcj.	Bonum est confiteri Domino.	121
xcv.	CANTATE Domino. Cantate.	115
cxlix.	Cantate Domino. laus ejus.	22
xcvij.	Cantate Domino. quia mirabilia.	119
xviij.	Coeli enarrant gloriam Dei.	16
lxxiv.	Confitebimur tibi, Deus.	97
cx.	Confitebor tibi, Domine. in consilio.	137
ix.	Confitebor tibi, Domine. narrabo.	7
cxxxviij.	Confitebor tibi, Domine. quoniam.	152
cvj.	Confitemini Domino quoniam bonus. Dicant.	129
cxviij.	Confitemini Domino quoniam bonus. Dicat.	26
civ.	Confitemini Domino. et invoke.	125
cv.	Confitemini Domino quoniam bonus. Quis.	127
cxxxxv.	Confitemini Domino. quoniam in aeternum.	150
xv.	Conserva me, Domine, quoniam speravi in te.	12
cxv.	Credidi, propter quod locutus sum.	141
iv.	Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae.	161
cxix.	DE PROFUNDIS clamavi ad te, Domine.	67
xliij.	Deus, auribus nostris audivimus.	71
xlx.	Deus deorum Dominus locutus est.	76
lxij.	Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo.	20

Index.

xxi.	Deus, Deus meus, respice in me.	36
lxix.	Deus, in adiutorium meum intende.	93
liij.	Deus, in nomine tuo saluum me fac.	25
lxxj.	Deus, iudicium tuum regi da.	94
cvij.	Deus, laudem meam ne tacueris.	131
lxvj.	Deus misereatur nostri, et benedicat nobis.	21
xl.	Deus noster refugium, et virtus.	73
lxxxij.	Deus, quis similis erit tibi.	108
lix.	Deus, repulisti nos, et destruxisti nos.	84
lxxxj.	Deus stetit in synagoga deorum.	107
lxxvij.	Deus, venerunt Gentes in haereditatem.	102
xcij.	Deus ultionum Dominus.	114
cxiv.	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.	141
xvij.	Diligam te, Domine, fortitudo mea.	13
xxxvij.	Dixi: Custodiam vias meas.	68
cix.	Dixit Dominus D. mino meo.	137
xxxv.	Dixit injustus ut delinquat in semetipso.	60
lij.	Dixit insipiens in corde suo. . . . Deus.	80
xij.	Dixit insipiens in corde suo. . . . Dominus.	10
cxl.	Domine, clamavi ad te, exaudi me.	154
vij.	Domine Deus meus, in te speravi.	6
lxxxvij.	Domine Deus salutis meae.	111
vij.	Domine Dominus noster.	7
cxlij.	Domine, exaudi. . . . auribus.	116
cj.	Domine, exaudi. . . . et clamor.	122
xx.	Domine, in virtute tua laetabitur rex.	17
vj.	Domine, ne in furore. . . . Misere.	6
xxxvij.	Domine, ne in furore. . . . Quoniam.	62
cxxx.	Domine, non est exaltatum cor meum.	148
cxxxvij.	Domine, probasti me, et cognovisti me.	152
ij.	Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me.	5
xiv.	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo.	11
lxxxix.	Domine, refugium factus es nobis.	104
xxij.	Domini est terra, et plenitudo ejus.	33
xxvj.	Dominus illuminatio mea, et salus mea.	52
xxij.	Dominus regit me, et nihil mihi deerit.	35
xcij.	Dominus regnavit, decorem indutus est.	20
xcvj.	Dominus regnavit, exultet terra.	115
xcvij.	Dominus regnavit, irascantur populi.	120
cxxxij.	ECCE nunc benedicite Dominum.	163
cxxxij.	Ecce quam bonum et quam jucundum.	149
lvij.	Eripe me de inimicis meis, Deus meus.	83
cxxxix.	Eripe me, Domine, ab homine malo.	153
xliv.	Eruclavit cor meum verbum bonum.	72
cxliv.	Exaltabo te, Deus meus Rex.	156
xxix.	Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.	54
xix.	Exaudi te Dominus in die tribulationis.	17
lxiii.	Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor.	85
lx	Exaudi, Deus, deprecationem meam.	84

Index.

liv.	Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris.	80
xvj.	Exaudi, Domine, justitiam meam.	12
xxxix.	Expectans expectavi Dominum.	69
lxxx.	Exultate Deo adjutori nostro.	107
xxxij.	Exultate justi in Domino.	57
lxvij.	Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus.	87
lxxxvj.	FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis.	111
lxxxv.	INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi me.	110
cxxv.	In convertendo Dominus captivitatem Sion.	146
x.	In Domino confido.	9
cxij.	In exitu Israël de Ægypto.	138
xxx.	In te, Domine, speravi. . . . libera me.	55
lxx.	In te, Domine, speravi. . . . et eripe.	93
lxv.	JUBILATE Deo. . . . psalmum.	86
xcix.	Jubilate Deo. . . . servite.	20
xxxiv.	Judica, Domine, nocentes me.	59
xlj.	Judica me, Deus, et discerne.	78
xxv.	Judica me, Domine, quoniam ego.	35
cxxj.	LAETATUS sum in his, quae dicta sunt mihi.	145
cxlv.	Lauda anima mea Dominum.	157
cxlvij.	Lauda Jerusalem Dominum.	158
cxlvij.	Laudate Dominum de coelis.	22
cl.	Laudate Dominum in sanctis ejus.	23
cxvj.	Laudate Dominum omnes Gentes.	142
cxlvj.	Laudate Dominum quoniam bonus.	157
cxxiv.	Laudate nomen Domini.	149
cxij.	Laudate pueri Dominum.	138
cxx.	Levavi oculos meos in montes.	142
xlviij.	MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis.	74
cxxxj.	Memento, Domine, David.	148
lvj.	Miserere mei, Deus, miserere mei.	82
lv.	Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit.	81
l.	Miserere mei, Deus, secundum.	64
c.	Misericordiam, et judicium.	121
lxxxvij.	Misericordias Domini.	112
cxxvj.	NISI Dominus aedificaverit domum.	146
cxxij.	Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël.	145
xxxvj.	Noli aemulari in malignantibus.	61
lxj.	Nonne Deo subjecta erit anima mea.	85
lxxv.	Notus in Judaea Deus.	97
xlvi.	OMNES Gentes plaudite manibus	74
cvij.	PARATUM cor meum, Deus paratum cor meum.	131
lxxij.	QUAM bonus Israël Deus.	95
lxxxij.	Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum.	109
ij.	Quare fremuerunt Gentes.	5
cxxiv.	Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion.	146
xc.	Qui habitat in adjutorio Altissimi.	162

Index.

lxxix.	Qui regis Israël, intende.	103
lj.	Quid gloriaris in malitia.	77
cxxviiij.	SAEPE expugnaverunt me a juventute mea.	147
lxviii.	Salvum me fac, Deus.	91
xj.	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus.	9
lvij.	Si vere utique justitiam loquimini.	82
cxxxvj.	Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus.	151
lxiv.	TE DECET hymnus, Deus, in Sion.	89
xij.	USQUEQUO, Domine, oblivisceris in finem.	10
lxxiiij.	Ut quid, Deus, repulisti in finem.	96
xciv.	VENITE, exultemus Domino.	2
v.	Verba mea auribus percipe, Domine.	65
cxlj.	Voce mea ad Dominum . . . deprecatus.	155
lxxvj.	Voce mea ad Dominum . . . et intendit.	98

CANTICORUM.

	Canticum Moysi.	
Audite coeli quae loquor.		134
	Canticum trium puerorum.	
Benedicite omnia opera Domini Domino.		21
	Canticum Zachariae.	
Benedictus Dominus Deus Israël.		24
	Canticum Moysi.	
Cantemus Domino : gloriose.		105
	Canticum Isaiae.	
Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi.		65
	Canticum Habacuc.	
Domine, audivi auditionem tuam.		117
	Canticum Ezechiae.	
Ego dixi : In dimidio dierum meorum.		78
	Canticum Annae.	
Exultavit cor meum in Domino.		89
	Canticum B. M. V.	
Magnificat anima mea Dominum.		140
	Canticum Simeonis.	
Nunc dimittis servum tuum, Domine.		163
	Symbolum S. Athanasii.	
Quicumque vult salvus esse.		28
	Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.	
Te Deum laudamus : te Dominum confitemur.		19

Index.

HYMNORUM.

AD REGIAS Agni dapes.	140
Æterna Christi munera.	iv.
Æterne Rex altissime.	418
Alto ex Olympi vertice.	cliv.
Athleta Christi nobilis.	653
Audi, benigne Conditor.	139
Aurora coelum purpurat.	24
Ave maris stella.	clxxii.
BEATA nobis gaudia.	474
Beate Pastor Petre.	499
CHRISTE, sanctorum decus Angelorum.	638
Christo profusum sanguinem.	xlvi.
Coelestis Urbs Jerusalem.	cxliii.
Coelitum Joseph decus, atque nostrae.	524
DEUS, tuorum militum.	xxx.
Dum nocte pulsa lucifer.	655
EX MORE docti mystico.	3
Exultet orbis gaudiis.	iii.
FESTIVIS resonent compita vocibus.	ccxcvi.
Fortem virili pectore.	cxxxv.
GLORIAM sacrae celebremus omnes.	cclxvi.
HUJUS oratu, Deus alme, nobis.	cxxxvi.
INVICTE Martyr, unicum.	xli.
Ira justa Conditoris.	ccxcvii.
Iste Confessor Domini, colentes.	lxxiii.
Iste, quem laeti colimus fideles.	529
JAM Christus astra ascenderat.	468
Jam lucis orto sidere.	25
Jesu, corona celsior.	cvi.
Jesu, corona Virginum.	cvi.
Jesu, dulcis amor meus.	cclxxii.
Jesu, Redemptor omnium.	lxxxiv.
LUSTRA sex qui jam peregit.	250
MARTYR Dei Venantius.	653
Mysterium mirabile.	cclxvii.
NULLIS te genitor blanditiis trahit.	569
Nunc sancte nobis Spiritus.	42
O GLORIOSA virginum.	clxxxiii.
O sol salutis, intinis.	23
PANGE lingua gloriosi Corporis.	cccxlvi.
Pange lingua gloriosi Lauream.	245
Paschale mundo gaudium.	xxviii.
Placare, Christe, servulis.	cclxxxv.
Praeclara custos virginum.	ccclvii.

Index.

QUAENAM lingua tibi, o Lancea, debitas.	celix.
Quem terra, pontus, sidera.	clxxiii.
Quodcumque in orbe nexibus revinxeris.	494
RECTOR potens, verax Deus.	46
Regali solio fortis Iberiae.	569
Rerum Deus tenax vigor.	49
Rex gloriose Martyrum.	xlvi.
Rex sempiternae Coelitus.	4
SACRIS solemnibus juncta sint gaudia.	cccxlvi.
Saepe dum Christi populus cruentis.	cccxxxi.
Salutis humane Sator.	417
Salvete Clavi, et Lancea.	cclix.
Salvete, Christi vulnera.	ccciii.
Sancta Mater istud agas.	543
Sanctorum meritis inclita gaudia.	lvi.
Stabat Mater dolorosa.	542
TE JOSEPH, celebrent agmina Coelitus.	523
Te lucis ante terminum.	163
Te Redemptoris, Dominique nostri.	cccxxvi.
Tinctam ergo Christi sanguine.	cclxv.
Tristes erant Apostoli.	xxv.
VENI, Creator Spiritus.	467
Verbum supernum prodiens.	cccl.
Vexilla Regis prodeunt.	244
Virginis Proles, Opifexque Matris.	cxviii.
Virgo virginum praeclara.	555

Index.

Index

FESTORUM ET OFFICIORUM D.N.J.C.
BEATAE MARIAE VIRGINIS, ET SANCTORUM,
NECNON DOMINICARUM, OCTAVARUM
ET VIGILIARUM,
alphabetico ordine dispositus.

AGATHONIS, Papae et Confessoris.	14 Febr.	cccl.
Alexandri I., Papae et Martyris.	11 Maii.	cccxviii.
Anastasio I., Papae et Confessoris.	27 April.	cccxvi.
Angela Mericiae, Virginis.	31 Maii.	671
Aniceti, Papae et Martyris.	17 April. 573,	cccxiii.
Annuntiatio B. Mariae Virginis.	25 Martii.	533
Anselmi, Episcopi, Confessoris et Doctoris.	21 April.	573
Antheri, Papae et Martyris.	11 Febr.	ccxli.
Antonini, Episcopi et Confessoris.	10 Maii.	642
Apolloniae, Virginis et Martyris.	9 Febr.	490
Apparitus S. Michaelis, Archangeli.	8 Maii.	628
Ascensio Domini Nostri Jesu Christi.		417
BARNABAE, Apostoli.	11 Junii.	685
Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, MM.	12 Junii.	689
B. M. V. Auxilium Christianorum.	24 Maii.	cccxxxi.
Benedicti, Abbatis.	21 Martii.	531
Benedicti II., Papae et Confessoris.	7 Maii.	cccxvii.
Bernardini Senensis, Confessoris.	20 Maii.	660
Bonifacii, Episcopi et Martyris.	5 Junii.	677
Bonifacii, Martyris.	14 Maii.	648
Bonifacii IV., Papae et Confessoris.	29 Maii.	cccxl.
CASIMIRI, Confessoris.	4 Martii.	505
Catharinae, Virginis.	30 April.	590
Cathedra S. Petri Antiochiaae	22 Febr.	494
Cleti et Marcellini, Pontif. et Martyris.	26 April.	584
Coelestini I., Papae et Confessoris.	7 April.	cccvi.
DOMINICAE Quadragesimae.	I.	168
	II.	193
	III.	209
	IV.	227
Dominica de Passione.		244
Dominica in Palmis.		263
Dominica Resurrectionis.		333
Dominica in Albis.		349
Dominicae post Pascha.	II.	366
	III.	379
	IV.	394
	V.	406

Index.

Dominica infra Octavam Ascensionis.		437
Dominica Pentecostes.		467
ELEUTHERII, Papae et Martyris.	1 Junii.	cccxliv.
Eugenii I., Papae et Confessoris.	2 Junii.	cccxliv.
FAUSTINI et Jovitae, Martyrum.	15 Febr.	493
Felicitis I., Papae et Martyris.	30 Maii.	671, cccxli.
Felicitis III., Papae et Confessoris.	25 vel 26 Febr.	celvi.
Felicitis a Cantalicio, Confessoris.	21 Maii.	cccxxviii.
Ferdinandi III., Regis Confessoris.	30 Maii.	cccxlvi.
Fidelis a Sigmaringa, Martyris.	24 April.	576
Franciscae, Viduae Romanae.	9 Martii.	512
Francisci Caracciolo, Confessoris.	4 Junii.	675
Francisci de Hieronymo, Confessoris.	11 Maii.	cccxx.
Francisci de Paula, Confessoris.	2 April.	556
GABRIELIS, Archangeli.	18 Martii.	cclxxviii.
Georgii, Martyris.	23 April.	577
Gervasii et Protasii, Martyrum.	19 Junii.	690
Gregorii, Papae, Confessoris et Doctoris.	12 Martii.	517
Gregorii II., Papae et Confessoris.	13 Febr.	cclxxviii.
Gregorii VII., Papae et Confessoris.	25 Maii.	662
Gregorii X., Papae et Confessoris.	16 Febr.	ccli.
Gregorii Nazianzeni, Episcopi, Confessoris et Doctoris.	12 Maii.	641
HERMENEGILDI, Martyris.	13 April.	569
Hyacinthae de Mariscottis, Virginis.	6 Febr.	cccxlvi.
Hygini, Papae et Martyris.	17 Febr.	ccliii.
INVENTIO sanctae Crucis.	3 Maii.	608
Isidori, Episcopi, Confessoris et Doctoris.	4 April.	558
Isidori Agricolae, Confessoris.	15 Maii.	cccxxiv.
JOANNIS ante portam Latinam.	6 Maii.	623
Joannis I., Papae et Martyris.	27 Maii.	cccxxvii.
Joannis de Deo, Confessoris.	8 Martii.	509
Joannis de Matha, Confessoris.	8 Febr.	488
Joannis Nepomuceni, Martyris.	17 Maii.	cccxxvi.
Joseph, Sponsi B.M.V., Confessoris.	19 Martii.	523
Julii I., Papae et Confessoris.	12 April.	cccviii.
Justini, Martyris.	14 April.	cccix.
LANCEAE et Clavorum D.N.J.C. feria vi. post Dominicam I. Quadragesimae.		cclviii.
Leonis I., Papae, Confessoris et Doctoris.	11 April.	564
Leonis IX., Papae et Confessoris.	19 April.	cccxv.
Lucii I., Papae et Martyris.	4 Martii.	cclxxv.
MARCELLINI, Petri atque Erasmi, MM.	2 Junii.	674
Marci, Evangelistae.	25 April.	580
Marci et Marcelliani, Martyrum.	18 Junii.	690
Margaritae, Reginae Scotiae.	10 Junii.	683
Margaritae Cortonensis poenitentis.	23 Febr.	ccliv.

Index.

Mariae Magdalenae de Pazzis, Virginis.	27 Maii.	668
Mathiae, Apostoli.	24 vel 25 Febr.	502
Monicae, Viduae.	4 Maii.	618
NERII, Achillei et Domitillae, Virginis, atque Pancratii, Martyrum.	12 Maii.	645
Norberti, Episcopi et Confessoris.	6 Junii.	681
OCTAVA Paschae.	2 die.	337
	3 die.	339
	4 die.	341
	5 die.	343
	6 die.	344
	Sabbato in Albis.	346
	Octava.	349
Octava Ascensionis.	Feria vi.	430
	Sabbato.	433
	Dominica.	437
	Feria ii.	443
	Feria iii.	446
	Feria iv.	449
	Feria v. Octava.	453
Octava Pentecosten.	2 die.	476
	3 die.	478
	4 die.	479
	5 die.	482
	6 die.	484
	Sabbato.	485
	2 die.	clvi.
Octava Dedicationis Ecclesiae.	3 die.	clviii.
	4 die.	clx.
	5 die.	clxii.
	6 die.	clxiv.
	7 die.	clxvi.
	Octava.	clxviii.
Officium votivum de Sanctissimo Sacramento.		cccxlvi.
Officium votivum Immaculae Conceptionis B. M. V.		ccclvii.
PASCHALIS I., Papae et Confessoris.	14 Maii.	cccxxiii.
Paschalis Baylon, Confessoris.	17 Maii.	650
Patritii, Episcopi et Confessoris.	17 Martii.	520
Patrocinium S. Joseph. Dominica III. post Pascha.		592
Pauli a Cruce, Confessoris.	28 April.	586
Pentecostes.		467
Petri Damiani, Episcopi, Confess. et Doct.	23 Febr.	499
Petri, Martyris.	29 April.	589
Petri Coclestini, Papae et Confessoris.	19 Maii.	656
Philippi et Jacobi, Apostolorum.	1 Maii.	600
Philippi Nerii, Confessoris.	26 Maii.	665
Pii V., Papae et Confessoris.	5 Maii.	621
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. feria vi. post Domin. IV. Quadragesimae.		ccxcv.

Index.

Primi et Feliciani, Martyrum.	9 Junii.	682
QUADRAGINTA Martyrum.	10 Martii.	515
Quatuor Temporum { Feria iv.		185
Quadragesimae. { Feria vi.		188
	Sabbato.	190
Quatuor Temporum { Feria iv.		479
Pentecostes. { Feria vi.		484
	Sabbato.	485
Quinque Vulnerum D. N. J. C. feria vi. post Dominicam III.		
Quadragesimae.	cclxxxviii.	
RESURRECTIO Domini Nostri Jesu Christi.		333
SACRATISSIMAE Sindonis D.N.J.C. feria vi. post Domini-		
cam III Quadragesimae.	cclxvi.	
Scholasticae, Virginis.	10 Febr.	491
Septem Dolorum B.M.V. feria vi. post Domin. Passionis.		539
Simeonis, Episcopi et Martyris.	18 Febr.	494
Simplicii, Papae et Confessoris.	2 Martii.	cclxxiv.
Soteris et Caji, Pontificis et Martyris.	22 April.	576
Stanislai, Episcopi et Martyris.	7 Maii.	626
TELESPHORI, Papae et Martyris.	12 Febr.	ccxlvii.
Thomae de Aquino, Confessoris et Doctoris.	7 Martii.	506
Tiburtii, Valeriani et Maximi, Martyrum.	14 April.	572
UBALDI, Episcopi et Confessoris.	16 Maii.	649
Urbani I., Papae et Martyris.	28 Maii.	cccxxxviii.
VALENTINI, Presbyteri et Martyris.	14 Febr.	493
Venantii, Martyris.	18 Maii.	653
Vigilia Ascensionis.		415
Vigilia Pentecostes.		460
Viginti sex Martyrum Japonensium.	5 Febr.	ccxxxix.
Vincentii Ferrerii, Confessoris.	5 April.	562
Viti, Modesti, atque Crescentiae, MM.	15 Junii.	690
XYSTI I., Papae et Martyris.	6 April.	cccv.
Xysti III. Papae et Confessoris.	28 Martii.	cclxxxvi.
ZACHARIAE, Papae et Confessoris.	15 Martii.	cclxxvii.
Zosimi, Papae et Confessoris.	9 Febr.	ccxlv.

Oratio ante Crucifixum.

Oratio

AD D. N. JESUM CHRISTUM

CRUCIFIXUM.

Quam qui ante quamcumque ipsius imaginem recitaverint, plenariam peccatorum remissionem lucrari poterunt: cum facultate eandem indulgentiam in suffragium defunctorum fidelium applicandi¹.

EN ego, o bone et dulcissime Jesu, ante conspectum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimo ardóre te oro, atque obtéstor, ut meum in cor vívidos Fídei, Spei et Charitátis sensus, atque veram erratórum meórum poeniténtiam cáque emendándi firmissimam voluntátem velis imprimere; dum magno ánimo afféctu et dolore tua quinque vúlnera mecum ipse considero, ac mente contéplor, illud prae óculis habens, quod jam in ore ponébat suo David prophéta

de te, o bone Jesu: Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Pius Papa IX. ex decr. S. Congr. Indulg. 31 Julii 1858 inhaerendo Decretis Praedecessorum suorum, eorundemque concessionibus confirmando, etiam quoad applicationem pro animabus in Purgatorio detentis, benigne declaravit praememoratam Indulg. plenariam lucrari ab iis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes, confessi sacraque Communione refecti, dictam orationem En ego, etc. quocumque idiomate dummodo versio sit fidelis, ante quamcumque SSmi. Crucifixi imaginem devote recitaverint, ac insuper per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suae pie oraverint.

¹ Decr. Congr. Indulg. 10 Apr. 1821, 17 Sept. 1825, 28 Sept. 1838, ad 2.

Oratio

A SACERDOTIBUS POST MISSAM

RECITANDA.

Pius Papa IX. ex Decreto S. Cong. indulg. 11 Dec. 1846, revocata quacumque alia concessione, sacerdotibus qui sequentem orationem inter alias preces pro gratiarum actione post Missam recitaverint, indulgentiam trium annorum, fidelibus defunctis etiam applicabilem, benigne concessit.

OBSEURO te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut Pássio tua sit mihi virtus, qua múníar, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter. Aspérsio Sanguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exultátio, sánitas, et dulcédo cordis mei. Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. Amen.

Alia Oratio.

Pius PP. IX. ex Decr. S. C. Indulg. die 9. Januarii 1854, revocata quacumque praecedenti concessione, indulget in perpetuum ut

omnes utriusque sexus Christi fideles, qui corde saltem contrito, ac devote sequentes invocationes recitaverint, tercentum dierum Indulgentiam pro qualibet recitatione lucrari valeant; ac Indulgentiam septem tantum annorum una dumtaxat vice in die acquirendum, si eas emisierint Sacerdotes post peractum Missae sacrificium, cacterique Fideles postquam fuerint sacra communione refecti; si vero per integrum mensem semel saltem in die enuntiatas invocationes corde ut supra contrito, ac devote effuderint, Indulgentiam Plenariam una die cujusbet mensis uniuscujusque arbitrio eligenda, dummodo vere poenitentes, confessi sacraque Synaxi refecti, aliquam Ecclesiam, seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem ejusdem Sanctitatis Suae pie oraverint, consequantur, facili insuper potestate eas omnes, Plenariam nempe et partiales Indulgentias, animabus in Purgatorio detentis applicandi.

Ritus Bened. Apostol.

ANIMA Christi, sanctifica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inebria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscondé me. Ne permittas me separári a te. Ab hoste maligno defénde me. In hora mortis meae voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctís tuis laudem te in saecula saeculórum, Amen.

RITUS

BENEDICTIONIS APOSTOLICAE

In articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendae.

Benedictio in articulo mortis, cum soleat impertiri post Sacramenta Poenitentiae, Eucharistiae, et Extremae Unctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda hisdem est, etiamsi postea linguae, caeterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impoenitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens praedictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *V. Pax huic dómui.* *R. Et ómnibus habitántibus in ea.*

Ac deinde aegrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me, Dómine, hyssópo, et mundabor: lavabis me et super nivem dealbabor.*

Quod si aegrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in antea vitae expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem poenarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinae magnificentiae largitate eam poenarum remissionem, et vitam sit consecuturus aeternam.

Sacerdos dicat:

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit coelum et terram.

Ritus Bened. Apostol.

Añs. Ne reminiscáris, Dómine, delicta famuli tui (vel ancillae tuae): neque vindictam sumas de peccá-
tis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum, (vel ancillam tuam, et sic deinceps). *R.* Deus meus, sperántem in te.

V. Dómine, exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitudinem miserationum tuárum respice propítius famulum tuum, quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Visita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passionem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissionem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sanguine ejusdem Filii tui ab omni mácula ablúta, transire ad

vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum dicto ab uno ex clericis astantibus Confiteor, etc. Sacerdos dicat: Misereátur, etc. deinde:

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestatem ligándi, atque solvéndi: per suam piíssimam misericórdiam recipiat confessionem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

PER sacrosánctae humanáe reparationis mystéria, remíttat tibi omnipotens Deus omnes praeséntis, et futúrae vitae poenas, Paradísi portasaperiat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

Benedictio Habitus

AC RECEPTIO CONFRATRUM B. M. V. DE
MONTE CARMELO.

Propria Ordinis Carmelitarum.

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad poenitentiae atque Eucharistiae Sacramenta accedat, ut plenariam Indulg. a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpellicem induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat:

SUSCEPIMUS, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui: secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae: iustitia plena est dextera tua. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, *secreto.*

V. Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *V.* Saluum fac servum tuum. *R.* Deus meus, sperantem in te. *V.* Mitte ei, Domine, auxilium de sancto. *R.* Et de Sion tuere eum. *V.* Nihil proficiat inimicus in eo. *R.* Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. *V.* Dñe,

exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat. *V.* Dñs vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

SUSCIPIAT te Christus in número fidelium suorum, et nos, licet indigni, te suscipimus in orationibus nostris. Concedat tibi Deus per Unigenitum suum, mediatorem Dei et hominum, tempus bene vivendi, locum bene agendi, constantiam bene perseverandi, et ad aeternae vitae haereditatem feliciter perveniendi: et sicut nos hodie fraternae charitas spiritualiter jungit in terris, ita divina pietas, quae dilectionis est auctrix et amatrix, nos cum fidelibus suis conjungere dignetur in coelis. Per eundem Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

V. Adjutorium nostrum in nōmīne Dñi. *R.* Qui fecit cōlum et terram. *V.* Sit nomen Domini benedictum. *R.* Ex hoc nunc, et usque in saeculum. *V.* Dñe, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat. *V.* Dñs vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Benedictiones variae.

Orémus.

TERNE Pater et omnipotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostrae mortalitatis induere voluisti, obsecramus imménsam tuae largitatis bene $\times$ dictiónem in hoc genus effluere vestiménti, quod sancti Patres ad innocentiae et humilitatis indícium, a renuntiántibus saeculo gestári sanxérunt; et sic ipsum bene $\times$ dicere dignéris, ut quicumque eo usus fuerit, induere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. *R. Amen.*

Orémus.

SUPPLICITER te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (vel ancillae tuae) imponéndum bene $\times$ dictio tua benigna descendat: ut sit bene $\times$ dictus, atque divína virtute procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima. *R. Amen.*

Aspergat hábitum aqua benedícta, et imponendo dicat: Accipe vir devóte (vel devóta mülíer) hunc hábitum benedíctum: precántes sanctíssimam Virgínem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitaté deféndat, atque

ad vitam perdúcat aetérnam. *R. Amen.*

Adéstó, Dñe, supplicatió-nibus nostris: et hunc fámulum tuum (vel hanc ancillam tuam) quem (vel quam) Sodalitatí sanctae Religió-nis Carmelitárū sociámus, perpétua tribue firmitate corroborári, ut, perseveránti propósito, in omni sanctitáte tibi váleat famulári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (vel ancillam tuam) subsidiis pacis et Beatae Mariae semper Virgínis patrocíniis confidéntem a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Bene $\times$ dicat te Cón-ditor coeli et terrae, Deus omnipotens, qui te eligere dignátus est ad Beatíssimae Virgínis Mariae de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem: quam precá-mur, ut in hora óbitus tui cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem, tamquam victor palmam, et coronam sempitérnae haereditátis consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. *R. Amen.*

Si autem hábitus solum sit benedicendus, incipitur a *℣.* Adjutórium nostrum, usque ad orationem Suppliciter, inclusive. Deinde aspergat confratrem aqua benedícta et subjungat:

Ego auctoritaté, qua fungor, et mihi concessa, reci-

Benedictiones variae.

pio te ad Confraternitatem sacrae Religionis Carmelitarum, et investio, ac participem te facio omnium bonorum spiritualium ejusdem Ordinis. In nomine Patris, et Filii et Spiritus sancti. Amen.

His expletis, describatur Confratris nomen in codice

Confraternitatis, et paucis, sed efficacioribus verbis Sacerdos eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

Benedictio Rosariorum B. M. V.

Propria Ordinis Praedicatorum.

V. Adjutorium nostrum, in nomine Domini. *R.* Qui fecit coelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS et misericors Deus, qui propter eximiam charitatem tuam qua dilexisti nos, Filium tuum unigenitum, Dominum nostrum Jesum Christum, de coelis in terram descendere, et de Beatissimae Virginis Mariae Dñae nostrae utero sacratissimo, Angelo nuntiante, carnem suscipere, crucemque ac mortem subire, et tertia die gloriose a mortuis resurgere voluisti, ut nos eriperes de potestate diaboli: obsecramus immensam clementiam tuam; ut haec signa Rosarii, in honorem, et lau-

dem ejusdem Genitricis Filii tui ab Ecclesia tua fideliter dicata bene dicās, et sancti fides, eisque tantam infundas virtutem Spiritus sancti, ut quicumque horum quodlibet secum portaverit, atque in domo sua reverenter tenerit, et in eis ad te, secundum hujus sanctae Societatis instituta, divina contemplando mysteria devote oraverit, salubri et perseveranti devotione abundet, sitque consors et particeps omnium gratiarum, privilegiorum, et indulgentiarum, quae eidem Societati per sanctam Sedem Apostolicam concessa fuerunt, ab omni hoste visibili et invisibili semper et ubique in hoc saeculo liberetur, et in exitu suo ab ipsa Beatissima Virgine Maria Dei Genitrice tibi plenus bonis operibus praesentari mereatur. Per eundem

Benedictiones variae.

Dóminum nostrum Jesum
Christum, etc. *R.* Amen.

Deinde aspergantur aqua
benedicta.

Benedictio Domorum

EXTRA SABBATUM SANCTUM.

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium alio tempore infra annum aspergere aqua benedicta, ingredientes domum dicant : Pax huic domui et omnibus habitantibus in ea.

Deinde loca aspergendo, dicant *Añna* Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. *V.* Glória Patri, etc.

Et repetitur *Añna* Aspérget me, etc.

V. Dómine, exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

EXAUDI nos, Dñe sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelũ tuum de coelis, qui custódiat foveat, prótegat, visitet, atque deféndat omnes habitantes in hoc habitáculo. Per Christum Dñum nostrum. *R.* Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO AD OMNIA.

Haec benedictionis formula adhiberi potest, a quovis sacerdote, pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

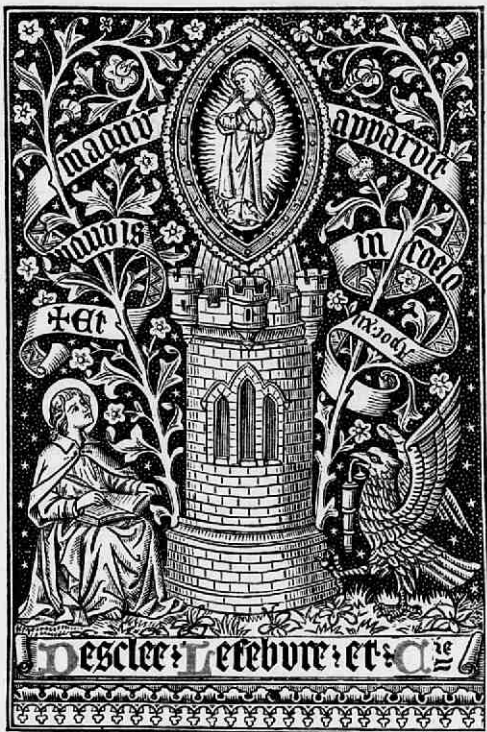
V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit coelum et terram.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DEUS, cujus verbo sanctificántur omnia, benedictiónem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et praesta, ut quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiarum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátẽ, et ánimae tutelám, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

ExPLICIT pars Terna Breuiarii
 Romani impressa in aedibus
 Soc. S. Joannis Evang., Tornaci
 Perbitorum xii. kal. Da. m. d. cc. lxxvi.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

ECCLESIAE CATHEDRALIS, CIVITATIS ET
DIOECESIS

RURÆMUNDENSIS,

A SACRA RITUM CONGREGATIONE APPROBATA, ET
EDITA JUSSU

ILLmi ET Rmi DOMINI JOANNIS AUGUSTINI,
EPISCOPI RURÆMUNDENSIS, ETC.

PARS VERNÆ.

RURÆMUNDÆ.

EX OFFICINA TYPOGRAPHICA DIOECESIS RURÆMUNDENSIS
APUD VIDIAM A. WELSCH,

MDCCCLXXVI.

APPROBATIO

PER præsentis Archidiœcesis Mechliniensis typographo H. Dessain Officiorum Proprium, Nobis a SS. Domino nostro Pio IX. Decreto S. R. C. 3 Septembris 1867 benigne concessum, reimprimendi ad normas beneplacitas atque evulgandi licentiam, in quantum opus est, libenter concedimus, modo debita Ordinarii loci approbatio accesserit.

Ruræmundæ, hac 12 mensis Octobris 1875.

(L. + S.)

† J. A. PAREDIS, EPISC. RURÆMUND.

HÆC Officia propria Diœcesis Ruræmundensis, quum omnino cum Originalibus a S. R. C. revisis et approbati concordent, imprimi possunt.

Mechliniæ, 15 Novembris 1875.

† VICTOR AUGUSTUS CARD. DECHAMPS.
ARCH. MECHLIN.

KALENDARIUM.

FEBRUARIUS.

9. S. Titi episc. et conf. duplex. (Dies fixa ex 4 Januarii.)
Com. S. Apolloniæ virg. et mart.
11. S. Gerlaci conf. duplex. (Dies fixa ex 5 Januarii.)
12. S. Raymundi de Pennafort conf. semid. (Dies fixa ex
25 Januarii.)

MARTIUS.

4. S. Suitberti episc. et conf. semid.
17. S. Gertrudis virginis. duplex.
18. S. Gabrielis Archangeli. duplex majus.
19. S. Josephi Sponsi B. M. V. Patroni Patræ. dupl. 4. cl.
20. S. Patritii episc. et conf. duplex. (Dies fixa ex 17 hujus.)
22. SS. Landoaldi et Soc. conf. dupl. (Dies fixa ex 19 hujus.)
26. S. Ludgeri episc. et conf. semiduplex.

FESTA MOBILIA.

- Feria vj. post Dom. j. Quadr. Lanceæ et Clavorum D. N.
J. C. duplex majus.
Feria vj. post Dom. ij. Quadr. Sacratissimæ Sindonis D.
N. J. C. duplex majus.
Feria vj. post Dom. iij. Quadr. Sacrorum Quinque Vul-
nerum D. N. J. C. duplex majus.
Feria vj. post Dom. iv. Quadr. Pretiosissimi Sanguinis
D. N. J. C. duplex majus.

APRILIS.

6. S. Julianæ virg. semiduplex. (Dies fixa ex 3 hujus.)
26. SS. Cleti et Marcellini pont. et mart. semiduplex. Com.
S. Floriberti episc. et conf.

MAYUS.

7. S. Domitiani episc. et conf. duplex.
 41. S. Stanislai ep. et mart. duplex. (Dies assignata ex
 7 hujus.)
 43. S. Servatii episc. et conf. duplex.
 44. S. Wironis ep. et conf. duplex. (Dies fixa ex 8 hujus.)
 Com. S. Bonifacii mart.
 45. S. Aufridi episc. et conf. semid. (Dies fixa ex 3 hujus.)
 46. S. Joannis Nepomuceni mart. duplex.
 21. S. Ubaldi episc. et conf. semid. (Dies fixa ex 16 hujus.)
 24. B. M. V. titulo Auxilium Christianorum. duplex
 majus
 30. S. Ferdinandi conf. duplex. Com. S. Felicis papæ
 et mart.

JUNIUS.

2. SS. Marcellini et Petri mart. duplex. [Com. S. Erasmi
 episc. et mart.
 7. Translatio S. Servatii episc. et conf. duplex.
 8. SS. Valentini et Candidi episc. et conf. duplex. (Dies
 fixa ex 7 hujus.)

OFFICIA VOTIVA.

Qualibet Feria V infra annum, non impedita Officio
 IX Lectionum etiam translato, extra tamen Adv., Qua-
 drag., Ferias, Vigilias, Octavasque privilegiatas, Offi-
 cium votivum SS. Sacramenti, sub ritu duplici.
 Quolibet Sabbato, ut supra non impedito, et sub ritu
 duplici minori, Officium votivum Immaculatae Conce-
 ptionis Deiparæ, die 25 Septembris anno 1863 appro-
 batum.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

ECCLESIE CATHEDRALIS, CIVITATIS ET DIOCESES

RURÆMUNDENSIS.

PARS VERA.

FESTA FEBRUARII.
DIE XI. FEBRUARII.

In Festo S. Gerlaci, Conf.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. præter seq.

In utrisque Vesperis
et ad Laudes, Hymnus.

GERLACE qui domum
tibi,
Spretis superbis oppidis,
Spretoque amore sæculi,
Quercum cavatam deligis:
Hic pane aquaque victi-
tans,
Raro parumque dormiens,
Vitæ prioris crimina
Vi lacrymarum diluis;
Hic nocte tendis et die
Cor et preces in æthera:
Sic cella, quamvis par-
vula,
Magni poli fit æmula;
Gerlace Falcoburgie,
Nunc huc, precamur,
réspecto:

In nomen effusos tuum
Precatione nos juva.

Patri perennis glória,
Natoque Patris unico,
Sanctoque sit Paráclito
Per omne semper sæcu-
lum, Amen.

Oratio.

DEUS, qui beatum Ger-
lacum de eremo ad
cælestem patriam trans-
tulisti: concede, quæsu-
mus; ut ejus méritis et
patrocinio adjuti, peccata
desinere, et te semper
diligere valeamus. Per
Dóminum.

Ad Matutinum, Hymnus.

GERLACUS ille, sancti-
tas
Cujus tot olim cláruit
Clarétque adhuc mirá-
culis,
Nunc efferendus laudibus.
Testatur hoc, quæ Cæli-
ti

Huic unda potum præbuit;

Illius haustu plurimis

Est restituta sanitas.

Ter, imminente tempore

In astra Divi transitus,

Hanc in merum vis maximi

Mutavit undam Numinis.

Honore Falcoburgi

Hanc prosequantur maximo,

Quibus per illam contingit

Certare Canæ laudibus.

Gerlace fac, te quaesumus,

Creator omnium Deus,

Tuo rogatu, supplicium

Ut vota nostra exaudiat.

Patri perennis gloria,

Natōque Patris unico,

Sanctōque sit Paracrito

Per omne semper sæculum. Amen.

In j. Nocturno Lectio-
nes. Beatus vir, de Com-
muni ij. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex vita apud Bolland.

GERLACUS, nobili stem-
mate in Falcoburgensi
provincia natus, primum
ad militiam animum ad-

jecit, et tribunus equitum
factus, cum illorum more
militum, qui castra se-
quuntur, vitam institue-
ret, ex inopinata suae
conjugis morte conster-
natus, abjecto militiae
cingulo, cilicio et lorica
supra nudum corpus in-
dutus, pedibus nudis
Romam profectus, apud
Pontificem Maximum de-
posita peccatorum sarcina,
ex ejus praescripto
Hierosolymam profectus,
et in xenodochium pau-
perum, ut poenitentiam
ageret, susceptus, totum
illic septennium in por-
corum aliorumque ani-
malium cura exegit. Quo
expleto poenitentiae tem-
pore, Romam rediens, ut
quae de vini et carnum
perpetua abstinencia,
deque usu loricae et cilli-
cii, aliisque pietatis ex-
ercitamenti Deo voverat,
in solitudine vivens red-
deret, in Falcoburgensem
suam se denuo provin-
ciam, annuente Pontifice,
recepit: ubi veterinosam
et raræ crassitudinis quer-
cum ad radices excavari,

et
in
e st
imp
ibiq
cân
si l
ind
cim
ad
dien
vita
n. l

C
cto,
font
hod
et c
mir
nién
per
libe
suo
unq
diu
die
nor
mo
diff
re,
ver
Dei
grâ

et magnam vim lapidum p[er] p[er]dib[us], peregrinabatur; in eam inf[er]ri, ac illis donec per aetatem reddi- e straminibus cont[er]tam tus impotentior, asello imp[er]ni st[er]eam jussit; uti cogeretur. Postea ibique cilicio et lorica, sub vero aemulorum quorundam malevolentia succisa candido Praemonstraten- quereu, duas alias angu- si habitu, nocte dieque stissimas cellas constru- indutus, totis quatuordecim annis, hoc est usque fecit : quarum alteram ad extremum vitae suae suis usibus et habitati[on]i, diem, aust[er]am agens alteram divinis officiis, vitam, perseveravit. Episcopi sui v[er]nia, desti- nabat. Qui ad illum vi- sendum subinde accede- bant tum sacerdotes tum

R. Honestum fecit.

Lectio v.

CIBUS ei fuit panis ex hordeo cineribus mixto, potus aqua frigida e fonte seu puteo vicino, in hodiernum usque diem, eorum vita, acriter re- et divi Gerlaci memoria, darguebat.

R. Amavit eum.

Lectio vj.

MORTE imminente, cum nullus ad manum esset sacerdos, qui extrema illi administraret Sacramenta, accessit divina dispositione, specie venerandi senis, sanctus Servatius nivea amictus stola (quem in vita semper coluerat Gerlacus), a quo Sacramentis omnibus ritu catholico munitus, pridie Theophaniae in

Dómino obdormívit, sæculo duodécimo ad finem fuérunt leváta, et ipse vergénte, et in ligneo suo púteus miráculis dénuo sacello, uti volúerat, cœpit claréscere. sepúltus est. Sed Deus non diu inglórium illum esse permisit: mox enim divínitus patefacta fôvea, corpus sancti viri una cum cruce Hierosolymítana et cilicii parte, quæ in hunc usque diem conspiciuntur et in pretío habéntur, sursum e fôvea levátum, innúmeris conféstum cláruit miráculis. In loco étiam quem sanctitáte sua illustráverat, quique nomen suum ab eo desúmpsit, monastérium órdinis sancti Norbérti exstructum fuit, in cuius ecclésia, modo parochiáli, ejus Reliquiæ a concurréntibus undique peregrínis honorántur. Anno vero nonagésimo nono supra millésimum quingentésimum, qui hóminum malitia obstrúctus latúerat miraculósus púteus, jubénte Henrico Cuyckio, epíscopo Ruræmundénsi, quæsitus ac repértus est, ossa quoque

cum sancti viri memória fuérunt leváta, et ipse púteus miráculis dénuo cœpit claréscere.

¶ Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua. Homilla sancti Bernárdi Abbátis.

Super Evang. Ecce nos.

ARBITROR verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum de finibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodivi vias duras. Hæc nempe sunt verba quæ contéptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt quæ mónachis claustra replent, déserta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægyptum spóliant, et repértus est, ossa quoque óptima quæque ejus vasa

diripiunt. Hic sermo vi- mundi quam substantia
vus et efficax, convertens nocet. Et hæc fugiendarum
ánimas felici æmulatione causa divitiarum præ-
sanctitatis et veritatis cipua est, quod aut vix,
promissione fideli. aut nunquam sine amore
q. Iste est qui. valeant possideri. Limosa
Lectio viij. siquidem et glutinosa

DIXIT enim Simon Pe- nimis, non modo exté-
trus ad Jesum : Ecce rior, verum etiam inté-
nos reliquimus omnia. rior substantia nostra
Bene, optime, et non ad videtur, et facile cor hu-
insipientiam tibi : nam manum omnibus quæ
et mundus transit, et frequenter adhæret. Age
concupiscencia ejus : et ergo qui relinquere dis-
relinquere hæc magis ex- pónis omnia, te quoque
pedit quam relinqui. inter relinquenda nume-
Ecce, inquit, nos reli- rare memento : imo vero
quimus omnia, et secuti maxime et principaliter
sumus te : nimirum, quia abnega temetipsum, si
exultavit ut gigas ad cur- deliberas sequi eum, qui
rendam viam, nec cur- exinanivit propter te se-
rentem sequi poterat metipsum.
oneratus. Sed nec inutilis q. O virtutum et mira-
commutatio, pro eo qui culorum gloria illustris
super omnia est, omnia eremi incola, sancte Ger-
reliquisse : nam et simul lace, tua intercessione
cum eo donantur omnia, divinam nobis propitiam
et ubi apprehenderis eum, redde Majestatem : Ut
erit unus ipse omnia in a presentis et futura
omnibus, qui pro ipso vite supplicis misericor-
omnia reliquerunt. Omnia diter præservemur.
sane dixerim, non tantum Tua austera et sancta vita
possessiones, sed etiam divina pietati nos semper
cupiditates, et eas maxime commenda. Ut. gloria Pa-
Plus enim concupiscencia tri. Ut.

Lectio ix. de Homilia
Feriæ occurrentis.

FEŒTA MARTII.

DIE I. MARTII.

In FeŒto S. Suitberti,

Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. præter sequentia.

Oratio.

PREŒTA, quæsumus,
omnipotens Deus, ut
beatum Suitbertum, Con-
fessorem tuum atque
Pontificem, quem fidei
prædicatione et miracu-
lorum glória mirabilem
fecisti in terris, apud
tuam misericordiam sem-
per intercessorem habere
mereamur in cœlis. Per
Dominum.

In j. Nocturno Lectio-
nes. **Fidélis sermo**, de
Cominuni.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*Ex ven. Beda coævo, et
S. Radbodo Ep. Ultr.
apud Bolland. et Mabil-
lon.*

SANCTUS Suitbertus in
Anglia natus, a san-
cto Egherto insignis san-
ctitatis viro ad virtutem

et sanctitatem fuit insti-
tutus. Sanctus hic Eg-
bertus dolenti ánimo
exiguos fructus reputans,
quos, obsistente Radbodo
impio Frisonum rege,
Wigberti labores apostó-
lici apud illam gentem
prodúxerant, et divini-
tus, quominus ipse illuc
proficisceretur, impedi-
tus, sanctum Suitbertum
cum sancto Willibrordo
aliisque decem sóciis in
Frisiam misit, ut iterato
conamine Evangélii se-
men spargerent et ánimas
Christo lucrifacerent.
Spes felicioris succéssus
fulgébat: impius enim
Radbodus paulo ante a
Piplo HerŒtallénsi ex ci-
teriore Frisia pulsus erat;
ibique favente Pipino
non exíguo cum fructu
idololatriam debellare et
fidem christianam præ-
dicare cœperunt.

q. Inveni David.

Lectio v.

FERTUR sanctus noster
Suitbertus præter
Gældriam et Cliviensem
Ducatum suos præsertim
impendisse labores evan-

gêlicos illis pópulis ad citur, ibique monasté-
veram Christi fidem con- rium fundávit, in quo
verténdis, qui degébant sancte vitam clausit anno
in illo terræ tractu, qui Dómini septingentésimo
hódie austráli Hollándiæ décimo tértio. Sanctæ
et septentrionali Brabán- ejus Reliquiæ, anno mil-
tiæ parti correspondet. lésimo sexcentésimo vi-
At compelléntibus sóciis, gésimo sexto ibi repértæ,
ut ad majórem proféctum ibidem pro majóri parte
Evangélii episcopáli ór- servántur, váriis tamen
dine insignirétur, cessit pártibus per Hollándiam
sanctus Suitbértus, et in sparsis, ubi ejus festum,
Angliam revérsus eam tanquam veri hujus re-
dignitatem suscepit. Hac giónis Apóstoli, cum ce-
instrúctus ad locum la- lebritate cólitur. Specia-
bóris rédiit. Sed paulo tim intercéssio ejus invo-
post Frisonum curam cátur a fidélibus contra
sancto Willibrórdo relin- angínam, quem étiam
quens, conversióni Bo- morbum vivens, ut fertur,
ructuariórum Rheno ad- curare sólitus erat.

q. Pósuí adjutórium.

Lectio vj.

SANCTUS Suitbértus jam
ad cœlum anhéians et
ad sanctum éxitum se
præparâre desiderans,
secéssit in locum a Pipino
sibi tráditum, qui tunc
insula erat Rheni cursu
formâta, et inde usque
nunc Cæsaris Werda di-

q. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore : Di-
xit Jesus discipulis
suis : Vos estis sal terræ.
Quod si sal evanúerit, in
quo salietur ? Et reliqua.
Homilia S. Gregórii Papæ.
Hom. 17. in Evang. circa
finem.

MISSIS prædicatóribus
dicitur : Vos estis sal

terræ. Si igitur cibus prædicationis nostræ sē-
Dei est pōpulus, condi- gete illatūri sumus?
mentum cibi sacerdōtes R. Amāvit eum.

esse debuērunt. Sed quia, Lectio viij.
dum nos ab orationis et **P**ONAMUS ante oculos
eruditionis sanctæ usu nostros illum tantæ
cessamus, sal infatuatum districtiōnis diem, quo
est, condiri non valet Judex veniet, et ratiōnem
cibus Dei; atque idcirco cum servis suis, quibus
ab auctore non sūmitur, talēta crēdidit, ponet.
quia exigēte fatuitate Ecce, in majestāte terræ
nostrā, minime conditur. bili, inter Angelōrum at-
Pensēmus ergo, qui un- que Archangelōrum cho-
quam per linguam no- ros, vidēbitur. In illo
stram convērsi, qui de tanto exāmine electōrum
pervērso suo opere nostra omnium et reprobōrum
increpatione corrēpti, multitudo deducētur, et
pœnitētiā egērunt? unusquisque, quid sit
Quis luxūriam ex nostra operātus, ostendētur.
eruditione desēruit? Quis Ibi Petrus cum Judæa
avaritiā, quis supēr- convērta, quam post se
biam declināvit? Pensē- traxit, apparēbit; ibi
mus quod lucrum Deo Paulus convērsum, ut
fēcimus nos, qui, accēpto ita dixerim, mundum
talēto, ab eo ad negō- ducens; ibi Andrēas post
tium missi sumus? Ete- se Achāiam, ibi Joānes
nim dicit: Negotiāmini Asiam, Thomas Indiam
dum venio. Ecce jam in conspēctum sui Regis
venit; ecce de nostro convērsum ducet. Ibi
negōtio lucrum requirit. omnes Domnici gregis
Quale ei animārum lu- arīetes cum animārum
crum de nostra negotia- lueris apparēbunt, qui
tione monstrābimus? sanctis suis prædicatiō-
Quot ejus conspēctui nibus Deo post se sūbdi-
animārum manipulos de tum gregem trahunt. Cum

igitur tot pastores cum
gregibus suis ante æterni
Pastoris oculos venerint,
nos miseri quid dicturi
sumus, qui ad Dominum
nostrum post negotium
vacui redimus, qui pa-
storum nomen habui-
mus, et oves, quas ex
nutrimento nostro debea-
mus ostendere, non ha-
bemus? Hic pastores vo-
cati sumus, et ibi gregem
non ducimus.

¶. Sint lumbi.

In Quadrag. Lectio ix.
de Homilia. Feriæ occur-
rentis.

DIE XVII. MARTII.

In Festo S. Gertrudis,
Virginis.
Duplex.

Omnia de Communi
Virg., præter sequentis.
Oratio.

OMNIPOTENS sempitærne
Deus, mundarum co-
gitationum largitor et
custos, adesto piis Ec-
clesiæ tuæ precibus et
præsta; ut, intercedente
beata Gertrude Virgine
tua, puritatem mentis et
corporis consequamur.
Per Dominum.

In j. Noct. Lectiones
in Quadrag. De virgini-
bus, de Communi; alias
de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*E vita per coævum, in
Actis Sanctorum Belgii.*

GERTRUDIS virgo, Pi-
pino Landénsi, Majo-
redomus, et Ita, parén-
tibus genere et fide chri-
stiána clarissimis, nata
est. Sancte educata, præ
coætaneis suis Deo et
hominibus chara crescē-
bat. Cum eam rex Da-
gobertus Ducis Austra-
siörum filio sponsam põ-
sceret, respondit Gertrú-
dis, se nullum unquam
sponsum habituram, nisi
Christum. Patre mórtuo,
matri sancto servivit ob-
séquio; cumque illa, ac-
cépto a sancto Amándo,
Trajecténsi episcopo, sa-
cro velamine, se in mo-
nastério Nivellénsi, quod
ipsa edificáverat, Deo
consecráset, Gertrúdis
pariter sacris virgínibus
aggregata, illis præesse
jussa est. Corda autem
eorum, a quibus Ita et

Gertrúdis multas injúrias et afflictiónes sustinuerant, Deus ad pacem convertit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

ADMIRANDIS virgo fulsit virtutibus. Magna erat morum continentia: mentis sobrietate et moderatíone in verbis sensilem antecederat ætatem. Charitate erga Deum et castitate eminēbat: largas erogabat eleemósynas; ægris, sēnibus et peregrinis pia charitate subveniēbat. Máxima ejus cura et stúdiū erat, ut vasa sacra et omnis ecclésiæ supéllex nítida semper et spléndida invenirētur. Providit ut sacra volumina et hómīnes rerum divinārum gnari Roma et de transmarinis regiōnibus adessent: ipsa autem indefessa diligētia tantam sibi rerum sacrarum sciētiā comparavit, ut arcana Scripturæ mystéria potētibz erudite aperiret. Plura monastēria, templa et xenodóchia

exstruēda curavit, in quibus cléricis aut miserabilibus persónis victum et cætera charitatis obsequia, suis etiā sæpe manibus, impendēbat.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

DENUM jejuniis et vigiliis exhausta, cum, Deo revelante, mortem appropinquare didicisset, præfectura se abdicavit: et ne ullo amplius refrigerio frueretur, ad consuetā pietatis exercitia multam corporis afflictationem addidit. Audiens deinde a sancto Ultano se postridie morituram, hilari vultu suavissimas Deo grátias egit, et a sororibus petiit, ut solo cilicio et panno vete- re quo cilicium tegēbat, amicta, vili sepultura donaretur; sumptoque Eucharistiae Sacramento ad Sponsū suū evolavit die et hora per sanctum Ultanum prædictis, decima septima Martii anni sexcentésimi quinquagésimi noni, ætatis suæ trigésimo tertio. Nivellis,

tum diœcésis Trajectén-
sis, in eo, cui præfuerat, ædmiratiônis habet, quod
monastério sepulta fuit, dicitur : Venit sponsus !
mirâculis, ut viva, ita et quid dulcedinis : Intra-
morta insigne. Exinde vèrunt cum eo ad nû-
sacrum corpus e terra ptias ! quid amaritudinis :
elevatum in lipsanothéca Et clausa est janua ! Ve-
auro argentoque ornatis- nit quippe ille qui advén-
sima, apud Nivellenses tu suo elementa concutit,
servatum fuit. Cum dein- in cujus conspèctu cœlum
de hostium metu ad óp- et terra contremiscit.
pidum Bergozoméense sa- Pensate, fratres charis-
cræ Reliquiæ abductæ simi, ante conspèctum
fuissent, pristino loco re- tanti Jûdicis, qui in illo
stitutæ sunt anno quinto die terror erit, quando
sæculi décimi noni. jam in pœna remédium
non erit. Quanta vero

R. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis
parabolam hanc : Simile
erit regnum cœlorum de-
cem virgînibus, quæ ac-
cipientes lâmpades suas,
exiérunt obviam sponso
et sponsæ. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

QUÆ paratæ erant, in-
travérunt cum eo ad
nûptias, et clausa est ja-
nuæ. O si sâpere in cor-

dis palato possit, quid
admirationis habet, quod
monastério sepulta fuit, dicitur : Venit sponsus !
mirâculis, ut viva, ita et quid dulcedinis : Intra-
morta insigne. Exinde vèrunt cum eo ad nû-
sacrum corpus e terra ptias ! quid amaritudinis :
elevatum in lipsanothéca Et clausa est janua ! Ve-
auro argentoque ornatis- nit quippe ille qui advén-
sima, apud Nivellenses tu suo elementa concutit,
servatum fuit. Cum dein- in cujus conspèctu cœlum
de hostium metu ad óp- et terra contremiscit.
pidum Bergozoméense sa- Pensate, fratres charis-
cræ Reliquiæ abductæ simi, ante conspèctum
fuissent, pristino loco re- tanti Jûdicis, qui in illo
stitutæ sunt anno quinto die terror erit, quando
sæculi décimi noni. jam in pœna remédium
non erit. Quanta vero
tunc erit electorum læ-
titia, cum eo simul ad
nûptias intrare ! Qui et
in sponsi nûptiis gaudent
et tamen ipsi sunt spon-
sa : quia in illo æterni
Regis thalamo visiôni
nostræ Deus conjûngitur.
Quæ scilicet visio nun-
quam jam in perpétuum
ab amoris sui ampléxibus
evellétur.

R. Hæc est virgo.

Lectio viij.
TUNC regni janua lugén-
tibus clauditur, quæ
modo quotidie pœnitén-
tibus aperitur. Erit nam-

que et tunc pœnitentia, sed fructuosa jam non erit : quia nequâquam tunc vêniam invenit, qui modo aptum vêniae tempus perdit. Dômine, Dômine, âperi nobis. Preces âfferunt, sed nesciuntur : quia tunc velut incognitos Dôminus deserit quos modo suos per vitæ meritum non agnoscit.

* Ubi apte quoque generalis ad discipulos exhortatio subinfertur, cum dicitur : Vigilâte itaque, quia nescitis diem neque horam. Quia post peccata Deus pœnitentiam suscipit, si sciret quisque de præsenti sæculo quo tempore exiret, aliud tempus voluptatibus, atque aliud pœnitentiæ aptare potuisset. Sed qui pœnitenti vêniam spopondit, peccanti diem crastinum non promissit. Semper ergo extrêmu[m] diem debemus metuere, quem nunquam possumus prævîdere.

R. Média nocte.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Ferie occurrentis. Si contingat hoc

Festum celebrari extra Quadrag., Lectio viij. dividatur, et ix. inchoetur ad signum *

DIE XVIII. MARTII.

In Festo S. Gabrielis, Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

DIE XIX. MARTII.

In Festo S. Joseph, Sponsi B. M. V. Patroni Patriæ.

Duplex 1. classis.

Omnia ut in Breviario.

DIE XXII. MARTII.

In Festo SS. Landoaldi et Sociorum, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq. Oratio.

ADESTO, Dômine, pópulo tuo cum sanctorum tuorum Landoaldi et Sociorum patrocinio supplicanti; ut quod própria fiducia non præsunit, suffragantium méritis consequatur. Per Dôminum.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius

versus.

In j. Nocturno Lectio- nes in Quadr. Beatus vir.

de Comm. ij. loco; alias de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*Ex vita jussu Nodgeri
episc. Leod. ab Harigero
scripta, et Hist. translata.
per monachum Gauden-
sem coævum, apud
Bolland.*

LANDOALDUS a primis
annis pietatis littera-
rumque studium conjun-
gens, eos in omni virtú-
tum doctrinaeque genere
fecit progressus, ut Pre-
sbyteri Romani dignita-
tem brevi sit consecutus.
Incidit in id tempus san-
cti Amándi, célebris il-
lius Trajecténsium epi-
scopi, ad Apostolorum
limina secunda profectio;
inténtus. Ob hæc Aper,
ubi expósis Christi vi-
cario ecclésiæ suæ ratió-
nibus, ac labóribus, qui-
bus ad copiosam genti-
lium messem in hórrea
Dominica colligendam
impar ipse esset, Lando-
aldum in tam præclári
operis partem facile im-
petrávit. Cui sese cómites
viam addiderunt Vinciána
virgo, illius soror. Amán-

tius diáconus, et plures
alii tum viri, tum mulie-
res, pari propagandæ fi-
dei zelo, pro suo quisque
módulo, accénsi.

q. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM hi in diocésim
Trajecténsensem omnes
advenissent, et Amándus
in pagánis ad Christum
converténdis omnem cu-
ram et óperam póneret,
Landoáldus summa cum
laude sacri ministérii sibi
in episcopátu Trajecténsi
commissi, ónera adimplé-
vit, vir in fide fortis, in
ópere próvidus, in vigiliis
et oratione assiduus, in
unam dénique Dei glór'am
animarumque salútem
tífissimus. Ob hæc Aper,
vir in ea regione poten-
tissimus, Lambertum fi-
lium suum, tunc adhuc
puerum, sed ad géminam
episcopátus et martyrii
præpa-
rátum, Landoáldi disci-
plinæ curæque commi-
sisse, etque prædium
Wintershóven, prope
Tungros situm, perpétuo
jure possidéndum donasse

dicitur. Mox ecclesiā ibidem, in honorem Principis Apostolorum, coepta aedificari, quae hactenus majōri ex parte integra perseverat insigne miraculo est nobilitata. Cum enim aqua ad potum idonea deficeret, Landoaldus, post preces cum discipulo suo Lamberto ad Deum fusas, limpidi fontis scaturiginem e solo elicit.

R. Amavit eum.

Lectio vij.

IN altero quoque elemento aliud non immerito priori, patrasse miraculum traditur. Stabat ad sacras aras operaturus Landoaldus, sed igne ad incensum deficiente, adesset Lambertum discipulum, et ignem vel in linea veste, qua sacrificaturo ministrabat, afferre mandat. Dum autem paret officiosus puer, ecce ardentes prunas in illaeso sinu portat. Tandem vir sanctissimus Landoaldus, post sedulam in Trajectensi diocesi navatam operam, plenus meritis, et pluribus clarus mira-

culis, coronam justitiae adeptus est decimo quarto Kalendas Aprilis. De functi corpus in ecclesiam, ab ipso in Wintershoven aedificatam, delatum honorifice sepelitur; quo in loco omnes quos vitae et peregrinationis suae comites habuerat, etiam nactus est socios sepulturae. Sed Amantius, ejus ex sacro fonte filius, in uno eodemque sui archipresbyteri sepulchro

meruit collocari. Sacra eorum Reliquiae a beato Floriberto episcopo de terra levatae, postea cum multa miraculorum gloria et populi frequentissimo accursu in Gandavense sancti Bavonis monasterium translatae, ibidem anno nongentesimo octogesimo secundo, Idibus Junii, solemniter elevatae sunt, ast saeculo decimo sexto, impietate haereticorum profanatae, perierunt.

R. Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Nolite timere, de Comm. ij. loco.

In Quadr. Lectio ix. de
Homilia Feriæ occur.

DIE XXVI. MARTII.

In Festo S. Ludgeri

Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf.

Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Ludgerum, Confessorem tuum atque Pontificem, invictum Christianæ fidei propagatorem, virtutum et miraculorum gloria sublimasti: præsta quæsumus; ut ejus exemplis instruamur, et orationibus adjuvemur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectio-
nes in Quadrag. Fidei-
sermo, de Communi;
alias de Scriptura occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*Ex vita per Alfridum Ep.
coævum, apud Bolland.*

LUDGERUS, Monasterien-
sium Protoepiscopus,
e nobili et christiana
Frisonum ortus familia,
a teneris ea meditari
cœpit, quæ postea devotus
implevit. Litteris,

quarum singulari desiderio tenebatur, a sancto Gregorio, Ecclesiæ Ultrajectensis Rectore, imbutus, postea Eboraci in Anglia ab Alcuino plenius eruditus est. Reversus in Germaniam, hortante beato Albrico, qui sancto Gregorio in regimine Ultrajectensis Ecclesiæ successerat, apud Daventriam, dein in Frisia occidentali eo successu prædicavit, ut sua illum fana et delubra destruere incolæ viderent et patèrentur. Albricus, cum in Colonia civitate consecraretur episcopus, curavit ut Ludgerus ibidem presbyter ordinaretur. Inde est: quam annis fere septem Apostolico labore excoluit, donec a duce Saxonum Wittichindo incensis ecclesiis, cum aliis Evangelii præconibus pelleretur. Tunc Ludgerus Romam ad sanctorum Petri et Pauli limina profectus est, et aliquo tempore in monasterio sancti Benedicti, in Mon-

te-Cassino, constitit: habebat, episcopum se
unde post duos annos ordinari passus est, ne
reversus est in patriam. Deo resistere videretur.

R. Inveni David.

R. Pœsui adiutorium.

Lectio v.

Lectio vj.

CUM insulam quamdam
idololatria immersam,
accepta in manus cruce,
et preces ad Deum cum
laudibus fundens, e navi
subiret, tenebrosa caligo
de insula egressa est,
quam magna serenitas
excipit: quo indicio ani-
matus Ludgerus delubra
destruxit, et incolis fidem
prædicans, illos per ba-
ptismum Christo acqui-
sivit. Conversis Interim
cum Wittichindo Saxoni-
bus, ad Mimigernifor-
densem regendam Ecclé-
siam Ludgerus vocatus
est: ubi monasterium
construxit sub régula ca-
nónica Christo famulan-
tium; unde deinceps lo-
cus Monasterium appel-
latus est. Quamvis autem
Ecclésiā illam sedulo
excóleret, honorem tamen
episcopatus humiliter
declinavit, donec urgente
Hildebólido, qui tunc Co-
loniensem Metrópolim

REGENORUM pater, sui
autem egrégius con-
temptor fuit: cilicio ad
mortem usque usus est.
Normanicam invasionem,
de qua nemo tunc cogita-
bat, prædixit. Cæcum cui,
sacra prius confessione
expiato, crucis signo vi-
sum reddidit, jurejurando
obstrinxit, ut factum si-
lentio tégeret. Hominem
laicum, sed pium, per
domos misit, qui matres
rogaret, ut morituros in-
fantes baptizari sinerent:
quique baptizatorum su-
persuites erant, eos ipse
superveniens, sancti Chri-
smatis impositione confir-
mabat. In último morbo
singulis fere diebus ad a-
ram faciēbat, et extremo
vitæ suæ die in duabus si-
bi admodum contiguis ec-
clésiis publice prædicans,
in áltera etiā última Mis-
sarum solémnia devóte
perégit Nocte vero subse-
quente sanctam animam

Deo réddidit. Sepúltus est in Werthinénsi ad Ruram a se constructo monachórum habitáculo, uti vivens ipse mandáverat, et multis postmortem miráculis cláruit.

ñ. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte, de Comm. Conf. Pont. iij. loco.

In Quadr. Lectio ix. de Homilia Ferie occurr.

FERIA SEXTA

POST DOM. I. QUADRAG.

Lanceæ et Clavorum

D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA

POST DOM. II. QUADRAG.

SS. Sindonis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA

POST DOM. III. QUADRAG.

Sacrorum Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA

POST DOM. IV. QUADRAG.

Pret. Sanguinis D. N. J. C.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

FESTA APRILIS.

DIE VI. APRILIS.

In Festo S. Julianæ,

Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, humillium celsitúdo, qui beatam Virginem Julianam ad promovendum sanctissimi Sacraménti cultum mirabiliter inflammásti: tribue, quæsumus; ita nos humilitátis ejus vestigia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cælis. Per Dóminum.

In j. Nocturno in Quadr. Lectiones, De vírginibus, de Comuni; alias de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex vita per anonymum coævum, apud Bolland.

VERTENTE anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tértio, nata est beata Juliána in Retinne, pago Leodiénsi, paréntibus religióne conspicuis; quibus orbáta quinquénis sub disci-

plena religiōsa in Cornelli montis monasterio prope Leodium adolevit. In eo, adjuvante Spiritu sancto, ita profecit, ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sanctimonialibus preposita, sancti Augustini regulam quæ in eodem monasterio vigebat, accuratè professæ, omnium in se oculos ex austera sanctaque vivendi ratione convertit. Præclara sunt quæ produntur tum de ipsius in Deum et proximum amore, humilitate, obedientia, pietate et abstinencia, tum de orationis studio ac cœlestibus charismatibus.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

DUM ad sacram Synaxim accedebat, incredibili pietatis et gratiæ sensu afficiebatur : Sponsum suum cœlestem sub Eucharisticis speciebus latentem frequenter invisibat, prona adorabat, et omnibus adorandum prædicabat: unde factum est ut Deus, qui infirma

mundi eligit, humilem Virginem ad promovendum sanctissimæ Eucharistiæ cultum mirifice inflammavit. Etenim coram augustissimo Sacramento prostrata, divinitus intelléxit instituendam esse in Ecclesiâ singularem Corporis Christi solemnitatem. Quod cum viris piis et doctis declarasset, hi, re maturius examinata, ipsa adhortante Julianâ, Robertum, Leodiensem episcopum, adduxerunt, ut in sua diocesi hoc Festum sanctissimi Sacramenti institueret; quod postea Urbanus Quartus, antea Leodiensis Cathedralis archidiaconus, auctoritate Apostolica approbavit, et ad universalem Ecclesiam extendit.

R. Dilexisti iustitiam.

Lectio vj.

MORTUO Leodiensi antistite Roberto, in multas et graves tribulationes devenit Julianâ : nam impiis factionibus monasterio expulsa, in necessitate extréma ali-

quámdiu vixit, donec in Salsiniénsi monastério excépta, inibi a gravissimis malis aliquántulum respirávit. Sed turbáta iterum páte ex ingruéntibus bellis, in oppidum Fossas, inter Sabim et Mosam, deducta, post aliquod tempus letháli morbo corripitur, quo ingravescente, sacrosantum Christi Dómini Corpus in ecclésia collegiata sumpsit in Viaticum speciáli cordis ardóre. Tum in cèllulam redux, coram abbatisa Salsiniénsi, susceptus in sanctissimum Eucharistiæ Sacraméntum defixis, pie obdormívit in Dómino. Corpus in cœnóbium Villariénse, uti expetierat, fuit translátum, ubi miráculis cláruit.

R. Afferéntur Regi.

In ij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virginibus, de Communi.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis.

DIE XXVI. APRILIS.
Com. S. Floriberti, Ep. C.
Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, exáudi propitiús orationem nostram. et tribue nobis, intercedente beáto Floriberto, Confessore tuo atque Pontifice, misericórdiam tuam: ut quæcúmque præcipis, te adjuvante, implére possimus. Per Dóminum.

Lectio ix.

Ex Actis apud Bolland.

FLORIBERTUS, quem filium ex legitimo thoro suscepisse fertur, priusquam sacris initiáretur, sanctus Hubertus, patri in episcopátu succéssit, susceptamque curam fideliter gessit. Plúrium Sanctorum, per diœcésim suam multis coruscantium miráculis, Reliquias sublimávit. Leodiénsis ecclésiæ clerum, quem decéssor ejus instituerat, número adáuxit, multisque ampliávit bonis. Sanctitáte conspicuus in pace quiévit séptimo Kalendas Maji, médio circiter sæculo octávo. Sepúltus in

æde sancto Lamberto sacra, tantis resplenduit miraculis, ut paulo post ejus corpus ad Sanctorum Reliquias e terra fuerit translatum.

Te Deum laudamus.

FESTA MAJI.

DIE VII. MAJI.

In Festo S. Domitiani,

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.

Pont. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui hodierna die beatum Domitianum, Confessorem tuum atque Pontificem, virtutum splendoribus decoratum, Sanctorum tuorum meritis coæquasti: præsta, quæsumus; ut apud te sit pro nobis perpetuus suffragator, qui tui nominis extitit egregius prædicator. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*Ex vitâ apud Bolland.
et Actis Concil.*

DOMITIANUS, præclaris parentibus in Gallia

ortus, venerabili Eucharistia, ecclesiæ Trajectensis episcopo, jam scientia, virtute et sanctitate celeberrimus, in eadem sede Cleri, populi ac principum electione, subrogatus est episcopus. Præsul factus, populum sibi creditum maxima sollicitudine gubernabat, prædicationibus, eleemosynis etiam et ecclesiarum ædificationi insistendo, ac paganos, quorum copia adhuc in ejus diocesi aderat, convertendo. Tanta autem virtute ac miraculorum gloria simul et admirabili doctrina resplenduit, ut non inveniretur ei similis in omnibus Galliæ provinciis. Quodam vero tempore, cum valida fame universa provincia fuisset oppressa, et pauperum populus nimia attenuaretur indigentia, videns sanctus Episcopus, ex nimia æris siccitate quasi nullam esse spem incolis de messe futura, divites, qui timore sterilitatis ab eleemosynarum largitione cessá-

verant, mōnuit, ut respē-
ctu divini amoris, pāupe-
res Christi reficerent ex
sua annōna, promittens
ōmnibus in messe se-
quēti frugum abundā-
tiam. Dōminus autem ad
preces servi sui de cōelo
dans benignitatem, āri-
dam provinciam pluvīa-
rum aquis largius irrigā-
vit, et incolis abundan-
tem messem largitus est.

R. Inveni David.

Lectio v.

INTERFUIT Domitiānus
Concilio Arvernīs in
Gallia, sub Theodebēto
Austrāsiae rege, anno
quingentésimo trigésimo
quinto celebrāto, cui sub-
scripsit his verbis : Do-
mitiānus in Christi nō-
mine episcopus ecclēsiae
Tungrōrum, quod est
Trajectum, subscripsi.
Interfuit etiā, ad annum
quingentésimum quadra-
gésimum nonum, Concilio
Aurelianēsi quinto, in
quo a coepiscopis uni-
vērſis ad certāndum cum
hæreticis elēctus, hos
sacræ Scripturæ testimō-
niis convicit et confudit.

Multa ecclēsiae suæ bona,
ex Tungrōrum devasta-
tione depēdita aut dirē-
pta, recuperāvit. Plures
ecclēsias consecrāvit et
vāria xenodōchia exstrui
curāvit. In oppidum etiā
Huēuse, cui nunc Patrō-
nus est, mākima sunt
illius mērita : ubi, ab
incolis invitātus, fontem
venēno infēctum, divina
virtute ita purgāvit, ut
idem diversis languōri-
bus exinde remēdio sit,
et sancti Domitiāni fons
appellētur.

R. Pōsui adjutōrium.

Lectio vj.

TANDEM revelāta est san-
cto Præsuli prōxima
cōrporis sui resolutio,
qui Sanctōrum per cir-
cūtum visitans limina,
ad tumbam beati Servatii
pervēnit, ubi convocātis
ecclēsiae suæ clēricis cæ-
terisque fidēlibus sermō-
nem faciēns, pacēque et
communiōnem tribueus,
omnes ut pro eo Deum
deprecārētur admōnuit,
et rēmanens in ecclēsia
rogāvit Dōminum, ut ante
suum exitum dignārētur

eum sua dulcédine consolári. Facta oratione lux imménsa super eum resplénduit, qua tota basilica refulsit; in qua luce vir sanctus vidit Dóminum Jesum Christum, in médio Angelórum consistentem, vocantem eum ad se atque dicentem : Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : intra in gáudium Dómini tui. Hac visione consolátus Præsul, Nonis Maji, intra religiosórum sacerdotum manus, ad cœlos migrávit. Trajécto Hóium delátus, in æde Mariæ Virgini sacra, in qua vivens frequens fúerat, tumultus est. Tantis vero cláruit miraculis, ut sacrum ejus corpus, suavissimo odóre fragrans, tértio ab óbitu sæculo, Imperátore Cárolo Magno instánte, solémniter e terra évectum fúerit, quod et in hoc usque tempus in eadem ecclésiá magna populi veneratióne cólitur.

R. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregre, de Comm. Conf. Pont.

DIE XIII. MAJI.

In Festo S. Servatii,

Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter seq. Ad Vesperas Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. Laudate Dóminum, omnes gentes.

Hymnus.

AUDI precántis ágminis Voces ob actus criminis,

Servati, sancte Pontifex, Nam dulcis atque mitis es. Tu scis quid ante gessimus,

Tu nunc audi quæ pòscimus :

Arce sagittas dæmonum, Confer medelam vulnerrum.

Vim, quam tenes in nómine,

Imple poténti númine : Serva gregálem cópiam, Præstans salutis grátiam.

Servádo jam qui múniceps

Cœléstis aulæ factus es,

Et nos, fideles vèrnulas,
Servando nunquam dèse-
ras.

Sic Te, per illum, quæ-
sumus,

A quo redempti vivimus,
Quem laus et omnis glòria
Per cuncta decet sæcula.

Amen.

¶ Ora pro nobis, beate
Pater Servatii, allelùia.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi,
allelùia.

Ad Magnificat, Añu.

O Sacerdos et Pòntifex,
et virtutum ópifex! o
lampas charitátis, et de-
fensor veritátis, Servatii!
gregem tuum dirige, et
intercede pro nobis ad
Dóminum, allelùia.

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo
sanctum dedisti Ser-
vátium Evagéllicæ veri-
tátis prædicatórem: con-
cede quæsumus; ut tanti
Pontificis intercessióne,
et tuæ pietátis defensióne,
ab ómnibus liberémur ad-
vèrsis, et tranquilla men-
te in tua semper laude
lætémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hy-

mnus ut in j. Vesperis.

In j. Nocturno Lectio-
nes, Fideles sermo, de
Comm. j. loco.

R. j. Servátius, eximie
sanctitátis, vigiliis ac je-
juniis vacans, crebro la-
crymarum imbre perfú-
sus, Dómini miseri-
córdiam deprecabatur pro

pópuli et urbis libera-
tióne, allelùia. V. Dó-
mine Jesu Christe, Deus

de Deo, ne unquam gen-
tem hanc incredulam

fideles tuos invadere per-
mittas. Dómini.

R. ij. O beate Servatii,
qui Christum imitans,
pro óvibus ejus teipsum

quotidie Jejuniiis et
orationibus mactabas, al-
lelùia. V. Namque Ro-

man pergens, limina
Apostolorum petisti, ibi-
que teipsum quotidie.

Jejuniiis.

R. iij. Vir pretiosus et
Deo dignus Servátius,
Trajectensis ecclesiæ Pón-
tifex, Mérito præcipuis

cunctorum laudibus fidé-
lium honoratur, allelùia.

¶ Nam, quia ipse a Dó-
mino et a sanctis Angelis

ejus in ómnibus honorá-
tus esse cognóscitur. Mé-
rito. Glória Patri. Mérito.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex S. Athanasio, Sulpitio

Severo, S. Greg. Tu-

ron., Actis Concil. et

Actis apud Botland.

SANCTUS Servátius, ex
generósa magnórum
virórum stirpe éditus,
Ecclesiæ Tungrénsis, di-
vína dispositiõe, consti-
tutus est episcopus; qui
non solum suæ isti pro-
vinciæ, sed toti étiam
Christiáno orbi, Ariána
hæresi exagitato, sancti-
tate, doctrina, et fidei
sinceritate mire illúxit.
Intérfuit universáli Con-
cilio Sardicénsi. ubi fides
Nicænæ Synodi confirmáta
est; et in Concilio Agrip-
plino, ubi plúrimi Galliá-
rum episcopi convéne-
rant, advérsus Euphrá-
tem, pseudoepiscopum,
senténtiam prótulit, mul-
tum eo témpore inter Gál-
liæ episcopos laudátus.

Has oves, Dómine
Deus, quas redemisti et
mihi in manus credidisti,

et me et oves meas * Hó-
die in manus tuas reddo
eas, et déprecor te, alte
Judex Deus, custódi eas
ab incursu inimicórum
in perpétuum, alleluia.
Ne eas, Dómine, lu-
pus rapiat et dispérgat,
sed tu, Pastor bone,
cóngrega eas. Hódie.

Lectio v.

SERVATIUS a Magnéntio
qui, enecato Constante
Augusto, Impérium occi-
dentále arripuerat, mitti-
tur cum sancto Maximino,
Trevirénsi episcopo, ad
Constantium Oriénti im-
perántem, legátus. Ale-
xandriam, Egypti urbem,
appúlsi, ambo a sancto
Athanasio, ejúsdem urbis
episcopo, tamquam Præ-
sules de Ecclesiá Cathó-
lica óptime mériti, hono-
rífice excépti fuére. In-
térfuit étiam Servátius
Concilio Ariminénsi, in
quo cum Phæbádio, epi-
scopo Aginnénsi, pro fide
Cathólica fórtiter decer-
távit, et contra Ariána
impietátis assertóres, ip-
sumque Imperátorem Con-
stantium eis favéntem,

constantissimus perseve-
ravit. Arianorum fraude
ac dolo decépti, doctri-
nam spécie Cathólicam,
re vero Ariánam profès-
si quidem fuérunt; ast,
si quidem fuérunt; ast,
fraude dolóque detéctis,
Arianismum ácrius pro-
fligárunť, fidémque Ca-
thólicam fórtius propu-
gnárunť.

R. Tu Dómine Jesu Chri-
ste, qui ánimam tuam
posuisti pro óvibus tuis,
éripe me et oves meas ab

ore leónis, * Ut possim
de eis ad te manípulos
sanctos portáre, allelúia.

Y. Ut sint mecum in ovili
sancto tuo gaudéntes,
sicut promisti. Ut.

Lectio vj.

BARBARIS, Dei ira, Gál-
lias invadéntibus,
Servátius, civitatí suæ
métuens, ad Apostolórum
límina intercéssor pro-
gréditur, ubi responso
cœlesti didicit cladem,
ob pópuli delicta, con-
summándam, se tamen
illam non visúrum. Re-
licta igitur Urbe, Tun-
gros rédiit, et, suis ad
poeniténtiam excitátis,

episcopálem sedem Tra-
jéctum ad Mosam trans-
tulit, ubi anno trecenté-
simo octogésimo quarto,
módica pulsátus febre,
longævus recéssit a cœr-
pore, ablútusque a fidé-
libus, juxta ipsum ágge-
rem públicum honorífice
est sepúltus; ad cujus
ibidem túmulum, mira-
culórum splendóre céle-
brem, peregrinórum con-
cúrsus perseverat.

R. Hic est sacérdos ma-
gnus et clementíssimus
Pater qui, contémnnens
certámen cœporis, peti-
vit túmulum beáti Petri,
* Et ibi deprecabáture au-
xilium bonitátis ejus, al-
lelúia. Y. Justum dedú-
xit Dóminus per vias

rectas, et osténdit illi
regnum Dei. Et ibi. Gló-
ria Patri. Et ibi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Vigilate, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ven-
turus sit. Et reliqua.

Homilia S. Fulgéntii
Epíscopi.

Serm. 1., de dispens.

Dominí, in initio.

DOMINICUS sērmō, quem debēmus omnes non solum studiōse, verum etiā sapiēter audire, cui nos opórtet humiliter ac delectabiliter obedire, moderatiōnis suæ tenens ubique tempēriem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus alimēta, quædam speciāliter solis præcipit nobis, quædam vero generāliter et nobis et vobis. Nobis namque, id est servis quos Pater ille familias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in sua magna domo constituit, ut pópulo ejus verbum grátie ministrēmus, speciāliter injūgitur sanctæ prædicatiōnis officium; generāliter vero nobis et vobis salutāris indicitur obediētia mandatórum.

R. Dum orāret sanctus Dei Servatius Póntifex, ad sepúlchrum sancti Petri Apóstoli incūbens, lacrymārum imbre per-

fusus, déprecans pro peccātis pópuli véniam, dicens: A te, sancte Petre, implorādo flāgito auxiliū pietātis tuæ, ut non tradātur terra nostra, nec urbes Galliārum, in manus gentium. * Et continuo dignus a Dómino hoc respónsum audire méruit, alleluia. *V.* Quid a me petis, sanctissime Servatí? a Dómino sancitum est, ut cuncta Gállia destruatur. Et.

Lectio viij.

SERVORUM igitur, quos pópulo suo præpósuit, Dóminus speciāle volens officium demonstrāre, ait, quod ex Evangélio modo audivimus: Quis, putas, est fidélis dispensātor et prudens, quem constituit Dóminus supra familiam suam, ut det illis in tēpore tritici mensuram? Beātus ille servus, quem, cum venerit Dóminus, invēnerit ita faciētem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dubio qui suis discipulis ait: Vos vocātis me Magister et Dómine, et

bene dicitis, sum etenim. **H**abemus in isto Christi sacerdote máxima bona, quæ imitemur. * Iste enim, quod ad regulam nostræ religionis pertinet, primum fecit, postea docuit, alleluia. * Ideoque acceptum ab ipso tam necessarium exemplum flagranti studio nos sequi oportet. Iste. Gloria Patri. Iste.

Lectio ix.

QUE est etiam hujus Domini familia? Nimirum illa est, quam ipse Dominus de manu inimici redemit, et suo dominio mancipavit. Hæc autem familia sancta est Ecclesia Catholica, quæ per orbem terræ copiosa fertilitate diffunditur, et redemptam se pretioso sui Domini sanguine gloriatur. Filius enim hominis, sicut ipse ait, venit non ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro multis. Ipse est etiam Pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis. Grex ergo

boni Pastoris ipsa est familia Redemptoris.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Anæ.

1. Ne derelinquas nos, * Pater sancte, ne obliviscaris nostri, Pastor bone, alleluia. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dñica.

2. Servatius servavit fidem, * servavit plebem Domini : servando et orando meruit quod credidit, alleluia.

3. Tu Domine Jesu Christe, * Pastor bone, qui animam tuam posuisti pro ovibus tuis, eripe me et oves meas ab ore leonibus, propter nomen tuum, alleluia.

4. Quid ergo * erit de nobis, Pater sancte, qui sine te vivere non possumus, sed in pessima morte tradendi sumus? Te obsecramus, ut memor sis nostri in conspectu Domini in perpetuum, alleluia.

5. Pauperes ac debiles, * senes vel cunctus populus, super muros stantes

ac lugentes, post beatum a b omnibus liberemur ad-Servatium clamabant : versis, et tranquilla men-cur nos, Pater, destitutos te in tua semper laude vel orphanos relinquis? lætemur. Per Dominum. alleluia.

Ad Tertiam, Añā.

Capitulum. 1. Mach. 2.

VIR iste in tentatione inventus est fidelis.

In tempore angustiae suae custodivit mandatum. Accipit testamentum sacerdotii aeterni. Consecutus est sedem regni in saecula.

Hymnus de Comuni Conf. Pont.

Ÿ. Ora pro nobis, beate Pater Servati, alleluia. R. Ut digni efficiamur pro missionibus Christi, allel.

Ad Benedictus, Añā.

Itaque inter illa felicissima supernorum civium agmina, jure nunc omnium Sanctorum contuberniis fruatur, quorum vestigia secutus fuisse probatur, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui populo tuo sanctum dedisti Servatium Evangelicae veritatis praedictorem : concede quaesumus ; ut tanti Pontificis intercessione, et tuae pietatis defensione,

Servatius servavit fidem.

Capit. Vir iste, supra.

Ad Sextam, Añā.

Tu Domine Jesu Christe.

Capitulum. Eccli. 24.

In ecclesiis Altissimi aperiet os suum, et in conspectu virtutis illius gloriabitur, et in medio populi sui exaltabitur, et in plenitudine sancta admirabitur, et in multitudine electorum habebit laudem, et inter benedictos benedicetur.

Ad Nonam, Añā.

Pauperes ac debiles.

Capitulum. Sap. 10.

Justum Dominus a per-euntibus impiis liberavit, et eduxit illum a delicto suo. Et dedit illi virtutem continendi omnia, et conservavit sine querela, et in filii misericordia fortem custodivit.

Ad Vesperas Añae de Laudibus, Psalmi de Dñi ca, et loco ultimi, Ps. Me-mento, Domine, David.

A Capitulo fit de S. Wironis, cum com. S. Servatii, etc. ut infra.

Si ij. Vesperæ dicantur integræ, tunc Capitulum et Hymnus sumuntur ex j. Vesperis.

DIE XIV. MAII.

In Festo S. Wironis,
Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. præter sequentia.

Ad Vesperas, si dicantur integræ, Añæ de Laudibus, Psalmi de Dñica, et loco ullimi, Ps. Laudate Dñum, omnes gentes. Hymnus.

Wironis pietas Præsul Inelyti,

Plechelmi, pãrilis quem decorat gradus,

Otgerique fides nos sacra cõmmonent

Laudum prõmere cãntica.

Qui tres, propitiĩ præstidio Dei,

Diversis Britonum progeniti locis,

Quæ mundus cõlebrat despiciunt bona

Ut cælum sibi cõmparent.

VERNA RURÆMUND.

Invitos Scõtia hos destina infulis :

Sacram confugiunt ad Cãthedram Petri,

Sed, Papæ império, tandem hierarchicis

Sublimantur honoribus.

Otgero cõmite hinc nobile Gállia

Regnum, vivifica cum Cruce, permeant ;

Gentilem fidei lumine Gældriam

Pipino irradiant Duce.

Tanquam tres oleæ fructifera nimis,

Tanquam mixta rosis cãndida lilia,

Virtutum variis semper odoribus

Mentes Geldrigenum replent.

Æternæ Triadi sit decus ac honor,

Gignenti, Gènito, Spiritui Sacro :

Sint grati tribus his semper Apóstolis

Ruræ fluminis accola. Amen.

Ad Magnificat, Añæ.

O Rex altissime, in Sanctis tuis vere mirabilis, qui sanctos Wironem,

Plechelmum et Otgerum, post sanctæ peregrinationis cursum, ad montem cœlestibus studiis aptum, fidei duces nobis destinasti, veram afferentes pacem et illuminantes patriam: eorum, quæsumus, precibus adjuvémur in cœlis, quorum reliquias pio amore venerámur in terris, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui ætérnum gloriæ pondus, pro levibus ac momentaneis laboribus, fidelibus tuis rependis: concède nobis; ut qui beati Wironis, Confessoris tui atque Pontificis, natalitia celebrámus, ejus interveniéntibus méritis, per temporalis vitæ hujus certamina, ad sempiternæ vitæ præmia pervenire mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Servatii, Aaa. Inclyte Servatii, sicut modo cernere Christum es méritus, sic, rogámus ut post vitam tuos servos cum cernere perficias, alleluia.

Ÿ. Ora pro nobis. Oratio. Deus, qui pópulo tuo, ut supra. 32.

Postea S. Bonifacii, Mart. Aaa. Lux perpétua. Ÿ. Sancti et justi. Oratio ut in Breviario.

Ad Matutinum Hymnus ut in j. Vesperis.

In j. Nocturno Lectiones. Laudémus viros gloriósos, de Comuni ij. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex vita per anonymum, apud Bolland.

WIRO non infimæ conditionis paréntibus in Scótiâ natus, discéndis litteris ac pietátis studiis inténtus, virtútum incrementis deditus, terréna pro nihilo ducens, Christi-que amore accensus, ad cœlestia totis viribus anhelabat. In virtutis itinere invictus progrédiens, nec frangebatur adversis, nec secundis efferebatur. Vigiliis non fatigabatur, jejuniis lætabatur; et propósitis sibi sanctorum Patrum, Cathéberti et Columbæ piis vestigiis,

quasi cœlestem vitam in
terris agēbat.

R. Inveni David.

Lectio v.

UNDE et peregrinādi
amōre incensus, sacra
Apostolorum limina prę-
cibus, vigiliis et lacrymis
desiderabat salutare : sed
morte sui episcopi impe-
ditus substitit, atque a
pópulo in successorē
fuit electus ; cuius votis
cum resistere non posset,
Romam adiit, presbytero
Plechélmo una cum Otgé-
ro diacono comitatus,
Christum diligens, quo-
ibique a Romano Pontí-
fice consecratur : et ad
suos reversus, pastorale
officiū admiranda vitę
sanctimonia et religiōis
pietate, per aliquod tem-
pus, illic exercuit. Sed
ad prædicandum Gallis
Belgicis Evangelium Chri-
sti amōre incitatus, ad
Pipinum Francorum du-
cem cum suis illis sociis
pervenit. Qui cognita
beati Wironis sanctimō-
nia, eum inter suos pri-
mum recepit, ac locum a
mundi strépitu in sylvis
remotum ad Ruram flú-

vium tribuit, ut cœlestium
contemplatiōi libérius
vacaret ; qui mons sancti
Petri vocabatur, nunc

sanctę Odilię dicitur, in
quo et cratōrium Dei
Genitrici et Virgini Ma-
rię erat ædificatum.

R. Posui adiutorium.

Lectio vj.

QUO in loco admirā-
dum se omnibus verę
pietatis spēculum exhi-
buit. Christus illi in
corde, Christus illi in
ore ; nec aliud præter
Christum diligens, quo-
tidie se illi in ara cordis
ante altaris sacrificiū
mactabat. Animum ab
oratione haud relāxans,
et vigiliis, pręcibus, je-
juniis se macerans, fortis
adversus vitia fuit ne illis
succumberet, facilis ad
veniam si quis in ea pro-
lapsus pœnitentiam ge-
stu aut verbis testaretur ;
sibi parcus, aliis largus
et benignus, ubique hu-
milatatis et charitatis de-
se præbens exempla, pó-
pulo tum doctrina tum
vita præluxit. Unde et
Pipinus, detractis

sibi calceis, ut sua peccata confiteretur, quotannis ipsum solébat adire, suisque adhibere consiliis secretioribus. Tandem vero multis fractus laboribus, a Domino miles eméritus in regnum cælesté, módica febre correptus, evocatur octavo Idus Maji. Cujus venerandum corpus in prædicto oratorio honorifice sepultum, plurimis miraculis illustre fuit.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo lucernam accendit, et in abscondito ponit, neque sub módio : sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

De serm. Dom. in monte, lib. 2. cap. 21.

LUCERNA corporis tui oculus tuus est. Si ergo oculus tuus simplex

fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. Qui locus sic intelligendus est, ut novérimus omnia opera nostra tunc esse munda et placere in conspectu Dei, si fiant simplici corde, id est, intentione supérna, siue illo charitátis, quia et plenitudo legis charitas. Oculum ergo hic accipere debémus ipsam intentionem, quam facimus quiddam facimus : quæ si munda fuerit et recta, et illud aspiciens quod aspiciendum est, omnia opera nostra, quæ secundum eam operamur, necesse est ut bona sint. Quæ omnia opera totum corpus appellávit, quia et Apóstolus membra nostra dicit quædam opera, quæ improbat et mortificanda præcipit, dicens : Mortificate ergo membra vestra quæ sunt super terram, fornicationem, immunditiam, avaritiam, et cætera talia.

R. Amavit eum.

Lectio viij.

Nox ergo quid quisque faciat, sed quo ánimo

fáciat, considerándum Qui attulistis facem et est. Hoc est enim lumen illuminástis pátriam, in nobis; quia hoc nobis dantes pacem géntibus et manifestum est bono ánimoliberántes pópulum Dómino nos facere, quod fámini, allelúia. Audite
cimus: omne enim quod preces supplicum; vitæ ætérnæ nobis póscite præmanifestátur, lumen est. mia, qui fertis in dextris
Nam ipsa facia, quæ ad manípulos justitiæ, in
hóminum societátem a nobis procedunt, incér- gaudío meténtes quæ se-
tum habent éxitum et minástis in lácrymis.
Ideo ténebras ea vocávit. Qui. Glória Patri. Qui.

Non enim novi, cum pec-
cuniam pórrigo indigénti
et peténti, quid inde aut
factúrus sit aut passúrus.

Et fieri potest, ut vel
fáciat ex ea vel propter
eam patiátur áliquid mali,
quod ego, cum darem,
non evenire volúerim, ne-
que hoc ánimó déderim.
Itaque si bono ánimó fe-
ci, quod mihi, cum fáce-
rem, notum erat, et ideo
lumen vocátur, illuminá-
tur étiam factum meum.
qualemcúmque éxitum ha-
búerit: qui éxitus, quó-
niam incértus et ignótus
est, ténebræ appellátæ
sunt.

R. Cives Apostolorum et
doméstici Dei, Wiro,
Plechélme et Otgéro, nota est, sordidátur ap-

Lectio ix. e duabus
S. Bonifacii, Mart. Si
hoc Festum transferatur;
Lectio ix.

SI autem malo ánimó
feci, étiam ipsum lu-
men ténebræ sunt. Lumen
enim dicitur, quia novit
quisque quo ánimó fá-
ciat, étiam cum malo
ánimó facit; sed ipsum
lumen ténebræ sunt, quia
non in supérna dirigitur
ipsa simplex inténtio; sed
ad inferióra declinátur,
et dúplici corde quasi
umbram facit. Si ergo
lumen quod in te est, té-
nebræ sunt, ipsæ ténebræ
quantæ sunt? Hoc est, si

ipsa cordis inténtio, qua
facis quod facis, quæ tibi
nota est, sordidátur ap-

um
cus
ut
pera
nda
éctu
plici
ione
ari-
tudo
n er-
mus
qua
fáci-
fue-
aspi-
dum
stra,
ope-
st ut
mnia
e ap-
tolus
quæ-
pro-
præci-
ficáte
a quæ
forni-
tiam,
tália.

isque
ánimó

petitu rerum terrenarum
et temporalium atque
cæcatur, quanto magis
ipsum factum, cujus in-
certus est exitus, sordi-
dum et tenebrosum est?
Quia etsi alicui bene pro-
veniat, quod tu non recta
et munda intentione fac-
cis, quo modo tu feceris
tibi imputatur, non quo-
modo illi provenerit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Anæ.

1. Isti sunt viri * mise-
ricordiae, quorum justi-
tiae oblivionem non acce-
perunt, alleluia. Ps. Dô-
minus regnavit, cum re-
liquis de Dominica.

2. Isti sunt olivæ * et
candelabra lucéntia ante
Dôminum Dominatorem
universæ terræ, alleluia.

3. Vidi conjunctos * viros,
pacis et lucis Evangelicæ
prædicatores, viros san-
ctos et amicos Dei, allel.

4. Benedicimus Deum *
cœli, et coram omnibus
vivéntibus confitemur ei,
quia per Sanctos suos fe-
cit nobiscum misericôr-
diam suam, alleluia.

5 O Confessorum forti-
tudo * mirabilis, qui præ-
cepta Dominica servantes,
et ad veritatis lucem alios
adducéntes, duplicatum
de negotio lucrum repor-
tastis, alleluia.

Hymnus.

GESTA Wirónis chorus
et Plechelmi
Præsulum cantet memo-
randa : fidum
His et Otgeri célebris
Levitæ

Jungat amorem.

Ut sacrae primi fugerent
honores
Infulæ, Romam e Scôtia
profecti,
Vértices Papæ, sed inau-
guranti,

Dénique subdunt.

Urbe dimissi, sócio Levita,
Gálliam Instrant, subi-
guntque Christo
Geldriam, idôlis, fixa
Cruce, ab omni
Sede repulsis.

Incolunt celsum, vacuüm-
que curis

Sæculi montem Odiliæ,
beátis

Angelis vita similes,
Deique

Pèrpete laude.

Calliæ Princeps avet hic
 Pipinus,
 Singulis annis, humilis
 Wiróni
 Consciæ mentis reserare
 morsus

Atque reatus.

His fidem Geldri referant
 Magistris,
 Hos apud Numen céle-
 brent Patrónos :

Ut det ætérna Deus his
 quicte

Consociári.

Hinc Deo Patri decus, ac
 perénnis

Filio laus, Spiritusque
 sancto ;

Et pius Divos colat Los
 quotánnis

Accola Ruræ. Amen.

Ad Benedictus, Añs.

Vigilate omnes et orate,
 nescitis enim quando
 tempus sit ; vigilate ergo,
 nescitis enim quando
 Dóminus domus véniat :
 sero, an média nocte, an
 galli cantu, an mane ; ne
 dum vénerit repente, in-
 véniat vos dormientes,
 alleluia.

Deinde fit com. S. Be-
 nificii Mart. Añs. Filiæ
 Jerúsalem. Pretiosa.

Ad Vesperas Añs de
 Laudibus, Psalmi de Dñi-
 ca, et loco ultimi, Ps. Me-
 ménto, Dómine David.

Hymnus ut in j. Ve-
 speris.

Ad Magnificat, Añs.

O Confessóres sancti,
 Wiro, Plechelme, et Ot-
 gére, qui certáminis et
 labóris cursum, fidei et
 pietátis juncti zelo, hic
 consummástis, et in re-
 gno cœlórum, glóriæ con-
 sório copuláti, assidue
 assistitis ante Dóminum,
 intercédite pro nobis,
 alleluia.

Et fit commemoratio
 sequentis.

DIE XV. MAJI.

In Festo S. Aufridi,

Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf.

Pont. præter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséri-
 cors Deus, qui sancto
 Aufrido, Confessóri tuo
 atque Pontífici, affluénti-
 bus hujus sæculi divitiis
 cor non appónere dedi-
 sti : ejus méritis et pré-
 cibus concède ; ut mun-

do crucifixi, tibi soli vivamus. Per Dominum.

In Hymno, iste Confessor, mutatur tertius versus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex vita per anonymum Ultraj. coetvum, apud Bolland.

AUFREDUS sive Ansfridus, comes Brabantus, in pietate morumque gravitate constans, in regimine judiciisque incorruptus, praedonibus infestissimus, pauperum viduarumque tutor, pacis studiosus, sanctissimus quoque linguae moderator, quidquid a saecularibus negotiis supererat temporis, id legum studio aut pie vel certo utili lectioni dabat; quare tanta sapientiae auctoritate apud coetvum valebat, ut tum viri illustres, tum conventus magnatum frequenter ab eo exquirerent, quid sententia esset decidendum, quid legibus

statuendum; quin et imperialibus secretis causisque majoribus absolvendis saepissime interesset. *Invēni David.*

Lectio v.

D altiōra vocatus, comitatu Hoiēsi Episcopo Leodiēsi tradito, et cōnōbio sanctimoniālium Beatae Mariae fundato in villa Thorn, ad Mosam, ubi sub filia, Benedicta nōmine, Abbatissa, conjux sua Hilsundis regulam sancti Benedicti professā est, tandem ipse gladio, quo cinctus erat, in altari sanctae Mariae deposito, clericus tondetur. Rogante rege Ottōae tertia consecratus episcopus Ultrajectinus, majoribus officiis majorem pietatem obgessit. Ut autem pleniore corde orationi instaret, prope Amersfordiam in colle Hoborst, postea sicut etiam nunc Heiligenberg vocato, monasterium condidit, ubi post collationem regis, post synodos, post conventus, sancta solitudine, jejuniis et vigiliis

gratiam Dei in se renovaret.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

HAC in solitudine, quia invisitatus. Ideo multus erat in operibus charitatis. Memoriae prout est eum, aqua propriis manibus a flumine allata et calefacta, leprosum toto corpore saniosum lavasse, quem deinde in suo strato pernoctare et, novis vestibus indutum, sed, ne quis sciret, diluculo et tacitum, reverti jussit. Ipse e suo patrimonio in ecclesias Ultrajectinas munificentissimus, varia quoque ab aliis praeprae a Rege, ecclesiae sedique suae potuit impetrare. Pium sedulumque Pontificem novis cumularunt meritis infracta senilis cecitatis patientia ac plenior mundi contemptus, quo demum monachum induit, qualis mox tertio die Maji, saeculi undecimi anno, ut putatur, octavo, ipse in Heiligenberg mortuus est, unde corpus

Ultrajectum translatum sepulchro conditor miraculis glorioso.

R. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregre, de Comm. Conf. Pont.

DIE XVI. MAJI.

In Festo S. Joannis Nepomuceni, Mart.

Duplex.

Omnia ut in fine Reviarum j. loco.

DIE XX. MAJI.

Octava S. Servatii.

(Pro locis, ubi colitur ut Patronus.)

Duplex.

Omnia ut in die, praeter Lectiones, quae in j. Nocturno dicuntur de Scriptura occurrente, in ij. ut infra, in iij. ut in Communi Conf. Pont.

In secundo Nocturno.

Ex S. Gregorio Turonensi.

LECTIO IV.

De Gloria Conf. cap. 72.

SERVATIUS Trajectensis episcopus tempore Hunnorum, cum ad irrumpendas prorumperent Gallias, fuisse memoratur: qui et sepultus refertur juxta ipsum pon-

tem aggeris publici. Circa
cujus sepulchrum, quam-
vis nix defluxisset, nun-
quam tamen marmor,
quod super erat positum,
humectabat : et cum loca
illa nimii frigoris gelu
ligentur, et nix usque in
trium et quatuor pedum
crassitudinem terram
operiat, tumulum ullatenus
non attingit. Datur
enim intelligi verum Is-
raelitam hunc esse ; nam
illis, inter muros aquarum,
aquæ non sunt
perniciæ, sed salutis ; et
circa hujus justitumulum
nix decedens non humo-
ris causa est, sed hono-
ris ; videasque in circuitu
montes niveos elevari,
nec tamen attingere tér-
minum monuménti. Et
non miramur si terra
operiatur nive, sed ad-
miramur quod attingere
ausa non est locum beati
sepulchri.

R. Tu Domine.

Lectio vi.

*Ex Actis Sanctorum apud
Bolland.*

COMPLURES Sancti ab an-
tiquis sæculis in co-
lendo beato Servatio emi-
nuerunt. Ad ejus enim
tumulum peregre vené-
runt beatus Candidus epi-
scopus, tum sanctus Amor
et sanctus Gerlæus, qui
multo tempore ibidem Dó-
mino serviérunt ; san-
ctus quoque Evermárus,
nóbilis Friso, dum ad
ejus sepulchrum peregri-
narétur, ab impiis in via

R. Has oves.

Lectio vii.

NAM plerumque devotio
studiumque fidélium
oratorium construébant e
tabulis ligneis læviga-

trucidatus est. Inter sanctos ejus in Trajecténsi cathedra successóres, qui speciali ipsum veneratióne prosecúti sunt, elúcet præcipue sanctus Monúlpheus, qui non tantum corpus ejus eminentióri loco recóndidit in basilica quam in sancti Præsulis honórem constrúxerat, sed et ómnium bonórum suórum ipsum scripsit hærédem; nec cum negléxit sanctus Hubértus, qui pretiósá capsá sacrum corpus inclúsit. Beáta Mathilda regína, Quedlimbürgi monastérium dicávit sancto Servátio, ante cujus altáre ibidem sepelíri vóluit. Sanctus étiam Henricus imperátor, cum Aquisgráni existens plúrima de ejus sanctitate audivisset, Trajéctum venit, ut Sanctórum ibi quiescéntium intercessiónem imploráret. Sanctum Norbértum ad ejus Reliquias devóte accessisse Missámque celebrásse, necnon sanctum Bernárdum ejus ecclésiám visitásse, ibíque claudum

erexisse, jam pridem literis consignátum est. Beáta tandem Juliána, cum ad promovéndam solemnitátem Córporis Christi vidéret sibi decesse humána suffrágia, divérsas Sanctórum memórias frequéntans, étiam Ilimina beáti Servátii visitávit, ut, quod desiderábat, citius impetráret.

Hic est sacerdos.

DIE XXIV. MAII.

In Festo B. M. V. título Auxilium Christianorum,

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE XXX. MAII.

In Festo S. Ferdinandi, Confessoris.

Duplex.

Ut in fine Breviarii.

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

In Festo SS. Marcellini et Petri, Martyrum,

Duplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellini et Pe-

tri solemnitate lætificas :
præsta quæsumus; ut,
quorum gaudemus méri-
tis, accendāmur exēmplis.
Per Dóminum.

Et sit com. S. Erasmi
Ep. et Mart. Ann. Filiæ
Jerúsalem. y. Pretiōsa.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram
réspice, omnipotens
Deus : et quia pondus
propriæ actiōnis gravat,
beāti Erasmi, Mártyris
tui atque Pontificis, in-
tercessio gloriōsa nos
protégat. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Pro Lectione ix sumi-
tur secunda ex Breviario.
cui ad finem addantur
sequentia : Sacras horum
Mártyrum Reliquias Ein-
hárdu, qui Carolo Ma-
gno a secretis fuit, ex
Urbe Roma accēpit, ea-
rūque partem donāvit
ecclésiæ sancti Servatii
Trajectēsis, in qua hácte-
nus post tot sæcula pre-
tiosus ille thesaurus reli-
giōse asservatur.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

*Elieillo misso ad Einhar-
dum per Fratres de
monast. S. Servatii,
apud Baroniū ad an-
num 828, et Bolland.*

ADVENTUS autem sán-
ctórum Christi már-
tyrum Marcellini et Petri
ad vicum Trajectum cón-
ligit pridie Nonas Júnii
anno octingentésimo vi-
gésimo octávo. Quo die
venit eis óbviā de eodē
vico immānis multitudo
pópuli ad susceptiōnem
illórum congregata, lau-
dans et benedicens Deum
super immēsa atque in-
enarrābili misericórdia
sua, qua per tantos Pa-
trónos pópulum in se
credéntem et confidéntem
visitāre dignātus est.
Cumque in his laudibus
et lætitia spirituāli usque
ad basilicam beāti Servá-
tii pervéntum est, cele-
brātis cum magna óm-
nium gratulatiōe Missá-
rum solēnnis, et uni-
vर्सis ad sua revर्सis,
fēretum quo sacri cine-
res adducti sunt, a de-
xtris altāris juxta cancell-

los collocatum est, totus-
que ille dies cum ingenti
eodem in vico consisten-
tis populi exultatione
atque jucunditate con-
summatus est.

R. In servis suis.

Lectio vj.

PROBEM et sequentibus
diebus ad has sacras
Reliquias in ecclesia sancti
Servatii sanati sunt
caecus a nativitate, surdus
et mutus, alique nervis
contracti : quibus visis,
populus in basilica con-
gregatus, cepit prænimia
exultatione ac lætitia in
hymnis et litanis, sublatis
in altum vocibus, laudes
Dómino decantare,
qui est mirabilis in Sanctis
suis. At repéndit Tra-
jectensis ecclesia Romæ
næ Ecclesiæ, pro sacris
pignoribus sanctorum
duorum Martyrum, accep-
tis ab Einhárdo, ad
eamdem mittendo sancti
Servatii mentum, et alias
sancti Lamberti, ejusdem
ecclesiæ episcopi et mar-
tyris, sacras Reliquias,
quæ hucusque in basilica
sancti Petri, Romæ, ser-

vantur atque digno ho-
nore coluntur.

R. Filie Jerusalem.

In iij. Nocturno Ho-
milie in Evang. Ego sum
vitis, vos palmites, de
Comm. ij. loco.

Nona Lectio de S. Eras-
mo Episc. et Mart., quæ
est tertia in Breviario.

In Laud. fit com. S. Era-
smi, Añs. Lux perpétua.
V. Sancti et justii. Oratio.
Infirmi, ut supra.

DIE V. JUNII.

In Festo S. Bonifacii,
Episc. et Mart.

Duplex.

*Officium ex Decreto S. R. C.
die 11 Jun i 1874 ad uni-
versam Eccl. concessum.*

Omnia de Comm. unius
Mart. tempore Paschali
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem
populorum beati Bo-
nifacii, Martyris tui atque
Pontificis, zelo ad agni-
tionem tui nominis voca-
re dignatus es : concede
propitius ; ut ejus solé-
mnia colimus, etiam pa-
trocinia sentiamus. Per
Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS, antea Winfridus appellatus, apud Anglos natus est exeunte sæculo septimo, et ab ipsa infanzia mundum aversatus, vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum sæculi illécebris permutare frustra tentasset, Monasterium ingréditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum, ac scientiarum genere imbuitur. Annum suum rediit Monasterium, cui invitus præficitur : post elapsam biennium ex consensu Episcopi Vintoniënsis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentiliū conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiæ, Saxo-

sceret, divino Nūmine per lācrymas et orationes explorato, facultatem a Monasterii præposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

Q. Lux perpétua.

Lectio v.

Ex Anglia duobus cum sociis navim solvens, Dorestadium in Frisiæ oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium prædicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit Monasterium, cui invitus præficitur : post elapsam biennium ex consensu Episcopi Vintoniënsis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentiliū conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiæ, Saxo-

niæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbodus Frisiæ rex ac infestissimus Christiáni a Summo Pontífice Sedis nóminis hostis occubuisse, Bonifácus ad Frisónes rédiit, ubi sancti Willebrórdi sócius per triénnum tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo Ecclesiæ excitarentur.

¶ In servis suis.

Lectio vj.

A SANCTO Willebrórdi ad Episcopále munus expelitus, illud detrectávit, ut pròptius infidélium salutí instáret. In Germaniam profectus, plura Hassórum millia a dæmonis superstitione avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insignem fidei professionem Episcopus consecrátur. Exinde ad Germános redux, Hassiam et Thuringiam relápsis Evangélium præ ab idololatriæ reliquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácus a Gregório Tértio

ad dignitatem Archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam profectus a Summo Pontífice Sedis Apostolicæ Legátus constituitur: qua insignitus auctoritatè, quátuor Episcopátus instituit, et varias Synodos celebrávit, inter quas Concílium Lepinense memorábile est apud Belgas in Camera-cénsi Diocési celebrátum, quo quidem tẽpore ad Fidem in Bélgio adaugendam egrégie contulit.

A Zacharía Papa creátus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontífice jubente, Pipinum in Regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willebrórdi Ultrajectensem Ecclesiám gubernándam suscepit, primo per Eobánum, deinde per seípsum, dum ab Ecclesiá Moguntina absolutus, Ultrajecti resédit. Frisónibus ad idololatriam relápsis Evangélium prædicare, rursus aggréditur; cumque officio pastoráli occupáretur, a barbaris et impiis homi-

nibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis cruciata caede peremptus, martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifacii Moguntiam translatum, et, ut ipse vivens pesserat, in Fuldensi monasterio, quod extruxerat, reconditum fuit, ubi multis miraculis inclauit. Pius autem Nonus Pontifex Maximus ejus Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit.

R. Filiae Jerusalem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore : Videns Jesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 4. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

BEATI mundo corde : habentes edomitas, fiant regnum Dei. In quo ita videbunt. Quam ergo

stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est : Et in simplicitate cordis quaerite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis; ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. Beati pacifici : quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat, et ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Ego sum vilis.

Lectio viij.

PACIFICI autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subiacientes rationi, idest, menti, et spiritui, carnalisque concupiscentias sunt ordinata omnia, ut

id
pr
ho
rel
no
m
qu
ide
sul
est
tus
eni
bu
ri
ha
in
vol
sur
pie
ij.

D
tiss
prin
qui
nat
pac
tuta
cun
le,
for
aug
cun
aliqu
v

id quod est in hómine labefáctans, sed deficién-
præcipuum, et excéllens, tibus máchinis suis inno-
hoc ímperet, céteris non téscere faciéns, quanta
reluctántibus, quæ sunt firmitas intus extrúcta
nobis, bestiisque com- sit. Ideo séquitur : Beá-
múnia : atque idípsum, ti, qui persecutióne
quod excéllit in hómine, patiúntur propter justí-
ídest, mens, et rátio, tiam : quóniam ipsórum
subjiciátur potióri, quod est regnum cælórum.

est ipsa véritas, Unigéní-
tus Fílius Dei. Neque
enim imperáre inferióri-
bus potest, nisi superióri-
ri se ipse subjiciat. Et
hæc est pax, quæ datur
in terra hominibus bonæ
voluntátis : hæc vita con-
summáti perfectique sa-
piéntis.

¶ Cándidi facti.

Lectio ix.

DE hujúsmodi regno pa-
catíssimo et ordina-
tíssimo missus est foras
princeps hujus sæculi,
qui perversis, inordi-
natisque dominátur. Hac
pace intrínsecus consti-
túta atque firmáta, quas-
cúmque persecutiónes il-
le, qui foras missus est,
forínsecus concitáverit,
auget glóriam, quæ se-
cúndum Deum est : non
áliquíd in illo ædificio

VERNA RUKÆMUND.

Te Deum laudámus.

DIE VII. JUNII.

In Festo Translationis
S. Servatii, Episc. et Conf.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. præter sequentia.

In Vesperis et ad Ma-
tutinum, Hymnus. Audi
precántis, ut in ejus Na-
tali. 26.

¶ Glória et honóre coro-
násti eum, Dómine, al-
lelúia. R. Et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Sit memória ejus in be-
nedictióne, et ossa ejus
pullulent de loco suo, et
nomen ejus permáneat in
æténum, allelúia.

Oratio.

DEUS, cujus nutú, per
diversa terrárum loca,
ipsa quoque Sanctorum

côrpera disponuntur : nênsis epîscopus. Quæ concède propitius; ut qui autem hodierna die præsancti Servatii, Confessoris tui atque Pontificis, Translationem cõlimus, Cárolo Martéllô de Sarapi si quoque a pravitate cénis relátam cõtingit nostra ad pie vivendi re- victóriam, qua, Deo cõtitudinem transferámur. Christiános protegente, fortitúdo géntium instar

In j. Nocturno Lectio-
nes, fídelis sermo, de
Communi.

nébulae fuit dispérsa.

R. Inveni David.

Lectio v.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex S. Greg. Turon. Harig.
abb. et monun. loci
apud Bolland.

DIVERSÆ sancti Servatii, Episcopi et Patróni civitátis Mosæ-Trajectén- sis, memorántur Transla- tiões, quarum prima illa est, qua ejus succés- sor, sanctus Monúlphus, annuo sepúlchri ejus a nivibus intácti miraculo motus, strúcto in beáti Viri honórem magno tem- plo, illius corpus multa cum veneratiõe in hono- ratiõrem ejúsdem templi locum tránstulit, ubi ma- gnis illud suo témpore claruisse virtútibus, te- státur Gregórius Turo-

OBTENTA fuit hæc victó- ria die festo beáti Ser- vatii, nec dubium fuit, tam victóri Cárolo, quam cunctis, qui Sancti opem mane specialiter invocá- verant, ipsius méritis ea die hanc indúltam fuisse victóriam. Mittitur igitur Trajéctum præsul Willi- gisus, ut, si qua in beáti Servatii templo essent dilápsa, ea ad memóriam ac veneratiõnem illius restauráret, si qua minus perfécta, consummáret. Quod ea diligéntia ab eó- dem præsule fuit adim- plétum, ut étiam super Vi- ri sancti sepúlchrum eré- xerit cibórium, auro gem- misque lucidíssimum.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

INTERIM Willigisus visione monetur corpus sancti Servatii esse elevandum. Visionem ille Huberto, sedis Trajectensis tunc episcopo, patefacit. Indicto igitur cunctis jejunio cum precibus, superioris oratorii monumentum, quo sanctus Monulphus beatum corpus condiderat, visitatur. Aperto autem maxima cum reverentia monumento, sacrum apparet Servatii corpus, lineis et sericis involutum, a dextris habens virgam pastoralem, a sinistris vero argenteam mirifici operis clayem, Romae quondam ipsi traditam. Illico vero pretiosae hae Reliquiae sanctuarium clarissima collustrant luce, adstantes suavissimo reficiunt odore, pioque replent gaudio. Levatum deinde corpus in loculo depositum fuit, interius argenteo, foris vero deaurato. Venerabile sancti Servatii caput in capsula deaurata, alia autem ossa partim in sum-

ma ecclesiae ejus ara, partim una cum sacris ejus vestimentis in pretioso servantur feretro, in quo, anno supra millesimum octingentesimum sexagesimo tertio, die nona Novembris, ab Ordinario, spectante Clero, visitata, novisque sericis involuta reposta fuere. *R.* Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigilare, de Communi ij. loco.

In Laudibus post Hymnum *Y.* Posuisti Domine, super caput ejus, alleluia. *R.* Coronam de lapide pretioso, alleluia.

Ad Benedictus, Añs. Quasi oliva pullulans, et cypressus in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsum stolam gloriae, et vestiri cum in consummationem virtutis, allel.

In ij. Vesp. a Capitulo de seq. cum com. Translat. S. Servatii, ut infra.

DIE VIII. JUNII.

In Festo SS. Valentini et Candidi, Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi

Conf. Pont. præter seq.
Oratio.

EXAUDI, Dómine, pópulum tuum; et sanctórum Confessórum tuórum atque Pontificum Valentini et Cándidi solémnia celebrántem, temporális vitæ tribue pace gaudére, et æternæ reperire subsidium. Per Dóminum.

Deinde fit com. Translationis S. Servatii, Añs. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum, alleluia.

Ÿ. Posuisti, Dómine, super caput ejus, alleluia.
R. Coronam de lapide pretioso, alleluia.

Oratio ut supra. 49.

In j. Nocturno Lectio-
nes de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*Ex Bolland. t. 2 Junii et
t. 8. Oct. et monum. Traject.*

MAXIMINO in Metrópolis Trevirénsis et diocesis Tungrénsis regimine suffectus tráditur Valentinus. Crescén- te vero Christianórum número,

vix unius episcopi erat tam dissitárum ecclesiárum curam sustinére : quámobrem a morte sancti Valentini próprium sibi episcopum útraque ecclésiá, Tungrénsis Servátium, Trevirénsis Agrítium elegérunt. Sanctus Valentinus, quam sédulo et quámdu super gregem sibi commissum excubá- verit, quam fórtiter contra crucis Christi inimicos laboráverit, ad nos mínime pervénit, quippe cujus acta téporum aboléverit iniquitas. Id unum nos non latére Deus vóluit, quod Valentinum Sanctórum honoribus venerétur Ecclésiá, quodque sacrum ejus corpus Trajécti, in æde sancti Servatii religiöse repósitum, in hanc usque ætátem pie colá- tur.

R. Invéni David.

Lectio v.

CANDIDUS episcopus, post óbitum beáti Servatii, supérne mónitus, pátria relicta, Trajéctum ad túmulum gloriosissimi illius Præsulis pégre

venisse, illique ecclésiæ per multos annos, sede vacante, devôte inser-
viisse, ac tandem tempore beati Agricolai episcopi obiisse fertur. A pluribus sæculis ejus et sancti Valentini festivitas septimo Idus Junii, quo die simul recolébatur sancti Servatii Translatio, postea vero sequenti die fuit celebrata. Utriusque autem sacra ossa, in antiquissimo lapideo monumento, post altare sancti Petri in crypta ecclésiæ sancti Servatii recondita, anno sæculi decimi septimi vigesimo tertio, solémniter visitata et recognita fuere; circa finem vero sæculi decimi octavi, quum ecclésiia a Gallico milite profanaretur, e monumento studiöse educta et abscondita, modo in nova capsula publicæ fideliūm venerationi exhibentur.

¶. Posui adjutōrium.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

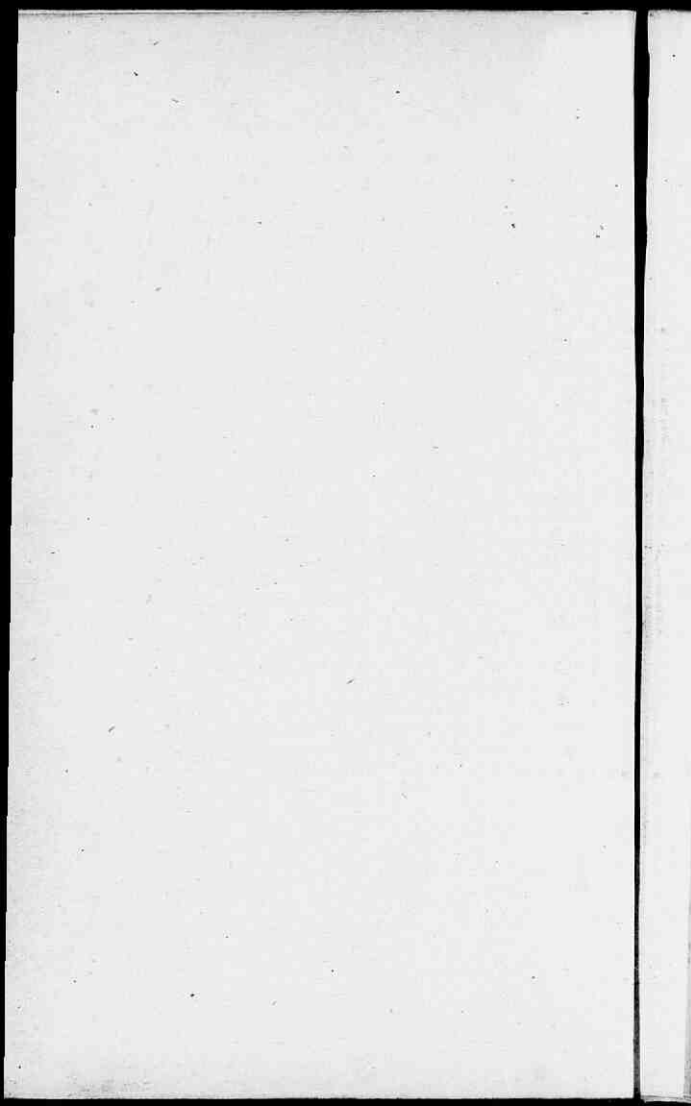
Lectio vj.

In Festo S. Malachiæ.

LÆTEMUR quod Pontifices nostri ascendērunt ad cives suos, pro filiis captivitātis legatione fungētes, corda nobis conciliāntes Beatōrum, vota illis intimāntes miserōrum. Lætēmur, inquam, et exultēmus, quia cœlestis illa cūria ex nobis habet quibus sit cura nostri, qui suis nos prōtegent mēritis, quos in formaverunt exemplis, miraculis confirmaverunt. Sancti Pontifices, qui in spiritu humilitātis hōstias pacificas cœlis frequēter invēxerant, per semetipsos introierunt ad altare Dei, ipsi hōstia et sacerdotes.

¶. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vigilate, de Comuni iij. loco.

DIE XXVII. MARTII.

S. Joannis Damasceni
Conf. et Eccl. Doct. Dipl.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor mutatur tertius Versus.

In utrisque Vesp. ad Magnif. *Aññ.* O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Joannes, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui ad cultum sacrarum imaginum adserendum, beatum Joannem coelesti doctrina et admirabili spiritus fortitudine imbuisti: concede nobis ejus intercessione et exemplo; ut quorum colimus imagines, virtutes imitemur, et patrocinia sentiamus. Per Dominum.

Et sit Commem. Feriae occurr.

In primo Nocturno, Lectiones. Sapientiam. de Communi Doctorum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES a patrio loco Damascenus dictus, nobili genere natus, humanis divinisque litteris a Cosma monacho Constan-

tinopoli fuit excultus; cumque ea tempestate imperator Leo Isauricus nefario bello sacrarum Imaginum cultum insectaretur, Joannes hortatu Gregorii tertii Romani Pontificis, et sermone et scriptis sanctitatem illius cultus sedulo propugnavit. Quo facto tantam Leonis adversum se invidiam concitavit, ut hic confectis litteris ipsum tamquam proditorem accusarit apud Damasci caliphum, qui Joanne consiliario et administro utebatur. Crèdulus fraudi princeps Joanni nequidquam calumniam ejuranti praecidi dexteram jussit. Verum innocentiae vindex adfuit clienti suo sanctissima Virgo, cujus opem precibus enixe imploraverat, ejusque beneficio trunca manus restituta ita brachio coaluit, ac si divisa nunquam fuisset. Quo maxime miraculo permotus Joannes, quod pridem animo conceperat, exsequi statuit. Itaque aegre a calipha impetrato secèssu, suas omnes facultates in egenos distribuit, et servos libertate donavit: tum sacra Palaestinae loca peregrinus lustravit, ac demum una cum Cosma institutore suo in Lauran sancti Sabbæ prope Hierosolymam concessit, ibique presbyter initiatus est.

R^y. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum :

Et dedit illi claritátem aetérnam. V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

IN religiósaе vitae palaestra praeclarióra virtútum exémpa mónachis praeбuit, demissionis potissimum et obediéntiae. Abjeçtissima quaeque coenóbii múnia véluti sibi própria deposcébat ac sédulo obibat. Contéxtas a se spórtulas venditáre Damáscijusus, in ea nimirum civitáte ubi olim summis honóribus perfúñctus fúerat, irrisiones ac ludibria vulgi ávide captábat. Obediéntiam ádeo cóluit, ut non modo ad quémlibet praesidium nutum praesto esset; sed ne causam quidem eórum quae praecipiebántur, quamvis árdua essent et insólita, quaeréndam sibi unquam putárit. Inter has virtútum exercitatiónes, cathólicum dogma de sanctárum Imáginum cultu impénse tuéri nunquam déstitit. Quare ut ante Leónis Isáurici, ita póstmodum Constantíni Coprónyimi advérsus se ódia vexationésque provocávit; eo vel magis quod libere arrogántiam impera-

tórum retúnderet, qui fidei negótia pertractáre, deque his senténtiam arbitrátu suo ferre audébant.

R^y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stollam glóriae induit eum,

Et ad portas paradisi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorica m fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

MIRUM sane est quam multa tum ad fidem tutándam, tum ad pietátem fovéndam, et solúta et adstrícta númeris oratióne, Joáñnes elucubráverit, dignus sane qui ab áltera Nicaena synodo amplíssimis láudibus celebrarétur, et ob áureum oratiónis flumen Chrysórrhoas appellarétur. Neque solum contra Iconómachos orthodóxam fidem deféndit; sed omnes ferme haeréticos, praesértim Acéphalos, Monothelítas, Theopaschítas strénue impugnávit : Ecclesiáe jura potestátisque egrégie vindicávit : primátum Principis Apostolórum disertissimis verbis assérui; ipsúmque ecclesiárum cólumen, infráctam petram, orbis terrarum magistrum et moderatórem saepius nóminat. Univérsa autem ejus scripta non modo eruditióné et doctrína praestant, sed étiam quemdam ingénuae pietátis sensum praeferrunt,

praecipue cum Genitricis Dei laudes praedicat, quam singulâri cultu et amoré prosequébatur. Illud verò máxime in laudem Joánnis cedit, quod primus univér-sam theologiâ recto ór-dine comprehénderit, et sancti Thomae viam complanáverit ad sacram doctrinam tam praeclára méthodo tractándam. Tandem vir sanctíssimus méritis plenus devexáque jam aetate, in pace Christi quíevit anno circiter septingentésimo quinquagésimo quarto. Ejus Officium et Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus, áddito Doctóris título, univér-sae Ecclesiâe concessit.

17. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. vi.

IN illo témpore : Factum est et in alio sabbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret : et erat ibi homo, et manus ejus dextera erat árida. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysólogi. *Serm.* xxxii.

IN hoc hómine omnium hóminum imágo figuráitur, in hoc géritur cura cunctórum, in hoc universórum sánitas

diu expectáta reparáture. Arúerat enim manus hóminis magis stupóre fidei, quam siccitate nervórum, et plus culpa consciéntiae, quam debilitate carnáli. Antiqua ista nimis erat, et quae in ipso mundi principio contígerat aegritúdo, nec arte hóminis aut beneficio póterat haec curári, quae Dei fúerat indignatióne contrácta : tetigerat vétita, inconcéssa praesumpserat, cum se ad árboresciéndi bonum malúmque porréxerat : auctóre indigébat, non qui malágra impóneret; sed qui posset illátam relaxáre senténtiam, et ignoscéndo resolvère quod religáverat indignádo.

17. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :

Ipse intercédât pro peccátis omnium populórum.

Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. -- Ipse.

Lectio viii.

IN hoc hómine nostrae tantum géritur umbra sanitátis; perfécta autem salus nobis reservátur in Christo : quia tunc ariditas nostrae manus miseránda dissólvitur, cum cruóre perfúnditur Dominicae pas-

sionis, cum in illo vitáli ligno crucis exténditur, cum carpit fructuósam de dolore virtútem, cum totam árborem salutis ampléctitur, cum clavis Dómini corpus affigitur, quo nunquam ad árborem concupiscéntiae et áridae rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam : Surge in médium, profésor debilitátis própriae, supérnae pietátis exáctor, testis divínae virtútis, Judáicae incredulitátis assértor, surge in médium, ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantae salutis inclinant, vel debilitátis tantae miserátio constríngat et mitiget.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus. Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiae et intelléctus. V. Jucunditátem et exultationem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Extra Quadragesimam.

Lectio ix.

DIXIT hómini : Ex-ténde manum tuam; et exténdit, et restitúta est manus illius. Ex-ténde manum tuam : jussióne solvitur, quae fúerat jussióne convinéta. Ex-ténde manum tuam. Agnóvit poena júdicem, opus Deum, indulgéntia pródidit conditórem. Oráte fratres, ut sola synagóga tali debilitáte fuscetur, nec sit in Ecclésiá, cujus manum arefáciat cupiditas, cóntrahat avarítia, rapína debílitet, tenácitas aegrótam constríngat; sed si accíderit id ipsum, audiat Dóminum et cito eam in ópere pietátis exténdat, reláxet et in misericórdia, in elemósynis pórrigat. Sanári nescit, qui nescit páuperi foenerári.

Te Deum.

Concordat cum originali : ideo imprimi potest.

Tornaci, die 12 Decembris 1890.

G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

DIE XXVIII. MARTII.

S. Joannis a Capistrano
• Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui per beatum Joannem fideles tuos in virtute sanctissimi nominis Jesu de crucis inimicis triumphare fecisti: præsta, quaesumus; ut spirituum hostium ejus intercessionem superatis insidiis, coronam justitiae a te accipere mereamur. Per eundem Dominum.

Et fit Comm. Fer. occur.

In primo Nocturno, Lectiones. Beatus vir. de eodem Communi II. loco. Extra Quadrages de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

JOANNES Capistrani in Pelignis ortus, et Perusium studiorum causa missus, in christianis et liberalibus disciplinis adeo profecit, ut ob egregiam juris scientiam aliquot civitatibus a Neapolis rege Ladislao praefectus fuerit. Dum autem earum rempublicam sanctissime gerens perturbatis rebus tranquilli-

tatem revocare studet, capitur ipse et in vincula conicitur: quibus mirabiliter ereptus, Francisci Assisiensis regulam inter Fratres Minores profitetur. Ad divinarum litterarum studium progressus, praeceptorem nactus est sanctum Bernardinum Senensem, cujus et virtutis exempla, in cultu potissimum sanctissimi nominis Jesu ac Deiparae propagando, egregie est imitatus. Aquilanum episcopatum recusavit, et severiore disciplina atque scriptis, quae plurima edidit ad mores reformandos, maxime enituit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et.

LECTIO V.

PRAEDICATIONI verbi Dei sedulo incumbens, Italiam fere universam lustravit, quo in munere et virtute sermonis, et miraculorum frequentia innúmeras prope animas in viam salutis reduxit. Eum Martinus quintus ad extinguendam Fraticellorum sectam inquisitorem instituit. A Nicolao quinto contra Judaeos et

Saracénos generalis inquisitor in Italia constitutus, plurimos ad Christi fidem convertit. In Oriente multa optime constituit, et in concilio Florentino, ubi veluti sol quidam fulsit, Armenos Ecclesiae catholicae restituit. Idem Pontifex, postulante Friderico tertio imperatore, illum apostolicae Sedis nuntium in Germaniam legavit, ut haereticos ad catholicam fidem et principum animos ad concordiam revocaret. In Germania, aliisque provinciis Dei gloriam sexennali ministerio mirifice auxit, Husitis, Adamitis, Thaboritis, Hebraeisque innumeris doctrinae veritate ac miraculorum luce ad Ecclesiae sinum traductis.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, Et ad portas paradisi coronavit eum. *V.* Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vi.

CUM Callistus tertius, ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset, Joannes per Pannoniam, aliasque provincias volitavit, qua verbo, qua litteris principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta

conscripta sint. Ejus consilio et virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Tarcarum millibus partim caesis, partim fugatis. Cujus victoriae cum Romam nuntius venisset octavo Idus Augusti, idem Callistus ejus diei memoriae sollemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit. Lethali morbo aegrotum et Villacum delatum viri principes plures visitarunt: quos ipse ad tuendam religionem hortatus, animam Deo sancte reddidit anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis confirmavit: quibus rite probatis, Alexander octavus anno millesimo sexcentesimo nonagesimo Joannem in Sanctorum numerum retulit, ejusque Officium ac Missam Leo decimus tertius, altero ab ejus canonizatione saeculo, ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. ix.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia

daemónia, et ut languóres curarent. Et reliqua.

Homilla sancti Bonaventurae Episcopi.

Expositio in cap. ix. Lucae.

POSTOLI ideo nominati sunt, ut eorum commendaretur auctoritas. Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerant ad praedicandum, secundum illud: Non misit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad praedicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei, per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud: Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia Spiritus sancti, secundum illud: Non est regnum Dei esca et potus, sed justitia, et pax, et gaudium in Spiritu sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest etiam dici gloria aeterna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

¶ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

¶. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viii.

OMNIBUS his modis Apostoli sunt missi praedicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam et aeternam gloriam. Et quia propter auctoritatem praedicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit: Et sanare infirmos, scilicet misit ad confirmationem veritatis praedicare, secundum illud: Illi autem profecti, praedicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante, sequentibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad praedicandum est sanatio audientium a morbis vitiorum.

¶. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos.

Lectio ix. de Homilla et Commem. Teriae in Land. Extra Quadragesimam.

Lectio ix.

TRIA autem sunt signa evidéntia, quibus probatur utrum praedicator a

Dómino sit missus ad Evan-
gélum praedicándum. Pri-
mum est auctóritas mittén-
tis, cujúsmodi est Pontífi-
cis, et máxime Pontíficis
summi, qui est loco Petri,
imo Jesu Christi : unde qui
ab eo mittitur, a Christo
mittitur. Secundum est ze-
lus animárum in persóna
quae mittitur, quando sci-
licet principáliter quaerit
Dei honórem et animárum
salútem. Tértium est fru-
ctificátió et convérsio audi-
tórum. Per primum sunt

núntii Patris, per secún-
dum Fílii, per tértium Spí-
ritus sancti. De primo :
Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii. De secúndo : Non
enim nosmetipsos prae-
dicámus, sed Jesum Chri-
stum Dóminum nostrum.
De tértio : Pósui vos ut
eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat.
Et qui sic mittitur, potest
dicere illud : Spíritus Dó-
mini super me, eo quod
únxerit me.

Te Deum laudámus.

Concordat cum originali : ideo imprimi potest.

Tornaci, die 12 Decembris 1890.

G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Officia per breve diei 28 iulii 1882

ad Universalem Ecclesiam extensa. ~~~~~

DIE IX. FEBRUARII.

S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno: Iste Confessor mutatur tertius versus.

In utrisque Vesperis ad Magnificat. Ant. O Doctor.

Oratio.

DEUS, qui beatum Cyrillum Confessorem tuum atque Pontificem divinæ maternitatis beatissimæ Virginis Mariæ assertorem invictum effecisti concedere, ipso intercedente; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, materna ejusdem protectione salvemur. Per eundem.

In I. Nocturno: Lectiones de Scriptura occurrente: in Quadrag. Sapientiam pro Doctoribus.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

CYRILLUS Alexandrinus, cujus præconia non unius tantum vel alterius sunt comprobata testimonio, sed etiam ecumenicorum Conciliorum Ephesini et Chalcedonen-

VERNA.

sis actis celebrata, claris ortus parentibus, ac Theophili Episcopi Alexandrini nepos, adhuc adolescens præcellentis ingenii clara specimina dedit. Litteris ac scientiis egregie imbutus, ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum se contulit, ut in Christiana fide perficeretur. Alexandriam deinde cum redisset, Theophilo vita functo, ad illius sedem evectus est; quo in munere ita optimi pastoris formam ab Apostolo definitam constanter præ se tulit, ut sanctissimi præsulis gloriam merito sit adeptus.

R. Inveni David.

Lectio V.

SALUTIS animarum zelo incensus curas omnes intendit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritate servaret, atque a venenatis infidelium et hæreticorum pascuis defenderet. Hinc tum Novati hæsecles et civitate expelli, tum Judæos qui furore acti in cædem christianorum conspiraverant, juxta leges puniri satégit. Singulære vero Cy-

rilli pro catholice fidei incolumitate enituit studium contra Nestorium Constantinopolitanum Episcopum, asserentem Jesum Christum ex Maria Virgine hominem tantum et non Deum natum, eique divinitatem pro meritis esse collatam; cujus emendationem cum frustra tentasset, eum sancto Cœlestino Pontifici Máximo denunciavit.

R. Pósní adjutórium.

Lectio vj.

CÆLESTINI delegata auctoritate, Concilio Ephesino præfuit, in quo hæresis Nestoriana penitus proscripta est, damnatus Nestorius et a sua sede dejectus, ac dogma catholicum de una in Christo, eaque divina persona, et divina gloriósæ Virginis Mariæ maternitate assertum; plaudente populo universo, qui incredibili gaudio gestiens, collucentibus facibus domum deduxit Episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calumniis, injuriis et persecutionibus plurimis a Nestorio ejusque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientissime tulit, ita ut de sola fide sollicitus, quidquid adversus eum effutiebant ac moliebantur hæretici, pro nihilo haberet.

Tandem pro Ecclesia Dei maximis perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis tum ad ethnicos et hæreticos confutandos, tum ad sacras scripturas et catholica explananda dogmata, sancto fine quievit anno quadringentesimo quadragesimo quarto, episcopatus trigésimo secundo. Leo decimus tertius Pontifex Máximus Officium et Missam præclarissimi hujus fidei catholice propugnatoris et Orientalis Ecclesiæ luminis, ad Ecclesiam universam extendit.

R. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. i. loco, cum R. viij. In medio, 1

DIE XVIII. MARTII.

S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doctoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnificat. Añ. O Doctor.

Oratio.

DA nobis quæsumus omnipotens Deus, beato Cyrillo Pontifice intercedente, Te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere; ut inter oves,

quæ vocem ejus audiunt, perpetuo connumerari mereamur. Per eundem Dominum.

Inj. Nocturno. Lectiones
Fidelis sermo, de Comm.
J. loco: extra Quadrag.
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CYRILLUS Hierosolymitanus, a teneris annis divinarum scripturarum studio summo pereuditus, adeo in earum scientia profecit, ut orthodoxæ fidei strenuus assertor evaserit. Monasticis institutis imbutus, perpetuæ continentiae, omnique severiori vivendi rationi se addictum voluit. Postquam a sancto Maximo Hierosolymæ Episcopo presbyter ordinatus fuit, munus verbi divini fidelibus predicandi et catechumenos edocendi summa cum laude implevit, atque illas vere mirandas conscripsit catecheses, quibus totam ecclesiasticam doctrinam dilucide et copiose complexus, singula religionis dogmata contra fidei hostes solide propugnavit. Ita vero in his enucleate et distincte diseruit, ut non solum jam exortas hæreses, sed futuras etiam quasi præsciens everterit, quemadmodum

præstitit asserendo Corporis et Sanguinis Christi realem præsentiam in mirabili Eucharistiæ sacramento. Vita autem functo sancto Maximo, a provinciæ episcopis in illius locum suffectus est.

Invēni David.

Lectio v.

IN Episcopatu injurias multas et calamitates, non secus ac beatus Athanasius, cui coævus erat, ab Arianorum factionibus fidei causa perpessus fuit. Hi enim ægre ferentes Cyrillum vehementer hæresibus obsistere, ipsum calumniis aggrediuntur, et in conciliabulo depositum e sua sede deturbant. Quorum furori ut se subtraheret, Tarsum Ciliciæ aufugit, et quoad vixit Constantius, exilii rigorem pertulit. Post illius mortem Juliāno Apóstata ad impérium evecto, Hierosolymam redire potuit, ubi ardenti zelo gregi suo ab erroribus et a vitiis revocando operam navavit. Sed iterum, Valente Imperatore, exulare coactus est, donec, reddita Ecclesiæ pace per Theodosium Magnum, et Arianorum crudelitæte audaciâque repræssa, ab eodem Imperatore tamquam fortissimus Christi athleta

honóribus susceptus suæ sedi restitutus fuit. Quam strenue et sancte sublimis officii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex florénti tancémporis Hierosolymítanæ ecclésiæ statu, quem sanctus Basilius loca sancta veneratúrus, ibi aliquándiu commorátus, describit.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

VENERANDI hujus Præsulis sanctitatem cœlestibus signis a Deo fuisse illustrátam, memóriæ tráditum accépimus. Inter hæc recensétur præclára Crucis, solis rádiis fulgentiórís, apparítio, quæ episcopátus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodigii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyríllo, qui grátiis primum in ecclésiá Deo rédditis, illud per epistolam Constantio Imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito évérsum restauráre ex impio Imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terræ mótu obórto, et ingéntibus flammárum globis e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destíterint ;

prout scilicet indubitánter futúrum Cyríllus prædixerat. Qui demum paulo ante óbitum Concílio Constantinopolitáno, secúndo intérfuit, in quo Macedónii hæresis, et íterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagenárius, trigésimo quinto sui episcopátus anno, sancto fine quíevit. Ejus Officium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus ab univérsa Ecclésiá celebrári mandávit.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum persequéntur vos in civitaté ista, fugite in áliam. Et réliqua.
Homília sancti Athanásii Episcopi.

In Apol. de fuga sua, ante med.

IN lege præcéptum erat ut constitueréntur civitates refugiórum, ut qui, quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatione porro sæculórum, cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fuérat, rursus hoc præcéptum de-

dit : Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subiicit : Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniëlem prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit, intëlligat), tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes ; et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua ; et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Amavit eum.

Lectio viij.

HÆC cum scirent sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc præcepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis : et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur, quemadmodum et nos, abscondere se, et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus

pati volebat, ultro se ipsum tradidit insidiantibus.

R. In medio, pro Doctoribus.

Lectio ix.

AT vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti, se abscondebant. Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolébant insidiantibus se temere tradere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare, potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait apostolus, in melotis et pëllibus caprinis, egentes, angustiat, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel, qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

DIE XIV. APRILIS.

S. Iustini Martyris.

Duplex.

Omnia de Communis Martyris præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui per stultitiam crucis eminentem Jesu Christi scientiam beatum Iustinum Martyrem mirabiliter docuisti; ejus nobis intercessione concede, ut, errorum circumventionem depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

In j. Nocturno Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IUSTINUS Prisci filius, ex græco genere Flaviæ Neapolis in Syria Palestina natus, adolescentiam in litterarum omnium studiis transigit. Vir factus adeo philosophiæ amore correptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant, philosophorum sectis nomen dederit, eorumque præcepta scrutatus sit. Cum in his fallacem tantum sapientiam erroremque reperisset, superna illustratione per senem quemdam ignotum, aspectuque venerabilem edo-

ctus, veræ christianæ fidei philosophiam amplectus est. Hinc sacræ Scripturæ libros diu noctuque præ manibus habens, ita ex eorum meditatione divinus ignis in anima ejus exarsit, ut ea, quæ pollebat eruditionis vi, eminentem Jesu Christi scientiam adeptus plurima conscripserit volumina ad Christianam fidem exponendam, magisque propagandam.

Kk. pro tempore.

Lectio v.

INTER præclarissima Iustini opera binæ eminent fidei christianæ Apologiæ quas, cum coram Senatu Imperatoribus Antonino Pio, ejusque filii, necnon Marco Antonino, Vero, et Lúcio Aurélio Commodo Christi assecras sævissime divexitibus porrexisset, eandemque fidem disputando strenue propugnasset, obtinuit ut a Christianorum cæde público Principum edicto temperatum fuerit. Verum Iustino haud parcitum est. Nam Crescentis Cynici, cujus vitam et mores nefarios redarguerat insidiis accusatus, a satellitibus comprehensus est. Adductus autem ad Romæ Præsidentem nomine Rusticum, cum hic ab eo quævisset

quænam essent Christianorum præcepta, hanc bonam confessionem coram multis testibus confessus est: Rectum dogma quod nos Christiani homines cum pietate servamus hoc est: ut Deum unum existimemus factorem atque creatorem omnium, quæ videntur, quæque corporeis oculis non cernuntur; et Dominum Jesum Christum Dei Filium confiteamur olim a Prophetis prænuntiatum, qui et humani generis iudex venturus est.

Lectio vj.

QUONIAM Justinus in prima sua Apologia palam exposuerat quomodo Christiani convenirent ad Sacra celebranda, et quænam fuerint sacri hujus conventus Mystéria ad repellendas ethnicorum calumnias, exquisivit ab eo Præses in quonam loco conveniret ipse et ceteri hujus Urbis Christi fideles. Justinus autem reticens conventuum loca ne sancta et fratres pröderet canibus, domicilium tantum suum indicavit ubi manere et discipulos excollere solébat penes celebrem Titulum pastoris in Edibus Pudéntis. Deum Præses optiõnem

ei dedit vel ut diis sacrificaret, vel per totum corpus flagellis cædi perferret. Cum invictus fidei vindex asséret se in votis semper habuisse cruciatus perpæti propter Dominum Jesum Christum, a quo magnam in cælis mercèdem consequi expectabat, Præses in eum capitalem sententiã pronuntiavit. Itaque mirabilis Philosophus Deum colaudans post verbera fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatus est. Quidam vero fideles clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt. Leo Décimus tertius Pontifex Máximus ejusdem Officium et Missam ab universa Ecclesia celebrari præcepit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil opertum est quod non reveletur; neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. in cap. x. Matth. x. 26. seq.

NIHIL est opertum quod non revelabitur nec occultum quod non

sciétur. Quod autem dicit hujusmodi est : súfficit quidem vobis ad consolatióem si ego Magíster et Dóminus consorsim conviciórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigiátóres et deceptóres vos vocant? At páululum expectáte, et servatóres, benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia quæ subobscura erant revelábit, et illórum calúnniam déteget, virtutémque vestram conspiciam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspiciui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti : ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini : multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérso hómines exhibébit. Ne itaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejiçiant, sed spēs futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea

quæ ad vos spectant occultári.

KK. pro tempore.

Lectio viij.

DEINDE postquam illos omni angóre, timóre, et sollicitúdine liberávit, et probris ómnibus superióre reddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicándi allóquitur : nam dicit : Quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine ; et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc diceret, neque ad aurem loquebátur ; sed hæc hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palestínæ ángulo, ideo dicit : in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duabus tribúsque civitatibus, sed per totum orbem prædicáte, terram maréque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dicite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

Lectio ix. in Quadragesima de Homilia Fenne : extra Quadragesimam de

SS. Martyribus ut in Bre-
viario Romano, eadem die.

Ubi alia die celebran-
dum sit, nona Lectio erit
sequens.

Lectio ix.

DEINDE postquam il-
lorum erexit ani-
mos, rursum pericula præ-
dicat, illorum mentem eri-
gens, omnibusque subli-
miōres reddens. Quid enim
ait? Nolite timere eos, qui
occidunt corpus, animam
autem non possunt occi-
dere. Viden? quomodo
illos omnibus superiores
reddat, non curas modo,
non maledicta, pericula,
invidias, sed etiam mor-
tem omnium terribilissi-
mam contemnere docens?
Neque simpliciter mor-
tem, sed etiam violentam?
Neque dixit, occidimini,
sed cum magnificētia
congruente totum declarā-
vit. Nolite timere, dicens,
ab iis qui occidunt corpus,
animam autem non pos-
sunt occidere: sed potius
time eum qui potest et
animam et corpus perdere
in gehēnnam: in contrā-
rium vertens sermōnem,
ut semper facit. Quid
enim sibi vult? Timētis
mortem, ideoque ad præ-
dicandum signiōres estis?
Sed hac de causa potius
prædicāte, quia mortem
timētis. Illud enim vere

vos a morte eripiet. Nam
etiāsi vos interempturi
sunt, meliōrem tamen
partem non separābunt,
etiāsi id totis viribus
conentur. Ideo non dixit:
animam autem non occi-
dunt; sed: non possunt
occidere. Nam etiāsi
velint, non separābunt.
Itaque si supplicium ti-
mes, illud longe grāvius
time. Viden, quomodo
non promittat, se illos a
morte liberatūrum esse,
sed mori permittit, maiōra
largitūrus quam si id non
permitteret? Longe enim
majus est suadere ut mors
spernatur, quam a morte
erūere.

Te Deum laudamus.

DIE XXVIII. MAII.

S. Augustini Episcopi
et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pont. præter sequentia.

In Hymno: Iste Confes-
sor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui Anglorum
gentes, prædicatione
et miraculis beati Augu-
stini Confessoris tui atque
Pontificis veræ fidei luce
illustrare dignatus es: con-
cede; ut, ipso interve-
niēte, errantium corda
ad veritatis tuæ redeant
unitatem, et nos in tua

simus voluntate concordes. Per Dominum.

Inj. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTINUS Romæ in Lateranensi cœnobio mōnachus, a Gregório Magno cum sociis mōnachis sere quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo septimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus, Augustini causa cum cum sociis Cantuariam, sui regni metropolim, invitavit; ibique manendi et Christum prædicandi facultatem eidem liberaliter concessit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratorium extruxit, ubi ipse aliquādiu consedit, atque Apostolicam vivendi rationem cum suis æmulatus est. *℣.* Inveni David.

Lectio v.

CÆLESTIS doctrinæ prædicatione plurimis firmata miraculis, ac vitæ exemplo sic insulanos illos demulsit, ut eorum plerisque ad Christianam fidem perdūxerit, ac deum regem ipsum, quem cum innūmero suorum comitatu sacro fonte lu-

stravit, summa cum lætitia Berthæ reginæ uxoris, quæ christiana erat. Olim in Natāli Domini, cum decem millibus et amplius baptismum in alveo fluminis Eboraci contulisset, quotquot ex iis morbo aliquo affecti erant, cum animæ salutē, corporis quoque sanitatem recepisse memoriæ prōditum est. Jussu Gregorii ordinatus Episcopus, sedem Cantuariæ instituit in Ecclesia Salvatoris a se erecta in qua mōnachos operis sui subsidiarios collocavit: et sancti Petri monasterium, quod postea et a suo nomine dictum est, in suburbānis construxit. Idem Gregorius usum Pállii cum facultate ecclesiasticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concessit, quo novam etiam operariorum manum misit, nempe Mellitum, Justum, Paulinum, et Rufinianum. *℣.* Pōsui adiutorium.

Lectio vj.

DISPOSITIS ejus Ecclesiæ rebus, synodum habuit Augustinus cum Episcopis atque Doctoribus veterum Britonum, qui in Paschæ celebratione aliisque ritibus ab Ecclesia Romāna jamdūdum dissidebant. Sed cum eos neque Apostolicæ Sedis

auctoritate, neque miraculis movere posset ut dissidio cessarent, prophético spiritu eis excidium prænuntiavit. Denique maximis pro Christo exantlatis laboribus, miraculis clarus, cum Mellitum Londinensi Ecclesiæ præfecisset, Justum Roffensi, suæ Lauréntium, in cœlum migravit séptimo Kalédas Júnias, Ethelbéro regnante, ac sepúltus est in Mónasterio sancti Petri

quod exinde Cantuariensium Antístitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti studio prosecútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam exténdit Ecclesiám.

R. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus, de Comm. Evang.

Concordant cum originalibus penes Secretariam Sacrorum Rituum Congregationis existentibus. In fidem etc. Ex eadem Secretaria hac die 18 Decembris 1882.

Loco † Signi.

Laurentius Salvati, S. R. C. Secretarius.

Imprimi possunt. — Mechliniæ, 22 Januarii 1883.

Victor Augustus Card. Dechamps,

ARCH. MECHLIN.

